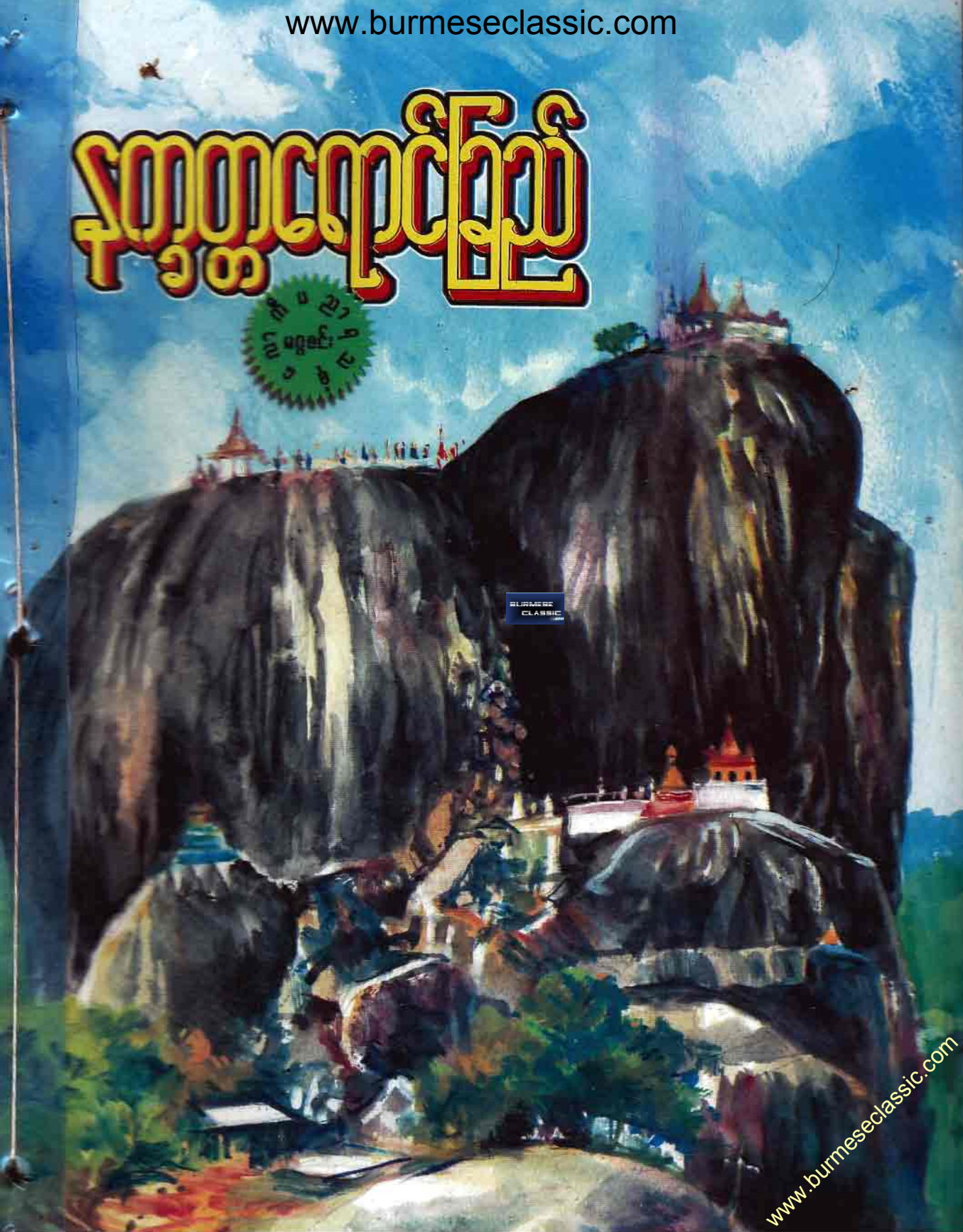

နတ်တောင်ရွယ်

BURMESE
CLASSIC

နယော စာပေ အဝတ်စုံ အရဟတေ အပညာပညာပညာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

အကျိုးအမြီးအမြီး ဝိုးပွားစေသော ဂါထာတော်

နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ ဝရံ
ဇာတံ သရဏံ ဥပေမိ ယံ ကင်္ဂါ န ဝိဇ္ဇတိ။
ဇောန သစ္စ ဝဇ္ဇေန ပဝသန္တု သတ္တရတနာ။
ဟောတု မေ ဝေပျ ဟင်္ဂလံ ဟောတု မေ အာယုဝမနံ
ဟောတု မေ သိဒ္ဓိကမ္ပံ ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကမ္ပံ။

အာနက်

မေ တပည့်တော်အား။ အညံ၊ ဘုရားမှတစ်ပါးသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဝရံ၊ မြတ်သော။
သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း။

ဇော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဥပေမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။
ယံ၊ ငါ့။ ကင်္ဂါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဇောန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဤမှန်
ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့်။ သတ္တရတနာ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးတို့သည်။ ပဝသန္တု၊
ရွာပါစေကုန်သတည်း။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝေပျဟင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမဂ်လာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အာယုဝမနံ၊ အသက်တိုးပွားရည်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သိဒ္ဓိကမ္ပံ၊ အမှတ်စွဲပြီးစီးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကမ္ပံ၊ ဝိဇ္ဇာအမှတ်စွဲပြီးစီးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါ
စေသတည်း။

လော ကိ ပ ညာ ရ သ စုံ မ ဂ္ဂ စင်း

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုဌာန

လောကီပညာရပ်သင်တန်းများ

နာယကကြီး

ခေါက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygn)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းသား)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryurvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ် သင်တန်းအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါ်ဝတ်ရည်ဆွေ

B:Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A.(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(LL.B)၊ကိုစိုးထန်း။

သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(တော့နိကာယဝေသာနာ၊ဝိနည်းဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းဝေသာဝေ

[ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယဝေသာနာ
(နိကာယဝိပလ)]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဒီဇိုင်းပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်စွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ပြန်ဆိုရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

BURMESE CLASSIC

ယာဇ္ဇနထောင်ကာ ယာလက်ဖြင့်
သန်လျက်ထမ်းထားသော
နတ်ရုပ်များမှာ သေးစောင့်နတ်ရုပ်များဟု
ခေါ်-စု

ထုတ်ဝေသူ
ဦးခင်မောင်ဝင်း(ခ)ဦးကျော်မိုးသိန်း(၀၀၇၃၉)
နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုဌာန၊
၂၀၂၂ ဂူ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
အတွင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးပန်းချီ
ဦးကျော်မင်းစိုး(၀၀၄၅၉) ဦးမေတ္တာပုဒ်ပုံထုတ်
အမှတ် ၁၇/က၊ ၅၆-လမ်း၊ ၂-ရပ်ကွက်၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
မန္တလေးပြန်ဆိုရေး
နဂါးစာပေ
ရှမ်းတောင်ကယား၊ ပြန်ဆိုရေး
ပိဋကစာပေ (တောင်ကြီး)
ဂေါ်ဖီစာပေပြန်ဆိုရေး(တောင်ကြီး)
မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်ပြန်ဆိုရေး
တောင်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
ပြန်ဆိုရေး
ကော်မတီသိန်းစာပေ၊ ၂၀၂၂ ဂူ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
၁-၀၉ ၇၇၆၃၄၅၇၀၅၊ ၀၉ ၉၆၆၀၀၄၀၉၂။

ကြော်ငြာတာဝန်ခံ
ယဉ်ကျေးဝေ
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
အမှတ် ၃၆၆
တန်ဖိုး - ၂၂၀၀ကျပ် (မြန်မာ့မူ)
[နှစ်ထောင့်နှစ်ရာကျပ်]
အုပ်စု
၁၀၀၀
၀၉ ၇၇၆၃၄၅၇၀၅၊
၀၉ ၉၆၆၀၀၄၀၉၂။

အနီးကပ် ဖူးမြော်ရသည့်
ရွှေရုပ်ပွားတော်မှာ
ထူးခြားလှသည်။

စာ-၁၁

လုံးခဲနေသည့်
ဓာတ်တော်များကို
ထူးခြားစွာ မှူးထွေရသည်။

စာ-၅၄

★ ဂန္ထသုတ်ခြင်းရောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
ကျွန်းမာပါစေ တိုင်းရင်းဆေးကုဆေးခန်း ဆရာဦးသီဟ
(တဆ-၀၃၉၈၀)၏ အစာအိမ်ရောဂါ ကာကွယ်
စောင့်ရှောက်နည်းများ [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၆၁
သူ့လို တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်မျိုးလည်း ရှိခဲ့ပါသေးသည်
[ကျော်ရင်-ပညာ၊ ဟင်္သာတ] ၂၀၅

🌸 ဂဏ္ဍကထာရောင်ခြည် 🌸

သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၆၂
မလွှဲစကန် မှန်ခဲ့သော လက္ခဏာဟောချက်များ
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၅၈
တစ်ချက်ကောင်းဟောထွက် [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၁၆၇
လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညိုကြစို့ ၁၉၃
သားသမီးများခြင်း၊ သားသမီးအကူခံစားရခြင်း ၂၀၃

🌸 ဂမ်းညွှန်ရောင်ခြည် 🌸

ရွှေတောင်မြေမှ မယ်တော်ကျေးဇူးဖြေ စေတီများ(၁)
[စင်ညိုငယ်] ၉
စပါးတောင်မိုး သာသနာ့အောင်မြေ
လေးတွန်းခံတောင်ခရီး(၅) [မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၈၁
ဆံတော်ရှင် ခြင်းနတ်ဘုရား ထံတော်ပါးဆီသို့(၄)
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၈၉
ဗိုလ်ချိုမိဘုရား (သို့မဟုတ်) သီရိပစ္စယာမှ
ဂူမြောက်ဘုရား(၉၉၅) (၂) [ခရီးသည်သုတေသီ] ၁၁၃

○ အဗျာကထာရောင်ခြည် ○

လယ်သာဟိန်း ရွှေဂူကြီးနှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ(၁)
[အောင်ဇ-LL.B] ၁၇
တန်ကြည်တောင်ပေါ်မှ ကျောက်နုဂါးကြီး၏
ဆွေဆက်မျိုးဆက်များနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း ဖြစ်ရပ်မှန်
[ဆောင်းလဝန်းဖြူ] ၃၃
ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ဆင်းကွတ်ရွာ(ဆင်ဝပ်ရွာ)
သမိုင်းဝင် ရွှေကူကြီးစေတီတော်
[ကိုကိုအောင်၊ မြကန်သာ-ဝက်လက်မြို့] ၅၇
တောင်သမန် ကျောက်တော်ကြီးဘုရားမှ
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ(၂) [စင်ညိုငယ်] ၉၇
နက္ခတ္တရောင်ခြည်များစာအုပ် ၃

ခြင်း
ပျားဟု
စာ-၉၈
(၁၀၇၃၉)
ဂါး
ရန်ကုန်တိုက်
ရပ်ကွက်
မြို့
၁၅
ခြင်း)
မြန်မာ့
နိုင်)
ရန်ကုန်မြို့
၁၀၄၁၉၂။
ခဲ
ဂါရီလ
ခြင်း)
မြို့
၁၅
၁၉၂။
ry, 201

❀ ကိုယ်ပျော့ပျောင်းခြင်း ❀

အခိုင်းပန်း ပွင့်ချိန် [သီလ-ရေတံခွန်တောင်] ၂၀၇
ကျွန်တော်နှင့် သာဓုတန်ခေတီတော်

[ကိုကိုအောင်-ကျောက်တန်း] ၂၂၅

အောက်လမ်းပညာရပ်များ နှိုတာ

ကိုယ်တွေ့ ကြုံရပါသည် [ဥစ္စာဦး] ၂၂၈

ဝတ္ထိရ ကျောက်မျက်ရတနာ [ဦးစိန်-တိုးချောင်ကြီး] ၂၅၃

တံဝင်ကြွေးလား (သို့မဟုတ်) စောရနုကွတ်

ယှဉ်လေသလား [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၂၆၃

သတိ...သံဝေဂတရား ထားနိုင်ကြပါစေ

[မောင်မြင့်အောင်-မင်းရွာ] ၂၆၉

ဘိုကုန်းရွာပြင် နတ်စင်ချောက်က ထွက်တဲ့ကြက်ဇာပုံ

[တင်ဘုန်းဝင်း] ၂၇၃

*** ကျင့်ပညာပျောင်းခြင်း ***

သိဒ္ဓိမင်္ဂလာပဏာမ အောင်ဂါတာနှင့်

လျှို့ဝှက်ဝတ္ထိရကျင့်စဉ် [ကဝိသီရောမဏီ] ၃၇

ကျေးဇူးရှင် ရွှေပေါ်တွန်းဆရာတော်ကြီး

(အရှင်ဇေယျသိဒ္ဓိဓမ္မဉာဏိက) ပေးသနားတော်မူသော

တန်ဆောင်မုန်းလကျင့်စဉ်တော် [ဇော်လေး-ဝိဇ္ဇာ] ၁၅၀

ခမုံဆရာတော်ကြီး၏ အလောင်းတော်ကဿပ

လိုက်ပူတော်တွင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းနှင့် ပုတီးစိပ်နည်း

[ဇော်မင်းအောင်] ၂၈၉

● အစီအစဉ်ပျောင်းခြင်း ●

ဈေးခေါ်လာဘ်ခေါ် စွမ်းသနောင်

[အောင်နန္ဒစံ-ကျိုက်လတ်] ၂၉

ကံကောင်းစေရာ ကံပွင့်ယတြာများ(၁)

[တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်] [သန်းခေါင်-ပညာရေး] ၁၃၇

နေနံ့သင့်အဆောင် ယတြာအစီအရင်

[ဂါမဏီဇော်-ဝိဇ္ဇာဝေ-စစ်ကိုင်း] ၁၄၄

အကြမ်းဟူသမျှ နှော့စေဖို့ လုံ့လွှားအစီအရင်

[အောင်မင်းကျော်(ခ)တန်ဘောင်ဂမ်] ၁၅၃

နို့ညှပ်အိမ် အန္တရာယ်ကင်းကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း

[သစ္စာဦး-ဇေယျာမြေ] ၁၈၅

နတ်ဆရာများအတွက် စင်(၃)စင် အစီအရင်

[ဘကြီးအောင်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၂၀၉

၄ နက္ခတ္တပျောင်းခြင်းပုဂ္ဂိုလ်:

သမိုင်းကင် ရွှေကျွတ်ကြီးငေစတီတော်မှ

သွေးတော်ဖိုဘုရားကို

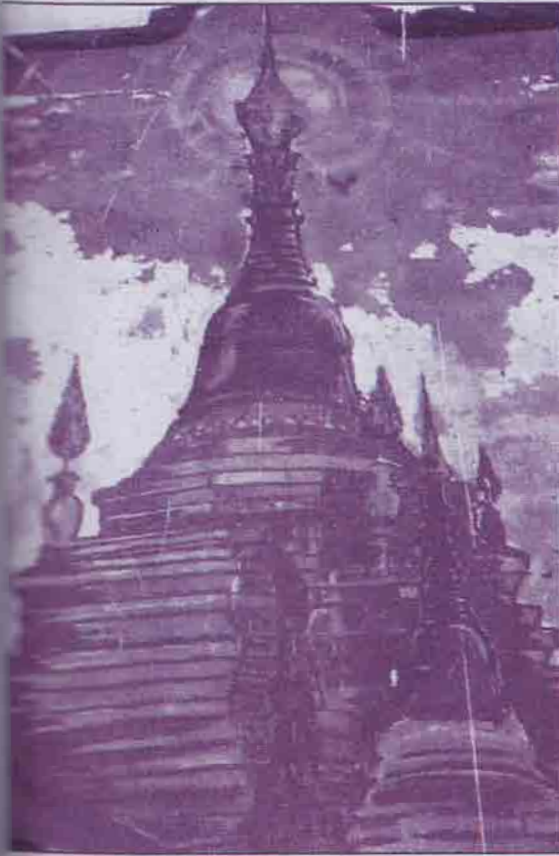
ရူးတွေ့ရသည် ...

ထူးခြားလှသည့်

သမင်္ဂယုဒ်မြန် ယုဒ်ကြီးပုံနေပုံ

ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင်မှာ ...

ဒါက... ဟိုအုန်းက ဒီဘုရားကြီးမှာ
မြတ်စွာဘုရားဝံ့တော် ပေါ်လာပြီး
ရောင်ခြည်ဆော်၍ သွယ် ကျွန်ပြုစားတို့... ၈-၄၁

အဲဒီ... ကျောက်မောင်းလေး
အဆောင်ကြောင့်
ကျောက်စူးတဲ့အခါ ကျောက်ပွင့်သွားတယ်... ၈-၁၃၀

☐ အပိုရက်ပျော်ခြည် ☐

အပိုရက်ပညာ ပဒေသာ
[ပိဋကမဟိဒ္ဓိ ဆရာဦးသန်းမြင့်-တိုင်းရင်းဆေး] ၁၂၄
လက်တွေ့ အပိုရက်လုပ်ရက်[သိဒ္ဓိဝင်သွပ် စီရင်နည်း]
[နတ်ပျက်စိ-ပိဋကဓရနယပညာ] ၁၃၉
ကျားရှာမြဲဆရာကြီး၏ ပြဒါးလမ်း
[တင်လှ-ဆ-မ-ငြိမ်း] ၁၈၈

မျိုင်းဖြူ ကျားကိုက်နည်း
[ဦးတင်-တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း၊ ဆယ်စင်းဟောင်းပါအုပ်စု] ၁၉၈

* ပါယာမန္တန်ရောင်ခြည် *

မဲလီဆရာတော်ကြီး ခိုမြင့်တော်မူသော
ဂါထာမန္တန်(၃)ပုဒ် [ဟသာတာ ဗတိက္ခ] ၂၂
မေးခွန်းမှန်သမျှ ပြေလို့ရဝါထာ
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၃၂
ထူးတဲ့ သည်ဝါထာ [ကျော်နိုင်လင်း-ငပလီ] ၁၃၃
အန္တရာယ်ဟူသမျှ ကင်းပစေရာ
ကိုယ်ပျောက်ဂါထာများ [အံ့ကြွယ်] ၁၃၃

* ဆေးနည်းတို့ရောင်ခြည် *

နာလန်ထခါစ အစားကောင်းကောင်း စားနိုင်ရန်
နည်းကောင်းတစ်ခု [သီရိ] ၅၅
ဘုန်းကြီးပေးတဲ့ မအိုမနာဆေး [ဝသုန်သက်လွင်] ၁၆၈
လွယ်လွန်းလို့ခတ် သွားအတွက် ဆေးနည်းတို့
[မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၂၁၆

◆ ဆေးဝေဒရောင်ခြည် ◆

ဆံပင်ပေါက် ဆံပင်နက်ဆေး [အေးချမ်းမော်-မင်းလှ] ၃၁
ဖားပြင်ကိုက်၍ မန်းအန်ခြင်း ပျောက်ကင်းစေဖို့
ဆေးတစ်လက် [မောင်ရင်ထွေး-မအူပင်] ၁၂၆
မွန်ရိုးရာ ဆံပင်နက်မှောင်ဆေး [စောသိင်းလ] ၁၆၀
ဆီးကျောက်တည် ဝေဒနာအတွက် လက်တွေ့ပျောက်
ဆေးနည်း [ကိုဝင်းတင်-လယ်လှ၊ အထက်မင်းလှ] ၁၉၆

* ဝက္ခိရဝတ္ထုရောင်ခြည် *

မြေပိုင်ရှင်ကြီး ဦးဘိုးလွန်းနှင့် ဝက္ခိရဆေးမှီကုန်းပေါင်း(၂)
[မောင်စိန်စမ်း-ကေထုမတီ] ၂၁၃
ခြေရာရှင်၏ ဝိဒ္ဓိကံသံ [အေးမွန်ကျော်-နမ္မတီ] ၂၆၅
မိကျောင်းစောင့်တဲ့ စေတီတော် [စောစိသွင်] ၂၉၃

☞ ရူးခြားဆန်းဝင်ရောင်ခြည် ☞

ဘိလူးဝမုန်းနှင့် ကျွန်တော်အဘိုး
[နေလင်းအောင်-တုံလေး] ၁၃၄
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း ၅

❖ ဗဟုသုတရောင်းခြည် ❖

ကျည်လွဲသောချေ(ရီ) [မင်းကုဋီ-ဂန္ထီရတောင်တန်း] ၃၆
ပျားရည် အတုအစစ် ခွဲခြားနည်း
[တင်အောင်မိုး(သစ်အုပ်)-သစ်ထုတ်ချေ] ၂၅၂

† ထူးခြားမဇ္ဈည်းရောင်းခြည် †

သတ္တုသုံးမျိုးစပ် ကြိလောဟာ ငွေပွားဖလား
အဆောင်ရတနာများ(၂) [သီတာဆန်း-မော်လမြိုင်] ၇၃
မမြင်ဘူးသေးသူများ မြင်နူးစေချင်
[ဂန္ထီရကြက်ခြေပါ သစ်ဖောက်နွယ်ဝင်နှင့် သစ်တံခါး]
[ဖီးကုန်းကြောမော်] ၉၅
ဂန္ထီရဆန်သော ကျောက်မောင်းကလေး
[သာထက်စော်-မကျေး] ၁၂၉

❖ ကိုယ်ပညာရောင်းခြည် ❖

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးမင်းယကွ(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏
ဘဝအတွေ့အကြုံများ(စုတိယပိုင်း) (၃)
[ဆရာကြီးမင်းယကွ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၄၅

❖ ဂုဏ်ရောင်းခြည် ❖

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာပျောက်ကင်းမှု
[အသေးစား လေဖြတ်ဝေဒနာနှင့် လေဖြတ် ကာကွယ်ကုသလိုသော်]
[ဆရာဦးလှညီမီး-အကြောပညာရှင်] ၁၅၀

○ သုတေသနရောင်းခြည် ○

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၈၃
ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့ခဲ့ရသော မိုးကြိုးပစ်ခြင်း
ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန် [မောင်ကံ-တံတားရွာ] ၂၇၈

○ မြန်ချင်းပြီးဆေးဝင်ဆေးမြစ်ရောင်းခြည် ○

အသည်းနှင့် ကျောက်ကပ်အတွက် ကရင်တိုင်းရင်းဆေး
[စောသိင်းလ] ၁၄
သမန္တကုဋတောင်တော်မှ ဆေးဖက်ဝင် တောင်ကြာပွင့်ကြီး
နှင့် သိရှိသူ ပညာရှင် သုတေသီများ မော်ထုတ်ပေးစေချင်
[ခင်မင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၁၂၁

* ပါပျူရောင်းခြည် *

ကြက်နှင့်သဲများ ကာလဝမ်းရောဂါ ဖြစ်နေပါသလား
[ဆရာသညာပျူ] ၂၃
အဘိုးပြောသော မိုးရာပုံပြင်များ(ခွာနာလျှာနာပျောက်
ဂါတာနှင့် ကုသနည်း) [သက်တော်စောင့်-နမ္ပတီ] ၂၀၀
၆ နက္ခတ္တရောင်းခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်ကြီးကို
တိုင်တည်ပြီး
သဗ္ဗာဖြူကြည့်ပါလား... ၈-၂၅

သမန္တကုဋတောင်ပေါ်တွင်
ထူးခြားသောဆေးဂုဏ်နွယ်
ကြာပန်းကြီးများ ပေါက်နေပါသည်... ၈-၁၂၂

ရှင်စောလှပန်းရဲ့ အံ့ကော်ပျဏ်
ပျိုက်ပျို ရူးရုပာ... **၈-၉၀**

ရင်းကျိုက်
ဘုရား
စောင်စောင်းမှ
ပျိုကျိုက်
သည့်
အမိဋ္ဌာန်
နေရာပေးဖြစ်သည်... **၈-၉၀**

တန့်ကြည့်တောင်ပေါ် ရောက်ရင် ကျောက်နဂါးကြီးရဲ့ မျက်ရံပဲ့ကို သေသေချာချာ ကြည့်ရင်းက... **၈-၃၃**

ကြည့်ပါခြင်းမောင်ခြည်

မြတ်စွာဘုရားပုံတော်ပေါ် ပြီး မောင်ခြည်တော်လွှတ်ခဲ့သည့် အံ့ဖွယ်ထူးခြား မြသိန်းတန်ဘုရား
[ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည့်သိန်း] ၄၁

*** အောင်မြေမောင်ခြည် ***

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့် ဂြိုဟ်ပူဇော် ဝါထာတော်များ(၄၇)[သက်နှီးနက်ဘုရား]
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၀၅

ထိပေးမောင်ခြည်

၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် ထိထိုးလိုက် ဇွေချယ်ပါ ဤဝကန်း [ဆရာရဲထက်] ၂၁၃
၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၂၄

*** မိုက်ပျိုးရေးမောင်ခြည် ***

စိုက်ပျိုးပင်များ ကြီးထွားသန်စွမ်းစေသည့် အချဉ်ဖောက်ဘက်တီးရီးယား Lactic Acid Bacteria Serum(LAB or LAS)[တနိုင်းခ] ၁၄၁

အင်းစေမောင်ခြည်

ရွှေငွေပျောက်လျှင် ဇီဓာတ်ကို ဆင်ပါ [ခော်မြင့်-မြင်းခြံ] ၁၈၉
သတ္တဝါသစေ ဖမ်း [နေထွဋ်] ၂၁၂

ပုဂ္ဂိုလ်စုများမောင်ခြည်

မဂ္ဂင်လမ်းပေါ်က ပါရမီရှင် [ဘာမုံ-ဈာပုံ ဖရာပို ၆] ၂၅
မြဝတီမြို့ တောရကျောင်းဆရာတော် အရှင်စန္ဒာသီရိအား ပူဇော်ဂါရဝပြုခြင်း(၂) [စံထွန်းသာ] ၄၉
သမိုင်းအခိုင်အမာနှင့် ရှေ့ဟောင်း တနင်္သာရီမြို့က စန္ဒာတိုယ် မပုပ်မပျက်သော ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး ဦးညွှန်သ(၄) [ခင်ခင်ဝင်း-မောရတီ] ၆၅

*** ထူးခြားဆန်းကြယ်မောင်ခြည် ***

ယုံပါ၏ ပုံပြင်မဟုတ်ပါ [အောင်လှသန်း-မြန်မာ့အသေးစားချေးငွေလုပ်ငန်း] ၇၀
သမာဓိ တည်မတည် ပရလောကသားများ စမ်းသပ်လေသလား [ညိုမင်းထက်-မြန်မာစာ] ၂၃၀
တိုယ်တိုင် ဖမ်းခဲ့ဖူးတဲ့ ဘီလူး [သတိုးဝဏ္ဏသာမီ] ၂၄၁
လူပြည်မှ ကြင်ဖော်ခေါ်ချင်သော ညောင်ပင်စောင့် နတ်စိမ်းမ [ကျောင်းတော်ရာ မောင်လှ] ၂၄၉
အရဟံဂုဏ်တော်ကြောင့် ရောဂါဆိုး ပျောက်တင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း [စကြိုတောင် သူတော်-စဉ့်ကူးမြို့နယ်] ၂၉၀
သာမညတောင်ဆရာတော် ဖူးမြော်ရန် သွားရောက်ခဲ့စဉ်က ထူးခြားဖြစ်ရပ်များ [ခေမာနေနီ] ၂၉၂

❖ **ပိဋကတ်များအကြောင်း** ❖

ရတနာဂူ အဘိုးကြွယ်မှ အိမ်မက်ရ ကျောက်ဘုရား
[စည်သူကျော်နိုင်] ၁၆၉
တိုယ်တွေ့ကြည့်လို့ ယုံရသည်(၃) [နှင်းပုလဲသူ] ၃၀၂

❖ **မေ့မိသည့်အခန်းအကြောင်း** ❖

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟူဂျင်းဖီ] ၆၃
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း
နေ့ကောင်းရက်သာ ရွှေ့ချယ်ပါ [သုခရပ်-ကျိုက်လတ်] ၈၇
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း
လာဘ်လာဘာ ရွှင်လန်းကြပါစေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၇၆
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီးဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၁၄

❖ **ပြန်ဟုဖိုးရာပညာများအကြောင်း** ❖

ပိဋကတ်သင်္ချာကိန်းနှင့် တုန် အပေါ့အရွာတွက်နည်း
[ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၉၄

❖ **ကျန်းမာရေး ကာကွယ်ရေးအကြောင်း** ❖

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဓာတ်စာ တန်ဆောင်မုန်းလ
[ပြိတ္တာရာသီ-Scorpio] နက္ခတ်ဓာတ်စာ ဆောင်ရန်ရှောင်ရန်
ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ [ဆရာ မင်းချမ်းသာ] ၁၆၅
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ကျန်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၁၉၂

❖ **ပရေလောကအကြောင်း** ❖

ထူးဆန်းသော အိမ်ခြံအတွင်း ပရေလောကသား(၁)
[ရွှေခုံ ကြူကြူအေး] ၂၃၃
ပရေလောကသားနှင့် ချိန်ခွင်လျှာ [ရဲနိုင်ဦး-ပဲခူး] ၂၄၈
ကျွန်တော်တို့တိုယ်တွေ့ ပရေလောကသားများ
အတွေ့အကြုံနှင့် ဘဝအသိအမြောက်အမြား(၁)
[ဦးညွှတ်] ၂၅၇
အိမ်တွင်းနတ် တို့ကွယ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍
[ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၂၈၁
ညောင်ပင်ဝတ်တို့ တစ္ဆေ
[ပညာစက္က မင်းလက်ယာအောင်] ၂၈၅
နတ်ဇိတဝါဒကောင်းလို့ သေဆုံးရသူများလား
[ဦးကိုလေး-ထန်းတပင်၊ ဖီးကုန်း] ၃၀၅

သက်တမ်း

၁၅၀

ကျော်

လေးခြား

မန်ကျည်းပင်

ဘား

သက်နိုးနတ်

ဘုရားရွှေရွှင်

စာ-၁၁၁

အသစ်

နွဲ့

ကျောက်တပ်

ရေပိယုး

သစ်ဆ

ကျောက်ကင်း

စေ့ချ

အပင်

မြစ်သစ်

စာ-၁၄

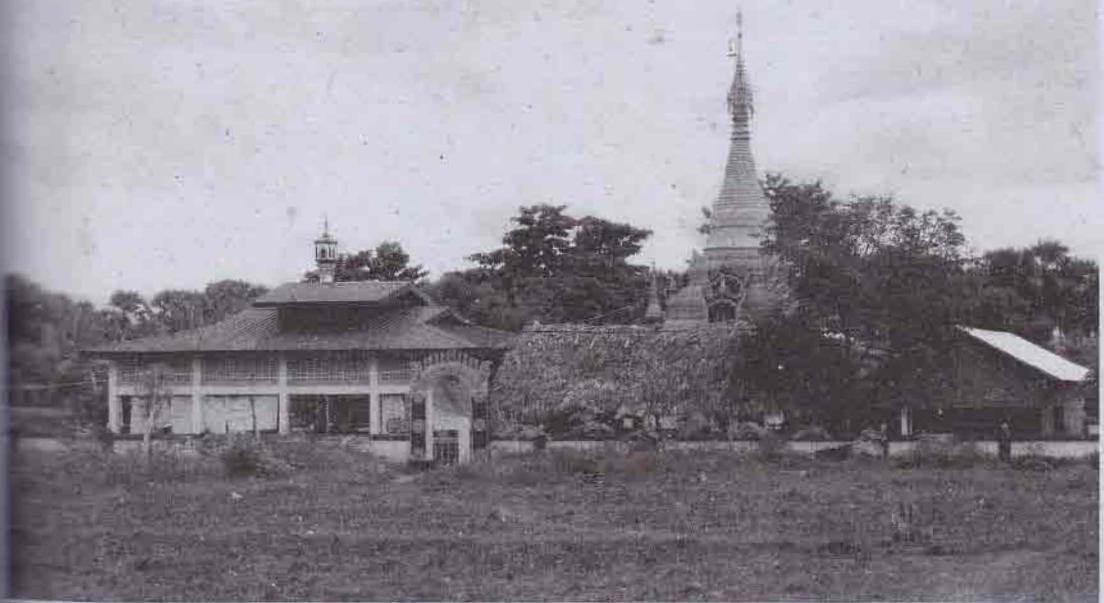
ဒီကျွန်း(ဂျီ)တစ်ကောင်က

သေရက်နဲ့ပစ်ရင် မထိဘူးလို့

ဒီဒေသမှာ သတင်းကြီးခဲ့တယ်...

စာ-၁၆

မြသိန်းတန်းထေရီကျန်းတော်

ဇင်နိုယ်

ရွှေတောင်မြေမှ

မယ်တော်ကျေးဇူးပြေ ဖေတီများ (၁)

နောက်ခံဖြစ်စဉ်

အနော်ရထာမင်းစောသည် နောင်
 နောင် ဣန္ဒာတေးမင်းကို စီးချင်းထိုး၍
 နောင် သော် ခမည်းတော်(ကြောင်း
 နောင် သန်းပြုရာ)ကျောင်းသို့ သွား၍
 “မင်းပြုပါ” ဟု တောင်းပန်တော်မူ
 နည်းတော်လည်း “ငါလဲ အရွယ်
 အမောင် မင်းပြုလော့” ဟု
 နောင် သက္ကရာဇ် ၃၇၉ ခုနှစ်
 အနော်ရထာမင်းစော နန်းတက်၍
 နေပြည်တော်ကို စိုးစံ၏။
 နည်းတော်နှင့် မယ်တော်သုံးပါး

(မြောက်ပြင်သည်၊ အလယ်ပြင်
 သည်၊ တောင်ပြင်သည် ထိုသုံးပါး
 တွင် “မြောက်ပြင်သည်” မိဖုရား
 သည် အနော်ရထာမင်းစော၏
 မယ်တော်ရင်းဖြစ်၍ “အလယ်ပြင်
 သည်” သည် ကျည်စိုးမင်း၊
 “တောင်ပြင်သည်” သည် စုက္ကတေး
 မင်းတို့၏ မယ်တော်ရင်း ဖြစ်လေ
 သည်။) တို့ နတ်ရွာစံသောအခါ ခမည်း
 တော် ကြောင်းဖြူမင်း၏ အဓိဋ္ဌာန်
 စေတီတော်အား ပြန်လည် မွမ်းမံကာ
 ရွှေတောင်နယ်တွင် မယ်တော်တို့အား
 ရည်စူး၍ စေတီသုံးဆူကို တောင်

မြောက်စိတန်း၍ တည်ဆောက် ပူဇော်
 လေသည်။
 ကြောင်းဖြူမင်းသည် နန်းကျဘုရင်
 တန်နက်မင်း၏ ရင်သွေးတော်ဖြစ်ကာ
 စလေငရွေးရန်ကြောင့် မိခင်
 တိမ်းရှောင်ရစဉ် မွေးဖွား၏။ အရွယ်
 ရောက်သော် “လက်ထုပ်” အရပ်
 တွင် “ကွမ်းဆော်” (အခွန်ကောက်ခံရ
 သူ အမှုထမ်း) အဖြစ် မင်းကြီးထံ ခစား
 ၏။
 ကြောင်းဖြူမင်းသားသည် လက်
 ထုပ်အရပ်ရှိ စောင်ချမ်းပင်အောက်တွင်
 မယ်တော် ထုပ်ပေးလိုက်သည် လူမြန်

www.burmeseclassic.com

◀ ဩသိန်းတန်တင်တီအောင်ပုဏ္ဏား

◀ ဩသိန်းတန်တင်တီပွားတော် ▶

စာထုပ်ကို စားတိုင်း စောင်ချမ်းပင် စောင့်နတ်အား စားဦးကို တင်လေ့ရှိ သည်။ ထို့ကြောင့် စောင်ချမ်းပင်စောင့် နတ်က...

'သင် ဘုန်းကြီးလိုသော် သရဏဂုံပစ္စယီကို ပြုစွာဆောက်တည်လေ သစ္စာစကားကို ပုန်ကန်စွာ သုံးလေ အနုဿတိဆယ်ပါး ကို တစ်နေ့မှာ နှစ်ထောင်ရအောင် စီးပြန်း လေ'

ဟု ကိုယ်ထင်ပြုကာ ဆို၏။ဆိုသည့် အတိုင်း မြ၍ ပြည်ရှင်မင်း ဖြစ်လာသော အခါ စောင်ချမ်းပင်အနီးတွင် အဓိဋ္ဌာန် ဘုရားကို တည်ဆောက် ပူဇော်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

စေတီတော်များဆီသို့

ဤသို့လျှင် နောက်ခံဖြစ်စဉ်များအရ ပုဂံသို့ ရှင်အရဟံမဏ္ဍိ ကွမ်းဆော် ၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြောင်းဖြူမင်း လက်ထက်ကပင် သာသနာတော် ပွင့်လင်းလျက်ရှိ ကြောင်း သိရကာ အနော်ရထာမင်း၏ မယ်တော်များကို ရည်စူး ကျေးဇူးဆပ် သည့် စေတီများရှိရာသို့ သွားရောက် ပူဇော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ညောင်ဦးမြို့ အရှေ့မြောက်ယွန်း ယွန်း၌ လက်ပံခြေပေါ်ကျေးရွာရှိ၏။ ရောဝတီတံတား(ပခုက္ကူ)သည် လက်ပံ ခြေပေါ်ရွာအနီးမှ သွယ်တန်း ဆောက် လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

လက်ပံခြေပေါ်ရွာ၏ အရှေ့(၄)မိုင်

ခန့်အကွာ ညောင်ဦး-မြင်းခြံ ကားလမ်း နံဘေးတွင် လက်ထုပ်ကျေးရွာနှင့် ကြောင်းဖြူမင်း၏ အဓိဋ္ဌာန်စေတီ ကိန်း ဝပ်တော်မူသည်။

အနော်ရထာမင်း ကောင်းမှုပြုသည့် စေတီသုံးဆူတည်ရာ ရွှေတောင်နယ် ကား လက်ပံခြေပေါ်ကျေးရွာအုပ်စု သရက်ကုန်းရွာ၊ မြောက်ဖက်တန်းရွာ နှင့် ခဲလန်းကန်ရွာသုံးရွာ၏ ရွာဦးထိပ် ရောဝတီမြစ်ကမ်းနံဘေးတွင် ရှိလေ သည်။

စေတီသုံးဆူသည် မြောက်ဘက်

www.burmeseclassic.com

◆ ဘင်္ဂါကပ် ဖူးမြင့်ရာသည့် တရားရုပ်ပွားတော်

◆ တရားရုပ်ပွားမူလပုံတော်

ရောဝတီမြစ်ကမ်း၌ မြပုခက်စေတီ၊ အလယ်မြသိန်းတန်စေတီနှင့် တောင်ဘက်စွန်း၌ မြရွှေစေတီဟူ၍ စိတန်းစံပယ်တော်မူကြလေသည်။

ရွှေတောင်နယ်နိမိတ် “ကျုံး” အပိုင်းအစအချို့ တွေ့မြင်နိုင်၍ ကမ်းပြိုစဉ်၊ လယ်ထွန်စဉ် ရွှေတိုရွှေစလက်ဝတ်တန်ဆာအချို့ ရရှိကြသည်ဟု သိရ၏။

ညောင်ဦးမြို့မှ (၁၂)မိုင်ခန့်အကွာ အဝေးတွင် ရှိသော စေတီသုံးဆူအား သွားရောက် လေ့လာကြည့်လိုသော အခါ တောင်ဘက်အစွန်ရှိ “မြရွှေ” စေတီတော်မှာ ပြိုပျက်ပျောက်ကွယ် သွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အလယ်ရှိ မြသိန်းတန်နှင့် မြောက်

ဘက်ရှိ မြပုခက်စေတီ နေရာတို့ကိုသာ ဖူးတွေ့ရသည်။

မြသိန်းတန်စေတီ

စေတီတော်အား မကြာလှသေးသည့် နှောင်းခေတ် ပြင်ဆင်မှုလက်ရာ အဖြစ် ဖူးတွေ့ရသည်။ မူလစေတီမှာ ကာလကြာရှည်သဖြင့် ပြိုပျက်လျက် ရှိရာ လက်ပံခြေပေါ်ရွာကျောင်း ဆရာတော် ဦးဆောင်ကာ ပြန်လည်မွမ်းမံခဲ့ကြသည်။

၁၃၇၂ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၁၁) ရက်နေ့တွင် ပြန်လည် မွမ်းမံခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အရှေ့ဘက်လှည့်မုခ်ပါ ကုလားကျောင်းတိုက်မ ခံကာ ပစ္စယံ သုံးဆင့်အထက် ခေါင်းလောင်းမှောက်

စေတီ ပေါက်ထားသည်။

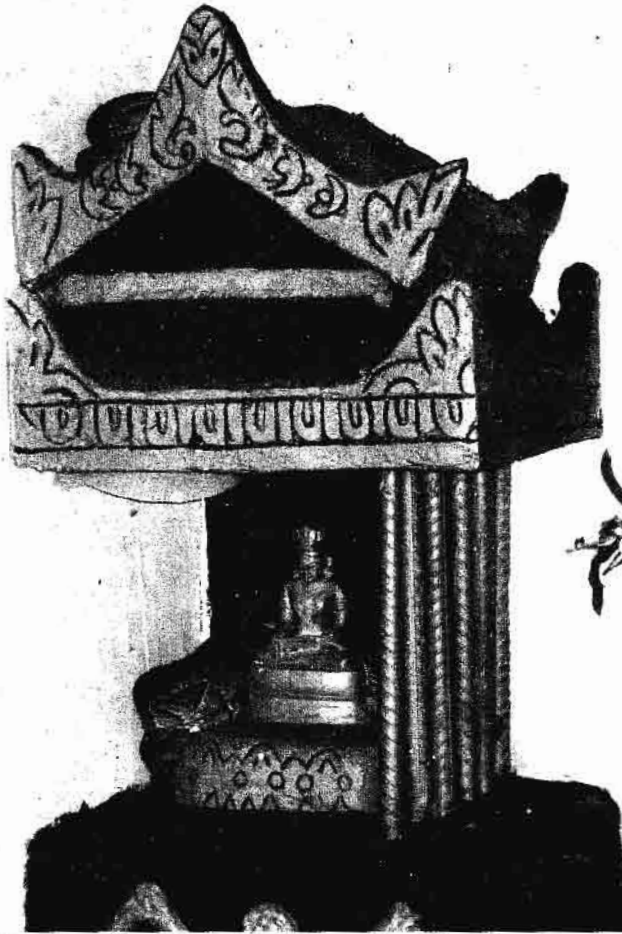
ပြိုပျက်နေသော စေတီ၏ နောက်ဆုံးဖူးမြင်ရသော ပုံစံအတိုင်း ပြန်လည် တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ မွမ်းမံမှု မပြုမီက ပြိုပျက်နေသည့် စေတီပုံစံကို မေ့သာလာအတွင်း ချိတ်ဆွဲထားသဖြင့် မှတ်တမ်း ပြုခဲ့သည်။

စေတီလိုဏ်အတွင်း၌ ခေတ်လက်ရာ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူသည်။ မူလရုပ်ပွားတော်မှာ နှစ်အတန်ကြာကပင် ပျောက်ပျက် သွားခဲ့ပြီဟု ဆိုကြသည်။

ဘုရားဖူးမြေများ

လိုဏ်အတွင်း ပလ္လင်ခြေ လက်ယာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပျံမ်း ၁၁

◆ အုရုဂ်းဗွား ပုံစံတူ ဆင်တူ နံပယ်ရာ တန်ဆောင်တော်

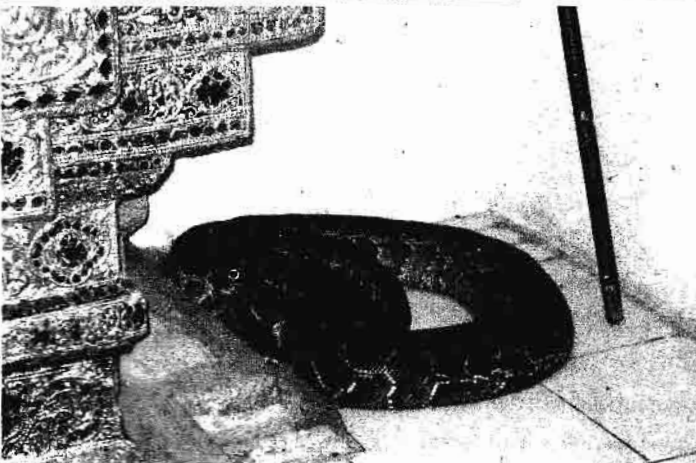
◆ ဗလ္လင်ဆာတွင် မြင်ရသော ဝမ်း

ရှမ်းလေး၊ ရှမ်း၊ သားစု ကောင်းမှု

◆ ဝယ်တော်မူ အုရုဂ်းဗွားတော် နံပယ်ရာမုခ်လိုက်

◆ ရှင်ဗြဟ္မသေ့ တို့မျိုးဝင်မိုင်

ဗျ နုဏ္ဏရာဇာင်မြတ်ဗုဒ္ဓစင်္ဂါး

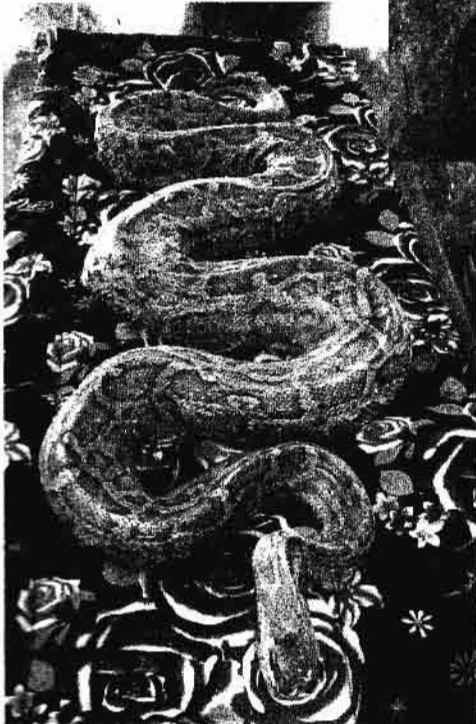
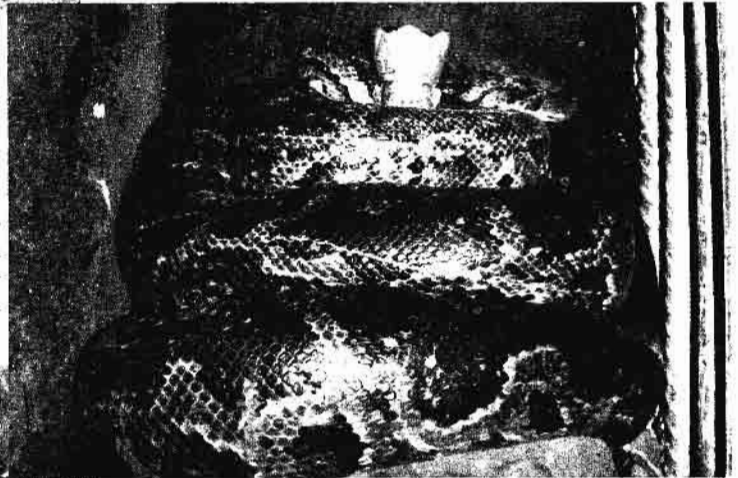

ပုံစံတူဆင်တူနှင့် ပထမမြွေကြီး

ထိပ်ခွင်ထက်ပေးတင်နေမည်

ပုံစံတူ ဆင်တူအား လွှမ်းခြုံထားမည်

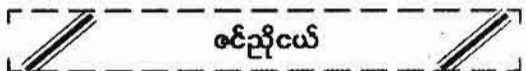
ပထမမြွေကြီး ရုပ်ကြွင်း

ဘက်ကြမ်းပြင်တွင် မြွေကြီးတစ်ကောင် ခွေနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ စေတီတော် မွမ်းမံပြီး၍ (၅-၂-၂၀၁၂)ရက်နေ့တွင် မြွေမကြီး တစ်ကောင်သည် စေတီလိုဏ်အတွင်း ဝင်ရောက်ကာ ဘုရားဖူး နေဟန် ရုပ်ပွားတော်ဆီသို့ ဦးခေါင်းတူရှုပြုနေသည်။

လူများကို ဒုက္ခပေးခြင်းမရှိ၊ သာသနာပြုရန် လာရောက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း အိပ်မက်ဖြင့် အသိပေးကာ သူ့အမည်မှာ စောနန်းဒေဝီ ဖြစ်သည်ဆို၏။ ထိုမြွေမကြီးသည် (၆)လတိတိ ကြာမြင့်သည့် (၂-၈-၂၀၁၂)ရက်နေ့ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်နေ့နံနက် သုံးနာရီအချိန်တွင် သေဆုံးသွားသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စင်ညိုငယ်

သက်နဲ့ညီနောင်အနီး လမ်းခွဲမှ
ဝင်သွားရသော ကွင်းကလေးရွာသို့
ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ရောက်ခဲ့ပြန်
သည်။

ကိုခင်မောင်သန်းက သူ့စားနေကျ
ကွမ်းသီးနီများ ကုန်သွားသဖြင့် ဒေါန
တောင်တန်း၏ ကွမ်းသီးအိုးဖြစ်သော
ကွင်းကလေးရွာသို့ လာရောက်
ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်သည်။

ယခင်တစ်ခေါက်က သိက္ခန်းခွဲ
သော ဦးဘကြွယ်က ငယ်ပေါင်းသူငယ်
ချင်းများကဲ့သို့ အားရဝမ်းသာ ကြိုဆို
ရှာသည်။

ထိုစဉ်တွင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးက
အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်လာ၏။ ဆိုင်ကယ်
ပေါ်မှ လူက လှမ်း၍ နှုတ်ဆက်၏။

‘ဝေ... နင်တို့ မျက်စိလည်လာ
သလား၊ တစ်ခါမှ မရောက်ဘူးတဲ့
လူတွေ’

‘ဟာ... ကိုကွာလာ... လာဗျာ
မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ သူက
ကျွန်တော်တို့ထက် အတန်းကြီးတယ်။
ပန်းချီသန်းထိုက်ရဲ့ အစ်ကိုပါ။ အစ်ကို
သူက ကျွန်တော်တို့ ငယ်သူငယ်ချင်း
ကိုကွာလာတဲ့၊ ကျောင်းပြီးကတည်းက
အခုမှ တစ်ခါဆိုဖြစ်တော့တယ်’

‘ပန်းချီဆရာကတော့ တစ်ကျောင်း
လုံးက သိကြပါတယ်။ ဒါထက် အစ်ကို
အလည်လာတာလား’

‘ကျွန်တော့်ကို ကူညီရင်း ရေးကွက်
ရှာရင်းပေါ့ စာရေးဆရာလေ’

‘ဘာစာရေးသလဲ ဆောင်းပါးလား
ဝတ္ထုလား ကလောင်နာမည်က’

‘ဟုတ်ကဲ့ နယ်လှည့်အယ်ဒီတာပါ’

‘ဟိုး... ကျွန်တော်သိပြီ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမြဲဖတ်တယ်။
အမေရိကန်ရောက်သွားမှ မဖတ်ဖြစ်
တော့တာ’

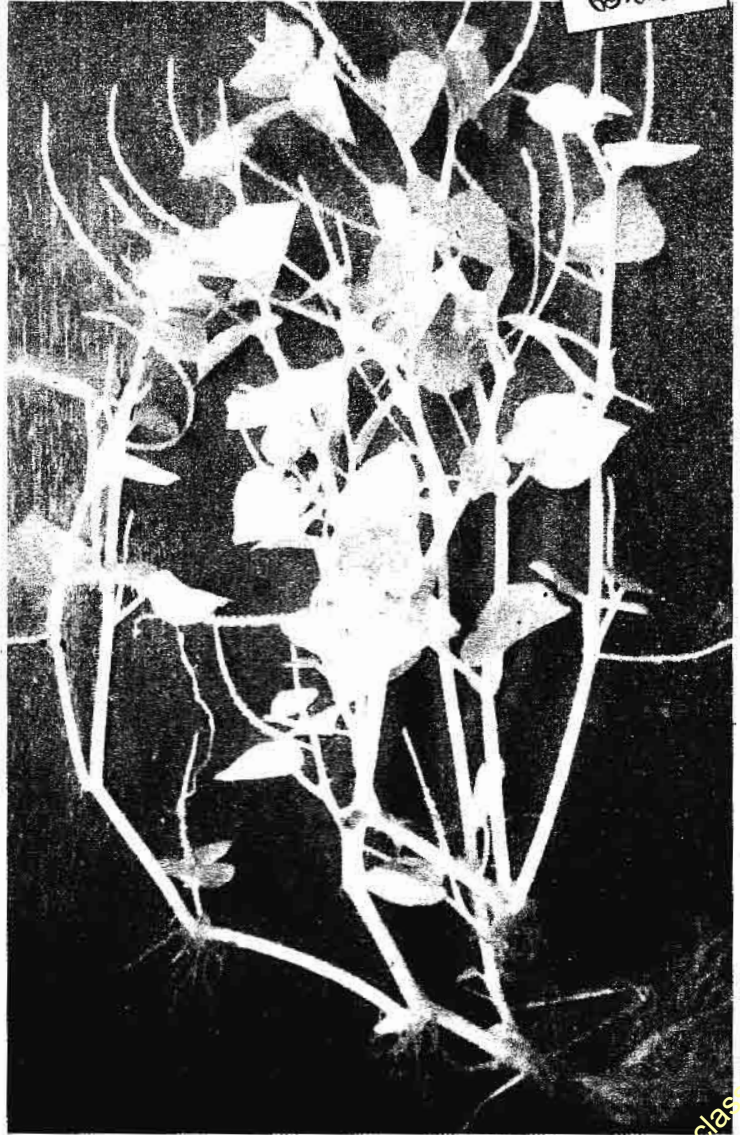
၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အသံဦးနှင့်

ကျောက်ကပ်အတွက်

ကရင်တိုင်းရင်းဆေး

အော်ဂဲလ

အသံဦးနှင့် ကျောက်ကပ်အတွက်

ကျောက်ကပ်အသံဦး ကုသရန်အတွက်

'သူက အမေရိကန်လဲ ရောက်သွား
သေးတယ်။ ဧည့်နိုင်ငံသား (၅)နှစ်
ပြည့်ရင် ဆက်နေချင်နေ၊ မပျော်လို့
မနေနိုင်ရင်လဲ ဌာနေပြန်လို့ရတယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ မနေနိုင်လို့ ပြန်လာ
တာ မကြာသေးဘူး။ ရောက်ရောက်
ချင်း အချစ်တုံး တူတော်မောင်က
အသည်းကင်ဆာတဲ့။ ဒီက ဆေးစစ်
ချက်တွေ အားမရလို့ ဘန်ကောက်သွား
ပြီးစစ်ကြည့်တယ်'

'ဘာပြောလဲ ကင်ဆာမဟုတ်
လောက်ပါဘူး'

'ဟုတ်တယ်၊ (၆)လကြာရင်
တစ်ခေါက်ပြန်လာပြီပဲ။ ဆေးတွေ
ပေးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ကိုတော့
တီးတီးမှာတယ် (၅)လထက်ပိုပြီး မခံ
တော့ဘူးတဲ့'

'အိုး...စိတ်မကောင်းစရာဘဲ'

'ရွာပြန်ရောက်တော့ သေမယ့်တူတူ
ရိုးရာဆေးနည်းနဲ့ ကုကြည့်မယ်။
ကောင်းလာရင် အမြတ်ပဲဆိုပြီး အဘိုး
ရဲ့ ဆေးနည်းနဲ့ ကုကြည့်တယ်'

သူ၏အဘိုးကား ကရင်တိုင်းရင်း
ဆေးဆရာကြီးဖြစ်သည်ဆို၏။

'ဆေးက ကိုယ်အလေးချိန်ရဲ့ ငါးရာပုံ
တစ်ပုံကို သုံးရတယ်။ ဒီကောင်က ထောင်
ထောင်မောင်းမောင်း ဟိမီးစိတ် ပုံမှန်
ပေါင်(၂၀)ကျော်ပေးမယ့် ရောဂါသည်ဆို
တော့ ပေါင်(၁၄၀)ပဲ ရှိတော့တယ်။

ပိဿာချိန် (၄၀)ကျော်ပေါ့။ (၅၀၀)ပုံတစ်ပုံ
ဆိုတော့ (၈)ကျပ်သားကို နှေ့တိုင်းသောက်
ရတယ်။

တစ်လပြည့်တော့ ဆေးချိန်(၁၀)ကျပ်သား
လူ ၁,၀၀၀တားလေး လေးလပြည့်တဲ့အခါ
ပုံမှန်အလေးချိန် ပေါင်(၂၀) ပြန်ရလာ
တယ်'

'ဘာဆေးလဲ ပြောပြလို့ရမလား'
'ပြောပြမလို့ဘဲ... မြန်မာလို မပြော

◆ ကွင်းကလေးအပြင်(ငါးမူထ)ရွာသား
ကိုက္ခာလာ

တတ်လို့
ကိုက္ခာလာက ဦးဘကြွယ်အား
ကရင်ဘာသာဖြင့် လှမ်းပြော၏။သူ
လည်းမြန်မာလို မသိကြောင်း ပြန်ဖြေ
၏။(ကရင်စကားကို ထမင်းစားရေ
သောက်မှု တတ်သဖြင့် မှန်းဆကြည့်
ခြင်းဖြစ်သည်။)

'နောက်တော့ ဆေးပင်ယူပြုမယ်။ အဲဒါ
(၆)လပြည့်တော့ ဘန်ကောက်သွားပြီး
ဆေးစစ်ရတယ်။ ဆရာဝန်တွေလဲ အံ့ဩနေ
တယ်။ သူတို့ မှန်းဆသလို မဖြစ်ပါလားပေါ့။
သူတို့ညွှန်တဲ့ ဆေးတွေကို ဆက်သောက်ပါ။
ဒါပေးမယ့် ဆယ်ပုံတစ်ပုံလောက် လျှော့ပစ်
လိုက်တယ်။ ရှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းလောက်
ပြန်ကောင်းလာပြီ ပြောတယ်'

'နောက်ထပ် ဆေးစစ်သေးသလား
ကိုက္ခာလာ'

'ဟင့်အင်း... ပြန်လာကတည်းက
ဆေးတွေကို လွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။
အဘိုးဆေးကိုပဲ ဆက်သောက်တယ်။
ပြန်လဲမပြေတော့ဘူး။ အခု တစ်နှစ်
ကျော်ပြီ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲ'

ကိုက္ခာလာက ထိုဆေးပင်ကို
အနီးအနားတွင် ရှာဖွေသော်လည်း
မတွေ့ရသဖြင့် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ထွက်

သွားသည်။ ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့်
တွင်ပင် ပြန်ရောက်လာသည်။

ခရစ်ယာန် ဘုရားကျောင်းဝင်း၌
ပေါများစွာ တွေ့ရသည်ဆို၏။ ထိုဆေး
ပင်ကား မော်လမြိုင်နယ်တွင် "ကုလား
ချဉ်ပေါင်" သို့မဟုတ် "ကုလား
ကြိတ်မှန်" ဟုခေါ်၏။ မူလတန်း
ကျောင်းသားဘဝက ကျောက်သင်ပုန်း
မှစာများကို ဖျက်၍ရသဖြင့် "ကျောက်
သင်ပုန်းပင်" ဟုလည်း ခေါ်ခဲ့၏။

ထိုအပင်ကို လူနာ၏ ကိုယ်အလေးချိန်
ငါးရာပုံ တစ်ပုံပေါင် ၁၈၀-၅၀ ပိဿာဆိုပါက
၁၀ ကျပ်သားကို ယူရ၏။ သဲများ စင်အောင်
ဆေးကြော၍ အနည်ညစ်ယူသည်။ ပြီးလျှင်
နှံ့ပုပ်စဉ်က သတ္တုရည်နှင့်အတူ သောက်
သုံးရ၏။ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဖြစ်သည်။

အဘိုး (ကရင်တိုင်းရင်းဆေးဆရာ)
၏ အဆိုအရ လူ့ခန္ဓာတွင် အမှိုက်ပုံး
နှစ်လုံးရှိ၏။ အသည်းနှင့် ကျောက်
ကပ်ဖြစ်သည်။ အမှိုက်ပုံးရှိ အမှိုက်များ
ကို မသွန်း၊ မလှယ်ပါက စုပုံပိုလျှံနေ
သကဲ့သို့ အသည်းနှင့် ကျောက်ကပ်
မကောင်းပါက လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်း၌
ဥပဒ်ဖြစ်စေသည့် အမှိုက်သမိုက်၊
အဆိပ်အတောက်များ စုပုံကာ ခန္ဓာ
ကိုယ်အား ဒုက္ခပေးတော့သည်။

ထိုဆေးပင်သည် အသည်းနှင့်
ကျောက်ကပ်အား သန့်ရှင်းစေ၏။
လုပ်ငန်းကိစ္စများကို ကူညီပေး၏။
ထို့ကြောင့် အသည်း၊ ကျောက်ကပ်နှင့်
ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ
အတွက် အထက်ပါအတိုင်း သောက်
သုံးပေးရသည်ဆိုလေသည်။

ကွင်းကလေး (အပြင်ရွာ)ခေါ်
တီးမူးထရွာမှ ကိုက္ခာလာအား
အထူးကျေးဇူးတင်ရှိစွာဖြင့်...

စောသိင်္ဂါလ

ကြော်ငြာဆောင်ပါ။

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687

လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆာလ (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မုန်စေတဲ

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရွှေကဲတစ်လုံးဝမ်းမုန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆတင် (စာနယ်ရင်း) ၁၃၀/၀၁၀၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါင်းဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါင်းဖျတ်လတ်ဆီ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကဲတစ်လုံးဝမ်းမုန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မုန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း ထွက်လမ်း မုန်တန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမုန်ဆေးဟာ ဝမ်းမုန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကဲတစ်လုံးဝမ်းမုန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမုန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မုန်မုန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ်း ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဝိုက်နာ၊ ဝိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်းလေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆဲပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမူန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်း၊ ဝှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခဲတွင်းနဲ့ဆီးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို တင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မုန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကဲတစ်လုံးဝမ်းမုန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မုန်မုန် သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေ သိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် ပုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ ပြန်မာဆေးချိုရုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ ဗေမာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၀၈၆၃၂

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

◆ လယ်သာဟိန်းရွာကို တိုက်ခတ်ရာခရီးကွားမှ တွေ့မြင်ရုံ

လယ်သာဟိန်းရွာကြီးနှင့်

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ (၁)

ဖော်ပြ (LL.B)

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁၈)ရက် မြန်မာလို နှစ်ဆန်း(၂)ရက်နေ့တွင် ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ လေးကျေရွာ သာသနာ့ဗဟိုအောင်ကျောင်းမှ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနန္ဒမာလာက လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးသဖြင့် လယ်သာဟိန်းရွာသို့ ကျွန်ုပ် ရောက်ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အချိန်အားဖြင့် နံနက်(၁၀)နာရီခွဲအချိန်ဖြစ်သည်။ လေးကျေရွာ၏ မြောက်ဘက်(၄)မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော ကြောင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ်များဖြင့် သွားကြရသည်။

“လယ်သာဟိန်း” ဆိုသည်မှာ မြန်မာစကားလုံးဖြင့် အနီးဆုံး အသံတူ အလှယ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ ဒေသခံအသံထွက်မှာ “လှေသာ F 3A, January, 2017.

◆ လယ်သာဟိန်းထောင်စိုင်းကို အဝင်ပြန်လမ်း (၄)မာလုံးခန့်က တွေ့မြင်ရုံ

ဟေး”ဟု နားမှာ ကြားရသည်။ သည်ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ရှိခြင်းကြောင့် လှေ=ကျောက်တောင် ဟူ၍ “စိတ်ဆိုးသော ကျောက်တောင်” အဓိပ္ပါယ်ရှိပြီး၊ သာဟေး=စိတ်ဆိုး ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ် ပြန်ဆိုနိုင်လိမ့်မည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇

လယ်သာဟိန်းတောင်ထိပ်ရှိ

ဆံတော်ရှင်စေတီတော်

ဤဒေသခံတို့မှာ စင်္ကာကရင် တိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်ကြ၏။ ရှေးအခါက ဤတောင်ခြေလိုထိပ်ဂူဝနှင့် မနီးမဝေးမှာ "လှေသာဟေးရွာ" တည်ရှိခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ယခုတော့ ထို "လှေသာဟေးရွာ" မရှိတော့ပါ။

လယ်သာဟိန်းတောင်၏ မြောက်ဘက် (၄)မိုင်ဖာလုံခန့် မြေနီလမ်းထိပ်မှ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုက်သောအခါ တောင်ထိပ်မှာ နွားကျောကုန်းပေါ်ကဘို့နှင့် သဏ္ဍာန်တူသော တောင်ထိပ်အမြင့်ဆုံးအပိုင်းကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

ထိုတောင်ထိပ် အမြင့်ဆုံးအပိုင်းတွင် စေတီတော်(၁)ဆူကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် ကင်မရာဖြင့် အနီးကပ်ဆွဲယူကာ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးလိုက်သည်။

ထိုစေတီတော်မှာ မောလိမ္မိကျေးရွာသူကြီး ဘုရားဒကာ ပိုးထိခေါ်နှင့် ရွာသူရွာသားများ၏ ငွေအား၊ လူအားစိုက်ထုတ်မှု၊ မြိုင်ကြီးငှာဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုဇန၏ ကြီးပမ်းအားထုတ်မှုဖြင့် ၁၃၅၃ ခုနှစ်က စတင် ပြုပြင်တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုတောင်ထိပ်မှာ ပေပေါင်း(၄၇၀၀)ကျော် မြင့်မားမတ်စောက်ပြီး တက်ရောက်ရန် ခက်ခဲလှသည်။ ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဆံတော်(၁)ဆူကို ဌာပနာ၍ တည်ထားသည့် ရှေးဟောင်းကျောက်စေတီ ခြုံပျက်နေသည်ကို ပြန်လည်ပြုပြင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် ဆံတော်စေတီ၊ ဗုဒ္ဓရုပ်စေတီ၊ သက္ကတူပစေတီဟူ၍ စေတီတော်(၃)ဆူရှိသည်။

လယ်သာဟိန်းရွာကြီးအတွင်းမှ

သဘာဝကျောက်စေတီတော် ထိုင်ရုံကြီး

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

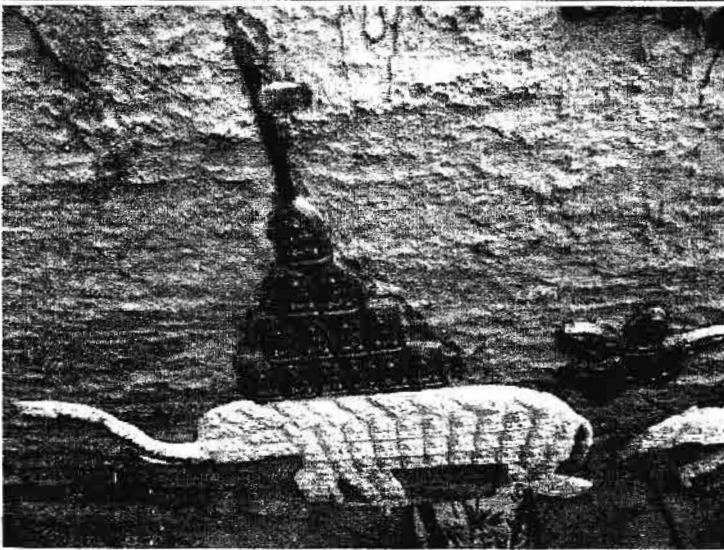
လယ်သာဟိန်းရွာကြီးအတွင်း သဘာဝကျောက်စေတီတော် ထိုင်ရုံကြီး

www.burmeseclassic.com

လယ်သာဟိန်တူဂူကြီးအတွင်း ရုပ်တုများ

◀ လယ်သာဟိန်တူဂူကြီး လက်ခံတော်
ဆွမ်းခန်းထောင်

ဗုဒ္ဓရုပ်စေတီနှင့် သက္ကတပုဂံစေတီ တို့မှာ အသစ်တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ စေတီတော်များမှာ ၁၃၅၄ ခုနှစ်တွင် ထီးတော်တင် ပြီးစီးသည်။

ထို တောင်ထိပ်ဆံတော်ရှင်စေတီ တော်၏ သမိုင်းအကျဉ်းမှာ မဟာ သက္ကရာဇ် ၁၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် ယောနက တိုင်း၊ ဇင်းမယ်မြို့သို့ ဂေါတမဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် နောက်ပါ ရဟန္တာ (၅၀၀)တို့ ကြွရောက်လာစဉ်၊ ကမ္မောဇ တိုင်းမှ သုခဘုရင်နှင့် မိဖုရားဒွေးမယ် နော်တို့ ဖိတ်ကြားသဖြင့် ကမ္မောဇ ဒေသသို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့်နောက်ပါ ရဟန္တာတို့ ကြွရောက်ကာ (၇)ရက် သီတင်းသုံးပြီး တရားဝေ ဟောကြား ဆုံးမခဲ့ပါသည်။

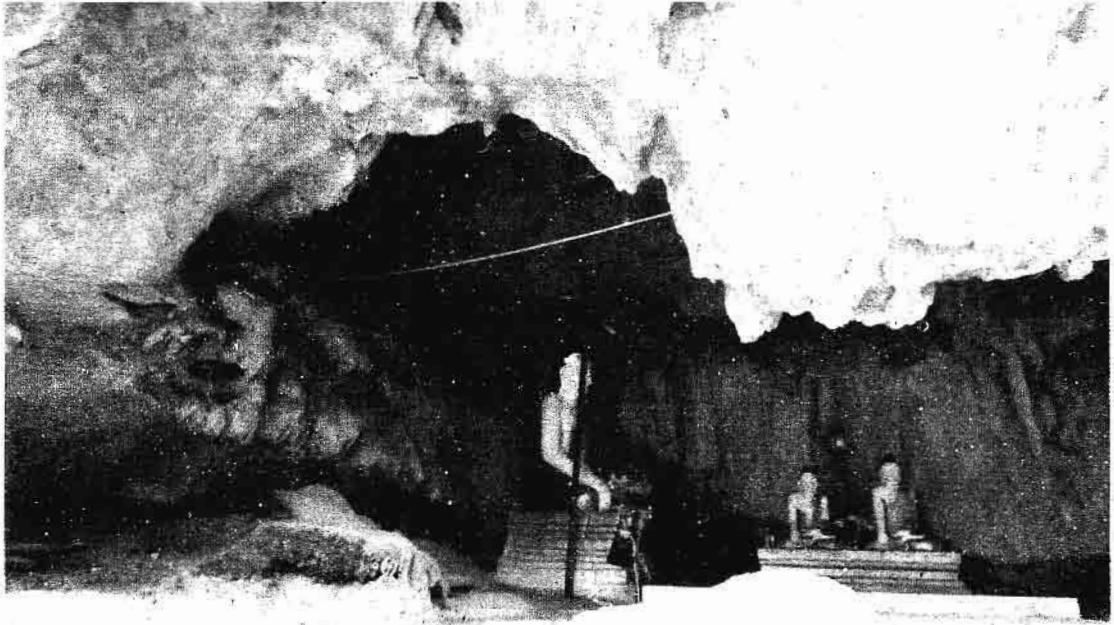
မြတ်စွာဘုရား ပြန်ကြွခါနီးတွင် သုခဘုရင်၏ တောင်းခံခြင်းကြောင့် မြတ်စွာဘုရား ဆံတော်(၉)ဆူ ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူခဲ့သည်။

ထိုဆံတော်များကို မိဖုရား(၉)ပါး အား ဝေငှကာ ထိုမိဖုရားတို့ ဒေသရှိ ရသေ့ကြီးများမှ ဦးဆောင်ပြီး ကျောက် စေတီများ တည်ထားကိုးကွယ်စေခဲ့ သည်။

ထို ကျောက်စေတီ(ဆံတော်စေတီ) တို့ တည်ရှိသော နေရာဒေသတို့မှာ ယခုခေတ်အခါတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ကြပါသည်။

၁။ မိပိုင်တောင်(ရွှေအင်းစေတီ)-ကမ္မောဇမြို့ အနောက်တက်(၈)ပိုင်ခန့် ဖာယွန်ခရိုင်၊ ကရင်ပြည်နယ်။

◀ လယ်သာဟိန်တူဂူကြီးအတွင်း
ညာဘက် အထူထပ်ရုပ်
ထူးထူးဆန်းဆန်း ကျောက်စက်ပန်းတို့နှင့်
ကျောက်စက်ရုပ်တု

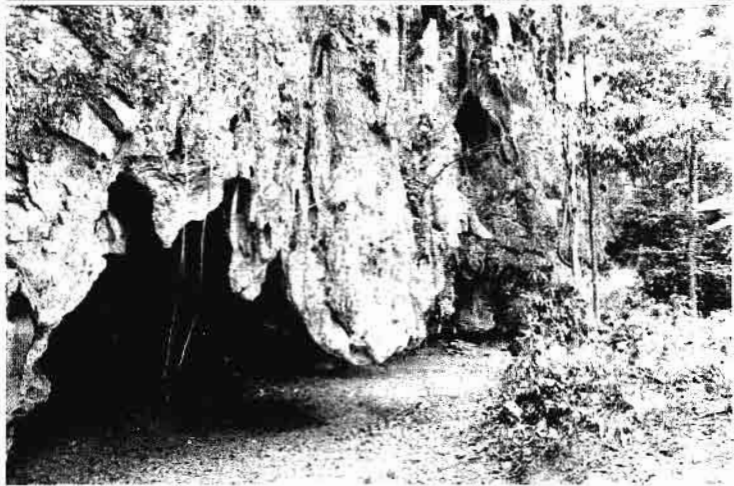

၂။ ရှာပြည်ကြီး၏ အဝင်ဝမှ အတွင်းဘက်သို့ မြင်ရုံ

- ၂။ ရွှေအံတော်တောင် (ရွှေဆံတော်စေတီ)-
ဗဟုပြု၊ အနောက်တက်ကမ်းရွာ၊ ကရင်
ပြည်နယ်။
- ၃။ တြိဂံတောင်(သိဒ္ဓိပါလစေတီ)-ရွှေဖလား
ကျေးရွာအုပ်စု၊ ဗဟုပြုပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်။
- ၄။ တာဝုလော်ကြီးတောင် (ဆကေသ ဆံတော်
ရှင်) - ဘိုလန်ရွာ၊ ဗဟုပြုပြည်နယ်၊ ကရင်
ပြည်နယ်။
- ၅။ လေးကျောတောင် (ဆကေသဆံတော်ရှင်
စေတီ) [ယခုလယ်သာဟိန်းတောင်]-လေး
ကျောရွာအနီး၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်။
- ၆။ ယမ်ကစောတောင် (ဒဿဗလဆံတော်ရှင်
စေတီ) - စေးဘောကလီးကျေးရွာအုပ်စု၊
လှိုင်းဘွဲမြို့နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်။
- ၇။ ယမ်တော့ကြီးတောင်(ဆကေသ ဆံတော်
ရှင်စေတီ)-မအံကျေးရွာအုပ်စု၊ လှိုင်းဘွဲ
မြို့နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်။
- ၈။ ထီးဟင်္ဂါကြီးတောင် (မြန်မာလို ခွေးအိမ်
တောင်) [ကျောက်စေတီဟောင်းကို ပြန်ပြင်
ပြီးပေးပြီး ယမ်ရသေးပါ] - စုကာလိမြို့နယ်

၂၀ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေခံမဂ္ဂဇင်း

၃။ ဂူပိုက်ရှာပြည်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်အဝင်

- ၁။ ပြတီခရိုင်၊ ကရင်ပြည်နယ်။
- ၂။ ဆင်တော်မတောင် (ကပ္ပာလုံငြိမ်းအေး
ဆံတော်ရှင်စေတီ) - နန်းယမ်ခုံကျေးရွာ၊
ဒီမောဆိုမြို့နယ်၊ ကယားပြည်နယ်။
- ၃။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဆံတော်
များ ကိန်းဝပ်ရာ ရှေးဟောင်းကျောက်
စေတီများ အားလုံးကို မြိုင်ကြီးဂူဆရာ

တော် ဘဒ္ဒန္တသုဇနမှ ဦးဆောင်ပြီး
ပြန်လည်ပြုပြင်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။
ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် အသက်
အန္တရာယ်များစွာ ကြုံခဲ့ရသလို၊ တပည့်
ဒကာအချို့မှာ အသက်စတေးခံခဲ့ရခြင်း
များပင် ရှိခဲ့သည်။
လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များ ကြီးစိုးလာ

◆ လိုက်ရှုညွှန်ကြီး အောက်လမ်း ဂူတွင် ရွှေဂူဝတ်ရုံကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာဘာသနှင့် လေးကျော သာသနာ့ပျော်အောင်ကျောင်းဆရာတော် ဦးနန္ဒမာလာတို့ အမှတ်တရ

ဒေသများဖြစ်ခြင်း၊ အချို့မှာ ဘာသာခြားများ ဖြစ်ကြခြင်း၊ ခရီးလမ်း ခက်ခဲကြမ်းတမ်းခြင်း စသည်ဖြင့် အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲများစွာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပေသည်။

ကျွန်ုပ်ကား လယ်သာဟိန်းတောင်ထိပ်သို့ မတက်ရောက်နိုင်သဖြင့် အဝေးမှ ဖူးမြင်ရသော ဆံတော်ရှင်စေတီတော်ကိုသာ ဖူးမြော်ကန်တော့လိုက်ရပါသည်။

မြေနီလမ်းအတိုင်း မော်တော်ဆိုင်ကယ်များ မောင်းနှင်သွားပြီး လယ်သာဟိန်းရွှေဂူ ကျောင်းအောက်တွင် ရပ်နား၍ ဂူမျက်နှာစာကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူသည်။

ဂူမှာ မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာလှည့်သည်။ ဂူတွင် “ရွှေဂူဝတ်ရုံ” ဟု ဘွဲ့အမည် ရေးထိုးထားသည့် စေတီငယ်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ဂူမှ ပေတစ်ရာခန့်တွင် ရွှေဂူကျောင်းနှင့် ဆွမ်းစားကျောင်းတို့ရှိသည်။ လယ်သာဟိန်းရွှေဂူကြီးကို တောင့်ရောက်နေသည့် ဆရာတော် ဦးပညာဘာသကို ဖူးမြင်ရသည်။

ဆရာတော်မှာ သက်တော်(၅၃)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၁၂)ရှိပြီး ဤဂူကျောင်းတွင် အမြဲနေထိုင်သီတင်းသုံးသည်မှာ (၅)နှစ်မျှသာ ရှိသေးသည်။

ရှေးအခါက ဤနေရာမှာ ကေအင်ယူ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များ နေထိုင်သော တပ်မဟာ(၁)နှင့် အလွန် နီးကပ်ပြီး မြေမြှုပ်မိုင်းများ၊ တိုက်မိုင်းများ ရှိသဖြင့် မည်သူမှ မလာရောက်နိုင်ပေ။

ဆရာတော်မှာ ယခု သုဝဏ္ဏဝတီမြို့၊ ယခင် ကျိုက္ကော်အုပ်စု၊ နန်းတောင်းရွာဇာတိ၊ ကရင်+ပအိုဝ်း ဖြစ်သည်။

“ဒီရှေးဟောင်းကျောက်ဂူကြီးထဲမှာ ရှေးအခါက ဗုဒ္ဓဘာသာ စေတီ၊ဘုရား၊ရုပ်ပွား၊ရုပ်တုတွေ အလွန်များပြားတယ်လို့ ဘိုးဘွားတွေက ပြောပြခဲ့ဖူးတယ်။

နောက်တော့ ဘာသာခြား လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်းတွေ ဒီကို ရောက်လာတော့ လူသူအရောက်အပေါက် အသွားအလာ မရှိတော့ဘဲ စေတီ၊ဘုရား၊ရုပ်ပွား၊ရုပ်တုတွေ ပျက်စီး ပျောက်ဆုံးခဲ့ရတယ်။

အဲဒီနောက် သစ်တောကြီးထိုး သူဗွေးကြီး ဦးဖိုထိန်ဆိုသူက ဒီလိုက်တော်ကို ပြန်လည် ပြုပြင်စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တယ်။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတုတွေကိုလဲ တက်နိုင်သမျှ ပြန်လည် ပြုပြင်တည်ထားပေးခဲ့တယ်။ ဒီကျောက်လိုက်ဂူကြီးထဲမှာ ကေအင်ယူ တပ်မင်းဗိုလ်မင်းထင် နေထိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် လင်းထင်ကျောက်ဂူလို့ ဒီဒေသမှာ လူသိများပါတယ်”

ရွှေဂူဝတ်ရုံကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာဘာသမှ ကျောက်လိုက်ဂူအတွင်းသို့ လိုက်လံ ပြသပေးရင်း ရှင်းပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လိုက်ဂူကြီးမှာ အရှေ့အနောက် ပေ(၁၅၀)ခန့် ကျယ်ပြီး၊ အတွင်းသို့ ပေ(၅၀)ခန့်ကျယ်ကာ၊ အမြင့် ပေ(၃၀)ခန့်သာရှိသော တစ်ဖက်ရပ်ဂူကြီး ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဂူတွင်းမှာ အမှောင်ခန်းများလည်းရှိသည်။ ပြန်လည်ပြုပြင်ထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များကို သပ္ပာယ်စွာ ဖူးတွေ့ရသည်။

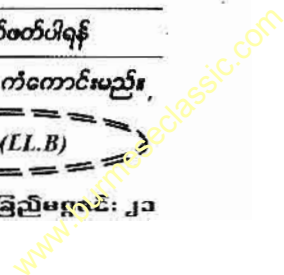
လိုက်ဂူအတွင်း ညာဘက်ခြမ်း အမှောင်ဂူတွင်းမှာ အလွန်လှပဆန်းကြယ်သော ကျောက်စက်မိုးမျှော်များနှင့် ကျောက်စက်ပန်းဆွဲများရှိသည်။

‘ဟေ...ဟိုမှာ ကျောက်ထိုင်ခုံကြီး’

ဆရာတော် ညွှန်ပြပေးသော နေရာမှာ ကျောက်စက်မိုးမျှော်၏ ပုံသဏ္ဍာန်က ဆိုဖာထိုင်ခုံနှင့် အလွန်တူပါသည်။

‘အင်္ဂလိပ်တွေ မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်းကို သိမ်းချိန်အုပ်ချုပ်ခဲ့တဲ့ အချိန်က ဒီလိုက်ဂူကြီးမှာ ရတနာပုံဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့ဖူးကြောင်း ဘိုးဘွားတွေ ပြောပြဖူးတယ်။ ဒီသဘာဝကျောက်ထိုင်ခုံကြီးမှာလဲ ဆရာတော် ထိုင်ပြီး တရားဟောဖူးတယ်လို့ သိရတယ်’

ရွှေလ ဆက်စပ်ပါရန်
စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်၊
အောင်ဇ(LL.B)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၁

အမျိုးမျိုးရှိသော သောင်ဘုတ် ကျေးရွာသို့ ကျွန်တော် အလည်အပတ် သွားခဲ့ပါသည်။

ရောက်ပြီး နောက်တစ်ရက်တွင် မဲဇလီကျေးရွာသို့ သွားခဲ့ပါသည်။

မဲဇလီကျေးရွာသို့ မဲဇလီကျောင်း ထိုင်ဆရာတော် ဦးပညာဝရထံသို့ ရောက်သွားပါသည်။

ဘုရားအား ကိတ်မုန့်ကပ်လှူပြီး ဆရာတော်ကိုလည်း ကိတ်မုန့်နှင့် အခြားမုန့်များကို ကပ်လှူပူဇော်ရိုနှိုးပြီး အထွေထွေသော တရားစကားများ၊ လောကီရေးရာ အာလာပသလ္လာပ စကားများကို ပြောရင်း ဗိန္ဒော၊ ဗေဒင်၊ အပိုရတ်၊ အင်း၊ ဆေး၊ ဂါထာ အကြောင်းများ ပါဝင် ပြောဆိုကြရာ တွင်...

'မင်္ဂလာ ဂါထာမန္တန်ထွ ယုံကြည်ပြီး ဝိသနာထုံရင်ဆော့ ဘုန်းဘုန်း ဂါထာမန္တန် (၂)ပုဒ်၊ (၃)ပုဒ်လောက် ပေးရဦးမယ်' ဆရာတော်ကြီးမှာ ထိုနယ်တစ်ဝိုက် ၌ ပယောဂ၊ မြွေ၊ အင်း စသည်များ အစွမ်းထက်မြက် ပေါက်ရောက် ကျော်ကြားလျက်ရှိသော ဆရာတော် တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်မှ ဂါထာမန္တန်ပေးမည့် အမိန့်ရှိသဖြင့် ကျွန်တော် အလွန် ဝမ်းသာပြီး...

'တင်ပျံဘုရား... တပည့်တော် ရေးမှတ်ပါမယ် ဘုရား'

'အေးကွယ်... ရေးမှတ်ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဂါထာမန္တန်ရွတ်တဲ့အခါမှာ မိမိ ဆောက် တည်တဲ့ ကံတစ်ပါးပါး သစ္စာကို အဓိဋ္ဌာန် အပ်တယ်။

မိမိပြုခဲ့တဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို အာရုံပြ သင့်တယ်။

အင်စိတ္တ ဂါထာမန္တန်ပိတ္တတွေကို အာရုံယူ အပ်တယ်။

ပိဗေပီဆရာတော်ကြီး

ဒါးမြင့်တော်မူသော

ဂါထာမန္တန်(၃)ပုဒ်

ဟာဟာ ဟာဟာ

ဘုရား အစရှိသည်တို့ကိုလဲ ဦးထိပ်ယန်ဆင် အပ်တယ်။

ပျောက်ကင်းချမ်းသာပါစေဆိုတဲ့ မေတ္တာ စေတနာလဲ ထားအပ်တယ်။ သမာဓိလဲ တည်ကြည်အပ်တယ်။

တုန်လှုပ်ကြောက်ရွံ့ခြင်းလဲ ကင်းရှာတယ်။ စူးစိုက်နက်နဲတဲ့ စိတ်အာရုံလဲ ရှိသင့်တယ်။ ဌာန်ကရိုဏ်း၊ ဂရု လဟု အာပန္န ပုဒ်ဖြတ် ပုဒ်ဆက်နဲ့ စကားလုံးတွေ ပီသရမယ်။

နောက်ရွတ်စဉ် နေ့နုတ်စဉ်မှာ ပါစပ်ထဲမှာ ဆေးပိုခြင်း၊ ကွမ်းပိုခြင်း၊ အစားစားဝါနေခြင်း တွေကိုလဲ ရှောင်ရတယ်။

အဲဒီလို အရက်တွေ ပြည့်စုံရင် တယ်ဂါထာ မန္တန်မဆို အစွမ်းထက်ပြက်တော့တယ်ပဲ ကွယ်။ မှတ်မိလား'

'တင်ပျံ မှတ်မိပါတယ် ဘုရား'

'နောက်ကွယ်... ဂါထာမန္တန်တွေကို အလွတ် ကြော့ကြော့ညွှတ်ညွှတ် ရနေဖို့ လိုတယ်။ ထစ်ဓဇိုနေရင် တယ် မကောင်းဘူးကွယ်'

'တင်ပျံ ဘုရား'

'ကဲ... ကဲကွယ်... လိုက်ပြီးရေး

တော့ မှတ်တော့' ဟု အမိန့်ရှိကာ အောက်ဖော်ပြပါ...

၁။ လာဘ်ဝင်ဂါထာမန္တန်

'ဥုံ နုကုနုကု ငုဒ္ဓေယိယံ ဓမ္မောယိယံ သံသော ယိယံ အာဂစ္ဆန္တု၊ အာဂစ္ဆန္တု၊ အာလောကံ လောကံ အာလောကံလောကံ သွားဟာ'

ဆန်တစ်စလယ်ကို ညဉ့်ဦးယံက (၃၇)အုပ်မန်းပြီး ချက်ရပါသည်။ နောက် ယင်းထမင်း(၃)ဆုပ်ကို ထို ဂါထာမန္တန်ဖြင့် (၃၇)အုပ် မန်းရပါ သည်။

ထိုမန်းပြီး ထမင်းဆုပ်ကို ကျေးစာ (ကျီးစာ)ကျွေးရပါသည်။ ထိုအခါ စားပြီး ထိုကျီးပြန်ရာအရပ်မှ လာဘ် ဝင်ပါသည်။

ထိုဂါထာမန္တန်ကို ဆရာတော်က ရွတ်ဆိုပြရာ ကျွန်တော်က လိုက်၍ ရေးမှတ်ပါသည်။ ပြီးလျှင် အောက်ပါ ဂါထာမန္တန်ကို ပေးပါသည်။

၂။ အာနာမန်းမန္တန်

'ဥုံ၊ ပေါက်ပင်ပေါ် ပေါက်သီးတွဲလွဲ ရွှေယုံ သေသွားကြကြ'

ထုံးကို လိုသလောက် ယူ၍ ယင်း ဂါထာမန္တန်ဖြင့် (၃၇)အုပ်မန်းပြီး ဘင်နာ၊ ဆုံဆုံနာ၊ ယုံသမာနာတို့ကို လိမ်းပါ ပျောက်နေကျ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်မှ အောက် ဖော်ပြပါ ဂါထာမန္တန်ကို ဆက်လက် ရွတ်ပြပါသည်။

၃။ သွေးပင်လေပင် အလုံးအကျိတ်
မန်းမန္တန်
‘ဥ အကာသေ အကာသေ ဒေတာ
ဒေတာ ဝါအတတ်ယုတ် ကုပ္ပဏိယကွ
ဘီလူးပင်းအတတ် သွေးဟ’
ကျွန်းသားမီးသွေးကို ယင်းဂါထာ
မန္တန်နှင့် (၇)အုပ် မန်းရပါသည်။
ပျဉ်ပြားတစ်ချပ်ပေါ်တွင် ယင်း မန်းပြီး
မီးသွေးနှင့် ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇
(တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊
ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ စနေ)ဟု
ဆို၍ ဂဏန်း(၇)လုံးကို အစဉ်လိုက်
ရေးရပါသည်။
ထိုရေးပြီး ပျဉ်ပြားကို ရင်ညွန့်အစ၊
ဝမ်းမိုက်အလယ်၊ ဆီးစပ်အဆုံး
တစ်နေရာစီ မှောက်တင်၍ နင်းပေးရ
ပါမည်။

ယုံကြည်စွာ အသုံးပြုပါ။ လက်တွေ့
ပျောက်ပါသည်။
‘ကဲကွယ်... ဒီတစ်ခေါက်တော့ ဒီဂါထာ
မန္တန်(၇)ပုဒ် ရေးမှတ်ပြီး အလွတ်အရ
ကြေညက်အောင် ကျက်မှတ်ပြီး လက်တွေ့
အသုံးပြု ဖုတ်လား လတ်လာဘ အဖိုး
အခ ပထောင်နဲ့ ကာယကံရှင်က ကျေးဇူး
သိတတ်လို့ ကန်တော့ရင်တော့ ယူ ဖုတ်
လား ဖီတီအိန္ဒြေ သဘောထားပြီး
ကြံကြိုက်ရင် ကုသပေးပါ’
‘တင်ပါ ဘုရား’
‘စိတ်ချရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရင် ဒီဂါထာ
မန္တန်ကို တစ်ဆင့်ဝေငှပေးနိုင်ပါတယ်’
‘ဆရာတော်ဘုရား ဂါထာနဲ့ မန္တန်
ဆိုတာ အတူတူပဲလားဘုရား’
‘အေးကွယ်... ဂါထာဆိုတာက
ဘုရားစကားတော် ပါဠိတွေကွယ်။

မန္တန်ဆိုတာကတော့ ပါဠိပါရင်လဲပါ
မယ်။ မပါရင်လဲ မပါဘူး။ အခု
နံပါတ်(၂) အနာမန်းဟာ ဂါထာ
မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါမန္တန်လို့ ခေါ်တယ်’
‘တင်ပါ ဘုရား... သိပါပြီ ဘုရား’
ထိုသို့ဖြင့် အခြားအခြား စကားများ
ပြောကြားပြီး ဆရာတော်နှင့် ဘုရား
အား ဦးချကန်တော့ပြီးလျှင် ကျွန်တော်
တို့သည် ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မိတ်ဆွေ
အပေါင်းတို့ကို လိုလျှင် အသုံးပြုနိုင်
ပါစေရန် မေတ္တာစေတနာဖြင့် တင်ပြ
လိုက်ပါသည်။
အားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာ အံ့ရာရာ
အဆင်ပြေကြပါစေ။
၇ = = = = = ၇
ဟသာတ ဗတိကွ
၆ = = = = = ၆

ကြက်နှင့် ဘဲများသည် ပိုးပါသော အစာ၊ ရေတို့ကို စားသောက်မိရာမှ ကာလဝမ်းရောဂါ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ရောဂါပြင်းထန်လာပါက အိပ်တန်းမှ လိမ့်ကျ၍ သေတတ်ပါသည်။ ရောဂါမပြင်းထန်သေးမူ အခြား ကြက်၊ ဘဲတွေနှင့် ရောနှောမနေတော့ဘဲ တစ်ကောင်တည်း ခွဲပြီးနေလေ့ရှိ၏။ အတောင်များ ကုပ်နေတတ်၏။ အစာ မစားတော့။ နှာသီးဖျားမှာ မည်းနေတတ်၏။ ပါးစပ်မှ အမြှုပ်များပင် ထွက်ကျလာတတ်၏။

ဝမ်းသွားစမှာ အဝါရောင်ဖြစ်သော်လည်း တဖြည်းဖြည်း အစိမ်းရောင်၊ အနီရောင် ဖြစ်သွားတတ်ပါသည်။ စအိုတစ်ဝိုက်ရှိ အမွှေးတွေမှာ ချေးများ ကပ်နေတတ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ကာလဝမ်းရောဂါ ဖြစ်နေသော ကြက်တွေ၊ ဘဲတွေကို ဆေးရည်တိုက်ကျွေးပြီး ကုသနိုင်ပါသည်။

ထိုဆေးနည်းမှာ...
ပင်ပိန်ရွက် ဆင်တုံးပွယ်နှင့် တပာပင်ခေါက်တို့ကို အလေးချိန် ဆတူချိန်စက်၍ ရေ (၆၀)ကျပ်သားနှင့် (၃)ပုံ (၁)ပုံကျန်အောင်

ကြက်နှင့် ဘဲများ

ကာလဝမ်းရောဂါ ဖြစ်နေပါသလား

ကျိရပါမည်။ ထိုဆေးရည်ကို တိုက်ပေးပါ။ အစာတွင်လည်း ထိုဆေးရည် အနည်းငယ်ထည့်ကျွေးပါ။ ကြက်တွေ၊ ဘဲတွေတွင် ဖြစ်နေသော ကာလဝမ်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

[ဤဆေးနည်းကို ပြောပြပေးသောမိတ်ဆွေကြီးဦးတင်ချစ် (တိ/မွေး/က)အား အထူး ကျေးဇူးတင်လျက်...]

ဆရာသညာမှူး

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့ သမားအိုဆေးတိုက်

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နံ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာစံ(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ၏မြေး သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဝိုင်ကြီး)၊ ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းသိသာစု(သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

မူထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငုံဆေးပြား၊ ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အပြေကျော်လေဆေးလျက်ဆား

ဦးစိန်ကောင်း၏ သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး ၀၇၁၁ ၂၀၀၉၀၇၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ရွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိ နှာစေးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ခေါ်ခင်ခင်ထွေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၇၁၁ ၂၀၀၉၀၇၄

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အငန် စသည့် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်မဲသော အစားအစာကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခံသော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ်စားစေးပူ၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ရောင်းဆိုးပျောက်ငုံဆေး ၀၅၁၂ ၂၀၀၉၀၆၈

ဤဆေးသည် ရာသီအကျိုးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှေ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချို့မျိုးမြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ်နှင်းနှင်းကြည်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး ၀၇၁၁ ၂၀၀၉၀၇၂

ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမူကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို၊ အဆိမ့် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အပူအပိမ့်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးဆန်းစော်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အပြေကျော်လေဆေးလျက်ဆား ၀၇၁၁ ၂၀၀၉၀၇၃

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းမီးနွံရာမှ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားများ၍ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပျခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းစော် (တဆ- ၀၂၉၁၇) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်

အမှတ်(၄၇) (၁၀၆)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်သာလမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း ၂၅၀၆၀၀ အပြုပြု၍ မြန်မာ့ဆေးသိုလှုံ့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဖျာပုံ ဗြူနယ်၊ ကျောက်ခဲကျေးရွာ၊ နန်းဦး ကျောင်းဆရာတော် ဦးသောဘထ အရှင်သူမြတ်ကြီး၏ ထူးခြားဆန်း ကြယ် အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်များကို...

(၁၀)နှစ်မြောက် နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းအထူးထုတ်၊ (၂၃)နှစ် မြောက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အထူးထုတ်နှင့် ၂၀၁၄၊ ဩဂုတ်လ ထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတို့ ၌ ကျွန်ုပ်ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က (စာမျက်နှာကို ငဲ့ရသဖြင့်) ဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားချက်အချို့ ကို ချန်လှပ်ခဲ့ရပါသည်။ ထိုသို့ ချန်လှပ် ခဲ့ရသည့် ထူးခြားချက်များအား ယခု စာဖတ်သူများ ရှေ့မှောက်သို့ အရောက် ပို့လိုက်ပါသည်။

* * *

၁၃၆၁ ခုနှစ်၊ ဇွေဦးရာသီတွင် ဂျီဝါရွာမှ ဒေါ်သန်းသန်းသည် နန်းဦး ကျောင်း၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လျက်ရှိသည်။ ညစဉ် အိပ်ချိန်ရောက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် သူများ အိပ်ရာဝင်သွားကြသော်လည်း ဒေါ်သန်းသန်းကတော့ မအိပ်သေး။ ညဉ့်နက်သည့်တိုင်အောင် ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားများ ပွားများလေ့ရှိသည်။

မည်သို့ပင် ကြိုးစား၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရား ပွားများအားထုတ်ပါသော် လည်း ခြင်ကိုက်လွန်းသဖြင့် ဒေါ်သန်း သန်းတစ်ယောက် သမာဓိ မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

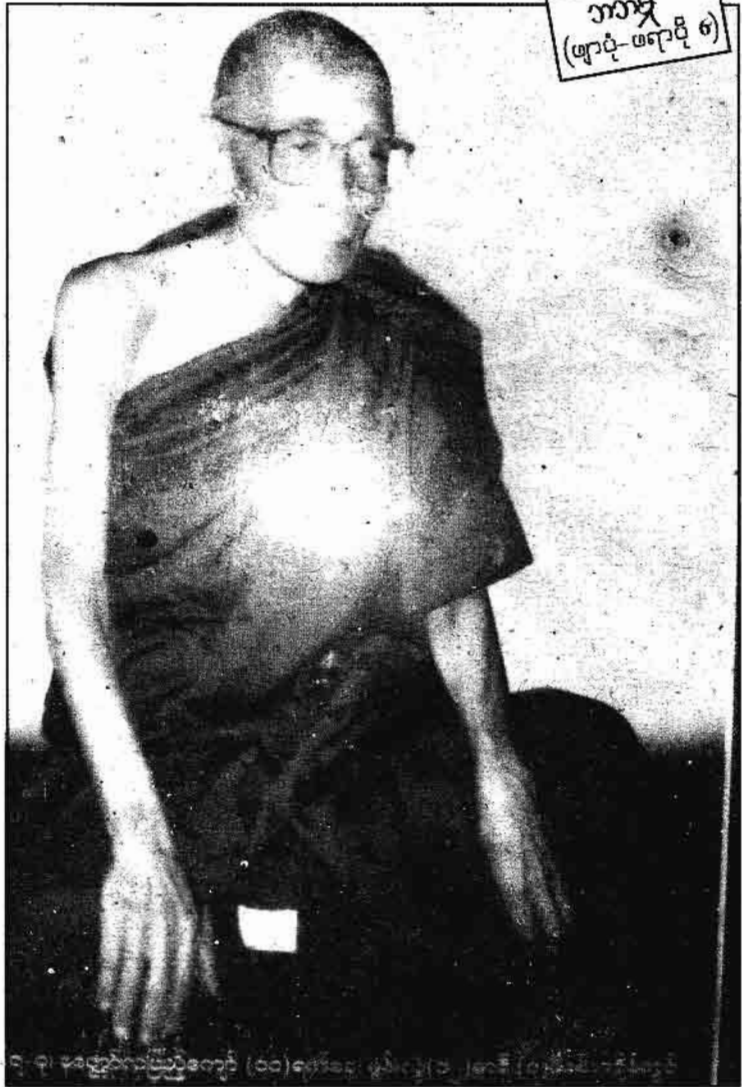
ထိုအကြောင်းကို ဆရာတော်အား စိတ်ဖြင့်ပင် လျှောက်ထားပါသည်။ ထိုည ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ရာ လုံးဝ ခြင် မကိုက်တော့ပါ။

* * *

ဂျီဝါရွာ၌ နေထိုင်သော ဦးတင်ဝင်း သည် ညစဉ်ညတိုင်း အရက်သောက်

မဂ္ဂင်္ဂလစမ်းပေါ်ကာ ပါရုမိရွှင်

ဘာသာ
(ဖျာပုံ-ဖရောပို့ ၈)

ရ. ခ. မဂ္ဂင်္ဂလဗျာဠာတော် (၁၀) ရက်အေး မှတ်လွှာ (၁၃၂၆) ခု၊ ဇွေဦးရာသီ၊ ဇွေဦးရာသီ

➤ နန်းဦးဆရာတော်အရှင်သူမြတ်ကြီး ဦးသောဘထ

ပြီး အော်ဟစ်ဆူပူ သောင်းကျန်းလေ့ ပြီးမောင်နနှင့် တာဝန်ရှိသူများက ချော ရှိသည်။ ထိုစဉ်က ရ-ယ-က ဥက္ကဋ္ဌ သော်လည်း မပျော့၊ ခြောက်သော်

www.burmeseclassic.com

◆ နန်ဦးထာရတော်တိုက်

◆ နန်ဦးထာရတော်ကြီး ဦးညောင်က ကာရီအတီ(သို့မဟုတ်)လွယ်အတီ

လည်း မကြောက် သို့ဖြစ်၍ ကျကျက် ကျက်ရဲစခန်းသို့ ပို့ရန် ပဲ့ထောင်ဖြင့် ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

ဦးတင်ဝင်းသည် ဆရာတော်ရှိရာသို့ မျက်နှာမူလိုက်ပြီး...

'ကျေးဇူးရှင် နန်းဦးဆရာတော်ဘုရား... သနားသဖြင့် တပည့်တော်အား ကယ်တော်မူပါ'

ဟု စိတ်နှင့်ပင် လျှောက်ထားလိုက်သည်။

ထိုစဉ် ပဲ့ထောင်ဦး၌ ဆရာတော်အား လျှပ်တစ်ပြက် ဖူးတွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုခဏ၌ ဥက္ကဋ္ဌဦးမောင်နုသည်

၂၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

မည်သို့ စိတ်ပြောင်းသွားသည်မသိ ပဲ့ထောင်မောင်းသူအား ရွာသို့ပြန်လည် မောင်းနှင်ရန် ပြောလိုက်သည်။

* * *

ဒေါ်ရွှေတင်သည် ကျောင်းစုရွာ၌ နေထိုင်သည်။ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် နန်းဦးကျောင်း၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လေ့ ရှိသည်။ တစ်ခုသော ဆောင်းကာလတွင် ဒေါ်ရွှေတင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည်။

ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေစဉ် နန်းဦးကျောင်းဝိုင်းအတွင်းရှိ ရန်မျိုးအောင်စေတီတော်၏ ထီးတော်မှာ ရွှေရောင်ပျောက်လုမတတ် ဖြစ်နေသည်ကို

သတိထားမိသည်။

ထိုစေတီ၌ ထီးတော်သစ် တင်လှူလိုစိတ်များ တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိသည်။ သို့သော်လည်း စိတ်သာရှိ၍ ငွေကမရှိ။ စားဝတ်နေရေးမှာလည်း လွန်စွာ ကျပ်တည်းနေချိန်ဖြစ်သည်။

ထိုအကြောင်းကို သူမနှင့်အတူ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူများအား ပြောပြရာ ဂုံညင်းတန်းရွာသား ဦးသောင်းမှ...

'ဆရာတော်ကို တိုင်တည်ပြီး သစ္စာပြုကြည့်ပါလား'

ဟု အကြံပေးသည်။ ပေးသည့်အကြံအတိုင်း ဆရာတော်အား စိတ်ဖြင့် ပင်သည်။

'ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရား... တပည့်တော်မသည် ဝယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝမှစ၍ ပိုင်ရှင်မသိအောင် ဖည်သည့်ပစ္စည်းမှ ယူဆောင်ခြင်းမပြုပါ။ ဤမှန်သော သစ္စာစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့် ရန်မျိုးအောင်စေတီတော်မြတ်၏ ထီးတော်အကာ ဖြစ်ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား' ဟု တိုင်တည် သစ္စာပြုလိုက်သည်။

F.4B. January, 2017.

www.burmeseclassic.com

◆ အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ ဦးလှတင် ထီးတော်သစ် တင်လှူခဲ့သော ဝါသယောဇာတထီးတော်

◆ (ဦးရဲ)ထီးတော်တင် ထီးတော်သစ် တင်လှူခဲ့သော ရန်ခိုးအောင်ထီးတော်

မကြာလိုက်ပါ။ (၁၆-၁-၂၀၀၀) ညနေတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေများ အလုံးအရင်းနှင့် ဝင်လာသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁၃၆၁ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့တွင် ထီးတော်တင်လှူနိုင်ခဲ့သည်။

* * *

ဗိုလ်ကလေးမြို့နယ်၊ လွှာတောင်ကျေးရွာတွင် နေထိုင်သော ဦးတင်ဆန်းသည် ပဲ့ထောင်ကြီးတစ်စင်းအား တည်ဆောက်၏။ ထိုပဲ့ထောင်ကြီး ချော့ညည်နေ့တွင် ကားလမ်းမြေဖို့ လုပ်အားပေးများအား ကန့်ကော်တစ်ထောင်ဘုရားသို့ ပို့ဆောင်ပေးရသည်။ ကန့်ကော်တစ်ထောင် ဘုရားသို့ ဆောက်မိ ရေမြုပ်ငုတ်နှင့် တိုက်မိ၍

ပဲ့ထောင်တက်မ ကောက်သွား၍ အဆိုပါ ကောက်သွားသော တက်မမှ ပဲ့ထောင်ဝမ်းခိုက်အား ခွဲလိုက်သဖြင့် ဝမ်းခိုက်ကွဲသွားသည်။ ကွဲသွားသောနေရာမှ ရေများ ဒလဟော ဝင်ရောက်လာ၏။ နီးရာသောင်ပြင်ပေါ်သို့ မောင်းတင်ခဲ့ရသည်။ ပွဲဦးထွက် ဖြစ်တာကြောင့် နိမိတ်မကောင်း၊ စိတ်မကောင်းပါ။ ကွဲသွားသော ဝမ်းခိုက်အား ဖြစ်သလို ဖာထေးပြီး ပဲ့ထောင်တစ်စင်း ငှားတွဲကာ ပြန်လာခဲ့ရသည်။ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်၍ ပြန်လည်ပြင်ဆင်ပြီး ရန်ကုန်သို့ အငှားလိုက်သည်။ ရန်ကုန်သို့ ရောက်ခါနီး လက်ပန်ကုန်းအဝင်တွင် အင်ဂျင်

ဘလောက် ကွဲသွားသည်။ အင်ဂျင်တစ်လုံးမှာရှိသည့် တန်ဖိုးကြီး ပစ္စည်း မှန်သမျှ ဘာမှ သုံးမရတော့ပေ။ ပဲ့ထောင်တစ်စင်းနှင့်တွဲကာ ပြန်လာခဲ့ရပြန်ပါသည်။ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်၍ ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရာ ရက်အတော်ကြာမှ ပြန်လည်ကောင်းသွားသည်။ ငွေလည်း အတော်ကုန်သွား၏။ ကောင်းသော်လည်း မမောင်းရဲ။ "တစ်ခုခုဖြစ်လိမ့်မည်" ဟု ထင်နေမိသည်။ မိတ်ထွေတစ်ဦးက အကြံပြုသဖြင့် နန်းဦးကျောင်းသို့ မောင်းပေးပြီး ထောတော်ကို လျှောက်ထားလိုက်သည်။ ထောတော်ကြီးက ပဲ့ထောင်ထိ၍ ဖိုက်တော်ကို ဣတ်ထိသတော်မူသည်။ ခရီးထွက်လျှင် ပဲ့ထောင်နှီးလျှင်

တမာခက် ထိုးသွားရန် မှာကြားလိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ယနေ့တိုင် ဦးတင်ဆန်း၏ ပဲ့ထောင် ဘာမှ မဖြစ်တော့ပေ။

ပရိတ်တော်တန်ခိုးသည် အနန္တပါ။ **ပဲ့ထောင်နှင့် တမာခက်** သည်လည်း ကက်ကင်း ဖြစ်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထူးခြားခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

* * *

ရန်ကုန်၊ လသာမြို့နယ်၊ စဉ့်အိုးတန်းလမ်း၊ အမှတ်(၅၂) အပေါ်ထပ်တွင် နေထိုင်သော တရုတ်အမျိုးသား ဦးလှတင်(နိုင်ငံခြားဆေးဝါး ဖြန့်ချိရေး မင်္ဂလာဈေး)သည် နန်းဦးကျောင်းသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

နန်းဦးကျောင်းဝိုင်းအတွင်းရှိ စေတီပုထိုးများအနက် **တိဿမေဇရာဇာစေတီတော်မြတ်ကြီး၏** ထီးတော်မှာ ရွှေရောင်မှိန်စ ပြုနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

လာရင်းကိစ္စ ပြီးစီး၍ ရန်ကုန်သို့ ပြန်တော့မည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးအား ကန်တော့ပြီး...

‘ဆရာတော်ဘုရား... တပည့်တော်လုပ်ငန်းသစ်တစ်ခု လုပ်ထားပါတယ်ဘုရား၊ အဲဒီလုပ်ငန်းက အကျိုးအမြတ် ရခဲ့ရင် တိဿမေဇရာဇာ စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ထီးတော်သစ် တင်လှူပူဇော်ပေးချင်တာ ဟု လျှောက်သည်။

‘အင်း...အောင်မြင်မှာပါ ဒကာကြီး’ ဟု ဆရာတော်က လေးလေးတွဲ့တွဲ့ မိန့်တော်မူသည်။

မကြာမီရက်အတွင်း လုပ်ငန်းမှ အမြတ်အစွန်းရသဖြင့် စေတီတော်မြတ်ကြီးအား စိန်ခိုင်တင်၏သား ပတ္တမြားခိုင်တင် မင်္ဂလာဆိုင်ဖြင့် ထီးတော်သစ် တင်လှူသည်။

နန်းဦးကျောင်းသည် ခြေတံရှည်

ကျောင်းဖြစ်သည်။ ကျောင်းအောက် သမံတလင်းတွင် ညွှတ်ပရိသတ်များက ကြည့်ရှုပြီး၊ ကျောင်းဘေးကွပ်လပ်တွင် ပတ္တမြားခိုင်တင်ဆိုင်က တီးခတ်ဖျော်ဖြေသည်။

ကျောင်းပေါ် ပြတင်းပေါက်မှ အောက်တည့်တည့် ကြည့်လိုက်လျှင် ပတ္တမြားခိုင်တင် ဆိုင်းတီးနေသည်ကို အနီးကပ် မြင်တွေ့ရသည်။

ညဉ့်နက်ပိုင်းတွင် လူရွှင်တော်များက ပြက်လုံးထုတ်၍ ဧည့်ခံနေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆိုင်းဝိုင်းအတွင်း၌ ပတ္တမြားခိုင်တင် နားခွင့်ရရှိနေပေသည်။ ထိုစဉ် ကျောင်းပေါ်ရှိ ပြတင်းပေါက်မှ ခေါ်သံကြားလိုက်သဖြင့် ပတ္တမြားခိုင်တင် မော့ကြည့်လိုက်၏။

ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်အား တွေ့ရသည်။ နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မှတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးမြိုင်းမွေးများနှင့်ဖြစ်သည်။ အသက် (၇၀)ကျော်ကျော်ခန့်ရှိမည် ထင်သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က လက်နှစ်ဖက် ဖြန့်ခံထားရန်ပြောသည်။ ပတ္တမြားခိုင်တင် လက်နှစ်ဖက် ဖြန့်ခံထားလိုက်သည်။ ထိုစဉ် ပစ္စလေးတစ်ခု လက်ထဲသို့ ညင်သာစွာ ကျလာသည်။ မြင်မြင်ချင်း အဆောင်တစ်ခုမှန်း သိလိုက်သည်။ (ထိုပစ္စည်း၏အစွမ်းကို နောင်မှ စာရေးသူ ကြားသိရပါသည်။)

ပြန်လည်မော့ကြည့်ရာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မတွေ့ရတော့ချေ။ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်အား နောက်တစ်နေ့နံနက်မှာ ပရိသတ်ထဲတွင် ရှာကြည့်သည် မတွေ့၊ ကျောင်းပေါ်တက်ကြည့်သည် မမြင်၊ ရွာခံလူများကို မေးကြည့်သော်လည်း မသိဟု ပြောကြသည်။

ဝိကုမ္မနာက္ခန္တိ ပြီးမြောက်သူ ပုဂ္ဂိုလ်

များသည် သဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်းနိုင်ကြပေသည်။ ယင်းကို တန်ခိုးဟု ဆိုသည်။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ သာသနာတော်တွင် တန်ခိုးသည် အဓိက မဟုတ်ကြောင်း(ပါရာဇိကဏ် နိဒါန်းကျမ်း၌) တွေ့ရှိရပေသည်။

လောကီတန်ခိုးကြောင့် ရှင်ဒေဝဒတ် ငရဲသို့ ကျရသည်ကို မည်သူမှ မမြင်နိုင်ကြပေ။ ငါးပါးသီလမျှ မလုပ်သော်လည်း လောကီတန်ခိုး အမျိုးမျိုး ပြနိုင်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း လောကတွင် အများအပြား ရှိနေကြ၏။

မဂ္ဂင်မပါသော တန်ခိုးသည် တန်ခိုးရှင်နှင့် ကိုးကွယ်သူ နှစ်ဦးစလုံး တို့ပင် အကျိုးနည်းစေနိုင်ပါသည်။ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ဇူစမ်းရှာဖွေရရှိသော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ မဂ္ဂင်ရုပ်ပါး တရားသည်သာလျှင် သတ္တဝါများအား စစ်မှန်သော ချမ်းသာကို ပေးနိုင်သည့် **“အနုသာသနီ ပါဠိဟာရီယ”** အနှိုင်းမဲ့ တန်ခိုးတော်ကြီးဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့သော တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဝေနေယျတို့အကျိုးကို သယ်ပိုးတော်မူခဲ့သော နန်းဦးဆရာတော် ဦးသောဘဏ အရှင်သူမြတ်ကြီးသည် **၁၃၆၇ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော်(၁၀) ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လယ်(၁၂) နာရီ သက်တော်(၇၀)နှစ်တွင် ခန္ဓာဝန်ကို ချတော်မူလေသည်။**

ကျေးဇူးရှင် နန်းဦးဆရာတော်ကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့အား ဤစာစုဖြင့် ကန်တော့ပါသည်။

ဘဘမုံ
(ဗျာပုံ-ဝရာပုံ ၆)

ကျောက်လက်
(ကျောက်လက်)

ဈေးတော်ကောင်း

စွမ်းသန္ဓေ

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၀)နီးပါး ခန့်က ကျောက်လက်မြို့ (၉)လမ်းရှိ ဗေဒင်ပညာရှင် ဆရာကြီးဦးစိန်လှိုင် ၏ နေအိမ်၌ သင်ကြားသော ဗေဒင် သင်တန်းတွင်ဖြစ်ပါသည်။

ဗေဒင်သင်တန်းသားက အားလုံး ပေါင်း (၃)ဦးသာ ရှိပါသည်။ ဆရာက ကျွန်ုပ်တို့အား ဗေဒင်ပညာရပ်များ သင်ကြားပေးနေချိန် ဗေဒင်မေးမည့် သူတစ်ဦး ရောက်ရှိလာပါသည်။

အသားဖြူဖြူ၊ အရပ်အနည်းငယ် ပုကာ အသက်(၄၀)ကျော် အမျိုးသမီး တစ်ဦးဖြစ်ပြီး မေးစေ့အလယ်တည့် တည့်တွင် မွဲတစ်လုံး ထင်ထင်ရှားရှား ပါရှိပါသည်။

ဆရာသည် သင်ကြားနေခြင်းကို ခေတ္တရပ်လိုက်ကာ ဟောပြောရာ စားပွဲသို့ ထသွားပြီး အဆိုပါ အမျိုး သမီးအား ဗေဒင်ဟောနေပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့(၃)ဦးလည်း ဆရာဟော ပြောနေသည်ကို နားစွင့်နားထောင် နေကြပါသည်။ အတန်ကြာသော် ဗေဒင်မေးမြန်းသူ အမျိုးသမီးကြီးသည် ဆရာအား...

'ဆရာ...ကျွန်မ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ခွင့်ထားပါတယ်။ အဲဒါ ရောင်းအား ကောင်းအောင် လာဘ်ခေါ်ဈေးခေါ် ယတြာကောင်းကောင်းလေး ပေးပါ ဆရာ'

ဟု ယတြာတောင်းလေရာ ဆရာ တ...

'ငါပေးမယ့်ယတြာက စွမ်းတာက ဆော့ တအားစွမ်းတယ်။ တစ်ခုတော့ နှိပ်တယ်။ နှင် နေ့တိုင်းလုပ်ရမှာ၊ လုပ်နိုင် မလား'

ဟု ပြန်၍မေးလေလျှင် အမျိုးသမီး က

'လုပ်ပုံမယ် ဆရာရယ်၊ ရောင်းအား ကောင်းမယ်ဆိုရင် နေ့တိုင်း လုပ်ပေးပါ မယ် ဆရာ'

ဟု ပြန်၍ ဆိုသဖြင့် ဆရာက ဆိုင်နာမည်ကို မေးမြန်းကာ တွက် ချက်ပြီး...

'နင် မနက် (၇)နာရီတိတိမှာ ဆိုင် က ဘုရားရှင်ကို ကျွဲကောသီး(၂)စိတ် လျှာရမယ်။ (၈)နာရီတိတိမှာ သစ်ခွ (၆)ပွင့် ကပ်လျှာရမယ်။ (၉)နာရီတိတိ မှာ ဆီး(ဖီး)(၃)ညွန့် (သို့မဟုတ်) စံပယ် (၃)ညွန့် ဘုရားလျှာရမယ်။

အဲဒီ အစီအစဉ်အတိုင်း နေ့စဉ် တစ်သက်လုံး ဆောင်ရွက်သွားရမယ်။ ဒီဆိုင်နာမည်ကို သုံးထားသရွေ့ပေါ့။

ဒီယတြာက ဆိုင်ရဲနာမည် ပညတ် ကို တွက်ချက်ပြီးစီရင်ထားတဲ့ ယတြာ ပဲ။ ကဲ...နင် နေ့တိုင်း အဲဒီပုံစံအတိုင်း ပုံမှန်လျှာသွားနိုင်မလား၊ လျှာသွားနိုင် မယ်ဆိုရင်တော့ နှင့်ဆိုင် ရောင်းအား ကောင်းလိမ့်မယ်'

ဟု ဆိုလိုက်ရာ မေးမြန်းသူ အမျိုးသမီးက...

'လုပ်ပုံမယ် ဆရာရယ်၊ ဘာခက် တာမို့လို့လဲ'

ဟု ဆိုကာ လျှာခြိမ်းရမည့် လျှာဖွယ်

များနှင့် အချိန်ကာလတို့ကို သေသေ ချာချာ ပြန်လည်မေးမြန်းကာ စာရွက် တွင် ဘောလ်ပင်ဖြင့် ရေးမှတ်နေပါ သည်။

ထို့နောက် ဆရာအား နှုတ်ဆက် ကာ ပြန်သွားပါတော့သည်။ ဆရာ လည်း သင်ကြားရာနေရာသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာပြီး ကျွန်ုပ်တို့အား ဗေဒင် ပညာရပ်များကို ဆက်လက် သင်ကြား ပေးပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့(၃)ဦးသည် ထိုယတြာကို စိတ်ဝင်စားမိသွားပြီး အလွန်အမင်း လိုချင်သော စိတ်များ တဖွားဖွားပေါ် ပေါက်လာကြသော်လည်း ဆရာအား ကြောက်ရွံ့သဖြင့် မည်သူမှ ဖွင့်မပြော ဖွင့်မတောင်းရဲကြပါ။

သို့သော်လည်း ဆရာသည် ယတြာ ကို သင်တန်း မပြီးဆုံးခင် တစ်နေ့တွင် သင်ကြားပေးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်ပင် စိတ်ကျေနပ်စွာ ဖျော်ရွှင် သွားကြရပါတော့သည်။

ယတြာမှာ ဆိုင်အိန်နာမည်နှင့် လုပ်ငန်း ပညတ်ကို မူတည်၍ တွက် ချက်ရပါသည်။ ရှေးဦးစွာ ဆိုင်နာမည် အက္ခရာများကို ဂဏန်းအဖြစ် ဖလှယ် ရန် အောက်ပါဇယားကို သိရှိထားရ ပါသည်။

* * *
နက္ခတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၉

က ခ ဂ ဃ င	တနင်္လာ	၂-ဂဏန်း
စ ဆ ဇ ဈ ည	အင်္ဂါ	၃-ဂဏန်း
တ ထ ဒ ဌ န	ဧည့်	၇-ဂဏန်း
ဇ ဉ ည ဃ ဖ	ကြာသပတေး	၅-ဂဏန်း
လ ဝ ဉ	ဗုဒ္ဓဟူး	၄-ဂဏန်း
ယ ရ	ရာဟု	၈-ဂဏန်း
သ ဟ	သောကြာ	၆-ဂဏန်း
အ ဥ ဖ ဖ ဖ	တနင်္ဂနွေ	၁-ဂဏန်း

တွက်ချက်ပုံမှာ...

ဆိုင်းဘုတ်တွင် "ကမ္ဘာသစ်" ကစီး ဟု ရေးထားသည်ဆိုပါစို့။

က မ္ဘာ သစ် က စီး

၂ ၅ ၆ ၂ ၅
ထိုဂဏန်းတွဲကို အလျားလိုက် တည်ကိန်းပြုပြီး(အမြဲတားကိန်း) (၇)ဖြင့် စားပါ။

$$\begin{array}{r}
 ၇ | ၂၅၆၂၅ | ၃၆၆ \\
 \underline{၂၀} \\
 ၄၆ \\
 \underline{၄၂} \\
 ၄ \\
 \underline{၄၂} \\
 ၅ \text{ ကြွင်း}
 \end{array}$$

ထို အကြွင်း(၅)ကို အင်္ဂါစွာတိုင် ထူပြီး အထက်ဆောင်ပန်း နံသင့်များကို အသီး၊ အပွင့်၊ အညွန့်ဟု ခွဲခြားကာ ဘုရားရှင်ကို လှူဒါန်းရမည် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ထို့ကြောင့် နံနက်(၇)နာရီတွင် ဆိုင်ရှိ ဘုရားရှင်ကို ကျွဲကောသီး(၂) စိတ် လှူဒါန်းပါ။(အရာရာအောင်မြင် စေရန် ဖြစ်ပါသည်။)

နံနက်(၈)နာရီတွင် သစ်ခွ(၆)ပွင့်

၃၀ နက္ခတ္တရေးခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။ (လာဘ်ရွှင် စေရန် ဖြစ်ပါသည်။)

နံနက်(၉)နာရီတွင် ဆီး(၆)(၃)ညွန့် ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။ (မျက်နှာ ပန်းလှစေရန် ဖြစ်ပါသည်။)

"ကမ္ဘာသစ်" ကစီးဟု ဆိုင်းဘုတ် တင်ထားသရွေ ဤယတြာကို နေ့စဉ် နေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်သွားရပါမည်။

$$\begin{array}{r}
 ၁-ကြွင်းလျှင်... \\
 \text{နံနက် ၇နာရီ - မက်မန်းသီး ၅လုံး} \\
 \text{နံနက် ၈နာရီ - ဂန္ဓာမာ ၂ပွင့်} \\
 \text{နံနက် ၉နာရီ - သပြေ ၆ညွန့်}
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 ၂-ကြွင်းလျှင်... \\
 \text{နံနက် ၇နာရီ - သင်္ဘောသီး ၆စိတ်} \\
 \text{နံနက် ၈နာရီ - စံပယ် ၃ကုံး} \\
 \text{နံနက် ၉နာရီ - ထန်း(သို့)ဒန်း ၇ညွန့်}
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 ၃-ကြွင်းလျှင်... \\
 \text{နံနက် ၇နာရီ - နာနတ်သီး ၇စိတ်} \\
 \text{နံနက် ၈နာရီ - ရွှေပန်း ၄ပွင့်} \\
 \text{နံနက် ၉နာရီ - အုန်း ၁ညွန့်}
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 ၄-ကြွင်းလျှင်... \\
 \text{နံနက် ၇နာရီ - အုန်းသီး ၁စိတ်} \\
 ၅-ကြွင်းတိုင်
 \end{array}$$

နံနက် ၇နာရီ(အသီး)	၂	- ကျွဲကောသီး	၂ စိတ်
နံနက် ၈နာရီ(အပွင့်)	၆	- သစ်ခွ	၆ ပွင့်
နံနက် ၉နာရီ(အညွန့်)	၃	- ဆီး(၆)	၃ ညွန့်
	<u>၅</u>		
	၁		
	<u>၄</u>		
	၀		

နံနက် ၈နာရီ - မေမြို့ ၅ပွင့်
နံနက် ၉နာရီ - ကံ့ကော် ၂ညွန့်

$$\begin{array}{r}
 ၅-ကြွင်းလျှင်... \\
 \text{နံနက် ၇နာရီ - ကျွဲကောသီး ၂ စိတ်} \\
 \text{နံနက် ၈နာရီ - သစ်ခွ ၆ ပွင့်} \\
 \text{နံနက် ၉နာရီ - ဆီး(၆) ၃ ညွန့်}
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 ၆-ကြွင်းလျှင်... \\
 \text{နံနက် ၇နာရီ - ဆီး(၆)သီး ၃ လုံး} \\
 \text{နံနက် ၈နာရီ - နှင်းဆီ ၇ ပွင့်} \\
 \text{နံနက် ၉နာရီ - ရွက်လှ ၄ ညွန့်}
 \end{array}$$

နံနက် ၇နာရီ - လိမ္မော်သီး ၄ မြွှာ
နံနက် ၈နာရီ - အုန်းပန်း ၁ ခက်
နံနက် ၉နာရီ - ပျဉ်းမ ၅ ညွန့်
ဤယတြာသည် ခက်ခဲသော ယတြာမဟုတ်ပါ။ နေ့စဉ် မမေ့လျော့ ရန် သတိပြုပြီး ယုံယုံကြည်ကြည် ဆောင်ရွက်သွားခြင်းဖြင့် **ရောင်ပန်း ဝယ်ပန်း** ပွင့်လန်းကာ စီးပွားတိုးတက် လာမည် ဖြစ်ပါသည်။(အသီး အခက် အခဲတွေ့ခဲ့သော် အပွင့်၊ အပွင့် အခက် အခဲတွေ့ခဲ့ သော် အညွန့် အစားထိုး လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။)

ဘဝအစစ လှကြပါစေ။

အောင်နန္ဒာ
(ကျိုက်လတ်)

ဆံပင်ပေါက် ဆံပင်နုနုကလေး

အဆောင်မှာနေတဲ့ အချိန်မှာသာ ဦးထုပ် ချွတ်ထားရပြီး ကျောင်းသွား အပြင် သွားခါနီးရင်တော့ ဦးထုပ် ဆောင်း သွားလေ့ ရှိပါတယ်။

သူမ တစ်ခုကောင်းတာက မရှက် တတ်ပါ။ သဘောလဲ အတော်ကောင်း ပါတယ်။ ကျန်သူငယ်ချင်းတွေကဖြင့် ဆံပင်ကောင်းသူ၊ ဆံပင်ပုံဖော်သူ၊ ကောက်သူ၊ သရိုးစတက် ညှပ်သူက ညှပ်ပါ။

သူမမှာ ရုပ်ရည်လဲ မဆိုးပါ။ မလှ သော်လဲ ကြည့်ကောင်းတဲ့ အထဲမှာ တော့ ပါ၊ ပါတယ်။ အသားကလဲ မဖြူ မညိုပါ။ သူမ ဆံပင်ကြောင့်သာ မဟုတ် ရင်တော့ ချစ်စရာပါ။

စာရေးသူတို့ ဒုတိယနှစ်ကျောင်း တွေ ပြန်တက်တဲ့အခါ အိအိဖြိုးမှာ တော်တော် ပြောင်းလဲသွားပါတယ်။ အဆောင်မှာနေကြတဲ့ သူငယ်ချင်းများ အားလုံး အံ့သြကြပါတယ်။

'ဟယ်... အိအိဖြိုး ဦးထုပ်ဆောင်းစရာ မလိုတော့ဘူး ဆံပင်တွေလဲသန်ပြီး မှူး နက်နေတာ၊ ငါတို့ကလဲ ပြောပြပြီး ဆေးနည်းကောင်းလေး တာလေးရှိရင် ပြောပြပြီး'

လို့ ဝိုင်းပြီး တောင်းဆိုကြပါတယ်။ သူငယ်ချင်း အိအိဖြိုးမှ ပုလင်းတစ် လုံးထဲတွင် မည်းနက်နေတဲ့ အရည် တွေ ပြပါတယ်။ အဖုံးဖွင့်ပြတော့ အုန်းဆီရနံ့ ရယ်။ စိမ်းရွှေရွှေအနံ့ ကလေးရယ်ပါ။

အိအိဖြိုးကနေ အဲဒီဆေးနည်း ကြောင့် ဆံပင်တွေပေါက်ပြီး မည်းနက် လာတာပါလို့ သူမက ပြောပါတယ်။ ဒီဆေးနည်းက အဘွားပေးတဲ့ နည်းပါ။ အဘွားဆိုရင် သူ အရွယ်ကောင်းတဲ့ အချိန်မှာ ဆံပင်တွေ နက်မှောင်ပြီး သန်စွမ်းနေတာ။ အခု အသက်ကြီး သော်လဲ ဆံပင် အနက်နဲ့ အဖြူ

အနက်က များတယ်။ သူနဲ့ သက်တူ ရွယ်တူတွေဆိုရင် တစ်ခေါင်းလုံး ဖြူ ဖွေးနေကြတာ။

ဆေးနည်းကတော့...

- ၁။ ထောလပတ်ရွက် လက်တစ်ဆုပ်
- ၂။ ကြိတ်မှန်ရွက် လက်တစ်ဆုပ်
- ၃။ ကွမ်းရွက် လက်တစ်ဆုပ်
- ၄။ ပဉ္စလက်သီး (၃)လုံး
- ၅။ အုန်းဆီစစ်စစ် (၅)ကျပ်သား

ပထမဦးဆုံး ငရုတ်ဆုံသန့်သန့်ထဲမှာ ထောလပတ်ရွက်၊ ကြိတ်မှန်ရွက်၊ ကွမ်းရွက်တွေထည့်ပြီး ထောင်းပါ။ ပြီးရင် အရည်ညှစ်ပါ။ ပဉ္စလက်သီး(၃) လုံးကို ငရုတ်ဆုံထဲမှာ ကြောညက် အောင် အမှုန့်ရတဲ့ထိ ထောင်းပါ။

အရည်ညှစ်ထားသော သုံးမျိုး အရွက်ရည်ကို ဒယ်အိုးသန့်သန့်ထဲမှာ ထည့်ပြီး မီးနွေးနွေးလေးနဲ့ ကျိုပါ။ အနည်းငယ် ဆူပွက်လာရင် မီးဖိုပေါ်မှ ချပါ။

ပြီးတဲ့အခါ **အုန်းဆီရယ်၊ ပဉ္စလက် သီးမှုန့်ရယ်၊ အရည်ကျိုချက်ပြီး သား သုံးမျိုးရယ်** ရောစပ်ပြီး မွှေပါ။ ပုလင်းသန့်သန့်၊ ဘူးသန့်သန့်ထဲ ထည့်ပြီး နေ့စဉ် ပုလင်းကို လှုပ်ပြီး အနည်းဆုံး တစ်နေ့ကို တစ်ကြိမ် လိမ်းပေးရင် ကျဲနေသော ဆံပင်များ ပြန်ပေါက်ပြီး ဆံပင်များ နက်မှောင် သန်စွမ်းလာပါလိမ့်မယ်။

ယခုလို မိုးရာသီကာလမှာ ထောလပတ်ရွက်နဲ့ ကြိတ်မှန်ရွက်များ ရှာရလွယ်ကူတဲ့အတွက် ငွေကုန် သက်သာသော 'သဘာဝ ဆေးနည်း ကောင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တက္ကသိုလ်ကျောင်း တက်ခဲ့စဉ် သူငယ်ချင်း အိအိဖြိုးပေးသော ဆံပင် ပေါက် ဆံပင်နက် ဆေးနည်းကို အမှတ်တရအဖြစ် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကနေ ဖော်ပြပေးလိုက်ရပါတော့ တယ်။

စာပတ်ပရိသတ်အားလုံး ပိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်း တို့နဲ့ပြည့်စုံကြပါစေ။

အေးချမ်းမော်(မင်းလှ)

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

ရက်စတင် ၁၁၁၆ (ပိုင်) ၀၁၂၅၇၃ ထိုင်စင် ၁၁၅၈ (တိုး)

အမှတ်တံဆိပ်
 “ကိုမင်းကျော်ပါလား မတွေ့တာကြာပြီ”
 “ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ ဆရာကိုလေ့ရဲနိုင်တို့ကို . . . စိတ်ထဲကတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ကျွန်တော်တို့ဘာအကူပေးရမလဲပြောပါဦး”
 “တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆိုတော့ သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်ကို သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”
 “ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”
 “အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ”
 “မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့လိုအပ်နေပြီ”
 “ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”
 ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းလော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ် ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းလော် . . . က သမားတော်ကြီးတွေဆီမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီး ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရှင် ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”
 “ဆရာတို့ ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့တွေ့လိုက်ရလို့ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ဒါနဲ့တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရဲ့လား”
 “ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား ချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက”
 “ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမ္မဋ္ဌာန်တရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွှဲမှားပြုမန် များရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အနီးနီးခေါက်ဆွဲနဲ့ ဒိပ်ပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အပ်နဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်လိမ့်မယ်”
 “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”
 “ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခပါလာတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးတသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ရွေးချယ်မှုမှန်ကန်ဖို့ တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရုံမမှတ်မိမယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . **ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ**”

ပင်ရင်း ‘ဝင်း’ ဆေးတိုက်
 ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၇၀

ဖြန့်ချိရေး - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်
 ၃/၀၀၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
 ၁/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
 ၅နီး - ၀၉ ၃၃၃၃၃၃၃၀၀ ၀၉ ၅၀၉၀၀၀၃၃ ၀၉ ၃၁၉၂၅၀၅၅

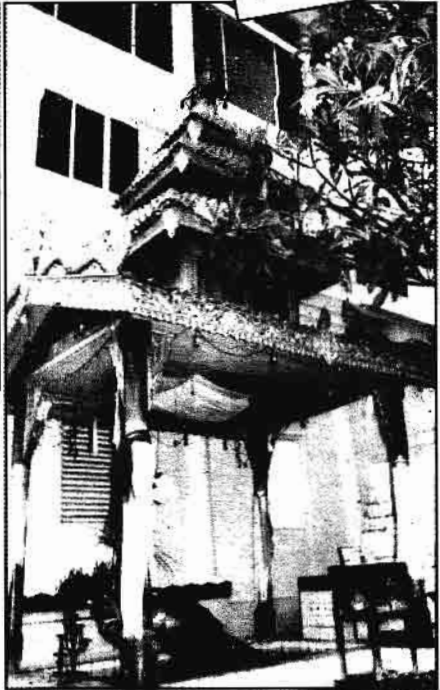
ဟန်ကြည့်စောင့်ပေါ်မှ ကျောက်နဂါးကြီး

၏ ဆွေဆက်မျိုးသက်များနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း ဖြစ်ရပ်မှန်

ဆေးလေဝန်းဖြူ

ကျောက်နဂါးကြီး

နဂါးမင်းကြီး၏ နန်းတော်ရာကို အဝဝမှ မြင်ရခြင်း

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း သိရှိထားရုံမျှ မက ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များပါမကျန် စိတ်ဝင်စားကြသော မြန်မာနိုင်ငံမှ စွယ်တော်လေးဆူသည် တန်ခိုးကြီး ဘုရားများပင် ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုအထဲမှ တန်ကြည့်တောင် စေတီသည်လဲ အပါအဝင် ဖြစ်ပေတယ်။

တန်ကြည့်တောင်စေတီ ဘုရားပေါ်သို့ ဘုရားဖူးလာသူ လူအများသည် တန်ကြည့်တောင်ဘုရားရဲ့ အနောက်ဘက် ရှစ်လံအကွာမှာရှိသော နဂါးမင်းရာဇာ (သို့မဟုတ်) ကျောက်နဂါးမင်းကြီး၏ ဦးခေါင်းတော်ကို စိတ်ဝင်တစား နှဲ့ နဂါးစာဆက်ခြင်း၊ ချိုးတော်ရေ၊ သောက်တော်ရေ ဆက်ခြင်းတို့ကို ပြုသူများမှာ အများပြည်သူတို့ထံမှ နဂါးဆက်များပင် ဖြစ်တော့တယ်။

မျိုးဆက်များအား မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ ခဲ့လေတယ်။

မကြာသေးသော အချိန်က ကျွန်မနှင့် မောင်ငယ်လေးကဲ့သို့ ခင်မင်ရတဲ့ ကွမ်းခြံနဲ့ရေတံစသည်တို့ကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စိုက်ပျိုးရေးကို လုပ်ကိုင်နေသူ အောင်အောင် ရှိရာသို့ အကြောင်းတစ်ခုဖြင့် ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

အောင်အောင်သည် ကွမ်းခြံဘေးနားတွင် အိမ်ကလေးဆောက်ပြီး နေတာပါ။ အောင်အောင်နဲ့ စကားစပ်မိရာမှ ကျွန်မရဲ့ နှုတ်မှ လွှတ်ခနဲ ...

'မောင်လေး မိန်းမယုလို့ မရဘူး မင်းက နဂါးပြည်ကလာတာ။ မင်းမှာ ရည်းစားရှိလဲ ကွဲမှာပဲ'

လို့ ကျွန်မက ပြောတော့...

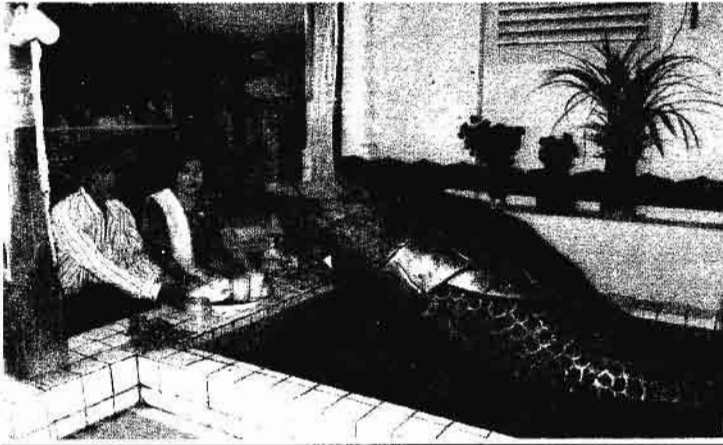
'ဟုတ်ပါတယ်အစ်မ၊ ကျွန်တော်

ရည်းစားသုံးယောက်တောင် ကွဲပြီး သွားပြီ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ကွဲတာပဲ။ ဘာအကြောင်းလဲလို့ ရေရေ ရာရာ ပြောလို့ကို မရဘူးဗျာ' လို့ ပြောတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်မက "မင်းရဲ့ ဆွေဆက်၊ မျိုးဆက်တို့နဲ့ တွေ့လား" ဆိုတော့... 'တွေ့တယ်။ ကျွန်တော် အိပ်ပြီ ဆိုရင် အိပ်မက်လိုလို တကယ်လိုလိုနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ချိုင်းကနေ မ၊ပြီး ကောင်းကင်ပေါ်ကနေ ခေါ်သွားကြတာ။

ကျွန်တော်မှာ ရင်တလှုပ်လှင်နဲ့

www.burmeseclassic.com

နဂါးစာ သက်သေချာ

လေဟုန်စီးနေရသလိုပဲ။ တစ်ရပ်ရပ်နဲ့၊ တော်တော်ကြာကြာမှ သစ်တောတွေ စိမ်းညိုနေတဲ့ ရေအောက်က ကြီးကျယ်ခမ်းနားပြီး နန်းတော်တမျှ အဆောင်အယောင်တွေထဲမှာ နဂါးမတွေနဲ့ ကစားရတာ ပျော်လိုက်တာများ

လို့ ပြောပြန်တယ်။

‘ကျွန်တော့်ကို မကြာမကြာခေါ်ခေါ် သွားတာ၊ သူတို့နဲ့နေရတာ ကျွန်တော်ပျော်ကို ပျော်တာ’

လို့ ပြောတယ်။ ဒါပေမယ့် ခက်တာက ကျွန်မလဲ သူ့ကို ဘယ်နဂါးဆက်လဲ ဆိုတာကိုတော့ မပြောနိုင်ပါဘူး။

‘နောက်ပြီး ကျွန်တော်ရဲ့ အိပ်ရာပေါ်မှာ မကြာမကြာ မြွေအမျိုးမျိုးက လာလာအိပ်တာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို မကိုက်တဲ့ အပြင် သူတို့ကို ကျွန်တော်က ခင်လဲ ခင်တယ်။ ကြောက်လဲ မကြောက်ပါဘူးများ၊ ရိုးနေပါပြီ’

လို့ ပြောတယ်။

‘တစ်ခါတုန်းက ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တစ်သိုက် ဘုရားပွဲကို သွားကြတာ ည တော်တော်ညဉ့်နက်မှ ပွဲကပြန်လာတာ။ လမ်းမှာ မြွေဟောက်ကြီးက လမ်းပေါ်ဖြတ်ကူးပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့

ညာခြေသလုံးကို လာရစ်တာများ။

ကျွန်တော်လဲ ရုတ်တရက် လန့်ပြီး ခြေထောက်ကို ဆန့်ပြီး ခါလိုက်တာ မြွေကြီးက အဝေးရောက်သွားတော့ ပါလာတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက ကျွန်တော့်ကို ကိုက်မိတယ်မဟုတ်လား လို့ မေးပြီး မြွေဟောက်ကြီးကို လိုက်သတ်မယ်လုပ်တော့ ကျွန်တော်က ငါ့ကို မကိုက်မိပါဘူး။ မသတ်ပါနဲ့လို့ ပြောကိုယူရတယ်။

အဲဒါလဲ အပေါင်းအသင်းတွေက မကျေနပ်သေးဘူး။ မြွေဟောက်ပါဆိုမှ ကိုက်ကို ကိုက်မှာပဲ ဆိုပြီး အဲဒီဘုရားပွဲနဲ့နီးတဲ့ မြွေကိုက်ရင် ဆေးကုတဲ့ သူဆီကို ခေါ်သွားပါရောလားများ။

ဟိုရောက်တော့ မြွေဆေးကုဆရာက ကျွန်တော့်ခြေထောက်တွေကို သေသေချာချာကြည့်ပြီး မင်းကို ဘာ မြွေမှ မကိုက်နိုင်တာဆိုပြီး ပြန်လွှတ်တော့ အပေါင်းအသင်းတွေက အံ့ဩကြတာပေါ့။

မြွေဟောက် လက်ကောက်ဝတ်လောက်ရှိတဲ့ အကောင်ကြီးက ထိရင်တောင် ပေါက်တတ်တာကို လူတိုင်း သိကြတော့ အဲဒီကတည်းက ဒီကောင်မြွေ ပြီးတယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို

ဝိုင်းပြောကြတော့တာပဲ’

အောင်အောင်လေးကို စကားဖြတ်ပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့တယ်။ ဟော... တစ်နေ့တော့ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးက တန့်ကြည့်တောင်ဘုရားနဲ့ ပေါက်ကွဲမျှော်နားက ရွှေစေတီဘုရားပေါ်ကို ဘုရားဖူးပြီး (၃၁)ဘုံသားတွေကို မေတ္တာပို့ရန် အိပ်မက်နဲ့ ဝိုင်းပါလေရော...

ကျွန်မလဲ ပုလိပ်မြို့က အပြန်လာပါမယ် ပြောခဲ့ရာတွင် ပုလိပ်က အပြန်လဲ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့နဲ့ နေလိုက်တာ ကောက်ကာငင်ကာ ဖျားပါရောလား။ အိမ်က လူတွေက ဇွတ်ဆေးထိုးပေမယ့် ကျွန်မက မပျောက်ဘူး။ တန့်ကြည့်တောင်ကို သွားမှ ပျောက်မှ လို့ပြောတော့ အိမ်က လူတွေက ဒီလောက်နီးနီးလေး သွားပါလားလို့ ပြောတယ်။

တစ်နေ့ အဖျားပျောက်ခါစ ကျွန်မက အောင်အောင်လေးရဲ့ စိုက်ခင်းတွေဆီကို မယောင်မလည် ရောက်သွားတော့ ကျွန်မကို ကြည့်ပြီး “**အစ်မ ဘာဖြစ်နေတာလဲ တော်တော်ပိန် သွားတယ်နော်**” တဲ့။

“အေးကွာ အစ်မလဲ တန့်ကြည့်တောင်ပေါ်ကို မေတ္တာပို့ ခေါ်တာ မသွားမိလို့ ဖျားတော့တာပဲလေ” လို့ ပြောလိုက်တော့ “ဪ...အစ်မရယ် ဒါလေးများ တန့်ကြည့်တောင်ပေါ်ကို ကျွန်တော် မကြာခဏ ရောက်တယ်လေ။ ကျွန်တော်ဆိုင်ကယ်နဲ့ ပို့ပေးမယ် အစ်မသွားချင်တဲ့အချိန်ပြော” လို့ ပြောတယ်။

ကျွန်မလဲ အိမ်ရောက်ပြီး အိပ်ရာစောစော ဝင်လိုက်ရာတွင် အောင်အောင်ရဲ့ အတိတ်အကြောင်း

တစ်ခုကို ပီပီပြင်ပြင် မြင်လိုက်ရတာက အောင်အောင်သည် အတိတ်ဘဝ တစ်ခုက တန်ကြည့်တောင်ဘုရား ပေါ်က ကျောက်နဂါးကြီးနဲ့ သားအဖ တော်စပ်နေခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

တန်ကြည့်တောင်ကို ဘုရားဖူးလို့ အကြောင်းပြပြီး သွားနေပေမယ့် ကျောက်နဂါးဆီမှာ အချိန်တော်တော် ကြာအောင်နေပြီး ပြန်လာတယ်လို့ အာရုံမှာ ထင်ဟပ်၍ လာလေတယ်။

ဒါနဲ့ပဲ အောင်အောင်ရှိရာသို့ သွားပြီး “မောင်လေး မင်း အစ်မကို ဖုံးကွယ် ထားတယ်။ မင်း တန်ကြည့်တောင် ပေါ်ကို သွားတယ်ဆိုတာ ဘုရားကို အကြောင်းပြပြီး ကျောက်နဂါးဆီကို မင်း သွားနေတာပါ။

နောက်ပြီး အဲဒီကျောက်နဂါးကြီးနဲ့ မင်းက အရင်ဘဝက သားအဖ တော် တယ်လေ။ အဲဒါကို မင်း သံယောဇဉ် တွယ်ပြီး မကြာမကြာသွားနေတာ မဟုတ်လား” ဆိုတော့...

‘ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော် တန်ကြည့် တောင်ပေါ်ကိုရောက်ရင် ကျောက်နဂါးကြီးရဲ့ မျက်လုံးကို သေသေချာချာ ကြည့်ရင်းက အဖြေတစ်ခုကို ရရှိနိမ့် ပျောက်ပျောက်သွား တယ်။ ဒီကျောက်နဂါးကြီးနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ တစ်ခုခုတွေ့ တော်စပ်ခဲ့ပုံရတယ်လို့လဲ သိတယ်’

‘အေး... ငါ့မောင်လေးရဲ့ မိဘတွေ က ဂိုဏ်းဆရာတွေနဲ့ မင်းကို ဆေး နှစ်ခါ၊ သုံးခါလောက် တိုက်ခဲ့ဖူးလိမ့် မယ်။ မင်း ငယ်ငယ်ကပေါ့။ ပြန်စဉ်းစား ကြည့်ပါ’

ဆိုတော့... ‘ဟုတ်တယ်ဗျ။ ကျွန်တော်ငယ်ငယ် က မိဘတွေက ဆရာတွေနဲ့ စစ်ဆေး ပြီး ဆေးတော့ တိုက်ကြတယ်’

‘အေး... မင်းလိုပဲ တခြားရွာက

အစ်မကြီးတစ်ယောက်က ပြောတယ်။ အနစ်(၂၀)ကျော်လောက်တော့ ရှိပြီ ပေါ့။ တန်ကြည့်တောင်ပေါ်က ကျောက်နဂါးခေါင်းကြီးကို လက် နှစ်ဖက်နဲ့သပ်ပြီး “အဝေက သမီးတို့ကို ထားခဲ့ပြီ၊ ဒီမှာ လာနေတာပေါ့” ဆိုပြီး အော်ငိုနေလို့ တောင်ပေါ်က သီလရှင် တွေက ဝိုင်းပြီး ဆွဲခဲ့ရသေးတယ်တဲ့။

အစ်မလဲ ဘယ်လိုဖြစ်လိုက်မှန်းကို မသိဘူး။ ရင်ထဲမှာ အရမ်းလွမ်းပြီး စိတ်ကို ထိန်းမရလိုက်ဘူးတဲ့လေ။

ဒါတွေဟာ ငါ့မောင်လေးရေ မယ့် မရှိနဲ့ တချို့က ကိုယ်စွဲလမ်းခဲ့ရတဲ့ ဘဝကို ပြန်ပြီး အမှတ်ရတတ်ကြတာပဲ။ အဲဒါကိုပဲ ဇာတိသဒ္ဓရာဇာဏီရတယ် ဆိုပြီး ပြောကြတာပဲလေ။ ဘာမှ မထူး ဆန်းပါဘူး။

တို့ဆွေ ရဲခဲလှတဲ့ လူ့ဘဝကြီးကို ရောက် တုန်း ဒါနဲ့ သီလ ဘာနာ စတဲ့ ကုယိုလ် ကောင်မယုပုန်သျှကို လုပ်ပါ။ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်းပြီး ဆုတောင်းပါ။ ရှေးဂါးပုဒ်ဖြစ် မြွေဂါးပုဒ်ဖြစ် ပြတ္တာဟာ ပြတ္တာပဲ ကွယ်။ ဒီလိုဘဝတွေကို မခင်တွယ်ပါနဲ့ မစွဲလမ်းပါနဲ့လို့ အစ်မပြောပါရစေ’

နောက်နေ့မှာ အောင်အောင်နဲ့ ကျွန်မ မနက်စောစော ဆိုင်ကယ်နဲ့ တန်ကြည့်တောင်ဘုရားကို ရောက် တော့ ကျွန်မက ဘုရားမှာ ဆွမ်းကပ်၊ မေတ္တာသုတ်ရွတ်၊ (၃၁)ဘုံသားတွေကို မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး ပြန်ဆင်းလာ တယ်။

ထိုစဉ် ကျောက်နဂါးကြီးရဲ့ အနား မှာ ထိုင်နေသော အခြားဗြူမှ လာဟာန် တူသော ကောင်မလေးနှစ်ယောက် တို့မှာ ရယ်ရယ်မောမော စကား လက်ဆုံကြနေရာ ကျွန်မကိုမြင်မှ အောင်အောင်က ထလာပြီး...

‘အစ်မရေ... ခုနက ကောင်မလေး

နှစ်ယောက်လေ ကျွန်တော့်ကို မသိ ဘဲနဲ့ တရင်းတန်း လာပြီး စကားပြော ကြတာ သူ့တို့နဲ့ သိလဲမသိဘဲနဲ့ဗျာ’ ‘အဲဒါ မင်းတို့ အရင်ဘဝက တော် စပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဆွေဆက်မျိုးဆက်ပါပဲ ကွယ်’

ဆိုတော့... ‘ဟုတ်မှာဗျ။ အစ်မ မလာနိုင်လို့ ဆိုပြီး ကျွန်တော် ဒီကျောက်နဂါးကြီး နားက စောင့်နေတာ အကြာကြီးပဲ။ သူတို့နဲ့ စကားကောင်းနေတာနဲ့ အချိန် ဘယ်လောက်ကြာသွားတယ် ဆိုတာ တောင် မသိလိုက်ဘူး’

‘အေးကွယ် မင်းကတော့ ဒီကျောက် နဂါးနားရောက်ရင် အားလုံးကို မေ့ပြီး ပျော်နေတာပဲ မဟုတ်လား’ ဆိုတော့ “ဟုတ်ကဲ့” လို့ ဝန်ခံ လေပြီ။

တကယ်တော့ ကျွန်မနဲ့ ရင်းနှီးခဲ့ရတဲ့ အောင်အောင်လေးနဲ့ တခြားရွာက အစ်မကြီးတို့သည် တန်ကြည့်တောင် ပေါ်က ကျောက်နဂါးကြီးနဲ့ ဆွေဆက်၊ မျိုးဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေပါပဲလို့ ဤ ဖြစ်ရပ်မှန်အား သစ္စာပြု၍ ရေးလိုက် ပါတယ်။

[ဤဖြစ်ရပ်မှန်အား ရေးသားခွင့် ပေးသော မောင်လေးအောင်အောင် (နာမည်) လွှဲထားသူအား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း...]

မေတ္တာအလင်းရောင်ဆောင် အောင် နိုင်ကြပါစေ။
သစ္စာအလင်းရောင်ဆောင် အောင် နိုင်ကြပါစေ။

ကျညှိလွှဲသော

ချော့(ဂျီ)

ကရင်ပြည်နယ်၊ လှိုင်ဘွဲ့မြို့နယ်၊ တင်တေးကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိစဉ် ကျွန်ုပ် အား ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ကယ်ရီလိုက်ပို့ ပေးသော ဖိုးစနေက သတင်းထူးတစ်ခု ပြောပြပါသည်။

ဒီရွာမှာ စကောကရင်တိုင်းရင်းသားတွေ နေထိုင်ကြတယ်။ ဗမာစကား နည်းနည်း ပါပါ။ နားလည်ပြောဆိုတတ်သူက တစ်ဦးပဲ ရှိတယ်။ သူနာမည်က နန်းမချီတဲ့။

တိရစ္ဆာန်မွေးမြူတာ ဝါသနာပါတယ်။ သူမွေး ထားတဲ့ ချော့(ဂျီ)တစ်ကောင်က သေနတ်နဲ့ ပစ်ရင် မထိဘူးလို့ သိရတယ်။ ဒီဒေသမှာ တော်တော် သတင်းကြီးခဲ့ဖူးတယ်ဗျ်။

ဤသို့ဖြင့် ဖိုးစနေကို အဖော်ပြု၍ နန်းမချီ၏အိမ်သို့ သွားရောက်ခဲ့ပါ သည်။

သူမမှာ အလွန် သဘောကောင်း သော အမျိုးသမီးဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သည်နှင့် အအေးဘူးများ ဆိုင်တွင်သွားဝယ်၍ ညှော်ခံတိုက်ကျွေး ပါသည်။

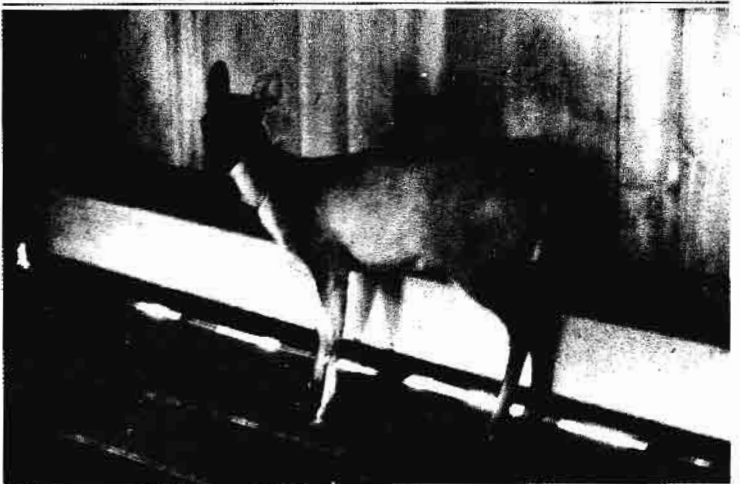
ကျွန်မက တိရစ္ဆာန်လေးတွေကို အိမ်မှာရော၊ တောင်ယာထဲမှာရော မွေးထားပါတယ်။ အခု တောကြက် ဆယ့်လေးငါးကောင်၊ ဆိတ် ကိုးကောင်၊ ဆယ်ကောင်၊ ခွေး အကောင်သုံးဆယ်ကျော်နဲ့ ချော့(ဂျီ) တစ်ကောင်တို့ ရှိပါတယ်။

သာသမီးတွေက နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်သွားလုပ်နေကြတယ်။ ကျွန်မ က ကျန်းမာရေး သိပ်မကောင်းလို့ အိမ်စောင့်၊ တောင်ယာတဲစောင့် ဖြစ်နေ တာပေါ့။ ဒါကြောင့် တိရစ္ဆာန်လေး တွေမွေးပြီး အဖော်ပြုနေရတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ (၄)နှစ်လောက်က ဟိုတောင်နီ ဘုရားဘက်သွားရင်း ချော့(ဂျီ)ပေါက်စကလေး တစ်ကောင် ရလာလို့ အိမ်မှာ ဆိတ်နို့တိုက်ပြီး

◆ တင်တေးမှ နန်းမချီနှင့် မွေးမြူခဲ့သော ချော့(ဂျီ)တစ်ကောင် ဖတ်ပုံတို့ရိုက်ထားပုံ
◆ ယခုမွေးထားသော (၄)လသာအရွယ် ချော့(ဂျီ)တစ်ကောင်

မွေးခဲ့တယ်။ သူ့အမေကတော့ မုဆိုး တွေ လက်ချက်နဲ့ သေသွားတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ အဲဒီချော့(ဂျီ)လေးဟာ ကျွန်မနဲ့

အလွန် ယဉ်ပါးတယ်။ သူ့လည်ပင်းမှာ ကျွန်မက လည်ပတ်လေး ချိတ်ဆွဲထား ပေးတယ်။ ချော့(ဂျီ)အမ၊ လေးပါ။ အိမ်ပေါ်မှာပဲ အခန်းလှောင်မွေးထား

သိဒ္ဓိမင်္ဂလာပဏာမ

အောင်ဂါထာ

နှင့် လျှို့ဝှက်ဂန္ထီရကျင့်စဉ်

ကဝိသိရောဗဏိ

သိဒ္ဓိမင်္ဂလာပဏာမ အောင်ဂါထာသည် ကျန်းမာသက်ရှည်ခြင်းကို အထောက်အကူပြုနိုင်တဲ့ဂါထာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ဂါထာ(၃)ပိုဒ်တွင် ပထမအပိုဒ်ဂါထာက ဘုရားရှင်ရဲ့ မက္ခမအက် မပျက်စီးနိုင်သော ကိုယ်တော်ရှိခြင်း၊ သွေးတော်ယိုထွက်ခြင်း မရှိခြင်း စတဲ့ ဂုဏ်ကို သစ္စာဆိုထားပါတယ်။

ဒုတိယအပိုဒ်ဂါထာက ဘုရားရှင်သည် သမာပတ် ဝင်စားနေရင် အဆုံးမရှိသော နှစ်ကာလပတ်လုံး တည်နေတော်မူနိုင်တဲ့ အသက်တော်ကို ဖော်ညွှန်းပြီး သစ္စာဆိုထားပါတယ်။

တတိယအပိုဒ်ဂါထာက ဘုရားရှင်ရဲ့ အသက်တော်ကို မည်သူမျှ အန္တရာယ်မပြုနိုင်သောဂုဏ်ကို သစ္စာဆိုထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် အသက်ရှည်ခြင်း ကျန်းမာခြင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းခြင်းကို မုချ ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။

ဤ သိဒ္ဓိမင်္ဂလာပဏာမအောင်ဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းကြောင့်...

- * ကောင်းကျိုးအနှံ့ပြီးစီးနိုင်ခြင်း။
- * ဘေးအပေါင်းလွတ်ကင်းခြင်း။
- * ရန်အပေါင်းကင်းရှင်းခြင်း။
- * လာဘ်ရွတ်ခြင်း။
- * စည်စိမ်စုစုတိုးပွားခြင်း။
- * ကပ်သုံးပါးက လွတ်မြောက်နိုင်ပြီး...

သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် စီမံဆောင်လုပ်အပ်သော မဟာခံတပ်ကြီးနဲ့ တူကြောင်း စတဲ့ အကျိုးများ ရနိုင်ကြောင်း အညွှန်းများစွာ ရှိပါတယ်။ ဤဂါထာကို အာစရိယာဝါဒအရ သတ်မှတ်ထားသော အချိန်၌ ရွတ်ဆိုနိုင်ရန် ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

* * *

- * ဇိနော အတိဇ္ဇကာယောဝိ၊
နတ္ထိ ယောဟိတဇူဒန်၊
တဒေ စနံ သစ္စံ
ဝန္နေ တံ လောကနာယာံ၊
တေန သစ္စနေ ပုညေန၊
မောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- * တိဋ္ဌေယျ နန္တဝဿပိ၊
ဇယုဿဝေါ သမာပန္နော၊
တဒေ စနံ သစ္စံ
ဝန္နေ တံ လောကနာယာံ၊
တေန သစ္စနေ ပုညေန၊
မောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

နေ့သား	၁-နေ့	၂-လာ	၃-ဂါ	၄-ပုဇ	၅-တေး	၆-ကြာ	၇-နေ
တနင်္ဂနွေ	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၄:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၄:၃၀ ↓ ၆:၀၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀
တနင်္လာ	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၁:၀၀ ↓ ၄:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၄:၃၀ ↓ ၆:၀၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀
အင်္ဂါ	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၃၀ ↓ ၄:၃၀	၁၁:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၄:၃၀ ↓ ၆:၀၀
ဗုဒ္ဓဟူး	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၃၀ ↓ ၄:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀
ကြာသပတေး	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၄:၃၀
သောကြာ	၃:၀၀ ↓ ၄:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀
စနေ	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၄:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၄:၃၀ ↓ ၆:၀၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀

www.burmeseclassic.com

* ပုဒ်ရိုက် ဖိတ်တယ နသက္ကာ၊
ကောနစိ အန္တရာယော ကာတံ၊
တဒေ စနံ သစ္စံ
ဝနေ တံ လောကနယာဟံ။
တေန သစ္စနေ ပုညေန
ယောတု ယ ဇယဟံလံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- အဘိဇ္ဇာ = အဘိတ်ဇ
- နတ္ထိ = နတ်ထိ
- သစ္စံ = သစ်စံ
- ဝနေ = ဝန်ဒေ
- သစ္စေန = သစ်စေန
- ပုညေန = ပုန်ညေန
- ဇယမဂ်လံ = ဇယမင်ဂလံ
- တိဂြေယျ = တိတ်ထေယ
- နန္ဒဝဿဋ္ဌိ = နန်တဝတ်သဗိဓိ
- ဇယုဿဝေါ = ဇယုတ်သဝေါ
- သမာပဇ္ဇော = သမာပန်ဇော
- ဗုဒ္ဓါနံ = ဗုတ်ဝါနံ
- ဇိဝိတဿ = ဇိဝိတတ်သ
- နသက္ကာ = နသက်ကာ
- အန္တရာ = အန်တရာ

အနက်

* ဇိနော - မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အဘိဇ္ဇကာယောပိ - မစ္ဆယျက်အပ်
သော ကိုယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ပါပေ
၏။ လောဟိတသ္မဒနံ - သွေးယို

စီးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ။
တဒေဝ ဝနေ - ထိုစကားသည်ပင်၊
သစ္စံ - အမှန်ဖြစ်ပါပေ၏။ လောက
နာယကံ - လောက၏ ရှေ့ဆောင်ဖြစ်
တော်မူသော၊ တံ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဝနေ - ရှိခိုးပါ၏။

တေနသစ္စေနပုညေန - ထိုအမှန်
စကား ကုသိုလ်တရားကြောင့်၊ မေ -
အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမဂ်လံ - အောင်
ခြင်းမဂ်လာသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

* ဇယုဿဝေါ - အောင်ပွဲနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သမာပဇ္ဇော - အာယုပါလက
သမာပတ်ကို ဝင်စားနေသည် ရှိ
သော်၊ အနန္တဝဿဋ္ဌိ - အဆုံးမရှိ
သော နှစ်တိုင်အောင်လည်း၊
တိဂြေယျ - တည်တော်မူနိုင်ရာ၏။

တဒေဝ ဝနေ - ထိုစကားသည်ပင်၊
သစ္စံ - အမှန်ဖြစ်ပါပေ၏။ လောက
နာယကံ - လောက၏ ရှေ့ဆောင်ဖြစ်
တော်မူသော၊ တံ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဝနေ - ရှိခိုးပါ၏။

တေနသစ္စေနပုညေန - ထိုအမှန်
စကား ကုသိုလ်တရားကြောင့်၊ မေ -
အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမဂ်လံ - အောင်
ခြင်းမဂ်လာသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်ပါစေ

သတည်း။
* ဗုဒ္ဓါနံ - ဘုရားရှင်တို့၏။ ဇိဝိ
တဿ - အသက်သော်အား။
ကောနစိ - တစ်စုံတစ်ယောက်သော
သူသည်၊ အန္တရာယောကာတံ -
အန္တရာယ်ပြုခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ -
မတတ်နိုင်။

တဒေဝ ဝနေ - ထိုစကားသည်ပင်၊
သစ္စံ - အမှန်ဖြစ်ပါပေ၏။ လောက
နာယကံ - လောက၏ ရှေ့ဆောင်ဖြစ်
တော်မူသော၊ တံ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဝနေ - ရှိခိုးပါ၏။

တေနသစ္စေနပုညေန - ထိုအမှန်
စကား ကုသိုလ်တရားကြောင့်၊ မေ -
အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမဂ်လံ - အောင်
ခြင်းမဂ်လာသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ၊ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဗြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

သင့်တင့်အောင် နှလုံးသွင်း အဖွဲ့ကင်း
ပါစေ။

ကပိသီရောမဏိ

စာမျက်နှာ (၃၆)မှ အဆက်

တာပါ။ သူ့အသက် (၂)နှစ်၊ (၃)နှစ် လောက်ရတော့ ဟိုတောထဲက
သူ့ကိုရလာခဲ့တဲ့ တောင်နီတုရားအနီးမှာပဲ သွားလွှတ်ပေးလိုက်တယ်
လေ။

အချိန်တန် အရွယ်ရောက်လို့ အဖော်ရှာနိုင်အောင်ပေါ့။ ကျွန်မ
တောင်နီတုရားသွားရင် သူနဲ့ မကြာခဏ ပြန်တွေ့ပါတယ်။

တောလိုက်မှဆိုတော့ ညွတ်ကွင်းနဲ့ထောင်ရင် သူ့ကို မမိဘူး။
ဒူးလေးနဲ့ပစ်ရင်လဲ မတိဘူး။ သေနတ်နဲ့ ပစ်ရင်လဲ ကျည်ဆန်လွဲ
တယ်လို့ ဒီဒေသက မုဆိုးတွေ ပြောပြလို့ သိရတယ်။

ကျွန်မက သက်သတ်လွတ်စားတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးတွေနဲ့ မကြာ
ခဏ တွေ့ဆုံဖူးပြောပြီး ကိုယ်တိုင်လဲ သက်သတ်လွတ်စားပါတယ်။

ကျွန်မ မွေးမြူထားတဲ့ သတ္တဝါတွေလဲ ဘေးမသိရန်မခွဲ၊ အမြဲ
မေတ္တာပို့ ဆုတောင်းပေးတယ်။

အခု အိမ်ခန်းထဲမှာ မွေးထားတဲ့ ချေ(ဂျီ)လေးဟာလဲ တောထဲက
မွေး ခါစ၊ ရခဲ့တာပါ။ အခုဆိုရင် (၄)လသား လောက်ရှိပြီ။ သူ့ကိုလဲ
လည်ပတ်လေး လုပ်ပေးထားတယ်။ ကျွန်မနဲ့လဲ အလွန်ယဉ်ပါး

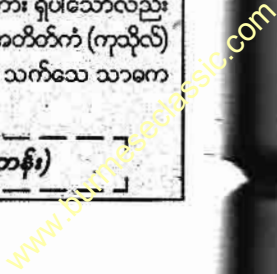
တယ်။ သူလဲ ကြီးလာရင် တောင်နီတုရားအနီးက တောထဲမှာ
သွားလွှတ်ပေးရမှာပါပဲ။

သူ့ကိုလဲ ဘေးမသိရန်မခွဲတဲ့ အသက်ရှည်နေဖို့ မေတ္တာပို့
ဆုတောင်းပေးပါ။ တောသတ္တဝါတွေမှာလဲ တချို့က ကံကောင်း
ကြတယ်။ တချို့က ကံဆိုးကြတယ်။ ကံကောင်းတဲ့ သတ္တဝါ
တွေကို လွယ်လွယ်ကူကူ သတ်ဖြတ်လို့ မရနိုင်ကြဘူး။

ဗမာစကား မပီကလာဖြင့် ရှင်းပြပေးနေသော နန်းမဖြူ၏
စကားအဆုံးမှာ ကျွန်ုပ်က ကျည်လွဲသည်ဆိုသော ချေ(ဂျီ)နှင့်
အတူ တွဲ၍ ရိုက်ကူးထားသော နန်းမဖြူ၏ ဓာတ်ပုံကိုလည်း
ကောင်း၊ လက်ရှိမွေးမြူထားဆဲ ချေ(ဂျီ)ကိုလည်းကောင်း
ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။

အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်ဆိုသော စကား ရှိပါသော်လည်း
အချို့သော လူ/သတ္တဝါတို့မှာ အသက်ကို အတိတ်ကံ (ကုသိုလ်)
ကလဲ စောင့်သည်ဟု သတ်မှတ်နိုင်သော သက်သေ သာဓက
တစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

မင်းကုဒ္ဓိ (ကုဒ္ဓိရတောင်တန်း)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီးဝမ်း လေမွန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် တင်းစေတဲ့

စကြာမင်း

ပျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား" ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ငြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော် 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ချေ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ တောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

တို့ဆိုရင် မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် ဆော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ ငမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ငိုယိုပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ ချိန်ရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ ဆောင်တာ'

'ညည်းညည်းဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ဆာဘီလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး ဆင်နွှဲကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၃၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမူန်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်းမှိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတုံးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချဉ်းခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစိတာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးပေး'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ၊ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် 'စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး'ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

မင်္ဂလာ-မြန်မာ့ရေး
စကြာမင်း
ထိုင်းရင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုဗ္ဗလယ်မကြီး
သွားမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပပိန္နဲနယ်၊
ဖုန်း ၀၁-၆၉၀၀၉၀၊ ၇၂၂၅၇၁

မြတ်စွာဘုရားပုံတော်ပေါ်ပြီး

ရောင်ခြည်တော် လွှတ်ခွဲသည့်

အံ့ဖွယ်ထူးခြား

ဖြည့်နိုးစာန်ဘုရား

နွေလဲမဟုတ်၊ ဆောင်းလဲမပီ၊ ရော်ရွက်နီ မြေခ တပို့တွဲလ မှော်လေ တိုင်းရီမှောင် ပေါက်ပင်၊ လဲပင်တွေက ပတ္တမြားသဖွယ် ရဲရဲနီးစွား နွေတေးဆို ဥသြလေးက သံစဉ်ချိုမြ နွေမကျ တကျ နေ့ရက်က (၉-၂-၂၀၁၆) နိုင် (Video)က ကိုဇော်နိုင်ရယ်၊ စာရေးသူ ရယ် ဆိုင်ကယ်တစ်စီး နှစ်ယောက်စီး ပြီး အိမ်က ထွက်ခဲ့ပြီ။

ကိစ္စက တရုတ်မှော်ရွာရှိ စာရေးသူ ဇနီး ခင်ဝင်းရီတူ မောင်မြင့်ဇော် မင်္ဂလာ ဆောင်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီပေါ့။

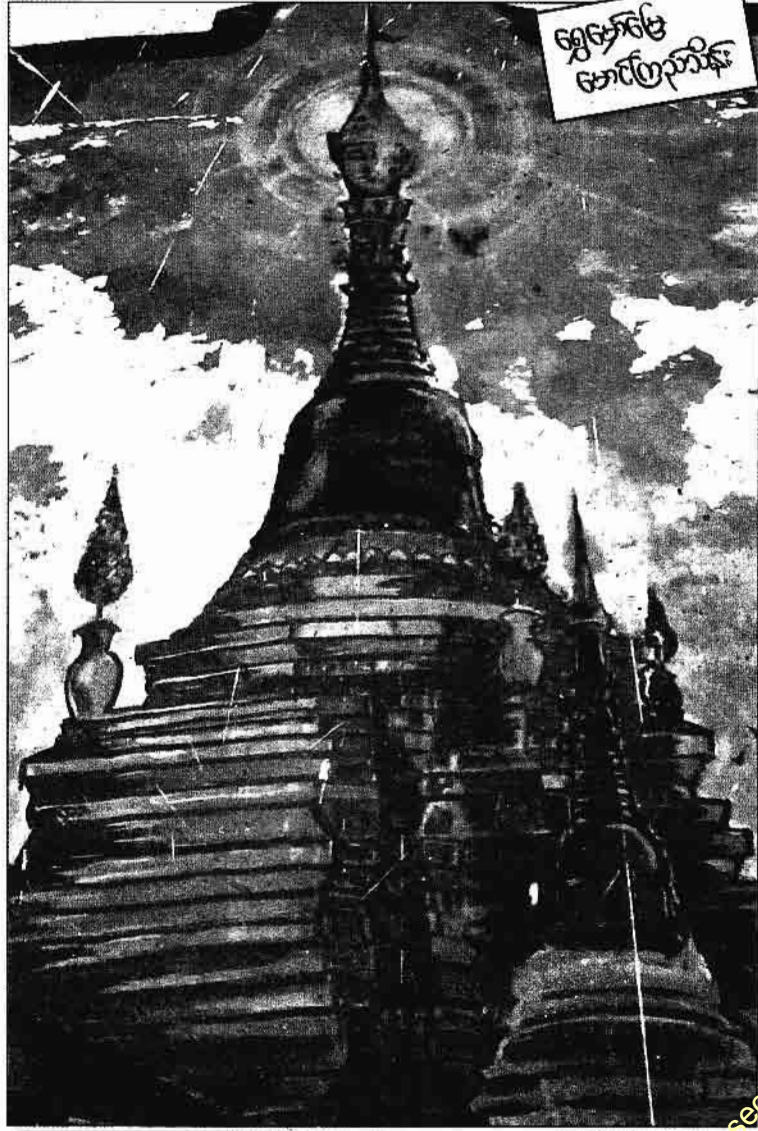
စာရေးဆရာဆိုတာ မျက်စိဖွင့်၊ နား စွင့်နေရပါတယ်။ ရေးစရာတွေ့ရင် သာယာနာပျော်ဖွယ် စိတ်ဝင်စား အောင် ရေးသားဖော်ပြနိုင်မှသာ စာဖတ်သူတို့ရင်ဝယ် ငြိတွယ်စေမှာပါ။

ဒါကြောင့်လဲ ရွာရောက်တုန်း “လသာတုန်းဗိုင်းငင်” ဆိုသလို ရသမျှ အချိန်လေး အပြေးအလွှား ရှာဖွေခဲ့ရ တယ်။ တူမလေး မရီဌေးအိမ်ရောက် တော့...

‘မရီဌေး... လေးလေး ပြည့်နိုးစာန်ကျောင်း သွားချင်တယ်၊ လမ်းပြပေးပါလား’

စာရေးသူ တရုတ်မှော်သား ဖြစ်ပေ သိ ဒီဘုရား တစ်ခါတည်းသာ ရောက် ခဲ့တယ်။

‘ကျွန်မ လိုက်ပို့မယ်၊ ဒါပေသိ

ရွှေမှော်မြေ မောင်ဖြည့်နိုး

▲ ဘုရားပုံတော်ပေါ်ပြီး တပို့တွဲလပြည့်နေ့သည့် မြတ်စွာဘုရား

၁၂၉၇ ခုနှစ် တရုတ်တို့မှ မြသိန်းတန်ခေတ်တော် ဘုရားပုံပေါ်ပြီး ရောင်ခြည်လွှတ်ထုတ် ပြည်သူများ မူထား.

အိမ်မှာ လူမရှိလို့ ဟိုးနား(၃)အိမ် ကျော်မှာ မောင်ဝင်းရှိတယ်။ သူက ဒီဘုရား ဝေါပကလူကြီး'

လက်ရှိဘုရားပုံပေါ်ထုတ်တော် ဦးစား သက်တော်(၉၅)ခန့်

၄၂ နာမည်ရောင်ခြည်ပစ္စည်း

'ဪ... လေးလေးရွှေထူးသား မောင်ဝင်းလား' 'ဟုတ်တယ် ကိုမောင်ကြည်သိန်း' - စာရေးသူကို ငယ်ငယ်ကတည်းက ဒီလိုခေါ်တယ်။ 'မောင်ဝင်းရေ...ဟေ့ မောင်ဝင်း' 'ဟာ...ဘယ်သူလဲလို့၊ အစ်ကို ကြည်သိန်း လာ ထမင်းစားဦး' ကြည့်လိုက်တော့ နာရီပြန်(၁)ချက် ကျော်ပြီ။ 'စားပါကွာ...ဒါ မင်းအိမ်လား၊ အား ရင် ဘုရားလိုက်ပို့ကွာ' စားလက်စ ထမင်းပန်းကန် ဒီ အတိုင်းထား၊ လိုက်ပို့ရှာတယ်။ ဘုရားစေတီပေါ် ရောက်တော့ စာရေးသူ လက်ကိုင်ဖုန်းလေးနဲ့ မှတ် တမ်းတင်နေမိတယ်။ မြသိန်းတန်

စေတီပုံ မှတ်တမ်းတင်နေတုန်း ဘုရား ရှေ့ တန်ဆောင်းထဲမှာ ထူးခြားတဲ့ ပန်းချီကားတစ်ချပ် တွေ့တယ်။ 'ဒါက ဒီဟိုတုန်းက ဒီဘုရားကြီးမှာ မြတ်စွာ ဘုရားပုံတော် ပေါ်လာပြီး ရောင်ခြည်တော် (၆)သွယ် ကွန့်ပြူးနေတာကို လပိုင်ရွာက ပန်းချီဆရာက ပုံတူကူး ရေးဆွဲထားတာဗျ' 'ဒါဆို မူရင်းဓာတ်ပုံ ရှိဦးမယ်' 'အစ်မ မရှိဌေးက ပြောတာ တွင်းမြ ရွာမှာ မူရင်းပုံဟောင်း ရှိတယ်ပြော တယ်' နေကပူ ဝေးလဲ ဝေးလို့ မသွားဖြစ်ခဲ့ ပါဘူး။ ၁၂၉၇ ခုနှစ်၊ တရုတ်တို့ မြသိန်းတန်ခေတ်တော် ရောင်ခြည် လွှတ်ထုတ်ပုံနဲ့ရဟန်းရှင်လူအစုအဝေး တို့ ကြည့်ညိုနေကြပုံတို့။ ခုဆို အနှစ်(၈၀) ရှိခဲ့ပါပြီ။

◆ မြင်းခြံတောင်တော်ကြီး အနီးကပ်ပုံ
ဥက္ကံတော်(၅)တောင်ရှိပါသည်

◆ သူရိရန်ကြောက်၍ ကြွေတုန်းကြီးမှာ
အနီးကပ်လောင်းထားပုံ
သွားကြားသဘာဝပုံဖြစ်သည်
အံ့နွယ် ဆုတောင်းမြို့တုန်းပုံ

◆ ထူးခြားစွာ
အိပ်မက်ပေးသည့် သီလေးလှ
သီလေးမြေ သီလှကြည့် မနိဗ္ဗာ
ကောင်းစွာတုန်း

ဘုရားသမိုင်းအကျဉ်း သိရအောင်
ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ဆီ သွားခဲ့ပါ
တယ်။ ခရီးသွား ဦးပွင့်လေး တွေ
တော့...
'ကျောင်းထိုင် ကျိန်းနေပါတယ်'
တဲ့။
'နွီးပေးပါ ဦးပွင့်၊ တပည့်တော်က
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနဲ့ ပါရမီ
မဂ္ဂဇင်းမှာ ပင်တိုင်ရေးနေတဲ့ စာရေး
ဆရာ ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်းပါ'
'ဟာ...ဟုတ်လား၊ ဦးပွင့်တို့ ဒီ
မဂ္ဂဇင်းဖတ်ဖူးပါတယ်။ ရသစုံမဂ္ဂဇင်းပဲ။
ဒကာကြီးအမည် တွေ့ရတယ်။ ခုမှ
သူ့ကိုယ်တိုင် တွေ့ဖူးတော့တယ်'
ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ထွက်လာ
ပြီ။ ငယ်ရွယ်ပေမယ့် ခုံညားတဲ့ ဦးပွင့်
လေးပါ။
'ဦးပွင့်...တပည့်တော် စာရေးပြီး
ဒီဘုရားကြီးအကြောင်း မှတ်တမ်းပြုမှာ
နဲ့ ချေးခွင့်ပြုပါ'
'ချေးပါ ဒကာကြီး'
'ဦးပွင့်ဘွဲ့တော်၊ ပြီးတော့ ခမည်း

တော်၊ မယ်တော်အမည် သိပါရစေ
ဘုရား'
'ဦးပွင့်ဘွဲ့က ဦးဝေနပါ။ ခမည်း
တော်က ဦးဝင်းကို၊ မယ်တော်ကြီးက
ဒေါ်ကြည်စန်းပါ။ သက်တော်(၂၄)နှစ်
ပါ။ (၁၄)နှစ်သားကတည်းက ဒီ
ကျောင်းမှာ ကိုရင်စီးခဲ့တာ။ ခုဆို (၁၀)
နှစ်ရှိပြီ။ ကျောင်းထိုင် ပြောင်းသွားလို့
ဦးပွင့်ကို ကျောင်းထိုင် ထားခဲ့တာပါ
ဒကာကြီး'
'နွီး...ဦးပွင့်ခမည်းတော် ဦးဝင်းကို
အမေနဲ့ စာရေးသူအမေ ဒေါ်ကောင်းက
ညီမ တစ်ဝမ်းကွဲတော်တယ်လို့ မေမေ
မဆုံးခင်က ပြောဖူးတယ်'
'ဟာ...ဒါဆို ဒကာကြီးနဲ့ ဦးပွင့်
ဆွေတော်မျိုးတော်ပေါ့'
'တင်ပဲ၊ ဘုရား၊ ဒါနဲ့ ဦးပွင့်လေး၊
သမထ၊ ဝိပဿနာ ကျင့်နေတာလား'
'မဟုတ်ဘူး ဒကာကြီး။ ပရိယတ္တိ
လုပ်နေပါတယ်'
'ဒါနဲ့ ဦးပွင့်လေး...ဒီမှာ ငယ်ငယ်

ကတည်းက ကျောင်းထိုင်လာတော့
ဘာများ ထူးဆန်းတာတွေ့လဲ'
'ဦးပွင့်ငယ်ငယ် ကိုရင်ဘဝ ဒီ
ဘုရားအောက် စောင်းမှာ နွယ်ဒန်းကြီး
ရှိတယ်။
အဲဒီနွယ်ဒန်းဘေးမှာ ကိုရင်တို့
ကစားနေတုန်း ဒီနွယ်ဒန်းကြီးက လူ
မရှိတဲ့ လူလွှဲပေးသလိုမျိုး လွှဲနေတယ်
ဒကာကြီး။ ဒီချိန်မှာ ဒကာမကြီး
ဒေါ်သန်းရင် ပြေးလာပြီး...
'ဟဲ့...ဟဲ့ ကိုရင်ဆွေ ကျောင်းထိုင်ပြေး
သွားတော့မှာပဲ'
ဆိုလို့ ကျောင်းပေါ်ပြေးရတယ်
ဒကာကြီး'
'အဲဒါ ဘာလဲ ဦးပွင့်'
'သိုက်နန်းရှင်တွေ နွယ်ဒန်း စီးနေ
တာတဲ့'
'တပည့်တော်တို့ လှည့်ပြီး ဓာတ်ပုံ
မှတ်တမ်းတင်ပါဦးမယ်ဘုရား ခွင့်ပြု
ပါဦး'
'ကောင်းပြီ ဒကာတော်'

www.burmeseclassic.com

◆ ထူးခြားသည့် အင်္ဂုဏ်ဂုဏ်တော်

◆ ထူးခြားပုံသည့် တံခွန်တိုင် (ဝေတီအင်္ဂါ)

◆ မီးကွင်းသည့် နှစ်ထပ်လင်ဝင်းကြီး အနီးကပ်ပုံ

ရှေးဟောင်း ကျောင်းကြီးရှေ့ ရောက်တော့ ထူးခြားရှားပါးလှတဲ့ ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင် တစ်ကောင်နဲ့ တစ်ကောင် သမင်လည်ပြန်ကြည့်နေ တဲ့ပုံ။ ကျောင်းကြီးပေါ်တက်တော့... 'ဒကာကြီး ဒီမှာ...'

“ဒေါ်လေးလှ၊ ဒေါ်လေးမြ၊ ဒေါ်လှကြည်၊ သမီး မရီဌေးကောင်းမှု” ဆိုပြီး မတ်ရပ်ကိုယ်တော်ပုံ ဖူးတွေ့ရ တယ်။ မျက်နှာတော် ကြည်လင်ဝင်းပ ပြီး မျက်လုံးတော်မှာ ပကတိလူ မျက်လုံးတော်ကဲ့သို့ တောက်ပ ရှေးရှေ့ တယ်’

ဒီဘုရားလေးမှာလဲ ရာဇဝင်ရှိသတဲ့ ပြောပြသူက မရီဌေး။ တစ်နေ့ အမေလှ ကို အိပ်မက်ပေးတယ်။ မြတ်စွာဘုရား အိမ်တော်ကြွလာပြီ။

‘ဒကာမကြီး ပြည်မြို့သွား... ကိုယ့်၊ ယုတ်ပြင်ဆိုင်မှာ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးနေ တယ်။ ဝယ်ပြီး ဒီဆုတောင်းပြည့် မြတ်နိုးတန် ဘုရားကြီးမှာ ကိန်းအောင်းပေးပါ’ တဲ့။ ဒါနဲ့ ဒေါ်လေးမလှနဲ့ ဒေါ်လေးမြ

ပြည်က ကိုမြင့်၊ မလှမြင့်ဆိုင်သွားတော့ တစ်ဆူတည်းတွေ့တယ်။ အိပ်မက်ထဲ ကအတိုင်း တွေ့တော့ တစ်ခါတည်း ဝယ်ပြီး ပူဇော်ခဲ့တယ်။

အံ့ဖွယ်ထူးခြား မြတ်ဘုရား

မြသိန်းတန်ဘုရားအောင် တန်ဆောင်း တွင် ဝင်ဖူးတော့ အင်မတန်ထူးခြားတဲ့ ဘုရားတစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရပါတယ်။ သေချာကြည့်ရင် အင်တေရုမ်ပွားလို့ ထင်မှတ်မှားမှားပါ။ ကြေးဘုရားကြီး တစ်ဆူပါ။

အင်မတန် ရှေးကျပြီး တန်ခိုးတော် ပြတဲ့ ကြေးဘုရားကြီးပါ။ သူခိုးရန် ကြောက်ပြီး အင်တေဖျော်လောင်းထား တာပါလို့ ဘုရားဝေါပကလူကြီး မောင်ဝင်းက ရှင်းပြပါတယ်။

‘ဟိုတုန်းက အစ်ကိုမှတ်မိလား ဦးတင်တိုး ဦးမြတ်စိုး ဆိုတာလေ’ ‘ဟာ...သိတာပေါ့။ ဦးတင်တိုးဇနီး မအမာတင်က ငါနဲ့ဆို မောင်နှမ တစ်ဝမ်းကွဲတော်တယ်လေ။ သူက

ဟိုတုန်းက မီးသတ်ခိုလ် မဟုတ်လား’ ‘ဟုတ်ပါဗျာ’

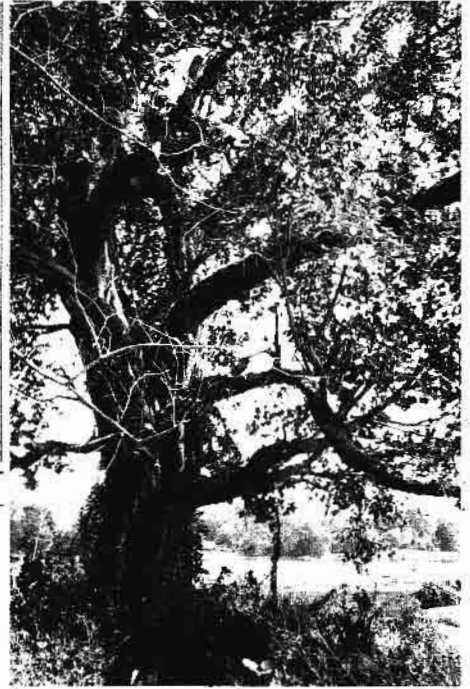
‘တစ်နေ့ ကြာပြီပေါ့... ဒီဘုရားကြီး ရေသပွယ်ပြီး မျက်နှာသုတ်ပဝါနဲ့ သုတ်ပေးနေတုန်း မျက်နှာသုတ်ပဝါ က သွားတော်ကြား ညှပ်နေပြီး ဆွဲ ထုတ်တော့ တဘက်တော် ပြသွားခဲ့ တယ်’

‘ဟာ...ဟုတ်ရဲ့လားကွာ’ ‘ဟုတ်ပဲ လေးလေးရာ... ကျွန်တော် အဖေ ဦးရွှေထူးတို့ အနားမှာရှိတယ် လေးလေးရာ’

‘ဟာ...အင်မတန် ဆန်းကြယ်ပါ လား’

စာရေးသူ ကြံတာရွာ ရူပါရုံမြတ်စွာ ဘုရားကြီး သွားတော်များပေါ်အောင် ပြုံးပြတယ်ဆိုတဲ့ ဆောင်ပါးမှာ ဒီလိုမျိုး သဏ္ဍာန်တူပါ။ အံ့ဖွယ်ထူးခြားလှပါ လား။ ဒါကြောင့် အတုလဲ အတုမရှိတဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားပါတကား။ အများ ပြည်သူ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ပုံတော် အနီးကပ် ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ် စာရ

www.burmeseclassic.com

▲ ရှေးဟောင်းလက်ဝင်ရာသီ အုတ်ချစ်ကြီးများ(တံတိုင်းအတွင်း တွေ့ရှိပုံ)

ကြီးမားလှသည့် ထောင့်ပိုင်ကြီးနှင့် အင်းကြီး

သူတို့ ခင်ဗျား။

ဘုရားကြီး သမိုင်းအစ

ဒီဘုရားကြီးသမိုင်းအစက ပျူခေတ်ကလို့ ပြောလို့ရပါတယ်။ သရေခေတ္တရာခေါ် ရသေ့ပြည်တွင် သာသနာနှစ် ၁၀၁ ခုနှစ် ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီး လက်ထက် ရဟန္တာအရှင်မြတ် သုံးထောင်ရှိကြောင်း၊ နေ့စဉ် ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့လှူဒါန်းကြောင်း...

ဓာတ်တော် မွေတော်များကိုလဲ သောကြမ္မာ၊ ညည်းညည်း၊ စည်းစည်း၊ ပေါ့ပေါ့၊ လျော့လျော့၊ မြသီထင်၊ ဘုရားတောင်၊ ဆုတောင်းပြည့်၊ မြင်ဗာဟု ပုထိုးကြီးစေတီများကိုလဲ တည်ထားကြောင်း ရာဇာဝင်နဲ့ သာသနာဝင်မှာ ဆိုထားခဲ့ပါတယ်။

တစ်ရံရောအခါ **သိကြားမင်း ဆက်သော လုံလဲ၊ စေတီမသွား၊ ဧည့်ကြီး၊ ခေါင်းလောင်းကြီးတို့လဲ ထီးတိုင်းမမြည်ရှိ၏။** ထိုအကြောင်းတို့ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တို့အား လျှောက်ထားရာ...

'အာဟော်မင်းကြီး... သင်မင်းကြီးသည် နှံ့သည်မတစ်ဦးက သူ့ဆရာအား လှူသည်

ကျောင်းထပ်ပြေ (၅)ယယ်ကို မတရား သိမ်းယူ၍ ယခုကဲ့သို့ ဖြစ်ရချေသည် ဟု မိန့်တော်မူကြ၏။

မင်းကြီးလည်း မြေကို ပြန်၍ ပေးလှူလေ၏။ ထိုခါ စည်ကြီးလဲမြည် လှဲကြီးလဲ စေတီခင်းသွားလေ၏။ ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးနဲ့ကာလာသောကမင်းကြီးသည် ခေတ်ပြိုင်များပေတည်း။

သရေခေတ္တရာ ပြည့်ရှင် ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီး၊ ပန်ထွာမိဖုရား၊ စန္ဒာဒေဝီ မိဖုရားတို့ ဘီစီ(၅)ရာစု မှာ သရေခေတ္တရာမှ ရွှေတောင်၊ ယင်းမှ (၄)မိုင်အကွာ ရွှေနတ်တောင် စေတီတော်မြတ်ကြီး ပြုပြင်ရန်အလို့ငှာ သွားရောက်ခဲ့ကြောင်း...

ထိုမင်းကြီး၏မိဖုရား ပန်ထွာဘုရင်မသည် တေမိဇာတ်တော်ကို ရဟန္တာရှင် မဟာရာသထံမှ နေ့စဉ် နာကြားရရာ တေမိဇာတ်တော်လာ ဗာရာဏသီသို့ သွား၍ တေမိမင်းသား ရဟန်းပြုသည်အထိ အဖြစ်အပျက် အစီအစဉ် ရှုမြင်လိုသောဆန္ဒ ချင်ခြင်း ပြင်းပြစွာ ဖြစ်ပေါ်၍ မကျန်းမမာ ဖြစ်တော်မူ၏။

ထိုအကြောင်း ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီး သိတော်မူလျှင် မိဖုရားဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေရေးအတွက် ဗာရာဏသီပြည်သို့ သွားရောက်မည်ဟု မိဖုရားအား မြွက်ကြားရာ မိဖုရားမှဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်၍ ကျန်းမာခြင်းအဖြစ်ရတော့၏။ ဒီလို ရွှေနတ်တောင်ဘုရားသမိုင်းမှာ ဆိုထားပါတယ်။

ပြည်-ရွှေတောင်(၉)မိုင်၊ ရွှေတောင်-ရွှေနတ်တောင်(၄)မိုင်၊ ရွှေတောင်-တရုတ်မော်(၂၄)မိုင်၊ ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီး သရေခေတ္တရာမှာ သက္ကရာဇ် ၁၀၁ ခုနှစ်မှာ နန်းတက်တော်မူစဉ် တရုတ်မော်မြို့ကြီးတွင် အင်မတန် ချောမောလှပ ကြန့်အင်လက္ခဏာနဲ့ ပြည့်စုံသော ပဉ္စာရဒေဝီမင်းသမီး ရှိခဲ့ပါတယ်။

မင်းကြီးတိုင်းခန်းလှည့်ရာ **ဥဒ္ဓမ္မာဒေဝီ** မင်းသမီးကို တွေ့ရှိ၍ မိဖုရားအရာ မြှောက်စားပြီး ဘိသေကသတင်ပွဲ ချီးမြှင့်ခဲ့ကြောင်း...

◆ ထူးခြားလှသည့် ခြင်္သေ့နှစ်ကောင် သမင်လည်ပြုကြည့်အမှတ်

◆ ရှားပါးသည့် သမင်လည်ပြုလှည့်မှုလှည့် ခြင်္သေ့ကြီး

ဥမ္မာရဒေဝီမိဖုရားသည် ဘုရားဒေသနာတော်၌ လေးစားကြည်ညိုရင်းရှိရာ ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက်တော်မူလေသည်။

စာရေးသူတို့ ရွာမြောက်ပိုင်း ကျောက်ဆောင် ကျောက်ကမ်းပါး ရေတိုက်စားမရတဲ့နေရာတွင် စေတီပုထိုးပေါင်းများစွာတည်ထားခဲ့ပြီး ယခု မြသိန်းတန် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို (၅၅)တောင် အမြင့်ဆောင်၍ သိန်းတန် မြသဘက်ဌာပနာပြီး ရေစက်ချသွန်းလောင်းခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရပါတယ်။

ဒီလိုဆိုထား၍ စာရေးသူ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင်ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ လက်စင်းရာပါ တစ်တောင်ခန့် အုတ်ကြီးများ၊ အုတ်ရိုးကြီးများ တူးဖော်တွေ့ရှိရပါတယ်။

ဒီလိုမျိုး အုတ်ရိုးနဲ့ အုတ်ကြီးတွေ သရေခေတ္တရာမြို့ဟောင်းကို ဟင်္သာ

၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆန်စက် မန်နေဂျာကိုသက်လွင် (B.A) လိုက်ပို့လို့ရောက်ခဲ့ရာ ယခု ဓာတ်ပုံပါအုတ်မျိုး တထေရာတည်း တွေ့ရှိသကဲ့သို့ စာရေးသူတို့ တည်ကုန်း “ရွာမ” မိုးကြိုးပစ်ကုန်း၊ အင်ကြင်းစင်ရွာအနီး ပေကုန်းရွာမှာရှိတဲ့ “နေထွက်သိမ်ရီရာ ရဟန္တာ(၈၀)ရှိ အုတ်ရိုးအုတ်ချစ်တွေနဲ့လဲ ပုံစံတူပါ။

ရှေးဟောင်း သုတေသနဌာနမှလဲ သရေခေတ္တရာအဆက် ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီး တည်ထားခဲ့ကြောင်း ဖွင့်ဆိုခဲ့ပြန်ပါတယ်။

ဒုတိယသမ္မတအနေနဲ့ မြသိန်းတန်စေတီကြီးပေါ်က ဘုရားပန်းအိုးကြီးတွေ။ ဒါတွေကလဲ ပေကုန်း ရဟန္တာ(၈၀)ဘုရားအရှေ့ဘက်ရှိ စေတီကြီးပေါ် ပန်းအိုးကြီးတွေနဲ့ သဏ္ဍာန်တူတာ တစ်ကြောင်း...

သိမ်တော်ကြီးအတွင်းက ရှေးဟောင်း ဘုရားပန်းအိုးကြီးကလဲ ဖော်ညွှန်းပြနေပြန်ပါတယ်။ သိမ်ကြီးကလဲ ရှေးဟောင်း ရဟန္တာသိမ်ကြီးဖြစ်ကြောင်း...ပုံပါတိုင်းရှုပါ။

သိမ်ကြီးနောက်ကရှေးဟောင်းဂူစေတီတည်းသို့အုတ်ဂူလဲ၊ ဘယ်သူ့အုတ်ဂူလဲ

ရှေးဟောင်း ရဟန္တာသိမ်ကြီးကနေ (၁၀)လှမ်းခန့်အကွာမှာ ပြိုပျက်နေတဲ့ အဆောက်အအုံအပေါ်မှာ စေတီပျက်ဒါ ဘယ်သူ့အုတ်ဂူလဲ၊ ဥမ္မာရဒေဝီအုတ်ဂူကိုအပေါ်မှာ စေတီတည်ထားခဲ့တာလား။ သို့တည်းမဟုတ် ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးရဲ့ အုတ်ဂူဘုရားစေတီလား။ ဟေမိညောင်ပင်ကြီးဘေး အေးဆေးစွာ တည်ထား၊ အံ့ဖွယ်ပါတကား။

စာရေးသူ သရေခေတ္တရာ ရောက်တုန်းက ပန်ထွာဘုရင်မကြီးနဲ့ ဆွေတော်မျိုးတော်များ အုတ်ဂူဆိုပြီး တွေ့ခဲ့ရတယ်။ စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးနဲ့ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးအုတ်ဂူဘယ်မှာလဲ...

ရှေးလက်ရာ ခေါင်းလောင်းကြီးကလဲ ၁၂၄၁ ခုနှစ်မှာ တည်ထားပြီး ဝိဿာချိန် “၂၆၆၅၅”ဝိဿာရီကြောင်း ကမ္ပည်းထိုး မှတ်တမ်းတင်ထားပါတယ်။

ဒီစေတီနဲ့ အုတ်ရိုးများအတွက် အုတ်ဖုတ်ရန် မြေတူးရင်း “အင်းကြို”

www.burmeseclassic.com

• ရှေးဆင်းလောင်းကြီးပုံ

• သိမ်ကြီးတွင်ရှိ ထုတ်ကုန်ပန်းခွဲကြီး (ထောက်၊ ရဟန္တာ-၀၀ ဘုရားထီးပုံတူ)

သဖွယ် ဖြစ်ပေါ်နေပါတယ်။ အင်းရေ ဘယ်တော့မှ မခန်းပါဘူး။

၁၉၈၅ ခုနှစ် စာရေးသူ ရွှေဝယ် ဆင်းတုန်းက အင်းထဲက လိပ်ကြီးတွေ့ ငါးတွေ ဖမ်းချက်စားကြလို့ လူတွေ ခိုက်ပြီး တချို့ သေကြကြောင်း၊ စာရေး သူတွေ့ခဲ့တဲ့ လိပ်ခွဲကြီး ဘယ်လောက် ကြီးလဲဆို မိုးမြဲဒယ်ကြီးမှတ်လို့ ကိုင် ကြည့်တော့ လိပ်ခွဲကြီး ဖြစ်နေတာကို တွေ့ပါတယ်။

မီးမလောင်တဲ့

မြသိန်းတန်ကျောင်း

စာရေးသူ ကျောင်းပတ်လည် သူ့ညီ ဓာတ်ပုံရိုက်တော့ အတောင် (၂၀)ခန့်ရှိ သင်းဝင်ပင်ကြီးတွေ့တယ်။ အသမ သစ်ကွင်းသစ်တံခါးကြီး အနီး

ကပ် ဓာတ်ပုံရိုက်တယ်။ ဒီသစ်ကွင်း ကြီးကြောင့် ဒီဘုရားကျောင်းကြီး မီးမလောင်ပါဘူးတဲ့။ စာရေးသူကို မောင်ဝင်းက ရှင်းပြတယ်။

အဲဒါ သင်းဝင်ပင်လို့ ခေါ်တယ် ကိုကြည့်သိန်း၊ နှစ်ပေါင်း ရာထောင်ချီ ရှိပြီတဲ့။ ထူးခြားတဲ့ပုံနဲ့ တံခွန်တိုင်ကြီး။ ဒီပုံမျိုး ဘယ်ဘုရားမှာမှ မရှိပါဘူး။ ပုံတွင် ကြည့်နိုင်ပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ခေါက် လာရောက်ချင် ရင်ဖြင့် ရန်ကုန် ပြည်လမ်း ၀ရောသာ တရုတ်မှော်ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ဘေး က (၁)နာရီ သာသာခန့်နဲ့ ရောက် နိုင်ပါကြောင်း နိဗ္ဗာန်အကျိုးမျှော်၍ ရေးသားပူဇော် လိုက်ရပါတယ် သူတော်စင်အပေါင်းတို့...

ကျေးဇူးတင်သွား

လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးတဲ့ ညီငယ် မောင်ဝင်း၊ ရွှေနတ်တောင် စေတီတော် ကြီးသမိုင်း၊ ဆရာကြီးဓမ္မာစရိယ ဦးဌေးလှိုင်၏ ရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး များ၊ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းအတွဲ(၁၁)၊ တွင်းသင်းရာဇဝင်သစ်(၁)တွဲ အရေး တော်ပုံ(၆)စောင်တွဲ (သို့မဟုတ်)မြန်မာ မင်းများအရေးတော်ပုံကျမ်း၊ ကိုယ်တိုင် ကွင်းဆင်းလေ့လာမှု။

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာ ချမ်းသာ ကြပါစေ။

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

သုံးစွဲနိုင်သောဧရာဂါများ

ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
ဆီး (နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ) ခြင်း၊
ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ ဆီး (ကျဉ်၊ အောင့်)
ဆီးပူညောင်းကျ၊ ဆီးကြောင့် မျက်စိ
မူန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ ဇက်ကြော
တက်၊ အသည်းရောင်အသားဝါ
ဧရာဂါများအတွက်သက်သာစေပါသည်။
တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

Diseases to be applied
Diabetes, urine-stone, urine
(red, yellow, excess, minimization,
miximization), uncontrollable urine,
urine (tingling, cramping),
heating, dimming eyes due to urine,
hypertension, nape pain,
hepatitis can be relieved.

TMR 007860 (1114)
Source-741, Dana Theikdi street,
Ward 8, Mayangone Township,
Yangon, Myanmar,
Ph: 095140389/09420007085

ပင်ရင်း - ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီဆေးတိုက်၊ အမှတ် - ၇၄၁၊ ဓနသိဒ္ဓိလမ်း
(၈)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း: ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၇၀၈၅

မြဝတီမြို့

တောရကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဝဋ္ဋာသီရိ

အား ပူဇော်ဂုဏ်ပြုခြင်း (၂)

ခံလှန်းသာ

ယခင်လမှအဆက်

ကောင်းကင်တွင် ဖူးရစဉ်

တောရကျောင်းနေရာသည် မြို့ပြင်
သင်္ချိုင်းတစ်ဖက်၌ရှိ၍ မြဝတီမြို့
တွင်းသို့ အချိန်မရွေး သွားလာ၍ မရ
ပေ။ စစ်တပ်ဝင်း တစ်ခုခြားနေသဖြင့်
တပ်ဂိတ်ဖွင့်သော အချိန်မှ မြို့တွင်းသို့
ဆွမ်းခံဝင်ရသည်။

ထိုနှစ်(၁၃၄၇ ခုနှစ်) ဝါကျွတ်၍
ကထိန်ရာသီ ရောက်သောအခါ
တောရကျောင်း၌ ကထိန်ခင်းကြ
သည်။ တောရကျောင်း ဆိုသော်လည်း
မီးဘဲလ်ကလေးသာ ဖြစ်သည့်အပြင်
ပေတပ်ဝင်းကို ဖြတ်သွားရမည်ဖြစ်၍
လူလူဝေးဝေးဖြင့် နံနက်စောစော စုစည်း
နေ အခက်အခဲ တွေ့ကြရသည်။

ထို့ကြောင့် မြို့တွင်းရှိ အမှတ်(၁)
ခပ်ကွက် ဓမ္မာရုံတွင် လူစုကာ နံနက်
(၃ နာရီ)တွင် မြို့တွင်းသို့ လှည့်လည်
ကြမည်။ (၁၁)နာရီခန့်တွင် ဓမ္မာရုံသို့
ပြန်ဝင်၍ တောရကျောင်းသို့ သွားကြ
မည် စီစဉ်ကြသည်။

မင်းအစီအစဉ်ကို လျှောက်ထား
မည် မှီသိန်းအောင်က နံနက်တပ်ဂိတ်
ဖွင့်သည့်နှင့် ဆရာတော်ထံသွား
ဆရာတော်သည်။ ဆရာတော်က

“ကထိန်ခင်းမယ်သာ ဆိုတယ် လူ
ထစ်ထောက်မှ မမြင်ပါလား” ဟု

◆ (၆-၁) တောရကျောင်းဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓာသီရိ

အစီအစဉ်ကို လျှောက်ထားသော တွက်သွားသော လူတန်းနောက်သို့
အခါ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူလေ လိုက်ပါ ကြီးကြပ်ပေးသည်။
သည်။ သို့ဖြင့် မြို့တွင်းလှည့်လည်ရန် မြို့တစ်ပတ်ပြည့်၍ ချစ်ကြည်ရေး

www.burmeseclassic.com

တံတားအနီး နေရာသို့ ရောက်သော အခါ ကောင်းကင်၌ ဝါဝါအလင်းစက် ငယ်တစ်ခုမြင်တွေ့ရကာ သင်္ချိုင်းကုန်း တစ်ဖက်သို့ ဆင်းသက်ပျောက်ကွယ် သွားလေသည်။

ထို့နောက် မော့ရုံ၌ လူပြန်စုကာ တောရကျောင်းဆီသို့ သွားကြသည်။ ကျောင်းသို့ ရောက်သော် ထူးထူး ခြားခြား လူသူစည်ကားနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဒါယကာအားလုံးက ကထိန် လှည့် ရာ၌ ပါဝင်နေကြသဖြင့် ကျောင်းတွင် လူရှင်းနေမည်ဟု ထင်ထားသော ကြောင့် အံ့အားသင့်စွာ မေးမြန်းကြည့် သောအခါ အနီးရှိ ရဲစခန်းနှင့် စစ်တပ် ဝင်းမှ စစ်သည်များ၊ ရဲသားများနှင့် သူတို့၏ မိသားစုများ စုဝေးရောက်ရှိနေ ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဦးသိန်းအောင် လျှောက်ထား၍ တောရကျောင်းမှ ပြန်ထွက်သွားသည် နှင့် သင်္ချိုင်းကုန်းအနီးမှ အဝါရောင် အလင်းတန်း ထွက်ပေါ်လာသည်ကို အနီးရှိ ရဲကင်းမှ မြင်ရသည်။

အံ့ဩစွာဖြင့် စုဝေးကြည့်ရှုကြ သောအခါ တောရကျောင်းဆရာတော် ဖြစ်နေသည်။ ကောင်းကင်သို့ ဝါးလုံး ထိုး ပျံတက်သွားကာ တိမ်များအကြား ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့် နားဖြင့် ရဲစခန်းနှင့် စစ်တပ်အတွင်း ပျံနှံ့ကာ ပရိသတ် စည်ကားစွာ လာ ရောက်ကြတော့သည်။

ဆရာတော်အား မေးလျှောက်သော အခါ မည်သည့်နေရာကိုမျှ ကြွရောက် ခြင်းမရှိ။ ကျောင်းတွင်း၌သာ ရှိနေ ကြောင်း မိန့်တော်မူလေသည်။

ကားထက်မြန်သည့် ဆရာတော်

ထီးချားရားကျောင်း၌ နေစဉ် သာသနာရေးကိစ္စအတွက် မြဝတီမြို့

◀ (ပုံ-၂) တပည့်တော်လဲ ကြံခင်း ဦးသိန်းအောင်

ကြံခင်းကျောင်းတွင် အစည်းအဝေး ရှိသဖြင့် ဒုက္ခသက်န်းကို ခေါင်းပေါ် တင်ကာ ထီးချားရားရွာမှ ခြေကျင်ကြွခဲ့ သည်။

လမ်းတွင် စစ်တပ်ပိုင် လင်းရိုဗာ ကားတစ်စီး ကျော်တက်သွားပြီးမှ ရှေ့တွင်ရပ်ကာ သက်န်းညီနောင်တွင် တပ်စွဲနေသော တပ်မမှူး ကားပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။

အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားပြီး နောက် “တပည့်တော်လဲ ကြံခင်း ကျောင်းသွားမှာမို့ ကားနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ ဘုရား”ဟု ဖိတ်မန္တက ပြုသည်။

ဆရာတော်က ခေါင်းသာ ခါပြသော ကြောင့် ကားမောင်းထွက်သွားသည်။ မကြာမီ သက်န်းညီနောင်ရွာဦး ဘုန်း ကြီးကျောင်းအဝသို့ မော်တော်ကား ရောက်သည်။

ကျောင်းတွင်းမှ ဆရာတော် ဦးစန္ဒာ သီရိ ထွက်ကြွလာသည်ကို မြင်ရသဖြင့် အံ့ဩစွာဖြင့် ထပ်မံ ပင့်လျှောက်ပြန် သည်။ ငြင်းမြဲ ငြင်းပယ်တော်မူသဖြင့် ဆရာတော်ကို နောက်တွင် ချန်ရစ်၍ ကားကို ဆက်မောင်းခဲ့ရပြန်သည်။

မြဝတီမြို့ကိုရောက်၍ ကြံခင်း ကျောင်းဝင်းသို့ ကားမောင်းဝင်လိုက် သောအခါ ကျောင်းပေါ်၌ ရေခွေးဘုဉ်း

ပေးနေသည့် ဦးစန္ဒာသီရိကို မြင်ရလေ ရာ ထိုတပ်မှူးသည် သက်န်းညီနောင် မှ တာဝန်ပြောင်းရွှေ့ ထမ်းဆောင်ရ သည်အထိ ဆရာတော်အား အစဉ် မပြတ် ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ခဲ့လေ သည်။

ဦးသိန်းအောင်နှင့်

အောင်သုခစေတီတော်

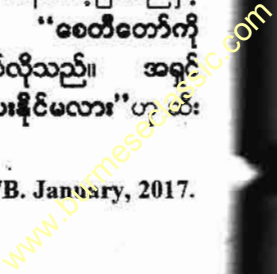
[ပုံ-၂]

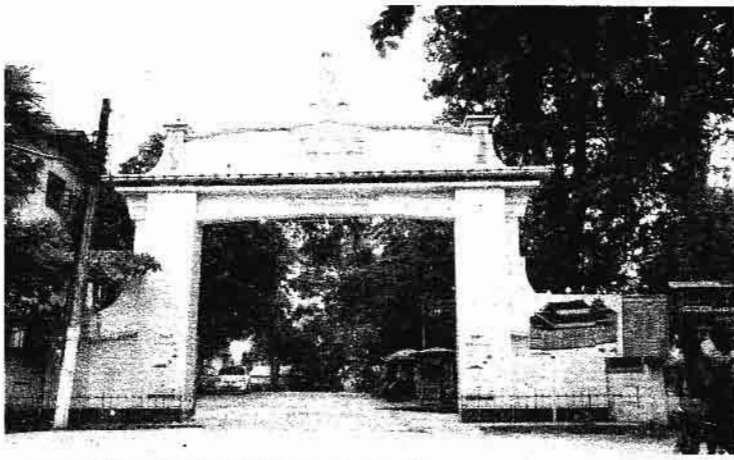
၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော်က ကျေးဇူးရှိခဲ့ဖူးသည်ဆိုကာ ထီးချားရား ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ အောင်သုခ စေတီတော်ကို စတင်တည်ဆောက် သောအခါ ဒါယကာရင်းတစ်ဦးဖြစ် သော ဦးသိန်းအောင်လည်း သွား ရောက်၍ လုပ်အားပေးကာ ပန္နက်ချ သောနေ့တွင် (၇)ရက်ပြည့်သောအခါ ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ သမဝါယမ အသင်း ကိစ္စ သာရေးနာရေးကိစ္စ အသင်းအဖွဲ့ များ၌ အမှုဆောင် ဦးစီးတာဝန်များ ယူထားခဲ့သဖြင့် ဝိုင်းဝန်းလောဆော် ကြရာ ဆရာတော်ထံ ခွင့်တောင်း သည်။

ဆရာတော်က ကိုးရက်ပြည့်အောင် နေသွားပါဟု ဆိုသဖြင့် ဆက်နေရ သည်။ ကိုးရက်ပြည့်သော် ကိုးနှစ်လီ၊ ထိုမှ ကိုးသုံးလီ စသည်ဖြင့် အထပ်ထပ် တိုက်တွန်းတော်မူသဖြင့် အားနာ စွာဖြင့် ဆက်နေရပြန်သည်။

(၂၇)ရက်ပြည့်သော် လောကီ တာဝန်များကလည်း လှုံ့ဆော်၊ ကိုယ် တိုင်ကလည်း လူထွက်လိုသဖြင့် ဆရာတော်ထံ လျှောက်ရန် သွားတွေ့ ၏။

ဝတ်ဖြည့် ကန်တော့ပြီးသည်နှင့် ဆရာတော်က “စေတီတော်ကို ရွှေသက်န်းကပ်လိုသည်။ အရှင် ဘုရား လုပ်ပေးနိုင်မလား”ဟု ယ်း မေးလေသည်။

◆ (ပုံ-၃) တောရကျောင်းမူလဦး

(ပုံ-၄) တောရကျောင်းတော် အထိမ်းအမှတ် ဝန်းမထောင်

လူတဝက စေတီပုထိုးများ၊ သင်္ကန်း ကပ်ခြင်းကို တာဝန်ယူခဲ့ကြောင်း ဆရာ တော်ကောင်းစွာသိထားသဖြင့် ဤသို့ မိန့်ကြားခြင်းဖြစ်သည်။

ရပ်ကွက်ကိစ္စများနှင့် အတန်ကြာ လွန်ဆွဲကာ စဉ်းစားပြီးနောက် ကြုံ ဉှောင့်ကြုံခဲ့ဟူ၍ အားတင်းကာ **“ပါရမီ ခြည်ပေးပါမည်”** ဟု လျှောက်ထားမိ သည်။

ထိုအခါ ဝမ်းသာအားရဖြင့် ပြုံးတော် မူသော ဆရာတော်မျက်နှာကို ယနေ့ တိုင် မြင်ယောင်မိပါသည်ဟု ဦးသိန်း အောင်က ပြောပြသည်။ စေတီအလုံး အဆည်ပြီး၍ (၈)လကြာအောင် နွေသင်္ကန်းကပ်လှူရသည်။

ဆုံးနောက် ၂၀၀၅ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် (၂၀)ရက် (သုန္ဒရီနေ့) နယုန်လပြည့်နေ့တွင် ဆေတီထီးတော်တင်လှူသည်။ ထီးတင် မှုးကား ကြက်ပျံမကျ စည်ကားလှ သည်။

တွေ့မြင်ဘူးသော ပုံဟန်တော် ထောင်စာနှင့် လူစိမ်းများစွာ ထောက်ကာ လှူဒါန်းကျွေးမွေးကြ သည်ကို တွေ့ရ၏။ မြဝတီခရိုင်အတွင်း မြို့တော်လောက်အောင် အစည်ကား ဆွဲဆောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထီးတင်ပွဲမတိုင်မီကပင် ဆရာတော် သည် ထီးချားရားကျောင်းသို့ တစ်ည အိပ်ခရီးမျှသာ ကြွလာ၏။ ကြာကြာ မနေနိုင်ခြင်းကို ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်။

‘တပည့်တော်ဟိုရင် တောရကျောင်းမှာ ဆွမ်းအခက်အခဲဖြစ်တယ်တုန်း’

တောရကျောင်းတွင် ဘုန်းတော်ကြီး သင် ပညာရေးကျောင်းဖွင့်ကာ ဆင်းရဲ နွမ်းပါးသော တိုင်းရင်းသားကလေး များကို ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ထား သည့်အပြင် စာသင်စာချ ရဟန်း သာမဏေများစွာလည်း ရှိလေရာ သူတို့၏ ဝမ်းရေးအတွက် တောရ ကျောင်း၌သာ အနေများကာ ထီးချားရားကျောင်းသို့ ဦးအာစာရာဇဝ အား လွှဲအပ်ထားလေသည်။

ထို့အပြင် ရပ်ကွက် အသင်းအဖွဲ့ များက ဦးပဉ္စင်းအား လူထွက်ရန် ခဏခဏ လာလျှောက်ကြသည်ကို သိထားသဖြင့် အနီးဝန်းကျင်ရှိ ကျောင်းကြီးများ၌ လစ်လပ်နေသော ကျောင်းထိုင်နေရာအတွက် တာဝန်ယူ ပေးရန် တိုက်တွန်းတော်မူသည်။

ဆွမ်းကွမ်း လာဘ်လာဘ ပေါများ သော ကျောင်း(၄)ကျောင်းတိုင်အောင် ငြင်းပယ်ခဲ့ပြီးနောက်တွင် အတွေးတစ်ခု

ပေါ်လာသည်။
‘ဆရာတော်ကြီးက စေတနာထား၍ ရဟန်း တောင်၌ ပြုစေရန် တိုက်တွန်းအားပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ရဟန်းတထွန်းရိုက် အကျိုးရှိ အောင်ကြိုးစားမည်’

ဟု တွေးမိကာ ဆရာတော်ထံမှ ဝိသယနာနည်းခံကာ ကြိုးစားလေ့ကျင့် သည်။ တစ်ကြိမ်တိုင်လျှင် (၈)နာရီခန့် ကြာသည်အထိ ခံနိုင်ရည်ရှိလာသည်။ ဤသို့ဖြင့် တရားဖြင့် မွေ့လျော်ကာ ရဟန်း(၃)ဝါအရတွင် ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူလေသည်။

ဆရာတော်အား ကျေးဇူးဆပ်သည် အနေဖြင့် နောက်ထပ် နှစ်ဝါထပ်နေပြီး နောက် ငါးဝါအရည် ပရိသုဒ္ဓါပြုခဲ့သည်။ ဦးသိန်းအောင်က...

‘အဲဒီတုန်းက လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ အာဏာပိုင်ကြီး တောင်ပန်ကြတာကို တစ်ချက်ကလေး တောင့်ခံနိုင်ခဲ့ရင် ဆရာ တော်ကြီးပေးတဲ့ ဓမ္မအမွေကို ဆက်ခံနိုင် ကောင်းပါရလို့ တွေးတွေးပြီး ယူကျုံးဟု ဖြစ်ရပါတယ်’

ဟု ပြောပြသည်။ (ဓမ္မအန္တရာယ်) ဓမ္မန္တရာယ်သည် ပြင်ပလောကီကား

◆ (ပုံ-၆) မွေဗိမာန်တော်

◆ (ပုံ-၅) ဆရာတော်ဗိမာန်

◆ (ပုံ-၇) ဓမ္မသာလာစာသင်တိုက်များ

ဂုဏ်အာရုံရှိ မတည်။ မိမိ၏ အဇ္ဈတ္တ အတွင်းသန္တာန်၌သာ မူတည်ကြောင်း အလင်းပြလိုခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

တောရကျောင်းတွင်

ယခင်က မြို့ပြင်သုသာန်နှင့် စစ်တပ် ဝင်းကြီးခြားကာ သွားရေးလာရေး ခက်ခဲလှသော တောရကျောင်းသည် ယခုအခါ မြဝတီမြို့မ အမှတ်(၄) ရပ်ကွက်၊ စည်ကားလှသော လူနေ အိမ်ခြေအကြား၌ တွေ့မြင်ရသည်။ “တောရကျောင်း ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်”

[ပုံ-၃]

ဟု ကမ္ပည်းတင်ထားသော မုခ်ဦး ကို ဖြတ်ကျော်ဝင်ရောက်သွားသော အခါ ကျယ်ပြန့်သော ကျောင်းဝင် အလယ်တွင် ခန်းမဆောင်တစ်ခု ထီး တည်း မြင်တွေ့ရသည်။ [ပုံ-၄]

မူလပဏာမရာတော်တရားကြီး အဂ္ဂပဟာယတ္တိတ ဘဒ္ဒန္တ စန္ဒာသီရိ သက်တော် (၈၆)နှစ်

ဟူသော နဖူးစည်းစာတန်းနှင့်အတူ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ပုံကားချပ်ကြီးကို ပူဇော်ထားသည်။

ယင်း၏အနီးတွင် ဆရာတော်ကြီး ၏ ဗိမာန်[ပုံ-၅]ရှိ၍ နောက်ဘက်တွင် မွေဗိမာန်တော် [ပုံ-၆]နှင့် ရှေ့မြေကွက် လပ်တစ်ဖက်တွင် ဓမ္မသာလာကြီး တစ်ဆောင် တွေ့ရ၏။ [ပုံ-၇]

ထို ဓမ္မသာလာအတွင်း၌ ကျောင်း သားကလေးများ၏ စာအံသံများ စိစိ ညံညံ ထွက်ပေါ်နေသည်။ သာမဏေ၊ သီလရှင်၊ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား ကလေးများသည် ဆရာတော်

ကယ်ဆယ် ထောက်ပံ့ထားသည့် တိုင်းရင်းသားကလေးများ ဖြစ်ကြ သည်။

ယင်းတို့၏ လက်ယာတက်တွင်ကား ဆရာတော်သီတင်သုံးခဲ့သည့် ကျောင်း ဆောင်ရှိသည်။ [ပုံ-၈]တစ်ထပ် ကျောင်းကလေးဖြစ်၍ အတွင်း၌ ဆရာတော်၏ ရုပ်တုကို ပူးတွေ့ရ သည်။

သာသနာ့အကျိုးဆောင် တစ်ဦးက ဓာတ်တော်ပူဇော်ထားရာ ဆရာတော် ဗိမာန်ကို လှေလာနိုင်ရန် သော့ဖွင့်ပေး သည်။ နောက်ခံဖြစ်စဉ်တော်ကိုမူ

မသိရကြောင်းနှင့် စုဆောင်းမှတ်သား ထားသူများ၏ အမည်နေရပ်များကို ပြောပြလေသည်။

ဆရာတော် ဦးစန္ဒာသီရိသည် သာမညဆရာတော်ကဲ့သို့ပင် သက် သတ်လွတ်ဘုဦးပေး၍ တောရကျောင်း သို့ ရောက်လာသမျှ ပရိသတ်များ ကိုလည်း သက်သတ်လွတ်ထမင်းဟင်း များ ကျွေးမွေးလေ့ရှိခဲ့သည်။ သာမည ဆရာတော်ရှိစဉ်က မဲဆောက်မြို့သို့ အကြောင်းကိစ္စဖြင့် ကြွရပါလျှင် တောရကျောင်း ဆရာတော်ထံသို့ ဝင်ရောက်မြဲဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော် ဦးစန္ဒာသီရိ ကျင့်ကြံ အားထုတ်သော နည်းနိဿယကို ထုတ်ဖော်ပြောကြားမှု မရှိသော်လည်း မိန့်ကြားသည့် သြဝါဒများမှာ မိုးကုတ် ဆရာတော်၏ နည်းနာနိဿယများ ရှိကြောင်း တွေ့ရှိကြလေသည်။

ပျံတော်မူချိန်

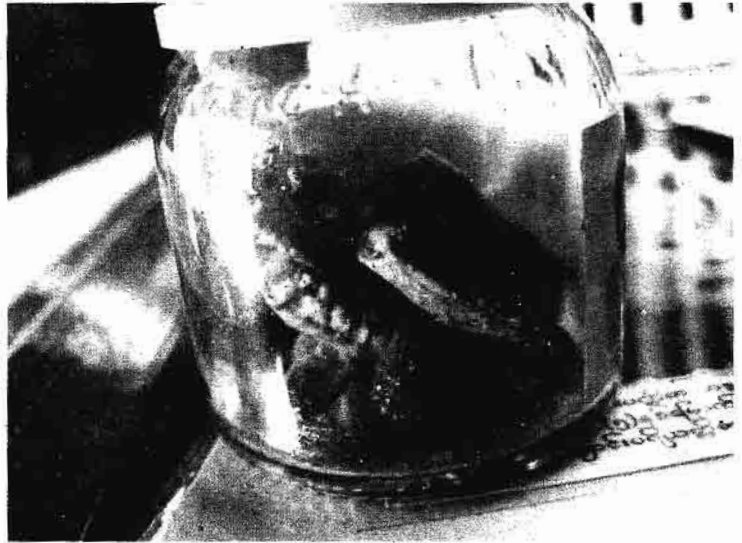
ဆရာတော်သည် သက်တော် (၈၀) ကျော်သည့်တိုင် ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးထူးခြားခြားဝေဒနာ ခံစားရပုံမပေါ်။ ဝေဒနာကို သည်းခံ နေခြင်းလည်း ဖြစ်ဖွယ်ရှိသည်။ သက်တော်(၈၆)နှစ်အဝင် ၁၃၆၉ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း၊ ဝါမဝင်မီ အချိန် ကလေးတွင် ရုတ်တရက် လဲကျရာမှ မထနိုင် ရှိသဖြင့် တပည့်ဒါယကာများ က မြဝတီဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်ကုသ ကြသည်။

အဆုတ်တွင် ရေဝင်နေသည်ဆို၍ ပိုက်ဖြင့် သွယ်တန်းထားရသည်။ ခက်အနည်းငယ်ကြာသော် ဒါယကာ များ စုပေါင်းတိုင်ပင်ကာ ရန်ကုန်မြို့ အာရှတော်ဝင်ဆေးခန်းသို့ သွားရောက် ကုသကြသည်။

(ပုံ-၈) ဆရာတော် သီတင်ပုံဆရာကျောင်းဆောင်

(ပုံ-၉) အရှင်တော်မှ ကျန်ရစ်သောတော်တော်

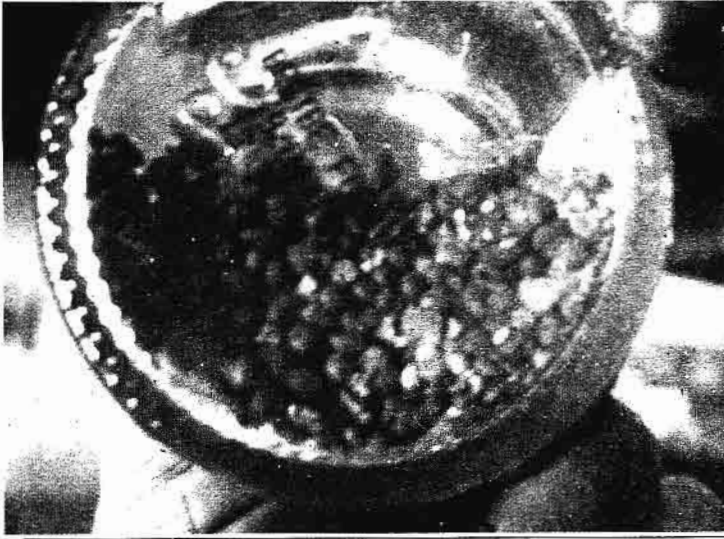
လဆုတ်(၅)ရက်၊ သောကြာနေ့ နေ့လည်(၁)နာရီ၊ (၅-၈-၂၀၀၇)တွင် ပျံလွန်တော်မူသည်။ ပျံလွန်တော်မူခါ နီးကာလအထိ ညည်းညူမိန့်ကြားခြင်း မရှိဘဲ တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ခန္ဓာစွန့်သွား ခြင်းဖြစ်သည်။

ရုပ်ကလာပ်တော်အား မြဝတီမြို့၊ တောရကျောင်းသို့ပို့ဆောင်ကာ (၁၂) ရက်ခန့် ပူဇော်ထားရာ တောင့်တင်း ခြင်း၊ ပုပ်ပျက်ခြင်းမရှိဘဲ အခေါင်း ပုံးတွင် ဆရာတော်၏ ရုပ်ပုံတော်

ပုံရိပ်ပေါ်နေသည်ကို ထူးခြားစွာ မြင် ကြရ၏။

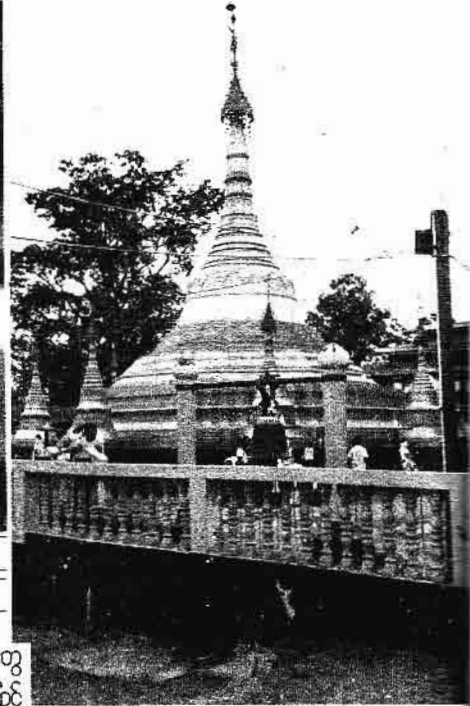
(၁၇-၈-၂၀၀၇)ရက် နေ့တွင် တေဇောဈာပနသဘင် ကျင်းပပူဇော် ရာ လက်ဖက်ရည်အောက်ခံ ပန်းကန် ပြားထက်ကြီးသည့် လိပ်ပြာကြီး (၅)ကောင်လာရောက်ကာ ရုပ်ကလာပ် တော်၌ နားနေကြသည်။

မီးကောင်းစွာ လောင်ကျွမ်းနေချိန် ဖြစ်၍ မောင်းနှင်ကြသော်လည်း အတန် ကြာမှ (၃)ကောင်မှာ ထပ်လွှား၍

◆ (ပုံ-၀၀) လှဲဆဲးသည့် ဓာတ်ထော်အချို

(ပုံ-၁၁) ရှာငြိမ်းစေတီတော်

နှစ်ကောင်ကား မီးစွဲ၍ အသေခံသွားကြသည်ကို မြင်ကြရလေသည်။

မီးငြိမ်းသွားသောအခါ အဖြူရောင်၊ အညိုရောင်ဓာတ်တော်များ ကျသဖြင့် တပည့်ဒါယကာများ ယူငင်ပူဇော်ကြသည်။

ဗိမာန်တွင်ပင်

ဆရာတော်၏ ဗိမာန်အတွင်း၌ မှန်ခန်းကာ၍ ဆရာတော်ကြီး၏ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်တုကို ပူဇော်ထားသည်။

ရှေ့တော်မှောက်တွင် ဖန်အိုး၊ ဖန်ပုလင်းများဖြင့် ဓာတ်တော်များစွာ ပူဇော်ထားသော်လည်း အရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ စသည့် သာဝက ရဟန္တာဓာတ်တော်များ ဖြစ်ကြောင်း ကမ္မည်းစာအရ သိရှိရသည်။

ဦးသိန်းအောင်ကို မေးကြည့်သောအခါ ဤသို့ဆို၏။

'မိတ်တော်ဆွ အားကြီးပဲ၊ စာချိုက တကောင်းစာတ်တော်တွေလို ပုံပျက်ထည့် အနီးတော်မှာ အစီအစဉ်ကြတယ်။ အဲဒီစာချိုက လက်ထောက် ဦးပွင်းတ

လဲ သဘောကောင်းပြီး လာပင့်ယူလူတွေကို အားလုံး ခွဲဝေပေးလိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်ဗိမာန်မှာ ယိုးရတော့တယ်။ ဟု ဆို၍ သူ၏နေအိမ်ဘုရားစင်၌ ပူဇော်ထားသော ဆရာတော်၏ ဓာတ်တော်အချို့ကို ထုတ်ပြပေးသဖြင့် မှတ်တမ်းပြု တင်ပြနိုင်ခဲ့ပါသည်။

[ပုံ-၉/၁၀]

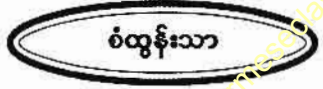
ထို့နောက် ကျောင်းဝင်းအတွင်း လှည့်လည်လေ့လာရာ စာသင်တိုက်အဖြစ် စတင်ဖွင့်လှစ်ချိန်၌ ပထမဆုံး စာသင်ဆောင်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည့် ပျဉ်ထောင်ရေပိုက်ကို မူလအခြေအနေအတိုင်း တွေ့ရသည်။ အချို့နေရာများ၌ အုတ်ခဲများဖြင့် ထောက်ကန်ထား၏။

ဆရာတော်ကြီးရှိစဉ်က သောက်သုံးရေအတွက် တူးဖော်ခဲ့သည့် မိုးရေလှောင်ကန်ကိုလည်း မြင်တွေ့ရ၏။ ယခုကာလတိုင် အသုံးပြုဆဲဖြစ်၍ နွေကာလတွင် ရေမခန်း မိုးရွာသည်အထိ နှစ်လုံးပေါက် သုံးနိုင်သည်ဆို၏။ မိုးရေလှောင်ကန်အနီးတွင် ဆရာ

တော်ကြီးမရှိသည့်နောက်တွင် တပည့်ဒါယကာများ အမှတ်တရ ပူဇော်တည်ဆောက်ထားသော "ရှာငြိမ်းစေတီ" ဖော်တော်ကို ဖူးမြင်ရသည်။ [ပုံ-၁၁]

တောရ ကျောင်းတိုက်သည်ကား ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသော်လည်း ဆရာတော် ရည်မှန်းချက်အတိုင်း ခိုကိုးရာမဲ့ ဟိုင်းရင်းသား လူငယ်ကလေးများကို ကယ်တင်ကာ အသိပညာသင်ကြားပေးခြင်း၊ ရဟန်းသာမဏေများအား ပရိယတ္တိ စာပေသင်ကြားပို့ချခြင်းများဖြင့် စည်ကားရှင်သန်နေသည်ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ် မြင်တွေ့ရလေသည်။

[အားကြီးမာန်တက် ကူညီပေးကြသည့် မြဝတီမြို့မှ မိတ်ဆွေအား လုံးကို ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။]

www.burmeseclassic.com

ဒီနေ့ ကျောင်းပိတ်ရက်လဲဖြစ်၊ အလုပ်လဲ အားတာမို့ သူငယ်ချင်း နော်စေးဖော့တို့အမေ အမိုး နေမကောင်းတဲ့ဆီ သတင်းမေးဖို့ ထွက်လာပါတယ်။

အမိုးတို့အိမ် ရောက်တော့ အိပ်ရှေ့မှာ ထွက်ထိုင်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။

‘အမိုး ငနကောင်းသွားပြီလား၊ သမီး လာမလို့လေ၊ ကျောင်းမှာလဲ စာမေးပွဲတွေနဲ့ပို့ နော်စေးကိုပဲ သတင်း မေးနေရတယ်။ ဒီမှာ အမိုးအတွက် ပန်းသီးနဲ့ လိမ္မော်သီး စားရမယ်နော် အမိုး’

‘စားမယ်၊ စားမယ်။ အခု အမိုး နေလို့ကောင်းလာပြီ။ အရင်ကဆို မစားချင် မသောက်ချင်နဲ့ ခုတော့ ဆေးနည်းလေးနဲ့ ကောင်းလာတယ်’

‘ခုဆေးနည်းဆိုတာက ဘာလဲ အမိုး၊ ပြောပြပါဦး’

‘အေး... ပြောပြမယ်။ ဟော... နော်စေးတောင် ပြန်လာပြီ’

‘သူငယ်ချင်း ရောက်နေတာ ကြာပြီလား၊ ငါ အမိုးအတွက် ဆေးရွက် သွားယူနေလို့လေ’

ဆေးရွက်ဆိုလို့ လက်ထဲကြည့်လိုက်တော့ “နာနတ်ရွက်” တွေ တွေ့ရပါတယ်။

‘အမိုး ထမင်းစားကောင်းပြီး နာလန် ထလာတာ ဒီနာနတ်ရွက်ကြောင့်ပဲ။

ဒါနဲ့ ဆေးလုပ်ရမှာ။ သောက်ဆေး တော့ မဟုတ်ဘူး။ လိမ်းဆေးပေါ့။ သာ ခု လုပ်ရမှာ လိုက်ခဲ့’

ဆိုလို့ ကျွန်မ သူ့နောက်က လိုက် သွားပါတယ်။

ဆေးလုပ်နည်းက...

ထမင်းနာနတ်ရွက်(၇)ရွက်ကို ရှောင်စင် သေချပ်တယ်။ အရွက်ဘေးမှာ ခွန်ခွန်လေး သွေ့လို့ အရွက်ကို ကျက်ကြေးနဲ့ ခပ်သေး

နာနတ်ရွက်

အစားကောင်းကောင်း စားနိုင်ခန့် နည်းကောင်းတစ်ခု

သေလေးတွေ ညှပ်ရပါတယ်။

ရတဲ့ အရွက်ကလေးတွေကို ဆုံထဲမှာထည့် ဆားအနည်းစယ်ထည့်ပြီး ညက်နေအောင် ထောင်းရပါတယ်။

ထောင်းတဲ့အခါမှာ အနည်ထွက်လာရင် ထောင်းလို့မကောင်းပါ။ ဒါကြောင့် ပန်းကန် တစ်လုံးထဲ အနည်ကို ညှစ်ထည့်ပြီး အဖတ် ကို ပြန်ထောင်းပါ။ အရွက်ဘေးက ဆူးကလေးတွေ ညက်သွားရင် အရင် ပန်းကန်ထဲ ထည့်ထားတဲ့ အဖတ်ကို ရှေးပျော့ပြီးတော့ ဆေးကို နှစ်ပုံ ခွဲလိုက်ပါ တယ်။ ဆေးက ရသွားပါပြီ။

ဒီအခါ သူငယ်ချင်းက “အမိုးရေ လာတော့” လို့ ခေါ်လိုက်ပါတယ်။

အမိုး ရောက်တာနဲ့ ထိုင်ပြီး သူ့ခြေဖဝါး တစ်ဖက်ကို ဆေးတစ်ပုံနဲ့ ပွတ်ပါတယ်။

တစ်ခါပွတ်တိုင်း ထမင်းစားကောင်း ပါစေလို့ရွတ်ပြီး (၇)ခါ (၇)ရွတ် ပွတ် ပါ။ ပြီးတော့ ပွတ်ပြီးသား ဆေးတွေကို နောက်ပြန်ပစ်လိုက်ပါတယ်။ ကျန်တဲ့ ခြေဖဝါးတစ်ဖက်ကိုလဲ ကျန်တဲ့ ဆေးတစ်ပုံနဲ့ အထက်က နည်းအတိုင်း ပြုလုပ်ပါတယ်။

‘သူငယ်ချင်းရေ ထမင်းစားကောင်း ပြီး နာလန်ထတဲ့ ဆေးကတော့ ဒါပဲ။ အမိုးက သောက်ဆေးကို သိပ်ကြောက် တာ၊ ဒါကြောင့် ဒီနည်းက တိုဘိုးဘွား တွေ သုံးခဲ့တဲ့နည်းပဲ။ အစက လုံးဝ အစာမစားနိုင်ဘူး။ ငါလဲ ဒီနည်းကို သတိရပြီး လုပ်တဲ့နေ့ကစပြီး အမိုး နာလန်ထလာတာပဲ’

‘အေးနော် တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထား၊

တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်းပဲ။ တို့တော့ အခုမှ ကြားဖူးတယ်။ ဒါနဲ့ “ဒီလို ဘယ်နရက် လုပ်ရမှာလဲ” လို့ မေးကြည့်တော့ လူနာရဲ့ အခြေအနေကြည့်ပြီး နေ့စဉ် လုပ်ပေးရပါတယ်။

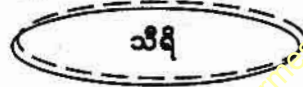
လုပ်ခါစတော့ မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ်ပေါ့။ နောက်တော့ တစ်ခါ ပဲ လုပ်ပေါ့။ အစာကောင်းကောင်း စားနိုင်ရင် ရပ်ပေါ့လို့ ပြောပြပါတယ်။

သူငယ်ချင်း ရှင်းပြလို့ ကျေးဇူးတင် ပါတယ်။ အဘိုး၊ အဘွား၊ အဖေ၊ အမေတွေ နာလန်မထလို့ အစား မစားနိုင်ရင် လုပ်ဖို့ မှတ်ထားရပါ တယ်။

စာရေးသူက ဆေးပြီးတိုင်းတွေကို စုဆောင်းတာ သိပ်ဝါသနာပါ၊ ပါတယ်။ ကိုယ်ပြောပြတဲ့ ဆေးနည်းနဲ့ နေကောင်း လာကြရင် ကုသိုလ်ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် ယုံကြည်တယ်။ လုပ် ကြည့်ချင်တယ်ဆိုရင် လုပ်လို့ရအောင် တစ်နိုင်ငံလုံးသိအောင် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတ်စစ်ဆင့် ရေးသား တင်ဆက်လိုက်ရပါတယ်။

စားကောင်း သောက်ကောင်းနဲ့ ကိုယ်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာနိုင်ကြ ပါစေ။

ကြေးငြာဆောင်းပါး
နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို

တွေ့အောင်ရှာ

[တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄၊
တဆထလ (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နှလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်

တို့ဟာ သိတနဲ့ညီညွတ်ရာပိရောပိစွယ်
ကြောင့် ဖြစ်လာခြင်းပါ။ အချို့
အဆိပ် အဆီးအစေးများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး၊
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
ဖိစိပ်မှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရပန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး၊
အမြို့မြို့အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးမျှော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရှုပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြာငုံ
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့/ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ **ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဝါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။** လေအား
နည်းရှင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ **လေးဖက်နား လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါများ** နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင်ခြင်း၊ နှလုံးစူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း
၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မူးဝေခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍
အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမ်း၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း
တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၀၃)၊ ရောဂါလမ်း၊ (ည)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊ ဗန်း ၀၉ ၈၆၃၅၂၅၅ ၀၉ ၂၅၀၀၁၅၀၈၇။

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ဆင်းကွတ်ရွာ(ဆင်ဝပ်ရွာ) သမိုင်းဝင်

ကိုရိန္ဒာင် (မြန်မာ) ဝက်လက်မြို့

ရွှေကျွန်းစေတီတော်

ရွှေကျွန်းစေတီအား ထောင်ဘက်မှ မှုရစဉ်

ထေရ်အကျွမ်းမှ ရုပ်ပွားတော် †

တစ်နေ့ စာရေးသူနှင့်အတူ ဆရာကောင်းခန့်(သခွတ်မြေ)တို့ “ဆင်းကွတ်ရွာမှာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး” တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့် စေတီများအနက် တစ်ဆူအပါအဝင် ဖြစ်သည့် ရွှေကျွန်းစေတီအား သွားရောက် ဖူးမြော်ရင်း လေ့လာခဲ့ကြသည်။

ဆင်းကွတ်ရွာမှာ “ဟန်လင်း”မြို့တော်ကြီးအဖြစ် ပျံ့လှမှုများ အထင်အရှား ရှိနေချိန်တွင် “ဟန်လင်းမြို့တော်ကြီး”အား ဝိုင်းရံထားသည့် ခံတပ်မြို့(၈)မြို့တွင် အပါအဝင် ခံတပ်မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဟန်လင်းမြို့တော်ကြီးအား ဝန်းရံထားသည့် ခံတပ်(၈)မြို့မှာ မင်းလှ၊ ဇနီး၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရှားကွဲ၊ နွေကား၊ ဆင်းကွတ်၊ လှထွေ၊ မင်းကိုဟန် ဖြင့် လေ့လာသိရသည်။

ဆင်းကွတ်ရွာမှာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေဘိုခရိုင်၊ ဝက်လက်မြို့နယ်တွင် ပါဝင်သည်။

ဝက်လက်မြို့နယ်တွင် “ရွှေကျွန်းစေတီတော်”လေးဆူ တည်ရှိသည်။

ရွှေကျွန်းလေးဆူမှာ...

၁။ ဟန်လင်းပျဉ်းတော်ဟောင်းတွင် ရွှေကျွန်းစေတီ

၂။ သစ်ဆိပ်ရွာ ရွှေကျွန်းစေတီ

၃။ ပင်စင်းရွာ ရွှေကျွန်းစေတီ

၄။ ဆင်းကွတ်ရွာ ရွှေကျွန်းစေတီ

ဟူ၍ စေတီ(၄)ဆူ ရှိခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ရှေးအခါက ဤမြို့နယ်တွင် သာသနာထွန်းကား စည်ပင်ခဲ့ကြောင်း ဂုဏ်ယူဖွယ် လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ရွှေဘိုတောင်ဘက် ဝက်လက်မြို့နယ်အတွင်းရှိ ဆင်းကွတ်ကျေးရွာမှာ ဝက်လက်မြို့နှင့် ခြောက်မိုင်ခန့်သာ

ကွာဝေးသည်။

ရွှေကျွန်းစေတီမှာ ဆင်းကွတ်ရွာအရှေ့ဘက် (၁)မိုင်ခန့်အကွာ ကုန်းမြင့်တွင် တည်ရှိနေသည်ကို ကြည့်ညိဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ဆင်းကွတ်ရွာကို ရှေးအခါက “ဆင်ဝပ်ရွာ”ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြပြီးနောင် ကာလရွေ့လျောကာ “ဆင်းကွတ်ရွာ”ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြကြောင်း မှတ်သားခဲ့ရသည်။

“ဆင်ဝပ်ရွာ” ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာ ရှေးအခါက “ဆင်မယဉ်သာ”တစ်ကောင်သည် “ကဒူးအင်းကြီး”တွင် ရေချိုးကစားခဲ့သည်။

ရေချိုးအပြီးတွင် ကြာမျိုးငါးပါးကို နှာမောင်းဖြင့် ခူးပွေ့လာသည်။ ရွှေကျွန်း

◆ သွက္ကုကြီးစေတီအနီးမှ ရောက်တော်

◆ သွက္ကုကြီးစေတီအား အနောက်ဘက်မှ ဖူးရင်

◆ သွက္ကုကြီးစေတီကျမ်းတော်သိမ်မှ

ကြီးမားသည့် တရုတ်စံကားပင်ကြီးများ

ကြီးစေတီသို့ ရောက်ခဲ့ရာ ဘုရား အနောက်ဘက်မှန်ဝတွင် ဝပ်၍ စေတီ တော်အား ကြာပန်း ကပ်လှူပူဇော် ကန်တော့ခဲ့သည်ဟု သိရပြီး၊ စေတီ တော်ကြီးအနီးရှိ ရွာကိုလည်း “ဆင် ဝပ်ရွာ”ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြကြောင်း၊ နောင်မှ “ဆင်းကွတ်ရွာ”အမည်တွင် ခဲ့ကြောင်း မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

ဆင်းကွတ်ရွာ(ဆင်ဝပ်ရွာ) ရွှေကူ ကြီးစေတီတော်ကြီးမှာ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း အားလုံးအား အစိုးရတော်မူသော တတိယသင်္ဂါယနာတင်ဘုရင် သီရိ ဓမ္မာသောကမင်းမြတ်သည် ကောဇာ

သက္ကရာဇ် ၃၆၃ ခုနှစ်၊ ဇာတုလပြည့် နေ့တွင် တည်တော်မူခဲ့သော စေတီ ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တွင် တစ်ဆူ အပါအဝင်ဖြစ်ကြောင်း သိရ သည်။

မူလ တည်တော်မူသော စေတီကြီး မှာ သံတောင်ငါးထောင်ခန့် မြင့်မား၍ တံတိုင်းပန်းရန်တစ်ထပ် တည်လုပ် တော်မူသည်ဟု သိရသည်။

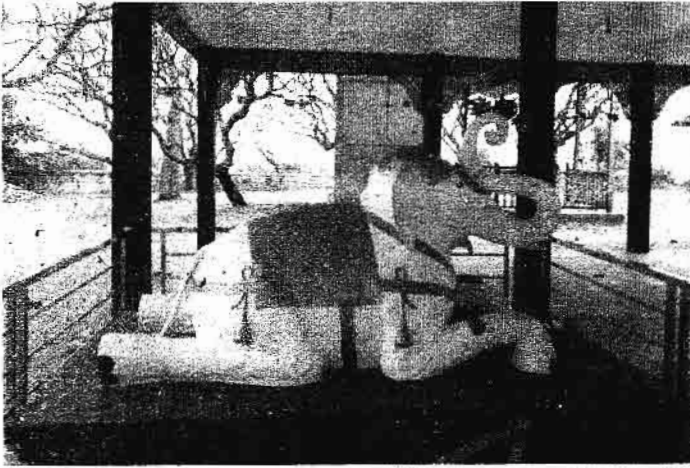
ထို့ပြင် ဌာပနာသည်ကား မြတ်စွာ ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များ နှင့် သတ္တဌာန စသော ရုပ်ပွားတော် များ၊ ရဟန္တာ၊ အနာဂါမ်၊ သကဒါဂါမ်၊

သောတာပန် စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ရုပ်တုတော်များ...

သိကြားစတုလောကပါလ၊ သယာ မနုတ်၊ သန္တုဿိတနတ်၊ နေနတ်၊ လနတ်သားတို့၏ ရုပ်ပုံများ ကိုလည်း ထုလုပ်၍...

အလုံးစုံသော ဓာတ်တော်မွေတော် ရုပ်ပွားတော်၊ ဆင်းတုတော်တို့ကို ကောင်းမြတ်သော အစီအမံဖြင့် ဌာပနာစေပြီး သီရိဓမ္မာသောကမင်း မြတ်သည် နေပြည်တော်ကပင် ရွှေကရားနှင့် ရေစက်သွန်းချ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုကာ ရှိရှိသမျှ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအပေါင်းအား အမျှပေး ဝေ၍ တည်တော်မူခဲ့သည်ဟု လေ့လာ သိရပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၄၂၆ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလ် ဆုတ်(၄)ရက်နေ့ည လေးချက်တီး ကျော် (၅)နာရီ (၅)ပါး (၁၀)မိနော

ထေရီဘား သိင်္ဂြိုဟ်ကမ်းကပ်လှူတပေသာ၊ ဆင်ရုပ်တုကြီး

ရွှေကျွန်းစေတီကျောက်စာ

အချိန်တွင် ပေါက္ကရာမပြည်တွင် ကျန်စစ်သားသည် ပုဏ္ဏားတို့ ယေးအပ်သော ဘိသိက်ခံယူတော်မူ၍ သက္ကရာဇ် ၄၂၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် မြတ်သော ထီးနန်းရာဇဝလှိုင်ကို ဥကင်းဖွင့်တော်မူခဲ့သည်။

ကျန်စစ်သားမင်း လက်ထက်တွင် တိုင်းပြည် စည်ပင်သာယာအောင် အရပ်ရပ် စီမံတော်မူသည်။ ထိုသို့ စီမံတော်မူရာတွင် သက္ကရာဇ် ၄၃၂ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော်(၃)ရက်နေ့ ဘုရားပုထိုး၊ စေတီ၊ သိမ်၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်းတို့ကို ပြင်ဆင်တော်မူသည်။

ရှေးဟောင်း ကျောက်စာသမိုင်း အရပ်ရပ်တို့ ပျက်စီးယိုယွင်းလျက် နို့သည်များကိုလည်း ပြင်ဆင်မွမ်းမံစေခဲ့သည်။

ပြင်ဆင်စေခဲ့သော စေတီတော်မြတ်များမှာ ပုဂံတွင် စေတီတော်ပေါင်း (၁၀၀၀)၊ မြစ်အနောက်ဘက်တွင် စေတီပေါင်း(၅၀၀)၊ မြစ်၏မြောက်ဘက်တွင် စေတီပေါင်း (၃၅၀)၊ လယ်တွင်းတောင်ဘက်တပြင်တွင် စေတီပေါင်း(၅၀၀) ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

ကျန်စစ်သား ဘုရင်မဖြစ်မီ ဤဒေသ ရွှေကျွန်းစေတီသို့ ရောက်ရှိစဉ် မူးမြော်အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ရန်သူများကို တိုက်ခိုက်ရာ အောင်မြင်သဖြင့် ဘုရင်ဖြစ်လာသောအခါ ရွှေကျွန်းစေတီကို ထပ်မံတည်တော်မူသည်ဟု သိရသည်။

မဟာရုံတံတိုင်းကိုလည်း ထပ်မံတည်လုပ်တော်မူပြီး ဘုရား၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်၊ အရှေ့ထောင့်၊ အနောက်ထောင့်၊ အနောက်မြောက်ထောင့်တို့၌ ကျောင်းတစ်ဆောင်စီ ဆောက်လုပ်စေခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်၌ သင်ပုတ်ဆီမီးဝတ်ကို ဖြစ်စေသောငှာ လှူတော်မူသော မြေအပိုင်းအခြားမှာ အရှေ့ကို စောင်းတမော့၊ တောင်၌ စာကသုံ၊ အနောက်ကို လေးတထောက်၊ မြောက်ကို ဆင်တဟီဟူ၍ နယ်လေးရပ်ကို လှူတော်မူသည်ဟု သိရသည်။ လယ်ပယ်ပေါင်း (၃၃၅) ရှိသည်ဟူ၍လည်း မှတ်သားခဲ့ရသည်။

ထိုနောက် သက္ကရာဇ် ၅၃၂ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့် ကြာသပတေးနေ့၌ ပေါက္ကရာမပြည်ကို အစိုးရတော်မူခဲ့ပြန်

သော “နရပတိစည်သူမင်း”သည် သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းကြီး ဖွဲ့တော်မူခဲ့သော ခုနစ်တိုက်အပါအဝင် တိုက်များကို ချီတော်မူ၍ မြေထဲကို သိမ်းတော်မူသည်။

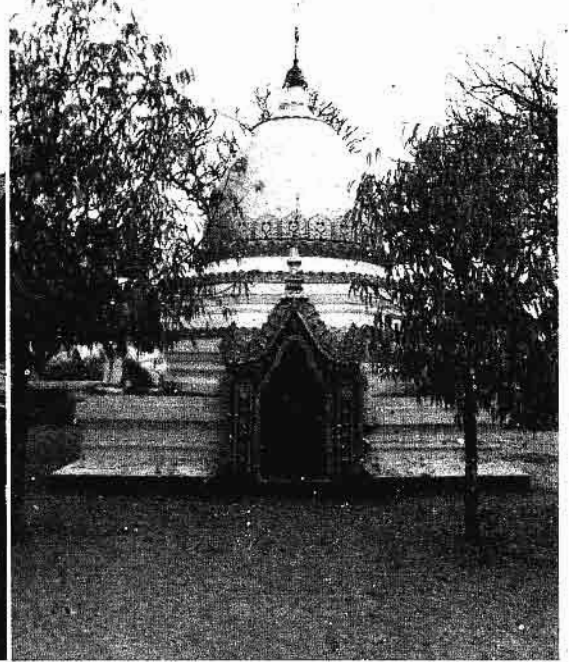
အပြန်ခရီးတွင် ဆင်းကွတ်ကျေးရွာ (ဆင်ဝပ်ကျေးရွာ) ရွှေကျွန်းစေတီအနီး ယာယီနန်းနှင့် ဆေတ္တံစတော်မူစဉ် ဘုရားသမိုင်း ကျောက်စာအဟောင်းကို တွေ့ရှိ၍ -ပွတ်သစ်ကြည့်ရာ ဘိုးတော် ကျန်စစ်သားမင်းကြီး ပြန်လည်ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သည့် ကုသိုလ်တော်ဟောင်းစေတီ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

သို့ဖြစ်၍ သက္ကရာဇ် ၅၃၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၄)ရက်နေ့တွင် စေတီတော်ကြီးကို လေးမျက်နှာမုခ်၊ လိုဏ်လေးခုဖွင့်၍ အရှေ့မျက်နှာ၌ ရတနာမဉ္ဇူ၊ တောင်မျက်နှာ၌ စက်တော်ရာ၊ အနောက်မျက်နှာ၌ ဝိယဒဿီ မြောက်မျက်နှာ၌ ဆုတောင်းပြည့်ဟူ၍ ဘုရားလေးဆူကို ထပ်မံတည်တော်မူသည်။

www.burmeseclassic.com

ရွှေကျင်ကြီးစေတီအား အရှေ့ဘက်မှ မူရင်

တောင်မှိုတော်စေတီ

တံတိုင်းအရံကိုလည်း ပြုပြင်ကာ သက္ကရာဇ် ၅၃၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော်(၆)ရက်နေ့၌ ရွှေကျင်ကြီးစေတီတော်ကို ရွှေထီးတော်အသစ် တင်လှူတော်မူပြန်သည်။

ထို့ပြင် ထောင့်လေးထောင့်ရှိ ကျောင်းတော်များကိုလည်း ပြင်ဆင်ဆောက်လုပ်စေ၍... အရှေ့မြောက်ထောင့်ကျောင်းတော်၌ “ရှင်ဝရသီလ” ကို ဓမ္မတည်း၊ အရှေ့တောင်ထောင့်ကျောင်းတော်၌ “ရှင်ဝရနန္ဒ” ကို သံဃမတည်း၊ အနောက်တောင်ထောင့်ကျောင်းတော်၌ “ရှင်ပညာသာမီ” ကို ရာဇမတည်း၊ အနောက်မြောက်ထောင့် ကျောင်းတော်၌ “ရှင်ဝရသာမီ” ကို မဟာမတည်းဟူ၍ မတည်းလေးပါးတို့ကို ဗုဒ္ဓရက္ခိတတံဆိပ် အပ်တော်မူသည်။

လှူအပ်သောမြေကား အရှေ့ကို လားသော် ကုကောင်းမြေစပ်ကျောက်

၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စည်၊ တောင်ကိုလားသော် ဆင်းကွတ် (ဆင်ဝပ်)မြေစပ်ကျောက်စည်၊ အနောက်ကိုလားသော် သာစည်တိုက်မြေစပ်ကျောက်စည်၊ မြောက်ကိုလားသော် မန်းကျည်းတုံသစ္စာရဘုရား မြေစပ်ကျောက်ဆည်ဟူ၍ နယ်လေးရပ် သတ်မှတ်လှူတော်မူသည်။

ထီးတော် ယိုယွင်းပျက်စီးလျှင် အသစ်ထပ်မံတင်ရန် မြေဒူးမြို့တွင် သံကိုးဖို လှူသည်။ ထို့ပြင် ကုကောင်းရွာ၌ လယ်မြေတစ်ရပ်နှင့် ထန်းတစ်ရင်း၊ စခန်းသာ၊ ဖွတ်သင်ဘို၊ ဘုန်းသေခင်း၊ လင်းရင်၊ ဆားတောင်၊ ပြွန်ဦး၊ သရက်ကြီး၊ ကဒူး၊ သာလှိုင်းရွာတို့မှ လယ်မြေတစ်ရပ်စီ လှူတော်မူခဲ့ပြန်သည်ဟု သိရသည်။

နရပတိစည်သူမင်းသည် ဘိုးတော် “တစ်ဆ”ထက် “ဆယ်ဆ” လှူတော်မူသောကြောင့် လယ်ပယ်ပေါင်း (၃၄၅၀)၊ လူပေါင်း (၅၀၀)ရှိပြီး၍

ဘုရားမြေကို တောင်ငူပါ သူကောင်းစု သားမြေး “သောပုံ”အား မြေတိုင်း မြေထိန်း ခန့်အပ်တော်မူကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုကို ရောက်ချ အမှုပေးဝေဟော်မူသည်ဟု လေ့လာ သိခဲ့ရပါသည်။

စာရေးသူတို့ စာပေမိတ်ဆွေနှစ်ဦးမှာ ဆင်းကွတ်ရွာ(ဆင်ဝပ်ရွာ) ရွှေကျင်ကြီးစေတီသို့ ရောက်ရှိစဉ် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် မန္တလေးမြို့သို့ ကြွသွား၍ မဖူးတွေ့ခဲ့ရပါ။

ဦးပွင့်ကိုသာ ဘုရားစေတီများအား ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်တောင်းကာ ဦးချကန်တော့ခဲ့ကြသည်။ စာရေးသူတို့ စာပေမိတ်ဆွေနှစ်ဦးမှာ နှစ်ပေါင်း (၂၀၀၀)ကျော်ကျော်က ဆင်းကွတ်ရွာ (ဆင်ဝပ်ရွာ)တွင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးတည်ထားတော်မူခဲ့ပြီး၊ ကျန်စစ်သားမင်းကြီးနှင့် နရပတိစည်သူမင်းတို့၏ ကုသိုလ်တော်ဟောင်းမြှုပ်သည်

www.burmeseclassic.com

သွေးတော်ယိုတော်

သွေးတော်ယိုတော်

“သမိုင်းဝင် ရွှေကူကြီးစေတီ” အား ဖူးမြော်ခဲ့ကြသည်။

ဆက်လက်၍ ရွာသူရွာသားများ ကုသိုလ်ယူခဲ့ကြသည့် သွေးတော်ယို ဘုရားနှင့် ကောင်းမှုတော်စေတီအား ဖူးခဲ့ကြသည်။

ကျေးရွာသူ ကျေးရွာသားတို့မှာ ရွှေကူကြီးစေတီတော် ဘုရားပွဲတော် ကို ဝါခေါင်လဆန်း (၁၄)ရက်၊ (၁၅)ရက် နေ့များတွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပူဇော်ကြသည်ဟု ကြားသိခဲ့ရ သည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ဆင်းကွတ်ရွာ (ဆင်ဝပ်ရွာ) ရွှေကူကြီးစေတီဘုရား သမိုင်းအား စာရေးသူ သိလိုသည်များ ကို မေးမြန်းရာ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ခြေကြားပေးသော ဦးလှထွန်းအား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ဆင်းကွတ်ရွာ(ဆင်ဝပ်ရွာ)၏ အရှေ့ ဘက်ကုန်းကမူပေါ်တွင် ကြီးမားလှ

သည့် တရုတ်စံကားပင်ကြီးများ ဝိုင်းရံ ၍ ညင်းလေအသွေးတွင် ဥဩငှက် ကလေး၏ လွမ်းလွမ်းဆွေးဆွေး တွန်ကျူးသံနှင့်အတူ ဆည်းလည်းသံ တလွင်လွင်ဖြင့် စံပယ်လျက်၊ အရှေ့ ဘက်အာရုံစံတန်ဆောင်းမှာမူ ကြီးမား လှသည့် ကျွန်းတိုင်ကြီးများဖြင့် ရှေးမူ မပျက် ရှိနေသေးသည့် ရွှေကူကြီး စေတီကို စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ ဖူးတွေ့နိုင် ပါသည်။

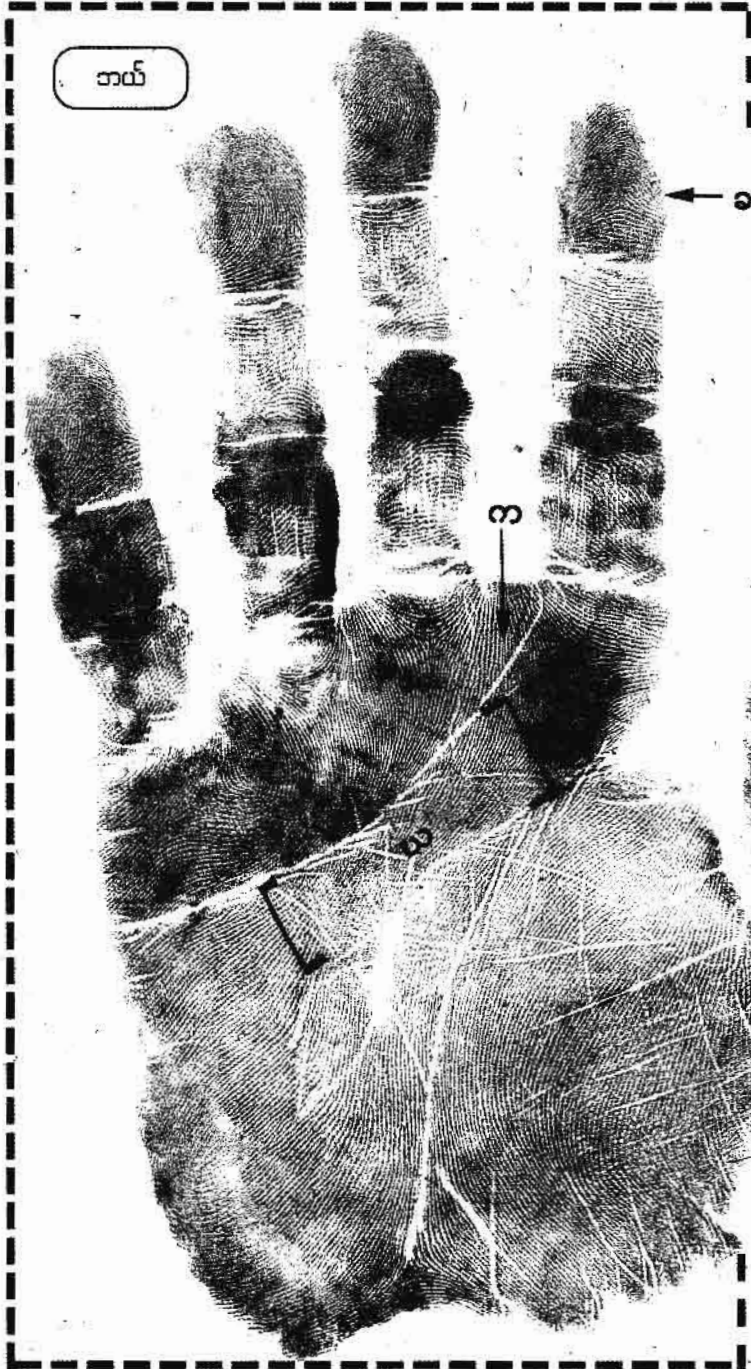
အခွင့်အခါ ကြုံပါက လာရောက်

ဖူးမြော်လိုပါလျှင် စစ်ကိုင်း-ရွှေဘို ကားလမ်းမကြီး၏ အရှေ့ဘက်ဘေး “ဆင်းကွတ်ရွာ(ဆင်ဝပ်ရွာ) ရွှေကူကြီး စေတီတော်” ဟူသည့် မှစ်ဦးကြီးကို ဘုရားပျံကျေးရွာအနီး စိုက်ထူထားပြီး (၂)မိုင်ခန့် သွားပါက ရောက်ရှိဖူးမြော် နိုင်ပါကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

ကိုကိုအောင်(မြကန်သာ)
ဝက်လက်မြို့

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လိုလူတမ်း

ဘယ်

ကြည့်ပါ။

- နှလုံး လမ်းကြောင်းဟာ ရှည်လျားကောင်းမွန် သန့်ရှင်းပါတယ်။ (က)

ဒါကတော့ စိတ်ရင်း ကောင်းခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်။

- လက်ညှိုး ဖြောင့်တန်းနေတယ်။

(ခ)

ဒါကတော့ ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

- လက်မသည် အဖျားပိုင်း ဖျော့ပျောင်းပြီး ကော့လန်နေတယ်။

(ဂ)

ဒါကတော့ အားနာတတ်ခြင်းရဲ့

ပြယုဂ်ပါ။

- စတုဂံလွင်ပြင် ညီညာပြီး ပြန့်ပြန့်နေတယ်။ (ဃ)

ဒါကတော့ မျှတခြင်းနဲ့ ဘက်လိုက်ခြင်းကင်းတဲ့ သဘောပါ။

ကဲ ဒါတွေကို ခြုံငုံသုံးသပ်လိုက်ရင်...

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင်...

✦ ကြက်နှစ်ဖွား

ရာထူးအလုပ်အကိုင် တိုးတက်ကောင်းမွန်နိုင်သည်။ ပြောစကား ဆိုစကား အောင်မြင်၍ စေတနာရှိစွာ ဆွေးနွေး ပွဲများတွင် ဦးဆောင်ရလိမ့်မည်။

ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သတင်းစကားများ ကြား သိရကိန်းရှိသည်။ ပင်လယ်ထွက်ပစ္စည်း၊ ရေထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသောကာလ ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးဇာတာရှင်များ ခင်ပွန်း ရတတ်သည်။

✦ နွားနှစ်ဖွား

မျက်နှာစာအသီးသီးတွင် ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲပြဿနာများ ပြေလည်ပျောက်ကွယ်သွားမည်။

ရပ်ဝေးမြေခြားရောက်နေသူတို့ မိမိတို့ အိမ်၊ ယာ၊ ဇာတိမြေသို့ ပြန်ရောက်နိုင် သည်။ နေအိမ်တွင် အလှူအတန်း ပွဲလမ်း သဘင်တို့ဖြင့် စည်ကားနေတတ်သည်။

လျှပ်စစ် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိလိမ့်မည်။

✦ ကျားနှစ်ဖွား

ငွေကြေးလာဘ်လာဘ အတန်အသင့် ဝင်ရောက်နိုင် သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအသစ်၊ ဈေးကွက် အသစ်များ ရရှိမည်။

ဖခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း သာရေးနာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ အင်စိုက် အားစိုက် လုပ်ကိုင်ပေးရတတ်သည်။

သံ၊ ကြေး စတိုးစသည့် သတ္တုပစ္စည်း များနှင့် အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။

✦ ယုန်နှစ်ဖွား

လေ့လာမှတ်သားထားသော နှုတ်မူလက်မှ ပညာရပ်များမှ ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ မကြာခဏ ဝင်ရောက်လာတတ်သည်။

ယာဉ်ရထားဝင်ကိန်းရှိသည်။ အဆုတ် နှင့် အရေပြားတို့၌ ဖြစ်ပွားတတ်သော ဆေးနားများကို ကြိုတင်ကာကွယ်သင့်သည်။

ဘာရာညီပစ္စည်းများ စည်သူတံကန်ပစ္စည်း များနှင့် ဆက်စပ်၍ အကျိုးပေးနိုင်သည်။

✦ ဆေးနှစ်ဖွား

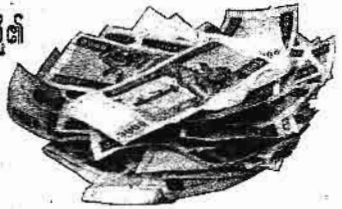
ကြံ့ခိုင်လုပ်ကိုင်သမျှ ဆောင်ရွက်မှုများ ရရှိမည်။

ဆိုင်ခွင့်ရငွေများ တန်ဖိုးကြီးတက်ရာ တွင် သွားရောက်လေ့လာ ဖူးမြော်ရတတ် သည်။

လှူအတန်းပေးရမည်။ ဆွေမျိုးသား

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ချင်းတို့အား ကူညီစောင့်ရှောက်နိုင်လိမ့်မည်။ ဖန်ထည်၊ မှန်ထည်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ် သက်၍ အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။

✦ မြွေနှစ်ဖွား

အိမ်ခြံမြေဝင်ကိန်းရှိသည်။ ချစ်ခင်ရင်းနှီးသူများနှင့် အမှတ် တရ ပျော်ရွှင်ဖွယ်များ ပြုလုပ်ခံစားရဖွယ် ရှိသည်။ စီးပွားရေးတွင် ဈေးကွက်သစ်၊ ကုန်စည်သစ်များက အဆင်ပြေစေနိုင်သည်။

ဓာတုပေဒပစ္စည်း၊ တွင်းထွက်ပစ္စည်းများ နှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးထက်သန်သော ကာလဖြစ်သည်။ အစာအိမ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာ များကို ကြိုတင်ကာကွယ်ကုသပါ။

✦ မြင်းနှစ်ဖွား

အိမ်ဂေဟာ၌ သူခိုးသူဝက် ဒုက္ခပေးတတ်သည်။ လုံခြုံရေး ကို သတိပြုဆောင်ရွက်သင့်သည်။

ကြံ့ခိုင်မှုရှိမှုနိမ့်ချမှုများ လွှဲဖယ်နိုင် သဖြင့် လက်တွေ့ကျသော လုပ်ငန်းများကို သာ အာရုံစူးစိုက်သင့်သည်။

ကြွေထည်၊ မြေထည်နှင့် အိမ်ဆောက် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသောကာလ ဖြစ် သည်။ အစားများ၍ ဥပါဒ်ရောက်တတ် သဖြင့် ဆင်ခြင်စားသုံးပါ။

✦ ဆိတ်နှစ်ဖွား

ပြစ်တင်ရှုံ့ချခြင်း ခံရတတ် သည်။ မနာလို မရှုမိမ့်နိုင်သူ ပေါ်ပေါက်နိုင် သဖြင့် မိမိနှင့် မသက်ဆိုင်သောကိစ္စ ပြဿနာများတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်း ကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

စွမ်းအင်လောင်စာများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်များ ရရှိနိုင်သည်။ နှလုံးနှင့် အူသိမ်ဆိုင်ရာရောဂါများ ကြိုတင် ကာကွယ်ပါ။

✦ ဇောက်နှစ်ဖွား

စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ် ဣဋ္ဌာရုံ မြင်ကွင်းများ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အခြွေ အရံ တပည့်တပန်းရရှိမည်။ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ များ၏အရေးပေးခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း ခံရဖွယ် ရှိသည်။ နေရာအသစ်၊ လုပ်ငန်းအသစ်များ ရောက်ရှိလုပ်ကိုင်ရလိမ့်မည်။ အထည် အလိပ်များနှင့် ပါတီသက်၍ ငွေကြေးအကျိုး

အမြတ် ရရှိနိုင်သည်။ ခါးဝတ်တန်ဆာလက် ဆောင်ရလိမ့်မည်။

✦ ကြက်နှစ်ဖွား

ပညာရဲရင့် ပွဲလယ်တင့်သော အချိန်ဖြစ်သည်။ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများ၏ အားကိုး အကူအညီတောင်းခံခြင်းခံရမည်။

မျက်စိနှင့် အမြင်အာရုံဆိုင်ရာ ဝေဒနာ များ သတိထား ကာကွယ်ပါ။ သစ်ဝါးကြိမ် ထည်သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများအကျိုးပေး လိမ့်မည်။

မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း သူမင်္ဂလာ သာရေးကိစ္စပေါ်ပေါက်၍ လူရော စိတ်ပါ ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးရတတ်သည်။

✦ မြွေနှစ်ဖွား

မတော်တဆမှုများကို သတိထား ရှောင်လွှဲသင့်သည်။ နေအိမ် ဂေဟာနှင့် မိသားစုရေးရာကိစ္စများကြောင့် စိတ်လက်ညစ်ညူးနေရတတ်သည်။

အထင်အမြင် လွဲမှားတတ်သဖြင့် အပြော အဆို ဆင်ခြင်သင့်သည်။ ထင်၊ မီးသွေး၊ လောင်ဆာဆီ၊ စွမ်းအင်များနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။ အားကိုး ရသောမိတ်ဆွေကောင်း ရရှိနိုင်သည်။

✦ ငှက်နှစ်ဖွား

လူနေမှုအဆင့်အတန်း မြင့်မားလာမည်။ အမွေအနှစ် ခံစားရကိန်း ရှိသည်။ နေအိမ်ဂေဟာသို့ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းများ လာရောက်နိုင်သည်။

လက်ကိုင်ဖုန်း၊ နားကြပ်ကရိယာများ ဝင်တတ်သည်။ ဆိုးဆေး၊ အဖျော်ယမကာ များနှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးသောကာလ ဖြစ်သည်။ ပင်လယ်ရပ်ခြားမှ သတင်း ကောင်း လက်ခံရဖွယ်ရှိသည်။

ဤလတွင် ညှိုးနွမ်းနေသူများသည် မုဒုဟူးနေ့တွင် သက်ကြီးပိုင်း အမျိုးသားကြီး တစ်ဦးအား အပြာရောင်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းတစ်ခု လှူဒါန်းပေးပါ။ အဆိုတရား များ လေ့လာပါးသွားပါလိမ့်မည်။

ကြံ့ဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ

ဟူဂျင်းဖီ (Hu Jin Zhi)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်စေ့လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ရွှေပိ

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

‘ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ’

‘အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ’

‘ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ’

‘ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ’

‘ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား’

‘သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရ’

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ဆေးသားပြုစုထားတဲ့ ‘အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ’ ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပုံဗျ’

‘ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ပြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက် လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံခြုံ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိပ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယနဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါ့အပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မျှတစေ ပါတယ်’

‘ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၆၄ နှစ်ကျော်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ’

‘မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့’

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဗ္ဗလင်းမကြီး သွားမှတ်တိုင်အနီး
 (၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူလှလှ၊ ပန်းဂူ၂၂၅၁

ကိုကြီးကောင်း

သမိုင်းအခိုင်အမာနှင့် ရှေးဟောင်း တနင်္သာရီမြို့က ခန္ဓာကိုယ် မပုပ်ပျက်သော

ဝင်္ဂီဘာဆရာတော်ကြီး ဦးချစ်သျှင် (၄)

ယခင်လမှ အဆက်

ကမ္ဘာ့အရှေ့ဖျားနှင့်

မြန်မာနိုင်ငံတောင်ဘက်စွန်းက

အလှဆုံး တနင်္သာရီနှင့်

ဝင်္ဂီဘာဆရာတော်

ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာကြီး မောရစ်ကောလစ် ရေးခဲ့သော ကမ္ဘာ့ အရှေ့ဖျားက အလှဆုံးတနင်္သာရီဟု စာဖွဲ့ဖူးပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ တောင်ဘက်စွန်းမှာ ရောက်ဖူးသူတိုင်း “လှလိုက်တဲ့ တနင်္သာရီ” နှုတ်ထွက် ရွတ်မိသူ ချည်းပင်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက် ကြွရောက် ဆံတော်ချီးမြှင့်ခဲ့ဖူးကြောင်း ဝင်္ဂီဘာတောင်စေတီကြီးက သက်သေခံနေသည်မှာ တနင်္သာရီမြို့သည် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိများ ဖြစ်လေမလားဟု နယ်ခံတွေက တင်စားထားပါသည်။

ဘုရားရှင် မတိုင်မီကတည်းက ကျောက်ခေတ်၊ သံခေတ်၊ ပျူခေတ် လူသားတွေ နေထိုင်ခဲ့သည့် မင်းနေပြည်တော် နန်းမြို့ဟောင်းကြီး။

ရှင်အရဟံ၊ အလောင်းစည်သူမင်းကြွရောက်ခဲ့ဖူးသည့် တနင်္သာရီမြို့ တွက်သရေဆောင် ဖြစ်ဆင်စေတီဆော်သည် ရှင်အရဟံ သီတင်းသုံးသော ကျောက်တုံးကြီးကို၎်၎် ဆည်ထားကြောင်း ဘုရားသမိုင်းမှာ ဆေးထားပါသည်။

FSA, January, 2017.

ဝင်္ဂီဘာ (မောရစ်)

ဝင်္ဂီဘာဆရာတော်ကြီး ရှင်ကလောင် အမှတ်ထိထားခဲ့

တနင်္သာရီမြို့မှ ပုဂံသို့ ပြန်ရောက်ချိန်မှ ရှင်အရဟံ ပျံတော်မူသည်ဟု မှတ်သိရပါသည်။

အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်ဇေယျ တပ်စခန်းချခဲ့ကြောင်းတော့ ရေးသားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသာရကို ဝေါဖြင့် ထမ်း၍ မြို့အနှံ့ လိုက်ပြု ဘုရားဖူးပို့ပေးရာ အထူးချီးကျူးသည်ဟု သိရပါသည်။

သီတဂူဆရာတော်ကြီး တရားပွဲတရားပြမှတ်တမ်းတွေ့ရသည်။ မြင်းမူမောင်နိုင်မိုးကလည်း မရောက်ပေမယ့် လေယာဉ်ပေါ်က မြင်ရပြီး ကဗျာတွေ၊ စာတွေ ဖွဲ့ဆိုခဲ့သည့် တနင်္သာရီမြို့။

၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်က ဆာချာလစ် အလက်ဇန္ဒား ရောက်ခဲ့ကြောင်း ရှင်မအောင်သာကျောက်ရုပ်တုမှာ ကြေးပြား

နှင့် ကမ္ပည်းစာ ရေးထိုးထားသည်။

ဒေါက်တာဖေညာဏ် (ယဉ်ကျေးမှု သမိုင်းဌာန နိုင်ငံတော်အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်) နှင့်အဖွဲ့ လာရောက်လေ့လာကြောင်း သန်းစိုး(ညောင်လေးပင်)၏ ပျူခေတ်ဟောင်းသို့ နောက်ကြောင်းပြန် ခြေရာကောက်ခရီး၊ ရွှေသာရီမဂ္ဂဇင်း (အမှတ်-၂၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်)မှာ ဖတ်လိုက်ရသည်မှာ...

ဆရာကြီးက လာရကျိုးနပ်ကြောင်း၊ ပျူခေတ်ထက်စောပြီး လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၁၀၀၀)ကျော်မှာ ရှိသော ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း ဆရာ ကြီး၏ အတွေ့အကြုံနှင့် တပ်အပ်ပြောသွားကြောင်း ဖတ်လိုက်ရပါသည်။

မော်လမြိုင်တက္ကသိုလ်က တွဲဖက်ပါမောက္ခ ဆရာနိုင်ဝင်းနှင့် လက်ထောက်ကထိက ဦးထွန်းမြတ်ဇော် ပျူသမိုင်းလေ့လာရေးအဖွဲ့ တနင်္သာရီ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၅

www.burmeseclassic.com

မြို့ကို ရောက်လာပြီး (၂)ရက် မနား
မနေ လေ့လာသွားကြောင်း ဆရာသန်း
စိုးဝင်းက ပြောပြပါသည်။

လွင်ဗိုးခရီးသွားနေသည်မှာ လွင်ဗိုး
လည်း ရောက်ခဲ့ပါသည်။

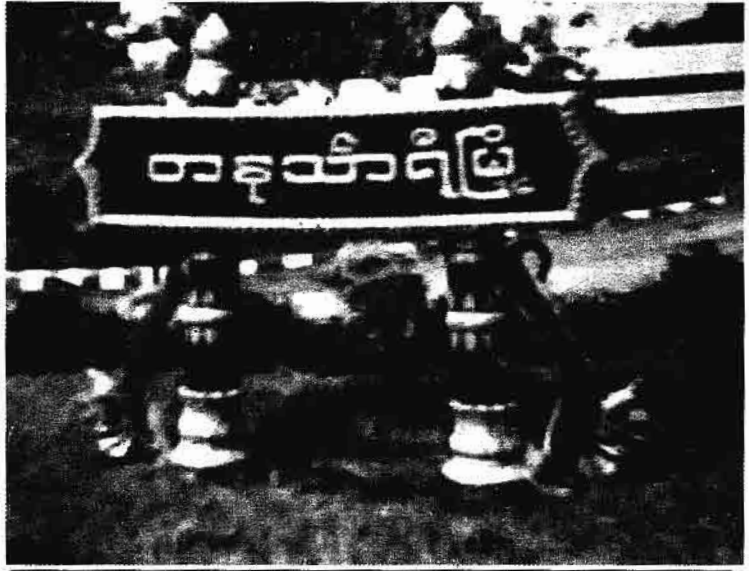
ဝက်ဘာတောင် ဆရာတော်ကြီး
ဦးညွှံ့သကို အကြောင်းပြု၍ ကျွန်ုပ်
ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)လည်း ရွှေသာရီ
နန်းမြို့ဟောင်း၏ သမိုင်းအမွေအနှစ်
များကို လေ့လာခွင့်ရပါသည်။

ထိုသို့ လေ့လာခွင့်နှင့်အတူ ယဉ်
ကျေးမှုကို နှစ်ပေါင်း(၄၀)ခန့် လေ့လာ
ခြင်း ဝါသနာရှင်တစ်ယောက်အနေနှင့်
အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ဒီခရီးမှာ မှတ်
သားစရာ၊ ရေးသားစရာ တပေတုတိုက်
ရရှိသွားသည်မှာ ဝက်ဘာဆရာတော်
ကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး နှယ်ခံသားတို့၏
စောင့်မမှုအပြင် အတိတ်၏ ပါရမီဆု
တောင်းများလည်း ပါကောင်းပါပေ
မည်။

မနက်ဖြန်ဆိုလျှင် ဝက်ဘာဆရာ
တော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို
ပြာသာဒ်ဂူသွင်း ပူဇော်မည့် အခမ်း
အနား ကျင်းပမည်ဖြစ်၍ ဒီနေ့ ဝက်ဘာ
ဆရာတော်ကြီးအား ပူဇော်ရေးသား
ခြင်း ကျန်ရှိသည်များကို ဆက်လက်
ပူဇော်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး၏ ကျန်းမာ
ရေးကို နောက်ဆုံး ပျံ့လွန်တော်မူသည်
အထိ အနီးကပ် ပြုစုနေသော
ဒေါ်တင်ဝင်းတို့၏ ပြောကြားချက်များ
ထဲမှ ကျွန်ုပ် မေးမိသော စားသောက်
ဘုဉ်းပေးခြင်းမှ မှတ်သားစရာများတစ်ခု
ရှိသည်။

‘ဆရာတော်ကြီး နေ့စဉ် ဘုဉ်းပေး
စားသောက်တာ ဘာတွေလဲ အစ်မ’
‘အစာအသောက်ကတော့ သားကြီးပါကြီး
တွေ မစားဘူး ငါ့လေးဘာလေး စားတယ်။’

◀ ကြီးထိုက်သော တနင်္သာရီမြို့တောင်

ဒီပေယဉ် ငါးရံဟင်းကိုတော့ မစားဘူး
ငါးရံပွင့်ပရိတ်ကို ရွတ်နေလို့တဲ့။ ပရိတ်
ပဋ္ဌာန်တွေလဲ နေ့တိုင်းရွတ်တယ်။ မေတ္တာပို့
တယ်။

ငှက်သိုက်ကလေးပေါင်းပြီး ကပ်တော့
ပထမ ဘုဉ်းပေးတယ်။ နောက်တော့ ငှက်
လေးတွေကို သနားလို့ ထိုလိုက်မှာ ကြောက်
လို့တဲ့ မစားတော့ဘူး။

ဒါနဲ့... “ဆရာ ဒီငှက်သိုက်ဘူးက လုပ်
ရောင်းကြတာ။ ဝရံပုဂ္ဂိုလ်တို့ လို လျှောက်
တင်ပြီး စားဖို့တိုက်တွန်းရတယ်။ လုပ်ရောင်း
တဲ့ ငှက်သိုက်အားဆေးပေါ့”

ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး ဦးညွှံ့သ
အမြဲရွတ်ဖတ်သော ငါးရံမင်းပရိတ်ကို
ဝိသေသ အကျိုးထူးသဖြင့် ရေးသား
ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ငါးရံမင်းပရိတ်(ခေါ်) မန္တရာဇေယျတ်

- ၁။ ပူဇော်၍ ဟေဝိ သန္တာရေ
နိဗ္ဗတ္တံ မစ္ဆ ယောနိယံ။
အဇီ ဟိတဗ္ဗ ဉာတတ္ထံ
မဟာမေယံ ပထသိယ။
- ၂။ ဝဿာပေယိ ဂိမှာနေဝိ
ပစ္ဆရာဇာ မဟာအယော။

- ၃။ သုတ္တယ ဧတေသော ယဿ
သုတ္တန္တံ ဝ ဘဏာမပော။
၄။ ပုနာပရံ ယဒါ ပေဘာမိ
ပစ္ဆရာဇာ မဟာသရေ။
၅။ ဥဏှေ သူရိယ သန္တာပေ
သရေ ဥဒါ အာ ဝိယထ။
၆။ တတော ကာကာ စ ဂိဗ္ဗာဇာ
ကာကာ ကုလလ သေနကာ။
၇။ တက္ခယန္တိ ဒိဝါရတ္တိ။
ပစ္ဆေ ဥပနိ သီဒိယ။
၈။ စံ စိန္တေ သပံတတ္ထ
သဟဉာတိဟိ ဝိဉ္ဇိတော။
၉။ ဧနန နဒေါ ဥပါယေန
ဉာတိ ဒုက္ခာ ပမောစယော။
၁၀။ စိန္တယိက္ခာန ပေတ္တံ။
သစ္စံ အဒ္ဓသ ပဿယံ။
၁၁။ သစ္စေဉ္ဇတ္တာ ပမောစေယိ။
ဉာတိန္တံ တံ အတိက္ကယံ။
၁၂။ အနုဿရိတ္တာ သတံဝပွံ
ပရမတ္ထံ ဝိန္တိယံ။
အာကာသိ သစ္စာရိယံ။
ယံလောကေ ဝုဿသတံ။
၁၃။ ယတော သရမိ အတ္တာနံ။
ယတော ပတ္တာသိ ဝိညာတံ။

www.burmeseclassic.com

◆ ဆရာထက်ကြီး၏ သင်္ကန်းထောက်ကြီးအထောက်ကို မြင်မြင်သာ သိင်္ခာ ချဉ်သာသော သိတင်ဝင်က စာရေးသူအား ပြောရာ အစ်မ၏ကြီးက ဆရာထက်ကြီး ကုန်းပန်း(၁၀၀၀) ဆေးထောက်ကြီးနှင့် တွေ့လိုပြော မလိုသိသံ ဆရာထက်ကြီးကုန်းအကြောင်း စာရေးသူအား ပြောပြပါသည်။

နတ် ဇာနည် သိက္ခာ
 ဝေ ပါသံပိ ဟိသိတံ၊
 ဇောန သစ္စာဝေဒ္ဓံ၊
 ပဉ္စေဒ္ဓော အတိ သေတု၊
 အတိတ္တနယ ပဉ္စန္ဒ
 နိဝိ ကာကသ နာသယ။
 ကာကံ သောကာယ ရန္တေဟိ
 မစ္ဆ သောကာ ပဟေစယ။
 သဟကာတေ သစ္စာဝေ
 ပဉ္စေဒ္ဓော အတိ ဂပ္ပိယ။
 ထလံနိန္ဒော ပုရေန္တော၊
 ခဏေန အတိ သေတု။
 ခဏပံ သစ္စာဝရံ
 ကတ္တာ ဝိဂိယ မုတ္တမံ။
 သောဓပယိ ပဟာပေဃံ
 သစ္စာဝေ ပလသိတော။
 သစ္စာပေ သဟေ နတ္ထိ
 သောဓ သစ္စာပရိ။
 နာထော - လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိ
 သန္တာရေ - သဗ္ဗညုတ ဗောဓိမုနိဖြစ်

ကြောင်း အဆောက်အအုံ ပါရမီ
 တော်တို့ကို၊ **ပုရေန္တံ** - ဖြည့်ကျင့်
 တော်မူစဉ်၊ **မစ္ဆယောနိယံ** - ငါးတို့
 အမျိုး၌၊ **နိဗ္ဗတ္တံ** - နိဗ္ဗတ္တန္တော ဖြစ်
 တော်မူရသည်ရှိသော်၊ **မဟာ
 မေယံ** - ရေအလျဉ်း ကြီးစွာသော
 မိုးကို၊ **ပဝသိယ** - ရွာသွန်းစေ
 လျက်၊ **ဟိတဉ္စ ဉာတတ္ထံ** - ဆွေမျိုး
 တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို၊ **အစရိ** -
 ကျင့်တော်မူခဲ့လေပြီ။
 ၂။ **ယဿသုတ္တဿ** - အကြင် မစ္ဆရာ
 သုတ်တော်၏၊ **တေသော** - တန်ခိုး
 ရှိန်စေ အာနဘော်ဖြင့်၊ **မဟာ
 ဒယော** - သနားကရဏာ လွန်ကြီး
 စွာသော၊ **မစ္ဆရာဇာ** - ငါးတို့ သနင်း
 ငါးရုံမင်းသည်၊ **ဂိမှာနေဝိ** - အပူ
 ရှိန်ဖြာ နွေခါကြီး၌သော်လည်း၊
ဝဿာပေတိ - အင်းအိုင်ချောင်း
 ကန် ပြည့်ဖြိုးလှုံအောင် အမှန်မသွေ
 ရွာသွန်းစေခဲ့လေပြီ။
ဟေ နော - မိုးကိုလိုလား အိုလူ
 အများတို့၊ **ထံသုတ္တန္တံ** - ထိုဘုရား

လောင်း ငါးရုံမင်း၏ မိုးရွာစေတတ်
 သော မစ္ဆရာသုတ်တော်(၁)ငါးရုံမင်း
 ပရိတ်တော်ကို၊ **ဘဏာမ** - ကရဏာ၊
 သဒ္ဓါ နှစ်ဖြာရှေ့ထား စေတနာအားဖြင့်
 မမှားသေချာ ရွတ်ဆိုကြပါကုန်စို့။
 ၃။ **(သာရိပုတ္တ - သာရိပုတ္တရာ) ပုနာ
 ပရံ** - တစ်ဖန်ထိုပြင်၊ **ယဒါ** - အကြင်
 အခါ၌(အဟံ - သင်တို့ဆရာ ဘုရား
 ငါသည်)၊ **မဟာသရေ** - ကြီးစွာ
 သော ရေအိုင်၌၊ **မစ္ဆရာဇာ** - ငါးရုံ
 မင်းသည်၊ **ဟောမိ** - ဖြစ်ရချေ၏။
တဒါ - ထိုအခါ၌၊ **ဥဏေ** - ပူပြင်းစွာ
 သော၊ **သုရိယသန္တာပေ** - နေပူရှိန်
 ကြောင့်၊ **သရေ** - ရေအိုင်၌၊ **ဥဒကံ** -
 ရေသည်၊ **ဝိယထ** - ခန်းခြောက်ခဲ့လေ
 ပြီ။
 ၄။ **တတော** - ထိုရေခန်းခြောက်သော
 အခါ၌၊ **ကာကာစ** - ကျိုးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ **ဂိဇ္ဈာစ** - လင်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ **ကာကာစ** -
 ဘုံပတီးငှက်တို့သည်လည်းကောင်း၊
ကုလလသေနကာ - စွန်ရဲတစ်ချက်

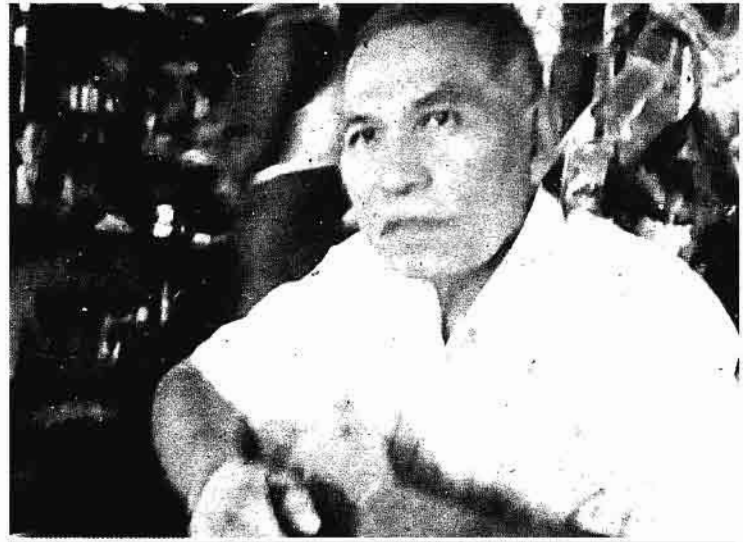
သိန်းငှက်တို့သည် လည်းကောင်း၊
ဒီဝါရတ္တီ-နေ့ရောညဉ့်ပါ။ **မစ္စ-**
ငါးတို့ကို၊ **ဥပနိသိဒီယ**-အနီး၌နေ
လျက်၊ **ဘက္ခယန္တိ**-အားပါးတရ
စားကြကုန်၏။

၅။ **အဟံ**-ငါသည်၊ **တတ္ထ**-ထိုရေအိုင်
၌၊ **ဉာတိဟိ**-အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊
သဟ-တကွ၊ **ဝိဋ္ဌိတော**- အနှိပ်
စက်ခံရသည်ဖြစ်၍၊ **ဧဝံ** - ဤသို့၊
စိန္တေသိ-ကြစည်ခဲ့၏။(ကိစိန္တေသိ
-အဘယ်သို့ကြစည်ခဲ့သနည်းဟူမူ)
ကေနဥပါယေန-အဘယ်သို့သော
နည်းဥပါယ်ဖြင့်၊ **ဉာတိ**-ဉာတိအဆွေ
အမျိုးတို့ကို၊ **ဒုက္ခာ**-ရေရှားငှက်စား
များပြားကြုံရ ဆင်းရဲဒုက္ခမှာ၊ **ပမော**
စယေနခေါ - လွတ်မြောက်စေရ
အံ့နည်း။

၆။ **စိန္တယိတွာန**-ဉာဏ်မိသမျှ ကြစည်
ရသည်ရှိသော်၊ **ဓမ္မတ္ထံ**-တရား
သဘောဖြစ်သော၊ **သစ္စံ**-သစ္စာ
တရားကို၊ **အဒုဿ**-မြင်မိခဲ့၏။
ပဿယံ-မြင်သည်ရှိသော်၊ **သစ္စေ**
-ဝစီသစ္စာ၌၊ **ဌတွာ**-တည်၍၊
ဉာတိနံ-အဆွေအမျိုးတို့၏၊ **တံ**
အဘိက္ခယံ - ထိုကြီးစွာသပ ဒုက္ခ
ရောက်လျက် အလွန်ပျက်စီးခြင်းကို၊
ပမောစေသိ - လွတ်မြောက်စေခဲ့
ပြီ။

၇။ **သတံဓမ္မံ** - သူတော်ကောင်းတို့၏
တရားဖြစ်သော၊ **ပရမတ္ထံ**-မြတ်
သော သဘောရှိသော သစ္စာတရား
ကို၊ **အနုဿာရိတွာ**-အဖန်ဖန်
အောက်မေ့မိ၍၊ **ဝိစိန္တယံ**- ကြစည်
တွေးတောလျက်၊ **လောကေ**-
လောက၌၊ **ယံ**-အကြင် သစ္စာ
တရားသည်၊ **ဝုဿဿတံ**- အမြဲ
ကေန် အမှန်ဖြစ်ပေ၏။ **တံသစ္စ**
ကိရိယံ-ထိုသစ္စာပြုခြင်း အမှုကို။

၆၈ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ ထာပတော်ကြီး၏ ထူပြားသော ဝိသေသများ
ပြောပြသော ဦးစိန်၊ ဦးလှိုင်၊ ဦးလှိုင်

အကာသိ-ပြုခဲ့လေ၏။
၈။ **ယတော**-အကြင်အခါ၌ **အတ္တာနံ**
- မိမိကိုယ်ကို **သရာမိ**-ပြန်လည်
တွေးကြည့် အောက်မေ့မိ၏။
ယတော-အကြင်အခါမှာ၊ **ပဋ္ဌာယ**-
စ၍၊ **ဝိညုတံ**-လိမ္မာသော အသိ
ရှိသည်အဖြစ်သို့ **ပတ္တာ**-ရောက်ရှိ
သည်၊ **အသိ**-ဖြစ်၏။
တတော - ထိုအသိတရား ထင်ရှား
ရှိလာသောအခါမှာ၊ **ပဋ္ဌာယ**-စ၍
(**အဟံ**-ငါသည်)၊ **သဗ္ဗိစ္စ**-စေတနာ
နှင့် **ဝကံပါဏဋီ**-တစ်ခုသော အသက်
ကိုသော်လည်း၊ **ဟိသိတံ**-ညဉ်းဆဲ
သတ်ဖြတ်မှုသည်ကို၊ **နာဘိ ဇာနာမိ**-
မသိ၊ **ဝတေနသစ္စဝဇ္ဇေန**- ဤ အမှန်
စကားကို ဆိုရခြင်းကြောင့်၊ **ပဇ္ဇန္တာ**-
မိုးသည်၊ **အဘိဝဿတု**- အလွန်များ
စွာ ရွာသွန်းပါစေသတည်း။
၉။ **ပဇ္ဇန္တု**-အို မိုးနတ်မင်း၊ **အဘိတ္တနယ**
-အလွန်ထစ်ချိုး တအုံးအုံးနှင့်၊
အိုင်လုံးလျှံစွာ ရွာသွန်းပါလော့၊
ကာကာဿ-ကျီးအပေါင်း၏၊ **နိဝိ-**
အလိုပြည့်ရာ ဥစ္စာဖြစ်သော ရေခန်း

ခြောက်ခြင်းကို၊ **နာဿယ**-မိုးရွာ
သမှု ဖျက်ဆီးပြုပါလော့၊ **ကာတံ**-
ငါးတို့ကိုချောင်း ကျီးအပေါင်းကို
သောကာယ-မိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ **ရဇ္ဇေ**
ဟိ-ပိတ်ဆိုပါလော့၊ **မစ္စေ**-ရေနည်း
ကြုံငြား ဒုက္ခများသည် ငါးအများ
တို့ကို၊ **သောကာ**-မိုးရိမ်ခြင်းမှာ၊
ပမောစယ - လွတ်မြောက်စေပါ
လော့။
၁၀။ **သဟကတေသစ္စဝဇ္ဇေ** - မြတ်
သစ္စာစကားကို ပြုသည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက်၊ **ပဇ္ဇန္တာ**-မိုးသည်၊
အဘိဂဗ္ဗိယ - အလွန်ထစ်ချိုး
လျက်၊ **ထလံ**-မြေညီတစ်ခွင်
ကုန်းအပြင်ကို လည်းကောင်း၊
နိနဉ္စ-နိမ့်ရာ ခွက်ရာ ချိုင့်ဝှမ်းရာ
မှန်သမျှကို လည်းကောင်း၊
ခဏေန - တစ်ဏှာခြင်းဖြင့်၊
ပူရေန္တော - ပြည့်စေလျက်၊
အဘိဝဿထ-ရွာသွန်းခဲ့လေပြီ။
၁၁။ **အဟံ**-ငါသည်၊ **ဝေရဗံ**-ဤသို့
သဘောရှိသော၊ **ဝိရိယံ**-ရဲရင့်
သောသူ၊ လုံ့လရှိသောသူတို့၏

www.burmeseclassic.com

ဥစ္စာဖြစ်သော ဥစ္စာပုံ-မြင့်မြတ်
စွာသော၊ သစ္စာဝန်-သစ္စာတော်
မြတ်ကို၊ ကတ္တာ-ပြုတော်မူ၍
သစ္စာတေဗေလသီတော-သစ္စာ
၏ အစွမ်းခွန်အားကို အပိုပြုလျက်၊
မဟာမေယံ-ကြီးစွာသော မိုးကို၊
ဝဿာဇာသီ- ရွာစေခဲ့ပြီ။

မေ-ငါ၏ သစ္စာနု-သစ္စာပါရမီနှင့်
သမော-တူသော တရားသည်၊ နတ္ထိ-
မရှိ သော-ဤမိုးကို ရွာစေသောသစ္စာ
သည်၊ မေ-ငါ၏ သစ္စာပါရမီ-သစ္စာ
ပါရမီ ဖြစ်ပါပေသတည်း။

[ဤငါးရံမင်းပရိတ် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာထရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ(မောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဗြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယာထာက-ဒီယနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)]မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ငါးရံမင်းပရိတ်တော် ဖြစ်ပေါ်လာ
ပုံမှာ ဘုရားအလောင်းနုစဉ် ငါးရံမင်း
ဖြစ်စဉ်က တစ်ခုသော နေရာသီတွင်
မိုးအလွန်ခေါင်လာဖြင့် ရေကန်တွင်းရှိ
ရေများ ခန်းခြောက်သည်ထက် ခန်း
ခြောက်ပြီး ငါးလိပ် သတ္တဝါများမှာ
ရေထဲတွင် မကူးခပ်နိုင်၊ မလှုပ်ရှားနိုင်
ဘဲ ရေပေါ်သို့ ပေါ်လာလေသည်။

ထိုသို့ ပေါ်လာသော လိပ်၊ငါး၊ဖား
စသော ရေနေ သတ္တဝါတို့ကို ကျီး၊စွန်
များနှင့် လင်းတ၊လူများက ဆယ်ယူ
စားသောက်ခြင်းကို ခံကြရလေတော့
သည်။

ထိုအဖြစ်ကို မြင်ရသော အလောင်း
တော်ငါးရံမင်းမှာ မိမိ၏ အမျိုးအဆွေ
ရေနေသတ္တဝါများကို ကြာမျိုးငါးပါးနှင့်
ဩဠာစွာ သာယာအေးမြ ရေပေါ်လှ
သော ကန်ကြီးတို့ကို ရှာဖွေ၍ ရွှေ

▲ တရားလျှော်
ဘိဝံသီစံစံစံနှင့်
ထရာထက်ကြီးများနှင့်
တနင်္သာရီ၊ ရာထင်ကို ပြုသည့်

ပြောင်းပေးချင်လှသော စိတ်ဆန္ဒ
ပြင်းပြသော်လည်း လူသတ္တဝါများကို
သို့ စွမ်းနိုင်သောဘဝ မဟုတ်သဖြင့်
များစွာပင် စိတ်ဒုက္ခရောက်၍ နေရရှာ
လေတော့သည်။

ကြာလေ ရေခန်းလေ အဖြစ်ဆိုး
လေ။ ထိုရမည့်ဒုက္ခကို မရှုရက် မမြင်
ရက်သည့် အဆုံးတွင်...

‘သိတက်သည့် အရွယ်မှစ၍ ယနေ့ထိ
ယူတစ်ပါး၏ အသက်ကို သေစေလိုသော
စိတ်ဖြင့် စားမျှခြင်း ယုံခြုံ၊ ဤမှန်ကန်
သော သစ္စာစကားကြောင့် မိုးများ ရွာသွန်း
ပါလော့’

ဟု သစ္စာပြုလိုက်တော့သည်။
ထိုသို့ သစ္စာပြုလိုက်သည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် ပူပြင်းလိုက်သည့် နေမင်း
ကြီးအရှိန် ကွယ်ပျောက်ကာ
ကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံး အုံ့မိုးညိုမည်း

လျှပ်စီးရောင်ဝင်းလက်ကာ ပြင်းထန်စွာ
ထစ်ချုန်းသည်းစွာသောမိုးကြီး ရွာချ
လိုက်လေတော့သတည်း။

ထိုအချိန်မှစ၍ ငါးရံမင်းပရိတ်(ခေါ်)
မစ္ဆရာသုတ်ကို ရွတ်ဆိုပွားမှုများ
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါသတည်း။

ငါးရံမင်းပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်
သရဏ္ဍာယ်ခြင်းအားဖြင့် ရွာစေချင်သော
မိုးကို ရွာသွန်းဖြိုးစေပါသည်။ အလွန်
ပူလောင်ပြင်းပြသော နေရာသီတွင်
မိုးကာလ မဟုတ်၍ မိုးမရွာသော်လည်း
အုံ့အုံ့မိုးမိုင်း အပူချိန်လျော့ကာ
လေပြေလေအေးများ တိုက်ခတ်ခြင်း
ဖြင့် အပူရှိန် လျော့ကျ ရောဂါဘေးများ
ကင်းဝေးစေပါသည်။

မိမိ၏ ဆွေမျိုးများ ကောင်းကျိုး။
မိမိ၏လူမျိုး အန္တရာယ် ကင်းဝေးစေ
ရန် စောင့်ရှောက်ကူညီစေနိုင်သော
အများအကျိုးပြု အောင်မြင်စေနိုင်ပါ
သည်။

‘တနင်္သာရီချောင်းက ရေချိုဆိုတော့
ငါးရံလဲ ရှိမှာပေါ့နော်’
ကျွန်မ မေးမိပါသည်။

‘ငါးရံက အသက်ပြင်းတယ်လေ။
ဈေးမှာရောင်းတော့ အရှင်တွေမို့
ဝယ်မစားကြပါဘူး’

ဟု ထမင်းစိုင်းမှာ ကိုသန်းစိုးဝင်းတို့
မိသားစုက ဖြေပါသည်။ ဝက်ဘာဆရာ
တော်ကြီး အမြဲရွတ်ပွားသော ငါးရံမင်း
ပရိတ်တော်ကို ကျွန်မ၏ ဒါနစေတနာ
ဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်
သူများအား ဝေမျှလိုက်ရပါသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)

ကျေးဇူးတင်
(မြန်မာ့အသေးစားချေးငွေလုပ်ငန်း)

ယုံပါ၏ ပုံပြင်မဟုတ်ပါ

ကျွန်တော်သည် ၂၀၀၂ခုနှစ် ဧပြီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှ ဆရာကောင်းသူခေါ် ကြိုးတစ်ချောင်း၏ပုစ္ဆာဆောင်းပါးကို ဖတ်မိ၏။

တစ်ဆက်တည်း ယင်းမှထောက်ခံ ရေးသားထားသော ၂၀၀၂ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှ မင်းခေါင်နန္ဒ၏ ယုံချင်ယုံ မယုံချင် ပုံပြင်မှတ် ဆောင်းပါးကို ဆက်လက် ဖတ်ရှုပြန်သည်။

ကြိုးတစ်ချောင်း၏ပုစ္ဆာ ဆောင်းပါး အားအမှန်အကန်ပါဟု မြေကြားရမလို့ ယုံချင်ယုံ မယုံချင်ပုံပြင်မှတ်ဆောင်းပါး အားလည်း ယုံပါ၏ဟု ပြောရချေတော့ မည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် **ဝိဇ္ဇာ ယာနုပညတ်နယ်မှ** အကြောင်းပြ အခြေခံခိုင်လုံသော ကြောင်းကျိုး တရား (၄ပါး)နှင့်တိုင်း၍ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အကြောင်းအကျိုးတရား လေးပါး မှာ...

- ၁။ ရုပ်အကြောင်းခံ ရုပ်အကျိုး
 - ၂။ ရုပ်အကြောင်းခံ စိတ်အကျိုး
 - ၃။ စိတ်အကြောင်းခံ စိတ်အကျိုး
 - ၄။ စိတ်အကြောင်းခံ ရုပ်အကျိုး
- စသည့်တရားများ ဖြစ်ပါသည်။
မင်းခေါင်နန္ဒ၏ ယုံချင်ယုံ မယုံချင် ပုံပြင်မှတ်ဆောင်းပါးတွင် ရွှေပလောင် ဂါထာကို ရွတ်သဖြင့် လူကို ချည်နှောင် ထားသော ကြိုးထုံးများပြေသည်ဟု ဆိုသည်။ ရွှေပလောင်ဂါထာကို ရွတ်ဆိုရာတွင် ယုံကြည်မှုခိုင်မာသော သဒ္ဓါစိတ်သည် အကြောင်းခံ၏။ နောင်ဖွဲ့ထားသော ကြိုးထုံးများ

ပြေလျော့သွားခြင်းသည် ရုပ်အကျိုး တရားဖြစ်၏။ ရွှေပလောင်ဂါထာအား ယုံကြည်စိတ်ခိုင်မာခြင်းထက်သလောက် ရုပ်တစ်ခု၏ အကျိုးသက်ရောက်မှု သည် မြန်ဆန်၏။ ဤကား စိတ် အကြောင်းခံသော ရုပ်အကျိုးတရား ဖြစ်၏။

ရုပ်အကြောင်းခံ၍ဖြစ်သော စိတ် အကျိုးတရားများနှင့် ပတ်သက်၍ သာဓကယုတ္တိများစွာရှိ၏။

ဇွေရာသီပူပြင်းသော ဇွေတစ်နေ့၌ **ဆရာကျင်မောင်** [ငိုလ်ကြီးကျင်မောင် (အငြိမ်းစား) မော်ကွန်းဝင် ပထမ အဆင့်]သည် အအေးခံထားသော ကျောက်မဲလက်ဖက်ခြောက် ရေခန်း

ကြမ်းအခါးရည်ကိုသောက်ရင်း ယင်း၏ ဘဝအတွေ့အကြုံတစ်ခုကို ပြောပြ၏။

“တောင်မှာမထုံ၊ မြောက်မှာ မုန်း”ဟူသော စကားအရ ယင်း တာဝန်ကျသော မထုံးချောင်းဘေး ရွာတစ်ရွာဝယ် ရွာဦး ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းသည် ပြာသာဒ်ဘုံဆင့် ပန်းဆွဲ များနှင့် ရွာကျင် သရေဆောင် ခမ်းနား တင့်တယ်လှ၏။

လပြည့်၊ လကွယ်၊ လဆန်း(၈)ရက်၊ လဆုတ်(၈)ရက် ဥပုသ်နေ့များနှင့် အခါကြီးရက်ကြီးနေ့များတွင် ကျောင်း မကြီးအပေါ်ထပ်၌ ဥပုသ်သည်များ သီလယူရန် စုရုံးမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးသည် (၈)ပါးသီလကို မပေးနိုင်ဘဲ သင်္ကန်းကို ခေါင်းပြီးခြံ၍ တရှုံရှုံငိုကြွေးလေတော့ ၏။

သီလယူမည့် ဥပုသ်သည်များ သက်တော်(၇၀)ကျော် ဆရာတော်ကြီး အား ကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြ သည်။ ထိုအခါ ခန်းနေဦးပွင့်သည် အစားဝင်၍ (၈)ပါးသီလပေးရ၏။

ဤကဲ့သို့ကျောင်းပေါ်၌ လူစည်စည် မြင်လျှင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် သင်္ကန်းခေါင်းပြီးခြံ၍ တရှုံရှုံငိုကြွေး နေသည်မှာ လပြည့်လကွယ် တစ်ပတ် ထည်းမဟုတ်။ သီတင်းကျွတ်လပြည့် ဆရာတော်ကြီးသည်အထိ ဖြစ်လာ၏။

တစ်နေ့ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ခါနီး (၈)ရက်၊ ဥပုသ်နေ့တစ်နေ့၌ ကျောင်း ဆရာတော်ကြီးဝမ်းနည်းသယောင် မြင်ရုံအပြုတွင် ကျောင်းသို့ ဒိုတီဝတ် (၄၀)ကျော်ခန့် ဦးခေါင်း ခေါင်းတုံးဖြင့် ဟိန္ဒူလူမျိုး သက်တစ်ပတ်မှ ကြိမ်သေးသေး တာဝန်ထိုင်လှုပ်ရမ်း၍ ကျောင်း

‘ဆရာတော် ဘာကြောင့် ငိုသနည်း’ ဟု ယင်းမှ မေး၏။ ကျောင်းအောက် ထပ် မြေပြင်ကို စေ့စေ့စပ်စပ် ရှာရှာ ဖွေဖွေ လိုက်ကြည့်၏။

ထို့နောက် ဦးပွင့်တစ်ပါးထံ ဆန် လက်တစ်ဆုပ် တောင်း၏။ ယင်းဆန် အား မန်းမှုတ်၍ ကျောင်းအောက် မြေပြင်ပေါ်သို့ ဖြန့်ကြဲလိုက်၏။

အတော်ကြာသော် ပြန်ကျနေသော ဆန်များ ကျောင်းလှေကားအောက် တရွေ့ရွေ့စုလာ၏။ ယင်းဆန်များစုနေ သောနေရာအား ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးကို တူးစေ၏။

တွေ့ရှိသော ပစ္စည်းအား မကိုင် တွယ်ရဟု ယင်းပုဂ္ဂိုလ်မှပြော၏။ ကိုရင်ကြီး တွင်းတူးနေရာ အနက် တစ်တောင်သာသာ ရောက်သောအခါ လူရိုးခေါင်းအခွံတစ်စတစ်ဖုံကို မြင်တွေ့ ရ၏။

ထိုဒိုတီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဇိုးခနဲ ဝတ်ခနဲ ယင်း လူရိုးခေါင်းအခွံ

တစ်စအား ယူလိုက်၏။
လက်ထဲရောက်၍ အသေအချာ ကြည့်သောအခါ မျောက်ခေါင်း သဏ္ဍာန် အင်းဆန်သွင်းထားသော အင်းတစ်ချပ်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ယင်း ဒိုတီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်မှ ဆရာတော် အား ကျောင်းမကြီးပေါ်တက်၍ ကန်တော့ပြီးလျှင် ယင်းအင်းချပ်ကို ယင်းကိုယ်တိုင်ယူ၍ မထုံးချောင်း၌ ရေမျှောပစ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပုပ္ဖား တောင်သို့ ခရီးဆက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထား၍ မထုံးချောင်းတစ်လျှောက် ကြိမ်ကလေးဝင့်ကာဝင့်ကာ ဆက်လက် သွားတော့၏။

ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကား ထိုအချိန်မှစ၍ စိတ်ကြည်လင် လန်းဆန်းစွာ သီတင်းသုံးနိုင်တော့၏။ ဆရာကျင်မောင်(ငိုလ်ကြီးကျင်မောင်၊ မော်ကွန်းဝင် ပထမဆင့်)သည် ယင်း ၏ ရဲဘော်တစ်ဦးအား မြင်းစီးခိုင်းပြီး နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်စေ၏။

မြင်းစီးရဲဘော်လေးသည် ထိုဒိုတီ ဝတ် ဟိန္ဒူဝိဇ္ဇာအား မထုံးချောင်းတစ် လျှောက် ဝဲယာ၌ မမြင်မတွေ့ရတော့ ပါ။

မထုံးချောင်းတစ်လျှောက် ဤကဲ့သို့ သော ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုး သွားလာ တတ်သည်ဟု ရွာရှိ သက်တော်ကြီး ပုဂ္ဂိုလ်များ ပြောလေ့ပြောထ ရှိတတ် ပါသည်။

သဘာယုတ္တိ ကုပါက၊
အာဂယုတ္တိ ပြောရလှ
ဒေသနယုတ္တိလား
သာဓကယုတ္တိ ရှိတတ်စွ့

အောင်လှသန်း
ပြန်ဟုအသေတားချောငွေလုပ်ငန်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သမားအိုဆေးတိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ညက်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်ပူပြီး
 နောက်နန်းတွင်းသမားတော်
 ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီး
 သို့ မြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ
 ဘီလူးကုန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့
 ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်း
 တွင်း သမားတော်ကြီး
 ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်
 တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
 ဆရာစ် (သမားတော်ကြီး
 ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်
 ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
 လာသော နန်းတွင်းသမား
 စဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
 တို့ကို သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/ခိုလ်ကြီး) နန်း
 ဝေါကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဝေ၊ ညီမဒေါ်ခင်
 ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ
 မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၅၉၇]
[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
 ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
 ၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာ
 ပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
 ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အခြမ်း၊ အကြော
 ရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
 ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေ့၊ နှာပိတ်၊
 ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်
 ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
 သည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
 ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့်
 စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူစု ဓရာ
 မွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊
 ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပူး
 ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ
 သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်
 များ အသားထဲ စိန်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်း
 ရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
 စေပါသည်။

၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်
အမှတ် ၀၃၀၅ YR
၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏အန္တရာ
 ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
 ကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်း
 ဖြင့် ယူရစ်အက်စ်စ်
 အလွန် များနေခြင်း၊
 အေအက်စ်စ်ကို သိတာ
 ယူရစ်(၂၀၀)ထက် ရှိ
 ဖြစ်၊ နောက်ဆုံး အာ
 အေ စမ်းသပ်မှု၌ (+)
 အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းစသည့်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးကို သိရှိနိုင်ပေသည်။
 လေးဖက်နာရောဂါ၏ သင့်မွှားရောက်များဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး၊
 ဗီယပ်ရောဂါများ မပြင်းပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဖက်များ
 သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်စပ်ထားပါသည်။

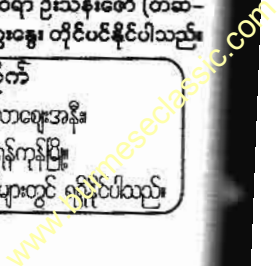
သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိ
 သည့်အတွက် ရာသီဥတုထိခံနိုင်ပြီး စာရှားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူ
 များ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာ
 များ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး
 ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ညက်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်
 ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်းခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံး
 အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို
 သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍
 ညက်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုထ်" နှင့် ပြည့်စုံသော
 ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ
 ကျောင်းသားများနှင့် ရုန်းသဲသော အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲမီးသော
 အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်း
 ကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။
 ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝေ (တဆ-
 ၀၂၉၁) ဖုန်း-၀၉-၇၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
 အမှတ်(၇၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာရေးအနီး၊
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ဖုန်း ၉၀၆၃၀ အပြုပြင် မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ယခင်လူမှုအဆက်

(နမောတဿ ယတော မဟိ မတော ယဿတမောန?)

အကြင်ပါရမီ(၁၀)ပါး အပြား(၃၀) ပြည့်ကုန်ခဲ့သော သိဒ္ဓိအစွမ်းကြောင့် စွန့်ခွါငါးပါးစီ ရိယသုံးပါး ဟရိငါးပါး အောင်မြင်တော်မူပြီး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးကို သိတော်မူလျက် သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ဝိသိခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် (၁၅၀၀) ကီလေသာ အပိုင်မှောင်ဟူသမျှ ရှိတော်မူ၍ အကြင် မြတ်စွာတရားအား ရိသေမြတ်နိုး ရှိနိုးပါမိ အရှင်ဘုရား။

ဤသို့ ရှိခိုးရသော အကျိုးတော်ကြောင့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ကျက်သရေမင်္ဂလာ အပေါင်းတို့ဖြင့် ပြည့်စုံပါစေသတည်း အရှင် မြတ်ကြီးဘုရား။

ထိုသို့ ဘုရားရှိခိုးကို ဆေးဖော်စပ် သံဆုံနှင့် ထောင်းစဉ် ရွတ်ဆိုနေရပါသည်။ ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်း မြောက်သည်။ အန္တရာယ်ကင်းသည်။ ကျန်းမာချမ်းသာသည်။ ထိပါက် သကဲ့သို့ ငွေငင်တတ်သည်ဟု သိရပါသည်။

ထို့နောက် ၈.၈.၈ ဝမလေးလုံး ဆုတောင်းဂါထာ ရွတ်ရပါသည်။

- ၈ က္ခမာစရ ဟဓိဇ္ဈော၊
- ၈ ပုညျ ဝဿာပိကော၊
- ၈ လူပေတော ဗလဝဇ္ဇော၊
- ၈ ရဒေဒေတု ပေဝရံ။

၈ က္ခမာ - လောကသုံးခွင် ဘုံသုံး ငြင်ငယ် ကုန်စင်ခမ်း မကျန်ကြွင်း အောင် အလင်းထင်ပေါ် သိမြင်တော်မူပေထသော၊ **၈ ရမာပိဇ္ဈော** - သီလ သမာ ပညာစသား ကျင့်တရားတို့ကို ခြိုးစားအားထုတ် ပွားများတော်မူပေထသော။

၈ ပုညျ - လောကုတ်လောကီ နှစ်လီ နှစ်ဝ မြတ်ဓမ္မတို့ကို ကျနကုန်စင် ဆောင်းကောင်းကြီး သိမြင်တော်မူပေထသော၊ **၈ လူပေတော** - သောင်း နှစ်ဆယ်ခြေ များဝေနေတို့၏ ကိုး ကျွန်ုပ်အစစ် ဝဿာပိတစ်ဆူ သယံဇာတ

သတ္တုလုံးချိုးစစ် သီတာသန်း (မော်လမြိုင်)

ဤလောဟာ ဧညွှားပဏား

အဆောင်ရတနာများ (၂)

ဤလောဟာ ဆရာတို့အတွက် အဆင်တော်အမွေပေးလော။

မှန်ကင်း တရားမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူ ပေထသော။

ဗလူပေတော - ကာယဉာဏ နှစ် မည်ရ၍ ဗလနှစ်သွယ် အံ့ဩဖွယ်ဟု ကြီးကျယ်ခမ်းနား စွမ်းပကားဖြင့် ဆယ်ပါးသော အားတော်ကြီးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေထသော၊ **ဗလဝဇ္ဇော** - မြင်းမိုရ်မေရ နှိုင်းတုမမှီ ဂုဏ်ရည် ထက်သန် မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သော သမာပိအားတော်ကြီးလည်း ရှိတော်မူ ပေထသော။

ဝရဒေါ - လတ်တလော လက်ငင်း ချက်ချင်းခဏ ချမ်းသာရအောင် မုချ ထင်လင်း ဆင်းရဲကင်း၍ လူမင်း နတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့ထက် ဆထက် လွန်ကြူး နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဆုထူး ဆုမြတ်ကြီးကိုလည်း ပေးသနားတော်မူ

ပေထသော၊

ဗုဒ္ဓေါ - ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓနှင့် မဂ္ဂသစ္စာ ဤလေးဖြာကို ကောင်းစွာ ထင်ထင် သိမြင်တော်မူပါပေသော သုံးလူထွဋ်တင် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးသည်။

ပေ - ခန္ဓာငါးဝ ရုပ်နာမ်ဓမ္မတည်း ဟူသော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ တရား အစုအမျှသာလျှင် အမှန်ပင်ဖြစ်ငြား ဘုရားတပည့်တော်အား။

ဝရံ - အောင်စေဟည်းခေတ် အောင်မောင်းကျော်၍ အောင်တော်မူမြဲ အောင်စစ်ပွဲ၌ အောင်မြင်မင်္ဂလာ အောင်ရတနာအစု အောင်ချမ်းသာ ဆိုတဲ့ ဆုတော်မြတ်ကြီးကို၊ **ဒေတု** - သားရာဟုလာကဲ့သို့ ကရုဏာတော် ထား မေတ္တာတော်ပွား၍ ကယ်မလေး

www.burmeseclassic.com

သနားတော်မူပါ အောင်စကြာ
လတနန်းကဲ့သို့ မြဘုန်းတော်သခင်
အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဂါထာတော်
ဖြစ်ပြီး အမြဲရွတ်ဆိုနေခြင်းဖြင့် ကိုယ်
ခန္ဓာကျန်းမာကြံ့ခိုင်ခြင်း၊ ရောဂါဘယ
ကင်းဝေးခြင်း၊ ကပ်ရောဂါများ၏ဘေးမှ
ကင်းဝေးစေခြင်း၊ ကိုယ်ကျန်းမာ ခြင်း
ဖြစ်သည်မက၊ စိတ်လေလွင့်ခြင်း၊
တွေဝေခြင်း၊ ဦးခေါင်းမကြည်မလင်
ခြင်းတို့ ပျောက်ကင်း စိတ်ကျန်းမာစေ
ပါသည်ဟု မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

ဆေးစွမ်းထက်၍ ဆေးကုရာတွင်
သမားဂုဏ်တက်သည်ဟု သိရပါ
သည်။ တရားဓမ္မအားထုတ်ပါက
သမာဓိ သမထ ဝိပဿနာတရား
ထူးရလွယ်ပါသည်တဲ။

မိမိမှာ ငွေဖလားမရှိခဲ့သော် ငွေပုလဲ
ဆံထိုး၊ ငွေပုလဲလက်စွပ်၊ ငွေပုလဲ
လက်ဝတ်ရတနာ တစ်ခုခု ဆောင်ထား
လျက် အထက်ပါ ဘုရားရှိခိုးများ
ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် အထက်ပါအင်္ဂါ
များ ခံစားရပါသည်ဟု သိရပါသည်။

တြိလောဟာ ဖြစ်ဖို့တော့ လိုပါသည်။
ထို လက်ဝတ်ရတနာများကိုလည်း
ဓာတ်ပုံဖြင့် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ငွေယားများအကြောင်းကို နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာချစ်သူများ
ဖတ်ဖူးကြမည်ဖြစ်၍ သိသူများပါသည်။
ငွေပွားကိုကား တိမ်မြုပ်လျက် သိသူ
နည်းလှပါသည်။

ထို့ကြောင့် နဝင်းကျေ၊ ဩင်းကျေ
တြိလောဟာအကြောင်း ဖော်ထုတ်
ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

အနုဓာတ်(အအေ) ငွေပွားများ
ဖြစ်တည်တတ်ပုံ တြိလောဟာ
အကြောင်း ရေးသားပြီးနောက်
အကြမ်းဓာတ်(အပူ)ဓာတ်နိုင် အုပ်
ချုပ်မှုဆရာပိုင်းကိုင် တြိလောဟာ
ဖလားအကြောင်း ဆက်လက်ရေးသား
ပါသည်။

ထူးခြားဆန်းပြားသော ရုပ်တုများ
နှင့် အလွန်လက်ရာမြောက်စွာ ဖောင်း

တြိလောဟာ ဝိမာတ်သား ဖလားအသေဆုံ အထောက်အပံ့များ
တူညီစွာ ထုတ်ထားသည်

ကြွလှပသော ငွေ(၈၀)%၊ ကြေးနီ
(၁၅)%၊ ခဲ(၅)%ဖြင့် စပ်ထားသော
တြိလောဟာဖလားလေးတစ်လုံး ဖြစ်ပါ
သည်။ အလေးချိန် (၄)ကျပ် (၈)ပဲသား
ရှိပါသည်။

ဖလား၏ ဖင်တွင် “**ရာဇဝတ်အုပ်**
ကိုပု”ဟု ရေးသားထားပါသည်။
ထူးခြားစွာ ဂမ္ဘီရနွယ်ဝင် အရပ်တို့၏
သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေသော သဏ္ဍာန်
များ စိမ်ထုထားသည်။

ထိုဖလား၏ပိုင်ရှင်မှာ ကျွန်မ၏
မိတ်ဆွေဒေါ်လှစိတ်မှာ တွေ့ရပါသည်။
ဒေါ်လှစိတ်မှာ အပျိုကြီး၊ သက်သတ်
လွတ် တစ်သက်လုံးစားလျက် မြင်အပ်၊
မမြင်အပ် မကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များ
ကပ်ငြိနှောင့်ယှက် စွဲကပ်ခြင်းကို
ရွတ်ဖတ်ကုသပေးမှု အစုံတတ်ပါ
သည်။

အဆောင်လက်ဖွဲ့များ၊ ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်များ၏ ကိုယ်ကွယ်ဆည်း
ကပ်မှုမှ ရရှိသော ဓာတ်တော်၊
ဆံတော်၊ သက်န်းတော်များ အမြဲတေ
များ အစုံရှိသည်။

ဘုရားဒါယိကာမ၊ ကျောင်းဒါယိ
ကာမ ဖြစ်သည်။ အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှ
တစ်ခုခုဖြစ်လျှင် သူ့ကိုသာ အားကိုးကြ

သည်။ သူ့ဆီ ပြေးလာကြသည်။
တြိလောဟာဖလား၏ ဂမ္ဘီရရုပ်ပုံ
များအကြောင်း မေးလျက် မှတ်တမ်းပြု
ခဲ့ပါသည်။

ဒေါ်လှစိတ်၏ ပြောပြချက်အရ ပူဇော်မှု
စီမံမများနှင့် အုပ်ချုပ်မှု အနိုင်ဓာတ်ဖြစ်
၍ ကျားရုပ်၊ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကို လူဟန်၊
ကျားဟန်၊ သမန်းဟန်များ ဓာတ်
သွင်း မာန်ပါအောင် သက်ဆိုင်ရာ
ပုံအလိုက် ဓာတ်ဆက် အစီအမံများ
ဖြစ်ကြောင်း မူလပိုင်ရှင်အဆက်ဆက်
သုံးစွဲခဲ့ကြသူများက တစ်ဆင့် သိခဲ့ရပုံ
ပြောပြပါသည်။

ရာဇဝတ်အုပ်ကိုပုအတွက် အထူး
စီမံပေးထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှု
ကျူးလွန်သူ ရာဇဝတ်သားများအား
ဖမ်းဆီးအနိုင်ရလိုဟန်ဟု ယူဆမိပါ
သည်။

ရှပ်ပုံများမှာ အထူးဖောင်းကြွပေါ်
လွင်လျက် ကျားဆိုလျှင်လည်း မာန်စီ
လျက် လူလို ထိုင်နေသည်။ လက်
နှစ်ဖက်က ဖမ်းတော့မည့်ပုံစံ တွေ့ရပါ
သည်။

ခြင်္သေ့ပုံမှာ လူကဲ့သို့ ထိုင်လျက်
မာန်စီကာ စောင့်ကြည့်နေသည်။
အရုပ်ဆိုးဆိုး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက တန်ခိုး

ဤလောက အပူအိုင်တော်လေး၊ ယူလိကဦး တန်ခိုးတော်ပညာများ စီမံနေပုံ

အတတ်ပညာများ လက်မြောက်လျက် စီမံနေဟန်ပုံ ထုထားသည်။

ရွယ်စုံဆင်ကြီးက သက်ဝင်လှုပ်ရှားသွားနေဟန်မှာလည်း အသက်ဝင်စွာ စီမံထုထားသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရပါသည်။

အထက်ပါ ကြောက်စရာ သက်ဝင်ပုံလေးပုံပြီးတော့ ငြိမ်းအေးချမ်းစရာ သမင်၊ ယုန်နှင့် ဆတ်တို့၏ အေးချမ်းသောပုံ သုံးပုံ ထုလုပ်ထားပါသည်။

သမင်က အေးဆေးစွာ လည်ပြန်ကြည့်နေသည်။ ယုန်လေးကလည်း ခေါင်းမှာ သစ်ခက်ပန်းလေး ထိုးစိုက်ထားသည်။ ဆတ်လေးက အေးဆေးစွာ ပြက်စားနေသည်။

တိရစ္ဆာန်တို့၏ အမွှေးအမှင်များပါ အနုစိတ် ထုထားသည်ကို ထုလုပ်သည့် ပညာရှင်ကို ချီးမွမ်းမိပါသည်။

အကြမ်းနှင့်အနု အရုပ်ပုံ နှစ်မျိုး သွဉ်တွဲထုထားသဖြင့် ပိုင်နိုင်စွာ စီမံအပ်ချုပ်လျက် ငြိမ်းချမ်းသာယာသွားပုံ နိမိတ်သဘာဝ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ထိုက်ခိုက်သည့်ပုံများ မပါဘဲ သာယာစွာ အားနည်းသူများ စားသောက်နေထိုင်ဟန်နိမိတ်ကို ဆောင်နေပါသည်။

ဒီလေးကို ရောင်းပေးပါလားဆိုတော့ အစီအမံက တန်ဖိုးကြီးလို့ပါတဲ့။ သတ္တဝါတွေ ကယ်ဖို့ အနိုင်ဓာတ်ယူ

နိမိတ် ဖြစ်နေလို့ပါတဲ့။ ဒီလေးကို ဘယ်လိုအသုံးပြုသလဲလို့ မေးတော့...

'ကိုယ်က သက်သတ်လွတ်စားတော့ ဆွမ်းဖြူ သစ်သီးတွေ ခွဲစိတ်ပြီး ဖလားထဲထည့် ဆွမ်းတော်ကပ်တယ်။ ပြီးတော့ ရတနာရွှေချိုင့်ဂါထာရွတ် ဆုတောင်းတယ်' ကျွန်မတို့ မေ့လျော့ထားသော ရတနာရွှေချိုင့်ဂါထာတော်ကို အလွတ်ရွတ်ဆိုပြပါသည်။ ကျွန်မတို့က ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်၊ ပဋ္ဌာန်း၊ ပစ္စယနိဒ္ဒေသပါဠိ၊ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီးမှ နေ့စဉ် မိမိကိုယ်ကို လုံခြုံသည်ဟု ထင်မှတ်ပါသော်လည်း ဒေါ်လှရီကတော့ ရတနာရွှေချိုင့်ဂါထာတော်ရွတ်ပြီးမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်ချသည်ဟု ပြောပါသည်။

သူတစ်ပါးကိုလည်း ကယ်နိုင်သည်။ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သာဝက တပည့်ကြီးများအား ပင့်ဖိတ်ပူဇော် အရံအတားပြုခြင်းနှင့် **ရတနသုတ်၊ မေတ္တာသုတ်၊ ဇေတုသုတ်** အစရှိသော ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်ထဲမှ သုတ်ပရိတ်များ တန်ခိုးတော်များကြောင့် ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းစေလျက်၊ အမှောင်ပယောဂ မကပ်မီနိုင်ခြင်း၊ ဘေးဆိုး၊ ရန်ဆိုး၊ ရောဂါကပ်ဆိုးများက ကင်းလွတ်စေပါသည်ဟု ပြောပြပါသည်။

ကျွန်မလည်း ဒေါ်လှရီဆီမှ သင်ခဲ့ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် ထင်ရှားသော ဂါထာဖြစ်သဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများ သတိရပါစေရန် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ (ဧဋ္ဌထည်ဖြင့် အကျိုးပေးသော ဒေါ်လှရီက ဘုရားသုံးဆူမြို့မှာ နေပါသည်။)

ရတနာရွှေချိုင့်ဂါထာတော်
ပါဠိတော်

- ၁။ ဇယာသန္တာကာ ဗုဒ္ဓါ
ဇိတ္တာ ဟရံ သဝါဟနံ၊
စတုသ္မဂ္ဂမတရသံ၊
ယေ ပိဝံ သု နရာသတာ။
- ၂။ တဏှာကံရာဒယော ဗုဒ္ဓါ
အဋ္ဌဝိသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ ယဟံ၊
မတ္တဧက တေ မုနိသရာ။
- ၃။ သိသေ ပတိဋ္ဌိတော နေသယိ၊
ဗုဒ္ဓေါ မေဓော ဒိလောစနေ၊
သံယော ပတိဋ္ဌိတော ယဟံ၊
ဥရေ သဗ္ဗ ဂုဏာကရော။
- ၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ
သာရိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏော၊
ကောဏှညော ယုတ္တိတာဂ္ဂိယံ၊
မောဂ္ဂလာနော စ ဝါပကော။
- ၅။ ဒက္ခိဏော သဝနေ ယဟံ၊
အာသံ အာနန္ဒရာဟုလာ။
ကဿပေါ စ ယာနာယော၊
ဥဘောသံ ဝါပသောတကော။
- ၆။ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာဂိယံ၊
သုရိယောစ ဟာဂံရော၊
နိယိန္ဒော သိရိသပ္ပန္ဒော၊
သောတိတော မုနိဂံဝေါ။
- ၇။ ကုမာရကဿပေါ နာပ၊
မဟေသီ စိတြဝါစကော။
သော ယဟံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊
ပတိဋ္ဌာသံ ဂုဏာကရော။
- ၈။ ပုဂ္ဂေဟာ အင်္ဂုလိယလောစ၊
ဥပါလိ နန္ဒ သီဝလိ၊
ဣမေ ပဗ္ဗ ယာထောရာ၊
နလာဇေ တိလကာ ဝိယ။

► ဩဇာယာ အပူအိုင်ခတ်လေး

► ဩဇာယာ အပူအိုင်ခတ်လေး

ဗြဟ္မာ့သီလိကဗျာဠာလောကဗျာ

ဗြဟ္မာ့သီလိကဗျာဠာလောကဗျာ

၉။ တေဟိ သေသာ ယောထေရာ၊
 ဝိတဝန္တော ဝိနောရသာ။
 ဇလန္တော သီလတေလေန၊
 အဂ္ဂပင်္ဂေသု သဂ္ဂဟိတာ။
 ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊
 ဒက္ခိဏေ မေတ္တယုတ္တကံ။
 ဇေတိ ပစ္ဆတော အာသိ၊
 ဝိပေ အင်္ဂုလိပါလကံ။
 ၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တု၊
 အာဇာနည်ယ သုတ္တကံ။
 အာကာသေ ဆဒနံအာသိ၊
 သေသာပါကာရ သဂ္ဂဟိတာ။
 ၁၂။ ဝိနာနံ ဇလသံယုတ္တေ၊
 ဝေပပါကာရ လက်တေ။
 ဝသတော မေ အင်္ဂိန္တေန၊
 သပ္ပာသပ္ပဒ္ဒ ပုဂ္ဂရေ။
 ၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သုတ္တတာ၊
 ဗဟိရစ္ဆတ္တ ပဒုဝါ။
 အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တ၊
 အနန္တဂုဏ တေလော။
 ၁၄။ ဝိနပုဂ္ဂရ မဇ္ဈိ၊
 ဝိဟရန္တိ မဟိတလေ။
 သဒိပါလန္တေ သံသေတ္တေ၊
 တေ ယောပရိသာ သတာ။
 ၁၅။ ကတော ဣစ္ဆေဝမေက္ခန္တိ၊
 သုရက္ခော ဝိနာနတာဝေ။
 ဟာတာရိသံစော သံစသသ၊
 တေလေန ဂုဏာ ကာရသ။
 ၁၆။ ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်

ဗုဒ္ဓါ = ဗုတ်ခါ
 ဇိတွာ = ဇိတ်တဝါ
 သစ္စာ = သစ်စာ
 ဝိဝိ = ဝိဝိန်
 ၂။ တထကံရာ = တနင်ကရာ
 အဋ္ဌပိ = အတ်ထပိ
 သဗ္ဗေ = သပ်ဗေ
 ပတိဋ္ဌိတာ = ပတိတ်ထိတာ
 မတ္တကေ = မတ်ထကေ
 မုနိသာရာ = မုနိတ်သာရာ
 ၃။ ပတိဋ္ဌိတော = ပတိတ်ထိတော
 ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ခေါ
 ဝမ္မော = ဝမ်မော
 မယံ = မယ်ရံ
 ဥရေ = အုရေ
 သဗ္ဗ = သပ်ဗ
 ၄။ အနုရုဒ္ဓေါ = အနုရုတ်ခေါ
 ပုတ္တောစ = ပုတ်တောစ
 ဒက္ခိဏေ = ဒက်ခိနေ
 ကောဏ္ဍညော = ကုန်ဒင်ညော
 ပစ္ဆိဘာဂသ္မိ = ပစ်ဆိဘာဂသမိန်
 မောဂ္ဂလာ = မောက်ဂလာ
 ၅။ ဒက္ခိဏေ = ဒက်ခိနေ
 မယံ = မယ်ရံ
 အာနန္ဒ = အာနန်ဒ
 ကသပေါ = ကပ်သပေါ
 ဥဘောသု = ဥဘောသု
 ၆။ ကေသန္တေ = ကေသန်တေ
 ဝိဋ္ဌိဘာဂသ္မိ = ဝိတ်ထိဘာဂသမိန်
 ပဘင်ကရာ = ပဘင်ကရာ
 နိသိန္ဒော = နိသိန်နော
 သိရိသမ္ပန္နော = သိရိသန်ပန်နော
 မုနိပုဂံပေါ = မုနိပုဂံပေါ
 ၇။ ကသပေါ = ကတ်သပေါ
 စိတြဝါစ = စိတ်တရဝါစ
 မယံ = မယ်ရံ
 နိစုံ = နိတ်စုံ

ပတိဋ္ဌာသိ = ပတိတ်ထာသိ
 ၈။ ပုတ္တော = ပုန်နော
 အင်္ဂုလိ = အင်ဂုလိ
 နန္ဒ = နန်ဒ
 ဣမေ = အိမေ
 ပဉ္စ = ပင်စ
 နလာရေ = နလာတေ
 ၉။ ဝန္တော = ဝန်တော
 ဇလန္တော = ဇလန်တော
 အဂ္ဂ = အက်ဂ
 မဂေသု = မင်ဂေသု
 သဂ္ဂဟိတာ = သန်ထိတာ
 ၁၀။ ဒက္ခိဏေ = ဒက်ခိနေ
 မေတ္တ = မစ်တ
 သုတ္တကံ = သုတ်တကံ
 ဇေတိ = ဇေက်ဂံ
 ပစ္ဆတော = ပစ်ဆတော
 အင်္ဂုလိ = အင်ဂုလိ
 ၁၁။ ခန္ဓ = ခန်ခ
 ပရိတ္တု = ပရိတ်တင်စ
 အာဇာနည်ယ = အာတာနာတ်ယ
 သုတ္တကံ = သုတ်တကံ
 သဂ္ဂဟိတာ = သန်ထိတာ
 ၁၂။ သံယုတ္တေ = သံယုတ်တေ
 ဝေပ = ဝမ်ပ
 လက်တေ = လင်ကတေ
 အင်္ဂိန္တေန = အက်ဂိန္တေန
 သပ္ပာသပ္ပဒ္ဒ = သမ်မာသမ်ပုတ်စ
 ပုဂ္ဂရေ = ပင်ဂရေ
 ၁၃။ ဝါတပိတ္တာ = ဝါတပိတ်တာ
 ဒိသ္မာတာ = ဒိသမ်ဇာတာ
 ဗဟိရစ္ဆတ္တ = ဗဟိရစ်စတ်တု
 ပဒုဝါ = ပတ်ဒဝါ
 ယန္တ = ယန်တု
 အနန္တ = အနန်တ
 ၁၄။ ပုဂ္ဂရ = ပင်ဂရေ
 မဇ္ဈိ = မစ်ရန်ပိ

- ဝိဟရန္တံ = ဝိဟရန်တံ
- ပါလေန္တံ = ပါလင်တု
- မံသဗ္ဗေ = မံသပ်ဗေ
- ၁၅။ ကုဗ္ဗေဝ = အိတ်ဗေဝ
- ကန္တံ = ကန်တံ
- သုရက္ခော = သုရက်ခေါ
- သံဃဿ = သံဃတ်သ
- ကရဿ = ကရတ်သ

အနက်

- ၁။ **ယောသန္တာဂတာ** - အောင်မြင်၏၊ အနီးသို့ ရောက်တော်မူကုန်ထသော၊ **နရာသဘာ** - လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ထက်လည်း မြတ်တော်မူကုန်သော၊ **ယေဗုဒ္ဓါ** - အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ **သန္တိ** - ရှိတော်မူကုန်၏၊ **တေဗုဒ္ဓါ** - ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ **သဝါဟနံ** - စစ်သည်နှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ **မာရံ** - မာရ်နတ်သားကို၊ **ဖိတ္တာ** - အောင်တော်မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ **စတုသစ္စာမတရသံ** - သစ္စာလေးဖြာ မြို့က်ရသာကို၊ **ပိဝိသု** - သောက်စေတော်မူလေကုန်ပြီ။
- ၂။ **မုနိသရာ** - ရသေ့၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူထသော၊ **နာယကာ** - လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ခမိုးလင်းညွှန်သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်ထသော၊ **အဋ္ဌပီသတိ** - နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော၊ **တဏှကံရာဒယော** - တဏှကံရာဘုရား အစရှိကုန်သော၊ **ယေဗုဒ္ဓါ** - အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ **သန္တိ** - ရှိတော်မူကုန်၏၊ **သဗ္ဗေ** - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ **တေဗုဒ္ဓါ** - ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ **မယံ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **မတ္ထကေ** - ဦးခေါင်းထက်၌၊ **ပတိဋ္ဌိတော** - တည်တော်မူကုန်သည်၊ **အဟောသံ** - ဖြစ်ကုန်ပြီ။
- ၃။ **သဗ္ဗဂုဏာကရော** - ခပ်သိမ်းသော ကျေးဇူးတော်အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူပေထ

တထာဗျ သီလကုန်တော်ဆိုင်
အိလျာနီ အနတ်တော

သော၊ **နော** - အကျွန်ုပ်တို့၏၊ **ဗုဒ္ဓေါ** - ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ **မယံ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **သီသေ** - ဦးခေါင်း၌၊ **ပတိဋ္ဌိတော** - တည်တော်မူသည်၊ **အာသိ** - ဖြစ်ပြီ၊ **ဗျော** - ကိုးပါးသော လောကတ္တရာတရားတော်သည်၊ **မယံ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **ဒွိလောစနေ** - မျက်စိနှစ်ဖက်၌၊ **ပတိဋ္ဌိတော** - တည်တော်မူသည်၊ **အာသိ** - ဖြစ်ပြီ၊ **သံယော** - မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာသံဃာတော်သည်၊ **မယံ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **ဥရေ** - ရင်၌၊ **ပတိဋ္ဌိတော** - တည်တော်မူသည်၊ **အာသိ** - ဖြစ်ပြီ။

၄။ **အနရုဒ္ဓေါ** - အရှင် အနရုဒ္ဓါသည်၊ **မေ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **ဟဒယေ** - နှလုံး၌၊ **ပတိဋ္ဌိတော** - တည်တော်မူသည်၊ **အာသိ** - ဖြစ်ပြီ၊ **သာရိပုတ္တောစ** - အရှင်သာရိပုတြာသည်လည်း၊ **မေမေ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **ဒက္ခိဏေ** - လက်ယာ၌၊ **ပတိဋ္ဌိတော** - တည်တော်မူသည်၊ **အာသိ** - ဖြစ်ပြီ၊ **ကောဏ္ဍညော** - ကောဏ္ဍညအရှင်သည်၊ **မေမေ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **ပဋိဘာဂသ္မိ** - နောက်အဖို့၌၊ **ပတိဋ္ဌိတော** -

တည်တော်မူသည်၊ **အာသိ** - ဖြစ်ပြီ၊ **မောဂ္ဂလာ**၊ **နော** - အရှင်မောဂ္ဂလာန် သည်လည်း၊ **မေမေ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **ဝါမကေ** - လက်ဝဲ၌၊ **ပတိဋ္ဌိတော** - တည်တော်မူသည်၊ **အာသိ** - ဖြစ်ပြီ။

၅။ **အာနန္ဒရာဟုလာ** - အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်ရာဟုလာတို့သည်၊ **မယံ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **ဒိက္ခိဏေသဝနေ** - လက်ယာနား၌၊ **ပတိဋ္ဌိတော** - တည်တော်မူကုန်သည်၊ **အာသိ** - ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ **ကဿပေါစ** - ကဿပအရှင်သည်လည်းကောင်း၊ **မဟာနာမောစ** - မဟာနာမအရှင်သည်လည်းကောင်း၊ **ဥဘော** - နှစ်ပါးသောအရှင်တို့သည်၊ **မယံ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **ဝါမသောတကေ** - လက်ဝဲနား၌၊ **ပတိဋ္ဌိတော** - တည်တော်မူကုန်သည်၊ **အာသိ** - ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ **သုရိယောဝ** - နေမင်းကိုသို့၊ **ပဘကံရော** - အရောင်ကို ပြုတတ်သော၊ **သိရိသမ္ပန္နော** - ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ **မုနိပုဂံဝေါ** - ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော၊ **သောဘိတော** - သောဘိတအရှင်သည်၊ **မယံ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **ကေသန္တေ** - ဆံ၏အဆုံးဖြစ်သော၊ **ပိဋိဘာဂသ္မိ** - ကျောက်ကုန်းအဖို့၌၊ **နိသိန္ဓော** - နေတော်မူသည်၊ **အာသိ** - ဖြစ်ပြီ။

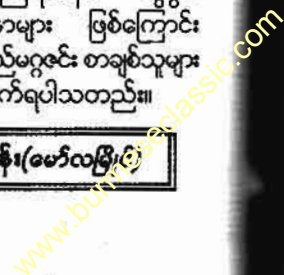
၇။ **မဟေသီ** - သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို ရွှင်မြူးဝမ်းသာ ရှာဖွေတော်မူလေ့ ရှိထသော၊ **စိတြဝါစကော** - ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်ထသော၊ **ဂုဏာကရော** - ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်ထသော၊ **ကုမာရကဿပေါနာမ** - ကုမာရကဿပတည်တော်မူသော၊ **သောထေရော** - ထိုပထောင့်သည်၊ **မယံ** - အကျွန်ုပ်တို့အဖို့၌၊ **ပတိဋ္ဌိတော** -

၏။ **ဝဒနေ-** နှုတ်ခမ်း၌၊ **နိဗ္ဗံ-** အမြဲ **ပတိဋ္ဌာသိ-** တည်တော်မူပြီ။
 ၈၁။ **ပုဏ္ဏောစ-** အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ **အင်္ဂုလိမာလောစ-** အရှင်အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ **ဥပါလိနန္ဒသီဝလီစ-** အရှင်ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင်သီဝလိထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ **ဣမေပည မဟာထေရော-** ဤငါးပါးသော မဟာထေရ်သည်တို့သည်၊ **မေ-** အကျွန်ုပ်၏။ **နလာဋေ-** နဖူးပြင်၌၊ **တိလကာဝိယ-** မှန်ကူသကဲ့သို့ **ပတိဋ္ဌိတာ-** တည်တော်မူကုန်သည်၊ **အာသံ-** ဖြစ်ကုန်ပြီ။
 ၈၂။ **ထေဟိ-** ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတြာ အစရှိသော အရှင်တို့မှ၊ **သေသာ-** ကြွင်းကုန်သော၊ **ဇိတဝန္တာ-** အောင်အပ်ပြီးသော ရမ္မက်ရှိကုန်သော၊ **ဝိနောရသာ-** မြတ်စွာဘုရားသခင် သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ **သီလတေနေ-** သီလတန်ခိုးအားဖြင့်၊ **လေန္တာ-** ထွန်းတောက်ပကုန်သော၊ **မဟာထေရာ-** မဟာထေရ်တို့သည်၊ **မေ-** အကျွန်ုပ်၏၊ **အဂ္ဂမဂေသု-** မြတ်သောအင်္ဂါတို့၌၊ **သဗ္ဗိတာ-** ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်၊ **အာသံ-** ဖြစ်ကုန်ပြီ။
 ၈၃။ **ရတနံ-** ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ **မေ မေ -** အကျွန်ုပ်၏၊ **ပုရတော-** ရေမှ၊ **ပတိဋ္ဌိတံ-** တည်သည်၊ **အာသံ-** ဖြစ်ပြီ၊ **မေတ္တသုတ္တကံ-** မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်ကား၊ **မေ-** အကျွန်ုပ်၏၊ **ဒက္ခိဏေ-** လက်ယာ၌၊ **ပတိဋ္ဌိတံ -** တည်သည်၊ **အာသံ-** ဖြစ်ပြီ၊ **ဝေဂ္ဂံ-** ဝေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်၊ **မေ-** အကျွန်ုပ်၏၊ **ပစ္ဆိတော-** နောက်မှ၊ **ပတိဋ္ဌိတံ-** တည်သည်၊ **အာသံ -** ဖြစ်ပြီ၊ **အင်္ဂုလိမာလကံ-** အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ **မေ-**

အကျွန်ုပ်၏၊ **ဝါမေ-** လက်ဝဲ၌၊ **ပတိဋ္ဌိတံ-** တည်သည်၊ **အာသံ -** ဖြစ်ပြီ။
 ၈၄။ **ခန္ဓမောရပရိတ္တဉ္စ-** ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်လည်းကောင်း၊ **အာဠာနာဠိယသုတ္တကံ-** အာဠာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်သည်လည်းကောင်း၊ **အာကာသေ-** ကောင်းကင်၌၊ **ဆဒနိဝိယ-** ထီးကဲ့သို့၊ **အာသီ-** ဖြစ်ပြီ၊ **သေသာ-** ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား၊ **ပါကာရသဏ္ဍိတာ-** တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်၊ **အာသံ-** ဖြစ်ကုန်ပြီ။
 ၈၅။ **ဝိနာနံ-** ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏၊ **ဗလသံယုတ္တေ-** ခယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊ **ဓမ္မပါကာရလင်္ကာတေ-** တရားတော်တည်း ဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ **သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ-** မြတ်စွာဘုရားတည်း ဟူသော ရွှေချိုင့်၌၊ **အင်္ဂိစ္ဆေန-** မပြိုငြင်သဖြင့်၊ **ဝသတော-** နေသော၊ **မေ-** အကျွန်ုပ်အား။
 ၈၆။ **ဝါတာဝိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ-** လေ၊ သည်းခြေ စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ **ဗာဟိရဇ္ဈတ္တပဒ္ဓဝါ-** အတွင်း၊ အပ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်၊ **အနန္တဂုဏတေသော-** အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော်၏ တည်ရာဖြစ်သော တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ **အသေသာ-** အကြွင်းအကျန် မရှိတန်သည်ဖြစ်၍၊ **ဝိနာသံ-** ပျောက်ခြင်းသို့၊ **ယန္တု-** ရောက်ကြစေကုန်သတည်း။
 ၈၇။ **ဝိနပဉ္စရမဇ္ဈမိ -** မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်အလယ်၌၊ **ဝိဟရန္တံ-** နေထသော၊ **မံ-** အကျွန်ုပ်ကို၊ **မဟိတလေ-** မြေအပြင်၌၊ **အာသဘာ-** ကြီးမြတ်ကုန်ထသော၊ **သဗ္ဗေ-** ခပ်

သိမ်းကုန်သော၊ **တေမဟာပုရိသာ-** ထိုယောက်ျားမြတ်တို့သည်၊ **သဒါ-** အခါခပ်သိမ်း၊ **ပါလေန္တု-** စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။
 ၈၈။ **ဣစ္စေဝံ ဣတိ ဝေံ ယထာဝုတ္တပကာရေန -** အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ **မယံ-** ငါသည်၊ **ဧကန္တံ ဧကန္တေန -** စင်စစ်အားဖြင့်၊ **သုရက္ခော-** ကောင်းစွာ အစောင့်အရှောက်ကို၊ **ကတော-** ပြုအပ်ပြီး၊ **ဝိနာနဘာဝေ ဝိနာနဘာဝေန -** မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်အားဖြင့်၊ **ဟာတာရိသံယော -** သတ်အပ်ပြီးသော ရန်မာန်အပေါင်းရှိသည်၊ **ဘဝေယျံ-** ဖြစ်ရပါလို၏၊ **ဂုဏာကရဿ-** သီလ၊ သမာဓိ အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ **သံဃဿ-** ပရမတ္ထသံဃာတော်၏၊ **တေနေ-** တန်ခိုးအားဖြင့်၊ **သုစိတော-** ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ **ဘဝေယျံ-** ဖြစ်ရပါလို၏။
 [ဤ ရတနာရွှေချိုင့်ဂါထာတော်နှင့် ပါဠိအနက်ကိုမာဂဝိ(သာစည်)၏ ဆယ်ဆောင်တွဲသင်တန်း မြန်မာပြန်ကျမ်းစာအုပ်ပါ ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိမြန်မာပြန်နှင့် ညှိနှိုင်း၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပါဠိအယ်ဒီတာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ [ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီယနိကာယကောဝိ(နိကာယဝိပလ)] မှ ပါဠိအနက်တွဲ၍ ပြန်ဆိုထည့်သွင်းထားပါသည်။]
 တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်း ကြိုလောဟာ အဆောင်ကို အဘွားရွတ်ဆိုပုံနှင့် ဒေါ်လှရီ ရွတ်ဆိုပုံများ မတူကွဲပြားသော်လည်း နှစ်မျိုးလုံးပင် ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်တင် ကြိုရတနာ ငွေပွား အဆောင်ရတနာများ ဖြစ်ကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများ အား တင်ပြလိုက်ရပါသတည်း။

သီတာဆန်း(မော်လမြိုင်)

အသိကျ အလုပ်ို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရိုတာကတော့ ဓမ္မတာ ခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ကိုပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ကျန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေး များ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် လကျော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညို ြာရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာ ကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ ဘာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ဆက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် သွေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ဆောက်သွားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ ကို အတုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ဆေးဝါးခိုရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ. . .

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲ့ဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

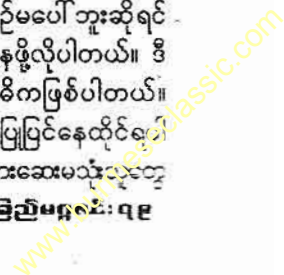
“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလဲ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချစ်ဇင်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး ငြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ခွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ခွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အတယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီးဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆိုလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရွှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံမှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း၊ စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင်ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဗန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၁၂၂၇၇၂၄။

www.burmeseclassic.com

စပါးတောင်စိုး သာသနာ့အောင်မြေ

လေးသွန်းခံတောင်စိုး (၅)

ယခင်လမှအဆက်

ထိုစေတီ၏ အရှေ့ဘက်၌ ရေကန် တစ်ကန်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ထိုစေတီ ၏ မြောက်ဘက်ရှိ မြေနီလမ်းအတိုင်း တဖြည်းဖြည်း တောင်ခြေသို့ ဆိုင်ကယ် ကို မောင်းနှင် ဆင်းသက်သွားရ၏။

တောအုပ်တစ်ခုကို ဖြတ်သန်းလိုက် ပြီးနောက် ကျယ်ပြန့်သော တောင်ကုန်း မြေပြင်တွင် ဆိုင်ကယ်ကို ရပ်နားစေ လိုက်ပြန်ပါသည်။ ဖွေးဖွေးဖြူဖြူ စေတီ တစ်ဆူကို ဖူးရ၏။

ကျောက်ဆည်မြို့ ဖောင်တော်ဦး ဘုရားအနီး၌ သီတင်းသုံးနေခဲ့သော တပ်ကျော် ဆရာတော်ကြီးသည် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် လေးသွန်းခံတောင်သို့ လာရောက်၍ သီတင်းသုံးနေစဉ် တည် သွားခြင်းဖြစ်၍ “ကပ်ကျော်စေတီ” ဟု အမည်တွင် ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆဆိုရှိပါသည်။

တပ်ကျော်ဆရာတော်သည် တောင် မြေတွင် မကျန်းမမာဖြစ်ပြီး ကူးတို့ရွာ မှ အိမ်တစ်ဆောင်တွင် ပျံလွန်တော်မူ သည်။ အလောင်းတော်ကို လေးသွန်းခံ တောင်၏ အရှေ့ဘက်ကွင်းတွင် နေ့လယ်ထားကြောင်း သိရှိပါ၏။

တပ်ကျော်စေတီ အရှေ့ဘက် အရှေ့ဘက်တွင် ရွှေရောင်သင်္ကန်းတော် မှု ဘုမိဒဿမုဒြထိုင်တော်မူ ဗုဒ္ဓ အရုပ်တော်တစ်ဆူနှင့် ဈာနမုဒြာဟန် အရုပ်တော်တစ်ဆူ နှစ်ဆူကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

ဖောင်တော်ဦး (ထားဝယ်)

ကပ်ကျော်စေတီ အရှေ့ဘက်	ကပ်ကျော်စေတီ အရှေ့ဘက်
ဘုရားသိမ်တွင် ဘုမိဒဿမုဒြာဟန်	ဘုရားသိမ်အရှေ့ဘက်၌ပင်
ထိုင်တော်မူဘုရားနှင့် ဈာနမုဒြာဟန်	မြောက်လှည့်ဘုရားသိမ်တွင်
ထိုင်တော်မူ ဘုရားနှစ်ဆူ	ရွှေစကြာမုဒြာဟန် ကျောက်ဆည်တု
ကိန်းဝပ်လျက်ရှိစဉ်	ထိုင်တော်မူဘုရားစား ဖူးမြော်ရစဉ်

ထိုဘုရားသိမ်၏ အရှေ့ဘက် မြေပြန့်တွင်လည်း မြောက်ဘက်လှည့် ဘုရားသိမ်အတွင်း ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဓမ္မစကြာမုဒြာဟန် ကျောက်ဆင်းတု ထိုင်တော်မူဘုရားကိုလည်း ဖူးမြော် ရပါ၏။

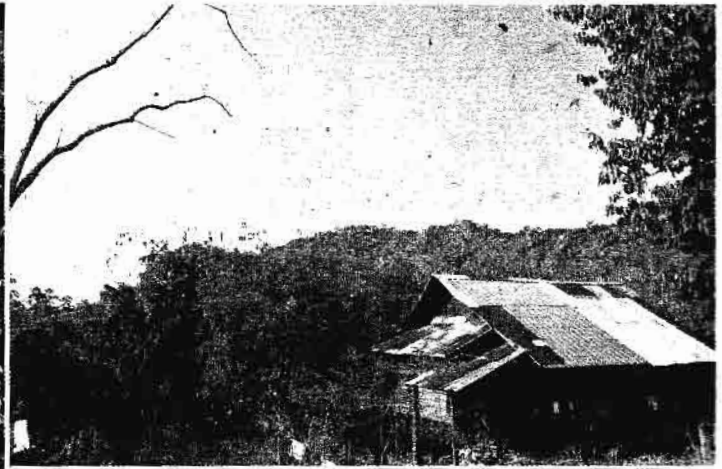
ကပ်ကျော်စေတီ တည်ရှိရာ မြေပြန့် တောင်ကုန်းလမ်း၏ မြောက်ဘက်တွင် လင်းလွန်းပင်၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသော ထိုင်တော်မူ ဘုရားတစ်ဆူကို ဖူးမြော် ကြည့်ညိုရ၏။

ဤသို့ ဖူးမြော်ကြည့်ညိုစဉ်... အချိန် မရှိမအရပ်ဒေသတွင် ဘုရား အလောင်းသည် လူသာမန်တို့ ကျင့်နိုင်

ဖွယ်ရာ ဝေးလေစွ အကျင့်တရား အဆင့်ဆင့်တို့ကို ခြောက်နှစ်ကြာ ကျင့်ပြီးနောက် ဗောဓိပင်အောက် ရွှေပလ္လင်ဝယ် မာန်ငါးပါးကို အောင်မြင် တော်မူ၍ ဘုရားစင်စစ် ဂေါ်နဖြစ်တော် မူချိန်ဖြစ်သည်။

မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်ရာ ဗောဓိ မဏ္ဍိုင်နေရာမှ အစပြု၍ ခုနစ်ရက် ခုနစ်လီ ရွှင်ကြည်စုမျှော် နေထိုင်တော် မူရာ ဌာနအဆုံး သတ္တဟ စံနေတော်မူ ရာ ရာဇယတန လင်းလွန်းပင်၌ သီတင်းသုံးနေဆဲ အချိန်ကာလကို ရည်စူးကိုးကွယ်ထားသဖြင့် ဖူးမြော် ကြည့်ညိုရ၍ ကြည်နူးချမ်းမြေ့ ဝိတ်

www.burmeseclassic.com

လင်းလွန်းပင်၏မြောက်ဘက်ထောင်ကုန်းရှိလှိုင်အတွင်း
ရောင်တစ်ဆောင် တွေ့ရမည်

လင်းလွန်းပင်၌ သီတင်းလှုံတော်မူသော ထိုင်တော်မူ
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်အား ကြည့်လိုမည်

ဖြာဝေရပါ၏။

ထိုထိုင်တော်မူဘုရား၏ ကျောဘက် (မြောက်ဘက်) တောင်ကုန်းချိုင့်ဝှမ်း အတွင်း၌ ဥပုသ်သီတင်း တည်ဆောက် နားနေမှု ပြုနိုင်ရန် ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းထားသော ရောင်တစ်ဆောင်ကို တွေ့မြင်ရ၏။

ရေပင်၏ အနောက်ဘက်တွင် ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာသည် ပစ္စဝဂ္ဂီငါးပါးအား ဓမ္မစက္က ပတ္တနသုတ္တန်ဒေသနာတော် ဟော ကြားနေဟန်ကို သွင်းမိုးကျောင်းဆောင် ဖြင့် ပူဇော်ထားပါသည်။

ကပ်ကျော်စေတီ၏ အနောက်ဘက် ဘုရားသီမိ၌လည်း သစ်ခေါက်ရောင် သက်န်းတော်ဖြင့် ဖူးမြော်ကြည့်ညိုဖွယ် ရာ ဘူမိဖယသမုဒြာဟန် ထိုင်တော်မူ ဘုရားတစ်ဆူကိုလည်း ဦးခိုက်ကြည့်ညို ရပါ၏။

အနောက်ဘက် ဘုရားသီမိ၏ အနောက်ဘက်ရှိ ဝါးရုံတောအောက်၌ မြောက်ဘက်အရပ် မျက်နှာတော်မူ၍

၈၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွှေပလ္လင်ပေါ်ဝယ် ထိုင်တော်မူသော ပွင့်ရာ ဗောဓိဘုရားတစ်ဆူကိုလည်း ဖူးမြော်ကြည့်ညိုရလေသည်။

ကပ်ကျော်စေတီ၏ အောက်ဘက် တောင်စွယ်ထိပ်၌လည်း စေတီတစ်ဆူ ကို ဖူးတွေ့ရပြန်ပါသည်။ ထိုစေတီ တည်ရှိ ကိန်းဝပ်နေရာသည် လောက သရဖူလျောင်းတော်မူ ဘုရားကြီး၏ နောက်ကျော တောင်ထိပ်၌ စေတီရှိ လေးသွန်းခံတောင်ဖြစ်၏။ ထိုစေတီကို လေးသွန်းခံစေတီဟုခေါ်၏။

လေးသွန်းခံတောင်သည် မြို့နှင့် အနည်းငယ်လှမ်းသော်လည်း ဆိတ် ငြိမ်အေးချမ်းလှသော တောရိပ်၊ တောင်ရိပ်ဝယ် ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ တည်ရှိနေ၏။

အနောက်ယွန်းယွန်း တောင်ကုန်း မို့မို့တွင် စိမ်းစိုနေသော တောင်အုပ် ကလေးက အရိပ်မိုးနေ၏။ ဘုရားရိပ်၊ တရားရိပ်ဝယ် တောရိပ်၊ တောင်ရိပ် ကလေးများပါ နွယ်နေသဖြင့် ဘုရားဖူး ပြည်သူတို့ စိတ်အပန်းဖြေရ၏။

သူတော်စင် အရှင်သူမြတ် ရဟန်း၊

သံဃာ၊ ရသေ့၊ ပါရမီရှင် အပေါင်းတို့ သည် စပါးတောင်တန်း တောင်စွယ် တောင်ထွတ်ရှိ စေတီပုထိုးများ၌ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြ၏။

ထို့အတူ နတ်ဗြဟ္မာ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ပုဂ္ဂိုလ် ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပထမဘိုးဘိုးအောင်၊ ရက္ခန်းစင်ဆရာတော်ကြီး၊ တောင် ပွားကျောင်းထိုင် ဘုန်းတော်ကြီး အဆက်ဆက် ဆရာတော်များသည် လည်းကောင်း၊ ကပ်ကျော်ဆရာတော်၊ လူပညာရှိတို့သည် လည်းကောင်း စပါးတောင်တန်းရှိ စေတီပုထိုးများ၌ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့ကြ၏။

စေတီပုထိုးများ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြုခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကြောင်း တရား(၃)ပါးရှိ၏။ ထို(၃)ပါးအနက် တစ်ပါးပါးနှင့် ကိုက်ညီမှုရှိလျှင် တန်ခိုး ပြာဋိဟာပြုလေ့ ရှိပေသည်။

ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တို့က အဓိဋ္ဌာန် ပြုခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့က အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ သဒ္ဓါ တရားရှိသူ လူပညာရှိတို့က အဓိဋ္ဌာန်

▲ ယဉ်ကျေးမှုအား ထူမြှောက်ရာ တရားသောကြားနေစဉ်

တပ်ကျော်တော်အဆောက်တက် ဘုရားသိမ်တွင်
သစ်ပေါက်ကျင်သင်္ကန်းတော်ဖြင့်
ဘုရားသေ့ပြုထိုင်တော်မူဘုရားအား ဖူးမြော်စဉ်

ပြုခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ ဘုရားစေတီတို့မှ တန်ခိုးပြာဋိပကာ ပြတတ်လေ့ ရှိသည် ဟုဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် စပါးတောင်တန်း တောင်စွယ်တို့၌ ကိန်းဝပ်တော်မူကြ သော စေတီ၊ ပုထိုးများသည် ထားဝယ် ခရိုင်(၄)မြို့နယ်ရှိ စေတီ၊ ပုထိုးများနှင့် ဆက်သွယ် ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူး လေ့ရှိကြောင်း သိရှိရလေသည်။

လေးသွန်းခံ တောင်စွယ်၏ ရှုခင်း တလည်း လွမ်းစရာတစ်ခု ဖြစ်ပေ၏။ နောက်ဆုံး လွမ်းစရာတစ်ခုက လေးသွန်းခံဘုရားပေါ်မှ ထားဝယ် ဒေသ၏ နေဝင်ချိန်ကို လှမ်းကြည့် ထိုကဲ့သို့ အချိန်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန် နှစ်ထမ်းထားဝယ်ဒေသရှိ ဘုရားပေါင်းစုံ ပေါ် အပေါ်စီးမှနေ၍ မြင်ရသော မြင်ကွင်းဖြစ်၏။

ဝင်တော့မည့် နေလုံးနီနီ၏ နေလုံးရောင် ထွေယှက်ဖြာသန်းနေ သော ဘုရား၊ စေတီတို့ကို လှမ်းကြည့် သောအခါ လွမ်းလို့လွမ်းမှန်း မသိပါ။ နေလုံး၏ ရင်တစ်ခုလုံး အလွမ်း

တွေနှင့် ပြည့်သိပ်နေသလို ခံစားလိုက် ရ၏။

အနီရောင်မှ ပန်းရောင်၊ ထို ပန်း ရောင် ဖျော့ကာ တဖြည်းဖြည်း မှိန်ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားသည့် နေလုံးကြီး ကို ငေးကြည့်ရင်း စာရေးသူ ထို လေးသွန်းခံ သာသနာ့အောင်မြေ ဘုရားတောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ကြပါ သည်။

စပါးတောင်ရိုး (အနောက်)ဘက်စွန် အနောက်ဘက်တောင်စွယ် လေးသွန်း ခံတောင်မြေရင်းတွင် ကိန်းဝပ်တည်ရှိ သော လောကသရဖူလျောင်းတော်မူ ဘုရားကြီးအား ဝင်ရောက်ကြည့်လို ပူးမြော်ရင်း ဤဘုရားကြီးနှင့် ပတ် သက်၍ အတိတ်ဖြစ်ရပ်များ စာရေးသူ အမှတ်ရနေမိသည်။

လျောင်းတော်မူဘုရားကြီး တည် ထားကိုးကွယ်မှု မပြုမီကာလမှာ စပါး တောင်စွယ် လေးသွန်းခံတောင်ခြေ၌ ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်းကို ရှေးဦးပထမ တည်ထောင်တော်မူသည့် ပိဋကတ် သုံးပုံကို အာဂုံနှုတ် ရွတ်ဆိုနိုင်ခဲ့သော

ဆရာတော် ဦးကုန္ဒဝံသဟူ၍ အရှင် သူမြတ်တစ်ပါး ပေါ်ထွန်းခဲ့ဖူးပါသည်။

ဦးကုန္ဒဝံသသည်လည်း “ပိဋကတ် တိုက်ကျောင်းဆရာတော်” ဟူ၍ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလေသည်။

ဦးကုန္ဒဝံသသည် ပိဋကတ်တိုက် ကျောင်းမှ စပါးတောင်(ဆင်ခေါင်း တောင်)သို့ တက်ရောက်ရာ လမ်းကို သစ်ဖြူတောင်မှတစ်ဆင့် တောင်ပေါ် သို့ လှည်းလမ်းဖောက်၍ ဆရာတော် အရှင်ဂုဏအား တစ်နှစ်တစ်ခါ တက် ရောက်ဖူးမြော် ကန်တော့လေ့ရှိ၏။

ဦးကုန္ဒဝံသသည် စပါးတောင်ရိုး တောင်ဘက်ခြေ သစ်ကိုပိတောင်တွင် လည်း တောရဆောက်တည်၏။

ထိုစဉ် လောကသရဖူလျောင်းတော် မူဘုရားကြီး မတည်မီ ပုဗ္ဗနိမိတ်ပေါ် ပေါက်၏။ ထိုအတိတ်တဘောင်သံချပ် မှာ...

‘ပျက်နာမှာ-သံကျောစေ့
ပါဆော်န်အရင်းကျ’
ဟူ၍ ထားဝယ်စကားဖြစ်၏။
မြန်မာလိုမှာ...

www.burmeseclassic.com

‘မျက်နှာမှာ သံကျောက်စေ့ - စပါးတောင်
ခြေရင်းကြည့်’
ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ဆရာတော်သည် ထိုသံချပ်ကို
ဦးပဉ္စင်းများ ပင့်ခေါ်၍ မေးရာ ဦးပဉ္စင်း
တစ်ပါးမှ တိကျစွာ မဖြေဆိုနိုင်ခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော် ဦးကုန္ဒဝံသ
က “စပါးတောင်ခြေရင်းကြည့်” ဆို
သော သံချပ်သီချင်းအရ ဆရာတော်၏
အသက် အနှစ်တစ်ရာပြည့်လျှင်
ဆရာတော် မရှိသော်လည်း “**ဒီစပါး
တောင်ခြေရင်းကို ရှင်လူအများ
အံ့သြစွာ ကြည့်လိမ့်မယ်။ ဆရာ
တော်ရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်ဟာ ၁၁၉၃
ခုနှစ် ဖြစ်တယ်**” ဟု မိန့်ကြားပြော၏။

ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်း ဆရာတော်
ကြီးဦးကုန္ဒဝံသ ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက်
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၂ ခုနှစ်တွင်
ဆရာတော်ကြီး၏တပည့် ကညိုရုပ်၊
မြေတိုက်ကျောင်း ဆရာတော်
“ဦးကုသိန္ဒရ” အရှင်သူမြတ်သည်
လျောင်းတော်မူဘုရားကြီး တစ်ဆူ
တည်ရန် အရှင်သူမြတ်များနှင့် ဒကာ၊
ဒကာမများအား ပင့်ဖိတ်၍ အစည်း
အဝေးပြုလုပ်ခဲ့ကြ၏။

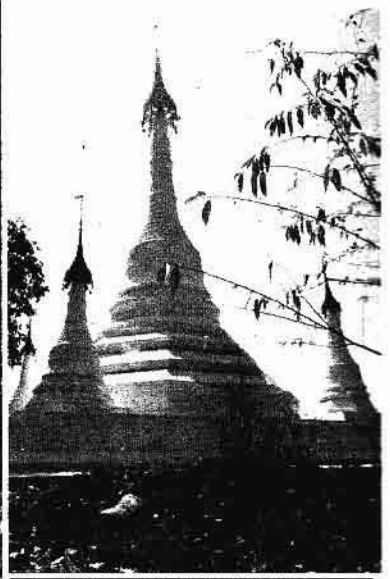
ထိုအခါ သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်
များက...

လျောင်းတော်မူ ဘုရားကြီးတည်
မည့်နေရာနှင့် ဘုရားကြီး နှိုင်းချိန်ကာ
အုတ်မြစ်ချမည့် နေရာသည် အနိမ့်
ဘက်က ဖြစ်နေတာကြောင့် အထက်
ဘက် နေရာအမြင့်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရန်
သင့်လျော်ကြောင်း အများသဘောတူ
ဆုံးဖြတ်တော်မူခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ နေရာပြောင်းရွှေ့လိုက်ပြီး
လျောင်းတော်မူဘုရားကြီးကို ကောဇာ
သက္ကရာဇ် ၁၂၉၃ ခုနှစ်တွင် တည်
သည့် အချိန်ကာလသည် ပိဋကတ်

◆ ပါးရုံသာယာဘက်၌ ထိုဆရာမူ
ဗွန်ဂှ တော်မူဘုရားတစ်ဆူကို
ဖူးမြော်ကြည့်လိုစဉ်

◆ လောသွန်ခင်တော်အား ဖူးရစဉ်

တိုက်ဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒဝံသ၏
သက်တော် အနှစ်တစ်ရာနှင့် ကိုက်ညီ
၍ ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားခဲ့သည့်
စပါးတောင်ခြေရင်းကေး “ကြည့်” ဆို
သော သီချင်းသံချပ်နှင့် ကိုက်ညီနေ
သည်ကို အံ့သြစွာ တွေ့ရလေ၏။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၃ ခုနှစ်၊
နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၃)ရက်နေ့
နံနက် နေဝန်းပေါ်အချိန်ဝယ် သံဃာ
တော်အရှင်သူမြတ်များနှင့်တကွ ဒကာ၊
ဒကာမအပေါင်းတို့ ညီညွတ်ကြလျက်
အငြိမ်းစားမြို့အုပ်မင်း ဦးနှင်းလှိုင်က
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ သြဘာရတု
ဖတ်ကြားပြီး အုတ်မြစ်ချကြလေသည်။

လျောင်းတော်မူ ဘုရားကြီးကို
ထားဝယ်မြို့ဇာတိ ဆရာကြီးဦးစောဖေ၊
ဦးဘဝေးတို့နှင့်အတူ တပည့်များ ပါဝင်
ပူးပေါင်း တည်ဆောက်ကြကြောင်း
သိရှိရသည်။

ထိုသို့ လျောင်းတော်မူဘုရားကြီးကို
တည်ကြရာတွင် ဦးခေါင်းတော်နှင့်

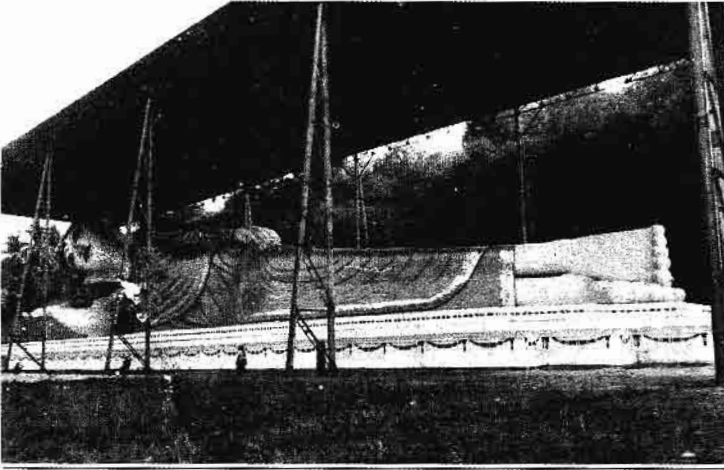
မျက်နှာတော်အတွက် သံဆန်ခါခံ၍
အင်တေသရွတ်နှင့် ပြုလုပ်ရာ၊ ခြောက်
သွေ့လျှင် မျက်နှာတော်မှာ အကြိမ်
ကြိမ် ကွဲအက်သဖြင့် မကွဲရအောင်
နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် စမ်းသပ်ပြုလုပ်
ကြ၏။

ထိုအခါ နောက်ဆုံး၌ သိပ္ပံနည်း
တစ်ရပ်ဖြစ်သော ကျောက်စေ့ (ခေါ်)
ကျောက်စရစ်ဖြူလုံး ကလေးများကို
ညက်စွာထောင်းပြီး အင်တေနှင့်
ရောစပ်ပြုလုပ်မှ မျက်နှာတော်တွင်
အမာခံရကာ မကွဲမအက်ဘဲ အောင်
မြင်လေတော့၏။

ထိုအခါ “**မျက်နှာမှာ သံကျောက်
စေ့**” ဟူသော ကျောင်းသားသူငယ်များ
သီဆိုကြသည့် သံချပ်သီချင်း၏
အဓိပ္ပါယ်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေသည့်
အတွက် အံ့သြကြရ၏။

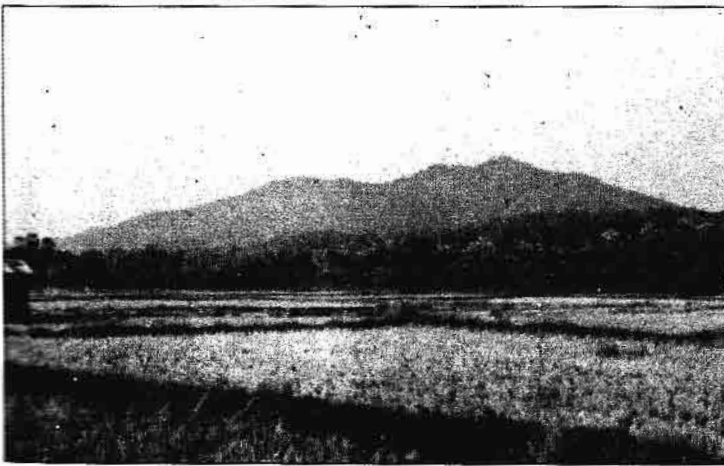
ထိုစဉ်အခါကာလ လျောင်းတော်မူ
ဘုရားကြီးရုပ်ပွားတော်သည် တစ်ကမ္ဘာ
လုံးတွင် ဉာဏ်တော်အကြီးဆုံး ဖြစ်
သောကြောင့် ဘွဲ့တော်အမည်ကို
“**လောကသရဖူ လျောင်းတော်မူ**

www.burmeseclassic.com

◀ လောကသရဖူလျှောင်တော်မူတရားကြီးတား ကြည်ညိုမှုခြေခံ

◀ ထာဝယ်ခြောက် ကားလမ်းထိ (တရားဗျာနရင်းညွှတ်ရာ ကျောက်ဆောင်လမ်းထိ)မှ ဝမ်းတောင်(အထူးပုဂ္ဂိုလ်တောင်)မြင့်ကွင်း

ရစ်ပွားတော်မြတ်ကြီး” ဟူသော ဘွဲ့အမည် သမုတ်ကြလေသည်။

ယခုအခါ တနင်္သာရီတိုင်းထဲသို့ ကြွလာပြီး တော်ဝင် ကျောက်သရဖူလျှောင်တော်မူတရားကြီးတော်အဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြား နှုတ် ရှိလေသည်။

လျှောင်းတော်မူတရားကြီး၏ ပလ္လင်ဆောင် တည်ရှိရာ တောင်ကုန်းပေါ်မှ အနောက်ဘက် တောင်ခြေတွင် နေရာထိုင် ဝါဝင်းသပွယ်စွာ စေတီတော်ကို စီးမိုးဖူးမြော်ရ၏။

အနောက်ဘက် တောင်ခြေသို့

တောင်ပတ်ကားလမ်းအတိုင်း ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ဆင်းသက်လာရာ အနောက်ဘက်မျက်နှာစာပြသော မုခ်ဦးအပေါ်၌ “အရိုးတော်စေတီတော်မြတ်” ဟူ၍ ကမ္ဘာလှည့်စာတန်းကို မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။

သို့နှင့် ထိုစေတီအနီးသို့ ဝင်ရောက်၍ ဖူးမြော်ကြည့်ညို လေ့လာရာ ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒဝံသ ပျံလွန်တော်မူသောအခါ အရိုးတော်အား ဌာပနာပြီး တည်ထားသော စေတီတော်ဖြစ်၍ “အရိုးတော်

စေတီတော်မြတ်” ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရလေသည်။

စပါးတောင်တန်းပေါ်မှ ဘုရား၊ စေတီ၊ ပုထိုးများကို ငေးမောကြည့်ကာ အောင်မြေဌာနများရှိရာ စပါးတောင်ကို နှုတ်ဆက်ခွဲခွာရသော်လည်း စပါးတောင်အောင်မြေ(ဉ)ဌာနသည် စာရေးသူ၏ အတွေးထဲထိ လိုက်ပါလာနေတုန်း ဖြစ်ရပါ၏။

စိတ်ကူးနှင့် လွမ်းခဲ့ရသော စပါးတောင်အောင်မြေများကို ကိုယ်တွေ့မြင်လိုက်ရပြီးနောက် စာရေးသူ ပို၍ လွမ်းဆွတ်မိသွားပါ၏။

ထိုအလွမ်းသည် ရှေးတုန်းက စာရေးသူကို တိုးဘွားများသည် နှောင်းလူတို့အတွက် ဤကဲ့သို့ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်တွေ ကျန်ရစ်ခဲ့နိုင်အောင် အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြပါလားဟု တွေးမိပြီး သူတို့ကို ဂုဏ်ပြုတသချင်သည့်အလွမ်း ဖြစ်ပါ၏။

လေးသွန်းခံ သာသနာ့အောင်မြေသည် စပါးတောင်အောင်မြေ(ဉ)ဌာနတွင် တစ်ဌာနအပါအဝင် ဖြစ်ပါ၏။

ထိုအောင်မြေဌာနတွင် ပိဋကတ်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးကုန္ဒဝံသသည်လည်းကောင်း၊ ကျောက်ဆည်မြို့ ကပ်ကျော်ဆရာတော်သည်လည်းကောင်း၊ သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည် လည်းကောင်း အဓိဌာန်ပြုကြရာနေရာ အောင်မြေဌာန ဖြစ်ပါ၏။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ အထင်ကရဖြစ်သော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးမြို့မှ မန္တလေးတောင်၊ ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့နယ်မှ ပုပ္ဖိုးတောင်၊ မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်တီမြို့နယ်မှ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားများသို့ မြန်မာနိုင်ငံ နေရာအနှံ့မှ

ဘုရားဖူးခရီးသည်များ သွားရောက် ဖူးမြော်လေ့လာ တရားအဓိဋ္ဌာန်ဝင် ရောက်ကြ၏။

ထို့အတူ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ ထားဝယ်မြို့ရှိ စပါးတောင်(အရှေ့ပုပ္ဖိုးတောင်)သည်လည်း အံ့ဖွယ် ထူးခြား စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ၊ လေ့လာ စရာ ဖူးမြော်ကြည့်ညို့ဖွယ်ရာ ဘုရား၊ စေတီ၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်များဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။

အထူးအဆန်းများဖြင့် မြင်တွေ့ရုံဖြင့် မပြီးသေးပါ။ ဘုရားဖူးများ တရားထူးရရန်မှာ မိမိတို့၏ စိတ်ကိုသာ ပဓာန ထားရပေမည်။

သီတင်းသီလ ဥပုသ်စောင့်ပြီးလျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ပါရမီကုသိုလ်ထူးကို ရယူနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ထားဝယ်မြို့မှ (၃)မိုင်ခရီးခန့် အကွာအဝေးမှာရှိသော တောင်ပွားကျောင်းမှတစ်ဆင့် စပါးတောင်ရိုးပေါ်ဝယ် စေတီ၊ဘုရားများ ဖူးမြော်ကြည့်ညို့ပါ။

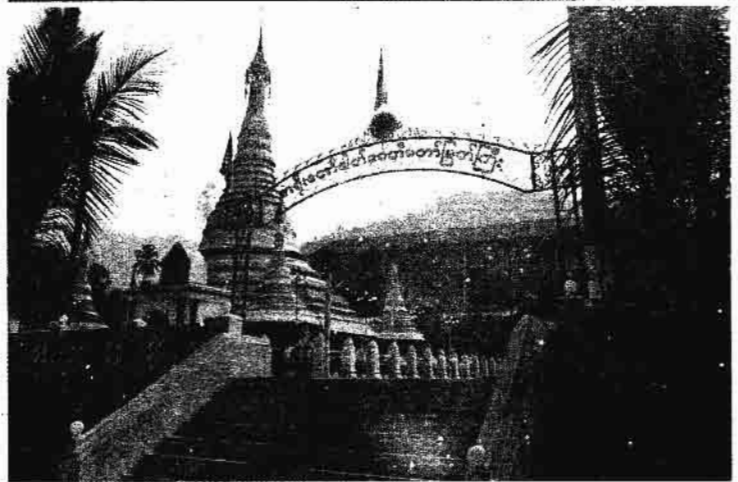
ထို့နောက် စပါးတောင်ဘက်စွန်အနောက်ဘက် တောင်စွယ်ရှိ လေးသွန်းခံ သာသနာ့အောင်မြေသို့ လာရောက်ကာ စေတီ၊ဘုရားများကို လည်း ကြည့်ညို့ဖူးမြော်ခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်တရားဝင်ရောက်ခြင်းနှင့် စပါးတောင်တန်းပေါ်မှ ထားဝယ်မြို့၏ အလှသဘာဝရှုခင်းအဖုံဖုံကို ကြည့်ရှု ရသများ ခံစားနိုင်ရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရပါကြောင်း...။

[ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ကူညီပေးပါသော ထားဝယ်မြို့၊ ကညံ့ရပ်နေ ဦးကျော်သက်+ ဒေါ်သန်းစိန် မိသားစုတို့အား အထူးကျေးဇူး တင်ရှိပါကြောင်း...]

၈၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

• လောကသရဖူလျှင်ဆော်မှုတရားကြီး ကိုးမိုင်တော်မူရာ ယလွင်တော်တောင်ကုန်းပေါ်မှာရှိဆော်ဆတ်ဝေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဖူးမြော်ကြည့်ညို့ရန်
• အရိုးတော်ဆတ်ဝေတီတော်မြတ်ကြီး အဝင်နံရံကို တွေ့ရစဉ်

ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်း ကျန်းမာကြပါစေ။

မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)

ကိုးကားချက်

- ၁။ ထားဝယ်ရာဇဝင်သမိုင်း-“စာရေးဆရာကြီး ရွှေဝယ်ဇ”
- ၂။ ရှင်ကိုးရှင်နှင့် သမိုင်းဝင် ထားဝယ်ဘုရားများ-“မောင်သန်းဆွေ(ထားဝယ်)”
- ၃။ ရုပ်ပွားတော်ကိုးကွယ်မှုနှင့် အကျိုးအာနိသင်များ-“မောင်သိမ်”

- ၄။ အရှေ့ပုပ္ဖိုး(စပါးတောင်) စာစောင်-“နေမင်းရာဇာ(ထားဝယ်)”
- ၅။ စပါးတောင် (အရှေ့ပုပ္ဖိုးတောင်) တောင်တန်းသာသနာပြု တောင်ပွားကျောင်းထိုင် ဆဋ္ဌမဆရာတော်ဦးကောဝိဒ၏ မိန့်ကြားချက်။
- ၆။ ဦးစိုးတင်(ကယားပြည်နယ်၊ လွယ်ကော်မြို့နေ)၏ ပြောပြချက်။
- ၇။ ကိုယ်တိုင် စပါးတောင်(အရှေ့ပုပ္ဖိုးတောင်)သို့ ဘုရားဖူး သွားရောက် လေ့လာမှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံများရိုက်ကူးခြင်း။(၃၀-၁၁-၂၀၁၅) (၂၃-၂-၂၀၁၆)၊(၃-၃-၂၀၁၆)။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း

ဆွေးနွေးရက်သံ ရွေးချယ်ပါ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်မိုးလင်း အိပ်ရာမှ ထမုတ်စိန်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော... စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့... ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသောနေ့ရက်များကို သေချာဂန် သိရှိစေရန် အလို့ငှာ စေတနာအရ ထူးလားလားဆောင်ပေးကာ ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကိုမူ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မွှေးရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ။ ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

ဇန်နဝါရီလ(၈)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည် ဆိုပါစို့။ (၈)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၁)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်း မွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၂၄)ရ၏။ ယင်း(၂၄)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၂ + ၄ = ၆ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် ဇန်နဝါရီလ(၈)ရက်နေ့တွင် (၆)ဂဏန်း ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

သော အကူအညီများရရှိခြင်း၊ မိမိက အကူအညီ ပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
 ၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်းသည့် အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။
 ၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။
 ၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာများ ကြုံရတတ်၏။
 ၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွမ်းမောတသဖွယ် အဖြစ်အပျက်များ တိုးလိမ့်တန်းလန်း ဖြစ်ရခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
 ၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ မထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။
 ၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ရခြင်း၊ ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
 ၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တာသာရေး၊ ပညာရေး ဆရာသမားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်းရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

မကောင်းရက်ရှောင်၊ ကောင်းရက်ဆောင်ကာ မြားမြောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြလျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လှလုံးလှကာ လောကအလယ် ဂုဏ်ခပ်ကြွယ်သည့် လောကီပညာ အကျိုးထည်။

ကောင်းမှုအကြောင်းပြု တောင်းဆိုပြည့်ပါစေ။

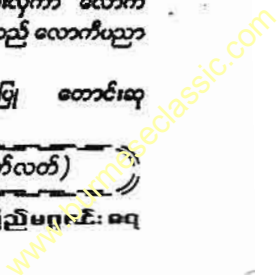
✧ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ✧

သနင်္ဂါနေ့	တနင်္လာ	ဒဂုန်	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
1	2	3	4	5	6	7
၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄
၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀	၂၁
၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈
၂၉	၃၀	၃၁	၆			

မကြာမီကွန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ် ၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်းထား

သုခစုစုံ(ကျွန်ုပ်တို့)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ▶

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

မှတ်ပုံတင် - ၀၁၁၄၂၄ ၀၁၀၇၆၆ လိုင်စင် ၇၂၀၁၁၊ စာအုပ်အမှတ် (၁၃၁၂)

မုံရွာဆရာမိုး အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

“ ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥံ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး၊ နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ ”

“ နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး ”

“ နုလုံးဟာ မွေးဇွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှတာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ စနစ်ကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေစွမ်းလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးခက်နေခြင်း၊ လေးပန်းခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချို့နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့ ”

“ ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ် ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ် ”

“ သက်သာပျောက်ကင်းခိုဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ် ”

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး ”

“ သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

“ ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ ”

“ ကံ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခွန် မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရခြင်း မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးရန်မမှန် မောပန်းခြင်း မှားဝေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးဟာ ဆေးခွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ ”

“ အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တနေ့ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ မြန်မာ့ရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

ရန်ကုန်မြို့၊ ဗန္ဓုလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ရန်ကင်းမြို့၊ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ မြန်မာ့ရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး မြန်မာ့ပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးငါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၅/၃၇) ဇယတ်လမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပတိုင်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဝမ်း-၆၉၁၀၇၉ ၊ ၀၉-၅၁၀၀၆၃

မြောင်းမြ ဇော်တင့်စာပုံနှိပ်

ဆံတော်ရှင်

ဖြင်းနုတ်ဘုရား

ဆံတော်ပါးဆီသို့ (၄)

ယကင်းကျော်စွာ

ယခင်လမှ အဆက်

ဥမင်အနီး၌ တောင်စောင်းကို သစ်တုံးများဖြင့် ကျားကန်၍ အိပ်ရာ တစ်နေရာစာမျှ ဖန်တီးပေးထားသည်။ သွပ်ပြားဟောင်းများ မိုးကာ၍ ခေါင်းရင်း၌ ရုပ်ပွားငယ်တစ်ဆူဖြင့် ဘုရားစင်ကလေး ပြုလုပ်ထားသည်။

လူသွားလမ်းအကျယ် နှစ်ပေခန့်သာ ရှိလေရာ ကွန်းခိုစရာ ကျောင်းသစ်မီးကလေးဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးထားပုံကို အလွန် နှစ်သက်မိပေသည်။

[ပုံ-၂၈၊ ၂၉]

ဥမင်အတွင်း၌ လူတစ်ဦး တင်ပျဉ်ခွဲ ထိုင်ရုံမျှသာ ကျယ်ဝန်း၍ အဝင်ဝမှ ဘဲတောင်ဆစ်ချိုး ကွေ့ဝင်ရသဖြင့် နှလုံးလေ လုံခြုံသည်။ သာမန်ဘုရားဖူးများ လာရောက်လေ့မရှိ၊ လူသံ၊ သူသံ ကင်းဝေး၍ ဆိတ်ငြိမ်သည်။

ဤဥမင်ကို ရှေးယခင်က မည်သို့ ခေါ်ဝေါ်ကြသည်ဟု မသိရပေ။ ၁၉၈၀ ဩဂုတ်နှစ်ဝန်းကျင်က ရေးမြို့နယ်၊ ဝင်းကကျေးရွာ ဇာတိဖွားဆရာတော်ဦးဥက္ကမ လာရောက်သီတင်းသုံးကာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သည်။

ဝင်းကဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့သဖြင့် "ဝင်းကရူ" ခေါ်လေသလား။ ဆရာမောင်ကပင် ရှိနှင့်သော "ဝင်းက" နှင့် "ဝင်းက" ဆရာတော် ကြွရောက်သီတင်းသုံးလေသလားဟု သေချာစွာ မသိနိုင်ပေ။

သို့သော် ဝင်းကျိုက်တောင်အနီး ဝင်းမင်းချောင်းနံဘေး၌ ရော်ဘာခြံ

▲ (၃၂) ကျောက်တောင်အောက်မှ တစ်ဦးတည်းက

ရှင်(ယခင်က ဒူးရင်၊ မင်ကွတ် စသည် ဖြစ်သည်။) ဦးမောင်လှိုင်က ဤသို့ သီတင်းသုံးရာ နှစ်ပျော်၍ လွန်ခဲ့သော ဆယ်စု ပြောပြသည်။

နှစ် တစ်ခုကျော်ကမှ ကြက်ပေါင်စေးခေါ် ရော်ဘာပင်များ ပြောင်းလဲစိုက်ပျိုးခြင်း '၁၉၈၃ ခုနှစ်လောက်ရှိပေ။ (ဥယျာဉ်)၌ စောင့်ရှင်၊ တောကြောင်ကလေး ဟင်းသီး နုပျော့ရောင်ခြည်ပမ္မရင်း၊ ဓဇ

www.burmeseclassic.com

▲ ပုံ(၂) ထောင်စာင်မှ ကျောင်းသင်္ခယ်

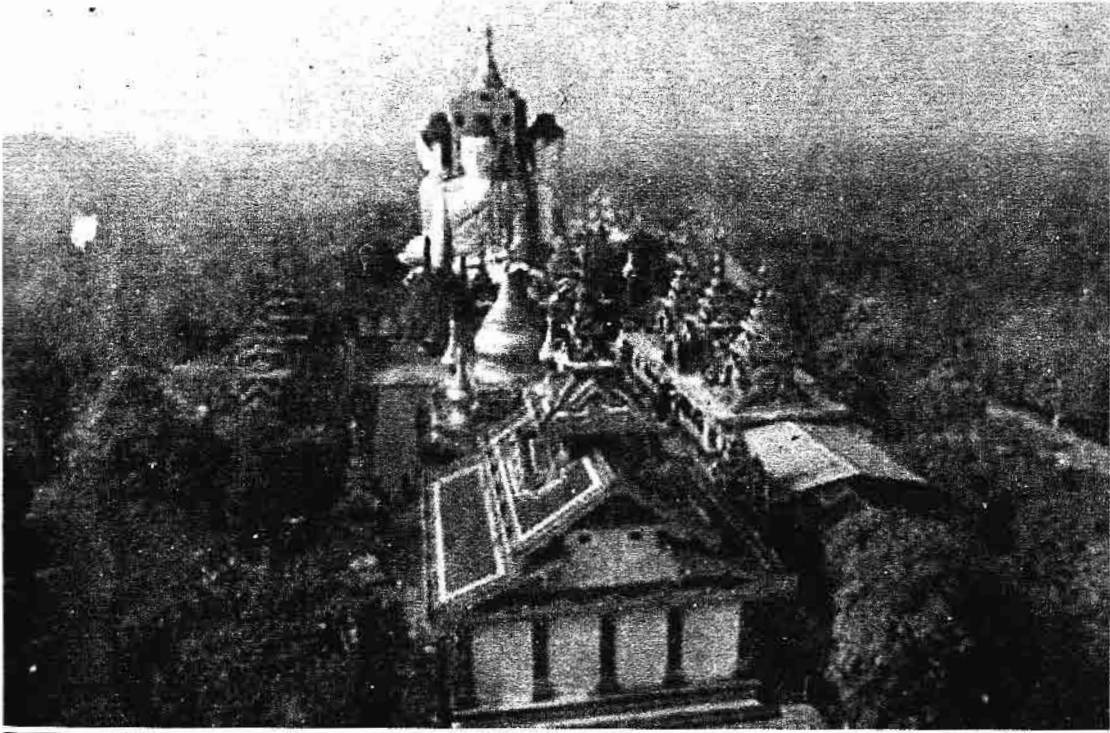
▲ ပုံ(၃) ထောင်စာင်အတွင်း ခြင်္ကေ

ရန်နဲ့ စကောက်(သားကောင်ထောင်ချောက်) ထောင်ပို့ပေါ် တက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက “ချေ”တွေထောင် ရတက်တယ်။ အခုလို တောမရှင်းသေးဘူး။ မင်းတရားတစ်ပါးထောင်ခြေ ရောက်ခါနီး ကျတော့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ရပ်နေတာ တွေ့တယ်။ သပိတ်ပိုက်လျက်သား ပျက်စိ ပိုက်ပြီး တရာမှတ်နေတယ်။ စူးစမ်းကြည့်တော့မှ ခြေထောက်က “စကောက်”မိနေတာပဲ။ ငါလဲ ဖြတ်ပေးမယ် လုပ်တော့ ပျက်လုံးဖွင့်ပြီး... “မင်းထောင်ချောက်လား” “မဟုတ်ပါဘူးဘုရား...အရှင်ဘုရားကို ကူညီတာပါ” “မဖြတ်ပါနဲ့... ငါ အကြွေးဆပ်နေတာ။ အချုပ်အကျဉ်းထောင်တန်းဆိုတာ တော်ရုံ လူ ကျွင့်မရှိဘူး။ အတိတ်အကုသိုလ် ဝင့်ကြွေး ရှိပူသာ ခံစားခွင့်ရတာ။ ငါလဲ ဆပ်ခွင့်ကြုံလို့ ဆပ်ရတာကွယ်။ ထောင်ချောက်ပိုင်ရှင်ကို ကျေးဇူးတင်သင့် တယ်။ သံသရာခရီးလမ်းမှာ အပြစ်အကြွေး တွေ လျှော်ပေးထေပေတာပေါ့”

၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထောင်ချောက်ကို ကြည့်တော့ မနေ့ကတည်းက မိနေတာ။ မနေ့က ဆွမ်းခံ ကြွချိန် ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အခု နေမလွဲခင် ဆွမ်းစီအောင် အပြေးသွားရတယ်။ မုဆိုးချင်း၊ ခြံသမားချင်းဆိုတော့ ဘယ်သူ့ပစ္စည်းဆိုတာ မှန်းဆလို့ ရတယ်လေ။ ပိုင်ရှင်နာမည်တော့ မပြောပါရစေနဲ့။ အခုအထိ ရှိသေးတယ်။ ကြားကြား ချင်း အပြေးလာပြီး ထောင်ချောက် ဖြုတ် ကုန်း၊ ကုန်းပြီး ကန်တော့ပါ လေရော။ ဘုန်းကြီးက... “မင်းအပြစ် မဟုတ်ပါဘူး...ငါက ဝစ်တိုမိ တယ်” လို့ ပြုံးပြီးပြောမှ စိတ်သက်သာရာ ရပြီး ပါလာတဲ့ ငှက်ပျောဖီးကို ဆက် ကပ်တယ်။ သုံးလေးလုံး ဘုဉ်းပေးပြီး ပြန်စွန့်သွားတယ်။ ‘ဘယ်က ဘုန်းကြီးလဲ’ ‘မဟာမောဓိမြိုင်ဆရာတော် တော ထွက်ခါစ သုံးခါလောက် ဖူးရတာပါ။ စတွေ့ခါစက သူမိန့်တာတွေ သိပ်

ဘဝင်မကျဘူး။ ဆံတော်ရှင်တောင် ဘက်ချောက်က “ဝင်းကု”နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောတာပါ။ ဘီးလင်း ကေလာသတောင်နားက “ဝင်းက”ရွာကိုလဲ ရောက်ဖူးသတဲ့။ အရင် ရှေးရှေးတုန်းက ပင်လယ်ကမ်း ခြေဖြစ်လို့ လှေတွေ ဝင်ကပ်ရာက “ဝင်ကပ်”၊ အခုမှ “ဝင်းက”ဖြစ်လာ တာလို့ ဆိုတယ်။ ဒါက အလွတ်သဘော ထွေရာ လေးပါး ပြောဆိုတာပါ။ ဒီနေရာတွေ က မွန်တို့ရဲ့ အိုးအိမ်ဟောင်းတွေပို့ မွန်ဘာသာနဲ့ အဓိပ္ပါယ်ဖော်မှ သိနိုင် တယ်။ “ဝင်”ဆိုတာ “ခြံဝင်း၊ ရေတိမ် ကွင်း”၊ “က”ဆိုတာ “ငါး”။ “ငါးပေါ်တဲ့ ရေတိမ်ကွင်း”ကနေ “ဝင်းက” ဖြစ်လာတာ ရှေးမွန်သမိုင်း မှာ အဆိုရှိတယ်လေ။ ဒါပေမယ့် အခုလို ထောင်ချောက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ်တွေ့ကြုံရတော့မှ သူ့ရဲ့ အကျင့်စရုဏကို အင်မတန် လေးစားသွားတယ်။ ဆရာတော် ဇင်းကျိုက်က ပြောင်း သွားတဲ့အထိ တတ်နိုင်သလောက်ပေါ့ လေ။ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက် ခြံထွက် ပစ္စည်းလေးတွေ မပြတ် လှူဒါန်းဖြစ်ခဲ့ တယ်။ သို့ဖြစ်လေရာ ဝင်းကဆရာတော် ကြီး(ရေးမြို့နယ်) မကြွရောက်မီကပင် “ဝင်းက” လိုဏ်ဂူ ရှိနှင့်နေသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိလေသည်။ ဝင်းကဆရာတော် ဦးဥတ္တမသည် ဝင်းကဂူမှ ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ် အနီးရှိ ဆေးတောင်၊ ကုလားမတောင် (ကရင်ပြည်နယ်)တို့တွင် ဆက်လက် အားထုတ်တော်မူသည်။ ၁၉၈၀ ခြောက်လောက်တွင် ဝင်း

◆ (၃၁) ကျောက်ဂူဂူထွာထွာထွာထွာ အထောက်အပံ့များ

နိုင်၍ သီတင်းသုံးကာ ရဟန္တာဟု
သနပ်ခြင်း ခံရမည်။
ရွှေတိဂုံစေတီသို့ တစ်နှစ် တစ်ကြိမ်
ကြွရောက်ကာ ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူ
လေ့ရှိသည်။ လောကီမျက်နှာစာတွင်
အခက်အခဲ ပြဿနာများ ကြုံရပါက
ဆရာတော်အား တမ်းတတိုင်တည်
ဆောက်ထားခြင်းဖြင့် ပြေလည်အေး
ကြီးကြသည်ဆို၏။
တွန့်ဝံ့၏ အိမ်ရှင်မသည်လည်း
ဥစ္စာ ခုနှစ်က ပြဿနာတစ်ခု ကြုံရ
သဖြင့် ဆရာတော်အား တိုင်တည်
ဆောက်ထားတာ ပြေလည်မှု ရသဖြင့်
ဆရာတော်၏ ပုံတော်ကို မရမက
ကုသုတ္တံအားထားသည်မှာ ယနေ့တိုင်
အိမ်တွင် မှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်ပါ
သည်။ (၃-၃၀)
ဆရာတော်သည် လွန်ခဲ့သော
အသိနှစ်ခန့် (၂၀၀၆ ခုနှစ်ခန့်)က ခန္ဓာ
အိမ်တွင်ပင် ဖြစ်သော်လည်း

ကျေးဇူးတော်နှင့် မေတ္တာ၊ ကရုဏာကို
ယနေ့တိုင် ခံစားနိုင်ဆဲ ဖြစ်သည်ဟု
တပည့်ဒါယကာများက ယုံကြည်ကြ
၏။ (မှန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်အတွင်း
မှ ဒါယကာများစွာလည်း ဆရာတော်အား
ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြလေသည်။)
ဝင်းကဆရာတော် ကြွသွားပြီး
နောက် ရေးဖြူနယ်မှ ကိုရင်ကလေး
သည်လည်း “ဝင်းက” ဂူအတွင်းသို့
လာရောက် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့
သည်ဟု ဒေသခံများက ပြောပြကြ
သည်။
ကိုရင်ကလေးသည် ယခုအခါ
သာသနာပြုမဟာထေရ် (ဝါ) ၂၀ကျော်
သည်ရဟန်း) အရှင်ပုပ္ဖရမ္မအဖြစ်
ရေးဖြူနယ်၊ ကျောက်ဂူဂူထွာထွာ
၌ စေတီပုထိုးများစွာ တည်ဆောက်
ပူဇော်လျက် သီတင်းသုံးတော်မူပါ
သည်။
ယင်းဆရာတော် တည်ဆောက်

ပူဇော်သည့် ကျိုက်ပွန်(တင်ယျဉ်ခွေ
ရုပ်ပွားလေးဆူ)ဘုရားမှာ ပဲခူးရှိ မူလ
ကျိုက်ပွန်ထက် ဉာဏ်တော်အမြင့်
ပိုမိုမြင့်မား၍ အောက်ခြေ စမ္မသင်္ဃ
လူရဟန်းတို့ သီတင်းသုံး နေထိုင်နိုင်
သော ခန်းဆောင်များ ဖွဲ့ထားသည်ကို
တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။
ရေးဖြူအဝင် (မော်လမြိုင်-ရေး
ကားလမ်း၏ဝဲဘက်) လေးမိုင်ခန့်
အလိုရှိ ကျောက်ဂူဂူထွာထွာ
သာသနာမြေနှင့် ကျိုက်ပွန်ဘုရား
လေးဆူကိုလည်း မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြ
လိုက်ပါသည်။ (၃-၃၁၊ ၃၂)
ထိုဆရာတော်နှစ်ပါး မတိုင်မီ
(၁၉၇၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် အတွင်း
ခန့်) “ဝင်းက” ဂူ၌ တရားထူး ပေါက်
မြောက်ခဲ့သူကား “ကိုရင်ကလေး”
ဟုပင် ခေါ်ကြ၍ ဘွဲ့တော် မသိကြပါ။
သံရေကန်အနီး လိုဏ်ဂူအတွင်း
သီတင်းသုံးသည့် ကျောက်ဂူဆရာ

▶ ပုံ(၃၃) ကူညီပေးကြာသည့် ဦးပုလဲစိန်နှင့် ဦးထွန်းကြည်

◀ ပုံ(၃၀) ဝင်းကထာရာထော်ဦးဥက္ကဋ္ဌ

တော် (၁၉၇၇ ခုနှစ်ကာလက ဒေသခံများ၏ အခေါ်ဝေါ်ဟောရဖြစ်၍ ဘွဲ့တော်မှာ ဦးသောဘိတဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က သက်တော် (၅၀)ကျော်ခန့်ရှိ၏။)၏ တပည့်သာဝကဖြစ်သည်။

အသက် (၁၄),(၁၅)နှစ် အရွယ်ခန့်သာ ရှိသေး၍ ဆရာတော်အတွက် ဇင်းကျိုက်ရွာသို့ နေ့စဉ် ဆွမ်းခံကြွကာ ဆက်ကပ်သည်။

ဇင်းကျိုက်တောင်နှင့် သက်န်းလှန်းတောင်ဝန်းကျင် ချောက်ကြို လျှို့ဝှက်နေရာလပ်မကျန် သွားလာနေတတ်သည်။ ဆံတော်ရှင်စေတီရင်ပြင်အား အရံတံတိုင်း အပြင်ဘက်မှ သက်စေ့ပတ်ရံကာ ပူဇော်လေ့ရှိသည်။

ကျောက်စွန်းကလေးများကို အားယူခိုလွှားကာ သက်စွန့်ဆံဖျား သွားရသဖြင့် တောင်ဆိတ်ဘဝမှ ဝင်းစားသူဟု အများက မှတ်ချက်ပြုကြသည်။

ရာသီပေါ် ပုတတ်စာပင် လေးကျွန်းမြင်မိုရ်(ရိုးတံတစ်ခုတွင် အပွင့်လေးဖွင့်ဖူးပွင့်တတ်သော ခတ္တာပန်းပင်)၊ ဂမုန်းသံဃာစင်၊ လောင်ပန်းဂမုန်း စသည်တို့ကို ခက်ခဲစွာ ရှာဖွေယူလာပေး

၉၂ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြညီမဂ္ဂဇင်း

သည်။
ဖော်ရွေလွှက်လက်၍ လူငယ်တစ်ဦးပမာ ပြေးလွှားဆော့ကစားနေတတ်သော်လည်း အကြောင်းကိစ္စ ရှိပါက တည်တံ့စွာ ပြောကြားသတိပေးတတ်သည်။

သူ သတိပေးသဖြင့် သံရေကန်သို့ ရေခပ်ဆင်းသော တစ်ကြိမ်တွင် လက်နက်ကိုင် လူတစ်စုကို ကြိုတင်တွေ့မြင်သဖြင့် အချိန်မီ ရှောင်ကွင်း နိုင်ခဲ့သည်။**လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အချို့ တည်ရှိလှုပ်ရှားသောကာလ ဖြစ်သည်။**

ထိုကိုရင်လေးသည် ၁၉၇၆ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် သူ၏ ဆရာတော်ကို ပင် အသိပေး လျှောက်ထားခြင်းမရှိဘဲ ရုတ်တရက် (ဇင်းကျိုက်နယ်မှ) ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်ဟု သိရ၏။

ဇင်းကျိုက်တောင်သို့ ရောက်လာသူ အစိမ်းအကျက်မရွေး ကူညီပေးတတ်သဖြင့် လူချစ်လူခင်ပေါများသော ကိုရင်လေးဖြစ်သည်။

ကျိုက်ဗလင်နတ်သိမ်တော်

ဝင်းကူသို့ သွားရာလမ်းသည်

မတ်စောက်သော ချောက်ကမ်း နှုတ်ခမ်း ဆင်ခြေလျှောစောင်း၌ရှိ၍ တောင်ပြိုထားသဖြင့် အသွားအလာ ခက်ခဲသည်။

ထိုစဉ် သံရေကန်၌ လုပ်အားဒါနပြုနေကြသော **"ဇင်းကျိုက်ရေကြည်တော်အသင်း"**မှ ဦးပုလဲစိန်နှင့် ဦးထွန်းကြည်တို့ နှစ်ဦး[ပုံ-၃၃]က လိုက်ပါကူညီပေးကြသဖြင့် သွားရောက်နိုင်ခြင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝင်းကူနုနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့က သိသမျှ ဖြည့်စွက်ပြောပြသည်။

ထိုမှ ပြန်လာသောအခါ တောင်တက်လှေကားအတိုင်း အနည်းငယ်မျှ ဆင်းလိုက်သောအခါ လက်ယာဘက်တွင် သိမ်တော်သို့သွားသော လမ်းငယ်ကို တွေ့ရ၏။

လမ်းအစတွင် ရေကန်တစ်ကန်ကို အမိုးအကာများဖြင့် စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းထားသည်။

ဇင်းကျိုက် ရေကြည်တော်ဝတ်အသင်းမှ အများလှူဒါန်းရှေ့ပြင်၍ ရေကန်ကြီးကို ၁၃၆၆ ခုနှစ်တွင် အုတ်မြစ်ချ တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

ကုန်ကျငွေ ကျပ်(၆၁၆၀၂၉၀)ရှိ၍
“သစ္စာရေကန်” ဟု အမည်ပေးထား
ကြောင်း ကမ္ဘည်းတင်ထားသည်။

[ပုံ-၃၄]

ဆံတော်ရှင်ဝန်းကျင် နေရာအားလုံး
သည် သံရေကန်မှ(မိုးရာသီ၌
စုဆောင်းထားသော) မိုးရေကိုသာ
အားပြုကြရသည်။

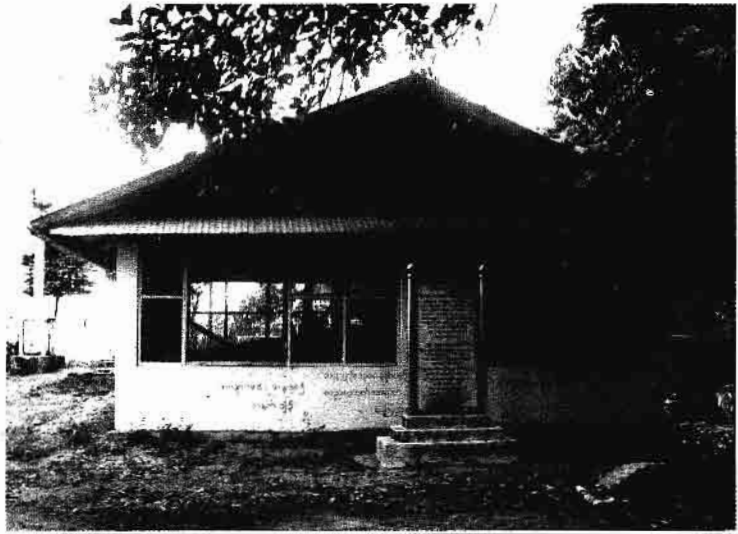
ယခင်က တန်ခူးလ ပူဇော်ယဉ်တော်
၌သာ ယရိတ်သတ် များပြားစဉ်ကား၍
တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့နှင့် သင်္ကြန်
ရက်များတွင် အနည်းအကျဉ်း လာ
ရောက်ကြသည်။

ကျန်ကာလများတွင် တရားအား
ထုတ်သူများ ရံဖန်ရံခါ လာရောက်ကြ
သဖြင့် သံရေကန်မှ ရေပမာဏဖြင့်
လုံလောက်စွာ သုံးစွဲနိုင်၏။ နောက်
ပိုင်းတွင် တောင်တက်ကားလမ်း
ဖောက်လုပ်ပြီး၍ ယရိတ်သတ် များလာ
သောအခါ သောက်သုံးရေ ပူလုံ
လောက်ငှစေရန် ရည်ရွယ်၍ ဤရေ
ကန်ကို ဆောက်လုပ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

မိုးရေလှောင်ကန်ပင် ဖြစ်သည်။
ထိုကန်နံဘေး ခင်တန်း လမ်းမြောင်
ကလေးအတိုင်း အနည်းငယ် ဆက်
သွားမိသောအခါ သိမ်တော်သို့
ရောက်သည်။

ဓမ္မစေတီကျောက်စာအရ ပေါင်
မြို့နယ်အတွင်း ဓမ္မစေတီမင်း ကြီးပမ်း
နဲ့သည် ကလျာဏီသိမ်တော်
နစ်ဆောင်ရှိ၏။ ယင်းငြိမ်သိမ်တော်နှင့်
ကျွန်ုပ်တို့(၅)ဦးသည် ဆံတော်ရှင်အား
နံနက်အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ရန် ကုန်းတော်
သို့ ရောက်သွားသောအခါ ပိန်လျလျ
နှင့် ခြိုးခြံသောအကျင့် ရှိပုံရသည်
ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးကို ပူးတွေ့ရ
သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ မိမိတို့အဖွဲ့မှ နေ့စဉ်
သို့ဖြစ်လေရာ မိမိတို့အဖွဲ့မှ နေ့စဉ်

• ပုံ(၃၄) သိမ်တော်မှ သစ္စာရေကန်

ခွဲကြသည့် ဖြစ်ရာနစ်ပေါင်း (၁၁၅)နှစ်
ကြာပြီဖြစ်သည်။ [ပုံ-၃၅]

သမိုင်းအစဉ်အလာ ကြီးမားသော
ဆံတော်ရှင်စေတီ ကိန်းဝပ်ရာ တောင်
တော်ဌာန၌ တည်ရှိသောသိမ် ဖြစ်လေ
ရာ သာသနာရေးကိစ္စများကို သစ္စာဆို
တိုင်တည်ကြလေ့ရှိကြသည်။

လောကီရေးရာ ပြဿနာများ ပေါ်
ပေါက်ပါကလည်း ကျမ်းကိုင် မီးပြိုင်
သစ္စာဆို တိုင်တည်၍ ဆုံးဖြတ်မှု ခံယူ
ကြသည်။ သို့သော် မမှန်မကန်ပြုမှု
လီဆယ်ထားသူတို့သည် ဤသိမ်
ကျမ်းကိုင်ကျိန်ဆိုခြင်း မပြုဝံ့ကြဟု
ဆိုလေသည်။

၁၃၃၉ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း
လပြည့်နေ့တွင် ဇင်းကျိုက်တောင်သို့
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် ရောက်ရှိနေကြသော
ကျွန်ုပ်တို့(၅)ဦးသည် ဆံတော်ရှင်အား
နံနက်အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ရန် ကုန်းတော်
သို့ ရောက်သွားသောအခါ ပိန်လျလျ
နှင့် ခြိုးခြံသောအကျင့် ရှိပုံရသည်
ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးကို ပူးတွေ့ရ
သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ မိမိတို့အဖွဲ့မှ နေ့စဉ်

ဆွမ်းကပ်လှူဖြစ်သည်။ (၅)ရက်ခန့်
ကြာသော် ထိုဆရာတော်က...

‘ညနေစောင်းရင် သိမ်ကို လာခဲ့ပါ
ဒကာလေး’

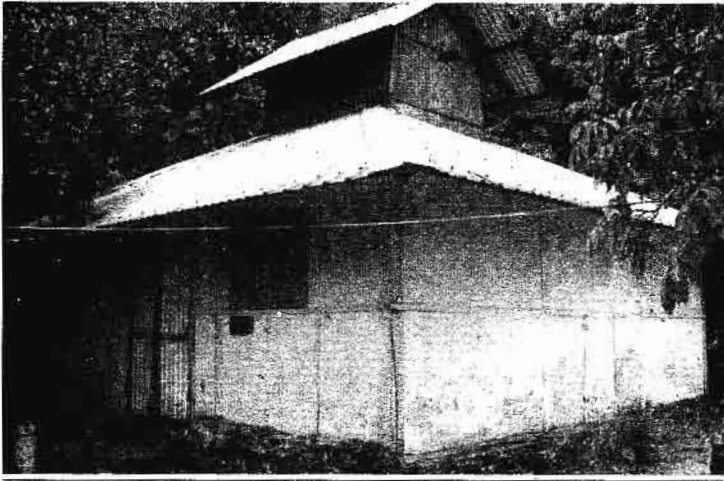
ဟု မိန့်ကြားတော်မူသဖြင့် ကမ္ဘဌာန်း
သိမ်း ရေချိုးသန့်စင်ပြီးသော ညနေ
စောင်း (၅)နာရီခန့်တွင် သိမ်ကို သွား
ရောက်သည်။

သိမ်တွင်း၌ ဆရာတော်တစ်ပါး
တည်းရှိ၍ ဦးချဝတ်ဖြည့်ပြီးသည်နှင့်
ဗလာစာအုပ်တစ်အုပ် ကမ်းပေးသည်။

‘ဒကာ လိုတာရှိရင် ကုယုတ္တံပေါ်’

မင်စိမ်းဖြင့် ရေးသားထားသော
ဆေး၊ အင်း၊ စမများဖြစ်သည်။ ယင်းမှ
ကောင်းနီးရာရာ ဆေးအင်းနှင့် စမ
အစီအရင်အချို့ကို ကူးယူခဲ့ရာ
“ဘီအိုစီ” ဖယောင်းတိုင် (၁၀)တိုင်မျှ
ကုန်လေသည်။ [ထိုအင်းစမများသည်
ရှေ့ခရီး၌ များစွာအသုံးဝင်ခဲ့သည်။]

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ဆရာ
တော်အား ကုန်းတော်ရင်ပြင်၌ မမြင်ရ
ညနေတွင် သိမ်သို့ လာရောက်ရှာဖွေ
သော်လည်း မတွေ့ရတော့ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်
ရက်ပြည့်မြောက်၍ ခရီးထွက် ကြွသွား

ပုံ(၃၅) တိုက်လုပ်ရက် ကလေးကလေးတော်

ပြီဟု ယူဆရသည်။
ထိုဆရာတော်သည် ရက္ကန်းစင်
တောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသနှင့်
ရုပ်သွင်တူညီကြောင်း ထိုစဉ်က
ဆွမ်းကပ်ခဲ့သူ ကိုဝင်းမြင့်(ယခု ဆရာ
တော်ဦးဝါသဝ)အား ပြောပြရာ...

‘အင်း...နှစ်ပေါင်း(၁၀)နီးပါး ကြာပြီဆိုတော့
သေသေချာချာ မမှတ်ဖိတော့ဘူး တူဟယ်
လို့ ထင်ရတာပဲ’

ဟု မိန့်တော်မူသည်။
သိမ်၏ မြောက်ဘက် မြေကွက်လပ်
ကလေးမှ ဆံတော်ရှင်ကုန်းတော်
နှစ်ထပ်ရေပိကို သစ်ရွက်များအကြား
မထင်မရှား ဖြင်တွေ့ရ၏။

ဤကွက်လပ်နံ့ဘေးရှိ လျှိုအတွင်းမှ
လေပြည် တဟူးဟူး တိုက်ခတ်နေ
သည်။ တောင်ကြား အဆုံနေရာဖြစ်၍
တောင်အောက်မှလေများ အထက်သို့
ပင့်တင်တိုက်ခတ်နေသည့် ပုပ္ဖိုးမှ
“လေတွင်းတောင်” ကဲ့သို့ နေရာ
ကလေး ဖြစ်လေသည်။

အနောက်ဘက်အစွန်းတွင် ကုဋီနှစ်
ခန်းရှိသည်။ ရဟန်း၊ လူ၊ ရသေ့
ပုဂ္ဂိုလ်များ မကြာခဏလာ ရောက်
ကွန်းဆိုကာ တရားဓမ္မ အားထုတ်ကြ
သဖြင့် ပြည့်စုံအောင် စီမံထားခြင်း

၉၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။
သိမ်တော်ကုန်းမြေသည် တောင်
စွယ်အက္ခေတွင် သီးခြားတည်ရှိကာ
တုရားဖူး၊ မိုးချိုးမျှစ်ရာ လူသူ အနှောင့်
အယှက်မှ ကင်းဝေးသည်။

နေ့တွင် အေးမြ၍ ဆောင်း၌ နွေး
ထွေးသည့် လေကွယ်ရပ်ဝန်းဖြစ်ရာ
တောပျော် သူတော်စင်တို့အတွက်
နေရာကောင်းဖြစ်သည်။

ဆွမ်းအာဟာရအတွက် ပေ(၃၀၀၀)
ခန့် အတက်အဆင်း ပြုလုပ်ရသည်
ဖြစ်သောကြောင့် အချို့က ချက်ပြုတ်
ကပ်လှူမည့် တပည့်ဒါယကာ ခေါ်
ဆောင်လာကြ၏။ အချို့ကား မီးလွတ်
အာဟာရ စိမ်းစားဥ၊ ငှက်ပျောသီး
စသည်များ သယ်ဆောင်လာကြသည်
ကို တွေ့ရလေသည်။

သိမ်ကုန်းတော်ကား ဇင်းကျိုက်
တောင်ထွတ် အပါအဝင်ဖြစ်သော
ကုလားမတောင်ကြောတစ်ခုနှင့် အသန်
စင်ဆုံးသော နေရာဌာနကလေး ဖြစ်
လေသည်။

သံရေကန်

သိမ်ကုန်းတော်မှ အောက်သို့
ဆက်၍ ဆင်းလာရာ သံရေကန်သို့

ရောက်သည်။
ဤနေရာတွင် ရှေးအခါက
သဘာဝအလျောက် ဖြစ်တည်နေ
သော ရေကန်ကြီး တစ်ကန်ရှိရာ ဓမ္မ
စေတီမင်းက စနစ်တကျ တူးဖော်မွမ်းမံ
ပေးခဲ့သည်။

နေ့ မိုး၊ ထောင်း သုံးရာသီလုံး
ကျမပြတ် ရှိသည်။ သထုံမြို့နှင့် နီးပါး
မယ်တော် အဓိဋ္ဌာန်မြို့ ထားရင်းရှိသော
ကျောက်မြစ်သည်တို့၏။

အမျိုးသမီးများ ရေချိုး အဝတ်လျှော်
ပြုမိပါက ရေခန်းသည်။ အုန်း၊ ငှက်ပျော
ပွဲ စုံတင်၍ ပူဇော်ပသရသည်။ သစ္စာ
ပြု၍ သောက်သုံးပါက ရောဂါ အထွေ
ထွေ ပျောက်ကင်းစေသည်။ ရင်တုန်
မောပန်း မူးဝေမှုများအတွက် ကန်ရေ
တစ်ခွက် သောက်ရုံမျှဖြင့် ချက်ချင်း
လန်းဆန်း အမောပြေစေသည်ဟု
ဆိုကြ၏။

ယခုအခါ အင်္ဂတေပေါင်ခတ်၍
သံတန်းခံကာ သွပ်မိုးထားသည်။
ထို့ကြောင့်ပင် “သံရေကန်”ဟု
ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

မိုးရေလျှောင်ကန်ဟု ဆိုသော်လည်း
အမိုးပေါ် စီးကျသော မိုးရေများ လျှောင်
ထားခြင်း မဟုတ်ပါ။ မိုးရွာပြီးနောက်
ကန်တွင်းသို့ စိမ့်ဝင်လာသော ရေဖြစ်
သည်။ တောင်အမြင့်ထက်(ပေ
၂၉၀၀-ကျော်)တွင် ရှိသဖြင့်
ထူးခြားသောရေကန်ဖြစ်သည်။

ကုန်းတော်နှင့် အနီးတစ်ဝိုက်နေ
ရဟန်းရှင်လူတို့၏ အဓိက အားထား
ရာ ရေကန်ဖြစ်လေသည်။

ရှေ့လ ဆက်တတ်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

မဖြိုင်ဘူးသေးသူများ ဖြိုင်ပူးဝေချင်

ဂန္တီကြက်ခြေပါ
သစ်ဖောက်နွယ်ဝင်နှင့်
သစ်တံခါး

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဇီးကုန်း
မြို့၊ ဗိုလ်ရုံလမ်းရှိ ဆရာကြီး
ဦးခင်ထွန်းထံတွင် တွေ့ရှိခဲ့ရ
သော ဂန္တီကြက်ခြေခတ်ပါ
သစ်ဖောက်နွယ်ဝင်နှင့် သစ်
တံခါးကို တစ်ဆက်တည်း
ထူးခြားစွာ တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့သော အမျိုးအစား
မှာ လွန်စွာမှ ရှားပါးပြီး
သိဒ္ဓိထူးများလည်း ပေးစွမ်းတတ်
မိကြောင်း ဆရာကြီးမှ ပြော
ကြားခဲ့ပါသည်။ သိရှိသူ ပညာရှင်
သုတေသီများမှ ဆက်လက်
ရေးသားပေးကြပါရန် ပန်ကြား
အပ်ပါသည်။

ဂန္တီကြက်ခြေပါ
သစ်ဖောက်နွယ်ဝင်နှင့်
သစ်တံခါး †

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရှကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ဟာယီ တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တင်အမှတ် ၀၇၀၁YR ၀၀၆၀၅၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆ၀က(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့’

‘ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဖော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းမိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဖော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်တဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဖော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်နံ့ကျသလို ခံစားခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းမိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဖော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ မှီဝဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား မှီဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’

‘ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုဗ္ဗေလမ်း၊ ပျဉ်း သွားပုတ်တိုင်အနီး၊
ပြောက်ဥက္ကလာပျဉ်း၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၃၁

ဦးဖော်ထွန်း

တောင်သမန်

၈၆၅၀

ကျောက်တော်ကြီးဘုရား

ယခင်လမှ အဆက်

မှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ (၂)

ကျောက်တော်ကြီးဘုရား

ကျောက်မြင်တွင်း

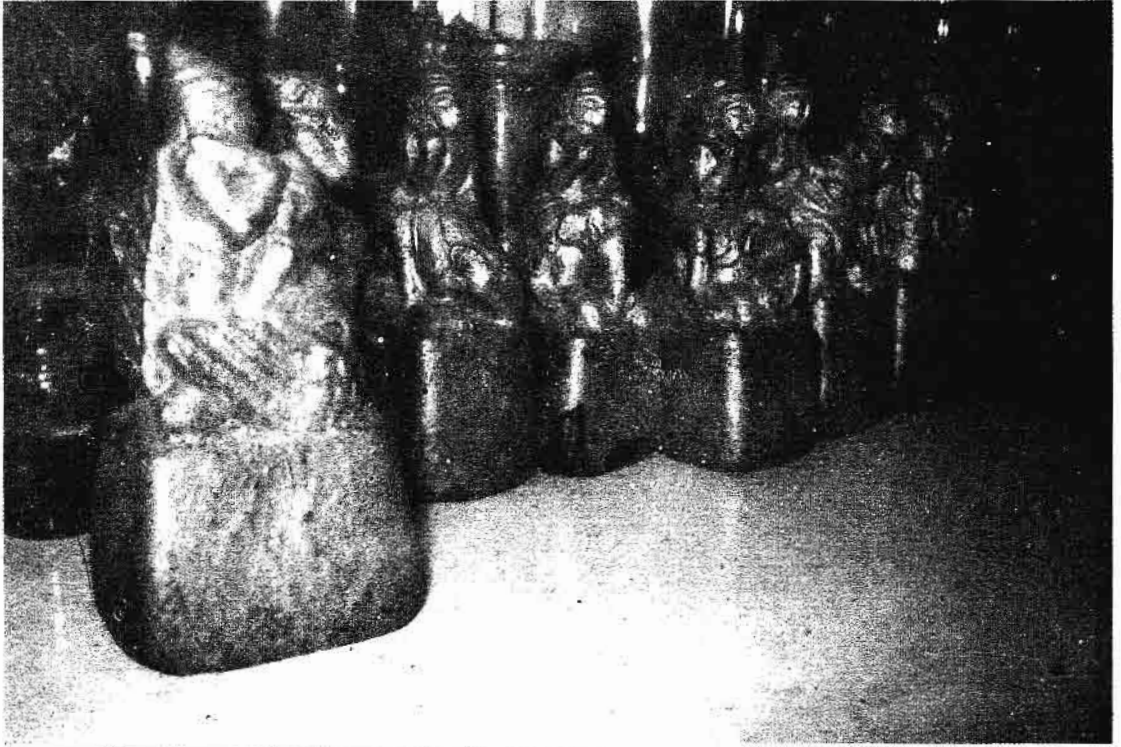
ကျောက်တော်ကြီးဘုရားသို့ ရောက်
သောအခါ တောင်ဘက်စောင်းတန်းမှ
ထက္ခယာနှင့် မြန်မာ့ဝေဒသုတေသီ
ဆရာရွှေမင်းက လိုက်လံဖုယူငှာကြိုဆို
၍ လိုအပ်သမျှ ကူညီပေးသည်။

[ထိုဆရာသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
ဆွမ်းတွင် လစဉ် ဖော်ပြပါရှိသော
ဆက်တမ်း၏ ဘာသာစကား
နည်းကျမ်းစာအုပ်ကို မေတ္တာ
ဆက်ဆောင် ပေးခဲ့သူဖြစ်သည်။
"ဗျာန်တော် မတတ်နိုင်တဲ့အတူတူ

ဆရာပြန်ဆိုတော့ ပရိသတ် အကျိုး
ရှိတာပေါ့ဗျာ" ဟု ပရဟိတစကား
ဆို၍ ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။]

ဖောင်တော်ဦး မြတ်စွာဘုရား
ဆရာရွှေမင်းက ကျောက်တော်ကြီး
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၇

www.burmeseclassic.com

◆ ဗြဟ္မာ့ရုပ်ရှင်ထုတ်ဝေရေးကုမ္ပဏီ

◆ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ

ဇရာ နက္ခတ္တကုမ္ပဏီ

F.13B. January, 2017

▲ အနိတသိဗြင်္ဂုဿာ မျက်နှာတော်နှင့် ကြားခွင့်ပတ် ပုံစံတော်များ

ပထမ မဟာအာရုံဆရာတော်ရုပ်တု

ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဝံသအား ဝင်ရောက် ဖူးမြော်မိ၏။ မိတ်ဆက်ပေး၍ ဖောင်တော်ဦး မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ရှင် တော်မြတ်ကို ဖူးတွေ့လိုကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ ခန်းနေ ဦးပွင့်တစ်ပါးကို ခေါ်ယူ သော့အပ်၍ လိုက်ပို့စေသည်။

ဆရာတော်မှာ သက်တော်ကြီးရင့် သဖြင့် လမ်းလျှောက်လျှင် အကူအတွဲ ထောက်ပံ့ပေးရသဖြင့် အပေါ်ထပ်သို့ တက်ရန် ဝန်လေးတော်မူကြောင်း သိရသည်။

သို့သော်လည်း ဖောင်တော်ဦး ရုပ်ပွားတော်ကို အလွန်လေးမြတ် ကြည်ညို၍ လွန်ခဲ့သော နှစ်,နှစ်ဆယ် ခန့်က ရုပ်ပွားဆင်းတု မှောင်ခိုသမား များက ကျပ်ငွေ သိန်းတစ်ထောင်ပေး၍ ထယ်ယူသော်လည်း ငြင်းပယ်တော်မူခဲ့ သည်ဟု သိရသည်။

ထို့အပြင် ဦးအဂ္ဂဝံသအား မေယ ဆင် ကျောင်းနှင့်တကွ အရပ်ရပ် သာသနာမြေများကို လွှဲအပ်ခဲ့သူ ဆရာတော် ဦးဉာဏ လက်ထက်တော် မှုန်း ဤသို့သော ဓမ္မိလဒ္ဒမဟုတ်

မသန့် မစင်ကြယ်သော လာဘ်များကို ပယ်ရှားတော်မူခဲ့ကြောင်း သိမှတ်ရ လေသည်။

ထိုရုပ်ပွားတော်အား (မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ် မတိုင်မီက) ကားတစ်စီးနှင့် တိုက်ကျောင်းသစ် တစ်ကျောင်း ဆောက်လုပ်ပေးပါမည် ဟု ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။

ဦးဉာဏက မိမိ အသက်နှင့် ခန္ဓာ ကို ဤရုပ်ပွားတော်အား လှူဒါန်းထား ပြီးဖြစ်၍ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလ ပတ်လုံး မည်သူ့ထံမှ လှူဒါန်းလိုစိတ် မရှိပါဟု ယတိပြတ် ပြောဆိုခဲ့လေ သည်။

ဖြစ်စဉ်တော်သမိုင်း

ဤရုပ်ပွားတော်ကြီးသည် မထီ စည်သူမင်း ဖောင်တော်ဦးတွင် ပင့်ဆောင် ကိုးကွယ်ထားသော ရုပ်ပွားတော်ကြီးဖြစ်သည်။

မင်းကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်စဉ် ဘေးတော် အနော်ရထာ ကျန်စစ်သား များလက်ထက် ရဟန္တာ ရှင်အရဟံ သမုတ်ခဲ့သော သိမ်တော်သို့ ဝင်ရောက်

ကြည်ညိုပြီးနောက် ခရီးဆက်ရာ ဖောင်တော်တန်နေသဖြင့် သမားဟူး ရားတို့ အကြံပေး လျှောက်တင်မှု ကြောင့် ဖောင်တော်ဦးမြတ်စွာဘုရား ကို ရှင်အရဟံသိမ်တော်တွင် ပူဇော် ထားခဲ့သည်။

နောင်တွင် တောင်သမန်ရွာဦး ကျောင်း ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ ကျောင်းတွင်းသို့ ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ် ခဲ့ကြသည်။

ပုဂံမင်းလက်ထက်တွင် ဘုရင်က ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ထံ ခွင့် တောင်းကာ ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို နန်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်သည်။

ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ကြီးက မင်းအရေးပေးမို့ ပယ်ရှားခြင်း ပြုတော် မမူသော်လည်း ရုပ်ပွားတော်ကြီး နန်းတွင်း၌ စံပယ်တော်မူသောအခါ မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် ဦးခေါင်းယဉ်းခဲ နာ ခံစားရလေသည်။

သမားတော်များနှင့် ကုသသော်

www.burmeseclassic.com

● လက်ယာဘက်မှ မြင်ကွင်း

● လက်ဝဲဘက်မှ ကြည့်လိုက်စဉ်

လည်း ပျောက်ကင်းမှု မရှိသဖြင့် ပညာ ရှိတို့ တွက်ချက်ကြည့်သောအခါ ဤ ရုပ်ပွားတော်ကြီးသည် မူလ သီတင်း သုံးရာ၌သာ ကိန်းဝပ်တော်မူလိုသဖြင့် အစောင့်အရှောက် နတ်များက သတိ ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်ကြ သည်။

ထိုအခါ ပုဂံမင်းက ဗိသုကာ ပညာ ရှင်များကို ဆင့်ခေါ်ကာ ရုပ်ပွားတော် ပင့်ဆောင်ရန် ဝေါယာဉ်တော်ကို အမြန် တည်ဆောက်ပြုလုပ်စေသည်။ ထို့နောက် မင်းကြီးကိုယ်တိုင် အခမ်း အနားနှင့်တကွ တောင်သမန်ရွာဦး ကျောင်းသို့ ပြန်လည်ပင့်ဆောင်အပ်နံ့ ကြသည်။

ဆရာတော်အဆက်ဆက် ထိန်း သိမ်းပူဇော်ခဲ့ကြပြီးနောက် တောင် သမန်ရွာဦးကျောင်း (နောင်တွင် ရွာဦး သဂဝ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျောင်းဆရာတော်၏ တပည့် တစ်ပါးဖြစ်သော အရှင်မုနိန္ဒ၏ ကြည်ညိုဖွယ် သီလ သမာဓိစွမ်းအား ကြောင့် မေဃဝတီကျောင်းဟု ပြောင်းလဲလာ၏။)

မူလကျောင်းဆောင် ပြုပျက်သွား သောအခါ ၁၃၄၁ ခုနှစ်တွင် မေဃဝတီ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် ဆက်ခံ သည့် ကျောက်တော်ကြီး ဆရာတော် က ကျောက်တော်ကြီးကျောင်းသို့ မပင့် ဆောင် ပူဇော်ထားသည်။ ပုဂံမင်း ပြန်လည်ပင့်ဆောင်ခဲ့သည့် ဝေါယာဉ် ကိုမူ ကျောက်တော်ကြီးဘုရား ဂန္ဓကုဋ် တိုက်တော်တွင် ယနေ့တိုင် တွေ့မြင် နိုင်လေသည်။

ဇူးထွေးရစဉ်

ဘူမိဗေဿမုဒြာ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွား တော်ဖြစ်သည်။ ဉာဏ်တော်အမြင့်

(၃)ပေခွဲခန့်ရှိ၏။ လက်ဝဲဘက်တော်စွန်း ပခုံးနှင့် အနည်းငယ်ဟ၍ လက်ယာ နားတော်စွန်းမှာ ပခုံးထိနေသည်။ ကြာဖက်ဆောင်း ရုပ်ပွားတော်ဖြစ် သော်လည်း ဖွိုကိုးချက်၊ ရေကန်၊ ငါး ကြာ စသည့် ဒက္ခိဏာသာခါ ထုလုပ်ပုံ အဆင်တန်ဆာများ မရှိပါ။

နောက်တော်မှ ကြည်ညိုသော အခါမှ ဆံတော်ကို ကြာပွင့်ဖတ်သဖွယ် ထုလုပ် တန်ဆာဆင်ထားခြင်းဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

စမ္မခဏ် အောက်ဘက်ကို ပင့်မ လှေ့လာကြည့်ရာ သင်္ကန်းနက်သားကို ထုဆစ်ထားသည်ဟု ယူဆရသည်။ ကျစ်လျစ်၍ အလေးချိန်စီးလှသည် သစ်သားတစ်မျိုး ဖြစ်ပေသည်။

ဖောင်တော်ဦး ရုပ်ရှင်တော်မြှောင် အား ထိခြင်းငါးပါးဖြင့် ရှိခိုးပတ်ပြု

ပူဇော်နေစဉ် ဆရာတော် မှာလိုက်သော မှတ်တမ်းမှတ်ရာများကို ရှာမတွေ့သဖြင့် ဦးပဉ္စင်းက သွားရောက်လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် (အကူအတွဲဖြင့်) ကြွရောက်တော်မူလေသည်။

ဤရုပ်ပွားတော်မှာ ဘန်ခိုးကြီးမား၍ ပြည့်ရှင်(ပု.)မင်းသော်မှ ပင့်ဆောင်၍မရခဲ့ပေ။ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သည့် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် လိုလားခွင့်ပြုမှသာ ဆုတောင်းပြည့်ဝသည်ဟု ဦးဝိလာသက မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

ယခု ဖူးတွေ့ရသော်လည်း ဆရာတော်ကြီး လိုက်ပါလာခြင်း မရှိသဖြင့် စိတ်စနောင့်စနင်း ဖြစ်နေခဲ့ရာမှ ရှင်းလင်းပေါ့ပါးစွာ ဆုတောင်းဖြစ်သည်။

အခြားရုပ်တုရုပ်ပွားများ

ဆရာတော်ကြီးက ဖောင်တော်ဦးဘုရားနှင့် မေယဝတီကျောင်းဆိုင်ရာ သမိုင်းမှတ်တမ်းအချို့ကို ရှာဖွေ စွန့်လျှုပြီးနောက် ဗီရိတစ်ခုကို ညွှန်ပြသည်။

‘ရှင်ဟေဂ္ဂလာန်ရဲ့အံ့တော်ကွယ်၊ သေသေချာချာ ဖူးနော်၊ ထိုက်လို့ ဖူးရတာ’ ဟု မိန့်တော်မူသည်။ အလျားသုံးလက်မနှင့် မြက် တစ်လက်မခွဲခန့် ရှိသည်။

‘ဘယ်က ပင့်လာတာလဲ အရှင်ဘုရား’

‘လောကီဆရာကြီးတစ်ဦးက ဘုန်းကြီးကို ကြည့်လိုက်ပြီး လျှာလွှာတာ ကြာလှပေါ့၊ ဇာဘယ်လောက်ပေးပေး မဆောင်ပါနဲ့ ဘုရားလို့လဲ မှာသွားတယ်’ ယင်းနှင့်အတူ သိဒ္ဓိပေါက်မြောက်သွားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ လှံခွံကိုလည်း တွေ့ရ၏။

တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူမှာ

ထူးခြားသော ရှေးထင်တု

မျက်လွှာချ၍ နှုတ်တော် ရယ်ပြုံးဟန်ဖြင့် ထူးခြားစွာ တွေ့ရ၏။ အင်းဝခေတ်လက်ရာဟု ယူဆရပေသည်။

ကုဗတုံးအထက် ယာဒူးထောင်ကာ ယာလက်ဖြင့် သန်လျက်ထမ်းထားသော နတ်ရုပ်များမှာ စုစုပေါင်း(၈)ခု ရှိကာ ဆေးစောင့်နတ်ရုပ် ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။ ဆေးပေါင်းမံရုပ်တု(အရွက်အမြစ်စုံကြိတ်၍ ပြုလုပ်ထားသော ရုပ်တု)ဖြစ်၍ တနင်္ဂနွေအစ ရာဟု အပါအဝင် ဂြိုဟ်ကြီးရှစ်လုံးကို ရည်ညွှန်းထားလေသည်။

ရုပ်ရှင်တော်မြတ်

ထို့နောက် ဖောင်တော်ဦးရုပ်ပွားတော်အား ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ဟု ခေါ်တွင်ကြခြင်းအကြောင်း စုံစမ်းကြည့်ရာ ရပ်လျက်၊ ထိုင်လျက်၊ လက်ဝဲဘက်၊ လက်ယာဘက် စသည် ဖြင့် နေရာဌာန ပြောင်းလဲကာ ဖူးမြော်ပါက မျက်နှာဟန်တော် ပြောင်းလဲအပူဇော်ခံ၍ ဖြစ်

ကြောင်း သိရှိရသည်။

သို့ဖြစ်၍ အဆိုပါ လေးဌာနမှ ဖူးမြော်ရပ်များကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြု၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ကျောက်တော်ကြီးဘုရား

ထို့နောက်တွင် ဆရာတော်ကြီးအား ဦးချကန်တော့၍ ကျောက်တော်ကြီးဘုရားသို့ သွားရောက်ကြည့်လိုသည်။ ဂန္ဓကုဋ်ပြာသာဒ် စေတီတော်ကြီးမှာ ပုဂံအာနန္ဒာလီလင်ဂူကဲ့သို့ပင် ခမ်းနားသပ္ပာယ်လှပါသည်။

ပုဂံမင်းသည် ဤပြာသာဒ်စေတီကို တည်ဆောက်ရာ၌ တတိယပစ္စယံအထက် ကွမ်းတောင်တော်တွင် ဓာတ်တော်မွေတော်များနှင့် အတူ ရွှေဆင်းတု(၁၂)ဆူ၊ ငွေဆင်းတုအဆူ(၂၀)နှင့် ပြည်သူအပေါင်း လှူဒါန်းသော ရွှေဆင်းတု၊ ငွေဆင်းတု အဆူ(၃၅၀)ကျော်တို့ကို ဌာနာပြု ပူဇော်ထားသည်ဟု သိရသည်။

ထို့နောက်တွင် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်တွင်းရှိ မဟာသကျရံသီ ကျောက်တော်ကြီး ရုပ်ပွားတော်ကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော်သည်။

ဤမျှ ကြီးမားသော ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို တစ်ဆက်တည်းသော ကျောက်ဖြူတုံးအား ထုဆစ်ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်သည်ဆိုရာ ဘကြီးတော်မင်း လက်ထက် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၁၈၀) ကျော်က မြန်မာ့ရေမြေတွင် သယံဇာတပေါကြွယ်ခြင်းဖြစ်၏ ပြုယက်ဟု ယူဆမိပေသည်။

ရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ လက်ယာဘက် အခန်းထောင့်တွင် အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရံဆရာတော် အရှင်ဇနကာဘိဝံသ ရုပ်တုကို တွေ့ရသည်။ ကျောက်တော်ကြီးဘုရားကို ပြန်လည်ဖူးမြော်ရာ၌

ဦးဆောင်နာယက ဆရာတော်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဂန္ဓကုဋိတန်ဆောင်း ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

တံခါးဝအနီးတွင်မူ ပုဂံမင်းကြီးဖောင်တော်ဦးရုပ်ပွားတော် ပြန်လည်ပို့ဆောင်ရာ၌ သုံးခဲ့သော ဝေါယာဉ်ကို ထားရှိသည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ် ပုဂံမင်းလက်ထက် မြန်မာမှုလက်ရာ အဆင့်အတန်းကို လေ့လာနိုင်သည်သာမက ဖောင်တော်ဦးရုပ်ပွားတော်၏ ထူးခြားဖြစ်စဉ်တော်တစ်ရပ်အတွက် သက်သေအထောက်အထားလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဆေးရေးပန်းချီများ

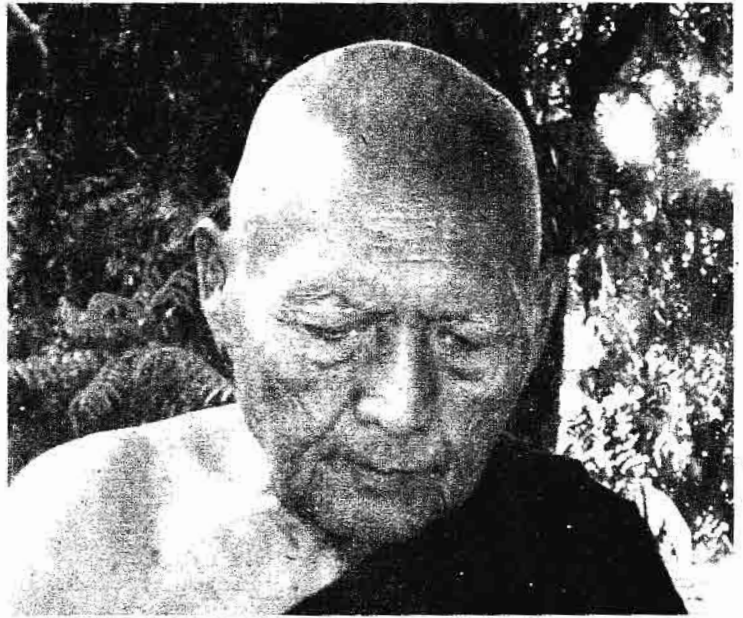
ပြာသားစေတီ၏ စောင်းတန်းပေါင်းမိုးတွင် ဆေးရေးပန်းချီများရှိရာ ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်များက အစုလိုက်သော်လည်းကောင်း၊ တစ်ဦးချင်းသော်လည်းကောင်း လေ့လာကြည့်ရှု၍ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ပြုနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကောင်းကင်နက္ခတ် တာရာများနှင့် ပါဒစေတီ ခြေတော်ရာ စက်လက္ခဏာပုံတော်များ ဖြစ်ကြသည်။

စေတီမွမ်းမံပြုပြင်သူ ဗိသုကာဆရာကြီးသည် ပန်းချီပန်းပုသာမက နက္ခတ်အမြင်ပညာတွင် ကျွမ်းကျင်သူလည်းဖြစ်ရာ ပေါင်းမိုးမှ နက္ခတ်တာရာများကို မျက်မြင် အနေအထားအတိုင်း မြန်မာနက္ခတ် အယူအဆနှင့် တိုက်ဆိုင်ရေးဆွဲခဲ့သည်ဟု ဆရာရွှေမင်းက ပြောပြသည်။

ကောင်းကင်တွင် လသွားလမ်းပေါ်ရှိ ကြယ်စုများကို နက္ခတ်ခေါ်၍ မြောက်ဘက်ကြယ်စုကို အတွင်းတာရာ တောင်ဘက်ကြယ်စုကို အပြင်တာရာဟူ၍ သတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

ကျောက်တော်ကြီးဆရာတော် ဦးအောင်သ

တစ်စုစီခွဲ၍ ရေးဆွဲဖော်ပြထားသည်ဟု ပြင်သစ်အမျိုးသားတစ်ဦးက Real True ဟူ၍ နက္ခတ်ပုံများကိုညွှန်ကာ ပြော၏။ အပြင်နက္ခတ်တာရာများ တည်ရှိပုံနှင့် နီးစပ်မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုလိုဟန် ရှိပေသည်။

ကောင်းကင် နက္ခတ်တာရာများ အကြားတွင် တောင်ဝေးထမ်းကာ ဝေဟင်ခရီး ပျံသန်းနေသော ဝိဇ္ဇာစိုရ်ရုပ်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရလေသည်။

ခြေတော်ရာတွင် ပူဇော်ထားသော စက်လက္ခဏာများမှာ ပုံတောင်းပုံ(စက်ဝိုင်းပုံ) ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းကာလ စက်လက္ခဏာ ဖွဲ့စည်းပူဇော်မှုဟု ယူဆရသည်။

ရင်ပြင်ပတ်လမ်း၏ အရံအုတ်နံရံတွင် သာဝကရဟန္တာရုပ်တုများကို စီတန်းပူဇော်ထားသည်။ ပုဆစ်ဒူးတပ်၍ လက်ဝါးနှစ်ဖက်အပ်လျက် စက္ခုန္ဓေချထားပုံဖြစ်သည်။

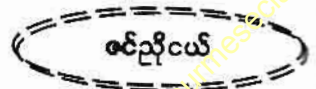
ရွှေတောင်မြို့နယ် ရွှေစက်မြှောက် တောရပ်သိမ်ပတ်လည်ရှိ ရဟန္တာ(စဝ) ရုပ်ပုံများနှင့် ဟန်တော် တူညီကြသည်။

ဖြစ်စဉ်တော် သမိုင်းကိုမူ မသိရှိခဲ့ရချေ။

နိဂုံးတိုက်တွန်းချက်

တောင်သမန်အင်းမှ ဦးပိန်တံတားကို အလည်အပတ် လာကြသူများ သော်လည်း ကျောက်တော်ကြီးဘုရားကိုမူ လာရောက် ဖူးမြော်ကြည့်လိုသူ နည်းပါးလှကာ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်အချို့သာလျှင် မျက်စိလည်၍ ရောက်လာတတ်သည်ကို တွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် ကျောက်တော်ကြီးဘုရားမှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်အချို့ကို မှတ်တမ်းပြု၍ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

တောင်သမန် ဦးပိန်တံတားသို့ အလည်အပတ် အပန်းဖြေ ခရီးတစ်ထောက် ရောက်ခဲ့ပါလျှင် တစ်ဖက်ကမ်းရှိ မဟာသကျရံသီ ကျောက်တော်ကြီးဘုရားသို့ လာရောက်လေ့လာကြည့်လိုကြပါရန် တိုက်တွန်း၍ နိဂုံးချက် ရပါသည်။

ကျေးဇူးတင်စွာ
ကျေးဇူးတင်စွာ

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

(တိုင်းရင်းသေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် 0000 Y 00069၇)

(စာဆောင်(စာနယ်ဇင်း) 00၇/၀၂၀၂)

ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်၍ကွယ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံးဝပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အချိန်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနိမ့်ဆုံးမှ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ဖျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မရှိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တုဂုံးဂုံး ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အသားအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်ပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ပိန်ခြူးလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတွဲလေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုရန်သို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေ့ဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

www.burmeseclassic.com

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်းလာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံနိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်းမျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အားတက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ ရော မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့သေးသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိတော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးလား၊ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ... မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း... ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်းရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဆေးကုခန်းကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရောကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ” “ဟေ့မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။ ဟေ့မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေးစားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစားနေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ... သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှုအရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ **ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အာနိသင်ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်းကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက် အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့် မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ၊ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါးလိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်စင်း-မန်းရာဇာစိုက်ခင်းဆေးဓါးထုတ်လုပ်ရေး အမှတ်(၁၈/၃၆၀) သုနုဒွာ(၈)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၉-၅၀၅၀၃၁၊ ၀၉-၇၂၂ ၄၃၀၉၄

ဂွမ်းပြည်နယ်မြို့နယ်မြို့နေ- အမှတ်(၂၃/၉) ဘူတာလမ်း၊ ဂွမ်းပြည်-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၄၇၃ ၂၂၂၃၃။

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် ဆိုင်းဝင်စေတီများ

၈၂ အောင်မြေနှင့် ဂြိုဟ်ပုလဲ ဂါထာတော်များ (၄၇)

အောင်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

◆ သင်္ကန်းနက်ပင်မြတ်စွာဘုရားအား
လက်ယာဘက်အားမှ ဖူးမြင်ရာတွင်
ထူးထူးသော **ဝ**အက္ခရာ
ပေါ်ထွက်လာရန်
သင်္ကန်းနက်ပင်မြတ်စွာဘုရားအား
ကျွန်ုပ်တို့အား ကြည်ညိုဖွယ်ရာ
ဖူးမြော်ရန် ။

သင်္ကန်းနက်ဘုရား

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ခွတ်ပါ။]

မဏိပူရ နဂရသို့
ကသည်းနာမကေန ကာရိတံ။
သင်္ကန်းနက် ယဝိရူပံ
ဝနေ တံ အဟ မာဒရံ။

(သျှင်ဝေရိတ္တရ-ဝမြချမ်းသာ)

မြန်မာပြန်

မဏိပူရ နဂရသို့- မဏိပူရတိုင်း
အာသံနယ်မှ။

F.14A. January, 2017.

ကသည်းနာမကေန- ကသည်းမ
ဟု အမည်ရှိသော ဒကာမသည်။

ကာရိတံ-ဆောက်လုပ်သမှု ကိုး
ကွယ်ခြင်းပြုခဲ့သော။

ယံသင်္ကန်းနက် ဝပရိရူပံ- အကြင်
သင်္ကန်းနက်သား မြတ်ဘုရား ဆင်းတု
တော်သည်။ အတ္ထိ-ရှိပါပေ၏။ ဝတံ-
ထိုသင်္ကန်းနက်သား မြတ်စွာဘုရားကို။

အဟံ-“...”ဟုနာမသုတ် အကျွန်ုပ်
သည်။

အာဒရံ-ရှိသေလှစွာ။

ဝနေဝန္တာမီ-ဗုဒ္ဓအစစ် စိတ်မှာ မြစ်
၍ ကြည်လင်သဒ္ဓါ မြတ်နိုးစွာ ရှိနိုးပါ၏
မြတ်စွာဘုရား။

သန်းမှန်းသုနစ်။ ။ ၁၁၄၈ သုနစ်။

ဒါယကာ။ ။ အတ္တဘတ် ကသည်းမ။

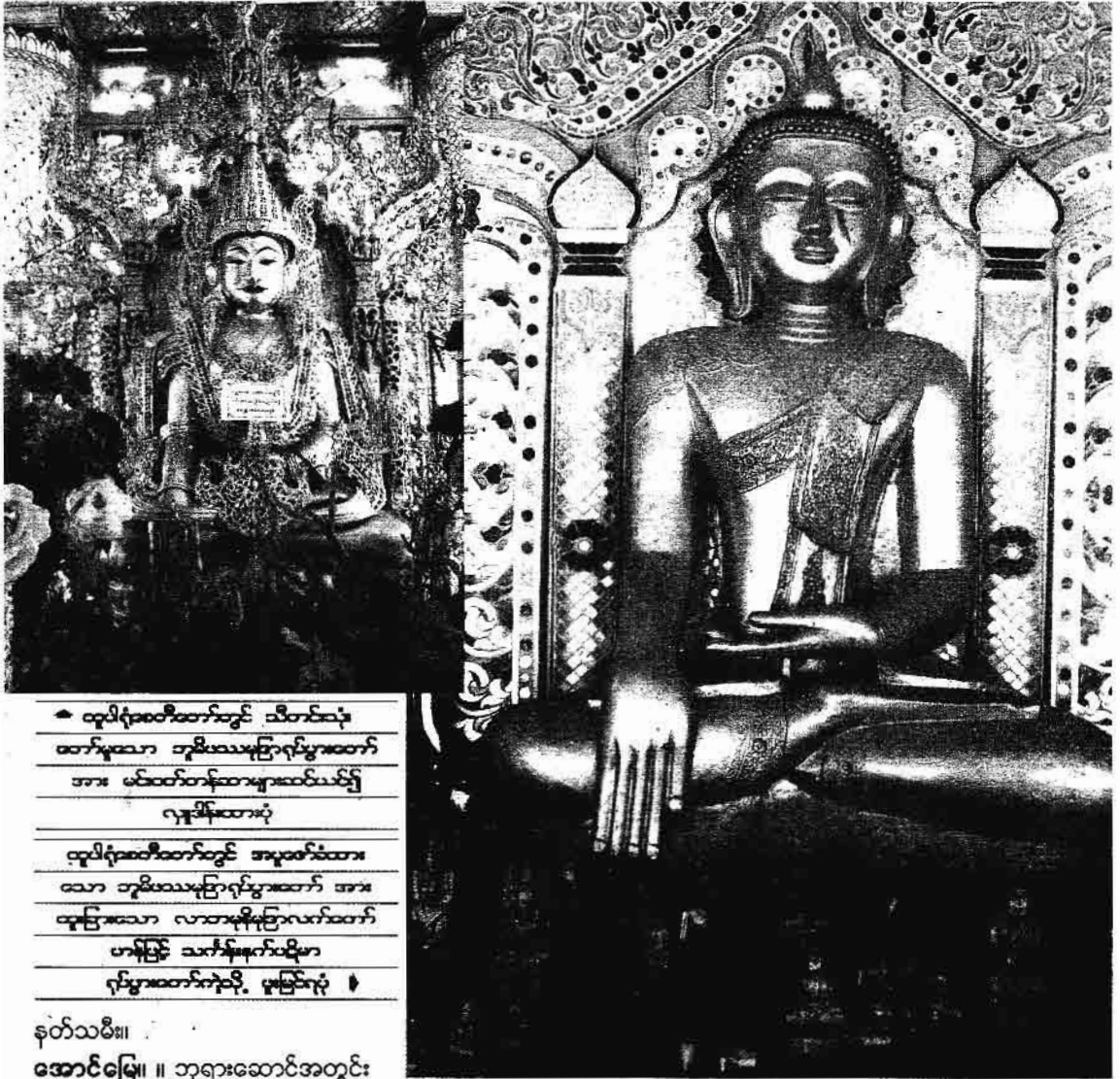
တည်နေရာ။ ။ ရှင်ပင်နံကိုင်းတောင်
ခြေ၊ ထုံးဖိုရပ်ကွက်၊ ရောဝတီမြစ်အနီး၊
စစ်ကိုင်းမြို့။

ပွဲတော်ရက်။ ။ မဟာသင်္ကြန်
အကြတ်နေ့။

အစောင့်အရှောက်။ ။ ဝသုန္ဒရေ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၁၀၅

www.burmeseclassic.com

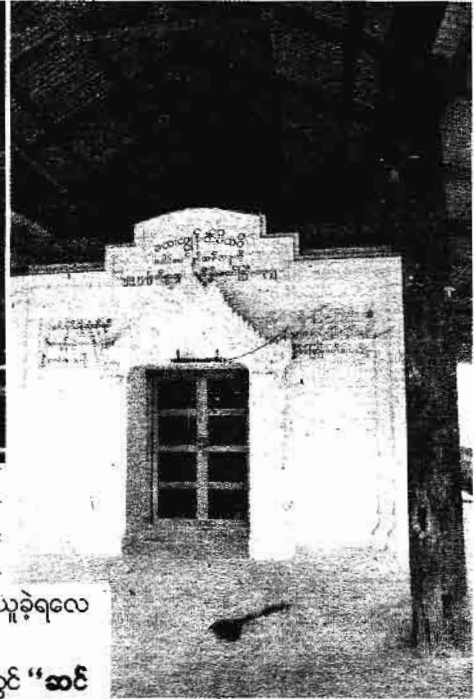
◆ ထူပါရုံတော်တွင် သီတင်သုံး
တော်မူသော ဘူမိသယုကြာရုပ်ပွားတော်
အား မင်တော်တန်ဆာများဆင်ယင်၍
လှူဒါန်းထားပုံ

ထူပါရုံတော်တွင် အပူတော်ခံထား
သော ဘူမိသယုကြာရုပ်ပွားတော် အား
ထူကြီးသော လာဘာဖိုကြာလက်တော်
ဟန်ဖြင့် သင်္ကန်းရက်ပဋိမာ
ရုပ်ပွားတော်ကဲ့သို့ မှူးမြင်ရပုံ ◆

နတ်သမီး။
အောင်မြေ။ ။ ဘုရားဆောင်အတွင်း
တနင်္ဂနွေထောင့်။
ထူးခြားချက်။ ။ မြန်မာနှင့် ကသည်း
လူမျိုးများမှာ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများ ဖြစ်
ခဲ့ကြသော်လည်း အလောင်းဘုရား၏
ခေတ်၌ လည်းကောင်း၊ ဘိုးတော်မခံ
မင်း၏ခေတ်တွင် လည်းကောင်း
မြန်မာမင်းများ၏ လက်အောက်ခံ
စော်ဘွားအဆင့်ဖြင့် ဘဏ္ဍာတော်များ၊
သမီးကညာများ ဆက်သရသူများ ဖြစ်
ကြလေသည်။
မဏိပူရအာသံမှ ကသည်းများ
၁၈၆ နဂျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကား အတတ်သည်များ၊ ပညာရှင်များ
လည်း ပါဝင်ကြလေသည်။ အများအား
ဖြင့် ကာယလုပ်သားများသာ ဖြစ်လေ
သည်။
ကသည်းစော်ဘွား၏ ပညာရှိ
ပုဏ္ဏားတော်ကြီး“မဟာသရဗု”ဆိုသူ
က စစ်ကိုင်းမြို့ရှိ ဧရာဝတီမြစ်ရေကို
သောက်သုံးရလျှင်၊ ချိုးရလျှင် ရောဂါ
အန္တရာယ်နှင့် ဘေးဥပတ် ရန်မာန်အပေါင်း
တို့မှ ပျောက်ကင်းချမ်းသာကြောင်း
ဟောပြောသောကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ

ဇေယျာပူရသို့ လာရောက်ခြင်း ဖြစ်
သည်ဟု “မှန်နန်းရာဝေင် တတိယ
တွဲ ၈/၃၇၀ တွင် ဖော်ပြထားလေ
သည်။
မြတ်စွာဘုရားသည် ပဲပုံတောင်
အနီး ဇေဝါဝန်ရေတံတိုင်း၌ ချိုးရေတော်
သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းကို အခြေခံ၍ ဟော
ပြောခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိပါသည်။
ယခု ထော်ဘိုအောင် ဇရာရုံမြို့မှာ
သမားတော်ကြီးများသည် မြတ်စွာဘုရား
ချိုးရေတော်သုံးခဲ့သော သောတာပန်ရုပ်
တစ်လုံးတည်းမှ ဇရာရုံ အပူကြီးရက်

ပုဂံမြို့၊ အာဇာနည်မင်းတို့တွင် အပူပေးခန်းထားသော သင်္ကန်းတော်ပုထိုးများအားလုံးကို မြေပြင်သတ် သင်္ကန်းတော်ပုထိုးပြုစုခဲ့ရာ သီတင်းသုံးရာအထောင်တော်

မြို့များ၌ အဝမ်းထားနှင့် ကြွေရောက် ယူဆောင်၍ ထားထော်စပ်ရာတွင် ယုံကြည်လေးစားစွာ အသုံးပြုနေကြလေ သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၀၉၉ ခုနှစ်တွင် မဏိပူရ ကသည်းစစ်သည်များသည် စစ်ကိုင်းမြို့အား တစ်ကြိမ် လာရောက် တိုက်ခိုက်ကြလေ၏။

စစ်ကိုင်းမြို့၏ ကမ္ဘာကျော် **“ရာဇမဏိပူဠာ ကောင်းမှုတော်”** စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့မုခ် ကျွန်း တံခါးကြီးအား ဓားလှံလက်နက်များဖြင့် ထိုးခတ်ဖျက်ဆီးခဲ့ကြလေ၏။ ယနေ့ တိုင် ဒဏ်ရာ၊ ဓားရာများ ကျန်ရှိနေ လေ၏။

ဤမျှမက ဝေဠုဝန် ငါးထပ်ကြီး ဘုရား၊ ငါးထပ် ပြာသာဒ်ဆောင်နှင့် ကျောင်းတော်ကြီးအား လည်းကောင်း၊ အိမ်ရာကျောင်းကန်များကို မီးရှို့ ဖျက် ဆီးခဲ့ကြလေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကသည်းများက အခွန်ဘဏ္ဍာ မဆက် သခြင်း၊ နယ်စပ်မှ မြန်မာ၊ ကုလား များကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွား ကြောင်း အလောင်းမင်းတရားကြီးက မဏိပူရ အာသံ၊ ကသည်းများအား

ပြန်လည် တိုက်ခိုက် သိမ်းယူခဲ့ရလေ ၏။

သက္ကရာဇ် ၁၂၃၁ ခုနှစ်တွင် **“ဆင် ဖြူရှင်မင်းတရားကြီး”**ကို မဏိပူရ ကသည်းစော်ဘွားများ တာဝန် ပျက်ကွက်သောကြောင့် **“စစ်သူကြီး မဟာသီဟသူရ”**က သွားရောက် ဖမ်းဆီးကာ အင်းဝနေပြည်တော်တွင် အလုပ်အကျွေးများအဖြစ် ထားရှိခဲ့ လေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၄၇ ခုနှစ် မဏိပူရ အာသံ ကသည်းများ ထကြွပုန်ကန်ကြ သောကြောင့် ဘိုးတော်ဦးပိုင်းခေါ် ဗဒုံ မင်းက အာသံစော်ဘွားများအား ပြန် လည် သိမ်းပိုက်လေရာ ကသည်းလူမျိုး ပန်းပဲပညာရှင်များ၊ ပန်းချီ ပန်းပုပညာ ရှင်များ၊ လက်သမား၊ ပန်းရန်မှစ၍ အများအပြား သုံးပန်းအဖြစ် ခေါ်ဆောင် ခဲ့လေသည်။

အချို့ကို စစ်ကိုင်းမြို့၊ ညောင်ကုန်း ရပ်၊ လင်းဇင်းရပ်၊ မိုးဇာရပ်တို့၌ ထား ရှိ၍ လယ်ယာဥယျာဉ်များ လုပ်ကိုင်စေ ခဲ့၏။

များစွာသော ကသည်းများကိုလည်း အင်းဝမြို့တော်ကြီး၌ လယ်ယာလုပ်ငန်း

ခွင့်များ၌ အလုပ်အကျွေးများအဖြစ် ထားရှိခဲ့လေသည်။

ဘိုးတော်ဗဒုံမင်းသည် အင်းဝမြို့ တော်ကြီးအား စွန့်ပယ်၍ အမရပူရ ရွှေမြို့တော်သစ် တည်ဆောက်သော အခါ ကသည်းများ၊ ယိုးဒယား(ထိုင်း) လူမျိုးများအား ခိုင်းစေခဲ့လေရာ ကသည်းများမှာ အများဆုံးဖြစ်လေ သည်။

၁၁၄၄ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့တွင် နတ်ဒေဝတာများ ပူဇော်ပသဖွဲ့ပြုလုပ်ပြီး ဝန်ရှင်တော်မင်း မဟာစည်သူ၊ မင်းဇေယျကာမဏိနှင့် ဝန်ထောက်တော် စာရေးကြီးတို့အား အကြီးအမှူး အကြပ်ခန့်၍ တာဝန်ခွဲဝေ ဆောင်ရွက်စေခဲ့၏။

ကသည်းအများစုနှင့် ယိုးဒယား (ထိုင်း)လူမျိုးများမှာ သားတော်၊ သမီး တော်များ၏ ကျွန်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လှေတော် အမှုထမ်းများအဖြစ် လည်း ကောင်း၊ အုတ်ဖုတ်ခြင်း၊ ပန်းရန်လုပ် ခြင်းများကိုလည်းကောင်း အလှူအပ

www.burmeseclassic.com

ပြင်ဆင်သူများ၊ ပန်းချီပန်းပုပညာရှင်များအဖြစ် လုပ်ကိုင်ကြရလေ၏။ လုပ်ခလည်း ချီးမြှင့်ခဲ့လေသည်။

ထိုကသည်း အဆက်အနွယ်များသည် ယနေ့တိုင် စစ်ကိုင်းမြို့တွင် နေထိုင်ကြသည်ဟု သိရသည်။

တစ်နေ့သောကာလတွင် စစ်ကိုင်းမြို့၊ ထုံးဘိုရပ် ရှင်ပင်နံကိုင်းတောင်တော်၏ တောင်ခုလတ်တွင် မှီခိုနေထိုင်သော ကသည်းမိသားစုသည် **ရောဂတ်မြစ်အတွင်းမှ ဆယ်ယူရရှိသော သက်န်းနက်တုံးကြီးအား ဘုရားရုပ်တုနှင့် တူညီသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ပုံတော်အဖြစ် ပြန်လည်မွမ်းမံ၍ ပူဇော်ကိုးကွယ်ထားလေ၏။**

ထို သက်န်းနက်ရုပ်တုတော်ကြီးကို မည်သူမျှ အမြင်မခံဘဲ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် တည်ဆောက်ထားသော “ကသည်းအိမ်ကြီး” ၌ လျှို့ဝှက်စွာ ပူဇော်နေကြလေ၏။

ရွာသူရွာသားများနှင့် အဆက်အဆံနည်းပါးသောကြောင့် တသီးတခြားသာ နေထိုင်ကြလေသည်။ ရွာသားများနှင့် စိမ်းနေခြင်းလည်း ဖြစ်လေသည်။

ရံဖန်ရံခါတွင် ကသည်းအိမ်ကြီးရှိရာမှ ကြီးမားသော မြွေကြီးများ ထွက်ပေါ်လာတတ်သောကြောင့် ရွာသားများ အဝင်အထွက်မပြုကြပါ။ ထိုအိမ်ကြီးမှာလည်း “ကသည်းအိမ်ကြီး” ဟူ၍သာ ဒေသခံများက ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြလေသည်။

ကသည်းအိမ်ကြီးမှာ ခိုင်ခံ့လှသော်လည်း သက္ကရာဇ် ၁၃၄၂ ခုနှစ်တွင် “မော်ပုံနိပိတိုက်မိသားစု” မှ အုတ်တိုက်အဆောင်တော် တည်ဆောက်၍ ထိုနေရာမှပင် ကိုးကွယ်ထားကြလေ၏။

အုတ်တိုက် စံကျောင်းကိုလည်း ကသည်းအိမ်ကြီးမှ ကျန်ရှိသော

• လေးကျွန်းထိပ်တင် ဖောင်တော်ရှင် သက်န်းနက်ဘုရား၏ အနီးကပ်စာတန်း
• ကသည်းအိမ်ကြီးမှ ဇရာဟောင်းလက်တန်း အသားများဖြင့် ပြန်လည်တည်ထောက်ထားသော ကသည်းအိမ်တရားတော်ကြီး

ကျွန်းတိုင်ကြီးများဖြင့် အခြေခံ၍ သွပ်မိုးအာရုံခံကြီးဖြင့် ငုံ့မိုးပြီး ထားရှိကြလေသည်။

သက်န်းနက်ဘုရား စံကျောင်းတော်ကြီးအား “ကသည်းအိမ်ကြီး” ဟူ၍သာ အမည်တွင်နေလေ၏။ အလှူရှင်များကမူ “အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ သက်န်းနက်ဖောင်တော်” ကို ရည်၍သာ “လေးကျွန်းထိပ်တင်ဖောင်တော်ရှင် သက်န်းနက်ရုပ်ပွားတော်” ဟူ၍ ကမ္ဘာ့ထိုးထိုးထားလေသည်။

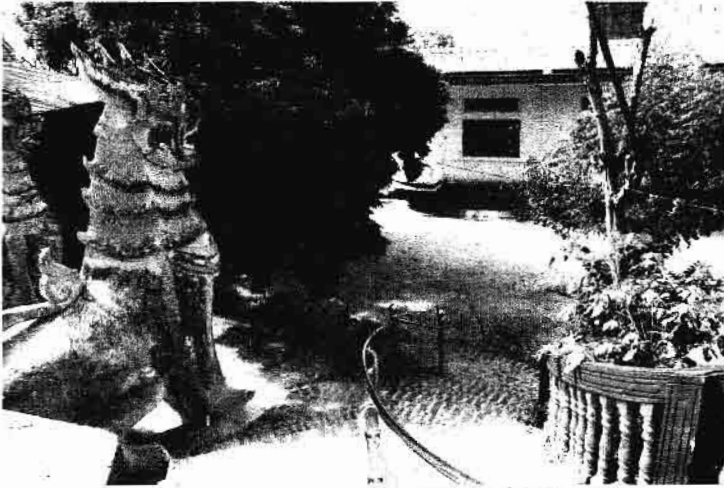
ရှေ့မီနောက်မီ အသက်ဝါကြီးသူများကလည်း အလောင်းစည်သူမင်း

ကြီး ပင့်ဆောင်ခဲ့သော ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကြောင်း ကြားနာရလေ၏။

ဒေသခံများကလည်း ရောဂတ်မြစ်အတွင်း ရေဆင်းချိုးရာမှ ကသည်းမကြီးက ဆယ်ယူပြုပြင်ကိုးကွယ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကြားနာရလေ၏။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ “**သက်န်းနက်ပဋိမာ ရုပ်ပွားတော်ကြီး**” မှာ ဦးခေါင်းတော်(၁၀၂)ဖြစ်သောကြောင့် လွန်စွာ အနုပညာပြောင်မြောက်လှပသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့ အနောက်တာ လင်းစင်းရပ်မှ ကသည်းလက်ရာနှင့်လည်း တူမျှသောကြောင့် ကသည်းပညာရှင်တို့၏

www.burmeseclassic.com

◆ ကသည်းများ ဇာတိရာ “ကသည်းမြို့” အမည်တွင်သာ
ဌာနတွင် ထောက်လှမ်းရန်အားထားထားကြောင်းတော်
◆ ကသည်းများ ဇာတိရာ ကန်ခြံမြို့ ဇရာအောင်

လက်ရာဟူ၍လည်း မျှော်မှန်းနိုင်
လေ၏။
ဘိုးတော်ဗဒုံမင်းက သံပန်းအဖြစ်
ယူဆောင်ခဲ့သော ကသည်းများ၏
လက်ရာဆိုလျှင်လည်း အသင့်ယုတ္တိ
ရှိနေသောကြောင့် သုတေသန ပညာ
ရှင်များအတွက် လေ့လာစရာ ဖြစ်ပါ
သည်။
သင်္ကန်းနက်ပဋိမာ ရုပ်ပွားတော်ကြီး
မှာ စစ်ကိုင်းမြို့ ထူပါရုံစေတီတော်ကြီး
၌ ယခင်က ဆရာကြီးဦးသန်း လှ၊ ဒါန်း
ထားသော ရုပ်ပွားတော်(၂)ဆူနှင့်
တူညီလျက် ရှိနေလေ၏။

သင်္ကန်းနက်သားဖြင့် ထုလုပ်ပူဇော်
ခံသော ရုပ်ပွားတော်မှာ စစ်ကိုင်းမြို့တွင်
ဤတစ်ဆူသာရှိသည်ဟု ထင်ပါ
သည်။ ကျွန်ုပ်၏ လေ့လာအားနည်း
သောကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေဘိုမြို့
၌ သင်္ကန်းနက်ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူရှိခဲ့
လေသည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်ကို
အလောင်းမင်္ဂလာကြီး ဦးအောင်ဇေယျ
သည် စစ်ဆင်စစ်တက်မသွားမီ “စစ်
ထွက် အောင်မြေသင်္ကန်းနက်
မြတ်စွာဘုရား” ထံ သစ္စာဆိုလေ့ရှိ
လေ၏။

သစ္စာမှာ...
‘သာသနာပြုမည့် မင်းစစ်စစ်သာလျှင်
ဤတိုက်ခွဲကို နိုင်ရပါစေသော’
ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုတော်မူပါသည်။
ထို“စစ်ထွက်အောင်မြေ သင်္ကန်း
နက် ရုပ်ပွားတော်” မှာ “ကျွန်းဦးစော”
နန်းရင်းဝန်အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေစဉ်
ရွှေဘိုမြို့မှ ပင့်ဆောင်သွားခဲ့လေရာ
ယခုအခါ ရွှေတိဂုံဘုရားကုန်းတော်၌
ပူးမြော်နိုင်ကြလေသည်။
ရွှေတိဂုံ အနောက်ဘက်စောင်း
တန်းရှိ ရပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာ
စစ်ထွက်စစ်အောင် သစ္စာဆို
သင်္ကန်းနက်မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်ပါ
သည်။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ဖောင်
တော်မှာလည်း “**သင်္ကန်းနက် ရွှေ**
ဖောင်တော်”ဖြစ်ကြောင်း အထင်
အရှားဖြစ်ကြောင်း ကျမ်းပေါင်းများစွာ
တွင် မှတ်တမ်းပြုထားကြလေသည်။
ထိုဖောင်တော်ကို အလောင်းမင်း
တရားကြီး၏ စတုတ္ထသားတော်ဗဒုံမင်း
ခေါ် ဘိုးတော်ဦးဝိုင်းခေတ်အထိ အသုံး
ပြုခဲ့လေသည်။
သင်္ကန်းနက်ဘုရား၏ ပုံဟန်မှာ
ဉာဏ်တော်(၄)ပေမျှ ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်း
ရပါ၏။

မျက်နှာတော်မှာ မျက်စိဖွင့်၍ တရား
တော်မြတ်ဟု နေလေသည်။ မျက်ခုံး
(၂)ဖက်၏ အလယ်ဗဟိုတွင် မွေရှင်
တော်မြတ်ကို ရွှေလမင်းကဲ့သို့ ဝိုင်း
စက်စွာ တင်ထားပါသည်။ မွေရှင်တော်
၏ အလယ်ထက်၌ ယုန်တစ်ကောင်
ကဲ့သို့ ပုံဖော်ထားလေ၏။ ထူးခြားလှပါ
သည်။
နူးတံခမ်းတော်မှာ ပြုံးရွှင်နေသော
ဟန် ဖြစ်သောကြောင့် ကြည်ညို
သွယ်ဝယ်လှပေသည်။
သင်္ကန်းတော်မှာ ဝဲဘက်ပခုံးတော်
တွင် သင်္ကန်းစေ့ထားလေရာ နွေရာသီ

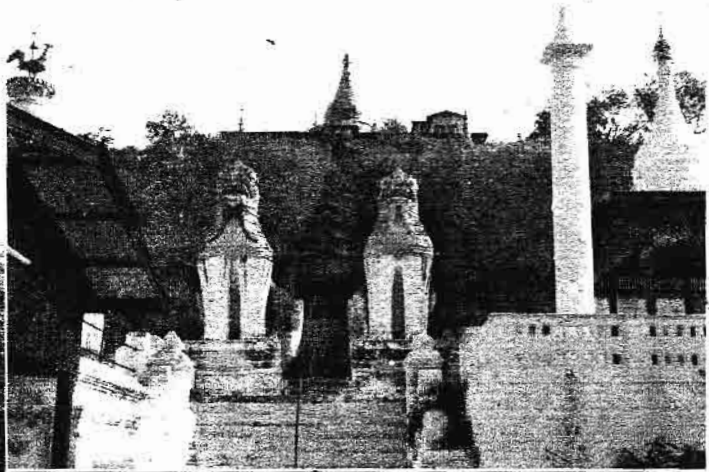
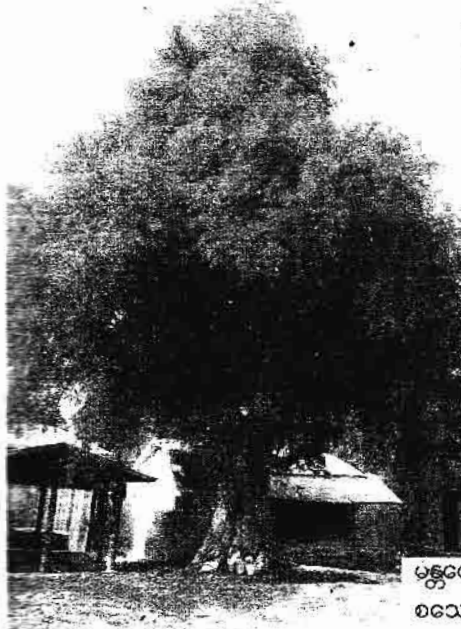

▲ ကသည်ဝင်းကြီးတည်ရှိရာ နေရာတွင်ခြင်သော ရှင်သာရော
သင်္ကန်းပုဂံမှာ ရုပ်ပွားတော်၏ စံတူပုံတော်
သင်္ကန်းပုဂံအရပ်အဝန်းထက်အတွင်း ဟောကြားလာသော ထူးခြား
ရာဝိသေသကြီးများ ထုတောင်း ဘိဇ္ဇာန်တင်ရာဌာန

ဌ်ဝတ်ဆင်းထားသည့်ပုံဖြစ်လေသည်။ ဆဒ္ဒန်ဆင်းမင်း၏ ပုံဟန်ဖြင့် ညာဘက် လက်ရုံးတော်အား ညာဘက် သလုံးတော်ကို အသာအယာတင်၍ ရွှေပလ္လင်တော်နှင့် ထိထားသော လက်ဝါးတော် လက်ချောင်းတော်များ ဖြစ်ပါသည်။ မဟာပထဝီမြေထုကို ထိ၍ သက်သေညွှန်းဟန်ဖြစ်လေ၏။ မဟာပထဝီမြေကြီး၏ ဓာတ်သည် ကား လုံးဝ ကုန်ခန်းခြင်းမရှိသော သဘောကိုလည်း ဆောင်လေသည်။ မာကျောခိုင်ကျည်သော သဘောကိုလည်း ဆောင်နိုင်လေ၏။ သယံဇာတနှင့် အပင်၊ သတ္တဝါတို့အား ပြည့်ဝစွာ ဖြစ်တည်စေသော သဘောကိုလည်း ပေးဆောင်လေ၏။ အစားအစာနှင့် ရှင်သန်ခြင်းကိုလည်း အလုံ့ပယ်ဖြစ်စေသော သဘောကို ဆောင်လေ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင်းများ ညွှန်ပြသော မုဒြာဖြစ်သောကြောင့် “ဘူမိဇဿမုဒြာ” ဟူ၍ အမည်တွင်လေသည်။ ဤမုဒြာ ပေါ်ပေါက်လာပုံမှာ... ရှင်တော်ဂေါတမ ဗုဒ္ဓဘုရားအဖြစ်

အောင်တော်မူသောအခါ အပရာဇိတပလ္လင်တော်ထက် စံနေတော်မူစဉ်တွင် မာရ်နတ်မင်းက မိစ္ဆာအပေါင်းအသင်းများဖြင့် စုရုံး၍ တိုက်ခိုက်ထိုးနှက်ကြလေသည်။ ဘုရားရှင်သည် လွန်စွာပင်သည်းညည်းခံ၍ ဝသုန်မြေပထဝီကို သက်သေညွှန်းပြု မေတ္တာဓာတ်ဖြင့် အောင်မြင်တော်မူသော အခန်းကို သရုပ်ဖော်သည့် ကိုယ်စားပြု ပေါ်ပေါက်လာသည့် မုဒြာ ဖြစ်လေသည်။ “ဘူမိဇဿမုဒြာ” ပုံတော်အား ကိုးကွယ်ထားရှိပါလျှင် အထူးသဖြင့်... ခန္တီမင်္ဂလာ၊ ဗုဒ္ဓသာလောကဓမ္မေဟိ မင်္ဂလာ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတ ပုညတာ မင်္ဂလာ၊ အတ္တသမ္မာ ပဏီဝိ မင်္ဂလာ၊ အစရှိသော မင်္ဂလာလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံစေပါသည်။ ထိုမင်္ဂလာလေးပါးကား အနှိုင်းမဲ့ လာဘ်ကြီးလေးပါး ဖြစ်လေသည်။ သတ္တပါရမီ အဝိဇ္ဇာနပါရမီ ဥပေက္ခာပါရမီ

တည်းဟူသော ပါရမီတော်(၃)တန် ကို အထောက်အပံ့ဖြစ်စေသော အကျိုးတရားတို့ကို ပြည့်စုံစေသည်။ အခြားသော ဘူမိဇဿမုဒြာများနှင့် မတူသောအချက်မှာ ဝဲဘက် လက်ဖဝါးတော်အား ပက်လက်လှန်ထားဟန်မှာ တစ်စုံတစ်ရာကို လက်ခံယူထားသကဲ့သို့ “လာဘမုနီ” မုဒြာ ဖြစ်နေလေသည်။ ပိုမို၍ ထူးခြားသော အချက်မှာ များစွာသော “ဘူမိဇဿမုဒြာ” များကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ တစ်မူဆန်းသော ရောင်တော် ဖြစ်လေသည်။ ဦးခေါင်းတော်၏ ဆံခွေတော်ထက်တွင် အမြိုက်ရေစင်အိုးကို အထွတ်တင်ထားလေသည်။ ယခု “သင်္ကန်းနက် ပဋိမာ ရုပ်ပွားတော်” မြတ်သည် ပုဂံရှေးဟောင်းမြို့တော်ရှိ အာနန္ဒာပုထိုးတော်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်လိုက်အတွင်းမှာ စံပယ်တော်မူသော “ဘူမိဇဿမုဒြာ” ပုံတော်ကဲ့သို့ပင်ဖြစ်လေသည်။ အထက်ပါ ဖြစ်ပြည့်စုံသော လက္ခဏာ

သက်န်းနက်ပဋိမာမြတ်စွာဘုရား၏ အဝတ်ပန်းချီပြင်ရာသာ ရှင်ပင်နံကိုင်ဝေတီတော်

သက်တမ်း(၁၅၀)ကျော် ထူးခြား မှန်ကန်ပင်ကြီးအား
သက်န်းနက်ဘုရားကျွေးမွေး ထွေးမြင်ရမည်

ပုံဟန်များသည် “ဘူမိဇဿမုဒြာ” များသာ ဖြစ်သောကြောင့် သစ္စာပြု အဓိဋ္ဌာန်ပါက မတောင်းဆိုဘဲ ဆု(၇) ပါးကို ရရှိစေပါ၏။

- ၁။ စစ်ချိတ်ထိုး ရင်ဆိုင်ရာ၌ အောင်ပွဲရခြင်း၊ သံပန်းများ အစေးအပါများ အခြွေအရံများ ရရှိစေသည်။
 - ၂။ တန်ခိုးအာဏာ ထက်မြက်ခြင်း၊ အာနုဘော်ကြီးခြင်း။
 - ၃။ ကျန်းမာ ကြံ့ခိုင် ရှင်လန်းရခြင်း။
 - ၄။ အိမ်ယာပြေတည်ဆောက်ရာတွင် မြေကြမ်းကို အေးချမ်းစေခြင်း။
 - ၅။ စမ်းတရွေ့ အစိမ်းသရဲ ပိတ္တာတို့၏ ပယောဂရန်မှ ချမ်းသာရခြင်း။
 - ၆။ အလွန်ဆိုလျှင် ရူသွယ်သော သတ္တဝါဘေးမှ ကင်းဝေးခြင်း။
 - ၇။ ဟရာသော အပူအခင်းတို့၌ အနိပ်ရရှိခြင်း၊ အစရှိသော အကျိုးတရားများ မှချခန့်စေသည်ဟု ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိက မြွက်ဟတော်မူပါသည်။
- ဤဘူမိဇဿပဋိမာ ရုပ်ပွားတော်များကို စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် မကွေးတိုင်းစသော မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း၊ အလယ်ပိုင်းတို့တွင် အထူးကိုးကွယ်ပူဇော်ကြခြင်းရှိသည့် မုဒြာပုံဟန်များ ဖြစ်လေ၏။

သို့ရာတွင် သက်န်းနက်သားရုပ်ပွားတော်မှာ စစ်ကိုင်းမြို့တွင် တစ်ထူး ထွေတို့မြို့၌ တစ်ထူးနှင့် ဟောပြောခြင်းတွင် တစ်ထူးသာ ရှိသောကြောင့် ရှားပါးလှလေ၏။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီး သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ) ရောက်ရှိစဉ် သီဟိုဠ်မင်းဆက်သသော သက်န်းနက်သားစကားတိုင်ကို ဆင်းတုကိုးဆူ ထုလုပ်ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ထိုသက်န်းနက်သားဆင်းတုတော်ကို “ဖောင်တော်ဦးဘုရား” ဟု တွင်ခဲ့လေသည်။

ပုဂံ၊ မြင်းစိုင်း စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယ၊ အင်းဝ၊ ရွှေဘို မင်းအဆက်ဆက် ကိုးကွယ် ပူဇော်ခဲ့ကြလေသည်။ လောကီချမ်းသာ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာကို ခံစားခဲ့ကြလေသည်။ တန်ခိုးတော်ကြီးမား ထူးခြားလှသော “သက်န်းနက်ပဋိမာ မြတ်စွာဘုရား” အား ဖူးမြော်ပူဇော်လိုပါက စစ်ကိုင်းတောင်သို့ ဘုရားဖူးရောက်ရှိခဲ့ပါလျှင် သမိုင်းဝင် ရှင်ပင်နံကိုင်

တောင်တော်မှခံဦးအနီး ဝင်ရောက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဆုတောင်းဖို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရပါသည်။

သက်န်းနက်ပဋိမာ အာရုံခံအတွင်း၌ “ဝဿန္တရေနတ်သမီးကြီး” မှာ မည်သည့်အချိန်ကာလက ရောက်ရှိနေခြင်းကို မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ မသိကြပါ။

နတ်သမီးကြီးမှာ စကျင်ကျောက်ဖြူသားဖြင့် ထုဆစ်ထားလေသည်။ မတ်ရပ်အနေအထားဖြင့် ဆံရေညစ်ချနေပုံဖြစ်ပါသည်။ အရပ်အမြင့်မှာ (၅) ပေမျှ ရှိနေလေ၏။

မူလထားရှိခဲ့သော ကုသိုလ်ရှင် ဒကာ၏ လျှို့ဝှက်သော ဆန္ဒသဘောကြောင့်ပင် ဟူ၍ ယူဆရလေတော့၏။ ဝဿန္တရေနတ်သမီးထံ၌ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်တို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်၍ အဓိဋ္ဌာန်တင် ဆုတောင်းပါက ပြည့်စုံကြသည်ဟု ဒေသခံများ ယုံကြည်ကြလေသည်။

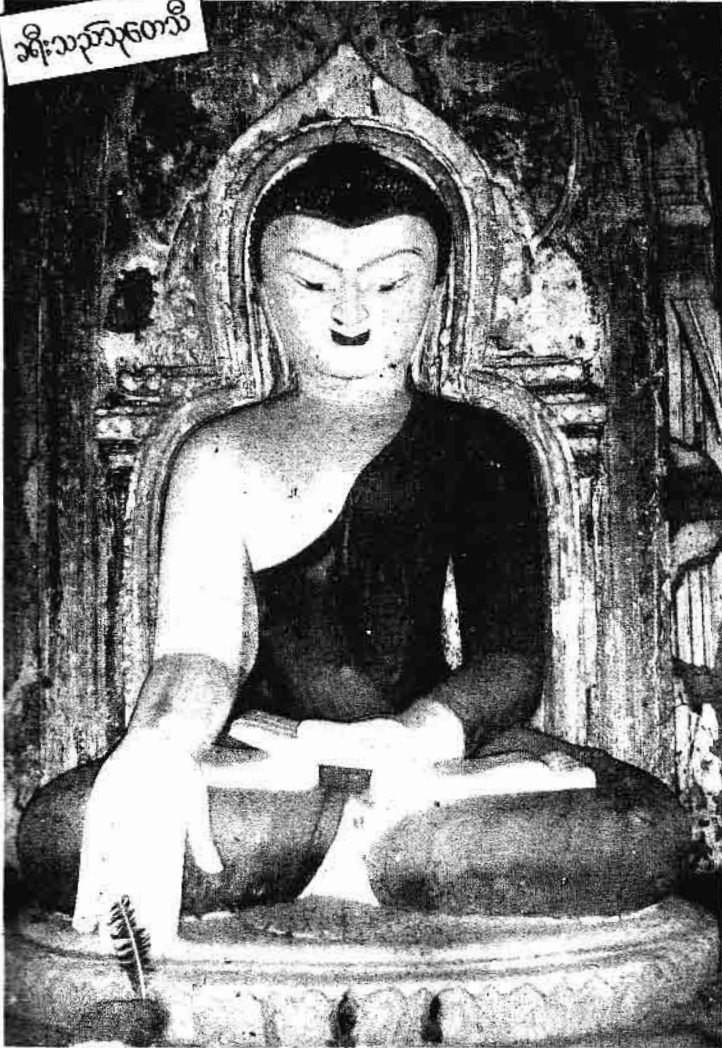
အဝေရာ ဘေးမခ စမြေချမ်းသာကြပါစေ။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ဗိုလ်ချိုမြိန်ဘုရား (သို့မဟုတ်) သီရိပုဂ္ဂံယာမှ

ဂူဖြောက်ဘုရား (၉၉၅) (၂)

ခရီးသွားသင်္ကေတ

• စေတီအထက်မှ ကွမ်းတောင်း
‡ အထက်လိုက်
ရုပ်ပွားတော်

ယခင်လမှ အဆက်

လွတ်လပ်ရေးသူရဲကောင်း ဗိုလ်ချို စေတီအတွင်း လေ့လာနေစဉ် လုံခြုံရေးအတွက် ဦးဘထွန်း ရောက်ရှိလာသည်။

‘ဆိုင်ကယ်သံကြားလို့ အပြေးလာခဲ့တာ။ ကျွန်တော်က ဟိုဘက်နားက ပေါ်တော်မူစေတီကိုပါ တွဲပြီးတာဝန် ယူရတယ်။ ဟိုမှာက အစီအစဉ်တကျ မဖြစ်သေးလို့ ပိုပြီး ဂရုစိုက်နေရတယ် ခင်ဗျာ’

အသက်(၇၀)ကျော်ခန့် ရှိလိမ့်မည်။ အားနာဟန်နှင့် ခပ်ယိုယွှဲစကား ဆိုလာသဖြင့်...

‘ရပါတယ် အဘ။ ကျွန်တော်တို့က ဘုရားဖူးရုံတင်ပါ။ ကြုံတုန်း ဗိုလ်ချို အကြောင်း ပြောပြပါဦး’

ဟု သူ စိတ်သက်သာရာရစေရန် ပြောဆိုသည်။

‘အပေါ်တက်ဦးမယ် မဟုတ်လား။ အပေါ်ရောက်မှ ပြောရအောင်။ လောကောင်းလေသန့်လဲရ၊ စိတ်လဲ လွတ်

www.burmeseclassic.com

လူ့ဗြဲတုတ်ထမ်း ဦးဘထွန်း

ကွမ်းထောင်မှ ရွှေ့ကွင်းများ

လပ်တာပေါ့'

ဦးဘထွန်း ဦးဆောင်၍ အာရုံခံနံရံမှ ကြောင်လိမ်လှေကားအတိုင်း အထက်လိုက်ဆီသို့ တက်ရောက်ကြသည်။

အထက်တွင်ကား လိုက်ခန်းကို ဝံ့၍ မဟာဗောဓိပုံ ကွမ်းထောင်ပေါက်ထားသည်။ အထက်လိုက်ခန်းအတွင်း၌ လည်း ပုဂံခေတ်လက်ရာ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရလေသည်။

ရုပ်ပွားတော်အား ဝင်ရောက်ဖူးမြော်၍ အထက်လိုက်ခန်းနံဘေး ပတ်လမ်း၌ ထိုင်ကာ ဦးဘထွန်း ပြောပြသော ဗိုလ်ချိုအကြောင်း နားထောင်ကြသည်။ ဦးဘထွန်းက အထက်လိုက်ကြမ်းခင်း၌ ပေါက်နေသော မြက်ပင်များကို နတ်ပစ်ရင်းမှ စကားစသည်။

'သီပေါတုရင် ပါတော်ပူတော့ ဗိုလ်ချိုက ကလေးအရွယ်ပဲ ရှိတယ်။ အနီးဘာသာ သာသနာအတွက် ခံပြင်ပေယျံ အားမတန် ဟန်လျှော့ရတဲ့ အရွယ်ပေါ့'

'မွေးနေ့သက္ကရာဇ် မသိရဘူးလား အဘ'

'ဟုတ်တယ်၊ မွေးဇာတိက ပုဂံ

၁၁၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့ခြံမဂ္ဂဇင်

ညောင်ဦးမြို့နယ် ငါ့သရောက်အုပ်စု ဆည်ရွာကနေ လေးမိုင်ဝေးတဲ့ 'မြေဖြူ'ရွာမှာ မွေးတယ်။ အခု 'သိမ်တော်' ရွာနားလောက်မှာ ရှိခဲ့မယ်။ ရွာပျက်သွားပါပြီ။ အဖေက နန်းတွင်းသမားတော်ကြီး ဆရာညီရဲ့သားအငယ် ဦးရွှေဘော်တဲ့။ အမေကတော့ သောင်ခွပ်စစ်ကဲ ဦးနှောင်ရဲ့သမီး ဒေါ်ညာ'

'မှူးမတ် အနွယ်တော်ပဲနော်'

'ဟုတ်ပါတယ်။ ရွှေဦးကျောင်း၊ ရွှေမြင်တင်ကျောင်းတို့မှာ ပညာသင်ယူပြီး အရွယ်ရောက်တော့ 'ဆည်ရွာ'သူ ဒေါ်မုန်းနဲ့ အကြောင်းပါတယ်။ သားလေးယောက်၊ သမီးနှစ်ယောက် ထွန်းကားတယ်။ သားအကြီးနှစ်ယောက်က တော်လှန်ရေးမှာ လက်ရုံးတွေပေါ့။ မောင်ဖိုးဆင်၊ မောင်ဖိုးဝင်တဲ့၊ ဗိုလ်ဖိုးဆင်၊ ဗိုလ်ဖိုးဝင်ပေါ့။

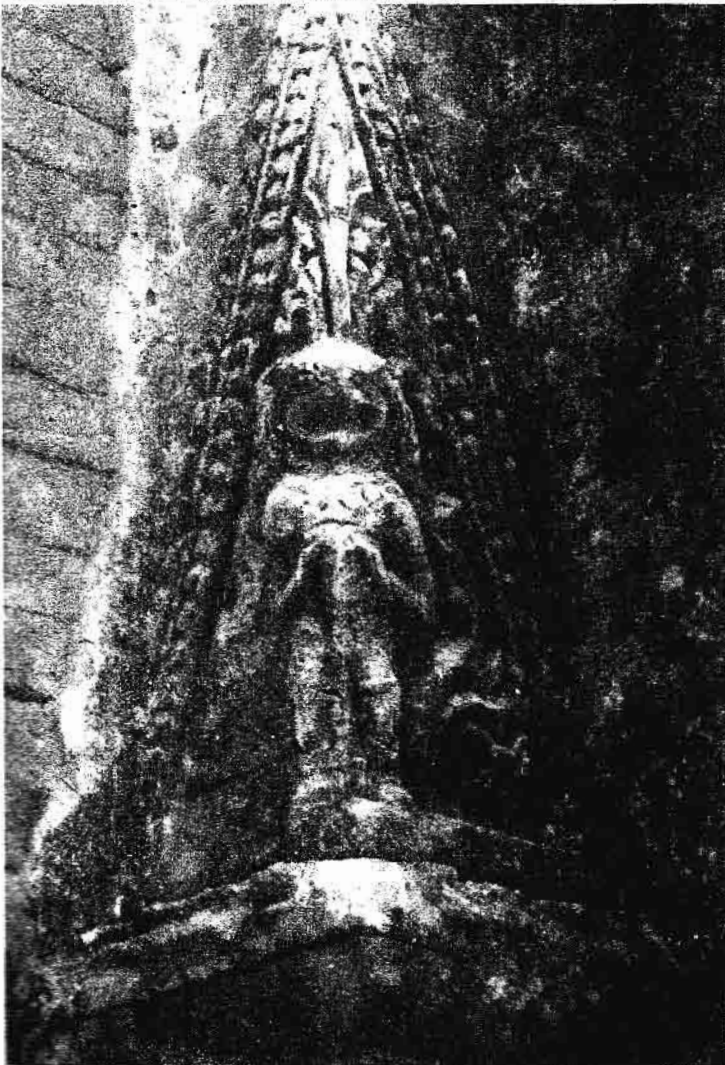
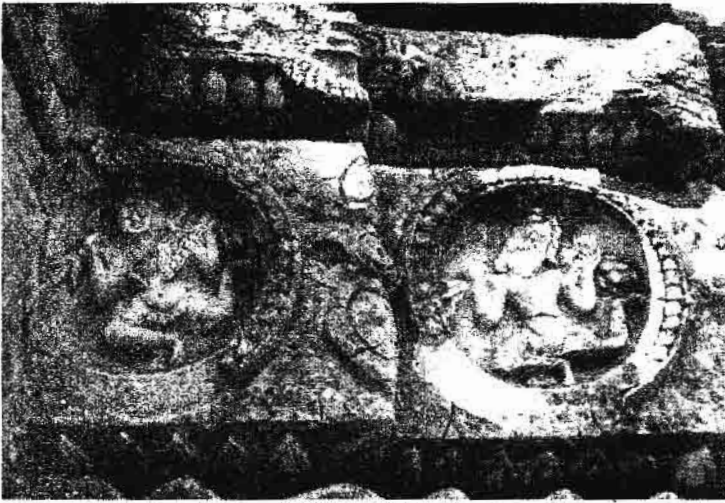
အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် တောင်တွင်းကြီးမြို့ဝန်ဆီမှာ စာရေးဝင်လုပ်တယ်။ နှစ်အတော်ကြာ စာရေးဘဝနဲ့ နေရတုန်း မြန်မာတွေ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကအစ သာသနာအရေးပါ နှိမ်ချနှိပ်စက်ခံရတာ မြင်ရ

တော့ နောက်ဆုံးအလုပ်က အပြီးအပိုင် နုတ်ထွက်ပြီး ငါ့သရောက်ကို မိသားစုနဲ့အတူ ပြန်လာတယ်။

အဲဒီမှာ သွေးသောက်ဗိုလ်ယာနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး 'မောင်ယာ မင်းက ပုပ္ပားအခြေပြုပြီးတိုက်၊ ငါကပုဂံကနေ တော်လှန်မယ်' လို့ တာဝန်ခွဲကြတယ်။ သားနှစ်ယောက်အပြင် ညီဝမ်းကွဲ ဗိုလ်ဆိုးပေ၊ ဗိုလ်ဘိုးရှောင်တို့ကို အားပြုပြီး နောက်လိုက်အင်အား (၈၀)လောက် စုဆောင်းမိတာနဲ့ နယ်ချဲ့အစိုးရကို တော်လှန်တော့တာပဲ။ (၅)နှစ်ကျော်၊ (၆)နှစ်လောက်အထိ ပြောက်ကျားစနစ်နဲ့ အောင်ပွဲခံခဲ့တယ်'

'ငါ့သရောက်ကနေ သီရိပုစ္ဆယာကို ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ အဘ'

'ဒီလောက်အထိ နှစ်တွေကြာလာတော့ ငါ့သရောက်ဌာနအုပ်လဲ အတော်ကလေး အထူးအထောင်းခံရပြီ။ ဒီတော့ ဗိုလ်ချိုရဲ့ သားမယား၊ ဆွေမျိုးတွေပဲ အကျပ်ကိုင်တော့ သူတို့နဲ့ငေးရာ ဒီနေရာကို ရှောင်ပုန်းလာရတာပေါ့'

◀ကခြေညှင်စဉ်ကွင်း

‘ဒီကိုရောက်တော့ ဖမ်းမိတာပဲ လား’

‘ဟင့်အင်း ဗိုလ်ချိုအဖွဲ့ သီရိပုစ္ဆယာ တောထဲမှာ ပုန်းအောင်းနေတာ ပုဂံ ဝန်ထောက်မင်းလဲ သတင်းရတယ်။ ဟိုတုန်းက ဒီနေရာတွေက တောကြီး မျက်မည်း၊ လူနေအိမ်ခြေ အင်မတန် ကျပါးသကိုး။ တောနင်းရှာဖို့ လက် အောက်ငယ်သားတွေကို တာဝန်ပေး ပေမယ့် ဘယ်သူမှ မဖမ်းရဲကြဘူး’

‘ဘာကြောင့်လဲ အဘ’

‘ဗိုလ်ချိုက တိုင်းရင်းဆေးသမား တော်မျိုးရိုးဖြစ်လို့ ဆေးဝါးလဲ ကျွမ်း ကျင်တယ်။ အစီအရင်၊ ယတြာ၊ အင်းအိုင်ခါးလှည့်၊ လက်ဖွဲ့၊ ဂါထာမန္တန် မှာလဲ သူမတူအောင် အစွမ်းထက် တယ်။ ကျွန်တော်ပြောပြမယ်။ ဗိုလ်ချို ဒီမှာ ပုန်းနေတယ်ကြားလို့ ပုလိပ်အဖွဲ့ လာဖမ်းတာ၊ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်က လေးနဲ့ဆို ပိုကောင်းမယ်ဗျာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါဦး အဘရယ်’

အတန်ငယ် ရင်းနှီးလာ (သကဲ့သို့ ခံစားရ)ဟန်တူသော ဦးဘထွန်းက ဤသို့ ဇာတ်ထုပ်ခင်းပြလေသည်။

‘ဌာနအုပ်မင်းဘုရား၊ ဌာနအုပ်မင်း ဘုရား’

နှုတ်မှ တတွတ်တွတ်ရေရွတ်၍ ကသောကမျော ပြေးဝင်လာသူမှာ ငါ့သရောက်လေးရွာပိုင် နှစ်လုံးပြူး သေနတ်ကိုင်ခွင့်ရ သူကြီးဖြစ်နေသဖြင့် အစောင့်စနွဲ့ရီများက အသာတကြည် ဝင်ခွင့်ပေးလိုက်ကြသည်။

‘သူကြီး၊ ရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့ ဘာဖြစ် လာသတုံး’

‘ဟို ဟို ပုဂံဗိုလ်ချိုဆိုတာ သီရိပုစ္ဆ’

www.burmeseclassic.com

ယာ တောကြီးထဲက 'ကျောက်စံကား
ကြီး' ဘုရားနားမှာ တွေ့ခဲ့ရတယ်
ဘုရား'

'မောင်မင်း သေချာရဲ့လား'

'သေချာပါတယ် ဘုရား၊ ဂေါ်ရာ
နှစ်ကျိပ်သာပေးရင် ကျွန်တော်မျိုး
လက်ရဖမ်းနိုင်ပါရဲ့'

'နေဦး ကျုပ်အထက်လူကြီးကို အစီ
ရင်ခံရဦးမယ်'

သို့ဖြင့် နောက်တစ်နေ့တွင် ပုဂံ ရဲဝန်
ထောက်မင်းကိုယ်တိုင် 'ငါ့သရောက်'
သူကြီးကို လမ်းပြစေလျက် သီရိပစ္စ
ယာ တောအတွင်းရှိ 'ကျောက်စံကား'
စေတီ ဗဟိုပြုလျက် ဂေါ်ရာပုလိပ်
ငါးဆယ်ကျော်ဖြင့် ဝန်းရံ၍ တောနင်း
ရှာဖွေလေတော့သည်။

မည်သည့်ပုဂံလို့လဲ၊ လူ၊ သတ္တဝါဖြစ်
စေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား မြင်ရလျှင် ပစ်စေ
ဟု ပစ်မိန့်ပေးထားသဖြင့် တစ်နေ့လုံး
တခိုင်းခိုင်း တဝန်းဝန်းဖြင့် ပစ်သံခတ်
သံများ ဆူညံကာ ညနေစာရင်းချုပ်
သောအခါ ဖွတ်၊ ပုတတ်၊ ယုန်၊
ကြွက်နှင့် တောကြောင်များစွာတို့ ဝန်
ထောက်မင်း ခြေတော်ရင်းသို့ ဝပ်စင်း
ကျလာလေတော့သည်။

ဝန်ထောက်မင်းမှာ မျက်နှာညိုမည်း
၍ ဒေါသူပုန်ထလျက် ငါ့သရောက်
သူကြီးကို ရှေ့တော်သွင်းစေသည်။

'မောင်မင်းတို့ ဗမာလူမျိုးတွေ အလွန်
ဉာဏ်များတယ်။ ဗိုလ်ချို ရှိရုံမှန်ရင်
မောင်မင်းကိုယ်တိုင် ဖန်ဖြင့် နေ့ဖတ်ခင်
ငါ့ဆီ အရောက်ဖမ်းခဲ့ပါ။ ဂေါ်ရာအင်အား
လှီလလောက်ကို အင်စဟက်တာဆီက ယူ
သွားပါ'

'မှန်ပါဘုရား၊ မှန်ပါဘုရား'

ငါ့သရောက်သူကြီးမင်းခမျာ ပုလိပ်
ဝန်ထောက်မင်း၏ အမိန့်တော်ကို မြေ
ဝယ်မကျ နာခံ၍ အစီအစဉ် ရေးဆွဲ
သင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လောကနန္ဒာမြင်ကွင်း

အနီးကပ်ဖူးရသော လောကနန္ဒာ

လေတော့သည်။ ထရေ (ထန်းရည်) ဖိုးပေးကာ စည်းရုံးထားသော ယုံကျ
သမားမကျန် အင်အားတောင့်တင်းစွာ
ဖြင့် စောင့်ဆိုင်းကြည့်ရှုသောအခါ
နောက်တစ်နေ့ ဆွမ်းခံချိန်တွင် သတင်း
အစအနရတော့သည်။

'သူပုန် ဗိုလ်ချို လောကနန္ဒာဆိပ်
ကမ်းကို ရောက်နေပြီ'

ခိုင်မာသော ဆက်သားသတင်းအရ
သူကြီးမင်းက ဆုတော်ရသော နှစ်လုံး
ပြူးသေနတ်ကိုင်စွဲကာ နောက်တော်ပါး

ဂေါ်ရာပုလိပ် နှစ်ဆယ်ဖြင့် လောက
နန္ဒာလှေဆိပ်သို့ အပြင်းချီလေသည်။
သူကြီးမင်းသာလျှင် အပြင်းချီခဲ့ရ
သော်လည်း ဗိုလ်ချိုမှာ အပြုံးမပျက်၊
ကမ်းခြေ ကျောက်ဆောင်ထက်တွင်
အေးအေးလူလူ လေညှင်းခံနေဆဲ ဖြစ်
သည်ကို တွေ့ရသည်။

'ဟေ့ သူပုန် ငချို၊ မင်းကို ဂေါ်ရာ
တွေ ဝိုင်းထားပြီးပြီ။ အသက်မသေချင်
ရင် အေးအေးဆေးဆေး အဖမ်းခံပေ
တော့'

'ဟော အသားထဲက လောက်၊
အဲလေ ငါ့သရောက် သူကြီးပါလား၊
လာလေ ရောဝတီမြစ်ကို ဖြတ်လာတဲ့
လေညင်းက ရှင်းသန့်ပါတယ်'

ထိုစဉ် မြစ်ကမ်းစပ်မှ ဗိုလ်ချိုနှင့်
ချုံခို၍ သေနတ်ပြောင်း အသင့်ပြင်ကာ
စောင့်ဆိုင်းနေသော သူများအကြား
လမ်းမအတိုင်း ပုံ၊ ခွက်၊ ပုလင်းများ
ရွက်လာသော ဆီသည်မတစ်ဦး စိမ်
ပြေနပြေ လျှောက်လာသည်။

'ဟောဒီက နှမ်းဆီ၊ ကျုပ်တောက
ထွက်တဲ့ နှမ်းဆီနော်၊ ကောင်းချက်က
တအားတော့'

ကြည့်နေရင်းပင် ဗိုလ်ချိုတစ်ယောက်
ဆီသည်မ ရွက်လာသော တောင်း
အတွင်းမှ ဆီပုလင်းအတွင်းသို့ ခုန်ဝင်
သွားသည်ကို တွေ့ကြရလေသည်။

သူကြီးကိုယ်တိုင် ဆီသည်မကို ဖမ်း
ချုပ်၍ ဆီပုလင်း၊ ဆီအိုးများကို ရိုက်ခွဲ
ရှာဖွေသော်လည်း ဗိုလ်ချို၏ အရိပ်
အယောင်ကိုမျှ မမြင်ကြရချေ။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဗိုလ်ချိုသည် အလွန်
အစွမ်းထက်လှသည်၊ မြေလျှိုးမိုးပျံ
နိုင်သည်ဟု ကျော်ကြား၍ လက်ရဖမ်း
ပုံသူ မရှိတော့ပေ။ သို့သော် ထိုအချိန်
က ဗိုလ်ချိုတစ်ယောက် ဆီသည်မ၏
တဘက်ပဝါခြံကာ လောကနန္ဒာစေတီ
သို့ တက်သွားကြောင်း မြင်သူများက
ပြောပြကြလေသည်။

'နောက်တော့ ဘယ်လိုဖမ်းမိသွား
တာလဲ'

'သူ့အတွက်က ပူစံရာမရှိပါဘူး။
တောထဲမှာ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး သွား
လာနေလို့ အစားအသောက် ငတ်ပေ
မယ့် စားသောက်တဲ့ သစ်ရွက်ကို
မန်းမှုတ်စားရင် အာဟာရမလိုဘူး။
နောက်လိုက်တပည့်တွေကတော့ ဒုက္ခ
ရောက်ကြတယ်။

▲ သာယာပတောစေတီ

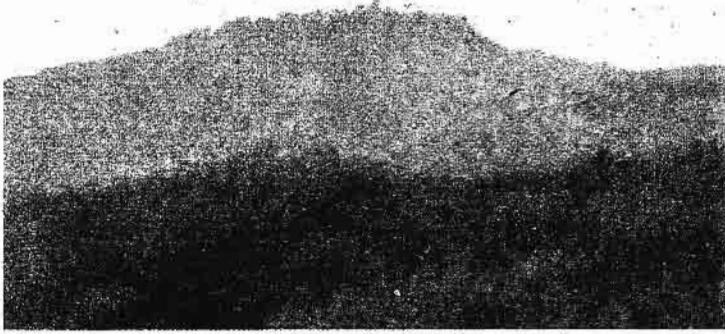
● တည့်တောင်ကျောက်ခဲနှင့် ဂူဦးတစ်ခဲ

တောထဲမှာ ရက်အတော်ကြာ အစာ
ငတ်နေတုန်း မုန့်သည်မတစ်ယောက်
တွေ့တော့ တပည့်တွေအတွက် ဝယ်
ပေးတယ်။ တောထဲမှာ ရရာအသီး
အရွက်တွေနဲ့ အာသာဖြေနေရတဲ့
အချိန်မှာ မုန့်သည်ရောက်လာတော့
တစ်ဖန်းလုံးကုန်ရော ဆိုပါတော့။ ပိုက်
ဆံရှင်းတော့ အခက်တွေ့ပြီ။ ပေးစရာ
ငွေ မရှိဘူး။ ဗိုလ်ချိုက သူ့လက်စွပ်
ကို ချွတ်ပေးလိုက်တယ်။ ဘယ်သူ့ကို
မှ မပြောဖို့လဲ အတန်တန်မှာလိုက်
တယ်။

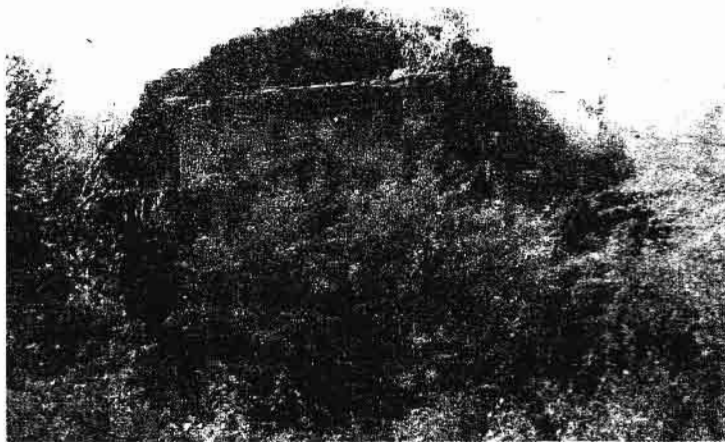
ဒါပေမယ့် မုန့်သည်မက ရုတ်တရက်
လက်စွပ်ကြီးရပြီး လာရောင်းတော့
သင်္ကာမကင်း ဖြစ်ကြတာပေါ့။ ချော
တစ်ခါ ခြောက်တစ်လှည့်နဲ့ အတော်
ကြာအောင် စစ်မေးတော့မှ ဗိုလ်ချို
ဆီက ရလာတယ်ဆိုတာ သိကြတယ်။

ဒါနဲ့ ပုလိပ်ဝန်ထောက်ကိုယ်တိုင်
ခေါင်းဆောင်ပြီး ဝိုင်းဖမ်းကြတယ်။ ဒီ
တစ်ခါတော့ ဗိုလ်ချိုက ရှောင်မပြေး
တော့ဘူး။ တပည့်တွေကို ငဲ့ကွက်ပြီး
သူရယ်၊ သားနှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ လက်
ထောက်-ဗိုလ်မိုးဆင်၊ ဗိုလ်ဖိုးပင် သုံး

◀ ကျေးကျေးပျူ ဖူးမြော်ရသည့် တနင်္ဂနွေတောင်စေတီ

◀ ချွံနွယ်ပိတ်ပုံအသော မြောက်ဘက်မှန်ဦး

ယောက် အဖမ်းခံလိုက်တယ်။
အဲဒီတုန်းက သတင်းစာထဲမှာ ဓားပြ
ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ လက်ထောက်နှစ်ဦးကို ဖမ်း
မိတဲ့အကြောင်း ငါ့သရော်ကဲ့ရဲ့ ဌာနမှာ
ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး သတင်းဖော်ပြသေး
တယ်။ နောက်တော့ ကြီးပေးလိုက်ကြ
သတဲ့။

ဝန်းကျင်ဝယ်

ဗိုလ်ချုပ်၏ ဇာတ်ထုပ်ခင်းအပြီး၌
စေတီအပေါ်ထပ်မှ မြက်များလည်း
သခင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှင်းသလောက် ရှိသွားပြီဖြစ်သည်။
ဦးဘထွန်းအား ကွမ်းဖိုးဆေးဖိုး ကန်
တော့ပြီးနောက် ဝန်းကျင်သို့ လိုက်လံ
လေ့လာကြည့်သည်။ ကွမ်းထောင်
ထက်တွင် စဉ့်ကင်းလက်ရာအချို့ကို
မူလအခြေအနေနီးပါး တွေ့မြင်ရ
သည်။

နံရံထောင့်ချိုး အကွေ့များတွင်
ဘီလူးရုပ်အချို့ကိုလည်း မြင်သည်။
ပြိုပျက်သွားသော နေရာများတွင်
အုတ်များအစားတိုးကာ မူလပုံစံမပျက်

အောင် ထိန်းသိမ်းထားလေသည်။
အဝေးဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ပါက
အနောက်မြောက်ထောင့်တွင် လောက
နန္ဒာစေတီကို သစ်ပင်များအကြား ရွှေ
ရောင်တဝင်းတင်းနှင့် ဖူးတွေ့ရသည်။
အရှေ့ဘက်တွင်မူ 'ဂူနီညီအစ်မ'
စေတီနှစ်ဆူကို တူရွှင်းတောင်တန်း
နောက်ခံပြု၍ မြင်တွေ့ရသည်။

ဂုရုတ္တအမတ်၏ သမီးနှစ်ယောက်
ကောင်းမှုဖြစ်သည်ဆို၏။ အရှေ့တောင်
ဘက်ရှိ စစ္စနားခေါ် စည်စနာ ပုထိုးမှာ
သစ်ပင်များအကြား ပျောက်ကွယ်နေ
သည်။

အနောက်တောင်ဘက်တွင် အလောင်း
စည်သူကောင်းမူ သာယာပတေ့စေတီ
ကိုနီးဝပ်တော်မူသည်။ အနောက်စူးစူး
ရောဝတီမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ တနင်္ဂနွေ
တောင်စေတီကိုကား ရေးရေးပျပျ ဖူး
မြော်ရလေသည်။

စေတီမြောက်ဘက် မြေပြင်ရှိ အဝင်
မှစ်မှာ အဝင်အထွက်မရှိသဖြင့် ချို့နွယ်
ပိတ်ပေါင်းများအကြား နစ်မြုပ်နေလေ
သည်။ ရှေးယခင်က လေးဖက်လေး
တန် အခိုင်အမာ တည်ရှိခဲ့သောစေတီ
အာရာမ အုတ်တံတိုင်းများနှင့် ကျန်
အဝင်မှစ်နှစ်ခုတို့မှာ ပြိုပျက်၍ အုတ်ပုံ
မြေရိုးမျှသာ ကျန်ရစ်တော့သည်။

အလားတူပင် မြန်မာ့မျိုးချစ် သူရဲ
ကောင်း ဗိုလ်ချုပ်နှင့်အတူ အစွမ်းထက်
လှသော မြန်မာ့ရိုးရာ အစီအရင်ပညာ
ရပ်များသည်လည်း ပျောက်ကွယ်သွား
လေပြီလောဟု နှမြောခြင်းကြီးစွာဖြင့်
တွေးတောလျက် 'ဗိုလ်ချုပ်'ခေါ် 'ဂူ
ပြောက်'ဘုရားအတွက် မိမိတတ်နိုင်
သော ဒါနအဖြစ် 'မော်ကွန်း'ရေးသား
ပူဇော်လိုက်ရပေသည်။

ခရီးသည် သုတေသီ

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ ပါမလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြဗျာ၊ သွေးစမ်း ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအံ့ ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် မကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Construction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး လိုက်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ခေါင်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံ့တာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော ထိုးတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျောတာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှုမဲ့၊ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခိုအောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ့”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့် မြန်မာ တောရွှေကံသီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်း ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ခူလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမ့်ခြောက်ခြင်း၊ အဖု အပိန့်အတွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ ခြင်း၊ လျှာ၊နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပျ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဝိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်

အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၁၉၇၂၄။

www.burmeseclassic.com

သမန္တကုဋတောင်တော်မှ ဆေးဖက်ဝင် တောင်ကြာပွင့်ကြီး

နှင့် သိရှိသူ ပညာရှင် သုတေသီများ ဖော်ထုတ်ပေးစေချင်

တောင်တန်းများ အထပ်ထပ်နှင့် ညိုညိုနိုင်းနိုင်း အုပ်ဆိုင်းများပြားလှသော တနင်္သာရီရိုးမသည် လူသူ သွားလာမှု နည်းပါးသဖြင့် ထိုတောင်တန်းကြီးများ ပေါ်တွင် တောနို့ အရည်ပါသိများ တရားအားထုတ်ရန် အလွန်ကောင်းမွန် လျက် ဆေးပင်ဆေးဖက်ဝင်သော အပင်များ ရှင်သန်ပေါက်ရောက်ရာ လည်း ဖြစ်သည်။

သွားလာရန် ခက်ခဲခြင်း၊ အန္တရာယ် ပေးတတ်သော ကျား၊ ဝံ၊ မြွေကြီးများ ခိုအောင်းရာ ဂူကြီးများစွာ ရှိသဖြင့် တရားပေါက်ရောက်ပြီးသော ရဟန်း များသာ အန္တရာယ်ကင်းစွာ နေထိုင် သီတင်းသုံးကြကြောင်း၊ တရား ပေါက် မြောက် ဆရာတော်ကြီးများ သီတင်း သုံးခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းများ ရှိပါသည်။

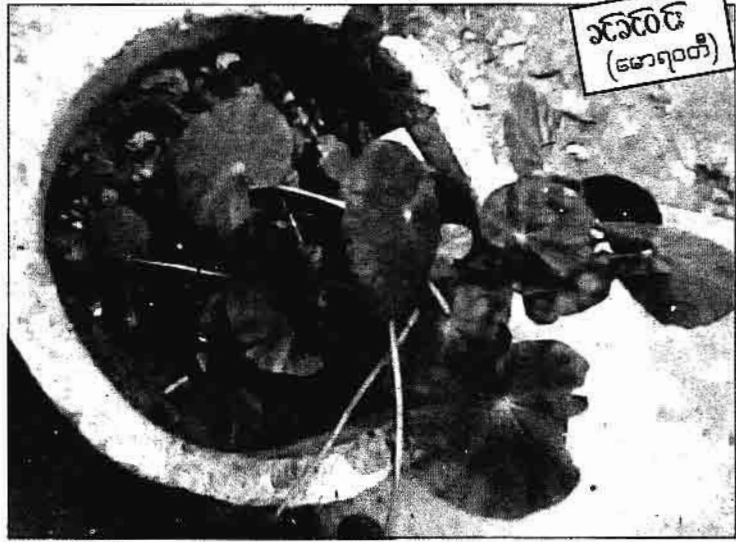
တနင်္သာရီမြို့၏ ဆင်ခြေဖုံးကျေးရွာ အုပ်စု လယ်တောင်ယာကျေးရွာ ရှိ သမန္တကုဋတောင်သည် (၂၄၂၄)ပေ မြင့်သည်။

၁၇၇၁ ခုနှစ် ခြောက်တော်ရာ ရှိသည်။ ဗုဒ္ဓ စက်ရာ ခုတားသော ကျောက်တုံးကြီး မှာ အလျား (၂၀)ထောင်တစ်ခိုက်၊ အနံ (၁၃)ထောင်တစ်ခိုက်၊ အမြင့် (၇)ထောင် တစ်ခွာ (၁၅)လက်မ ရှိသည်။

စက်တော်ခြေရာ၏ အရွယ်မှာ (၄)ပေ (၉)လက်မ၊ ဖနောင့်အကျယ် (၁)ပေ (၈)လက်မ၊ ခြေဖျားတော် အကျယ် (၂)ပေ (၅)လက်မဖြစ်သည်။

ဆင်ရှပ်သဏ္ဍာန်၊ လိပ်ရှပ်သဏ္ဍာန် ကျောက်တုံးကြီးများ၊ ဂူကြီးများ များစွာ ရှိသည်။ အန္တရာယ်ရှိသော တော တိရစ္ဆာန်များ ခိုအောင်းနေတတ်သဖြင့် မဝင်ရဲကြချေ။

တောကြီးမြွေဟောက်များ၊ လူသား စားကျားများ၊ စပါးကြီးမြွေကြီးများ၊ လူဝံကြီးများ ပေါများသည်ဟု သိမှတ် ရပါသည်။

◆ တောင်ကြာဥဆေးပင်
◆ လင်ဖန်တွင် လှိုမြော်အခြောက်ထားသော တောင်ကြာနွယ်သန်းကြီး(၁)မွှင်စာ

◆ အထပ်ထပ် အပတ်များနှင့်ပွင့်သော တောင်ကြားပွင့်ကြီးများ၊ တစ်ပတ်ကို စာရေးသူအား နုနုနု စွဲလျှင်ပါသည်။

◆ အရှင်မိသေဋ္ဌ အသက်(၂၀၀)ရှည်အေး အကြောင်း ရှင်းပြချက်

◆ ဆေးပင်, ဂမုန်းပင်များ

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သွားလာရန် ခက်ခဲလှပါသည်။ နယ်မြေခံများ အုပ်စုလိုက်တက်ရန် ဖောက်ထားသော ဆိုင်ကယ်အတက် လမ်းမှာ ကြမ်းသည်။ အန္တရာယ်များ သည်။ တောင်ခါးပန်းနှင့် တောင်ခြေ မှာ စိမ့်စမ်းရေများ ထွက်နေသည်။ ပန်းရန်များက တစ်တောင်လုံး သင်း ထုံနေသည်။

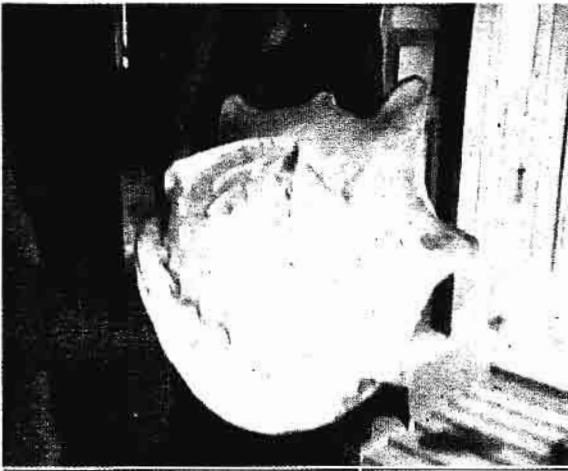
စွန့်စား ဖူးမြော်လိုသူများ နယ်မြေ ခံများနှင့် ကြိုတင်တိုင်ပင် ညှိနှိုင်းပြီး မှ တက်သင့်ပါသည်။ ဆေးပင်, ဂမုန်း ပင်များ ရှာဖွေသူများတော့ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ သွားရောက်ဖူးမြော်ချင် သော်လည်း ပို့သူအဖော်နည်းခြင်း၊ ဆိုင်ကယ်တက်လမ်း အန္တရာယ်ရှိခြင်း ကြောင့် အသက်ငယ်သူများနှင့်သာ သင့်တော်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထို့ကြောင့် တောင်ခြေမှခဏ်းမှပင် မှန်းလျက် ပူဖော်ရင်း အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ခဲ့ရပါတော့သည်။

ထိုသူများအား တောင်ထက်ပေါ်ကွဲ

◆ လိပ်ပြာကုန်းပင်

◆ ခရုသင်းကြီးကို ထုတ်ပြင်နေပုံ

◆ အသက်(၂၀၀)နှစ်ရှည်ထင်သာထင်ရှား

ဟိတ်စားသုံးပုံ ထေးဘူးကို ထုတ်ပြင်သည်

ထူးခြားသော ထေးကုန်းဖွယ် ကြွယ်နံ့ကြီးများ ထိက်နေပါသည်။ ထောင်ကြား ဖွင့်ကြီးဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။

အဖွင့်အရွယ်မှာ (၁၅)လက်မခန့်ရှိပါသည်။ မြန်မာလထမ်း (၅)ရက် (၆)ရက်များမှာ ဖွင့်တတ်ပါသည်။

ကျွန်မသည် တနင်္သာရီမြို့သို့ ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး ဦးညွန့်သအား သွားရောက်ကြည့်လိုရင်း တနင်္သာရီမြို့၌ (၅)ရက် နေထိုင်စဉ်ကာလအတွင်း တည်းခိုရာ အိမ်ရှင်များဖြစ်သော ကိုသန်းစိုးဝင်း + မစန်းစန်းမြင့်တို့က တနင်္သာရီမြို့ရှိ ဘုရား၊ ကျောင်း၊ မှတ်သားစရာနေရာများသို့ ပြသပို့ပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်အခါက ချောင်းကြီးကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီးအား သွားရောက်ကြည့်လိုစဉ် အရှင်ဝါသေဋ္ဌ၏ သစ်သား၊ ကျောင်းလေး ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးပင်နှင့် ဂမုန်းပင်များ စိုက်ပျိုးထားသည်ကို လှပသန့်ရှင်းစွာ တွေ့ရသဖြင့် စိတ်ဝင်စားပြီး အရှင်ဝါသေဋ္ဌကို မေးလျှောက်မိပါသည်။

ဝါသနာပါလှသော တိုင်းရင်းဆေးများနှင့် ဆုံတွေ့ရသော ကျွန်မမှာ လင်ပန်းတစ်ခုတွင် လှီးဖြတ် အခြောက်ခံထားသော ဆေးတစ်ပည်ကို ယူထုတ်ပြုလာသော အရှင်ဝါသေဋ္ဌထံမှ မေး

◆ အရှင်ဝါသေဋ္ဌ၏ ကျောင်းကာလနှင့် ဟိတ်စားနှင့် ထေးပင်ကုန်းပင်များ စိုက်ထားပုံ (ချောင်းကြီးကျောင်း၊ တနင်္သာရီမြို့)

မြန်းနည်းနာခံကာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာချစ်သူများအား သုတပွား ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

‘ဒီတောင်ကြာပွင့်ကြီးကို ပါးပါးလှီးဖြတ် အခြောက်ခံပြီး ဘယ်လို အသုံးပြုပါသလဲ ဘုရား’

‘လက်ဖက်ခြောက် ခတ်သလို ရေခွေးမှာခတ်ပြီး သောက်ဖူးရတယ်’

‘ဘာရောဂါတွေ ပျောက်ပါသလဲ ဘုရား’

‘နှလုံးရောဂါပျောက်ထယ် ကျန်းမာရေးကောင်းထယ်’

‘ဒီတောင်ကြာပွင့်ကို ဝယ်လို့ရပါ

သလားဘုရား’

‘ဝယ်လို့ မရပါဘူး’

ချောင်းကြီးကျောင်း၊ တနင်္သာရီမြို့မှ အရှင်ဝါသေဋ္ဌမှ ဤမျှ မိန့်ပါသည်။ စွမ်းနိုင်သူ တိုင်းရင်းဆေးဝါသနာရှင်များ စိတ်ဝင်စားသူများ ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားကြပါကုန်။

သမန္တကုဋ ခြေတော်ရာတောင်သို့ အတက်များသည်မှာ သကြံနီကာလဟု သိရပါသည်။

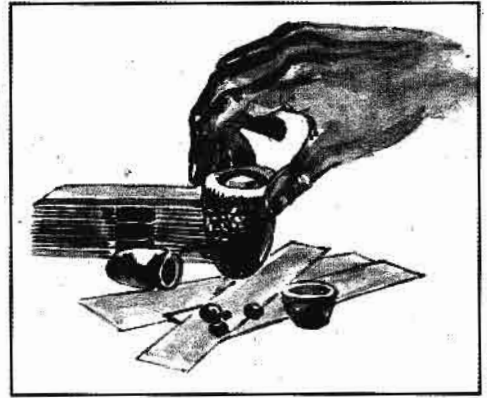
ကျန်းမာသူခံဖြင့် စိတ်ချမ်းသာကြပါစေ...

စင်စင်ဝင်း(မောရဝတီ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၇

www.burmeseclassic.com

အင်္ဂိုရတ်ပညာ ပဒေသာ

ဝိဇ္ဇာမဟိန္ဒ သာရာဒိသနံမြင်
(တိုင်းရင်းဒေသ)

အင်္ဂိုရတ်ပညာရပ်သည် အမှန် တကယ် တတ်ကျွမ်းနားလည်ပါက ပဒေသာပင်ကြီးကဲ့သို့ ထုတ်ယူသုံးစွဲ နိုင်သော ပညာရပ် ဖြစ်ပါသည်။

ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ တည်း ဟူသော သမုဋ္ဌာန်လေးပါးတို့မညီညွတ် မမျှတ၍ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ဖြစ်ပေါ်ကျ ရောက်လာသော (၉၆)ပါးသော ရောဂါ ဝေဒနာတို့ကိုလည်း ပျောက်ကင်း ချမ်းသာအောင် ကယ်တင်ကုသနိုင် ခြင်း...

ပြင်ပမှ ကျရောက်လာသော အဆိပ် ဘေး၊ တုတ်၊ ဓား၊ လှံ၊ သစ်ချွန် စသော လက်နက်ဘေးတို့မှ ကာကွယ်စောင့် ရှောက်နိုင်ခြင်း၊ အကယ်၍ ကျရောက် ခဲ့သော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်၌ မစူးမရှု မပေါက်မပြဲအောင် ကာကွယ်စောင့် ရှောက်နိုင်ခြင်း...

ရွှေငွေရတနာပစ္စည်း အစရှိသည် တို့ကိုလည်း အလိုရှိသလောက် သုံးစွဲ နိုင်ခြင်း၊ လှူဒါန်းပေးကမ်း စွန့်ကြဲနိုင် ခြင်း...

နောက်ဆုံးတွင် ထွက်ရပ်စခန်းဖြစ် သော သံသရာ ဒီမှာဘက်ကမ်းမှ နိဗ္ဗာန်စခန်းတိုင်အောင် ပေါက်ရောက် နိုင်ခြင်းကြောင့် အင်္ဂိုရတ်ပညာပဒေသာ

ဟု ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အင်္ဂိုရတ်ပညာနှင့် ပတ်သက်သော ပညာရပ် တစ်စိတ် တစ်ဒေသကို ရှေးဆရာတော်ကြီးများ နှင့် ဆရာကြီးများ၏ နည်းနာနိဿ ရည်းအတိုင်း ရှေးမူမပျက် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာ ရှင်များနှင့် သုတေသီများ၊ စာဖတ် ပရိသတ်များ ဗဟုသုတ တိုးပွားစေရန် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သံနှင့်ဒန်သည် အန္တော ၁.၀
ဘင်နှင့်ဘော်သည် မဂ္ဂေ ၂.၅
သွပ်နှင့်ရွှေသည် စရေ ၃.၈
ဂျွတ်နှင့်နာသည် ဝံသေ ၄.၆

သံကိုမသိသော် ဒန်ကိုကြည့်၊
ဘင်ကိုမသိသော် ဘော်ကိုကြည့်၊
သွပ်ကိုမသိသော် ရွှေကိုကြည့်၊
ဂျွတ်ကို မသိသော် နာကိုကြည့်။

သံသေလျှင် ဒန်သေ၏။ ဒန်သေ လျှင် သံသေ၏။ ဘင်သေလျှင် ဘော် သေ၏။ ဘော်သေလျှင် ဘင်သေ၏။

သွပ်သေလျှင် ရွှေသေ၏။ ရွှေသေ လျှင် သွပ်သေ၏။ ဂျွတ်သေလျှင် နာသေ၏။ နာသေလျှင် ဂျွတ်သေ၏။

နာသေသော် ဆတ်၏။ ချော် ပျောက်၏။

ဂျွတ်သေသော် ပျဉ်း၏။ ချော် သောက်၏(ဘော်အဆင်း)။

သွပ်သေသော် အခိုးပျောက်၏။

ချော်ရောက်၏။

ရွှေသေသော် အခိုးပေါက်၏။ ချော်မြောက်၏။

ဘင်သေသော် ချော်သောက်၏။ ဘော်ရောင် ပေါက်၏။

ဘော်သေသော် ဘင်ရောင် ပေါက် ၍ ချော်သောက်၏။

ဒန်သေသော် သံအရောင်ပေါက်၍ ချော်ပျောက်၏။

သံသေသော် ဒန်ရောင်ပေါက်၍ ချော်သောက်၏။

ဘင်၊ နာ၊ ဂျွတ် ယင်း ဓာတ်သုံးပါးနှင့် ဖမ်း၍ရသော မီးနေသုတ ငွေမဖြစ် သော် ဘင်၊ နာ၊ ဂျွတ် အခိုးအား ကြီးသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ထိုဓာတ်သုံးပါး အခိုးနုတ်ရန်ဆေး ကား ဆေးဒန်၊ ကျောက်ချဉ်၊ ယမ်းပိမ်း၊ လက်ချား ယင်းလေးပါးကို ညက်စွာကြိတ်ပြီးလျှင် သုတမီးနေကို ယင်းဆေးနှင့် လေးလုံပိတ်၍ ထိုးလမ်း ပေါက်၍ ငွေဖြစ်၏။

ဘော်၊ နာ၊ သံ၊ ဒန် ယင်း ဓာတ် လေးပါးနှင့် ဖမ်း၍ရသော သုတမီးနေ သည် ပျစ်၍ မစူးမရှု ငွေမဖြစ် လမ်း မပေါက်သော် ဘော်၊ နာ၊ သံ၊ ဒန် ယင်း ဓာတ်လေးပါး အဆီမကွဲ၍ အဆီအား ကြီးသောကြောင့် ငွေမဖြစ် လမ်း မပေါက် မစူးမရှု ဓာတ်ငုတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုဘက်လေးပါးအဆီကို နုတ်ရန် ဆေးကား လက်ချား၊ ဒုတ္တာ၊ မြင်း သီလာ၊ ဝိန်နီမြင်းသွား ယင်းဘက် လေးပါးနှင့် လေးတူလေးလုံ ထိုးသော် ငွေဖြစ်၏။ လမ်းပေါက်၏။ ငုတ်၏။ စူး၏။

ဘင်သေနှင့် ဖမ်းသော သုတမီးနေ ရွှေငွေ မဖြစ်သော် ဘင်အဆီအားကြီး၍ ရွှေငွေမဖြစ်သည်။

ဘင်အဆီကို နုတ်ရန် ဆေးကား ဆေးဒန်း၊ လက်ချား၊ ယင်း၊ ဆေးနှစ်ပါး နှင့် သုတကို လေးတူ လေးလုံပိတ်၍ ထိုး၊ သုတသည် ငုတ်၏။ စူး၏။ ရွှေငွေဖြစ်၏။

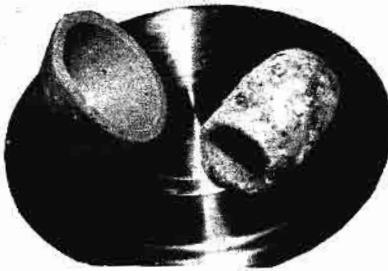
ဘော်၊ သံ ယင်းဘက်နှစ်ပါးနှင့် ဖမ်း၍ရသော သုတမီးနေကို ပစ်ခတ်၍ မစူးမရှ ရွှေငွေမဖြစ်သော် ဘော်၊ သံ အဆီအခိုး အလှုံ့ပြင်းသောကြောင့် မငုတ် မစူး မရှ။

ထို ဘော်၊ သံအခိုးအလှုံ့ကို ထုတ် ရန်ဆေးကား ဆေးဒန်း၊ လက်ချား ယင်းနှစ်ပါးနှင့် သုတကို လေးတူတွဲ၍ နှစ်လုံပိတ်ထိုးသော် ဘော်၊ သံ အဆီ အခိုးအလှုံ့ကုန်၍ ငုတ်၏။ စူး၏။ ရွှေငွေဖြစ်၏။ လမ်းပေါက်၏။

သံသေနှင့် ဖမ်း၍ရသော သုတမီး နေ၊ ရွှေငွေမဖြစ်သော် မစူးမရှ မငုတ် လမ်းမပေါက်သော် သံ၏ အခိုးအလှုံ့ ပြင်း၍ မစူးမရှ မငုတ်၍ မဖြစ်ဘဲ ရှိသည်။

ထိုသံ၏ အဆီအခိုး အလှုံ့ထုတ်ရန် ဆေးကား လက်ချားမီးပေါက်နှင့် ယင်း သုတမီးနေ လေးတူတွဲ၍ တစ်လုံပိတ် ၍ နာနာထိုးသော် လမ်းပေါက်၏။ စူး၏။ ရွှေငွေဖြစ်၏။

နာသေနှင့် ဖမ်း၍ရသော သုတ မီးနေ ရွှေငွေမဖြစ်၊ မစူးမရှ၊ လမ်း

မပေါက်သော် နာအဆီအခိုးအလှုံ့ ပြင်း၍ မစူးမရှ၊ မငုတ်၊ ရွှေငွေမဖြစ် လမ်းမပေါက်သော် ယင်းသုတကို ရစ်ပတ်၍နေသော နာအဆီကို ထုတ် ရန်ဆေးကား...

ယင်းစီမီး၊ ဆားကြီး ယင်းနှစ်ပါးကို သုတမီးနေ လေးတူတွဲ၍မံ၊ နှစ်လုံ နာနာထိုးသော် နာအဆီကုန်သည်ဖြစ်၍ လမ်းပေါက်၏။ စူး၏။ ရွှေငွေဖြစ်၏။

ရွတ်သေနှင့် ဖမ်း၍ရသော သုတမီး နေရွှေငွေမဖြစ် မစူးမရှ လမ်းမပေါက် သော် ရွတ်အဆီ အခိုးအလှုံ့ အဆိပ် အတောက်ပြင်း၍မဖြစ်။

ထိုရွတ်အဆီကိုထုတ်ရန် ဆေး ကား ကျောက်ခဉ်၊ ဆား နှစ်ပါးနှင့် ယင်းမီးနေသုတကို လေးတူတွဲ ဆေးမံ ၍ နှစ်လုံ နာနာထိုးသော် ရွတ်အဆီ အခိုးအလှုံ့ ကုန်၍ စူး၏ လမ်းပေါက်၏။ ရွှေငွေဖြစ်၏။ ယင်းဘက်သည် ငုတ်၍ စင်၏။

ဘော်သေနှင့် ဖမ်း၍ရသော သုတ မီးနေ ရွှေငွေမဖြစ်သော် ဘော်အဆီ အခိုးအလှုံ့ အဆိပ်အတောက်ပြင်း၍ မဖြစ် မစူးမရှ လမ်းမပေါက်သော်၊ ယင်း ဘော်အဆီကိုထုတ်ရန် ဆေး ကား...

မြင်းသီလာ၊ ဟင်းခိုင်း ယင်းနှစ်ပါး နှင့် သုတမီးနေကို လေးတူမံ၍ လုံပိတ် နာနာထိုးသော် ဘော်အဆီ အခိုးအလှုံ့ ကုန်၍ စူး၏။ လမ်းပေါက်၏။ ငုတ်၏။

ထိုသုတကို ထောပတ်၊ ဝက်ဆီမှာ သွန်းလောင်းပြီးမှ ပိုမို စူးရှလမ်းပေါက် ၏။ ရွှေငွေဖြစ်၏။

မီးနေရာ ရောက်ပါလျက်နှင့် လမ်း မပေါက်သော ဘော်သေ၊ သံသေ၊ နာသေ၊ ဘင်သေ၊ ရွတ်သေ၊ သွပ်သေ၊ ဆေးဒန်းသေ၊ ရွှေသေ၊ လောဟာသေ မည်သည့်ဘက်မဆို သုတဝင်၍ သေလျက်၊ မီးနေမီးရပ်ပါ သော်လည်း စေခိုင်း၍မရ၊ လမ်း မပေါက်၊ မစူးမရှ ရွှေငွေမဖြစ်သည်မှာ သုတ အသက်မကျန်၍ မဖြစ်မပေါက်၊ ငုတ်ခြင်း၊ စူးခြင်းမရှိ သုတ အသက် ကျန်မှ စူး၏။ လမ်းပေါက်၏။ အလိုရှိ ရာသို့ စေခိုင်း၍ရ၏။ သို့ဖြစ်၍...

‘ကုက္ကိုတနိုင်း သတ္တိနိုင်း’ အစိုးရွာ ဆယ့် ရှစ်ပြာ ထိုကုက္ကိုတနိုင်း သတ္တိနိုင်း သတ္တိနိုင်း သလေပတ်၊ သိကြားကြီးဖြင့် ယင်းပတ် ကုသိုလ်ခိုင်းမှ မျှော်ငါးအလျောက် နောက်က ထောက်မှ လမ်းရောက်ပေါက်တွင် တစ်ဦး ပြင်၍ သံကုသိုလ်ခိုင်း အလိုက သွပ်သွပ်ရွတ်ဖြူ တပ်အပြင်း ရန်လှုပ်မှ မီးဖြင့်ရှေ့သောက် တေဇာရောက်က “ပုန့်ငှက်” ဖက်(သွပ် နှင့်ဘင်ကို ဆိုလိုသည်) “ကားနှစ်ကြက်” (ကားကား ဘော် ကြက်ကား သုတ)ယုတ်၍ ပေါင်းပါ။

ဤလေးပြာကို ရောကာပသွား ဓာတ်လေး ပါသည် ထပ်ရှားညှိမှ သေဆုံးကြသော် ကိုးဓာတ်သွယ် အလွယ်ပုရ ထုံးပြာကျ တေဇာတန်မိုး သိဒ္ဓိဖြူကို အစိုးစာရ လိုသမျှ ပုရဏကန် မကြွင်းတည်း’

ဆင်းရဲကင်းပျောက် ရှမ်းသာရောက်

ကြပါစေ
┌───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┐
|| ဝိဇ္ဇာမဟာဒီ ဆရာဦးသန်းမြင့် ||
|| (တိုင်းရင်းဆေး) ||
└───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┘

ဖားပြုတ်ကိုက်၍

မိန်းအန်းခြင်း ဖျောက်ကင်းစေဖို့ ဆေးတစ်လက်

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဆေးဆရာ ကိုလှိုင်မြင့် နေထိုင်ရာရွာသို့ ကျွန်တော် အလည့်အပတ် ရောက်နေသည်မှာ ပါးရက်ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ဆေးဆရာအိမ် ဆိုသည့်အတိုင်း လူနာတွေက ရောဂါမျိုးစုံဖြင့် လာ ရောက်နေသည်မှာ နေ့ညမပြတ် ရှိနေ ကြပါသည်။

တချို့ကလည်း နာတာရှည်ရောဂါ၊ တချို့ကလည်း ဧည့်သည်အာဂန္ဓာ ရောဂါသမားတွေ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဆေးဆရာအဖို့ လူနာတွေနှင့် ပျော်မွေ့နေပုံရပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို စားသောက်ဖွယ်ရာ အစုံ ဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ဧည့်ခံထားသော် လည်း ကျွန်တော့်ကို စကားဖြင့် ဧည့် မခံနိုင်လောက်အောင် အလုပ်များနေ ပါသည်။

မြို့ပြအရပ်ဒေသကဲ့သို့ မြေမရှားပါး ၍ သူ့အိမ်ခြံဝင်းထဲတွင်လည်း ဆေးပင် ပေါင်း အမျိုးစုံစွာ စိုက်ပျိုးထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

သူ့အိမ်ပေါ်တွင်လည်း ဆေးမြစ်၊ ဆေးရွက်၊ ဆေးညှိုးစုံတို့ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ “မသိသူကျော်သွား၊ သိသူဖော်စား”ဆိုသည့် စကားအတိုင်း ကျွန်တော်တို့လို လူမျိုးအဖို့ ကျော်လွှား သွားကြရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးထောင်း သံဆုံထဲတွင်လည်း ထောင်းလက်စ ဆေးမြစ်၊ ဆေးညှိုးကို တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဆေးဆရာက စကားဖြင့် ဧည့်မခံနိုင် မှန်းသိ၍ သူ ဆေးကုသရာအနီးတွင်

၁၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သူဆေးကုသခြင်းကို အကဲခတ်လိုက်၊ မသိသည့် ဆေးပညာတချို့တို့ကို မေး မြန်းလိုက်ဖြင့် ပြုလုပ်နေ၊ နေရပါသည်။

သည်နေ့ ဝမ်းကိုက်ဝေဒနာ ခံစား နေရသော လူနာတစ်ယောက်ကို သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးပေးပြီးလျှင် လူနာပြတ်ပြီဟု ကျွန်တော်ထင်ထား သော်လည်း ကလေးငယ်တစ်ဦးကို လူကြီးတစ်ယောက်က ပွေ့ချီကာ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် နောက်က လိုက်ပါလာ၍ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဆေးဆရာခြံထဲ ဝင်လာပြီး...

‘ဆရာလှိုင်... ဆရာလှိုင်ရှိလား၊ ဆရာရေ ကယ်ပါဦး၊ ကျွန်တော့်သား ကို ကယ်ပါဦး’

ထိုလူ့စကားသံနှင့် လူ တစ်ထပ် တည်းကျ အိမ်ပေါ်ရောက်လာပါသည်။

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဆေးဆရာ ကိုလှိုင်မြင့်လည်း ဝမ်းကိုက်ရောဂါ သည်ကို စားဆေး၊ လိမ်းဆေး ပေး၍ မှာစရာရှိတာ မှာပြီးပြီဖြစ်၍ ကလေး ငယ်ကို ပွေ့ချီလာသော ကလေး၏ ဖခင်ကို ဆရာလှိုင်က...

‘ကလေးက ဘာများဖြစ်လို့လဲဗျာ ပြောပါဦး’

ဆရာလှိုင်၏ အမေးကို ကလေး ငယ်၏ ဖခင်က...

‘ဒီလိုပါ ဆရာလှိုင် ကျွန်ခံတဲ့ သုံးရက်က ကျွန်တော့်သားကို ဖားပြုတ် အကိုက်ခံရ တယ်၊ ကျွန်တော်တို့လဲ ဘာမှ မပြုလောက် ဘူးထင်ပြီး ပေါ့ပေါ့တန်တန် ထားလိုက်မိ တယ်၊ အခုတော့ ဖားပြုတ်ကိုက်ထားတဲ့ ဒဏ်ရာက ရောင်နေပြီး ကလေးက ပြိန်ပဲ ပြိန်နေလို့ပါဆရာ’

ဆေးပြုတ်လွှေ (မအူပင်)

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဆေးဆရာက ကလေး၏ ဖားပြုတ်အကိုက် ခံထားရသည့်ဒဏ်ရာကို ကြည့်ပြီး ရောင်ကိုင်းနေသောဒဏ်ရာကိုသူ့လက် ဖြင့် စိန်ခံလိုက်ကာ...

‘ဖားပြုတ် အကိုက်ခံထားရတဲ့ ဒဏ်ရာက မိန်းအန်းနေတယ်ဗျာ၊ ဒါကြောင့် ကလေးက ပြိန်ပဲနေတာ။’

ဘာမှမပုန့်... ဒါမျိုးက ကုသရတာ အချိန် သိပ်မပေးရပါဘူး၊ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်၊ ဓာတ်ပညာအဆိုအရ “ဖားပြုတ် အုတ် နှင့်ဖိ”ဆိုတာလဲ ရှိတယ်လေဗျာ’

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဆေးဆရာ ဆရာလှိုင်ပြောလိုက်သော “ဖားပြုတ် လာ အုတ်နှင့်ဖိ” ဆိုကောင်းက ကျွန်တော့်အတွက် ထူးခြားပြီး စိတ် ဝင်စားစရာ ဖြစ်နေ၍ ကျွန်တော်က သိလိုစောဖြင့်...

‘ဆရာလှိုင်ရေ ဆိုစမ်းဖို့ဗျာ “ဖားပြုတ်လာ အုတ်နှင့်ဖိ” ဆိုတာ ဘယ်လိုဓာတ်သဘော လဲဗျာ’

ကျွန်တော့်အမေးစကားကို ဆရာ လှိုင်က လက်ကာပြလိုက်ပြီး...

‘မလောနဲ့လေ ကျုပ်ကုသတာကို ကြည့်လိုက်ဦး၊ လူနာဝေဒနာ သက် သာလာပြီဆိုရင် “ဖားပြုတ်လာ အုတ် နှင့်ဖိ” ဆိုတဲ့ ဓာတ်ပညာအဆိုကို ရှင်ပြ ပါမယ် ကိုရင်အောင်ရေ’

ဟု ကျွန်တော့်ကိုပြောပြီး ဆေး ထောင်း သံဆုံထဲမှ ဆေးမြစ်၊ ဆေးညှိုး တို့ကို ဖယ်ရှားလိုက်ပြီး အုတ်ခဲအကြေ

www.burmeseclassic.com

အချို့ကို ဆေးထောင်းသံဆုံထဲထည့်၍ အုတ်မှုန့်ဖြစ်အောင် ထုထောင်းလိုက်ပြီး ကန်စွန်းရွက်(အနီ)ကိုပါ ဆေးထောင်းသံဆုံထဲ ရောထည့် ထုထောင်းကာ ရေနှင့်ဖျော်၍ ကလေးငယ်၏ ခြေခုံပေါ်ရှိ ဖားပြင်ကိုကပ်ထားရသော ဒဏ်ရာကို လိမ်းကျံပေးလိုက်ပါသည်။

ဖားပြင်ကိုကပ်ထားရ၍ မန်းအန်းသောဒဏ်ရာရထားသည့် ကလေးငယ်သည် ဆေးချက်ကြောင့် မိန်းနေရာမှ ချက်ချင်းဆိုသလို လန်းလာသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ဆရာလှိုင်လည်း လူနာကလေးငယ်အတွက် လိမ်းဆေး သုံးရက်စာ ထပ်မံထုထောင်းပေးလိုက်ပြီး...

'အဲဒီလိမ်းဆေး အုတ်မှုန့်ကို ကန်စွန်းရွက်၊ ဘူးရွက်ရောနဲ့ ရောပြီး တစ်နေ့သုံးကြိမ် လောက် လိမ်းပေးလိုက်ပါ။ ကလေး သိသိသာသာ သက်သာလာပါလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောဆိုလိုက်ပါသည်။ လူနာပြန်သွားပြီး လူနာရှင်းသွားသည်နှင့် ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဆေးဆရာကို ကျွန်တော်က...

'ကဲ... သူငယ်ချင်း စောစောက ကုသလိုက်တဲ့ ဆေးနည်းလေးကို ရှင်းပြပါဦးကွ'

'အေး ရှင်းပြရတာပေါ့ကွာ။ မင်းစာရေးမှာ မဟုတ်လား၊ မင်းရဲ့ မှတ်စုစာအုပ်မှာ သေသေချာချာ လိုက်မှတ်ရေးထားလိုက်ကွ၊ ဒါမှ မင်းအချိန်မရွေး အသုံးချလို့ရမှာ'

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဆေးဆရာ ပြောစကားကြောင့် ကျွန်တော်မှတ်စုစာအုပ်နှင့် ဘောလံပင်ကို ထုတ်ယူထိုက်ပြီး လိုက်လံမှတ်သားဖို့ အသင့်ခြင်နေပြီဖြစ်ပါသည်။ မိတ်ဆွေ ဆေးဆရာက သူ့ကြေးကွမ်းအစ်ထဲမှ ကွမ်းထစ်သာ ယာဝါးလိုက်ပြီး...

'တို့၊ ဓာတ်ပညာနည်းအရ ဖားပြင်လာ အုတ်မှုန့်' ဆိုတာက ဒီလိုကွ... ဓာတ်ပညာ

အရ ဖားပြင်ဆိုတာက သောမဏတ်၊ အုတ်ဆိုတာ ပါမဏတ်ကွ၊ အပြင်ဆေးချက်မှာ ရန်တတ်ကို ပေးရတယ်။

အဲဒီအတွက် ဖားပြင်ကိုလို့ ဒဏ်ရာလောသူနဲ့ ဒဏ်ရာကို အုတ်မှုန့်ကို ဖြူးပေးလို့ရတယ်။ ရေဆိုတာက ဓာတ်ပညာအရ ပါမဏတ်ဖြစ်လို့ အုတ်မှုန့်ကို ရေနဲ့ ဖျော်လိမ့်မလို့လဲ ရတယ်။

ကိုက်ခဲပဲဟုတ်တဲ့ မန်းအန်းရောင်သာ ခွင့်အုတ်မှုန့်ကို မန်းအန်းပြေစေတဲ့ ကန်စွန်းရွက်၊ ဘူးရွက်တို့နဲ့ ရောစပ်ပြီး သုတ်လိမ်းပေးရင် နှစ်ရက်လောက်ဆို မန်းအန်းကျပြီး အနာလဲ ကောင်းစွာ ပျောက်ကင်းသွားလိမ့်မယ်ကွ။

အဲဒါကို သေသေချာချာ မှတ်ထားလိုက်ရင် ဖားပြင်ကိုလို့ မန်းအန်းခြင်း ပျောက်ကင်းဖို့ လုံလောက်ပြီကွ'

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဆေးဆရာ ဦးလှိုင်မြင့် ပြောပြလိုက်သည့် ဖားပြင်ကိုကပ်ခံရခြင်းကြောင့် အနာမန်းအန်းခြင်းပျောက်ကင်းဖို့ 'ဖားပြင်လာ အုတ်နှင့်ဖိ' ဆိုသော ဓာတ်ပညာအဆိုကို ကျွန်တော် သိလိုက်ရပါတော့သည်။

နောက်နှစ်ရက်အကြာတွင် ဖားပြင်အကိုက်ခံထားရ၍ အနာမန်းအန်းနေပြီး မိန်းနေခဲ့သော ကလေးငယ်နှင့် သူ့ဖခင်တို့ ဆရာလှိုင် အိမ်ရောက်လာကာ ဖားပြင်အကိုက်ခံထားရသော ဒဏ်ရာပျောက်ကင်းပြီး ဖြစ်ကြောင်း လာရောက် ပြောဆိုကာ ကန်တော့၍ ပြန်သွားကြပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာရှုသူအပေါင်းတို့လည်း မိမိမိသားစု၊ မိမိပတ်ဝန်းကျင်တို့၌ ဖားပြင်အကိုက်ခံရပြီး မန်းအန်းခြင်း ဖြစ်ပေါ်နေသူတို့ ရှိလာပါက "ဖားပြင်လာ အုတ်နှင့်ဖိ" ဆိုသည့် ဓာတ်ပညာ ဆေးချက်ဖြင့် ကုသပေးနိုင်ပါရန် ဝေငှ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မောင်ရင်ထွေး(မအုတ်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော
မည်သည့်ဒေသတွင်
နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို
လပေးဖတ်ရှုလိုပါက
စာဖတ်သူများလက်ငယ်
အရောက်
ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။
စာအုပ်ရောက်
ရွေးယူစနစ်ဖြင့်
တစ်လလျှင် ၂၆၀၀/-ကျပ်
(နှစ်ထောင့်ခြောက်ရာကျပ်နှုန်း)
ကျသင့်ပါသည်။
လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ
အောက်ပါလိပ်စာသို့
အကြောင်းကြား
မှာကြားနိုင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၀၉-ခရိုင်၊
၂၉-လမ်း(အထက်)
မန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
မှန်း
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅
၀၉-၉၆၈၀၀၄၁၉၂

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသဂ္ဂ

ကြော်ငြာဆောင်ပါ။

တိုင်ရင်ထေးပါမှတ်အမှတ်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား

ကိုရို

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ။ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ်၊ ချက်စားနေကြတာပါ။” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရိုလို့ ဟိုဟာမစားရ၊ ဒီဟာမစားရနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရှိနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့နီး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်။ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ် ရော့ ရော့၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်မိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

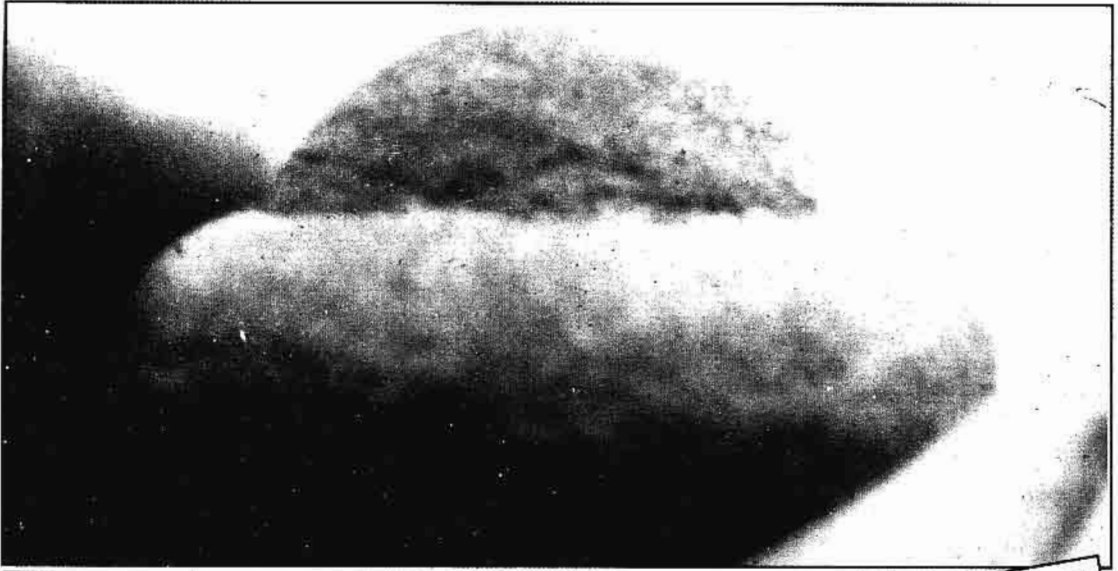
“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂) နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေးရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပဲတော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရိုအတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့၊ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရိုကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ကိုရို

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုမုန်းလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၀၀၉၁၊ ၂၂၂၅၄၁။

၁၂၈ နာမဂ္ဂရောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ထောင့်တိုက်အထူးအထူးဖြင့် အနီးကပ်ထွေ မြင်ရန်

သာယာကျင်စွာ
(မကွေး)

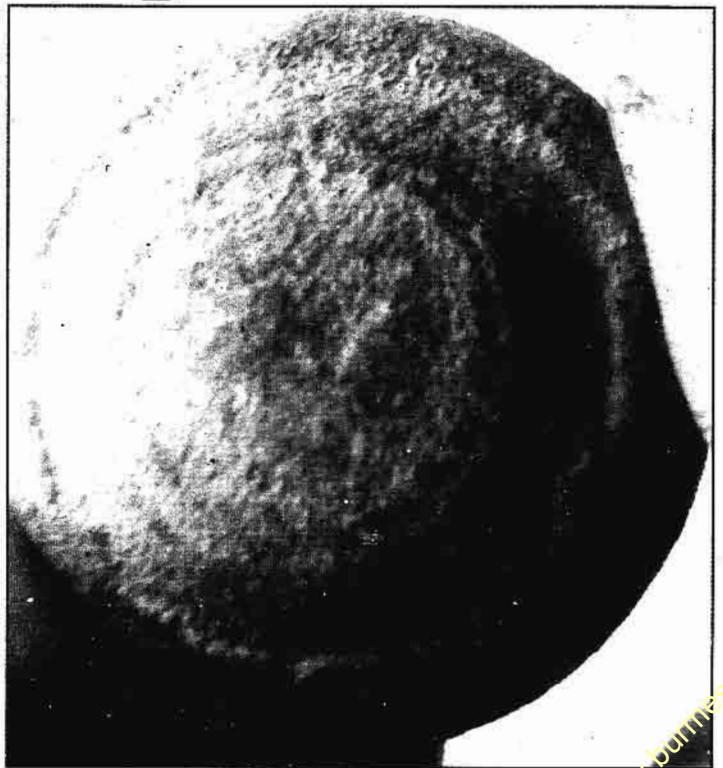
ဂမ္ဘီရုဏ်သိင်္ဂါ

ကျောက်ပေါင်းလေး

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင် ကျွန်တော်သည် မကွေးမြို့နယ်၊ မြင်ကွန်းမြို့ဟောင်း တောင်အရပ်ရှိ ကျန်းမာရေးဆရာမကြီး ဒေါ်ယဉ်သန်း အိမ်သို့ အလည်တစ်ခေါက် ရောက် လာခဲ့လေသည်။

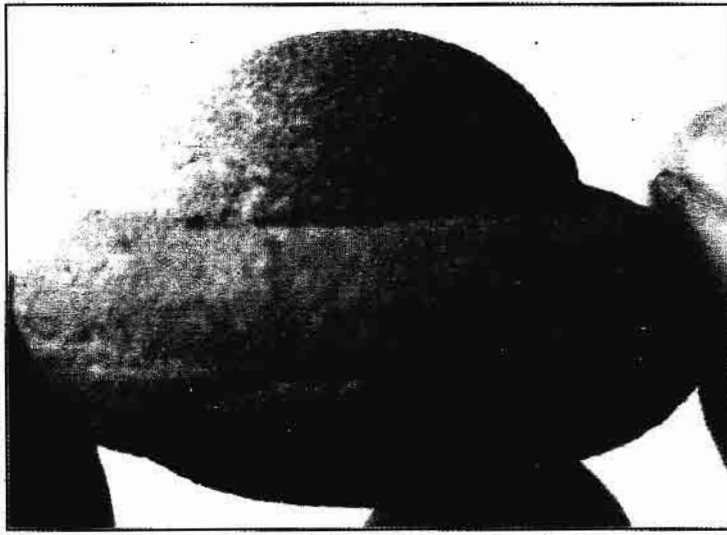
မြင်ကွန်းမြို့ဟောင်းသည် ပုဂံခေတ် ကတည်းက တည်ရှိခဲ့ပြီး ရှေးဟောင်း ဘုရားစေတီပုထိုးတို့ဖြင့် ထင်ရှား သည်။

အထူးသဖြင့် ရှင်အဇ္ဈင်္ဂါဏဂူ အလိုတော်ပေါက် (ဘုရားသုံးဆူ၊ ရှင်အဇ္ဈင်္ဂါဏ တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမနှင့် ဦးသူတော်တို့သုံးဦး တည်ထားခဲ့သောဘုရား) လောက သိပ္ပံ၊ လေးမျက်နှာဘုရား၊ ငါးမျက်နှာ ဘုရား၊ မုန့်ပေါင်းသည်ညီအစ်မဘုရား၊ ကွမ်းထမ်းညီနောင်ဘုရား၊ အာလိမ် ငါးဆင့်ဘုရား၊ လေးဆူစံရာဘုရား၊ ပုဂံမျှော်ဘုရား၊ ရွှေနန်းပေါက်ဘုရား၊ ရွှေကွန်းဦးဘုရား၊ ကျုံးဘုရား၊ ရွှေနတ် မောက်ဘုရားတို့မှာ ထင်ရှားလှပေ

ထိပ်ထောင့်တည့်မှ ထွေမြင်ရန်

www.burmeseclassic.com

တစ်ဘက်မှ တွေ့မြင်ရပုံ

ထာဝက်ကနေ တွေ့မြင်ရပုံ

သည်။
ထို ဘုရားစေတီပုထိုးများကို နေရာအနှံ့ လိုက်ပို့ခဲ့သူက ဆရာမကြီး ဒေါ်ယဉ်သန်း။ ထို့ပြင် သူမ၏ နေအိမ် မှာလည်း ကျွန်တော့်ကို ထမင်းဖိတ် ကျွေးညှော်ခဲ့သေး၏။
ထမင်းစားပြီးသောအခါ ဆရာမ ကြီးက...
'သာထက်ဖော်ကိုတော့ ဂန္တီရပစ္စည်း ခရစ် နဂျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆန်းတစ်ခု ပြရဦးမယ်။ မင်းက ဒီလို အကြောင်းတွေ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာ အမြဲလိုလို ရေးနေတာတွေ တွေ့နေရလို့။ ဘယ်နှယ်လဲ ကြည့်မယ် မဟုတ်လား'
ဟု ကော်ဖီတစ်ခွက် ကမ်းပေးရင်း စကားဆိုလာသည်။
ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က...
'ဘယ်နှယ် ပြောပါလိမ့် ဆရာကြီး

ရယ်၊ ပြစမ်းပါဦး ခင်ဗျား ဂန္တီရပစ္စည်း' ဟု ကော်ဖီတစ်ခွက် သောက်ရင်း ပြန်ပြောလိုက်၏။

ထိုအခါ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယဉ်သန်း သည် အသက်(၃၀)ကျော်ပေမယ့် လည်း သွက်လတ်ဖျတ်လတ်စွာ အိမ် ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။

ခဏကြာသောအခါ ဆေးဘူးအခွံ လေးနှင့် တရိုတသေ ထည့်သိမ်းထား သည့် ကျောက်ခဲလေးတစ်လုံးကို ထုတ်ပြလာလေ၏။

'ဟောဒီမှာ သာထက်ဖော်ရေ... မင့် သူငယ်ရင်း အောင်မျိုး(ကွယ်လွန်)ရှိတုန်းက ဖားကန်မြို့ကို ကျောက်ထူးသွားခဲ့တာ မင်း အသိပဲလေ။ အဲဒါ သူ ကျောက်ထူးတာ (၃)နှစ်သာ ကြာသွားတယ်။ ကျောက်က လုံးဝမအောင်ဘူး။ ထမင်းစားကျောက်လေး လောက်ပဲရတယ်။

ငါ့မလဲ ငါ့သားလေး အောင်မျိုးတစ်ယောက် ဘယ်လိုနေလို့ ဘယ်လိုထိုင်နေရလဲ ဆိုပြီး နေ့စဉ် တွေးတောပူပန်တာပေါ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ နေလာလိုက်တာ (၅)နှစ်လောက် လဲကြာရော သူ့ဆီကနေ စာတစ်စောင် ရောက်လာတယ်။ မှတ်မှတ်ရရ ဘုဉ်း ခုနစ် ဇန်နဝါရီလထဲမှာ။

စာထဲမှာ တာရေးထားသလဲဆိုတော့ သူ အခု ကျောက်အောင်ပြီတဲ့။ သူ့လောပန်း (သုဋ္ဌေး)ကလဲ သူ့ဆရာကို တစ်ဝက်ခွဲပေးတယ် တဲ့။ အဲဒါ ပြောခင် ပြန်လာခဲ့မယ်တဲ့။

တိုတိုပြောရရင်တော့ သူ အိမ်ပြန်ရောက် လာတယ်။ အဲဒီမှာ တာ သွားတွေ့လိုက် သလဲဆိုရင် သူ့ပိုက်ဆံအိတ်ထဲက ဟောဒီ ဂန္တီရ ကျောက်မောင်းလေးကို တွေ့လိုက် တာပဲ။

အစုထပ်မတော့ ငါ့မလဲ သာမန်ကျောက်ခဲ လေးတစ်လုံး ထင်ပြီး လွှင့်ပစ်ပစ်လို့ လုပ်ပိ သေးတယ်။ နောက်မှ သူက ပြောပြသေးမိ။ ဒီဂန္တီရကျောက်မောင်းလေးက သူ့လိုပဲ

ကျောက်တူးတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နေသူကို ကျေးဇူးဆပ်တဲ့အနေနဲ့ လက်ဆောင်ပေးခဲ့တာဆိုပဲ'

'ဘယ်လို အခက်အခဲ ကူညီရလို့ ကျေးဇူးဆပ်တာလဲ ဆရာမကြီး'

'ဒီလိုဟေ့ သာထက်ဇော်ရေ အဲဒီသူငယ်ချင်း ငှက်ဖျားအပြင်းဖျားတဲ့ အချိန်မှာ ငါ့သား အောင်မျိုးက ကိုယ်မိရင်မိ လိုအပ်သမျှ ကူညီပေးခဲ့တယ်တဲ့။

အဲဒါနဲ့ သူ ကျောက်တူးတဲ့အခါ အဆောင်အဖြစ် ဆောင်ထားလေ့ရှိတဲ့ ဟောဒီ ကျောက်မောင်းလေးကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့တာပဲ ဆိုပါတော့။

အဲဒီ သူငယ်ချင်းက အတော်ကြီး ကျောက်ပွင့်သွားတယ်လို့ပြောပြတယ်။

ဆိုလိုတာက ဒီကျောက်မောင်းကြောင့်ပေါ့ဟယ်။ ဟုတ်မှာပါ။ ငါ့သား အောင်မျိုးလဲ ဒီကျောက်မောင်းလေး လက်ထဲရောက်မှ ကျောက်အောင်၊ ကျောက်ပွင့်ခဲ့တာပဲလေ'

'ဟုတ်ဖို့ ယုတ္တိတော်တော်ရှိတာပေါ့

ဗျာ၊ စဉ်းစားကြည့်လေ ဖားကန့်=၅+၂၊ ကျောက်ပွင့်=၂+၅၊ ကျောက်မောင်း=၂+၅ ဆိုပြီး ကက်ကင်းမိနေတယ်။ ဒါ့အပြင် ကျောက်ပွင့်ခဲ့တဲ့ ၁၉၉၆ ခုနှစ်ကို တစ်လုံးတည်းရအောင် ပေါင်းကြည့်ရင်လဲ ၁+၉+၉+၆=၂၅=၂+၅=၇ ဖြစ်နေတာ တွေ့ရပြန်တယ်။ ဂဏန်းဗေဒင်နည်းအရ ၂+၅=၇ဟာ Lucky Number 7 ဖြစ်နေပြန်သေးတယ်။ ဒီတော့ ကံမကောင်းဘဲ ဘယ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ'

'သာထက်ဇော် ပြောပြတော့မှပဲ အတော်ပြည့်စုံသွားတယ်။ တော်တော် လာတဲ့ သာထက်ဇော်ပါလား'

'သိပ်မမြောက်ပါနဲ့ ဆရာမကြီးရယ်၊ နည်းနည်းပါးပါးပဲ လုပ်ပါ'

ထိုသို့ ကျွန်တော်နှင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယဉ်သန်းတို့သည် ဂန္ထိရဆန်သော ကျောက်မောင်းလေး အကြောင်း စကားပြောဖြစ်ခဲ့ကြပေသည်။

ပြီးနောက် ကျွန်တော် အသင့်ပါလာ သည့် ကင်မရာဖြင့် ဂန္ထိရကျောက်

မောင်းလေးကို ထောင့်စုံကနေ အမျိုးမျိုး ပုံဖော်ရိုက်ယူခဲ့လေ၏။

ထို ကျောက်မောင်းလေးသည် လုံးပတ် (၁.၈)လက်မရှိပြီး အလေးချိန် အားဖြင့် (၂)ကျပ်ခွဲသားခန့် ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

စာကြွင်း။ ။ ကျောက်မောင်းလေးသည် တခြားကမ္ဘာက ပန်းကန်ပြားပျံပုံနှင့်လည်း ခပ်ဆင်ဆင် တူသည်ဟု စာရေးသူအနေဖြင့်လည်း ယူဆမိပါသည်။

[ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ပြောပြပေးခဲ့သော ကျန်းမာရေးဆရာမကြီး ဒေါ်ယဉ်သန်း(မြင်ကွန်းမြို့ဟောင်း၊ တောင်ရပ်၊ ငြိမ်း) အား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါ၏။ စာရေးသူ]

မွေ့ ဟဝေ ရကွတ် မွေစာရီ

သာထက်ဇော်(မကျေ)

စာမျက်နှာ (၁၃၄)မှ အဆက်

များသည်...

- ၁။ စိတ်ပိုမို ကင်းဝေးခြင်း
- ၂။ အခက်အခဲများ ပြုလေ့ရှိခြင်း
- ၃။ ကျန်းမာစွမ်းရည်များ ပျက်ခြင်း
- ၄။ စာမေ့ကြီးကို ရင်ဆိုင်ခြင်း

အစရှိသော အနိုင်ဓာတ်များ ရရှိကြပြီး စိတ်ကြည်လင် တက်ကြွစွာ ဖြေဆို အောင်မြင်ကြပေလိမ့်မည်။

(က) စာမေးပွဲဟူသည် သင်ယူမှတ်သား လေ့ကျင့်ထားသော သင်ခန်းစာများကို ပြန်လည်ရေးသား ဖြေဆိုရခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

(ခ) မိမိ သင်ကြားနားယူ လေ့လာထားသော သင်ခန်းစာများ အား မှန်ကန်စွာ နားလည်ထားရှိခြင်းကို စမ်းသပ်ခံခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

(ဂ) တစ်နည်းအားဖြင့် သင်ယူလေ့ကျင့် မှတ်သားထား

သော သင်ခန်းစာများကို ကျော်လွန်သိမြင်၍ တစ်ဆင့် တက်လှမ်းနိုင်ရန်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

စာမေးပွဲအောင်မြင်ရုံမျှသာ ရရှိသော အမှတ်သည် အားကိုးစရာ မဟုတ်ပါ။

တန်ဖိုးမြင့်သော ဂုဏ်ယူဖွယ် ရမှတ်သည်သာ ဝိတဂုဏ်၊ ဆရာသမားဂုဏ်၊ အမျိုးသားဂုဏ်ကို ဆောင်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် မြင့်သည်ထက်မြင့် ဝင့်ဝင့် ကြွားကြွား လက်မနှစ်ဖက်စလုံး ထောင်နိုင်သော သမီးကောင်း၊ သားကောင်း၊ သူတော်ကောင်း ပညာရှင်များ ဖြစ်ကြပါစေ။

[စာရှုသူအပေါင်း စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ၍ အဝေရာဘေးမဝ အေးမြ အောင်မြင်ကြပါစေ။]

အောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

ပေးခွန်းမှန်သမျှ

ဖြေလို့ရ ဝါတာ

ခြံသေ့သုံးဆယ် ဘုရားပွဲရက်က ဒကာ၊ ဒကာမများဖြင့် အုန်းအုန်း ကျွက်ကျွက် ဆူညံပျော်ရွှင်စွာ ဆွမ်းဟင်း ချက်ပြုတ်နေကြသောကြောင့် ချောင်ဆရာကြီး ဒေါ်ဟောမာထေရီ၏ အသံသည် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

ယနေ့နံနက် အစောကပင် ဘုရား ဒကာများ နေရပ်သို့ ပြန်သွားကြသောကြောင့် ချောင်ဆရာကြီး၏ အသံသည် ဆူညံစွာ ပေါ်လာပြန်လေ၏။

'ဟဲ့... ပညာသီရိတို့ အဘိတို့ ထကြစမ်း။ ဘယ်အချိန် ရှိနေပြီလဲ၊ တကတည်းမှ အိပ်လိုက်ကြတာ'

ဟု မြည်တွန် တောက်တီးနေလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏အိမ်နှင့် ချောင်မှာ နီးကပ်လှသောကြောင့် ကြားနေရလေ၏။ ဆွမ်းတစ်အိုး ကျက်ပြီဖြစ်၍ မဟေသီအတွက် ထမင်းကြော်နှင့် စားတော် ပဲပြုတ်ကိုပင် ဝယ်ထားနှင့်သောကြောင့် လက်ဖက်ရည်သွားဝယ်ဖို့သာ ကျန်တော့လေသည်။

သမီးလေးယွန်းဝတီမှာ ကျွန်ုပ်အိပ်ရာထကတည်းက နိုးနေသောကြောင့် သူငယ်တန်းဖတ်စာကို အသံတိုးတိုးဖြင့် ပေါင်းဖတ်နေလေပြီ။

'ဟဲ့...ငါ ပြောရမကောင်းတော့ဘူး။ သွက်သွက်လက်လက် လုပ်ကြစမ်း။ ကျောင်းသွားဖို့ ထမင်းစားဖို့နဲ့ အဝတ်အစားလဲရမှာနဲ့ အချိန်က စောင့်နေမှာ မဟုတ်ဘူး'

ဟု အသံကျယ်ကြီး ထွက်လာပြန်လေ၏။

ကျွန်ုပ်က လက်ဖက်ရည်ဝယ်ရန် စက်ဘီးကိုဆွဲ၍ ထွက်ခဲ့လေ၏။

ချောင်ဆရာကြီးကလည်း သူ့တူမများအတွက် (၁၀)တန်းအထူးထုတ်

ကျောင်းရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

ဝယ်ခဲ့ရန် လမ်းကြိုမှာ လေ၏။

တူမများမှာ (၁၀)တန်း ဖြေရတော့မည် ဖြစ်၍ ကျောင်းစာက တစ်ဖက်၊ ကျောင်း ဝေယျာဝစ္စက တစ်ဖက် မအားကြရရှာပါ။ အဖိတ်နေ့များ ဆိုလျှင် ဆွမ်းဆန်အလှူခံ ထွက်ကြရသေး၏။

'ဒေါ်ဟောမာရယ်... ကလေးတွေက ငယ်သေးပေမယ့် ဉာဏ်ကကောင်းကြပါတယ်။ ကျောင်းအလုပ်ကိုလဲ မအားအောင် လုပ်နေကြရတာ။ တစ်ခါတလေတော့အနားယူကြပါစေ။ ဘုရားပွဲရက်ကတည်းက ပင်ပန်းနေကြရှာတာ'

ဟု ပြောရလေ၏။

'အင်း...သိပါရဲ့ ဘကြီးအောင်ရယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီကလေးတွေနဲ့ ကျုပ်နဲ့ ဒါပဲရှိတာလေ။ ဒီလိုပဲ...ချောလိုက်၊ ငေါက်လိုက် ပွတ်ချေ၊ နမ်းချေ လုပ်နေရတာပေါ့'

'ဟုတ်တာတော့ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ကျုပ်လဲ အားတဲ့အခါ စာပြပေးနေတာပါပဲ။ အိမ်သူက မမာတော့ သိပ်မချောင်ဘူး

◆ သမားတို့ထွက်တော်ကြီး ဦးသီသတင့် တောင်ရွှေမြတ်(စစ်ကိုင်းတောင်)တို့၏ "ဘာသာသီရိ" အမှတ်စာရုပ်

ပေါ့' ဟု ပြော၍ တောင်ခြေသို့ ဆင်းခဲ့လေ၏။

ရွှေနှင့်ဆီစားပေတိုက်မှ (၁၀)တန်း အထူးထုတ်တစ်အုပ် ဝယ်ပြီးနောက် လက်ဖက်ရည်နှင့် အကြော်ဝယ်ယူ၍ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

ချောင်ရွှေတွင် ယခုအခါ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေလေပြီ။ ကလေးများလည်း နံနက်အရုဏ်စာ စားသောက်နေကြ

www.burmeseclassic.com

လေ၏။

ချောင်းဆရာကြီးက...

'ဘကြီးအောင်ရေ ပညာသီရိက (၁၀)တန်း ဖြေရတော့မှာဆိုတော့ လို အပ်တာလေးတော့ လုပ်ပေးဦး၊ စာမေး ပွဲရက် ရောက်ရင်တော့ ကန်တော့ပွဲ ကြီးအတွက် မတ္တရာကို မှာထားပြီးပြီ' ဟု ပြောလေ၏။

'အင်းပါ... အစကတည်းက စီစဉ် ထားပြီးသားပါ။ မဟုတ်လဲ မြို့ထဲက ကလေးတွေအတွက် နှစ်တိုင်း ဆုတောင်းပေးနေကျပဲဟာ'

ဟု ပြောရလေ၏။

'ဒီလိုရှိတယ်... ဘကြီးအောင်ရဲ့ ကလေးတွေ (၁၀)တန်းအောင်ဖို့ကလဲ အရေးကြီးတယ်။ သီလရှင်စာကလဲ တစ်ဖက်ဆိုတော့ စိတ်ပူနေရတာ'

'ဟုတ်ပါပြီလေ... ကျုပ်က မေဒင် ဆရာ မဟုတ်ပေမယ့်လဲ ဆရာအရှင် တွေရဲ့ ကျေးဇူးနဲ့ လုပ်ကိုင်ပေးနေကျ ဆိုတော့ သိပ်လဲ ပူမနေပါနဲ့၊ ကလေး တွေက ကြိုးစားကြသားပဲ'

'ဒါနဲ့ မေးရဦးမယ်၊ အဲဒီနည်း နိဿည်းတွေက တော်တော်ခက် သလား'

'ခက်လှတယ်တော့ ဘယ်ဟုတ် မလဲ၊ ရှေးရှေးက ဆရာတော်ကြီးတွေ ရဲ့ ဥပဒေသတွေဆိုတော့ သီလ၊ သမာဓိနဲ့ ဂါထာတွေ ကျက်ထားဖို့တော့ လိုတာပေါ့'

ဟု ပြောရလေ၏။

'ဒါဖြင့် ကျုပ်ကို သင်ပေးလေ'

ဟု ပူဆာလေတော့သည်။

'လွယ်လွယ်သင်လို့ရမယ်များ ထင် နေလား'

'အဟဲ့... ကျုပ် ကန်တော့မှာပေါ့ တော်'

ဟု ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က အောက် ပါအတိုင်း သင်ကြားပေးရလေတော့ သည်။

၁။ စာမေးပွဲနီးသည့်ဖြစ်စေ ဆေးသည့်ဖြစ်စေ နံနက်တိုင်း ညတိုင်း တုနားရှိသီတင်ပြရမည်။

၂။ တုနားအပျားရှိသော အနန္တောအန္တဝါးပါး အား ကန်တော့စေရမည်။

၃။ ဆရာ၊ ဆရာမများကို ရည်မှန်းကန်တော့ရ မည်။

၄။ စိတ်ထည်ပြခြင်း ရရှိအောင် စွမ်းနိုင်သမျှ ထွက်ယေထွက်လေကို လှေကျင့်အားထုတ် စေရမည်။

၅။ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်လွတ်လပ်ပျံ့ပွားနေတတ် စေရန် ကျပ်ရမည်။

အောက်ပါ ဂါထာတော်ကို အရ ကျက်မှတ်စေရမည်။

ကျက်မှတ်ထားသော ဂါထာတော် ကို နံနက်(၉)ခေါက်၊ ည(၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ရန် အလေ့အကျင့်ပြုပေး ရပါမည်။

ဤဂါထာတော်မှာ တုနားရှင် ဟော ကြားတော်မူသော ဂါထာတော် မဟုတ် ပါသော်လည်း အလွန် အဓိပ္ပါယ် အနှစ် သာရ ရှိပါသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီးမှ စာသင်သား တပည့်သာမဏေများအား ချီးမြှောက် ခဲ့သော ဂါထာဖြစ်ကြောင်း "သမဏ သုခဆရာတော်ကြီးဦးဝါသဝ" မှ အမိန့်ရှိခဲ့ပါသည်။

သမဏောဝဂါထာတော်

မေးခွန်းမှန်သမျှ ဖြေ၍ရဂါထာဟု မှတ်သားနိုင်ပါသည်။

သဗ္ဗညုဏံ ဝိနုနာထံ၊

သစ္စံပုညံ နမာဿံ။

ဝိဿဇ္ဇေတံ သမတ္ထောဝ

သဗ္ဗဗ္ဗာန ဌာနသော၊

နံနက်၊ ည (၉)ခေါက်စီ ရွတ်ဆို

ပူဇော်ပါ။

မြန်မာပြန်

နာထံ-သတ္တဝါများစွာ အားထားရာ ဖြစ်တော်မူသော၊

သဗ္ဗညုတံ - ရွှေညုဏ်တော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားကို၊

အဟံ - "... သမုတ် အကျွန်ုပ် သည်၊

နမာမိ - အမြတ်တန်း လွန်အားကိုး ချွံ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ပုညံပုညေန - ယခုရွတ်ဆို မြတ် ကုသိုလ် အဟုန်ကြောင့်လည်းကောင်း၊

သစ္စံသဇ္ဇေန - နှုတ်ဝစီတော် သစ္စာ တော် အရှိန်ကြောင့် လည်းကောင်း၊

သဗ္ဗပုစ္ဆာန - အလုံးစုံသော အမေး ပုစ္ဆာဟူသမျှတို့အား။

ဌာနသော - တစ်ဏာချင်းမှာပင် ကြံကြံကြာမရှိ၊

ဝိဿဇ္ဇေတံ - ကောင်းစွာဖြေဆို နိုင်ခြင်းငှာ၊

သမတ္ထောဝ - ဖြည့်စွမ်းအောင်မြင် သည်သာ၊

ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ မြန်မာပြန် အနက်ကို ရွတ်ဆိုဖို့ မလိုပါ။ သို့ရာ တွင် ဂါထာတော်၏ အနက်ပေးကို

နားလည် သဘောပေါက်ထားပါက ပိုမို၍ စိတ်ပါလက်ပါ ရွတ်ဆိုရန် အင်အားဖြစ်လာပါမည်။

စာမေးပွဲဖြေဆိုခြင်းကို အထောက် အကူ ဖြစ်စေဖို့အတွက် ဖြေဆိုသော ရက်များ၌ နေ့သားအလိုက် အောက်ပါ အစီအရင်များကို ဆောင်ရွက်စေရ ပါမည်။

ဤအစီအရင်များသည် "သမဏ သုခဆရာတော်ကြီး"၏နည်း ဖြစ်ပါ သည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီး

စာမေးပွဲ ဖြေဆိုမည့်ရက်တွင်...

ကံ့ကော်ညွန့် ၂-ညွန့်

အုန်း ၁-ညွန့်

တို့ကို စုစည်း၍ မြေညောင်ရေအိုးဖြင့် ထိုးစိုက်ပြီး အိမ်ရှိ မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။ ဆုတောင်းခြင်း မေတ္တာခံယူခြင်းပြုပါ။

စာဖြေသွားစဉ် ကံ့ကော်ပန်းဖြစ်စေ အညွန့်ဖြစ်စေ ပန်သွားပါ။ ဆောင်သွားပါ။

တနင်္လာသားသမီး

စာမေးပွဲ ဖြေဆိုမည့်နေ့တွင်...

ဇွန်ညွန့် ၃-ညွန့်

ကံ့ကော်ညွန့် ၂-ညွန့်

တို့ကို စုစည်း၍ မြေညောင်ရေအိုးဖြင့် ထိုးစိုက်ပြီး အိမ်ရှိ မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်း၍ ဆုတောင်းခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်းပြုပါ။

စာဖြေသွားစဉ် ဇွန်တစ်ပွင့်ဖြစ်စေ၊ ဇွန်ညွန့်ဖြစ်စေ ဆောင်ယူခြင်း၊ ပန်ဆင်ခြင်းပြုသွားပါ။

အင်္ဂါသားသမီး

စာမေးပွဲ ဖြေဆိုမည့်နေ့တွင်...

ရွက်လှညွန့် ၄-ညွန့်

ဇွန်ညွန့် ၃-ညွန့်

တို့ကို စုစည်း၍ မြေညောင်ရေအိုးဖြင့် ထိုးစိုက်ပြီး အိမ်ရှိ မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်း၍ ဆုတောင်းခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်းပြုပါ။

စာဖြေသွားစဉ် ရွက်လှတစ်ရွက် ပန်၍ဖြစ်စေ၊ ဆောင်ယူ၍ဖြစ်စေ သွားပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး

စာမေးပွဲ ဖြေဆိုမည့်နေ့တွင်...

၁၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သပြေညွန့် ၅-ညွန့်

ရွက်လှညွန့် ၄-ညွန့်

တို့ကို စုစည်း၍ မြေညောင်ရေအိုးဖြင့် ထိုးစိုက်ပြီး အိမ်ရှိ မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။ ဆုတောင်းခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်းပြုပါ။

စာဖြေသွားစဉ် သပြေတစ်ရွက် ပန်ဆင်၍ဖြစ်စေ၊ ဆောင်ယူ၍ဖြစ်စေ သွားရပါမည်။

ဤသပတေးသားသမီး

စာမေးပွဲ ဖြေဆိုမည့်နေ့ရက်တွင်...

သီးညွန့် ၆-ညွန့်

သပြေညွန့် ၅-ညွန့်

တို့ကို စုစည်း၍ မြေညောင်ရေအိုးဖြင့် ထိုးစိုက်ပြီး အိမ်ရှိ မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။ ဆုတောင်းခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်းပြုပါ။

(ဂါထာတော် ရွတ်ဆိုရန် မပေပါနှင့်)

စာဖြေသွားစဉ် သီးတစ်ညွန့်ဖြစ်စေ၊ သီးသား လက်တစ်ဆစ်ဖြစ်စေ ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ယူသွားပါ။

သောကြာသားသမီး

စာမေးပွဲ ဖြေဆိုမည့်နံနက်တွင်...

ဒန်း ၇-ညွန့်

သီး ၆-ညွန့်

တို့ကို စုစည်း၍ မြေညောင်ရေအိုးသစ်တွင် ထိုးစိုက်ပြီး အိမ်ရှိ မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။ ဆုတောင်းခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း၊ ဂါထာတော်ရွတ်ဆိုခြင်းတို့ကို အားတက်သရော ပြုလုပ်ပါ။

စာဖြေသွားစဉ် ဒန်းတစ်ညွန့်ဖြစ်စေ၊ ဒန်းသား လက်တစ်ဆစ်ဖြစ်စေ ပန်ဆင်ခြင်း၊ ဆောင်ယူသွားခြင်းပြုပါ။

စနေသားသမီး

စာမေးပွဲ ဖြေဆိုမည့် နံနက်တွင်...

အုန်း ၁-ညွန့်

ဒန်း ၇-ညွန့်

တို့ကို စုစည်း၍ မြေညောင်ရေအိုးသစ်တွင် ထိုးစိုက်ပြီး အိမ်ရှိ မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။ ဆုတောင်းခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း၊ ဂါထာတော်ရွတ်ဆိုခြင်းတို့ကို အားရပါးရ ဆောင်ရွက်ပါ။

စာဖြေသွားစဉ် အုန်းညွန့် မိမိလက်တစ်ဆစ်ကို ဆောင်ယူခြင်း၊ ပန်ဆင်ခြင်း စိတ်ကြိုက်ဆောင်ရွက်ပါ။

ရာဟုသားသမီး

(ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေပိုင်းမင်းဗွားဖွား)

စာမေးပွဲ ဖြေဆိုရမည့် နံနက်တွင်...

မေမြို့ပန်း ၅-ညွန့်

ရွက်လှပန်း ၄-ညွန့်

တို့ကို စုစည်း၍ မြေညောင်ရေအိုးသစ်တွင် ထိုးစိုက်ပြီး အိမ်ရှိ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။ ဆုတောင်းခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း၊ ဂါထာတော်ရွတ်ဆိုခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်အားထုတ်ပါ။

စာဖြေသွားစဉ် မေမြို့ပန်းတစ်ပွင့် ပန်ဆင်၍ဖြစ်စေ၊ ဆောင်ယူ၍ဖြစ်စေ မိမိနှင့် တစ်ပါတည်း ဝါရှိစေရမည်။

၁။ မည်သည့် နေ့ရက်သားသမီးဆို စာမေးပွဲဖြေသူများသည် နေ့စဉ်ပျက် ဘုရားအစရှိသော ဝိသုဒ္ဓါသမားတို့အား ကန်တော့ခြင်း ပြုကြရပါမည်။

၂။ ပေးထားသော ဂါထာတော်ကို နံနက်၊ ညပျက်မကွက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

၃။ ပန်းများ၊ အညွန့်များ ထိုးစိုက်လှူဒါန်း ပြုဆောင်ရအံ့အသစ်ကို အသုံးပြုပါ။

သမဏသုခ ဆရာတော်ကြီး၏ နည်းနာများဖြင့် အားတက်သော အားထုတ်ခြင်းဖြင့် စာမေးပွဲရက်အတွင်း၌ စာမေးပွဲဖြေဆိုသူ သားသမီး

ကြော်ငြာစာင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် စကြာပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ကြော်ငြာစာင်းပါး
(စက်မှ-၁)

'ဟေ့... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 လာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့
 'ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ တတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 ရိုး (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းထက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'
 'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'
 'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ရတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (စည်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က၊
 ဆုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာပင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။
 ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'
 'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ပေးဗျာ'
 'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

* * * * *

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးချိပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇော်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 နှုတ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖခောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အနာအာတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 ဆွဲ ခုန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ဆေးကုသပေးနေရပါတယ်'
 'ဇော်ကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဖြစ်သလဲ ဆရာ'

ယာယီထိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇော်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည့်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇော်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။
 ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားလှေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်လောဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၈

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ်း သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

'လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အံ့ပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ'

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့'

'ကျွန်တော့်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ'

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကျပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

'က... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါက တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်က လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးဝါးက
အမှတ်-၀/၆၆၆ သုဗ္ဗမ္မာလမ်းမကြီး
သန္တာမှတ်တိုင်ဆနီး
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (စက်မှ-၁)

ကံကောင်းစေရာ

ကံပြုငွယ်ကြားများ (၁)

တနင်္ဂနွေ သားသမီးများအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများရဲ့ ကံဇာတာ ပွင့်လန်းစေမယ့် နေ့ရက်နဲ့ အချိန်အခါများကို ဦးစွာ ဖော်ပြလိုပါ တယ်။

တနင်္ဂနွေ သားသမီးများအတွက် ကံမြင့်သော နေ့ရက်နဲ့ အချိန်အခါ များကတော့...

အာစရိယဝါဒအရ...

- * ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
- * စနေနေ့
- * အင်္ဂါနေ့...

များ ဖြစ်သလို အချိန်အခါများကလဲ ထိုနည်းအတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကံ ဒါကြောင့်...

တနင်္ဂနွေ သားသမီးများအတွက် ကံကောင်းစေမယ့် နေ့အလိုက် အချိန် များကို ဦးစွာ မှတ်သားလိုက်ပါဦး။

* * *(ဇယား-၁)

ဇယား(၁)သည် အောင်မြင်မှု ဆိုင်ရာ ကိစ္စများအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ အောင်မြေရုံသော ဘုရားစေတီတစ်ဆူ တွင် တံခွန်(၃)ချောင်းကို ကိုင်ပြီး အောင်မြေရင်းရန်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြေရင်းစဉ် အောင်ဂါထာကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး ထိုစေတီ၏ ထနင်္ဂနွေထောင့်တွင် လှူဒါန်းပြီး ဆုတောင်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်ဂါထာတော်

မာရံ ယက္ခံ ဂဏံ ဇောရံ
 ဝိဇ္ဇာနန္ဒာ သစ္စကံ
 ဆာံ ပြတ္တံ ဝိနော ဇယံ
 သာ ဝေ အော ဇယမင်္ဂလံ။

သန်းခေါင် (ပညာရေး)

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ယက္ခံ = ယက်ခံ
- ဝိဇ္ဇာနန္ဒာ = ဝိနိစမာနင်စ
- သစ္စကံ = သစ်စကံ
- ပြတ္တံ = ပြန်ပုံ
- ဇယမင်္ဂလံ = ဇယမင်ဂလံ

အနက်

ဝိနော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ **မာရံ** -မာရ်နတ်သားကို လည်းကောင်း၊ **ယက္ခံ** - အာဠာဝကာဘီလူးကိုလည်း ကောင်း၊ **ဂဏံ** -နာဠာဂီရိဆင်ကိုလည်း ကောင်း၊ **ဇောရံ**-အင်္ဂုလိမာလရိုးသား ကိုလည်းကောင်း၊ **ဝိဇ္ဇာနန္ဒာ**-ဝိဇ္ဇာန ကိုလည်းကောင်း၊ **သစ္စကံ**-သစ္စက ပရိပိုဇ်ကိုလည်းကောင်း၊ **နာဂံ**-နန္ဒော ပနန္ဒနဂါးမင်းကို လည်းကောင်း၊ **ပြတ္တံ** -ဗကပြဟာကို လည်းကောင်း၊ **ဇယံ** -အောင်မြင်တော်မူခဲ့ပါပေ၏။

သော - ထိုအောင်တော်မူမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ **မေ**-အကျွန်ုပ်အား၊ **ဇယမင်္ဂလံ** - အောင်ခြင်းမင်္ဂလာကို၊ **ဒေတု** -ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

* * *(ဇယား-၂)

ဇယား(၂)သည် အေးငြိမ်းမှု သောကငြိမ်းအေးစေရန်အတွက် ဖြစ် ပါတယ်။ စိတ်ချမ်းသာမှုကို ပေးစွမ်းနိုင် သောအခါလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ရေအိုးဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ရည်မှန်း၍ ကပ်လှူပြီး **အေးဂါထာ**ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ပြီး

ရေသပ္ပယ်ပြီး ဆုတောင်းရမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။

အေးဂါထာတော်

ဧကစိတ္တံ ဝိဇ္ဇန္တော၊
 ဧကဓမ္မံ သုနိဿတိ။
 သေတော သေမော လောကော၊
 ဧကရာဇာတိ ပါကဋော၊
 သေတိ သပ္ပာသပ္ပတ္တံ
 သေတိ ဓမ္မပုတ္တံ။
 သေတိ မဂ္ဂပုဂ္ဂယု၊
 သေတိ ပနုဇော နယော။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဧကစိတ္တံ = အေကစိတ်တံ
- ဝိဇ္ဇန္တော = ဝိစိန်တစ်တဝါ
- ဧကဓမ္မံ = အေကဓမ်မံ
- သုနိဿတိ = သုနိတ်သတိ
- ပါကဋော = ပါကတော
- သပ္ပာသပ္ပတ္တံ = သမ်မာသမ်မုတ်မံ
- ဓမ္မပုတ္တံ = ဓမ်မပုတ်တမ်
- မဂ္ဂပုဂ္ဂယု = မက်ဂပုတ်ဂယ်ယု

အနက်

သေတော-နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကို ရှာဖွေသောသူအား။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၇

www.burmeseclassic.com

ဇယား-၁

အချိန်	၆းဝဝ ↓ ၇း၃ဝ	၇း၃ဝ ↓ ၉းဝဝ	၉းဝဝ ↓ ၁၀း၃ဝ	၁၀း၃ဝ ↓ ၁၂းဝဝ	၁၂းဝဝ ↓ ၁၃း၃ဝ	၁၃း၃ဝ ↓ ၁၅းဝဝ	၁၅းဝဝ ↓ ၁၆း၃ဝ	၁၆း၃ဝ ↓ ၁၈းဝဝ
နေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါ	ကြာသပတေး	စနေ	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး

ဇယား-၂

အချိန်	၆းဝဝ ↓ ၇း၃ဝ	၇း၃ဝ ↓ ၉းဝဝ	၉းဝဝ ↓ ၁၀း၃ဝ	၁၀း၃ဝ ↓ ၁၂းဝဝ	၁၂းဝဝ ↓ ၁၃း၃ဝ	၁၃း၃ဝ ↓ ၁၅းဝဝ	၁၅းဝဝ ↓ ၁၆း၃ဝ	၁၆း၃ဝ ↓ ၁၈းဝဝ
နေ့	စနေ	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါ	ကြာသပတေး	စနေ

ဇယား-၃

အချိန်	၆းဝဝ ↓ ၇း၃ဝ	၇း၃ဝ ↓ ၉းဝဝ	၉းဝဝ ↓ ၁၀း၃ဝ	၁၀း၃ဝ ↓ ၁၂းဝဝ	၁၂းဝဝ ↓ ၁၃း၃ဝ	၁၃း၃ဝ ↓ ၁၅းဝဝ	၁၅းဝဝ ↓ ၁၆း၃ဝ	၁၆း၃ဝ ↓ ၁၈းဝဝ
နေ့	အင်္ဂါ	ကြာသပတေး	စနေ	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါ

သေမော - နေ့ညမပြတ် ရှာဖွေအပ်သော၊ **လောကေ-လောက၌**၊ **ကေရာဇာတိပါကဋေ** - တစ်ဆူတည်းသော တရားမင်းဟူ၍ ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ **ကေစိတ္တံ**-နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း စိတ်တစ်ခုကို၊ **ဝိစိန္တေတွာ**- ကြံ၍၊ **ကေဓမ္မံ**-တစ်ခုသောတရားကို၊ **သုနိဿတိ**-ကောင်းစွာ ဆောင်နိုင်တော်မူ၏။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာဘုရားကို၊ **သေတိ**-ရှာဖွေ၏၊ **ဥတ္တမံ**-မြတ်သော၊ **ဓမ္မံ**-တရားကို၊ **သေတိ**-ရှာဖွေ၏၊ **ဥဂ္ဂယု**-မိမိစိတ်ကို သီးခြောက်၍၊ **မဂ္ဂံ**-နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်းကို၊ **သေတိ**-ရှာဖွေ၏၊ **သေတိ**-လမ်းကောင်းကို ရှာဖွေသော၊ **တေပန**-သင့်အားကား၊ **နမော**-ရှိခိုးပါ၏။

၁၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

*** * *(ဇယား-၃)**
ဇယား(၃)သည် လာဘ်လာဘကို ရရှိသောအခါမျိုးတွင် ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အလိုတော်ပြည့်ဘုရား ရုပ်ပွားပုံတော်ရှေ့မှောက်တွင် ကံ့ကော်ညွန့်များ ဝေဝေဆာဆာ လှူဒါန်းပြီး လာဘ်ရဂါထာကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး ဆုတောင်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လာဘ်ရဂါထာ

ရတနဂ္ဂေ ယန္တနံ
အဂ္ဂပုဏ္ဏံ ဟမ္မတိ၊
အဂ္ဂံ အာယု စ ဝဏ္ဏောစ၊
ယသော ကိတ္တိံ သုခံ ဖလံ၊
တံ သဗ္ဗံ ဖျာတံ ယပ္ပံ၊
မဂ္ဂေ ယေန နယမံ၊
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ရတနဂ္ဂေ = ရတနက်ဂေ

ပဿန္နာနံ = ပဿန်နာနံ
အဂ္ဂံပုဏ္ဏံ = အက်ဂန်ပုန်ညံ
ပဝမ္မတိ = ပဝတ်ဒတိ
အဂ္ဂံ = အက်ဂံ
ဝဏ္ဏောစ = ဝန်နောစ
ကိတ္တိံ = ကိတ်တိ
သဗ္ဗံ = သပ်ဗံ
ဝမ္မတိ = ဝတ်ဒတံ
မယု = မယ်ရု
မဂ္ဂေ = မက်ဂေ
အနက်
အဂ္ဂေ - ထွတ်မြတ်လှစွာသော
ရတနေ - ရတနာမြတ်သုံးပါး၌
ပဿန္နာနံ - ကြည်ညိုကြသူတို့အား
အဂ္ဂံပုဏ္ဏံ-ထူးမြတ်သော 'ကောင်းမှု' သည်၊ **ပဝမ္မတိ**-တိုးပွားလေ့လာသည်။

လက်တွေ့

အင်္ဂုရတ်လှပီရတ်

သိဒ္ဓါဝင်သွပ် စီရင်နည်း

နတ်ကျွဲကိ
(ဝိဇ္ဇာဓရနယပညာ)

ကျွန်ုပ်သည် ဓာတ်သတ္တုများစွာ ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်များကို သိပ္ပံနည်း ဖြင့် လေ့လာနိုင်ရန် အနောက်နိုင်ငံ များမှ ဓာတ်နှောခြင်း၊ ဓာတ်ပြုခြင်း၊ ဓာတ်ခွဲခြင်းဟု ဆိုသော ဓာတ်ပစ္စည်း အကြောင်းများစွာကို ဖတ်ရှုခဲ့ပါ၏။ ထိုအတူ ဓာတ်သတ္တုပစ္စည်းတွေထဲ ဌှိ အဘယ်ကြောင့် မည်သူက မည်သည့် တန်ခိုးသိဒ္ဓါများ ထည့်သွင်း ထားရှိရပါလိမ့်ဟု ဝိဇ္ဇာပညာရပ်ဖြင့် လည်း ကြံဆမိပါချေ၏။

ဤကား ဟိုးလွန်ခဲ့သော နှစ်(၃၀) ကျော်က အတွေးတစ်ခုဖြစ်သည်။

ယနေ့ခေတ်ကြီး၌ အင်္ဂုရတ်အတတ် ပညာဖြင့် တကယ်တမ်း ဓာတ်မြောက် ကျွမ်းကျင်နွဲ့စပ်ရန် လိုသကဲ့သို့ ဓာတ် အမျိုးမျိုးရှိသော ဓာတ်အပေါင်းတို့ကို လည်း စုပေါင်းရောနှောနေလျက် ရှိ ကြကုန်သည်။ ပြဒါးကို ဓာတ်ဆေးဝါး များဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓာတ်၊ ဓာတ် ခုင်းဖြင့် သတ်ဖြတ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်၊ သစ်မြစ်၊ အင်း၊ ဆေးဝါးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ကောင်းမွန်ကျွမ်းကျင် စွာ မသုတ်သင်တတ်ကြ။

ပြီးနောက် ပြဒါးကို ပြာချခြင်း၊ ထိုပြာမှ ဓာတ်ဖြစ်စေခြင်း၊ ထိုဓာတ်ကို ပြာနုဆိုက်စေခြင်းငှာလည်း မစွမ်း၊ ပြဒါးကို နိုးကြားထကြွစေအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်။ တကယ်တမ်း ဖိုခွင်၌ ဝင်ရောက်ထိုးသောအခါ၌ သီလ၊ သာသနာ၊ ပညာဟူသော ဥစ္စာမရှိ၊ ဆောင်မြင် ပေါက်ရောက်သွားကြသူ

တို့၏ အစောင့်အရှောက် မရှိခြင်း...

သူ့ထက်တတ်သောသူ မရှိဟု စိတ်မာန်ဝင်ကာ အထင်ကြီးစကားများ ကိုသာ တွင်တွင်ပြောဆိုနေကြသူ ဆရာများကို ကျွန်ုပ် ပြဆိုသော ပညာပေတ်ဖြင့် စမ်းသပ်ကြည့်ခြင်း ဖြင့် ဆရာတင်ထိုက်၊ မတင်ထိုက်ကို သိနားလည်စေရာ၏။

ထိုအတူ အင်္ဂုရတ်ပညာကို သင်ယူ လိုကြကုန်သော သူတို့သည်လည်း စင်ကြယ်သော သဘောလက္ခဏာ ရှိရ ပါမည်။ ဖြူစင်သော စိတ်နှလုံးကို မွေးမြူရပါမည်။ ကျင့်လည်း ကျင့်စောင့် ရမည်။ ထို့ပြင် အင်္ဂုရတ်စကားဖြင့် ပြောဆိုပါရချေသော် **ရိက္ခာထောက်** ရှိရပါမည်။

ထိုရိက္ခာထောက် ငွေကြေးရှိမှ ကျန်တာ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်သွားကြ ရန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် နည်းလမ်းကောင်းများကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ ထည့်သွင်းကာ ဖော်ပြလိုက်ရပါချေ၏။

လုပ်ထုံ ပြုလုပ်ထုံ

ကျွန်ုပ်သည် နံပါတ်(၆)လုံကို ဖြစ်စေ၊ နံပါတ်(၇)လုံကိုဖြစ်စေ ယူကာ လုံခိုင်၊ မခိုင် အက်ကွဲနိုင်ခြေ ရှိမရှိကို သေချာစစ်ဆေးပြီးနောက် **ကန်ချုပ်နီ** ကို သံပရာရည်တွင် သွေးကာ ထိုလုံ

ကို ခပ်ထူထူပျစ်ပျစ် သုတ်လိုက်၏။ နေပူတွင် အခြောက်ထားလိုက်ပါ ချေ၏။ ယင်းနောက် ထပ်မံသုတ်ပြန် ချေ၏။ ဤနည်းအတိုင်း (၃)ကြိမ် တိုင်အောင် သုတ်လိုက်ပါသည်။

ထိုလုံထဲသို့ ပထမဦးဆုံး ထည့်လိုက် သော ပစ္စည်းမှာ **ဟင်းရိုင်း (၂)ကျပ် သား**ကိုထည့်ပြီး၊ ထိုဟင်းရိုင်းအပေါ် က **ကန်(၅)ပူးသား** ထပ်မံ၍ ထို အပေါ်တွင် **ကြေးနီ(၂)ကျပ်သား**ကို ထည့်လိုက်ပါချေ၏။

ထိုကြေးနီအပေါ်က **ကန်(၅)ပူးသား** ထည့်ပြီးလျှင် လက်ချားမီးပေါက်ကို လုံဆုံသရွေ့ သိပ်ကာ ထည့်ပါချေ၏။ ယင်းနောက် လုံကို ပိတ်ကာ မီးလျှံကနေပြီး တဖြည်းဖြည်း ထိုးကာ လုံကိုလည်း တဖြည်းဖြည်းမြှင့်ကာ ပေးလိုက်ပါ၏။

ဤတွင် မီးအကြောင်း နားလည်ရန် လိုသည်။ ထိုအတူ **မီးခေဒီးထားပုနီရီ** အရေးကြီးကြောင်း သိပါသဖြင့် ကျွန်ုပ် သည် မီးအရောင်အဆင်း ပြောင်းလဲ သွားသည့်အချိန်တွင် မီးသွေး(၁)တင်း ကုန်အောင် ထိုးချလိုက်သည်။

ထိုကဲ့သို့ ထိုးချပြီး အလိုချမ်းမစ၍ **နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၉**

လုံအေးသောအခါတွင် ခွဲပြီး ကြည့်လိုက်ရာ [မှတ်ချက် ။ ။ မီးကောင်းမွန်ပါက ဟင်းရိုင်းဓာတ်သည် ထိပ်ဆောင်းကာ နေသည်ကို ကျွန်ုပ်တွေ့လိုက်ရပါချေ၏။ မီးမကောင်းလျှင် မီးအကြောင်း နားမလည်လျှင် ကြေးနီနှင့် ဟင်းရိုင်း ရောထွေးယှက်လျက် ဖြစ်နေပါ၏။]

ဤကဲ့သို့ ရောထွေးနေလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ဓာတ်ကို အမှုန်ထောင်း၍ လက်ချားမီးပေါက် သိပ်၊ သိပ်ထည့်ကာ မီးလျှံကနေပြီး မီးပြင်းပြင်းဖြင့် ထိုးချလိုက်ချေတော့၏။

အလိုလို ချမ်းစေပြီးနောက် ခွဲလိုက်သော် ထိပ်ဆောင်းနေခြင်းကို တွေ့လိုက်ရချေ၏။

ထိုထိပ်ဆောင်းဓာတ်ကို ယူလျက် ဓာတ်အလေးချိန် (၂)ကျပ်သားဖြစ်စေ (၃)ကျပ်သားဖြစ်စေ လုံတွင်ထည့်ပြီး သွပ်(၁)ကျပ်သားဖြင့် အုပ်ကာ ထိုးလိုက်ပြန်ပါချေ၏။

သွပ်ဓာတ်သည် တေဇောပြတ်သွား

၏။ ယင်းဓာတ်ကို ကိတ်ဖြင့် အချိန်အလေးတူ တွဲပေါင်းစပ်ကာ ပြာရိုက်၏။ ပြာကျချေ၏။

ထိုပြာကို ပြဒါး(၁၂)ဆင့်အထိ သွင်းလိုက် ရိုက်လိုက် လုပ်ပါချေ၏။ ထိုသွပ်သည် သိဒ္ဓိအရာ၌ ဆိုဖွယ်မရှိပါချေ၏။

ကျွန်ုပ် ရေးသားဖြစ်ခဲ့သော ဓာတ်သတ်ရန် ကန့်ချုပ်နီမြစ်သည် ဈေး၌ ရောင်းချသည်ကို မဝယ်ပါဘဲ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တောတောင်ထဲက ကန့်ချုပ်နီမြစ်ကို သုံးပါချေ၏။

ဥပမာပြရသော် ကန့်ချုပ်နီမြစ်သည် မြေပဲပင်၏အမြစ်နှင့် တူပါချေ၏။ ထိုကန့်ချုပ်နီမြစ်ကို ဓားဖြင့် ဖြတ်တောက်ကြည့်ပါက လူဗွေးကဲ့သို့ ရဲရဲနီကာကျ၏။ ထိုအဖြစ်ဖြင့် ကျွန်ုပ် ပြုလုပ်ပါချေ၏။

ကျမ်းမာချမ်းသာ လိုရာစခန်း တက်လှမ်းရန် လက်တွေ့ နည်းနာ တစ်ရပ်အား ဖော်ပြလိုက်ရပါချေတော့သတည်း။

မှတ်ချက်

ဤဓာတ်သည် အလွန်မျက်နှာဖွင့်၏။ စုတ်လည်းဝင်၏။ စုတ်ကို လိုလားသော် လာဘ်သည် အလိုလိုတိတ်၍ လာဘ်ကိုလိုသော် စုတ်တိတ်၏။

နှစ်ဖက်နှစ်မျိုး လောဘတကြီးလိုသော် ဓာတ်လုံးထွက်ပြေးလေ၏။ (သို့မဟုတ်) ပျောက်ပါချေ၏။

စာရေးသူသည် အဂ္ဂိရတ် ပရိသတ်အတွက် လက်တွေ့အောင်မြင်သော နည်းကို လက်တွေ့ပေးချေ၏။ ထိုအတူ လက်ဝယ်၌လည်းရှိ၏။

သွပ်အကြောင်းကား ကျယ်ဝန်းပါချေ၏။ သူပြော ငါပြော ဟိုစာ ဒီစာ ဖတ်၍လည်း ယောင်ယောင်ကန်းကန်း မပေးတတ်၊ မပြောတတ်။ နောင်အလျဉ်းသင့်က ဓာတ်(၉)ဖိုး အကြောင်း တင်ပြပေးသွားမည် ဖြစ်ပါချေ၏။

နတ်မျက်စိ(ဝိဇ္ဇာဝေဒနယပညာ)

စာမျက်နှာ (၁၃၆)မှ အဆက်

အင်္ဂုအာယုဝ - ထွတ်မြတ်သော အသက်ရှည်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ **အင်္ဂုဝဏ္ဏောစ** - ထူးမြတ်သော အဆင်းလှခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ **အင်္ဂုယသော** - ထူးမြတ်သော အခြေအရံသည် လည်းကောင်း၊ **အင်္ဂုကိတ္တိစ** - ထွတ်မြတ်သော ကျော်စောခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ **အင်္ဂုသုခဉ္စ** - ထွတ်မြတ်သော ချမ်းသာခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ **အဂ္ဂဗလဉ္စ** - ထွတ်မြတ်သော ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ **ပဝေတီ** - တိုးပွားလေတော့၏။

ယေန - အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ **အဟံ** - ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ **အဂ္ဂေ** - ရတနာသုံးပါး အမြတ် ရတနာတို့ကို၊ **နမာမိ** - ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏။

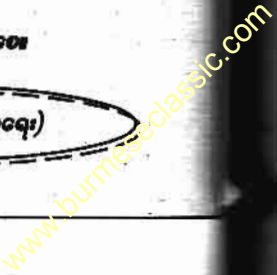
တေန - ထိုသို့ ရှိခိုးရခြင်းကြောင့်၊ **မယံ** - ဘုရားတပည့်

တော်အား၊ **တံသဗ္ဗိ** - အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ခြွေရံပေါခြင်း၊ ကျော်စောခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ အားတိုးခြင်း စသည် အလုံးစုံသော အကျိုးသည်၊ **ပဝေတံ ပဝေတု** - တိုးပွားပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရာဇင်မြတ် မဂ္ဂဇာနည် ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဇာနည်တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ [ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)]၊ ဒီဇာဘာဏက-ဒီယနိကာယ ကောသီဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ မြန်မာ့ပေးပါသည်။]

မြေရင်မှာ ရှိပါစေ

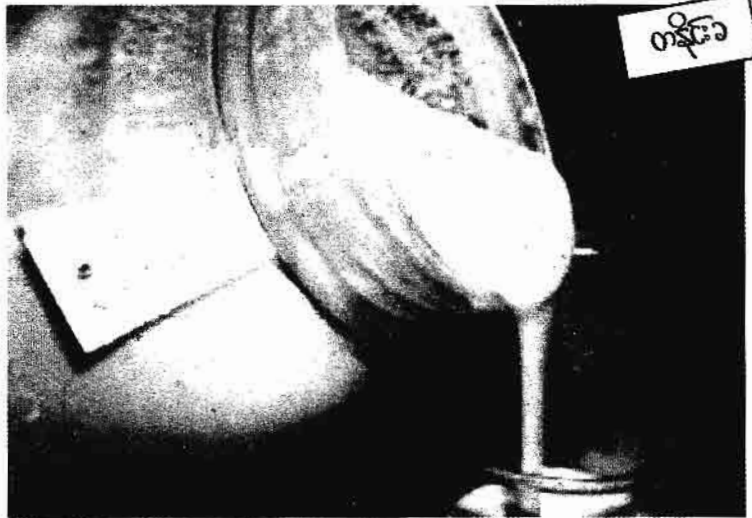
သန်းခေါင်(ပညာရေး)

စိုက်ပျိုးပင်များ ကြီးထွားသန်စွမ်းစေသည့်

အချဉ်ဖောက်ဘက်တီးရီးယား

Lactic Acid Bacteria Serum (LAB or LAS)

◆ အချဉ်ဖောက် ဘက်တီးရီးယား L.A.S(ခေါ်) L.A.B(ခိုနှင့်)

တောင်သူဦးကြီးများ ဓာတုအမိပ်
ကင်းလွတ်သီးနှံ (Chemical Free)
စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရေးမှသည် အခြေခံ
အော်ဂဲနစ်လယ်ယာ(Principles of
Organic Farming)ဆီသို့ သွားရာမှာ
ပတ်ဝန်းကျင် ဂေဟစနစ်ရှိ သဘာဝ
အကျိုးပြု ဘက်တီးရီးယားတွေ တိုးပွား
များပြားစို့အတွက်ဟာ မရှိမဖြစ် လုပ်
ဆောင်ရမည့် အကြောင်းအချက်တွေ
ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ဆောင်ရွက်ကြရာမှာ ရနိုင်
သမျှ အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်းတွေ လယ်ယာ
စွန့်ပစ်ပစ္စည်းများတွေအပြင် ပညာရှင်
များ ဖန်တီးထုတ်လုပ်ထားရှိတဲ့ နည်း
ပညာတွေမှတစ်ဆင့် ရရှိတဲ့ အီးအမ်
အကျိုးပြု ဘက်တီးရီးယားများ...

ဂျပန်နည်းပညာများနဲ့ ထုတ်လုပ်
ရရှိတဲ့ အနုဇီဝအကျိုးပြုပိုးများကို
ဘက်စုံအသုံးပြုနေကြတဲ့အပြင် အခု
စာရေးသူ ရေးသားတင်ပြမယ့် အချဉ်
ဖောက်ဘက်တီးရီးယား ထုတ်လုပ်
အသုံးပြုနည်းကလဲ အော်ဂဲနစ်သီးနှံ
စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ် ရောင်းချနေတဲ့
စာရေးသူရဲ့ စိုက်ပျိုးရေးမိတ်ဆွေ
တစ်ယောက် လက်မလွတ်တမ်း အမြဲ
လုပ်ကိုင်အသုံးပြုနေတဲ့ နည်းစနစ်
ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီနည်းပညာကိုတော့ စာရေးသူ
တို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အလွယ်တကူ
ချိန်နိုင်ပြီး ကျန်းမာရေးအတွက်လဲ
နေ့စဉ် သောက်သုံးနေတဲ့ **နွားနို့ကနေ
ထုတ်လုပ်တာပါ။**

နွားနို့ကနေမှတစ်ဆင့် ဒိန်ချဉ်ထဲမှာ
ကျန်းမာရေးအကျိုးပြု ဘက်တီးရီးယား
တစ်မျိုးကို အခြေခံလို့ သူ့ကို လက်တစ်
အက်စစ် ဘက်တီးရီးယား အချဉ်ရည်
ညှိဆီပါတယ်။

အပင်ကိုသာ အကျိုးပြုသည်သာ

မက အဲဒီနည်းပညာကနေ ထုတ်လုပ်
လို့ ထွက်ရှိလာတဲ့ ဘေးထွက်ပစ္စည်း
တစ်ခုဖြစ်တဲ့ ဒိန်ချဉ်ကို စာရေးသူတို့
စားသုံးလို့ရပါတယ်။

**အချဉ်ဖောက်ရည် ဘက်တီးရီး
ယား(LAB)**ဆိုတာကို အရင် ရှင်းလင်း
တင်ပြလိုပါတယ်။ ဘက်တီးရီးယား
အချဉ်ဖောက်ရည်ဆိုတာ အောက်စီ
ဂျင်ဓာတ်နေရာမှာ သကြားဓာတ်နဲ့
အချဉ်ဖောက်ရည်ကို အနုဇီဝအဖြစ်
ပျော်ဝင်လှုပ်ရှားစေခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သာမန်အားဖြင့် ဆန်ဆေးရည်နဲ့
နွားနို့ကို သီးသန့်စီ ရှိစေသလို ရောနှော
ပြီး သုံးစွဲစေခြင်းလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ
အကျိုးပြု ဘက်တီးရီးယားအရည်ဟာ
ဆိုရင် မြေဆီလွှာထဲကို လေဝင်လေ
ထွက်များ ကောင်းမွန်စေတဲ့အပြင်
အသီးပင်များနဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ

ကိုလဲ ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးစေပါတယ်။

အချဉ်ဖောက်ရည် ဘက်တီးရီးယား
(သို့မဟုတ်) ဇီဝအက်စစ်ရည်မှာ အပို
ဓာတ်ထိန်းအား ပီအိတ်(PH-2)ရှိတာ
ကြောင့် မြေဩဇာ ကောင်းမွန်စေ
တယ်။ ပုံမှန်ဆိုရင် အချဉ်ဖောက်ရည်
ဘက်တီးရီးယားက အမြဲလှုပ်ရှားနေ
တာကို တွေ့ရတယ်။

အောက်စီဂျင် ရသည်ဖြစ်စေ၊
မရသည်ဖြစ်စေ အပြင် အပူရှိန်မြင့်မား
လွန်ခြင်းတွေမှာလဲ လှုပ်ရှားရှင်သန်
အလုပ်လုပ်နိုင်ကြတယ်။ အဲဒီအရည်
က မြေဆီလွှာထဲမှာရှိပြီး ကျေပျက်ရန်
ခက်ခဲတဲ့ သတ္တုဓာတ်တွေကို ပုပ်ဆွေး
စေလို့ မြေဩဇာ ဖြစ်ထွန်းလွယ်တယ်။

ဒါ့အပြင် လွယ်လင့်တကူ ပျောက်
ပျက်မသွားလို့ အပင်တွေက ကောင်းစွာ
စုပ်ယူနိုင်တယ်။ အဲဒီအချဉ်ရည် အပင်

တွေထဲ ရောက်သွားပြီးရင် ပင်စည်တွေ မှာ ရောဂါခံနိုင်ရည်စွမ်းအားတွေ တိုးတက်မြင့်မားလာစေတယ်။

မိုးဘယ်လောက်ကြီးကြီး ရွာသွန်း ပါစေ မျောပါစီးဆင်းပြီး မပျောက်ပျက် နိုင်ဘူးလို့ ပညာရှင်အများက အတည် ပြုထားတယ်။

ပြုလုပ်ပုံကတော့

ဆန်ဆေးရည်ကို အိုးသန့်သန့်လေး တစ်လုံးမှာ အရင်ထည့်ထားပါ။ စက္ကူ နဲ့ပဲ ဖုံးအုပ်ပါ။ အေးပြီးခြောက်သွေ့တဲ့ နေရာမှာထားရင် တစ်ပတ်ခန့် အကြာ မှာ ဘက်တီးရီးယားတွေ ပွားနေပါပြီ။

အချဉ်နဲ့လဲ ထွက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီဆန်ဆေးရည် တစ်ဆထဲကို **နွားနို့(၁၀)ဆ သး၁၀နဲ့ ရောပါ။** အမှန် ကတော့ ဆန်ဆေးရည်ကို အရင် ဖောက်ထားတာဟာ အလျင်ရည် အရင်လုပ်ထားတဲ့ သဘောပေါ့။

အဲဒီလို ရောစပ်ပြီး (၅-၇)ရက် အကြာမှာ **ပရိုတိန်း၊ အဆီတတ်နဲ့ ကပ်တတ်များက အချဉ်ရည်ရဲ့အပေါ် မှာ ပေါ်လာမှာပါ။**

အဲဒီအောက်မှာကတော့ စိုက်ပျိုးသူ တောင်သူဦးကြီးတွေ အသုံးပြုရမည့် **အဝါရောင်အရည်ကြည် (Serum)**ကို ရရှိပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအရည်ဟာ **ဘက်တီးရီးယား အက်စစ်** ဖြစ်ပါတယ်။ အပေါ်ယံလွှာ မှာရှိတဲ့ **ဒီနိုချဉ်အပတ်တွေ**ကိုတော့ သကြားနဲ့ရောမွှေပြီး စာရေးသူတို့ စားသုံးနိုင်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လူတို့ စားသုံးရန်အတွက် ပါ ရည်ရွယ်ရင်တော့ လုပ်ကိုင်ဆောင် ရွက်သမျှ အိုးတွေ ပစ္စည်းတွေကို တတ် နိုင်သမျှ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်စေလိုပါတယ်။

ရရှိလာတဲ့ **အဝါရောင်အရည်**ကို ရေခဲသေတ္တာထဲ ထည့်သိမ်းထားပါ။ သူက အကျိုးပြုဘက်တီးရီးယား ပြည့်ဝ စွာပါရှိတဲ့ အက်စစ်အရည် ဖြစ်နေပါပြီ။

ရေခဲသေတ္တာ အလွယ်တကူ မရခဲ ရင်ဖြင့် **သကြားညိုကို အချဉ်ရည်နဲ့ ဆတူဖြစ်အောင် ရောထည့်ပြီး** အေး ပြီးခြောက်သွေ့တဲ့ အရိပ်မှာ ရေရှည် သိမ်းဆည်းထားနိုင်ပါတယ်။

နောက်ထပ်တစ်နည်းကတော့

မိမိ စိုက်ပျိုးထားရှိတဲ့ မြေထဲက **ပဲတောင့်အမျိုးမျိုးကနေ ထုတ်လုပ် တာပါ။** ထုတ်လုပ်နည်းကတော့ ပဲသီးတွေကို ပြုတ်လိုက်ပါ။ **သကြား** အနည်းငယ်ထည့်ပြီး ထောင်းလိုက်ပါ။

ထွက်လာတဲ့ ပဲသီးအရည်တွေကို ဖန်ပုလင်းတစ်ခုထဲကို ငွဲထည့်ပါ။ ပုလင်းကို သေချာမှတ်ထားပြီး ရေခဲ သေတ္တာထဲမှာ သိမ်းဆည်းပါ။ ကြာ လာရင် ပုလင်းထဲမှာ ခဲသွားမှာဖြစ် တယ်။

အဲဒီပုလင်းထဲက အရည်က ဘက်တီးရီးယားအက်စစ်အရည် အစစ် အမှန်ဖြစ်ပါတယ်။ (၁၀၀)စင်တီဂရိတ် အထိ ဘက်တီးရီးယားများ ခံနိုင်တာကို တွေ့ရမှာပါ။

အဲဒီလို ရေခဲသေတ္တာထဲ ထည့်ဖို့ အခက်အခဲ ရှိပါက အထက်မှာ ဆိုခဲ့ သလို **အိုးကြီးတစ်ခုမှာ သကြားညိုနဲ့ ဆတူရောထည့်ပြီး ရေရှည်သိမ်း ဆည်းနိုင်ပါတယ်။**

အသုံးပြုပုံကတော့

ဆေးတစ်ဆ ရေအဆတစ်ထောင် (ရေလေးငါးလန်မှာ ဆေး ၂၀ ပီစီ)ကို ရောစပ်ပြီး ပုံမှန် အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ အပင် ကစော်ဖောက်ရည်နဲ့ ရောပြီး

အသုံးပြုနိုင်ရင် အကောင်းဆုံးလို့ ဆိုပါ တယ်။

မိမိတို့ စိုက်ခင်းတွေထဲ သစ်ရွက် ဆွေးများ၊ သစ်ဆွေးမြွေများ မရှိခဲ့ရင်၊ မသုံးနိုင်ခဲ့ရင် ဒီဘက်တီးရီးယား အချဉ် ဖောက်ရည်ကို အသုံးပြုစေချင်ပါ တယ်။

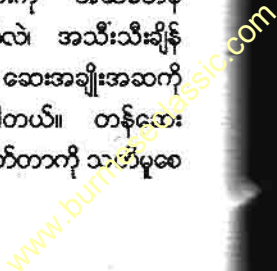
ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အချဉ် ဖောက်ရည်က သစ်ရွက်တွေ ထည့် ထားတဲ့ အာဟာရရန်ကြမ်းတွေ ကို အလျင်အမြန်ပဲ ဆွေးမြည့်ပျက်စီးစေ ပါတယ်။

အခုလို စိုက်ခင်းမြေပေါ်ကို ပက်ဖျန်း ပေးခြင်း၊ သီးနှံပင်တွေပေါ် ပက်ဖျန်း ပေးခြင်းအားဖြင့် မြေကြီးထဲကို တွင်း ဖောက်ဝင်ပြီး အကျိုးပြုဘက်တီးရီး ယားများ တိုးပွားစေတဲ့အပြင် သတ္တု ဓာတ်၊ အမြှင်ဓာတ်တွေနဲ့ အဖိုးတန် မြေဆီလွှာတွေကို ပြန်လည်ထုတ်လုပ် ပေးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်တွေ နေထိုင် မကောင်းဖြစ်ရင်၊ ဖျားနာရင် **ချဉ် ဖောက်ရည်ကို ရေအဆ(၁၀၀၀)နဲ့** ရောပြီးတိုက်ကျွေးကြည့်ပါ။ အား ကောင်းမောင်းသန်ဖြစ်ပြီး ဝါဖျားလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

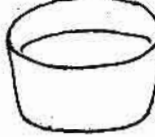
အပင်က ကစော်ဖောက်ရည်ပါ တွဲပြီး အသုံးပြုနိုင်လို့ကတော့ ပိုမို သာလွန်ကောင်းမွန်ကြောင်း အတည် ပြုပြောဆိုပါတယ်။

စိုက်ခင်းတွေမှာ (၅-၇)ရက် တစ်ကြိမ်ခန့် အသုံးပြုပေးခြင်းအားဖြင့် အသီးနဲ့အရွက်များကို အဆမတန် ကြီးထွားစေသော်လဲ၊ အသီးသီးချိန် မှာတော့ ဆေးအချိုးအဆကို လျော့သုံးစေလိုပါတယ်။ တန်ဆေး လွန်ဘေး ဖြစ်တတ်တာကို သတိမူစေ ချင်တာပါ။

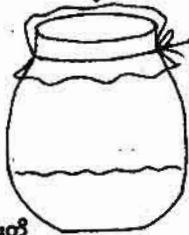

အချဉ်ဖောက် ဘက်တီးရီးယား အပင်များလဲ အားကြီးရာ

ဆန်ဆေးရည်

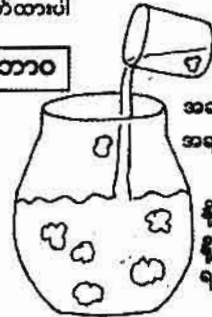
စော့ဖြင့်နံ့

မည်မျှပင် အိုးကြီးပါစေ အပေါ်ပိုင်းတွင် ၁၅ စင်တီမီတာ လွတ်ပါစေ

အိုးကို အရိပ်ထဲတွင် ၅-၇ ရက်ထားပါ

မူလသဘာဝ

အချဉ်ဖောက်ဘက်တီးရီးယား အချဉ်ဖောက်ဘက်တီးရီးယား ၁

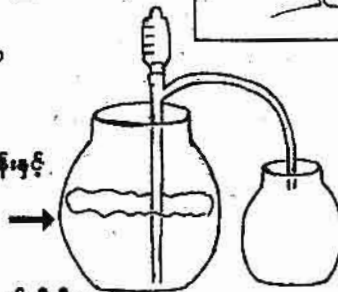
နို့ ၁၀ နို့ကိုသို့ အချဉ်ဖောက် ရည်လောင်းထည့်

(၅-၇)ရက်ကြာသော

အဆီ၊ ပရိုတိန်းနှင့် ကနီ

အချဉ်ဖောက်ဘက်တီးရီးယား အနည် (အဝါရောင်)

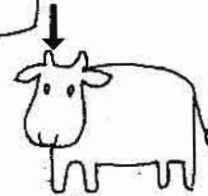

အချဉ်ဖောက်ဘက်တီးရီးယားနှင့် သကြားကြမ်းထပ်ရောပါ။ အခန်းထဲတွင် သိမ်းပေးပါ

ဒုတိယအဆင့်

အချဉ်ဖောက်ရည် ဘက်တီးရီးယား ၃%

မြေဆွေး သစ်ရွက် ဆွေးများ

တိရစ္ဆာန်များလည်၊ သောက်သုံးနိုင်

အရွက်များသို့ချန်း

အော်ဂဲနစ်သီးနှံ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ် တဲ့နေရာမှာ အောက်စီဂျင်ဓာတ်ပိုပြီး (Oxygen Oxidation) အလုပ်လုပ်တဲ့ အောက်စီဂျင်လိုအပ်တဲ့ ဘက်တီးရီးယားတစ်မျိုးကိုသာ အဓိက အားထား ဘာ မဟုတ်ပါဘဲ အောက်စီဂျင်မဲ့ ဒီမဟုတ် အောက်စီဂျင်ကို ဓာတ် လျှော့စေပြီး (Oxygen Reduction)

ဆောင်ရွက်တဲ့ ဘက်တီးရီးယားတွေ ကိုလဲ လိုအပ် အသုံးပြုလာကြပါ တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ လေရှိနေ လေမဲ့ ဘက်တီးရီးယားနှစ်မျိုးစလုံး ပါဝင်ကူညီတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖန်တီးပေးတဲ့ နေရာ မှာ ဒီအချဉ်ဖောက်ရည်ဟာ စွမ်းဆောင်ရည် မြင့်မားပြီး အလွန်အသုံး

တည်ကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းစာချစ်သူ စိုက်ပျိုးရေး ဝါသနာရှင်တို့အတွက် လေ့လာ တင်ပြ လိုက်ပါတယ်။

နေ့သင့်အဆောင်

ယတြာအစီအရင်

တစ်နေ့သော အခါတွင် အင်းပညာ ကို လွန်စွာမှ ဝါသနာထုံသော ကိုသံချောင်း ဆိုသူသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။

ထိုသို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင်...

'အာစရိရေ... အင်းပညာနဲ့ လူတွေ ရဲ့ အခက်အခဲကို ကူညီရတာ ဟန် တော့ ကျပါရဲ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့်လို့ အကောင်း အဆိုးလေးတွေကို ဟောရ ပြောရဖို့အတွက် အဆင်မပြေလှဘူး။ အာစရိတို့လို တွက်တတ် ချက်တတ်မှ အဆင်ပြေမှာဗျ'

ဟု ပြောလေ၏။

'ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ပြောသားပဲ ကိုသံချောင်းရဲ့၊ ဗေဒင်ပညာကို သင် ယူပါလို့ ခင်ဗျားက သေချာကျန အစ အဆုံး မသင်ချင်ဘဲကိုး။ သိချင်တာ လေးလောက် လာ၊လာမေးနေတော့ အဟော အပြောတွေအတွက် ဘယ်မှာ သက်လုံကောင်းပါတော့မလဲ'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောသောအခါ...

'သင်ချင်တယ် အာစရိရေ... တပည့် အကြောင်း အာစရိလဲ သိရဲ့နဲ့... အားမှ မအားတာ'

ဟု ဆင်ခြင်ပေးလေ၏။

'ကဲ...ထားပါတော့ ကိုသံချောင်း ရယ်၊ အခု ဘာလိုချင်ပြန်ပြီလဲ ဆိုပါဦး'

'ဟဲ့...ဟဲ့... အာစရိကလဲ တစ်ခု

လောက်ပဲ သိချင်တာပါ။ ဒီလိုဗျာ လူတွေက စိတ်နေစိတ်ထား အမျိုးမျိုး ဆိုတော့ တချို့လူတွေက အင်းတစ်ခု ကို ကိုယ်နဲ့မကွာ ဆောင်မထားချင် ကြဘူး။

နောက်ပြီး ကလေးသူငယ်တွေ အတွက်ကျပြန်တော့လဲ ဒီအင်းကို အမြဲဆောင်ထားရဖို့ ဆိုတာကျ မဟန် ပြန်ဘူးဗျာ။

ဒါကြောင့် ဆရာ... ကျွန်တော်က တော့ အင်းကို အမြဲ မဆောင်ချင်ဘူး။ တခြားအဆောင် လုပ်လို့ မရဘူးလား လို့ မေးလာကြတဲ့အခါ ကျွန်တော်မှာ

ဘာအဆောင်ပေးလို့ ပေးရမုန်း မသိ တတ်တော့ဘူး။ တချို့ကလဲ ကလေး အတွက်ပါဆိုတော့ ခုပြောသလိုပေါ့ဗျာ။

အဲဒီတော့ အာစရိရေ... နေ့သင့် နံသင့် အမြဲလဲ ဆောင်ထားလို့ရတဲ့ အစီအရင်လေးများရှိရင် တပည့်ကို မစပါဦး'

ဟု ကိုသံချောင်းမှ ရှည်လျားစွာ ပြောလေ၏။

'ကဲပါ ကိုသံချောင်းရယ်၊ ရှည်ရှည် ဝေးဝေးပြောမနေပါနဲ့တော့။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို အင်ပိစ္ဆာကလာတဲ့ အဆောင် အစီအရင်ကို ပေးလိုက်မယ် ဟုတ်ပြီလား။

ကလေးတွေအတွက်လဲ အဆောင် ဖြစ်၊ လူကြီးတွေအတွက်လဲ ဆောင်ရ အဆင်ပြေစေမယ်'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောလျှင် ကိုသံချောင်း သည် လွယ်အိတ် ပိစိကွေးလေးထဲမှ မှတ်စုစာအုပ်နှင့် ဘောလ်ပင်ကို ထုတ် ၍ အသင့်စောင့်နေလေတော့၏။

အန္တရာယ်ကံအံ့ လာဒ်အိုင်စေသော အဆောင်ယတြာ အစီအရင်

တနင်္ဂနွေသားသမီးဖြစ်မှု...

စောင်းလျားမြစ်ကို ငှက်ဂဠုန်ရုပ်တု ထုပြီး အမြဲတမ်း ဆောင်ထားပါ။

တနင်္လာသားသမီးဖြစ်မှု...

လက်ပံမြစ်ကို ကျားရုပ်တု ထုပြီး အမြဲတမ်း ဆောင်ထားပါ။

အင်္ဂါသားသမီးဖြစ်မှု...

ဖက်သန်းမြစ်ကို ခြင်္သေ့ရုပ်တု ထုပြီး အမြဲတမ်း ဆောင်ထားပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဖြစ်မှု...

သနပ်မြစ်ကို ဆင်ရုပ်တု ထုပြီး အမြဲတမ်း ဆောင်ထားပါ။

ကြာသပတေးသားသမီး ဖြစ်မှု...

ခံစပ်မြစ်ကို ကြွက်ရုပ် တုထုပြီး အမြဲတမ်း ဆောင် ထားပါ။

သောကြာသားသမီး ဖြစ်မှု...

အင်ကြင်းမြစ်ကို ပူး ရုပ်တု ထုပြီး အမြဲတမ်း ဆောင်ထားပါ။

စနေသားသမီးဖြစ်မှု...

ကြက်ဆူရိုးနီမြစ်ကို နဂါးရုပ်တု ထုပြီး အမြဲ တမ်း ဆောင်ထားပါ။

အထက်ပါ အဆောင် ရုပ်များကို နေ့နံအလိုက် ထုလုပ်၍ ဆောင်ထားပါလျှင် အထူးပင်

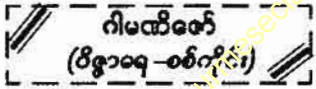
ကောင်းမွန်၍ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းခြင်း စသော အကျိုးကျေးဇူး များ ရရှိတတ်ပါသည်။ အထူးမှာ...

အကြံအစည် ရှိသောအခါတွင်... ရေစိမ်၍ မျက်နှာသစ်ပေးပါ။ ရေစိမ် ၍သောက်ပါ။ အောင်မြင်မှု ရရှိပါ လိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်ပြော၍ ပြီးဆုံးသောအခါတွင် ကိုသံချောင်းသည် မှတ်စု စာအုပ်လေး အားခါးတွင် လွယ်ထားသော လွယ် အိတ်ပိစိကွေးလေးထဲသို့ ထည့်ကာ...

'မအားသေးလို့ အာစရိရေ... နောက် ရက်မှ အေးအေးဆေးဆေး လာခဲ့ဦး မယ်'

ဟု ပြောကာ တက်သုက်ရိုက် ပြန် သွားလေတော့၏။

www.burmeseclassic.com

ယခင်လမှ အဆက်

အင်္ဂလိပ်လက်တွေ့သမားကို

ပညာပေးခြင်း

အချိန်က ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်က စိန်ခိုက်ကယ် ကင်း ထောက်တပ်ဖွဲ့မှာ ပက်ထရိုလီဒါခေါ် ကင်းထောက်(၁၀)ယောက်ကို အုပ်ချုပ် ရတဲ့(အဖြူလိုင်း နှစ်လိုင်းရ) ကင်းစိတ် များ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်နေ့ ကျွန်တော့်ကင်းစိတ် အင်းယားလေးစခန်းမှာ တောစခန်း ထွက်ဖို့ အင်းလျားလေးစခန်းကို အသွား (၁-လ-၈) ဌာနချုပ်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ ပါတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့အတူ ကင်းထောက် အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်တဲ့ Marshall Lat (နောင်တစ်ချိန် မင်းမင်းလတ်ဟု နာမည်ကျော် အဆိုတော် ဖြစ်လာသူ၊ ကျွန်တော့်ကင်းစိတ် တောစခန်းထွက် ခင် Marshall Latက ဂစ်တာတီး၊ ကျွန်တော်က Harmonicaဘာဂျားတီး၊ အဖွဲ့သားတွေက သီချင်းတွေ ဆိုကြ ထာဟာ အလွန်ပျော်ရွှင်စရာ ကောင်း ထူပါတယ်။)

Harry Kyaw Than (နိုင်ငံခြား သင်္ဘောအင်ဂျင်နီယာချုပ်၊ အငြိမ်းစား)၊ Mary Tun Aung (ဗိုလ်ကြီးအောင်စိုး ဆရာကြီးကွယ်လွန်ခဲ့)၊ ALice Ne Win (ဗိုလ်ကြီးဘဝဖြင့် ရှေ့တန်းမှာ ကျဆုံး)၊ EDA, January, 2017.

သိုင်းပညာရှင်

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ

(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ (တိုက်ပွဲဝင်)

၁၀အတွေ့အကြုံများ

(ဒုတိယပိုင်း) (၃)

ခဲ့သည်။)

Patrick Aye (နိုင်ငံခြားသင်္ဘော အင်ဂျင်နီယာချုပ်၊ အငြိမ်းစား)၊ William Thein (အ-ထ-က ကျောင်း အုပ်ကြီး-အငြိမ်းစား၊ စာရေးဆရာ ဝင်းကြည်မောင်၊ ကွယ်လွန်)၊ Henry Win၊ Michael Aye Maung၊ Herry

Myat Kyaw၊ Allan Maung Nyunt (နိုင်ငံခြား သင်္ဘောအင်ဂျင်နီယာချုပ်၊ အငြိမ်းစား)တို့ လိုက်ပါလာကြပါတယ်။ ဆရာဦးချစ်သန်း အပေါ်ထပ်က ဆင်းမလာသေးလို့ ကျွန်တော်တို့ တစ်သိုက် နှစ်ထပ်အဆောက်အအုံရဲ့ လှေကားထစ်များမှာ ထိုင်နေကြပါ တယ်။ ထိုစဉ် တရုတ်အမျိုးသား တစ်ယောက် ခြံထဲသို့ ဝင်လာပြီး

ကျွန်တော်တို့ရှိရာကို လျှောက်လာပါ
တယ်။

အရပ်မနိမ့်မမြင့် (၅)ပေ (၄)လက်မ
ခန့်၊ ရင်အုပ်၊ လက်မောင်းများမှာ
ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် တောင့်တောင့်
တင်းတင်းနဲ့ အားကစားသမား
တစ်ယောက်ရဲ့ အသွင်အပြင်မျိုး။
စွပ်ကျယ်ချိုင်းပြတ်ကို ဝတ်ထားပြီး
ဘောင်းဘီရှည်အဖြူရောင်နဲ့ ကင်းဘတ်
ဖိနပ် အဖြူရောင်ကို စီးထားလို့ သူ့ရဲ့
ကိုယ်ကာယအလှမှာ ပိုမိုပေါ်လွင်နေ
ပါတယ်။ သူက...

‘ညီလေးတို့ ဒီမှာ ဆရာဦးချစ်သန်း
ဆိုတာ ရှိလား၊ အစ်ကို သူနဲ့ တွေ့ချင်
လို့’

လို့ ဖွင့်ဟလာတာနဲ့ ကျွန်တော်
က...

‘ဆရာဦးချစ်သန်း ရှိပါတယ်။
အောက်ကို ဆင်းမလာသေးလို့ပါ။
ဆရာက မနက်စောစောမှာ သိုင်းပညာ
ရပ်တွေကို လေ့ကျင့်တဲ့ အလေ့အထ
ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လဲ ဆရာကို
တွေ့ချင်လို့ စောင့်နေတာပါ။ မကြာခင်
ဆင်းလာတော့မှာပါ’

လို့ ပြန်ပြောလို့ စကားမဆုံးခင်မှာ
ဆရာဦးချစ်သန်း အပေါ်ထပ်မှ ဆင်း
လာပါတော့တယ်။ ဆရာက ပြုံးရွှင်တဲ့
မျက်နှာနဲ့ ကျွန်တော့်အား...

‘မောင်ထွန်းစိန် ရောက်နေတာကိုး၊
ကိစ္စရှိလို့လားကွ’

လို့ ဂရုတစိုက် မေးပါတယ်။
ကျွန်တော်ကလဲ အားရဝမ်းသာနဲ့...

‘ဘာကိစ္စမှ မရှိပါဘူးဆရာ၊
ကျွန်တော်တို့ အင်းယားလေးစခန်းကို
တောစခန်းထွက်ရင်း ဆရာကို ဝင်
နှုတ်ဆက်တာပါ။ ဒါနဲ့... ဟောဒီက
အစ်ကိုကြီးက ဆရာနဲ့ တွေ့ချင်လို့
စောင့်နေတာပါ’

လို့ တရုတ်
အားကစားသမား
ကို ဆရာနဲ့ တွေ့ပေးလိုက်ပါတယ်။
ကျွန်တော်တို့လဲ နောက်ကိုဆုတ်ပြီး
ရပ်နေလိုက်ကြပါတယ်။ ထိုသူက...

‘ကျွန်တော်က ...သံရုံးက အမှုထမ်း
တစ်ယောက်ပါ။ အင်္ဂလိပ်လက်တွေ
(Boxing) ယိုးတာ ဝါသနာပါပါတယ်။
ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဆရာ
ဦးချစ်သန်းက အင်္ဂလိပ်လက်တွေ (Boxing)
နဲ့ ယိုးတာကို ပြန်ယူသိုင်းနဲ့ ကာကွယ်တိုက်
ခိုက်နိုင်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်က မျက်ပြင်လက်တွေ သိရင်လို့
ဆရာ့ဆီ လာခဲ့တာပါ။ ဖြစ်နိုင်ဖယ်ဆိုရင်
ကျွန်တော်က အင်္ဂလိပ်လက်တွေ ယိုးကြည့်
ချင်ပါတယ်။ ဆရာက ပြန်ယူသိုင်းပညာနဲ့
ကာကွယ်တိုက်ခိုက်ပြပါ။ ဒါမှ တကယ်
ကာကွယ်နိုင်တယ် မကာကွယ်နိုင်ဘူးဆိုတာ
သိရမှာပါ’

လို့ အားမနာ လျှာမကျိုး ပြောချ
လိုက်ပါတယ်။

ဆရာဦးချစ်သန်းကတော့ ပြုံးပြုံး
လေးနဲ့ ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။

‘ပညာတွေကတော့ သူ့နည်းနဲ့သူ
ကောင်းကြတာချည်းပါပဲ။ အသုံးချတဲ့
“လူ” အပေါ်မှာလဲ မူတည်ပါတယ်။

လူက ကျွမ်းကျင်ထက်မြက်ရင် ပညာ
က ပိုကောင်းသွားတာပါပဲ။ လူက
မကျွမ်းကျင် မထက်မြက်ရင် ပညာက
အလိုလို ညံ့သွားတာပါပဲ။

အခုဟာက ပညာချင်းပြိုင်တာ
မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်သူက လေ့ကျင့်
အားကောင်းတယ်၊ ဘယ်သူက ပိုပြီး
ကျွမ်းကျင်ထက်မြက်တယ် ဆိုတာကို
ပြိုင်တာပါ။ ကဲ... စတော့’

လို့ တစ်ဆက်တည်း ပြောလိုက်ပါ
တယ်။

ထိုအချိန်က ဆရာဦးချစ်သန်းက
ကျွန်တော်တို့တစ်တွေကို လက်သီးထိုး
ဗန်တိုလို့ခေါ်တဲ့ လက်သီးနဲ့ထိုးတာကို
လက်နက်မဲ့သိုင်း ဗန်တိုပညာနဲ့ ခုခံ
ကာကွယ်တဲ့ အတတ်ပညာကို သင်
ပေးနေတဲ့အခိုက် ဖြစ်ပါတယ်။

စနေနေ့နဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့ နှစ်ရက်ပိတ်
ပြီး ကျန်ငါးရက်ကို သင်တန်း တက်ရ
ပါတယ်။ အဲဒီနေ့ကလဲ တနင်္ဂနွေနေ့
ဖြစ်လို့ သင်တန်းပိတ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ လေ့ကျင့်ခန်းကတော့
လူနှစ်ယောက် ဘယ်ခြေခင်းပြီး (ဘယ်
ခြေကို ရှေ့ထားပြီး) ဘယ်ခြေသန်း
ဘက်ချင်း ထိထားပြီး တစ်ဖက်က
ဘယ်လက်သီးဆုပ်ပြီး ထိုးလိုက်တာနဲ့
ပါးစပ်က “တွန်း” လို့ အော်ရပါတယ်။
ရှောင်တဲ့ဘက်က လူက “ပုတ်” လို့
အော်ပြီး ဘယ်ခြေဆန့် ညှာဒူးကိုညွတ်
နောက်သို့ တိမ်းပြီးညွတ် ဘယ်လက်
ငါးနဲ့ အတွင်းကို ကျားပုတ် ပုတ်လိုက်
ရပါတယ်။

ထို့နောက် ပုတ်ထားတဲ့သူက
တစ်ဖက်လူကို “တွန်း” လို့ အော်ပြီး
ဘယ်ခြေညွတ်ကာ ဘယ်ဖြောင့်
လက်သီးနဲ့ လှမ်းထိုးရပါတယ်။

ထိုအခါ တစ်ဖက်လူက ညှာဒူးကို
ညွတ် ဘယ်ခြေဆန့်ပြီး နောက်ကို

တိမ်းကာ ဘယ်လက်နဲ့ ဝင်လာတဲ့ လက်သီးကို လက်ဝါးနဲ့ ကျားပုတ် ပုတ်လိုက်ရပါတယ်။

ထို့နောက် “ပုတ်”ထားတဲ့သူက ဘယ်ဒူးညွတ်၊ ညာဒူးဆန့်ပြီး ရှေ့ကို ဘယ်မြောင့်လက်သီးနဲ့ ထိုးလိုက်ရ မယ်။ ပါးစပ်က “တွန်း”လို့ အော်ရ မယ်။

တစ်ဖက်လူက “ဖယ်”အော်ကာ ညာဒူးညွတ် ဘယ်ဒူးဆန့် နောက်ကို ယိမ်းကာ မိမိ ဘယ်လက်ဝါးစောင်းနဲ့ အတွင်းက အပြင်ကို ခုတ်ထုတ်ရပါ တယ်။

ထို့နောက် အပြန်ပြန် အလှန်လှန် “တွန်း-ပုတ်-တွန်း-ဖယ်” “တွန်း- ပုတ်-တွန်း-ဖယ်”လို့ အော်ကာ လေ့ကျင့်ရပါတယ်။

ဘယ်လက် ကျင့်သားရလို့ ကျွမ်း ကျင်လာတဲ့အခါ ညာခြေချင်း ခင်းအပ် လို့ ညာလက်သီးကို ရှေ့မှထားပြီး အသင့်ပြင်ထားလို့ပါ။(လူ ၂-ယောက် ကို A-Bလို့ သတ်မှတ်လိုက်ပါမယ်။)

Aက “တွန်း”လို့အော်ပြီး ညာမြောင့် လက်သီးနဲ့ ထိုးလိုက်ရင် Bက ဘယ်ဒူး ညွတ်၊ ညာဒူးဆန့်ပြီး နောက်ကို တိမ်း ကာ ညာလက်ဝါးနဲ့ အတွင်းကို ကျား ပုတ် ပုတ်လိုက်ရမယ်။

Bက ဘယ်ဒူးဆန့်၊ ညာဒူးညွတ် ညာမြောင့်လက်သီးနဲ့ ပြန်ထိုးရင် Aက “ပုတ်”လို့ အော်ကာ ဘယ်ဒူးညွတ်၊ ညာဒူးဆန့်ပြီး နောက်ဘက်ကို တိမ်း ကာ ညာလက်ဝါးနဲ့ ကျားပုတ် ပုတ်ရ မယ်။

တစ်ဖန် Aက “တွန်း”လို့အော်ပြီး ညာဒူးညွတ် ဘယ်ဒူးဆန့်ပြီး ညာ မြောင့်လက်သီးနဲ့ ထိုးလိုက်တာနဲ့ Bက ဘယ်ဒူးညွတ် ညာဒူးဆန့်ကာ ညာ မြောင့်လက်သီးနဲ့ ထိုးလိုက်တာနဲ့ Bက

ဘယ်ဒူးညွတ် ညာဒူးဆန့်ကာ ညာ လက်ဝါးစောင်းနဲ့ အတွင်းက အပြင်ကို ခုတ်ထုတ်ရမယ်။

Bက ညာဒူးညွတ်၊ ဘယ်ဒူးဆန့်ကာ ညာမြောင့်လက်သီးနဲ့ ထိုးလိုက်တာနဲ့ Aက “ဖယ်”လို့အော်ပြီး ဘယ်ဒူးညွတ် ညာဒူးဆန့်ပြီး ညာလက်ဝါးစောင်းနဲ့ အတွင်းက အပြင်ကို ခုတ်ထုတ်လိုက် ရမယ်။

(ဒိမိချဲ့ နှာခေါင်းကို ဗဟိုထားပြီး မိမိနှာခေါင်းရဲ့ အတွင်းပိုင်းက လက်သီးဝင်လာရင် ကျားပုတ် ပုတ်၊ မိမိနှာခေါင်းရဲ့ အပြင်ဘက်က လက်သီးလာရင် လက်ဝါးစောင်းနဲ့ ခုတ်ထုတ်ရမယ်။)

ဒါကြောင့် မိမိလက်ဝါးကို မိမိ နှာခေါင်းနဲ့ တညီတညွတ်မှာ လက်ဖျံကို ထောင်ပြီး အသင့်ပြင်ထားရမယ်။ မူလ က “တွန်း”ဆိုတဲ့ နေရာမှာ လက် ဖနှောင့်နဲ့ တွန်းရတယ်။ လက်ဖနှောင့် နဲ့ ကျင့်သားရလာမှ လက်သီးနဲ့ ထိုး ရတယ်။

ကျွန်တော်တို့မှာ ထို“တွန်း-ပုတ်- တွန်း-ဖယ်”လေ့ကျင့်ခန်းကို သင် တန်းသားချင်သာ လေ့ကျင့်ဖူးပါတယ်။ ဘယ်လောက် ထိရောက်တယ်၊ ဘယ်လောက် အစွမ်းဆက်တယ်ဆို တာကိုတော့ လုံးဝ မသိရှိရသေးပါ။ ပြင်ပမှ ပုဂ္ဂိုလ်ပညာသည်များနဲ့

ယှဉ်ကြည့်ဖို့ကတော့ ဝေလာဝေ။ အခု တောက်ဆာကို ဆရာဦးချစ်သန်းက ဘယ်လိုယှဉ်ပြိုင်မှာလဲ။ ဘယ်နည်း တွေ သုံးမှာလဲ ဆိုတာကို သိချင်လှ ပါပြီ။

(နောက်ပိုင်း ဆရာနဲ့ အတူသွား အတူလာ လုပ်လာတဲ့အခါမှာ ဆရာ ဦးချစ်သန်းက မိမိရန်သူ (ဝါ) တိုက် ခိုက်သူကို ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ခုခံ ကာကွယ်တိုက်ခိုက်တယ် ဆိုတာကို မျက်မြင်လက်တွေ့ သိရှိသိမြင်လို တာကြောင့် ဆရာနဲ့ တစ်ဖက်လူ ရန်ဖြစ်ပါစေ၊ ချကြပါစေလို့ ခရီး သွားတိုင်း ဆုတောင်းမိခဲ့ပါတယ်။ သို့သော် တစ်ခါမှ မကြုံကြုံကြုံခဲ့ပါ။)

ဆရာဦးချစ်သန်းက စွယ်ကျယ် အဖြူ ချိုင်းပြတ်လေးကို ဝတ်လို့ ရှမ်းဘောင်းဘီပင်နီရောင်ကို ဝတ်ဆင် ကာ အတွင်းမှ သားရေခါးပတ် ပတ်ထားပါတယ်။

ဆရာဦးချစ်သန်းက ထိုစဉ်က အသက်(၃၉)နှစ်ခန့် ရှိပါပြီ။ ဆရာက ကိုယ်ကာယ အလှကစားတာကြောင့် ရင်အုပ် ကြွက်သားများမှာ မို့မောက် နေပါတယ်။ လက်ရုံးလက်ဖျံ ကောင်း သူ ဖြစ်ပါတယ်။

တုတ်များ၊ ဓားများကို နှစ်ပေါင်းများ စွာ လေ့ကျင့်ထားသူဖြစ်လို့ ဆရာ လက်ဖျံမှာ ကြီးမားပြီး တောင့်တင်း သန်မာလှပါတယ်။

တရုတ်ဘောက်ဆာနဲ့ ဆရာ ဦးချစ်သန်းတို့ လေ့ကားခြေရင်းရှိ အင်တေပုဉ်ပေါ်တွင် ရင်ဆိုင်လိုက်ကြ ပါတယ်။

ဆရာဦးချစ်သန်းရဲ့ ဘယ်ဘက်၊ တရုတ်ဘောက်ဆာသမားရဲ့ ညာ ဘက်မှာ စာသင်ခန်းမ တစ်ခုရှိပြီး တို့ စာသင်ခန်းမထဲမှာ ခေါက်ကုလားယိုင်

တွေကို အတန်းလိုက် စီထားပါတယ်။

[ထိုအချိန်က (၁-၃-၈)ခြံဝင်းထဲတွင် “ဦးပြည်သိမ်းတက္ကသိုလ်” လို့ခေါ်တဲ့ ဆယ်တန်းနဲ့ အိုင်အေပထမနှစ်၊ ဒုတိယနှစ်တို့ ဖွင့်ထားပါတယ်။ ပါဝင်သင်ကြားခဲ့တဲ့ ဆရာတွေကို ပြောပြရရင် အံ့ဩသွားပေလိမ့်မယ်။

လောဂျစ်နဲ့ ဝီလော်ဆော်ဝီကို ဆရာကြီးဦးဖေအောင်(နောင်တစ်ချိန် ဝီလော်ဆော်ဝီ ပါမောက္ခ၊ မြန်မာစာမှာ ဆရာတက္ကသိုလ်တင်ခလို့ နာမည်ကျော်ခဲ့တဲ့သူ၊ ပြင်ဦးလွင်စစ်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာနည်းပြ၊ လက်ထောက်ကထိက၊ ကထိက၊ ပါမောက္ခ၊ လက်ထောက် စာပေညွှန်ကြားရေးမှူး၊ မြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန သတင်းနဲ့ စာနယ်ဇင်းလုပ်ငန်း ဦးဆောင်ညွှန်ကြားရေး တာဝန်များကို ယူခဲ့သူ၊ အမျိုးသားစာပေဆု ရရှိခဲ့သူ)နဲ့...

ဆရာဦးဝင်းမွန် (နောင်တစ်ချိန် ဆရာတက္ကသိုလ်ဝင်းမွန်၊ ဘာသာပြန်ဆရာအောင်ခန့် အမည်များဖြင့် နာမည်ကျော်ခဲ့သူ၊ မြန်မာစာဌာနတွင် လက်ထောက်ကထိက၊ ကထိက၊ တွဲဖက်ပါမောက္ခ၊ ပါမောက္ခ တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ) နှစ်ဦးက သင်ကြားပြသခဲ့ပါတယ်။

အင်္ဂလိပ်ဘာသာ စာပေတွင် ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းနဲ့ ဆရာကြီးဦးသံဗျင် (ပညာရေးသုတေသန အရှိရာ)ရဲ့ တူမ ဆရာမ မာဂရက်တို့က သင်ကြားခဲ့တယ်။ စကားချစ်]

တရုတ်ဘောက်ဆာက ဘယ်ခြေခင်းပြီး ဘယ်ထောက်လက်သီးနှစ်ချက်စ၊ သွင်းလိုက်ပါတယ်။

ဆရာဦးချစ်သန်းက ပထမလက်သီးကို ဘယ်လက်ဝါးဖြင့် ကျား ၁၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ပုတ် ပုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး ထိုဘယ်လက်လက်ချောင်းလေးများရဲ့ ထိပ်များဖြင့် သူ့နဖူးကို လှမ်းပေါက်လိုက်ပါတယ်။

သူ့နဖူးဖြူဖြူတွင် အနီရောင် အဝိုင်းလေး လေးဝိုင်း ပေါ်လာပါတယ်။ ဒုတိယလက်သီးကို ဘယ်လက်ဝါးစောင်းဖြင့် အတွင်းသို့ ခုတ်ထုတ်လိုက်၍ ထိုဘယ်လက်ထိပ်များဖြင့်ပင် သူ့နဖူးကို လှမ်းပေါက်လိုက်ပြန်ပါတယ်။

“မြေပွေးပေါက်လက်” လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဆရာဦးချစ်သန်းရဲ့ လက်ချောင်းထိပ်များဟာ အလွန်ပင် မာပါတယ်။ သစ်သားခုံများ၊ စားပွဲခုံပျဉ်များကို သူ့ရဲ့ လက်ချောင်းထိပ်နဲ့ ပေါက်လို့ လေ့ကျင့်တတ်ပါတယ်။

တရုတ်ဘောက်ဆာရဲ့ နဖူးမှာ နောက်ထပ် အနီဝိုင်း လေးဝိုင်း ထိပ်မပေါ်လာပါတယ်။ ထိုသူက ညာဖြောင့်လက်သီးကို လှစ်ခနဲ ထိုးလိုက်ပါတယ်။

ဆရာဦးချစ်သန်းက ဘယ်လက်ဝါးစောင်းဖြင့် သူ့ညာလက်ဖျံကို ခုတ်လိုက်၍ ဘယ်လက်ဖောင့်ဖြင့် သူ့မျက်နှာကို ဆောင့်ရိုက်ထည့်လိုက်ပြီး တစ်ဆက်တည်း ဘယ်ခြေဖြင့် သူ့ဝမ်းဗိုက်ကို ဆောင့်ကန်ထည့်လိုက်ရာ

အဆိုပါ တရုတ်ဘောက်ဆာမှာ စာသင်ခန်းထဲရှိ ခေါက်ကုလားထိုင်များပေါ်သို့ ပက်လက်ပစ်ကျသွားရာ ကုလားထိုင်များမှာ တုန်ခါသွားခဲ့ပြီးလျှင် လဲပြိုကုန်ပါတယ်။

ထိုသူမှာလဲ ကုလားထိုင်များကြားထဲတွင် ပိုးလိုးပက်လက် လန့်၍ တော်တော်နဲ့ ပြန်မထနိုင်။ ကျွန်တော်တို့ကပင် သွား၍ ထူပေးကြရပါတယ်။

တရုတ်ဘောက်ဆာ မျက်နှာတွင် အသီးများ သီးနေပြီး မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ရဲတွတ်ကွာ နှာခေါင်းမှ သွေးကျနေပါတယ်။ ထိုသူက ကျွန်တော်တို့ကို...

‘အစ်ကိုမျှက်နှာမှာ ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ’

လို့ အရှက်ပြေမေးကာ အင်တေပျဉ်ပေါ်သို့ ထွက်လာပါတယ်။

နှာခေါင်းမှ ကျနေသော သွေးတို့ကို သူ့လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် သုတ်လိုက်ပါတယ်။ ဆရာဦးချစ်သန်းက အပေါ်ထပ်မှ ပြန်ဆင်းလာပြန်ရာ ထိုတရုတ်ဘောက်ဆာက...

‘ဆရာ... ဒီတစ်ခါ Ringထဲမှာ ထိုးသလို အမြန်ထိုးကြည့်ချင်ပါတယ်။ ဆရာက ကျွန်တော့်စမ်းသပ်မှုကို လက်ခံပေးပါ’

လို့ ပြောဆိုကာ ဆရာဦးချစ်သန်းအား ရင်ဆိုင်လိုက်ပါတော့တယ်။ ဆရာကလဲ ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ တရုတ်ဘောက်ဆာအား ရင်ဆိုင်လိုက်ပါတော့တယ်။

ဒီတစ်ခါတော့ ဆရာက ညာခြေရှေ့မှာထားပြီး ညာလက်ဖျံကို ထောင်ကာ ဘယ်လက်ကို ရင်ဘတ်ရှေ့တွင် ကပ်လျက် ကန့်လန့်ထားပါတယ်။

ဆရာဟာ ညာသန်ဖြစ်၍ ညာလက်သီး၊ လက်ဝါးစောင်း၊ ညာလက်ချောင်းထိပ်(လက်စူး)တို့ အလွန်ပြင်း

ထန်မာကျောပါတယ်။

လှာချေပြီး... တရုတ်ဘောက်ဆာကတော့ ဘောက်ဆာတွေရဲ့ ညဉ့်အတိုင်း အလေ့အကျင့်များအတိုင်း ထောက်လက်သီး၊ ဖြောင့်လက်သီးများကို အတွဲလိုက်ထိုးပြီး ခြေထောက်က အငြိမ်မနေဘဲ ခုန်ဆွခုန်ဆွဖြင့် ဝိုင်းပတ်ကစားနေပါတယ်။

ဆရာဦးချစ်သန်းကတော့ ဝင်လာသော ဘယ်ထောက်လက်သီးများကို ညာလက်ဖျံစောင်းဖြင့် ကာထုတ်၊ ရိုက်ထုတ်လိုက်ရာ ထိုသူမှာ တစ်ချက်ထိ လိုက်တိုင်း လက်ဖျံအတွင်းစောင်းရဲ့ အရသာကို နှင့်ခနဲနေအောင် ခံစားနေရပါတယ်။

ထိုသို့ ဝိုင်းပတ်ထိုးနေရာမှ ညာလက်သီးဖြင့် ဝိုက်ထိုး ထိုးလိုက်ရာ ဆရာဦးချစ်သန်းက သူ့ညာလက်ကောက်ဝတ်ကို ညာလက်ဖျံ အတွင်းစောင်းဖြင့် ခုတ်ထည့်လိုက်ပြီး သူ့

ညာလက်ဝါးကို ဆရာညာလက်ဝါးဖြင့် အုပ်ကိုင်ကာ ဆွဲလှန်လိုက်ပြီး ဘယ်လက်ဖြင့် ကူကာ သူ့လက်ကို လက်ပြန်လိမ်ချိုးကာ ဆရာက အင်တေလေ့ကားထစ်ပေါ်မှ အောက်ဘက်သို့ လွှားခနဲ ခုန်ချလိုက်ပါတယ်။

တရုတ်ဘောက်ဆာမှာ အင်တေပျဉ်ပေါ်မှာပင် ပက်လက်လဲကျ၍ ကျန်ခဲ့ပါတယ်။ ဆရာက သူ့ကို အောက်သို့ရောက်အောင် အပါခေါ်မသွားပါ။ ဆရာရဲ့ ဘော်ဒီဝိတ် ခုန်အား၊ ဆွဲအား၊ ဆောင့်အားတို့ ပေါင်းစပ်လိုက်ပါက ထိုတရုတ်ဘောက်ဆာမှာ လက်မောင်းအဆစ် ပြုတ်ထွက်သွားပါမယ်။

ဆရာက ဒီလောက် မရက်စက်ပါ။ မြန်မာ့သိုင်းပညာကို အထင်မသေးရဲ့ လောက်အောင် ပြသလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မယ်။

ထို တရုတ်ဘောက်ဆာမှာလဲ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဖုထစ် စုတ်ပြတ်

ကာ ကျွန်တော်တို့ကိုပင် နှုတ်မဆက်နိုင်တော့ဘဲ ထောင့်ထောင့်ဖြင့် ပြန်သွားပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ ဆရာလက်စွမ်းဆရာပညာကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ရ၍ အားရဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါတယ်။

[မှတ်ချက်။ ယခု ဆောင်းပါးကို ရေးသားနေစဉ် မြန်မာနိုင်ငံ သိုင်းအဖွဲ့ချုပ်မှ သိုင်းသမားလူငယ်များ အလည်လာရောက်ကြ၍ ယခု ဆောင်းပါးပါလက်သီးထိုး ခုန်ကာကွယ်နည်းကို မေတ္တာဖြင့် သင်ကြားပေးလိုက်ပါသေးတယ်။]

ရှေ့လ ဆက်ပတ်ပါရန်

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ (ထိုက်ပွဲဝင်)

စာမျက်နှာ (၁၅၀)မှ အသက်

မှူးဝေခြင်း၊ ကြွက်သားများ အချိတ်အဆက်မိမိ စုပေါင်းမဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း။

အဲဒီလက္ခဏာများကတော့ အနောက်တိုင်း ဆေးပညာအရ ဦးနှောက် ယာယီ သွေးလည်ပတ်မှု အသေးစားလေဖြတ်တဲ့ရောဂါဟာ ဦးနှောက်ထဲမှာ သွေးစီးဆင်းမှု ခေတ္တကြားဖြတ်သွားခြင်းရဲ့ ရလဒ်ပဲ။

ဒီလိုအခြေအနေမျိုးရှိရင် အပြည့်အဝ လေဖြတ်တဲ့ရောဂါရောက်လာဖို့ မခဲယဉ်းတော့ဘူး။ အခုတော့ ခင်ဗျားအသက်က ငယ်သေးတယ်။ အသက်က (၆၀)ကျော်မယ်။ အရင်က အသေးစား လေဖြတ်မှု လက္ခဏာတွေကို နာရီဝက်ခန့် ခံစားဖူးမယ်။ ပြီးတော့ အားနည်းနေမယ်။ သွေးတိုးနဲ့ ဆီးချိုလဲ ရှိမယ်။ အရက်လဲသောက်မယ်။ ဆေးလိပ်လဲ သောက်မယ်ဆိုရင်တော့ မလွှဲမသွေ လေဖြတ်နိုင်တယ်။

ဒီလိုလေဖြတ်တဲ့ဝေဒနာ မခံစားချင်ရင်တော့ ဆေးလိပ် ခြတ်ရမယ်။ အရက်လဲ ဖြတ်ပြီးတော့ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု ထုတ်မယ်။ အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်မယ်ဆိုရင်တော့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး လေမဖြတ်နိုင်ပါဘူး။

ကျွန်တော်က ပြောပြပါတယ်။ အဲဒီ ဝေဒနာရှင်အား

(၅)ရက်ခြား (၃)ကြိမ် လာရောက် အကြော်ပြုပြင်ရန်ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီ ဝေဒနာရှင် သက်သာပျောက်ကင်းသဖြင့် ဝေဒနာရှင်များ၊ ဝါသနာရှင်များ၊ အကြော်ပြုပြင်ရန် အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် အကြော်ပြင်နှိပ်ကွက်များကို ရုပ်ပုံကားချပ်နှင့်တကွ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီဝေဒနာရှင်အား ပက်လက်အိပ်စေ၍...

- ၁။ နှုတ်အောက်တွင်ရှိသော ပါးရက် ယိုကြောကြီးကို ပျော့ပျောင်းလာသည်အထိ ဖိပြီး ဖွေးပါ။
- ၂။ ယာယီကြောသွယ်လေးကို ဖိပြီးခြေပေးပါ။
- ၃။ ယာယီသွေးအိမ်ကြော ဖိပြီး ဖွေးပါ။
- ၄။ ယာယီအစကြော ယင်အကြောကို ဖိပြီး ဖွေးရမည်။
- ၅။ သလုံးပိုးခိုကြော ယင်အကြောကို ဖိပြီး လှိမ့်ပေးပါ။

မှတ်ချက်။ ဝေဒနာရှင်အား တစ်ကိုယ်လုံး အကြော်ပြုပြင်ပေးပြီး အထက်ပါအတိုင်း အကြော်ပြုပြင်ပေးလျှင် ထိုကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း ရောဂါများကို အထူးသက်သာပျောက်ကင်းပါသည်။

ဆရာ ဦးလှညိမ်း (အကြော်ပညာရှင်) [တံတားဦး-အင်းဝ]

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ

ဆရာလွယ်လွယ်
(အကြောပညာရှင်)
[တံတားဦး အင်းဝ]

မြန်မာ့ပျောက်ကင်းမှု

အသေးစားလေဖြတ်ဝေဒနာနှင့်
လေဖြတ်ကာကွယ်၊ ကုသလိုသော်

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ (၃၈)လမ်း၊
၈၂ x ၈၃ ကြားတွင် ဆေးခန်းဖွင့်လှက်
ရှိစဉ် မနက်(၉)နာရီအချိန် အသက်
(၅၀)ခန့်ဝေဒနာရှင်တစ်ဦး ရောက်ရှိ
လာပြီး...

'ဆရာ... ကျွန်တော် ပေါင်မှစပြီး
ခြေဖဝါးအထိ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲပြီး လမ်း
လျှောက်ရင်လဲ ခြေဖဝါးက အလွန်
နာကျင်နေလို့ ဆရာထံမှာ အခုလို
လာရောက်ပြသပါတယ်'

လို့ ပြောသဖြင့် ယင်းဝေဒနာရှင်
အား သေချာကျနစွာ စမ်းသပ်ပြီး
အကြောများကို ပြုပြင်ပေးပါတယ်။

အဲဒီနောက် ဝေဒနာရှင်အား
လမ်းလျှောက်ခိုင်းရာ...

'ခင်ဗျား သက်သာရဲ့လား'

လို့ မေးတော့ တစ်ဝက် သက်သာ
ကြောင်း ဝေဒနာရှင်မှပြောပြီး...

'ဆရာ ကျွန်တော် လေဖြတ်နိုင်
သလား'

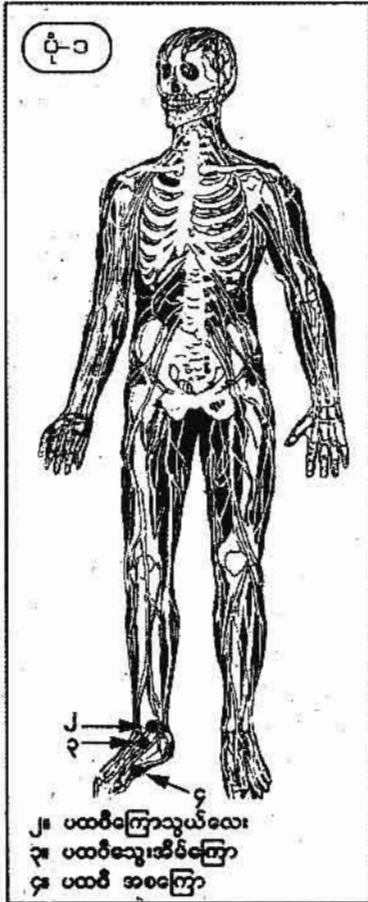
လို့ မေးသဖြင့်...

'အနေအထိုင်၊ အစားအသောက်၊
အသွားအလာ မဆင်ခြင်ရင်တော့
ခင်ဗျားမှ မဟုတ်ဘူး လူတိုင်း လေဖြတ်
နိုင်တယ်။

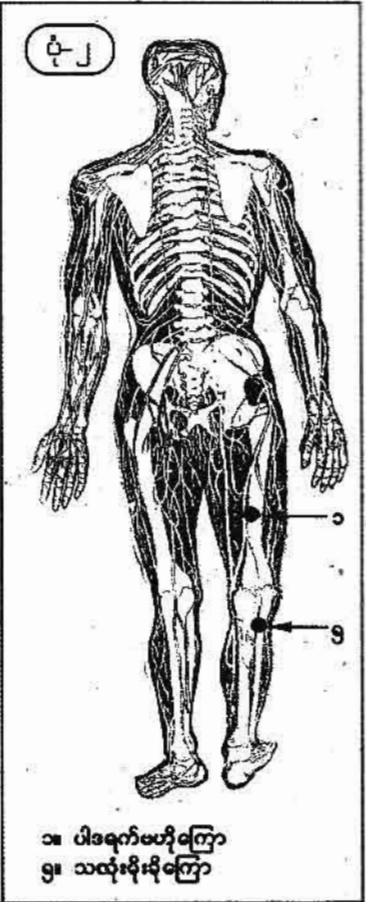
သွေးတိုးရုံလို့ ဆီးချိုဖြစ်လို့ လေ
ဖြတ်တာ မဟုတ်ဘူး။ အနေအထိုင်၊
အသွားအလာ အစားအသောက်
မဆင်ခြင်ရင် လေဖြတ်မှာပဲ။

အခု ခင်ဗျားကတော့ ပေါင်မှစပြီး
ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတော့ လေဖြတ်ဖို့ရာ

၁၅၀ နာရီရှာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂။ ပထဝီကြောသွယ်လေး
၃။ ပထဝီသွေးအိမ်ကြော
၄။ ပထဝီ အစကြော

၁။ ပါဒရက်မဟိုကြော
၅။ သလုံးမိုးမိုကြော

ရာခိုင်နှုန်းများပါတယ်။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခု ကျွန်တော်ပြောပြ
မယ့် အသေးစားလေဖြတ်မှုလေးတွေ
ကို သိရှိလို့ အချိန်မီ ကုသနိုင်ရင်
ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်မှုတွေရမယ်။
ပြဿနာက အသေးစား လေဖြတ်
တဲ့ရောဂါလက္ခဏာများ သိမ်မွေ့လွန်း
တဲ့အတွက် သတိပြုမှုမရှိလို့ လေဖြတ်
သွားတဲ့လူတွေ အများကြီးပဲ။ သတိ
ထားပြီးကြည့်ရင် သိနိုင်တဲ့ လက္ခဏာ
အချက်တွေ ရှိပါတယ်။

အဲဒါကတော့ အခု ခင်ဗျားဖြစ်နေတဲ့
ခြေထောက်တွေ ထုံခြင်။ ဒါမှမဟုတ်
အားလျော့နေခြင်း။ မျက်နှာတစ်ဝိုက်
မှာ မကြာခဏ အသားလှုပ်ခြင်း။ လက်
မောင်းတွေ ထုံခြင်။ မျက်လုံးတစ်ဖက်၊
ဒါမှမဟုတ် မျက်လုံးနှစ်ဖက်စလုံး
ကောင်းကောင်းမမြင်၍ မှုန်ခြင်း။
စကားပြောရင်လဲ တစ်ဖက်လူ
နားလည်ခြင်းမရှိတဲ့ လျှာလေး၍ စကား
ပြောလျှင် အခက်အခဲရှိခြင်း။ လမ်း
လျှောက်ရာမှ ခြေလက်မသန်နိုင်ခြင်း။

စာမျက်နှာ (၁၄၉) သို့

ကျေးဇူးရှင် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး(အရှင်ဇေယျသိဒ္ဓိဓမ္မဉာဏိက)
ပေးသနားတော်မူသော

တန်ဆောင်ပုန်းလ

ကျင့်စဉ်တော်

ရော်လေး (ပိဋက)

မိတ္တီလာခရိုင်၊ မလှိုင်မြို့နယ်အတွင်း
ရှိ ရွှေပေါ်ကျွန်းသာသနာစခန်းကြီးတွင်
နှစ်စဉ်ကျင်းပလျက်ရှိသော ပွဲတော်ကြီး
များမှာ...

- ၁။ ကဆုန်ညောင်ရေညွှန်းပွဲတော်
 - ၂။ သီတင်းကျွတ် ပါကျွတ်ပွဲတော်
 - ၃။ တန်ဆောင်တိုင် ဘုံကထိန်ပွဲတော်
 - ၄။ တပေါင်းပွဲတော်
- များ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုပွဲတော်များတွင် တန်ဆောင်တိုင်
ဦးထွန်းပွဲနှင့် ဘုံကထိန်ပွဲတော်သည်
အစည်ကားဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဧရာဝတီ
တိုင်းဒေသကြီး၊ ရှမ်းပြည်နယ် တောင်
ငိုင်း မြောက်ပိုင်း၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊
ဧရာဝတီတိုင်း ဒေသကြီးအတွင်းရှိ
မြို့များမှ ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်
ဆနေယျများအားလုံး လာရောက်
ဆင်နွှဲကြသော ပွဲတော်ကြီးဖြစ်ရာ
သာသနာစခန်းကြီးတွင် နေစရာ
ထိုင်စရာ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်ပါတော့
သည်။

ပွဲတော်ကြီးမကျင်းပမီ ဆရာတော်
ကြီး ဖန္ဒလေးတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ
မြို့နယ်များမှ သာသနာ့အကျိုးတော်

ဆောင်များကို တန်ဆောင်ပုန်းလဆန်း
(၅)ရက်နေ့အရောက်၊ အခြားရပ်ဝေးမှ
အကျိုးတော်ဆောင်များကို (၈)ရက်နေ့
အရောက် မပျက်မကွက် သာသနာ
စခန်းသို့ လာရောက်ကြရန် နှိုးဆော်၍
အိမ်စာများ ကြိုတင် ပေးပို့ထားပါ
သည်။

ထိုသို့ ကြိုတင်ခေါ်ယူခြင်းမှာ
ပွဲတော်မကျင်းပမီ စခန်းတွင်းရှိ ဧည့်
ဆောင်များ၊ ဧည့်ခံမဏ္ဍပ်များ၊ အဖူး
ခြေခံမဏ္ဍပ်များ၊ ဧည့်ကြိုနေရာချထား
ခြင်းများ၊ စားဖိုဆောင်များ၊ ထမင်းစား
ဆောင်များ၊ ရေ-မီး သန့်ရှင်းရေးများ၊
လမ်းပြင်ခြင်းများကို ဆောင်ရွက်ကြရန်
ဖြစ်ပါသည်။ တစ်မိုးတွင်းလုံး ပျက်စီး
နေသောလမ်းများကို သံကား၊ ကျောက်
ကားများဖြင့် လမ်းပြင်ရေး တပည့်များ
အား ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တော်တိုင်
ခေါ်ဆောင်၍ ဆောင်ရွက်တော်မူပါ
သည်။

တန်ဆောင်ပုန်းလဆန်း (၈)ရက်နေ့
မှစ၍ အမြို့မြို့ အနယ်နယ်မှ လှူဒါန်း
ကြသော ဆန်ကား၊ ငါးခြောက်ကား၊
ဘူးသီး၊ ခရမ်းသီး၊ ကြက်သွန်၊ အာလူး

အစရှိသည့် ရိက္ခာကားတွေ ဝင်လာ
တော့ရာ နေရာချထားခြင်းများ ရေ-
မီး-ထင်း စီစဉ်ချထားမှုများကို
ကြိုတင်ရောက်ရှိကြသော သာသနာ့
အကျိုးတော်ဆောင်များ မမောနိုင်၊
မပန်းနိုင် ဆောင်ရွက်ကြရပါတော့
သည်။ တန်ဆောင်တိုင် ဘုံကထိန်
ပွဲတော်ကြီးတွင် လဆန်း(၁၀)ရက်မှ
(၁၅)ရက်နေ့တိုင် ကားကြီးကားငယ်
များဖြင့် ဝေနေယျတပည့်များ ဝင်လာ
မစဲ တသံသံဖြစ်ပြီး လဆန်း(၁၀)ရက်မှ
စတင်၍ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးမှု ပြုရ
သည်မှာ လပြည့်ကျော်(၈)ရက်တိုင်
အောင် ဖြစ်ပါသည်။

လဆန်း(၁၃)ရက်၊ (၁၄)ရက်
လပြည့်နေ့၊ လပြည့်ကျော်(၁)ရက်နေ့
များတွင် တစ်နေ့ ဆန် တင်း(၃၀)မှ
(၅၀)တင်းအတွင်း ချက်ပြုတ်ကြရ
သည်ကို ထောက်ချင့်ခြင်းဖြင့် မည်မျှ
လှူပရိသတ် များပြားလှသည်ကို မှန်းဆ
နိုင်ပါသည်။

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီး၏
ဝေနေယျသတ္တဝါများအပေါ် မည်မျှ

မေတ္တာတတ်ကြီးမားစွာ လုံခြုံထား သည်ကို အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့ကြုံရပါ သည်။

လဆန်း(၁၃)ရက်နေ့တွင် ကထိန် သက်န်းနှင့်တကွ လှူဒါန်းကြသော ပစ္စည်းများ ညှပ်မ ခင်းကျင်းကြခြင်း၊ လဆန်း(၁၄)ရက်နေ့တွင် အပူဇော်ခံ တော်မူခြင်း၊ ညပိုင်းတွင် မီးကြာများ ထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ကျောင်းမှ (၂)မိုင် နီးပါးရှိ မြတဘက်ဘုရားသို့ ခြေကျင်စီ တန်း၍သွားရောက်ကာပူဇော်ကြသော ဝေနေယျတပည့်များ၏ မီးတန်းသည် လရောင်အောက်တွင် နိမ့်လိုက် မြင့်လိုက် ကွေ့ကောက်၍ ရွေ့လျား နေသည်ကို မြင်ကြရသူများမှာ ဖော်ပြ နိုင်စွမ်းမရှိသော ရင်တွင်း အေးမြ ချမ်းသာခြင်းခံစားမှုကို ဖြစ်ပေါ် လာသည်မှာ မလွဲပါ။ လပြည့်နေ့တွင် ကထိန်တရားတော်နှင့် ရေစက်သွန်းချ ခြင်းကို ဆရာတော်ကြီးမှ ဝေနေယျ တပည့်များနှင့် ဧည့်ပရိသတ်များအား ချီးမြှင့်တော်မူ၍ မင်္ဂလာအောင်စည် ရွန်းကာ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆို ကြသံများသည် အထက်ဘဝင်သို့ တိုင်အောင် ထိုးဖောက်သွားမည် ဖြစ်ပါ တော့သည်။

တန်ဆောင်တိုင် ကျင့်စဉ်တော်
တန်ဆောင်ပန်းလဆန်း (၁)ရက် (၂)ရက် (၃)ရက်နေ့သို့တိုင်အောင် တန်ဆိုင်ကြီးတရား အဆူဆူသွား၍ ကုန်းသတ္တဝါပါသော ဆွမ်းတော်(၃)ပွဲ ရေတော်(၃)ဖလား နံ့သာတိုင်(၃)တိုင်တို့ဖြင့် ဝိမိတို့ဆိုင်ရာ ပရိဝါရ အာယု တေအရပ်များနေ၍ ဆက်ကပ်ပါ။ နံ့သာတိုင်များ ငြိမ်သောအခါ ဆွမ်းတော်ပွဲကို စွန့်ပါ။ စွန့်ပြီး လိုရာသုံးနိုင် သည်။
ဆွမ်းတော်ကပ်သောအခါ နံနက်

၁၅၂ နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဋ္ဌိပုဂ္ဂလင်

(၆)နာရီကျော်ကျော်၌ ဆက်ကပ်ပါ။ ပရိဝါရ အာယု၊ တေအေရပ်များကို ဤသို့မှတ်ပါ။

မိမိကို ဆက်ကပ်ကြမည့် စေတီ တော်တစ်ဝိုက်၌ အမှိုက်သရိုက်များ ရှင်းခြင်း၊ နံ့သာရည်များဖျန်းခြင်း ပြုလုပ်ပြီးမှ ဆက်ကပ်ပါ။ ဆွမ်းကပ်ပြီး သောအခါ မေတ္တာပျံ့ခြင်း၊ အမျှဝေခြင်း၊ မိမိတို့ရဲ့ အာရုံသန်ရာ ဘာဝနာတရား များ ပွားများခြင်းပြုလုပ်ပါ။ သတိထား ၍ လိုက်နာရန်လိုအပ်သည်မှာ မိမိ တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သူတစ်ပါး စိတ်မဆင်းရဲရအောင် ပြောဆိုနေထိုင်ပါ။

“ကာယကံအိတ်ပေါက် - ဝစီကံ ချိန်တိုင်းမြောက်-မနောက်ထိန်ထိန် တောက်” ဆိုသည့်အတိုင်း ကာယကံ ကို လုံအောင်ထား၍ ဝစီကံချိန်တိုင်း မမြောက်ရအောင် စောင့်ရှောက်ပါ။ (ဤစကားရပ်၌ ဒုစရိုက်တရားများကို ဆိုလိုသည်။)

အိတ်ပေါက်နှင့် ဖားကောက်၍မရ ဆိုသည့်စကားကို မှတ်သားပါ။ သာသနာပြုရာ၌ သူတစ်ပါးကို သာသနာပြုခြင်းထက် မိမိကိုယ်ကို သာသနာတည်အောင် ပြုခြင်းက သာ၍ ခက်သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိ ကိုယ်ကို သာသနာတည်အောင်

ပထမ ပြုလုပ်ပါ။ ထို့နောက်မှ သူတစ်ပါး ကို ပြုပေးပါ။

ဥပမာ။ ။ မိမိမှ ပစ္စည်းခွဲဝေပေး စရာ မရှိခဲ့သော် သူတစ်ပါးတို့အား ခွဲဝေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သကဲ့သို့ မှတ် ပါ။

အနန္တငါးပါး ပူဇော်ပွဲ
ဆက်ကပ်ရန်

တန်ဆောင်ပန်းလပြည့်ကျော် (၁၃) ရက်နေ့ နံနက်အရုဏ်လာချိန်၌ အနန္တ ငါးပါး ပူဇော်ပွဲများကို ဆက်ကပ် လှူဒါန်းကြပါ။

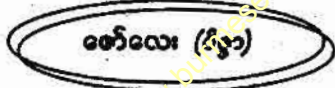
ထိုပွဲ၏ လက်ဝဲဘက်မှ ဆွမ်းတစ်ပွဲ မီးတစ်တိုင်၊ လက်ယာဘက်မှ ဆွမ်း တစ်ပွဲ မီးတစ်တိုင်၊ ယင်းပွဲ၏ဘုရား ဘက်မှ ဆွမ်းတစ်ပွဲ မီးတစ်တိုင် ဆက်ကပ်ပါ။ ယင်းမီးတစ်တိုင်စီငြိမ်း လျှင် ဆက်ထွန်းရန်မလိုပါ။

အနန္တငါးပါးပွဲပေါ်တွင် မီးငါးတိုင် အထိ ဆက်ထွန်းပါ။ ဆွမ်းပွဲများကို (၁၁)နာရီကျော်လျှင် စွန့်ပါ။ ယင်း ဆွမ်းပွဲများကို လိုသလို သုံးနိုင်ပါသည်။

အနန္တငါးပါး ကန်တော့ပွဲ၌ စိုက်ရန် ပန်းများမှာ မိမိတို့၏ မွေးနံ့သင့်ပန်းများ နှင့် သပြေပန်းများကို ရော၍ စိုက်ပါ။ ယင်းလပြည့်ကျော်(၁၃)ရက်နေ့ ညနေ (၃)နာရီ မီးတစ်တိုင်၊ (၅)နာရီ မီးတစ်တိုင်၊ (၇)နာရီ မီးတစ်တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ပါ။

ဆရာတော် ရွှေပေါ်ကျွန်း...

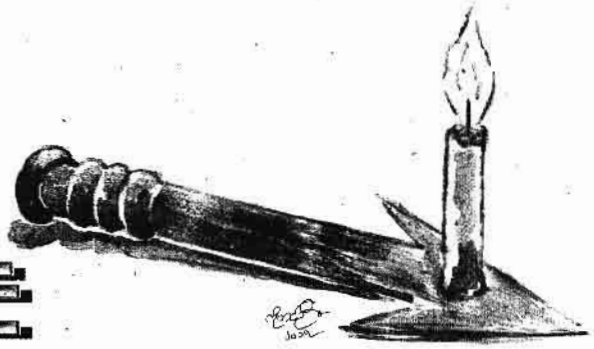
(မိမိကိုယ်ကို သာသနာ တည် ထောင် ဆောင်ရွက် နိုင်ကြပါစေ သော...)

စော်လေး (၆၅၁)

အကြမ်းဟူသမျှ ချောစေရန်

ကျွန်းသွား အဝီအရင်

ကျောက်တောင် (၁) တနင်္ဂနွေ

မြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်း ရောဝတီ မြစ်ကမ်းနံဘေးတွင် ရှိသော ရွာလေး တစ်ရွာတွင် ဦးလူနီ ဟူသော မြန်မာ ဆေးဆရာကြီးတစ်ဦး ရှိလေသည်။ ယင်းသည် ရပ်ရွာထဲတွင် အတော် သြဇာညောင်းသောသူ တစ်ဦးဖြစ် သည်။

သူ၏ အသက်သည် (၆၀)နီးပါးမျှ ရှိသော်လည်း (၄၀)ကျော်မျှသာ ထင်ရ လောက်အောင် နုပျိုသန်မာလှပေ သည်။ အထူးသဖြင့် သူ၏ မျက်လုံးများ မှာ သာမန်လူနှင့်မတူဘဲ ကျွဲကြော့ ဟု လေသည်။

ထူးခြားပုံကား မြန်မာလူမျိုးအများစု တွင် မျက်လုံးသည် မျက်ဆန်အဖြူနှင့် မျက်သားအနက်ရောင်ရှိရာ သူ့မှာ မြန်မာစစ်စစ် ဝိဘာနစ်ပါးမှ ပေါက်ဖွား လာခဲ့သော်လည်း မျက်ဆန်အဖြူနှင့် မျက်သားအစိမ်းရောင် ရှိလေသည်။

သူ၏ မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်ရှုခံရသူမှာ သေချာစိုက်ကြည့်လေ တုန်တုန် ယင်ယင် ခံစားရတတ်ပြီး အမှတ်တမဲ့ မျက်လုံးချင်းဆုံအောင် ကြည့်မိပါက ကြက်သီးမွေးညင်း ထတတ်သည်ဟု ကျော်ကြားလေသည်။

သူသည် အသက်(၃၀)ကျော်မှ တစ်ရွာတည်းနေသူ မခင်ကြီးနှင့် F.20A, January, 2017.

အိမ်ထောင်ကျကာ သားတစ်ယောက် သာ ဖွားမြင်လေသည်။ မခင်တုပ်(ခေါ်) မခင်ကြီး၏ မိဘများမှာ ရွာတွင် ကုန်စုံ ဆိုင်ဖွင့်ထားသောကြောင့် ငွေကြေး ချောင်လည်ကြလေသည်။

ဦးလူနီကတော့ အိမ်ထောင်ကျပြီး မိန်းမအိမ်တွင် လိုက်နေကာ ဆေးဝါး ကုသခြင်းများ ဆောင်ရွက်လေသည်။

ကျန်အချိန်များတွင် ရွာတောင် ဘက် သဲချောင်းနံဘေးရှိ ရွှေကူနီ ဘုရားသို့သွားကာ လောကီပညာရပ် များ စမ်းသပ်လေ့ရှိသည်။ ထိုပညာရပ် များ ရရှိပုံမှာလည်း အနည်းငယ် အံ့သြ ှိကောင်းသည်။

တစ်နေ့နံနက် သူ ဘုရားပေါ်ရောက် ပြီး ရင်ပြင်တော်ကို တံမြက်စည်းလှည်း ပြီး ဘုရားရှင်ကို သောက်ကော်ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်တို့ ကပ်လှူပြီး ပုတီး စိပ်လေသည်။

ထိုသို့ စိပ်နေစဉ် ပုတီး(၆)ပတ် အရောက်တွင် ဘုရားဆင်းတုတော် အနောက်မှ တစ်တောင်ကျော်ကျော် လူပုလေးတစ်ယောက် ထွက်လာပြီး

သူ့ကို ပေစာ ပုရပိုက် တစ်ထပ်ပြကာ ရှေ့ချပြီး ပြန်ဝင်သွားလေသည်။

ပုတီးစိပ်ပြီး မျက်စိဖွင့်တော့မှ ရှေ့မှာ အမှန်တကယ် ပုရပိုက်တစ်ဆူ ရောက်နေကြောင်း အံ့သြဖွယ် တွေ့ရ လေသည်။ သို့နှင့် ပုရပိုက်ကို ယူကြည့် တော့ အလွန်ပင် ဆွေးမြည့်နေသည် ကို တွေ့ရပြီး အထဲတွင် ရေးထားသည် များမှာ ရှေးခေတ် လက်ရေးနှင့်ဖြစ်ပြီး အလွန်ရှားပါး အစွမ်းထက်သည် လောကီပညာရပ်များ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် များစွာ အံ့သြသွားလေ သည်။

ထို့နောက်တွင်တော့ ဘုရားသို့ နေ့စဉ်သွားကာ ပုရပိုက်ထဲမှ ပညာရပ် များကို စမ်းသပ်လေတော့သည်။ ဆေး ကုသခြင်းလည်း မလုပ်တော့ဘဲ တစ်နေကုန် ဘုရားမှာသာနေပြီး တစ်ခါတစ်ရံမှသာ အိမ်ပြန်လာလေ သည်။ မိန်းမဖြစ်သူမှာလည်း ပြောမရ သဖြင့် ထိုင်သာ ကြည့်နေရတော့ သည်။

ဦးလူနီမှာ ပုရပိုက်ထဲမှ ပညာရပ် နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂလမ်း ၁၅၃

များကို မြို့ပေါ်မှ တကူးတက မှာယူ ထားသော အကောင်းစား စာအုပ်အထူ ကြီးထဲတွင် ကူးယူထားကာ မူရင်း ပုရပိုက်ကို ကြေးပန်းအိုးထဲထည့်ကာ အဖုံးလုံစွာ ပိတ်ပြီး ရေဝတ်မြစ်ထဲသို့ အဓိဋ္ဌာန်ကာ ချလိုက်လေတော့သည်။

ထိုသို့ ရေထဲကျရာ ကြေးပန်းအိုးမှာ တစ်ခါတည်း နှစ်မြုပ်မသွားဘဲ ရေဆန် သို့ ဝါးသုံးပြန်အထိ ဆန်တက်သွားကာ မြုပ်သွားသည်ကို အနီးဝန်းကျင်ရှိ တံငါလှေများ၊ ကမ်းဘေးရှိ အိမ်များမှ လူအများ မြင်တွေ့လိုက်ရပေသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ပြီး တစ်နှစ်တိတိအကြာ တွင် ဦးလူနီသည် သူ့မိန်းမအိမ်သို့ ရောက်လာပြီး သူ၏ မှတ်စုစာအုပ်နှင့် ရတနာပုံခေတ် ဒေါင်းဒေါင်းပြား(၁၀၀)ကို သူ့မိန်းမအား ပေးအပ်ကာ လုပ်ကိုင် စားရန်နှင့် နောက်အိမ်ထောင်ပြုလိုက် ပြုနိုင်ကြောင်း သူကတော့ ဂန္ဓာရီလမ်း ကို လျှောက်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဦးလူနီ၏ သတင်းသည် စုပ်စုပ်မြုပ်သွားလေတော့သည်။

မခင်တုပ် (ခေါ်) မခင်ကြီးသည် နောက်အိမ်ထောင် မပြုတော့ဘဲ သား ဖြစ်သူကိုသာ ပြုစုပျိုးထောင်းရင်း အသက်ကြီးရင့်ပြီး ကွယ်လွန်သွား တော့သည်။ သူ မကွယ်လွန်မီ သား ဖြစ်သူအား ဥစ္စာပစ္စည်းများနှင့် ဖခင် ကြီး၏ မှတ်စုစာအုပ်ကို အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် တကွ ပြောဆိုပေးအပ်ခဲ့သည်။

သားဖြစ်သူကျော်ဒင်မှာ သူ့ ဖခင်၏ လောကီပညာမှတ်စုကို စိတ်မဝင်စား ဘဲ ကုန်သည်အလုပ်နှင့်သာ အသက် မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုလေသည်။

ထိုမှ ကာလကြာလတ်သော် အိမ်ထောင်ရက်သား ကျပြီးသား တစ်ယောက်၊ သမီးနှစ်ယောက် ထွန်း

ကားလေသည်။ သားဖြစ်သူ အရွယ် ရောက်လာသောအခါ မိဘတို့ ဝတ္တရား အတိုင်း တစ်ရွာတည်းနေ မကြည်ဝင်း နှင့် အိမ်ထောင်ချပေးလေသည်။

သားဖြစ်သူ မောင်မိုန်မှာ မိဘစကား နာခံကာ သဘောတူလိုက်လေသည်။

မင်္ဂလာပွဲပြီးသောနေ့တွင် ဖခင်ကြီး ဦးကျော်ဒင်က သားဖြစ်သူနှင့် ချွေးမ ဖြစ်သူတို့အား လုပ်ကိုင်စားသောက်ရန် အတွင်းပစ္စည်းများနှင့် လယ်မြေများ ခွဲခြမ်းပေးရင်း အဘိုးဖြစ်သူ ဦးလူနီ၏ ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်ပြောကာ သူ့သိမ်းဆည်းထားသော မှတ်စု စာအုပ်ကိုပါ လွှဲပြောင်းပေးလေသည်။

သားဖြစ်သူ မောင်မိုန်မှာလည်း သူ ၏ဖခင်အတိုင်းပင် လောကီပညာများ ကို စိတ်မဝင်စားသဖြင့် ယင်းမှတ်စုကို အခြားစာအုပ်စင်ထဲတွင်သာ ညှပ် ထားလိုက်လေတော့သည်။

ထိုမှ ကြာလတ်သော် မောင်မိုန်တွင် သမီးကြီးမေဦးနှင့် သားငယ် အောင် မင်းကျော်ဟုခေါ်သော သားသမီး ရတနာများ ပွားစည်းလေသည်။ ထို သားသမီးနှစ်ယောက်တွင် သားဖြစ်သူ အောင်မင်းကျော်သည် အဘေး၏ ခွေးပါလေရောမသိ။ ငယ်စဉ်ကပင် ဂန္ဓီရ ပညာရပ်များ စိတ်ဝင်စားလေ သည်။

အခြားကလေးများလို အားလပ်ချိန် တွင် ဆော့ကစားခြင်းမရှိဘဲ ထောင့် တစ်ထောင့်တွင် တစ်ယောက်တည်း ထိုင်ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးတော နေတတ်လေသည်။ အသက်(၁၂)နှစ်မှ စ၍ ဖခင် ငှားရမ်းလာသော နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ရှုနေသည်ကို ဖခင်ဖြစ်သူမတွေ့ပြီး စိတ်ထဲတွင် စူးစမ်းချင်စိတ် ပေါ်လာပေ သည်။

ထိုမှ သားဖြစ်သူအား မေးမြန်း တီးခေါက်ရာမှ သားဖြစ်သူသည် လောကီပညာရပ်များကို ပါသနာထုံသူ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ သားဖြစ်သူအား လစဉ်ဆက်တိုက် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကို ဝယ်ယူပေးလေတော့သည်။

သားဖြစ်သူ အောင်မင်းကျော်မှာ လည်း နှစ်ကုန်ဆုံးလေတိုင်း လောကီ ပညာ အခြေခံများ တိုးတက် သိရှိလာ လေတော့သည်။ ထိုအောင်မင်းကျော် ဆိုသော သူသည်ကား ဤစာရေးသူ ပင် ဖြစ်တော့ပေသည်။

စာရေးသူသည် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် (၁၀)တန်းစာမေးပွဲ အောင်မြင်ခဲ့ရာ ဖခင်ဖြစ်သူမှ ယင်းအဘိုး၏ မှတ်စု စာအုပ်ကို ထုတ်ပေးလေရာ စာရေးသူ မှာ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာရပေသည်။ စာမေးပွဲအောင်သည်ထက်ပင် လွန်စွာ စိတ်လှုပ်ရှား ပျော်ရွှင်မိလေသည်။

ထိုစာအုပ်တွင် ပါဝင်သော အခန်း ကဏ္ဍမှာ (၁၀)ခန်းထိရှိပြီး တစ်ကဏ္ဍ တွင် နည်းပေါင်း(၁၂၀)ကျော် ပါဝင်လေ သည်။ ယင်းကဏ္ဍကြီး (၁၀)ခုမှာ အောက်ပါအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

- ၁။ ဂါထာ၊ ပန္နန်း၊ ပန္နရားကဏ္ဍ
- ၂။ အင်း အိုင် ဒီပဲကဏ္ဍ
- ၃။ ရုပ်တူကဏ္ဍ
- ၄။ မှော်သွင်းနည်းကဏ္ဍ
- ၅။ စပရိုကဏ္ဍ
- ၆။ ပြုစားနည်းကဏ္ဍ
- ၇။ ရုပ်ပြုအင်အိုက်ကဏ္ဍ
- ၈။ ဆေးပင်ကဏ္ဍ
- ၉။ နာနာရုပ်အတတ်ကဏ္ဍ
- ၁၀။ ယဉ်ကျာကဏ္ဍ
- ၁၁။ သိဒ္ဓိသယ်ပါးပေါက်ရာကဏ္ဍ

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ စာရေးသူအနေနှင့် ထိုနည်းတွေထဲ

မှာ အများအကျိုးရှိမယ့် ပညာအစီအရင်များကို ဆက်တိုက် ဖော်ပြပေးသွားပါမည်။

ယခု ဖော်ပြမည့်နည်းကတော့ လမ်းဦးတိုက်၊ လှေဦးတိုက်အိမ်၊ မသန့်သော ပစ္စည်းများပါသည့်အိမ်၊ မြေမသန့်ရာ ဆောက်ထားမိသည့် အိမ်၊ ပုတ္တကတိုက်သောအိမ်၊ အစိမ်းသေ သေဖူးသောအိမ်၊ လယ်ကြမ်း၊ ယာကြမ်း၊ အစရှိတဲ့ နေရာကို မူလအကောင်းပကတိအတိုင်း ရှိစေသော အစီအမံပင် ဖြစ်ပါသည်။

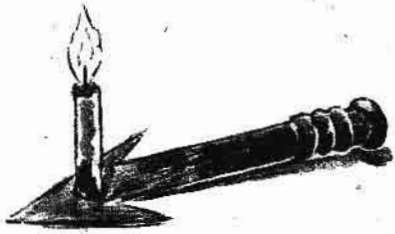
ထိုနေရာမျိုးတွေမှာ နေမိသူတွေ အတွက် ခြောက်လှန့်ခံရတာ၊ စီးပွားရေးအဆင်မပြေတာ၊ ကျန်းမာရေးချူချာတာ၊ လင်မယားမတည့်တာ တာတွေ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

အဲဒီလို အဖြစ်တွေက စာရေးသူကိုယ်တိုင်ပင် ခံခဲ့ရဖူးတာတွေပါ။ အဘေး၏ မှတ်စုထဲက နည်းတစ်ခု တည်းနှင့်တင် အားလုံး အဆင်ပြေသွားပါတော့သည်။

ထိုအကြောင်းကို အလျဉ်းသင့်က ရေးသားဖော်ပြပေးပါမည်။ ယခုတော့ အစီအရင်ကို ဆက်လက် တင်ပြရလျှင်...

ပထမဦးစွာ ရေချိုး၊ ခေါင်းလျှော်ပြီး အဝတ်အစား ပြန်စွာဝတ်ပါ။ ဘုရားကို သောက်တော်ရေးချမ်း၊ ဆီပီး၊ အမွှေးတိုင်း၊ ပန်း၊ ဆွမ်းတင်ပြီး ဘုရားနိဗ္ဗိဒ်၊ ငါးပါးသီလခံ၊ မေတ္တာပို့ အမျှပေးပါ။

ထို့နောက် သောက်တော်ရေ (၁) ခွက်ကို **“စွန့်တော်မူပါဘုရား”** ဟု ဆိုကာ စွန့်ပါ။ ပြီးလျှင် ပါးစပ်နားတွင် တော့ကာ အောက်ပါ အာစက်နိုးမန္တန်ကို (၇)ခေါက်ရွတ်ပါ။ **“ဗျံ”** ဟု ရွတ်ရာတွင် ရဟန်းတော်များ ကမ္မဝါဖတ်သကဲ့

သို့ ဌာန်ကရိုက်စား ပြင်းပြင်းရွတ်ပါ။

‘ဗျံ’နည်း လမ်း ဝှံတွင်း ဝင်ဆရာထံ’ ထို့နောက် ထို မန်းပြီးသား ရေကို အကုန်မော့သောက်ပါ။ ပြီးလျှင် ထွက်နုကွတ်နေည့် ပြုလုပ်ထားသော မိမိနေနံ့သင့် အသာဖြင့် လုပ်ထားသည့် လှံပေါ်တွင် ဂါထာ၊ မန္တန်များကို ရေးသားရပါမည်။

မှတ်ချက် ။ လှံသွား၏ အတိုင်း အတာမှာ ဆောင်မည့်သူ၏ လက်ခလယ်ဖျားမှ လက်ကောက်ဝတ် ပထမအရစ်ထိ အတိုင်းအတာ ဖြစ်သည်။

လစဉ် လတစ်လ၏ နေ့အလိုက် ဝင်၊ ထွက်၊ ခပတ်၊ နုကွတ်များကို မန္တန်အဖြစ် ထုတ်ဝေသော ဗေဒင်ဒိုင်ယာရီ စာအုပ်များတွင် ရှာဖွေကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

ထိုသို့ မရေးသားမီ မိမိအသုံးပြုမည့် ခဲတံ (သို့မဟုတ်) ကညစ်၊ နံသင့်လှံတံ၊ စက္ကူ၊ ပေတံ၊ ဓား(သို့မဟုတ်) ကတ်ကြေး၊ ဖယောင်း၊ မီးခြစ်တို့ကို ပန်းကန်တစ်ခုထဲတွင်ထည့်၍ ရှေ့တွင် ချထားပြီးမှ အထက်ကအတိုင်း ဘုရားရှိခိုးခြင်း စသည့် အမှုတွေ ပြုရပါမည်။

ထိုသို့ အာစက်နိုးခြင်း ပြီးပါက ပစ္စည်းစုံ ထည့်ထားသော ပန်းကန်ပြားကို ပါးစပ်နားတွင်တော့လျက် သနချေရပါမည်။ ထို သနချေရာတွင်လည်း (၇)ခေါက် ဖြစ်ပါသည်။

‘ဗျံ သန သန မဟာသန သနကြီး သနဇယ် ထောင်းထောင်းကြေစေဇယ်’

ထိုသို့ သနချေပြီး ပန်းကန်ကို ခေတ္တ ပြန်ချကာ ခဲတံ(သို့မဟုတ်) ကညစ်ကို တစ်ဖန်ယူကာ မန်းရပေဦးမည်။

‘ဗျံ ကာယေ အဓိကာ ကနိဗ္ဗာ သွဟ’ (၃-ခေါက်)

‘ဝရက္ခာ ပဗ္ဗာနေန ယော အတ္တနော ပိစ္ဆိတိရေ ရသံ သဂ္ဂံ သံသဝေ ရာဇာနမရ ပိစ္ဆိတိ’ (၇-ခေါက်)

ထိုသို့ ရွတ်ဆိုပြီး စတင် ရေးသားရပါမည်။ ရေးသားခြင်း၊ မန်းမှုတ်ခြင်း ပြုနေစဉ်အတွင်း စကားမပြောရ၊ တံတွေးမထွေးရ/မမျိုရ၊ နေရာမှ ထသွားခြင်း၊ နေရာရွှေ့ခြင်း၊ အခြားသို့ စိတ်အာရုံပျံ့လွင့်ခြင်း လုံးဝ မဖြစ်စေရပါ။

ရေးသားရမည့် အစီအရင်မှာ စက္ကူကို အလျား(၄)လက်မ၊ အနံ(၁) လက်မ အရှည်ညှပ်ပြီး အောက်ပါ မန္တန်ကို ရေးပြီးလိပ်ကာ လှံရိုးအတွင်း သွင်းရမည်။ **ရေးရမည့်မန္တန်မှာ...**

‘ဗျံ သီရိပရိ အကြံပညာရ စောင့်ထမြာဏေ သောတာပန်ကား အမှန်စိတ်စေ ပေးညှဉ် ရသေ့ပညာလော ဗျံ သီရိလင်္ကာ ယင်းမန္တန်ရေးပြီး (၇)အုပ်စုပ်ကာ လှံရိုးအတွင်းသွင်းကာ ဖယောင်းကို မီးရှို့ပြီး အပေါက်ကို ပိတ်ရမည်။ ပြည့်လာလျှင် ရပြီဖြစ်သည်။ ညီညာအောင် လက်နှင့်သပ်ကာ ပိတ်ဖိပေးပါ။ ပြီးက လှံပြားတစ်ဖက်မှာ...

‘ဗျံ ဇော်ဂီ ယက္ခံ သွဟ ထာယ ထိဂံ ထိဂါစ ဝိ၊ ယင်းမန္တန်ကိုရေးပါ။ အခြားတစ်ဖက်တွင် အောက်ပါမန္တန်ကို ရေးပါ။

‘အရံ ဝေယျတ ဝေယျတ ဗုဒ္ဓေ ဝေမ္မ သံဇေ အဟံနာသိ’
‘ဗျံ ဗုဒ္ဓ စက္ကံ သုဉ် သဏ္ဍိ သွဟ’
ထိုသို့ ရေးပြီးပါက လှံရိုးအတွင်း

သွင်းသည့် မန္တန်၊ လုံသွားတွင်းရေး သည့် မန္တန်များနှင့် တစ်ပုဒ်လျှင် (၇)ခေါက်ကျစီ စုတ်ရမည်။ ပြီးလျှင် အောက်ပါ သိဒ္ဓိတင်ဂါထာနှင့် သိဒ္ဓိတင် ရမည်ဖြစ်သည်။

‘ဪဌိ သိဒ္ဓိဗုဒ္ဓိ သိဒ္ဓိဗျော သိဒ္ဓိသံဃာ ဝတ္တယစ စသိဒ္ဓိသဗ္ဗ အနိယာနံ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ ဘဝန္တုပမ’ [၇-ခေါက်]

သိဒ္ဓိတင်ပြီး အသက်သွင်းရမည်။

‘ဥုံက္ကတိ အရဟံ အဝိညာဏက ဩသကံ သဝိညာဏက သဟအံအံ ထဆရာထ ကြွဆရာကြွ’ [၇-ခေါက်]

အထက်ပါ အဆင့်များ ပြုလုပ်ပြီးပါက အားလုံးပြီးဆုံးပြီဖြစ်သည်။ ယင်း လုံတံကို ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ရုံပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းလုံတံကို အကျိုးသွား ကို ပြုရလျှင်ဖြင့်...

၁။ မိမိနှင့် မကွာတမ်း ဆောင်ထား ခြင်းဖြင့် မည်သို့သော ပယောဂ အနှောင့်အယှက်၊ စီးပွားပြိုင်ဘက်၊ လူမှုရေးပြိုင်ဘက်များမှစ၍ နာနာ ဘာဝတို့သည် လည်းကောင်း...

အောက်လမ်းနည်းဖြင့် ရုပ်မြင်၊ သံဖမ်း၊ ခြေရာကောက်၊ နတ်တိုက်၊ ဖုတ်တိုက်၊ တစ္ဆေတိုက်၊ အစာအပင်း သွင်း၊ စုန်းတိုက်၊ အင်းစေ၊ ခွေးရှင်ပြု၊ တူစာ၊ ပေစာ အစရှိသော ပြုစားနည်း (၉၀)ဖြင့် မပြုစား မတိုက်ခိုက်နိုင်ပေ။ ထိုသို့ ပြုလုပ်က ပြုသူထံက ရောက် လေရာသည်။

၂။ အိမ်ကြမ်း၊ ယာကြမ်း၊ လယ်ယာ ကြမ်း အစရှိသည့် အကြမ်းဟူသမျှ ရှိရာ နေရာမှန်သမျှကို ပြေငြိမ်းလို လျှင် ယင်းလုံကိုယူ ဘုရားစင်တွင် ဆက်ကပ်ပြီး အာစက်နှိုး၊ သိဒ္ဓိတင် ကာ ပြန်ချထား။ အောက်ပါမန္တန်ကို ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်အား (၇) ခေါက်မန်းကာ လုံနှင့်အတူ ယူသွား၊ လိုသောနေရာရောက်က ယင်း နေရာအိမ် (သို့မဟုတ်) လယ်ယာ၏

၁၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

အလယ်တွင် လုံကို အရှေ့အရပ် ဦးတည်ကာချထား၊ ယင်းလုံသွားပေါ် တွင် အထက်ပါ ဖယောင်းတိုင်ကို တင်ကာထွန်းထားခဲ့၊ ဖယောင်းတိုင် မထွန်းခင် ဤသို့ပြောဆိုပြီးမှ ထွန်းလေ။

‘ဤနေရာအတွင်း၌ နေထိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား ဝိသည အလိုမရှိ၊ ထိုလို အလိုမရှိ သည်ကို ဆရာပုဂ္ဂိုလ် နတ်ဘီလူးပင်က သိကြားကာ ဝိ၏ အလိုကို ဆောင်ရွက် လတ္တံ့၊ သင်တို့အား ဆရာပုဂ္ဂိုလ် နှင့်ထုတ် ခြင်း မပြုခင် ဝိက တောင်းပန်လေ၏၊ လျင်မြန်စွာ ဖယ်ရှားပေးလေဟေ့’

ထိုသို့ ထွန်းရာတွင် ညနေ နွားရိုင်း သွင်းချိန်မှ ထွန်းပါလေ။ ဖယောင်း တိုင်ကုန်အောင် မထွန်းပါနှင့်။ ဖယောင်း တိုင်တစ်ဝက်ခန့် ကျန်မည်ရှိက လာ၍ အောက်ပါ မန္တန်ကို (၇)ခေါက် ရွတ်ပါ လေ။

‘ဥုံ ယက္ခော စ ပုတ္တကော ဒေဝေါ ယာဗ္ဗ လောယဟိန္ဒိကော အန္တရဗယ်ဝိသေဓတ္တာ သုဝံ ပါဓေတု မံ ယက္ခော’

မန္တန်ရွတ်ပြီး မီးကိုငြိမ်းကာ ယင်း ဖယောင်းတိုင်ကို သေချာသိမ်း၊ လုံကိုပါ ယူသိမ်းထား၊ ယင်းနောက် ထိုနေရာ တွင် နေကြည့် လုပ်ကိုင်ကြည့်သော် အခြောက်အချမ်းရှိသေးလျှင် အထက် ပါအတိုင်း လုံကိုချပြီး နဂို ဖယောင်း တိုင်ကို ထွန်းရမည်။ မထွန်းခင် ဤသို့ ပြောဆိုလေ။

‘အသင်တို့အား ဝိသည် မေတ္တာစိတ် ဈေးထား၍ တောင်းပန်သော်လည်း မရှိ၊ သို့ကြောင့် ဝိ၏ ဆရာသင် ဂေါတမ၏ အောင်နိုင်ခြင်း ခံရသော ဆရာအာဇာတက ဘီလူးပင်အား တိုင်ကြားပေးအံ့’

ဤသို့ ရွတ်ဆိုပြီး အောက်ပါဂါထာ ကို မီးထွန်းရင်း (၇)ခေါက် ရွတ်ပေးအံ့။

‘ဥုံ အဗ္ဘဝကော ယက္ခော တေဇော ဗလော ယဟိန္ဒိကော အန္တရဗယ်ဝိသေဓတ္တာ သုဝံ ပါဓေတု မံ ယက္ခော’ ထိုဖယောင်းတိုင်ကိုလည်း ကုန်

အောင် မထွန်းနှင့်။ မကုန်ခင် ငြိမ်းကာ သိမ်းထားပြီး အောက်ပါမန္တန်ကို နောက်တစ်နေ့တွင် ရွတ်ဆိုရင်း ထွန်းလေ။

‘ဥုံ ဘုရားဟူက မောက္ခလု (၂၄) တရားဟု သည်ကား ပါလိဂျေ (၅)၊ သံဃဟူသည် ကား သံချပ်ဝတ် (၆၄) ဝူတင်စောရောကို ဆောက်တည်တော်မူသော ရှင်ယာကဿ ပြုသွားတော်မူသည်။ ဆုတ်လေ ခေတ္တ မနေရာတည်း။

ဆုတ်လေဟူလျက် မဆုတ်ဘဲ အပြာစေ သည် နေဝိဗြားမှ ဘုရားမြတ်စွာ ထံတော်မှာ လျှင် ဆုံးမခံသွား၊ သတ္တဝါကား နှင်တို့အား ပျက်ပျက်တုံလေ... ဥုံ ဗုဒ္ဓံသွေ ဖမ္မံဘဲ သံသံရုံ’

ထိုသို့ ရွတ်ဆိုပြီး လုံကို စိုက်ထားခဲ့၊ နံနက်လင်းလျှင် သွားကြည့် လိပ်ပြာ သေ၊ အကောင်ပလောင်မျိုးစုံ သေနေ သည်ကို တွေ့ရတတ်သည်။

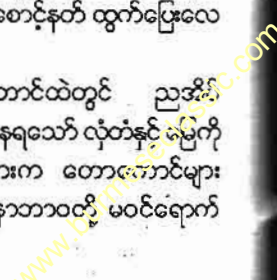
ဤသည်မှာ နာနာဘာဝတို့ ဘဝ ပြောင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုနည်းကို နောက်ဆုံး မရမုသာ သုံးလေ။ သံသရာပါတတ်၏။

၃။ မိန်းမများ မီးပွားနိုင်သော် လုံတံ ကို ဇောက်ထိုးထား အရိုးမှ ရေ လောင်းပြီး ထိုရေကို သောက်စေ က လျင်စွာ ဖွားမြင်၏။ ကွဲ၊ နွားဖြစ် လျှင်လည်း ကျောထက်က ရေ လောင်း ဖွားစေတတ်၏။

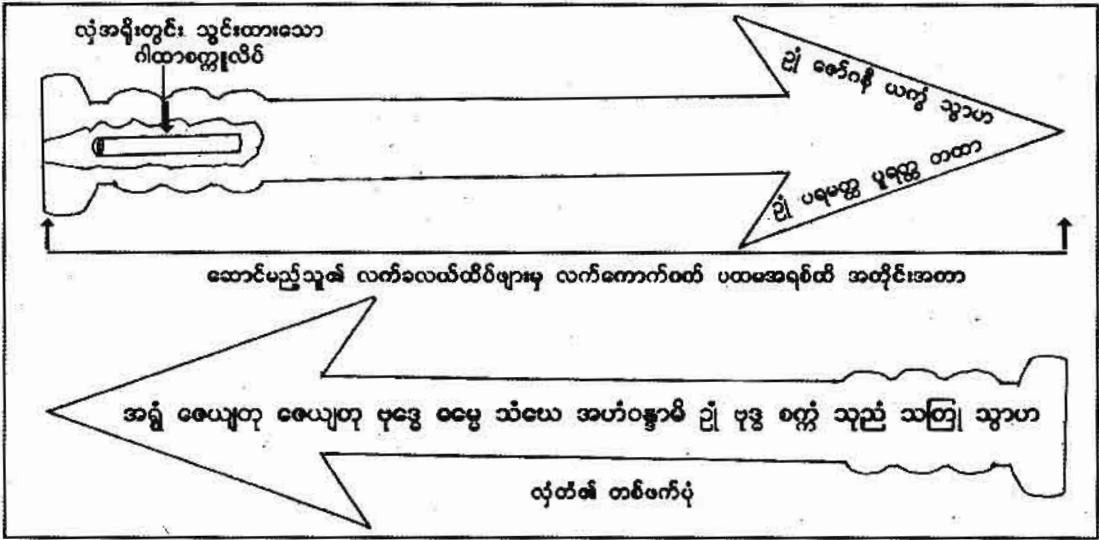
၄။ လုံတံကို စုန်ရေဆန်ရေလောင်း ယင်းရေကို မျက်နှာ၊ နဖူး၊ သုတ် လိမ်းသွားက မြင်သမျှ ဝမ်းထွက် သားကဲ့သို့ ချစ်ခင်၏။

၅။ လုံတံကိုယူ၍ သစ်ပင်ကိုစိုက် သစ်ပင်စောင့်နတ် ထွက်ပြေးလေ ၏။

၆။ တောတောင်ထဲတွင် ညအိပ် ညနေ နေရသော် လုံတံနှင့် မြေကို စည်းသားက တောတောင်များ နှင့် နာနာဘာဝတို့ မဝင်ရောက်

* * *

- နိုင်။
- ၇။ အိမ်၌ ရိုသေစွာထားသော် မိုးကြိုးကွင်း၏။
- ၈။ ပဲ၊ နှမ်း၊ စပါး သိုလှောင်ရာသို့ ထားသော် ပိုးမကျနိုင်။
- ၉။ ကုန်မစွဲသ် နံ့သာငါးပါးရည်နှင့် လှံတံကိုလောင်း၊ ယင်းအရည်နှင့် ကုန်ကိုတောက် လျင်စွာ ထွက်၏။
- ၁၀။ မြွေကိုက်သော် လှံကို နှမ်းဆီ စလောင်း ယင်းဆီနှင့် ကိုက်ရာ လိမ်း၊ သောက်လည်းသောက် မြွေဆိပ်ထွက်၏။
- ၁၁။ မီးတွင်းတွင် တက်၍နေသော် ကနဦး(၁)ပဲသား၊ ရှားစောင်းကြီး ပွင့် (၁)ပဲသား ကြိတ်၍ လှံမှာ အုံပြီး နှာနှပ်၊ အန်လျှင် ချစ်သာ ပြီမှတ်။
- ၁၂။ အထုံအကျင် အညောင်းအညာ မြွေကိုက်မြွေစွဲကို မိဿလင် (၁)ပဲသား၊ နှမ်းဆီ(၁)မှူးသား၊ သံပရာသီး(၁)လုံးဖျော်၍ လှံသွားနှင့်တို့ကာ စုတ်ပေါက်သလို ပေါက်၊ သက်သာပျောက်ကင်း၏။
- ၁၃။ ခဲရသင်စွဲသော် လှံသွားကိုသွေး

ပုစွန်လုံးအဆီ ကြိတ်မှန်ရွက်ရည်နှင့် လှံသွားအပြားနှင့် လိမ်းပေး အညိုအမည်း ဖြစ်လာ၏။

၁၄။ ပယောဂပူ၍ ရယ်၍ငို၍ နေသော် လှံကိုပြ လှံသွားအပြားနှင့် ခေါင်းကိုဖိထား ပယောဂထွက်၏။

၁၅။ အစားအစာမှာ သက်မကင်းရှိသော် လှံကို ညှာဂမိုးရေနှင့်လောင်း ယင်းရေနှင့်တောက်မူလ အပင်းသဏ္ဍာန် ပေါ်၏။

၁၆။ ကြက်တိုက်၊ နွားတိုက် လူချင်းချစ်သော အပြိုင်အဆိုင်တွင် လှံကို ရေလောင်း ယင်းရေကို အနည်းငယ်သောက်၊ ကျန်တာ နဖူးဆံစပ်လိမ်း တစ်ပွဲတိုးကောင်းလှ၏။

ယင်းလို၏ အကျိုးကား ဤမျှသာမဟုတ်ပေ။ ဉာဏ်ရှိလျှင် ရှိသလို ချဲ့ထွင် အသုံးချနိုင်သော လှံတံပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် **လစဉ် လပြည့်နေ့တိုင်း တွင်** လှံကို စီရင်စဉ်က ရေးသားရွတ်ဆိုခဲ့သော မန္တန်များနှင့် (၇)ခေါက်စီ ရွတ်ဖတ်ပေးမှသာ အစဉ်အစွမ်းသတ္တိ ရှိနေတတ်ပြီး လိုသောအချိန် လိုသလို အသုံးချနိုင်ပေမည်။

ယင်းလို၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဖော်ပြရသော်...

* * *

အထက်ပါ နည်းစနစ်များကို အသုံးချရင်း မိမိတို့၏ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာ၍ အခြားသူများ၏ အခက်အခဲများကိုလည်း ဖြေရှင်းပေးနိုင်သည့် လူသူတော်ကောင်းများ ဖြစ်ကြပါစေ။ ။

အောင်မင်းကျော်(၁)တန်တောင်ဂစ်

စာရှုသူ သူတော်အား...

ပညာရှင်များအား...

ဤအစီအရင်တွင် ပါဝင်သော "လှံကို ညှာဂမိုးရေနှင့်လောင်း" ဟု ဝါရာ "ညှာဂမိုးရေ" မှာ မည်သည့် ဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူမှ ရှင်းပြ မထားပါ။ သိရှိသူများမှ ဖော်ပြ ရေးသားပေးပြီကြပါရန်...

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပတ်စပို့အတွက် မျက်နှာရုပ်ဖော်ပြချက်

သောကြာနေ့အတွက်
(ဥပဒေအရ)
လက်ကားဖော်ပြချက်ပုံစံ

လက်ကားဖော်ပြချက်များ

ဘယ်

ကျွန်ုပ်၏အသက် (၂၅)နှစ်အရွယ်၊
 ဟိုလွန်ခဲ့ပြီးသော ၁၉၇၈ ခုနှစ်ခန့်မှာ
 ကချင်ပြည်နယ်၊ ဗန်းမော်မြို့၊ အမှတ်
 (၄၇) ခြေကျင်တပ်ရင်းတွင် တပ်ကြပ်
 ကြီးစာရေး (တတိယတန်း)
 အဖြစ် ကျွန်ုပ် တာဝန် ထမ်း
 ဆောင်ခဲ့စဉ်က ကျွန်ုပ်၏မိသားစု
 နေထိုင်သော အကြပ်ကြီး
 လိုင်းခန်းများရှိရာ အခန်းခန်းချင်း
 အကြပ်ကြီးများ၊ အကြပ်ကြီးများ၏
 ဇနီးများကို ကျွန်ုပ် လက်ကား
 ဟောပြောခဲ့ဖူးပါသည်။
 ယခု ဆောင်းပါးနှင့်
 အတူ
 ကျွန်ုပ်
 ဖော်ပြပေး
 လိုက်သော
 ဘယ်ဘက်ဖဝါး
 ပုံစံပိုင်ရှင်မှာ
 တပ်ကြပ်ကြီး
 တစ်ဦး၏ ဇနီး
 ထိုစဉ်က
 အသက်(၃၆)နှစ်
 ကျွန်ုပ်ထက်
 အသက် (၁၁)နှစ်ကြီးသူ
 ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ အဓိက ဟောချက်များ
 ၁။ မြန်မာနိုင်ငံမှာပဲ အခြေချ နေထိုင်ရ
 လိမ့်မယ်။ ပြည်ပနိုင်ငံရပ်ခြားတွေ
 မှာ ကြာကြာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်
 နေထိုင်ရဖို့ မရှိဘူး။
 [“က”အကွရာနဲ့ ညွှန်ကြားတဲ့
 အသက်လမ်းကြောင်း အရင်ဆိုင်း

က သောကြာဂြိုဟ်နံထဲကို ကွေးဝင်
ခြင်းကြောင့် ဟောခြင်းဖြစ်ပါတယ်။]

၂။ ဗုဒ္ဓဂါယာဘုရားဖူး ခရီးလိုမျိုး၊
စင်ကာပူအလည်ခရီးလိုမျိုး ပြည်ပ
ခရီးတို့ နှစ်ခါလောက် သွားရတတ်
တယ်။

['ခ'အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့
အသက်လမ်းကြောင်း အရင်းမှ
နိုင်ငံခြားခရီးလမ်းကြောင်း တိုလေး
(၂)ချောင်းရှိ၍ ဟောခြင်းဖြစ်ပါ
တယ်။]

၃။ သားသမီးများပေမယ့် (၂)
ယောက်ပဲ ထူးချွန်ကြီးပွားမယ်။
အကျိုးခံစားရမယ်။ သားက ပိုပြီး
အကျိုးပေးမယ်။ အငယ်တွေ
ပိုအကျိုးပေးမယ်။

['ဂ'အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့
လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံ
မှာ သားသမီးလမ်းကြောင်းငယ်
(၅)ခုလောက်ရှိပေမယ့်လမ်းကြောင်း
(၂)ကြောင်းကသာ ပိုပြီး ရှည်လျား
ထင်ရှားတယ်။

လက်ဖဝါးစောင်းနဲ့ ဝေးရာဘက်
က သားသမီးလမ်းတွေ ပိုထင်ရှား
တယ်။ သားလမ်းကြောင်းက
ပိုကောင်းတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလို
ဟောတာပါ။]

၄။ အသက်(၅၀)ကျော်ရင် ရွှေငွေ
ရတနာဥစ္စာပစ္စည်း လိုရာ မရှား
ပေါများပြည့်စုံပြီး ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
လဲ လူချစ်လူခင်ပေါများ ဂုဏ်
သတင်း ထင်ရှားမယ်။

['ဃ'အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့
ထက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေ
ဂြိုဟ်နံနဲ့ နီးတဲ့နေရာမှာ ခပ်စောင်း
အင်း ကြာဖူးပုံ၊ ကျောက်မျက်ပုံ
အိတ်အမြဲအံ့ ထင်ရှားတွေ့ရှိရလို့
ဟောခြင်းဖြစ်ပါတယ်။]

၅။ အသက်ကြီးပိုင်း ရောက်လေ
အလှူအတန်းတွေ ပြုရလေ၊
ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အကျင့်စရုဏ
တွေ ပိုလုပ်နိုင်လေဖြစ်ပြီး ပိုမိုအေး
ချမ်းတဲ့ ဘဝမျိုး ရရှိမယ်။

['င'အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့
လက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်နံ
မှာ ထောင်လိုက်မျဉ်းမတ် ထင်ရှား
နေပြီး အကူလမ်းကြောင်း အပြိုင်ရှိ
နေခြင်းကြောင့် ဟောခြင်း ဖြစ်ပါ
တယ်။]

၆။ အိမ်ထောင်ရေး ရာသက်ပန်
ပျော်ရွှင်နိုင်မြဲမယ်။ အိမ်ထောင်ရေး
ဒုက္ခသောက္ခကြီးတွေ မကြုံရနိုင်
ဘူး။

['စ'အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့
နုလုံးလမ်းကြောင်း အဖျားဟာ
လက်ညှိုးနဲ့ လက်ခလယ်ကြား
ကြားသပတေးဂြိုဟ်နံနဲ့ စနေဂြိုဟ်နံ
ကြားနေရာမှာ ခက်ရင်းသုံးခုပုံ
အညွှန်အခက်တက်နေပုံ သင်္ကေတ
မျိုးရှိလို့ ဟောခြင်းဖြစ်ပါတယ်။]

၇။ မြင့်မားတဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေ
အကောင်အထည် ပေါ်လာမယ်။
သားသမီးတွေထဲမှာ အလုပ်အကိုင်
အဆင့်အတန်း ရာထူးဩဇာ
မြင့်မားသူတွေ ထွက်ပေါ် ဖြစ်ပေါ်
လာမယ်။

['ဆ'အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့
လက်ညှိုးအောက် ကြားသပတေး
ဂြိုဟ်နံမှာ ရည်မှန်းချက်လမ်း
ကြောင်း ထင်ရှားပြီး အင်းကွက်ပုံ
တွေနဲ့ ဆက်သွယ်နေခြင်းကြောင့်
ဟောခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။]

၈။ တစ်နေ့မှာ လက်မထောင်နိုင်
လောက်တဲ့ အဆင့်အတန်း
အခြေအနေ မြင့်မားတိုးတက်ခြင်း
ကို ကြုံရမယ်။

သမထ၊ ဝိပဿနာ အားထုတ်ရင်
အကြားအမြင်ရခြင်း၊ အသိထူး၊
တရားထူး ရခြင်းမျိုးဖြစ်မယ်။

['ဇ'အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့
လက်မရဲ့ ပထမအဆစ်မှာ ခရေပွင့်
ပုံသင်္ကေတ ထင်ရှားရှိလို့ ဟောခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်။]

၉။ ကျယ်ဝန်းတဲ့ ကိုယ်ပိုင်ခြံမြေ၊
ခမ်းနားထည်ဝါတဲ့ တိုက်တာ
အိုးအိမ်၊ တန်ဖိုးမြင့်မားတဲ့
မော်တော်ကား ပိုင်ဆိုင်နေထိုင်
စီးနင်းခြင်းမျိုးတွေ ဖြစ်လာမယ်။

['ဈ'အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့
နုလုံးလမ်းကြောင်းနဲ့ ဦးခေါင်းလမ်း
ကြောင်းကြား စတုဂံလွင်ပြင်မှာ
စတုဂံကွက် သင်္ကေတတွေ ရှိနေလို့
ဟောခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။]

ယခုဆိုရင် ကျွန်ုပ် အသက်(၆၀)၊
လက္ခဏာရှင်အမျိုးသမီးရဲ့ အသက်
(၇၀)နှစ်မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ရန်ကုန်မြို့ရဲ့
မြို့နယ်တစ်ခုထဲမှာ လာပြီးဆုံစည်းကြ
ပြန်တယ်။

နံပါတ်(၁) ဟောကွက်အတွက်
မြန်မာနိုင်ငံမှာပဲ အခြေချနေထိုင်ပါ
တယ်။

နံပါတ်(၂) အခြေအတွက် ပြည်ပ
ခရီး၊ ဘုရားဖူးခရီး သွားခဲ့ရပြီ။

နံပါတ်(၃)အဟောအတွက် သား
သမီး(၅)ယောက်မှာ စတုတ္ထသမီးက
အရာရှိကြီးကတော်၊ သားအငယ်ဆုံး
က ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် လူပျိုကြီး မိဘကို
လုပ်ကျွေးနေတယ်။

နံပါတ်(၄) အဟောအတွက်
အသက်(၅၉)နှစ်ကျော်မှာ ကိုယ်ပိုင်
တိုက်အိမ်သစ်ကြီးတွေ၊ ကားသစ်ကြီး
တွေ၊ ရွှေလက်ကောက် တံတောင်ပစ်
ရောက်အောင် ပြည့်စုံနေပြီ။

နံပါတ်(၅)အဟောအတွက် တရား

မွန်မိုးတု

ဆံပင်ဆန်နုကံ့ဇာနည်အေး

လက်ဖက်ခြောက် အကောင်းစား (“တော်ဘွားနှုတ်ခမ်းမွေး” လက်ဖက်ခြောက်ဟုခေါ်ကြသည့်လက်ဖက်ညွန့်အနု သီးသန့်ပြုလုပ်ထားသော လက်ဖက်ခြောက်ကိုသို့ အမျိုးအစားကို ရည်ညွှန်းပါသည်။)ကို သုံးရသည်။

မိမိ၏ လက်ယာဘက်လက်တွင်း တစ်ဆုပ်စာမျှကို လက်ဖက်ရည်အကြမ်းပန်းကန်၌ထည့်ပါ။ အုန်းဆီလက်ဖက်ခြောက် မြုပ်အောင် ဖြည့်၍ ပေါင်းချောင်ဖြင့် ပေါင်းပါ။ပေါင်းချောင်မရှိပါက ဒယ်အိုးတစ်ခုတွင် ပန်းကန်လုံးကြီးတစ်လုံးကို မှောက်လျက် ရေမြှုပ်ရုံဖြည့်ပါ။ ယင်းအထက်မှ လက်ဖက်ခြောက် ပန်းကန်ကို တင်ကာ ရေဆူအောင်တည်ပါ။

မိနစ်(၂၀)မျှ ပေါင်းပြီးနောက် အအေးခံလျက် ပုလင်းတစ်ခုအတွင်း (လက်ဖက်ခြောက်အပါအဝင်) ပြောင်းထည့်ပါ။

ထိုအုန်းဆီကို နေ့စဉ် လိမ်းကျံပေးရသည်။ နံနက်စောစောအချိန် သို့မဟုတ် သင့်ရာအချိန်တွင် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် မပျက်မကွက် လိမ်းပေးရသည်။ ဦးရေအတွင်းသို့ ဆီစိမ့်ဝင်အောင် လိမ်းကျံဖိနှိပ်ပေးပါ။

ဤသို့ စွဲမြဲ လိမ်းကျံပေးခြင်းဖြင့် ဆံပင်ပွခြင်း (အဖျားကွဲခြင်း)၊ ကျွတ်ခြင်း၊ ဦးရေပြားပူခြင်း၊ ဆံပင်အရောင်ပွဲခြင်း စသည်တို့ကို ကာကွယ်ပေးသည်။

ဆံပင် ရှည်လျား နက်မှောင်စေ
၁၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။ အရွယ်အိုသော်လည်း ဆံပင်ဖြူခြင်းကို နှောင့်နှေးစေသည်။ ဒက်၊ ဇောက်စသည် ဦးရေပြားရောဂါများကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေသည်ဟု သိရ၏။

ပေါင်မြို့နယ်၊ ဇင်းကျိုက်ကျေးရွာနေ အသက်(၉၂)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော “အဖိုးအေး” နှင့် ၁၃၃၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလတွင် ဆုံတွေ့ရာမှ ပြောပြသော မွန်တိုင်းရင်းဆေးနည်း ဖြစ်သည်။

အဖိုးအေးသည် အသက်ပင် (၉၀) ကျော်ပြီဖြစ်သော်လည်း အသက်(၆၀) အရွယ်ကဲ့သို့ နပျိုဖျတ်လတ်၍ ဆံပင်များ ရှည်လျား နက်မှောင်နေဆဲ ဖြစ်လေသည်။

အဖိုးအေး အသက်(၁၀၀)ပြည့်သည်အထိ ရောဂါဘယ ကြီးမားစွာ ခံစားရခြင်းမရှိဘဲ မော်တော်ယာဉ်မတော်တဆဖြစ်၍ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း သိရ၏။ အဘိုး ကောင်းရာသုဂတိလားရောက်နိုင်ပါစေ။

စောသိင်းလ

စာမျက်နှာ (၁၅၉)မှ အဆက်

စခန်းတွေ ဝင်နေပြီ။ အလှူအတန်းကြီးတွေ ပြုနေရပြီ။

နံပါတ်(၆) အဟောအတွက် ယခုအသက်(၇၀)ကျော်အချိန်အထိ အိမ်ထောင်သက် နှစ်(၅၀)အထိ ခင်ပွန်းနှင့် အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင် ခိုင်မြဲစွာ ပေါင်းသင်းနေရပြီ။

နံပါတ်(၇)အဟောအတွက် သားနှင့် သမီးရဲ့ အဆင့်အတန်း ရာထူးဂုဏ်ထူးတွေကြောင့် မိခင်လဲ ဂုဏ်သိက္ခာဩဇာ မြင့်မားနေတယ်။

နံပါတ်(၈)အဟောအတွက် ယခုအခါ အကြားအမြင် အဟောအပြော ပုန်ကန်ကြောင်း ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သတင်းထွက်နေပြီ။

နံပါတ်(၉)အဟောအတွက် တန်ဖိုးမြင့်မားတဲ့ တိုက်တာ ခြံမြေ ယာဉ်ကားတွေ ပြည့်စုံနေပြီ။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၄၀)ကျော်က တပ်မတော်မှာ သာမန် အခြားအဆင့်စစ်မှုထမ်းတစ်ဦးရဲ့ ဇနီးဘဝနဲ့ အိမ်မပိုင်၊ မြေမပိုင်၊ ကားမရှိ၊ ဥစ္စာပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှု နတ္ထိနဲ့ ရုန်းကန်ခဲ့ရပေမယ့် လက္ခဏာကောင်းတဲ့အတွက် ယခုတော့ လူချမ်းသာစာရင်း ဝင်နေပြီ။

“လှိုထမ်းလာတာ မြင်ရပေမယ့် ကံထမ်းလာတာ မမြင်ရဘူး” ဆိုတဲ့ ရှေးလူကြီးစကားဟာ အမှန်ပါပဲ။ ယနေ့ ဆင်းရဲချို့တဲ့နေသူတွေဟာ နောင်အခါ လူချမ်းသာတွေ ဖြစ်လာနိုင်တယ်ဆိုတာ သူတို့ရဲ့လက္ခဏာမှာ ပါရှိပြီးသားပါ။

ဒါပေမယ့် ချမ်းသာမယ့် အချိန်ကို ထိုင်စောင့်နေလို့တော့ မရပါဘူး။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ လှုပ်ရှားကြိုးစားပြီး အတိတ်ကံတွေ ပွင့်လာအောင် လှုပ်ရမယ်ဆိုတာကိုတော့ သိထားဖို့ လိုပါတယ်။

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုး (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာမေဇင်ပညာသုတေသီ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ် ကျန်းမာဝါစေ တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း

ဆရာ ဦးသီဟ

(တဆ-၀၇၉၈၀)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

အစာအိမ်ရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြော့မြော့ မော့လှည့်ကု

“သဗ္ဗရောဂမူလံ အ၊ဖိတ္တံ”
အနာရောဂါအပေါင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်စွဲကပ်လာခြင်းဟာ အစာခြေချက်မှ မမှန်ကန်မှုကြောင့် အစာအိမ်ကို အကြောင်းခံပြီး ဖြစ်လာရတယ်လို့ ရှေးတိုင်းရင်းဆေး ပညာရှင်ကြီးများက မိန့်ဆိုထားပါတယ်။

အစာအိမ်ရောဂါဟာ အဖျားရောဂါလိုပဲ လူတိုင်း ဖြစ်လွယ်ပြီး နောက်ဆက်တွဲ ဆင့်ပွားရောဂါတွေ မွေးထုတ်ရာ ရောဂါတွေရဲ့ ရေသောက်မြစ်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ အစာအိမ်ရောဂါရဲ့ဖြစ်စဉ်နဲ့ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းတွေကို သိရှိမှတ်သားနိုင်ဖို့အတွက် တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ ဆရာဦးသီဟနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးသီဟက တိုင်းရင်းဆေး ဆရာကြီးဦးဝင်းလေးနဲ့ တိုင်းရင်းဆေးဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းတို့ရဲ့ သား ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကုသက် (၁၅)နှစ်ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသီဟနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

▲ “ဒီဟိတ် ဆရာနဲ့ ဆွေးနွေးဆုံတဲ့ ရောက်တာတွေ အစာအိမ်ရောဂါကို ကြိုတင်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများကို ဆွေးနွေးဆင်ခြင်ပါမယ်။”

ဆရာဦးသီဟ (တဆ-၀၇၉၈၀)

နုထမ အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ပြောပြထားပါ။

- အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့...
 - ၁။ အချိန်မဲ့ အခါမဲ့ အစားအစာ စားသုံးခြင်း။
 - ၂။ အစာမကြေမီ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း တစ်ဖန် စားသောက်ခြင်း။
 - ၃။ အချိန်မဲ့ အခါမဲ့ အိပ်စက်ခြင်း။
 - ၄။ ရေကို လွန်ကဲစွာ သောက်သုံးခြင်း။
 - ၅။ အစားအစာကို ရံခါ အနည်းငယ်သာ စားပြီး၊ ရံခါ လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်း။
 - ၆။ အေးလွန်း၊ ပူလွန်း အစွန်းရောက်သော အစားအစာများ လွန်ကျူး

- စွာ စားသောက်ခြင်း။
- ၇။ နေပူ၊ မီးပူ ခံလွန်းခြင်း။ ရေအေးလေအေးတို့ကို လွန်ကျူးစွာခံခြင်း။
- ၈။ ဆာလောင်နေသော်လည်း အလုပ်ဖိစီးချိန်ဖြစ်၍ အစားအစာ မစားသောက်ခြင်း။
- ၉။ ပြင်းထန်မှု အာနိသင်ရှိသော ဆေးဝါးကို အစာမရှိချိန်တွင် စားသုံးခြင်း။
- ၁၀။ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်တို့ရဲ့ အဟုန်ကို ချုပ်တည်းတားမြစ်ခြင်း။
- ၁၁။ ကူသော၊ မစ္စရိယ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ သောက၊ မာန်မာန စတဲ့ ညစ်ညူးသော အကုသိုလ်စိတ်များ ယဉ်းပွဲဖြစ်

ပေါ်နေခြင်း...

စတဲ့ အကြောင်းရင်းချက်များဟာ အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ နီဒါန်း အကြောင်းအရာများ ဖြစ်ပါတယ်'

▲ 'အစာအိမ်ရောဂါတွေမှာ သလိပ်အိမ် သည်းခြေအိမ်၊ လေအိမ် စတဲ့ ဒေါသသုံးပါး လွန်ကဲပြီးဖြစ်တဲ့ အစာအိမ်ရောဂါတွေရဲ့ လက္ခဏာ တွေကို အိမ်တစ်ဖန်နှင့် ခွဲခြားပြီး ပြောပြပေးပါဦးသော'

○ 'သလိပ်ဒေါသ လွန်ပြီးဖြစ်ရတဲ့ အစာအိမ်ရောဂါရဲ့ လက္ခဏာ များကတော့...

၁။ ကိုယ်၊စိတ်၊ နှလုံးသုံးပါးတို့ လေးလံ ခြင်း၊

၂။ အစာအိမ် ရံဖန်ရံခါအောင့်ပြီး နာကျင်ခြင်း၊

၃။ စားပြီးသော အစားအစာ မကြေညက်ခြင်း၊

၄။ မပျို့မအန်ခြင်း၊

၅။ လေချဉ်မတက်ခြင်း၊

၆။ စားချဉ်မပြန်ခြင်း၊

၇။ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း၊

၈။ အစာကို လက်မခံခြင်း၊ သလိပ်များ ပြန်၍အန်ခြင်း၊

၉။ တံတွေးမျိုခြင်း၊ အာစိုခြင်း၊ ခွဲခြင်း၊

၁၀။ လျှာဖြူခြင်း...

စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ သလိပ်ဒေါသလွန်ပြီးဖြစ်တဲ့ အစာအိမ်ရောဂါ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

သည်းခြေဒေါသ လွန်ပြီးဖြစ်တဲ့ အစာအိမ်ရောဂါ လက္ခဏာများကတော့...

၁။ အစာကြေညက်လွယ်ခြင်း၊

၂။ ဝမ်း၊ ရင်ပူခြင်း၊ ကိုယ်သားကိုယ် ရေပူခြင်း၊

၃။ ရေငတ်ခြင်း၊

၄။ မူးဝေခြင်း၊

၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သဘာဝပျားရည်ဟာ အစာအိမ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါဒဏ်ကို အစာလဲသေးဖြစ်ပါတယ်...

၅။ လေချဉ်တက်ခြင်း၊

၆။ ချွေးထွက်ခြင်း၊

၇။ တံတွေးချဉ်ခြင်း၊ အာပူခြင်း၊

၈။ လျှာနီခြင်း၊

၉။ ဆီးပူခြင်း၊

၁၀။ ဝမ်းချုပ်ခြင်း...

စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ သည်းခြေဒေါသ လွန်ပြီးဖြစ်တဲ့ အစာအိမ်ရောဂါ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

လေဒေါသလွန်ပြီးဖြစ်တဲ့ အစာအိမ်ရောဂါ လက္ခဏာတွေကတော့...

၁။ အစာမကြေတစ်ခါ ကြေတစ်လှည့် ရှိတတ်ခြင်း၊

၂။ ဝမ်းဗိုက်ထိုးကျင်ခြင်း၊

၃။ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်ဖြစ်ခြင်း၊

၄။ အစာအိမ်နာကျင်ခြင်း၊

၅။ ဘယ်၊ညာ နောက်ကျောများ တက်ခြင်း၊

၆။ ပျို့အန်ခြင်း၊

၇။ လေချဉ်တက်ခြင်း၊

၈။ စားချဉ်ပြန်ခြင်း၊

၉။ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ တောင့်တင်းခြင်း၊

၁၀။ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ် လေတို့ချုပ်ခြင်း၊

၁၁။ တံတွေးခါးခြင်း၊ အာခြောက်ခြင်း၊

၁၂။ လျှာဝါခြင်း...

စတဲ့လက္ခဏာများဟာလေဒေါသ လွန်ကဲပြီးဖြစ်တဲ့ အစာအိမ်ရောဂါ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်'

▲ 'အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ သလိပ်၊ သည်းခြေ၊လေ စတဲ့ ဒေါသသုံးပါး အိမ်တစ်ဖန်နှင့် ခွဲခြားပြီး ပြောပြပေးပါဦး သော'

○ 'ဒေါသသုံးပါး ပေါင်းစပ်ပြီးဖြစ်တဲ့ သန္နိပါတ်အစာအိမ် ရောဂါရဲ့ လက္ခဏာများကတော့...

၁။ အမြဲတမ်း အစာမကြေဖြစ်ခြင်း၊

၂။ ခြေဖျားလက်ဖျား အမြဲအေးခြင်း၊

၃။ နောက်ကျော အမြဲတက်ခြင်း၊

၄။ ဦးခေါင်း အမြဲမူးဝေထိုင်းထိုင်းခြင်း၊

၅။ အစားအစာ မစားဘဲ မနေနိုင်ခြင်း၊

၆။ စားပြီးအစာ ပြန်အန်တတ်ခြင်း၊

၇။ အစားအစာ မရှိတဲ့အခါ ရင်မှာ ပူလောင်နေခြင်း၊

၈။ အစာရှိတဲ့အခါ ရင်တောင့်ပြီး အနေခက်ခြင်း၊

၉။ လျှာရဲ့အလယ်မှာဖြူပြီး ဘေးမှာ ဝါနေခြင်း၊

၁၀။ လျှာရဲ့အလယ်မှာ ဝါပြီး ဘေးမှာ ဖြူနေခြင်း၊

၁၁။ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊

၁၂။ ဆီးနီ၊ ဆီးဝါ၊ ဆီနည်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးပူခြင်း၊

၁၃။ တစ်ခါတစ်ရံ အစာပျက် ဝမ်းများ သွားခြင်း၊

၁၄။ ချဉ်၊ ခါး၊ စပ် အရသာများ အန်ခြင်း...

စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ သန္နိပါတ် အစာအိမ်ရောဂါလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်'

▲ အစားလဲဆေး ဆေးလဲအစား ဆိုသလို အစားအိမ်ရောဂါကို ကာကွယ် နိုင်တဲ့ အစားအစားများကို သိရှိရမိ ဆရာ

○ သဘာဝပျားရည်ဟာ အစားအိမ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါအတွက် အစားလဲဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပျားရည်ထဲမှာ သဘာဝဓိတာမင်များ၊ သတ္တုဓာတ်များ ပါဝင်ပါတယ်။ ပျားရည်သောက်ခြင်းဖြင့် အစာကို ကြေလွယ်ပါတယ်။

အစားအိမ်ရောဂါဖြစ်ရင် ဟိုက်ဒရိုကလိုရစ်အက်စစ် မြင့်တက်မှုကြောင့် ပျို့အန်ခြင်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ပျားရည်ဟာ ဟိုက်ဒရိုကလိုရစ်အက်စစ် လွန်ကဲမှုကို လျော့ချပေးနိုင်ပါတယ်။ အစားအိမ်နဲ့ အူလမ်းကြောင်း ကျန်းမာရေး လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်ပါတယ်။

(၂၅.၇.၂၀၀၈) နွေက အင်တာနက် ကျန်းမာရေးသတင်းတစ်ပုဒ်မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ အစားအိမ် ကာကွယ်နိုင်တဲ့ သတင်းမှာ “သခွားမွှေးသီးကို ပုံမှန် စားသုံးလျှင် အစားအိမ်ရောဂါကို ကာကွယ်နိုင်” ဆိုတဲ့ သတင်းပင် ဖြစ်ပါတယ်။

သဘာဝ သခွားမွှေးသီးမှာ ရေဓာတ်၊ ကယ်လိုရီ၊ ပရိုတင်းကာဗိုဟိုက်ဒရိတ်၊ အမိုင်ဓာတ်၊ ဂလူးကို့စ်တို့ ကြွယ်ဝစွာ ပါဝင်တဲ့အတွက် အစားအိမ် ဖြစ်စေပြီး ဆေးဖက်လဲဝင်တဲ့ အစားအစာ ဖြစ်ပါတယ်။

သခွားမွှေးသီးကို တယ်ဟိုနာ နှစ်ခြင်း စားသုံးခြင်းဖြင့် အစားအိမ် ရောဂါနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဘက်ရောဂါ ခြစ်ပွား နှုတ်များ လျော့ကျသက်သာစေနိုင် ကြောင်း၊ အထူးကုသုတေသန ပညာရှင်များ ထုတ်ဖော်ပြောကြား ထုတ်ဖော်ပြောကြား ထုတ်ဖော်ပြောကြား နှစ်သားမိပါတယ်။

မြန်မာ့ရိုးရာ အစားအိမ် ကြိုတင်

နန္ဒင်းဆီးကျ

ခွယ်ချိနဲ့ ဆတူရောဂါပဋိ

သဘာဝပျားရည်နဲ့...

ကာကွယ်နိုင်တဲ့ ဆေးကတော့ နန္ဒင်းဆီးကျ နှယ်ချိနဲ့ ဆတူရောဂါပဋိ သဘာဝပျားရည်စစ်စစ်နဲ့ မပျစ်မကျ ရောကာ တစ်နေ့ လက်ဖက်ရည် တစ်ဖွန်း ရေကျက်အေးနဲ့ သုံးစွဲရင် အစားအိမ်ရောဂါကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်သလို အစားအိမ်ရောဂါဝေဒနာရှင် အတွက် သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဆေးနည်းလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ အစားအိမ်ရောဂါ ကြိုတင် ကာကွယ်နည်းများကို ထက်ပြီး ပြောပြပေးပါဦးဆရာ

○ အစားအိမ်ရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းကို ပြောရရင် ထမင်းစားချိန် ပုံမှန် စားသောက်ရပါမယ်။ ဥပမာ မနက်(၁၀)နာရီမှာ ထမင်းစားချိန် သတ်မှတ်ပြီး ညနေ (၅)နာရီမှာ ထမင်းစားချိန် သတ်မှတ်ထားရပါမယ်။ ကျန်တဲ့ အချိန်တွေမှာ ဖြည့်စာအဖြစ် မုန့်၊ လက်ဖက်ရည်များ စားသောက်ရပါမယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ လွန်ကဲစွာ စားပြီး တစ်ခါတစ်ရံ နည်းနည်းစားတာမျိုး ရှောင်ကြဉ်ဖို့ လိုပါတယ်။ အချိန်ပဲ့ အခါပဲ့ အိပ်ခြင်းမျိုး ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ အစားအစာ စားချိန်မှာ အိပ်နေပြီး ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အချိန်မှာ အစားအစာ စားတာမျိုး မလုပ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အစားအစာ အနည်းငယ်သာ စားပြီး ရေကို လွန်ကျူးစွာ သောက်

ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ အစားအစာကို ပုံမှန်စားသောက်သလို ရေကို တစ်နေ့တာအတွက် ဖန်ခွက်(၈)ခွက် သောက်သင့်ပါတယ်။

နေရာသီမှာ ပိုသောက်တာ အန္တရာယ်မရှိပေမယ့် မိုးရာသီနဲ့ ဆောင်းရာသီမှာ ပုံမှန်ဖန်ခွက်(၈)ခွက် ရေသောက်ဖို့ လိုပါတယ်။

အရက်၊ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းတို့ကို လုံးဝ သောက်သုံးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

ငရုတ်သီး၊ ချင်း၊ မျှစ်၊ ရှိ၊ တညင်းသီး၊ ဒူးရင်းသီး၊ ဆူးပုပ်ကြီး၊ ဆူးပုပ်လေး စတဲ့ အပူစာများကို လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

အထူးသဖြင့် အကျိုးပြုဓာတ် လုံးဝ ပါရှိတဲ့ တညင်းသီးကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ တညင်းသီးဟာ လွန်ကဲစွာ စားရင် ကျောက်ကပ်ပျက်စီးစေတဲ့ အသီးအနှံ ဖြစ်ပါတယ်။

ဝက်သား၊ ဝမ်းတွင်းသားမျိုးစုံ၊ မြေအောင်းသား၊ အဆီအစေးများတဲ့ ကောက်ညင်းများ လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရင် ကောင်းပါတယ်။ မရှောင်နိုင်ရင် အနည်းငယ်သာ စားသင့်ပါတယ်။

ဝက်သားဆိုရင် အသာချည်းသက် သက်စားရင် အာဟာရဓာတ် ဖြစ်စေပေမယ့် အဆီများ လွန်ကဲစွာ စားရင် ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။ နေပူပိုင်းပူခဲလွန်းခြင်း၊ လေအေး

စက်မှုပညာတို့နှင့် နေထိုင်မှုများခြင်း ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။ ပုံပြင်ဆင့် နေရောင် အောက်မှ ပြန်လာပြီး ရုတ်တရက် ပန်ကာလေ့၊ လေအေးစက်ထဲ ဝင် ရောက်နေထိုင်ခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ဖို့ ဆင်ခြင်ရပါမည်။

ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ် လေအဟုန်တို့ ချုပ်တည်းတားမြစ်ခြင်းမျိုးကို ဆင်ခြင် ရပါမည်။ “ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ” ဆိုတဲ့ စကားရပ်အတိုင်း နေ့စဉ် ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ရပါမည်။

တစ်ပတ်မှာ ငါး(၂)ရက်စားပြီး အသားကိုလဲ (၂)ရက်စားသင့်ပါတယ်။ အနီရောင်အသား လွန်ကဲစွာ စားရင် ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်စေပါတယ်။ နေ့စဉ် စားသောက်တဲ့ ဟင်းလျာထဲမှာ အသီး အနှံများ ပါဝင်အောင် ချက်ပြုတ်စား သောက်ရပါမည်။

ဥပမာ ပန်းဂေါ်ဖီ၊ ပန်းဂေါ်ဖီစိမ်း၊ မုန့်လာဥနီ၊ မုန့်လာဥဖြူ၊ ဂေါ်ရခါးသီး၊ ဘူးသီး၊ ဟင်းနုနယ်၊ ခရမ်းချဉ်သီး

ကန်စွန်းရွက်၊ မုန့်လာရွက်၊ ဆလတ် ရွက် စတဲ့ ရာသီအလိုက် အစားအစာ များ ပါဝင်အောင် ချက်ပြုတ်စား သောက်ပြီး ဟင်းချိုအနေနဲ့ ဒန့်သလွန် ရွက်ဟင်းချို၊ ဘူးသီး၊ ဘူးရွက်ဟင်းချို၊ ကြက်သဟင်းရွက် ဟင်းချိုများကို သောက်သုံးရပါမည်။

ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်စေတဲ့ (Ready Made) အဆင်သင့် အစားအစာများ၊ အကင်များ၊ ကြော်လှော်ထားသော တာရှည်ခံ အစားအစာများ၊ အချိုမှုန့် များကို စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ် ရပါမည်။

အထူးသဖြင့် ဒံပေါက်ထမင်းစားပြီး အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း အုန်းနို့ ခေါက်ဆွဲစားခြင်း လုံးဝ ရှောင်ကြဉ် ရပါမည်။ သွေးတိုးဆီးချိုရောဂါ ရှိသူ များစားရင် ဦးနှောက်သွေးကြောပေါက် ခြင်း၊ ဦးနှောက်သွေးကြောပိတ်ခြင်း၊ လေဖြတ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပြီး အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရတဲ့အထိ

ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ နောက်ဆုံး ပြောချင်တာက ဣဿာ၊ မစ္ဆရီယ၊ လောဘာ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ သောက၊ မာန်မာန စတဲ့ ညစ်ညူးတဲ့ အကုသိုလ်စိတ်တွေ ပယ်ရှားပြီး ဗြဟ္မစိုရ်တရား လက်ကိုင် ထားရင် ရောဂါကို ကာကွယ်ရုံသာ မက လောကချမ်းသာတရား ရရှိနိုင် မှာဖြစ်ကြောင်း ပြောချင်ပါတယ်။

▲ ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုသာ ဝယ်ရပါမည်။
○ ဆရာ ဦးသီဟနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင် တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးသီဟ
ကျွန်းမာပါစေတီငါးရမ်းဆေးကုခန်း
အမှတ်(၈၂)၊ ဇေယျပမ်း (၁၀)ရပ်ကွက်၊
ထောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း-၀၉ ၄၂၀၀၆၆၂၅၈
၀၉ ၇၃၀၈၅၀၀ ၀၉ ၅၁၅၅၇၇၀

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

စာမျက်နှာ (၁၆၆) မှ အဆက်

ရွှေမြန်မာများအကြိုက် ခံတွင်းလိုက် ဓာတ်ကြိုက် ရာသီစာ ဟင်းစပ်များ အဖြစ် တွဲစပ်စီမံပေးထားသည့် "ဓာတ်စာဟင်းလျာ" များ ဖြစ်ပါ သည်။

စားသမျှ ဆေးဖက်ဝင်၍ ကျန်းမာ ကြပါစေ။

ဆရာ မင်းချမ်းသာ

စာရွှေသူ စာဖတ်ပိုင်သတ်တို့အင်ဗျာ...

စာအုပ်ထွက်ရက်နှင့် ကိုက်ညီအောင် ယခု ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၀၁၇ ခုနှစ် ထုတ်တွင် ကိုက်ညီသည့် တန်ဆောင်မုန်းလအတွက်သာ ထည့်သွင်းထား ပါသည်။

ဒီဇင်ဘာလ၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်ထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါဝင်ရမည့် သီတင်းကျွတ်လအတွက် ထည့်သွင်းရမည်ကို တော်သလင်းလ အတွက် ထည့်သွင်းလိုက်ခြင်းကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ပေးကြပါရန် တောင်းပန် အပ်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက် ဖုန်းနံပါတ်အသစ်များ...
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈၅၊ ၀၉-၉၆၈၀၀၄၁၉၂။

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဇာတ်စာ

စာန်ဆောင်ပုန်းလ

မြိစ္ဆရာသီ (Scorpio)

နက္ခတ်ဇာတ်စာ

ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ

(၁၂)ရာသီခွင်ထဲမှ မြိစ္ဆရာသီ (Scorpio)ကို “ခဲပွင့်တုန်း တန်ဆောင်မုန်း”ဟု တန်ဆောင်မုန်းလ၏ ရာသီပန်းအဖြစ် ရွှေဝါရောင် ခဲပန်းပွင့်လေးများကို သတ်မှတ်ကြပြီး...

ကြတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ပြီး သာသနာတော်မှာ အမြတ်ဆုံး အလှူဒါနတစ်ခုဖြစ်သော ကထိန်သက်န်းကပ်လှူပွဲတော်သည် ရာသီပွဲတော်ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာ့ (၁၂)လရာသီများထဲတွင် ထူးထူးခြားခြား ဆေးဖက်ဝင် စားဖွယ်ရာထူး ပေါ်ထွက်သည့် လရာသီဆိုလည်း မမှားပါ။

တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ညကောင်းကင်မှာ ကြတ္တိကာနက္ခတ်စန်းယုဉ်သော အချိန်အခါ သမယမှာ မဲဇလီပင်မှ မဲဇလီအဖူးအပွင့်များတွင် ထူးထူးခြားခြား နက္ခတ်မိပြီး ဆေးပေါင်းခ သိဒ္ဓိဝင်၍ ထိုအချိန်အခါ သမယတွင်...

မဲဇလီအဖူးအပွင့်များကို ခူးယူ၍ သုပ်စားပါက စားသုံးသူများတွင် ဆေးသိဒ္ဓိဝင် ဆေးပေါင်းခ၍ တစ်နှစ်တာ ကာလအတွင်း ရောဂါဝေဒနာကင်းစင်စေနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

မြိစ္ဆရာသီ တန်ဆောင်မုန်းလသည် (၁၂)လရာသီခွင်တွင် မူလ အာပေါအိမ်ရာသီခွင်ဖြစ်လို့ ထိုကာလသည် မိုးအကုန် ဆောင်ဦးရာသီအစ ဗဟိဒ္ဓရာသီဥတုက အအေးဓာတ် ပိုမိုလာပြီး ရာသီရုပ်အရ လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ **ဝမ်းမီးလုံ ကိုယ်တွင်းနှေးစေရမည်။**

ရာသီကြိုက် အနေအားဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ရပ်ဓာတ်ကြီးကို ပြုပြင်နေထိုင်စားတတ်ကြရပါမည်။

ဝမ်းမီးကို ယုတ်လျော့အားနည်းစေနိုင်သော အအေးလွန်စာ၊ အချုပ်အစန့်စာများနှင့် ကြေကျက်ခဲသော အစားအစာများကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။

သို့ဖြစ်၍ ရောင်ရန် အစားအစာများမှာ...

အေးလွန်း၊ ဖန်လွန်းသော အစားအစာများ၊ စေးပျစ်ဖွဲစည်းမှုများသော အစားအစာများ ဖြစ်ကြသော ကောက်ညှင်းကို အုန်းနို့၊ ထောပတ်၊ နို့မလိုင်များနှင့် တွဲစပ်ဖြုလုပ်ထားသော အစားအစာများ၊ ပဲမြစ်၊ ပီလောပီနဲ၊ သခွားသီး၊ ဟလူဒါ၊ ရေခဲမုန့်၊ အုန်းထမင်း၊ ဒံပေါက်ထမင်း။

ရှမ်းထမင်းချဉ်၊ ဝက်သားချဉ်၊ ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်၊ ဘဲသား၊ မီးမြိုက်သား၊ ကျပ်တိုက်သားများ၊ တွင်းအောင်း၊ မြေအောင်းသားများဖြစ်သော ဖား။

ဆရာ ဗလိန္ဒာ

ငါးပြေမ၊ ဖွတ်သား၊ ပုတတ်သား စသည်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။

ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးပြု
ဆေးဖက်ဝင်
မာတ်စာ အစားအာဟာရ
စားသုံးသင့်သည့် အစားအစာများ

အသီးအရွက်အနေဖြင့်...

ရှောက်ရွက်၊ ရဲယိုရွက်၊ ကင်မလင်းရွက်၊ ဥသျှစ်ရွက်၊ လယ်ပတူ၊ ကနဖော့၊ ကြာဟင်းညွန့်၊ ဘူးညွန့်၊ ဖရုံညွန့်၊ ပဲညွန့်၊ ကုလားပဲရွက်၊ ရွှေဘိုချဉ်ပေါင်၊ ချဉ်ပေါင်နီ၊ ဖိုးစာရွက်၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ ဟင်းဂလာချဉ်၊ ခံတက်ချဉ်၊ ညောင်ချဉ်ဖူး။

ကုလားပဲ၊ ပဲစင်းငုံ၊ ပဲနီကလေး၊ ပဲရာဇာ၊ ခရမ်းသီး၊ ခရမ်းကစော့သီး၊ နံနံပင်၊ ကြက်သွန်ခြံတ်၊ ပဲပင်ပေါက်၊ ကြက်သဟင်းရွက်။

ဒန်သလွန်သီး၊ အရွက်၊ မုန်လာဥအဖြူ၊ အနီ၊ မြန်မာကုက္ကိုရွက်သုပ်၊ မြူရွက်သုပ်၊ မြက်ကြက်သွန်၊ မဲဇလီအရွက်၊ မဲဇလီအဖူးတို့ကို အထူးစားသုံးပေးသင့်ပါသည်။

သားငါးအနေဖြင့်...

ငါးခုံးမ၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ပုစွန်ဆိတ်၊ ပုစွန်တုပ်၊ ငါးကလေးပေါက်များ၊ ကဏန်းပျော့၊ ငါးဒေါင်စင်း၊ ငါးပိ၊ ငါးချစ်ဖြစ်သော ပုစွန်ကို ဆီးဖြူသီးနှင့် သုပ်စားပေးခြင်း။

ငါးမွေးထိုး၊ ငါးနုသန်၊ ငါးဖယ်အောင်၊ ငါးရှဉ့်၊ ငါးရုံ၊ ငါးကြင်းစသော ရေချိုငါးများ၊ ငုံးဥ၊ ငုံးသား၊ တောကြက်သား၊ ရစ်သား၊ ဆိတ်သား၊

ယုန်သား၊ သမင်သား၊ အမဲသား၊ သိုးသား၊ ကြက်ဆင်သား၊ ဆတ်သား၊ ဒရယ်သား စသည်တို့ကို စားသုံးပေးသင့်ပါသည်။

အချို့အတွက်

စားသုံးရန် အသီးအနှံနှင့် ယိုများ

ငှက်ပျောသီး၊ မရန်းချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ပန်းသီး၊ ပန်းသစ်တော်၊ ကိပိသီး၊ စပျစ်သီး၊ ဒူးရင်းသီး၊ မင်းကွတ်သီး၊ နာနတ်သီး၊ သြဇာသီး။

စောင်းလျားသီး၊ တလည်းသီး၊ သစ်ကြားသီး၊ ပိန္နဲသီးမုည့်၊ ကျွဲကောသီး၊ ကျောက်ဖရုံယို၊ ဒူးရင်းယို၊ နာနတ်ယို၊ စတော်ဘယ်ရီယို၊ နီအေးသာဂူ၊ သာခွေယို၊ သီးစုံဖျော်ရည်၊ ရွှေရင်အေး၊ ကျောက်ကျော စသည်တို့ကို အချိုတည်းနိုင်ပါသည်။

အချဉ်သီးအနေဖြင့်...

ဇင်ပြွန်းသီး၊ ရေငန်းသီး၊ မရန်းသီး၊ မန်ကျည်းသီး၊ မန်ကျည်းရွက်၊ ရှောက်သီး၊ သံပရိုသီး၊ သံပရာသီး၊ ပုံးရည်ချဉ်၊ ရှုလကာရည်၊ ကြက်ပေါင်သီး။

ငါးရောင်ချဉ်ရွက်၊ ကင်ပွန်းချဉ်ရွက် စသည်တို့ကို လိုအပ်သလို ဟင်းပွဲများတွင် ထည့်သွင်းတွဲဖက်၍ စားသုံးပေးနိုင်ပါသည်။

အထူးအားဖြင့်...

ဗြိတိရာသီ တန်ဆောင်မုန်းလ အခါ
၁၆၆၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့စားမဂ္ဂဇ်း

သမယတွင် ဆောင်းဦးကာလအခင် အအေးပတ်ဖွဲ့မှု များလာခြင်းကြောင့် ကိုယ်ငွေ့ဓာတ် အားနည်းပြီး အအေးမိ၊ နှာစေး၊ နှာပွန်၊ ချောင်းဆိုး၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကြွခြင်း၊ ချောင်းခြောက်ဆိုးခြင်း၊ အဆုတ်ပွခြင်း၊ အဆစ်အမျက် အကြောအခြင်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း တို့အတွက် ရာသီကြိုက် ဆေးပြုတ်ရည်အဖြစ်...

- ❖ ချင်း(၇)ရွာ
- ❖ ယေးညှင်း(၃)ပွင့်
- ❖ ထန်းဖြိုးထန်းလျက်(၃)ခဲ
- ❖ ဆား ယန်ကျည်း(၁)ဆာန့်

ယင်း(၄)မျိုးကို ရေသန့်တူး(၁)ဘူး ထည့်၍ (၃)ပုံ(၁)ပုံခန့်ရအောင် ကျိုပြီး နံနက်၊ နေ့ည အကြမ်းပန်းကန်(၁)လုံး ပူပူနွေးနွေးလေး သောက်ပေးခြင်းဖြင့် ရောဂါဘယကို ကာကွယ်မှု ပေးစေပါသည်။

ဗြိတိရာသီ တန်ဆောင်မုန်းလ
အခါသမယတွင်
မိသားစု ထမင်းစိုင်းအတွက်
ကျန်းမာရေးအကျိုးပြု
ဆေးဖက်ဝင် ဓာတ်ဓာ
ဟင်းစပ်အတွဲများ
[(၇)ရက်(၁)ပတ်စာ ဟင်းပွဲများ]

၁။ မဲလီရူးသုတ်

- ▲ ကြက်သားသိပ်ပြန်ဟင်း
- ▲ ငါးပိဆီကြော်၊
- ▲ မရန်းသီးသနပ်

၂။ ငါးသုန်းရေချိုချက်

- ▲ မန်ကျည်းရွက်သုပ်၊
- ▲ ကန်စွန်းရွက်ချဉ်ရည်ဟင်း၊
- ▲ အညှာငရုတ်သီးဆားထောင်း။

၃။ ငါးရဲ့ခေါင်းအချဉ်ဟင်း

- ▲ ငုံးသားကြော်၊
- ▲ မဲလီအဖူး၊ အရွက်၊ ပြုတ်တို့စရာ၊
- ▲ ငါးပိဖျော်ရည်၊

၄။ ဆိတ်သားမီးပတ်သိပ်ပြန်ဟင်း

- ▲ ရှောက်သီးသုပ်၊
- ▲ ဒန့်သလွန်ရွက်ဟင်းခါး။
- ▲ ပုစွန်ခြောက် ဗာလချောင်ကြော်၊

၅။ ငါးမွေးထိုး မန်ကျည်းရည်အုပ်သိပ်ပြန်ဟင်း

- ▲ ညောင်ချဉ်ဖူးသုပ်၊
- ▲ ကြက်ရိုး ခွေးတောက်ရွက်ဟင်းချို၊
- ▲ ရခိုင်ငါးပိထောင်းစပ်စပ်၊

၆။ ပုစွန်တုပ်၊ ကဏန်း မဆလာဟင်း

- ▲ ပဲကြီးဆူးပုပ်ဟင်းချို၊
- ▲ မြိတ်ငါးပိသုပ်၊
- ▲ ဘဲဥ ကြက်ဥသီးစုံမွှေကြော်၊

၇။ ဝက်သား၊ ပုံးရည်ကြီးဟင်း

- ▲ ကင်ပွန်းချဉ်ဟင်းချို၊
- ▲ အညှာငရုတ်သီးဆီကြော်၊
- ▲ ပုစွန်ဆီးဖြူသီးသုပ်၊

ယခု တင်ပြခဲ့သော (၇)ရက် (၁)ပတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများသည်...

ဗြိတိရာသီ(Scorpio)ခွင် တန်ဆောင်မုန်းလ အခါသမယအတွက် အထူးသင့်တော်ပြီး နက္ခတ်ဓာတ်ဓာတ်ရိုးရာ ဆေးဝညှာအမြင် ခေတ်သစ် အာဟာရဗေဒ နည်းပညာတို့ဖြင့် ချဉ်ချိန်သုံးသပ်၍...

ရောဂါလည်းပျောက် လျှာလည် လောက်အောင် ဆေးဖက်ဝင်ဓာတ်ဓာတ်ဟင်းလျာများအဖြစ် အကောင်းဆုံး

စာမျက်နှာ (၁၆၄) သို့

ကြည့်ပါ။

❖ လက်မရဲ့ ပထမဆစ်သည် နောက်သို့ ကော့လန်လျက် တွေ့ရ တယ်။ (A:A)

ဒါကတော့...

- ❖ ရက်ရောတယ်။
- ❖ ပေးကမ်း လှူဒါန်းချင်စိတ်ရှိမယ်။
- ❖ သဘောထားကြီးမယ်။
- ❖ စကိုက်ကျိုးမကြည့်ဘူး။
- ❖ အားလုံးအပေါ် မှု့တတ် ဆက်ဆံမယ်။
- ❖ စိတ်ထားကောင်းမွန် နှည့်သိပ်မ္ဗတယ်။
- ❖ အပြောအဆို လိမ္မာယဉ်ကျေးတယ်။
- ❖ စိတ်ထိခိုက်လွယ်မယ်။
- ❖ အနုပညာလုပ်ငန်းတွေ အကျိုးပေးမယ်။
ထူးချွန်မယ်။
- ❖ အနှစ်နာခံစားမယ်။
- ❖ လိုက်လိုက်လျော့လျော့ ဆက်ဆံမယ်။
ဆက်ဆံရေးကောင်းမယ်။
- ❖ ဖရဟိတစိတ်ဓာတ် ရှိမယ်။
- ❖ သနားကြင်နာတတ်မယ်။
- ❖ နားလည် ခွင့်လွှတ်နိုင်မယ်။
- ❖ အေးအေးချမ်းချမ်းနေမယ်။
- ❖ ဒေါသစိတ်
ယောက်စိတ်
နည်းပါးမယ်။
- ❖ အတ္တကို ရှေ့တန်း
ထားဘူး။
- ❖ အားနာစိတ်ရှိမယ်။
- ❖ အချမ်းမှုကို လိုလားမယ်။
သေသည်ဖြင့် ဟောပြောလို့
မဖြစ်တယ်။ လက္ခဏာရှင်ရဲ့အမေးကို
ကြည့်ပြီး အဖြေပေးလိုက်ရုံပါပဲ။
အထူးတအလို့ငှာ တင်ပြပေးလိုက်ပါ
တယ်။

(A.A)

ဟက်ချက်စကား စကားစကား

❖ ရက္ခန္ဓာ အတ္တာနံ ရက္ခတ်

❖ ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာထ)

ဘုန်းကြီးပေးတဲ့

မအိုမနာဆေး

၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ နတ်တော်(၁၁)ရက် အင်္ဂါနေ့က သံဖြူဇရပ်မြို့၊ စက်သစ် ရပ်ကွက်လုံးဆိုင်ရာ မွှေးရုံတွင် ကျင်းပ သည့် ဓမ္မဒါနတရားပွဲသို့ စာရေးသူ ရောက်ခဲ့သည်။

ပထမနေ့ ဟောကြားမည့် ဆရာ တော်မှာ ကိုးနဝင်း ဓမ္မပါလကျောင်း တိုက်ဆရာတော် “ဥူးခန္တီစာရ” အရှင်သူမြတ် ဖြစ်ပါ၏။

ထိုတရားပွဲသည်တွင် မိတ္ထီလာမြို့နယ် မှ သံဖြူဇရပ်သို့ လာရောက်ပြီး အသက် မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေသည့် ဓမ္မ မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ ထိုမိတ်ဆွေ၏အမည်မှာ ဦးဇော်ဝင်း ဖြစ်သည်။

တရားပွဲစမီ စကားလက်ဆုံကျခဲ့ ရာမှ “မအိုမနာဆေး” အကြောင်း သိခဲ့ရသည်။ ပြောဆိုကြပုံကို နိဒါန်း သွယ်ရလျှင်...

ကိုဇော်ဝင်း။။ ‘ဆရာရေ ကနေည ဟောမယ့် ဆရာတော် ကြီးက သက်တော်ကိုဆယ်ကျော် နေပြီဆို’

ကျွန်ုပ် ။။ ‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ’ ကိုဇော်ဝင်း။။ ‘ဆရာတော်ကြီး ရဲ့ လက်ထဲမှာ ပုတီး အမြဲ တွေ့ရတယ်။ စကားနည်းပြီး ပုတီးစိပ် နေတာပဲ’

ကျွန်ုပ် ။။ ‘ဟုတ်ပါဗျာ... ဆရာ တော်ကြီးက ဗုဒ္ဓါ နုဿတိ အမြဲတမ်း ပွားနေတတ်တယ်’ ကိုဇော်ဝင်း။။ ‘ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ပွားပြီး တရားနဲ့နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်

များဟာ အသက်ရှည်တာများတယ်။ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ် တွေကြောင့်ပဲ ပါတာပေါ့။ ကျန်းမာ နေတုန်းပါပဲ။

ဆရာတော်ကြီးမှာ အသက်ရှည်ရာ ရှည်ကြောင်း ဆေးကောင်းတစ်လက် မှီဝဲနေတာကြောင့်ပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ မိတ္ထီလာမြို့နယ်က ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးဆိုရင် ကိုရင်ကြီး ဘဝ အသက်(၁၈)နှစ်ကတည်းက သုံးစွဲခဲ့တဲ့ “မအိုမနာဆေး” ကြောင့် အခု သက်တော်(၇၀)ကျော်ကျော် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်နေပြီ။ ဆံပင်မဖြူ၊ သွားမကျိုး၊ ခါးမကိုင်၊ ပါးရည်မတွန့်ဘဲ ဆွမ်းစားကွမ်းစား၊ ကထိန်ခင်းနဲ့ ပဋ္ဌာန်းပွဲများ ကြွသွားရင် ခုနစ်မိုင်၊ ရှစ်မိုင်ခရီးကို ခြေကျင်ပဲကြွ တယ်။ ‘မောပန်းခြင်းလဲ မရှိဘူး။ ဖျတ်လတ်ပေါ့ပါးနေတာပဲ။

ကျောင်းရောက်ရင် ဆရာတော်ကြီး ကို ဝတ်ဖြည့်(နှိပ်နယ်ပေးခြင်း) ခွင့် တောင်းရင် “ငါ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ ကျန်းမာတယ်” လို့ ပြောပြီး ငြင်းဆန် တော်မူတယ်။ သန်မာလန်းဆန်းပြီး အသက်ခုနစ်ဆယ်ကျော်သာ ဆိုရ တယ်။ နုပျိုနေတယ်ဗျာ။

တစ်နေ့ ဆရာတော်ကြီး ဆေးဘုဉ်း နေတာတွေတော့ “ဘာဆေးပါလဲ ဘုရား” လို့ မေးလျှောက်တော့ ဘူး တစ်လုံးထဲက တေထားတဲ့ ဆေးသုံးလုံး ကိုပေးပြီး သောက်ခိုင်းတယ်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ “မင်းတို့လဲ ငါ့လို မအိုမနာချင်ရင် မအိုမနာဆေး ဖော်သုံးကြလို့” ပြောတယ်။ “မအို

မနာဆေးဆိုတာ ဘာပါလဲ ဘုရား” လို့ မေးလျှောက်ကြည့်တော့...

“မအိုမနာ၊ စိတ်ချမ်းသာနှင့်၊ ကျန်းမာနုပျို၊ “ဘုန်း၊ နွယ်၊ ငှ”၊ အာယုဝဏ္ဏံ၊ အာရောဂျံ” လို့ လက်ာ လေးရွတ်ပြပြီး ဥနဲ့ပင်အခေါက်၊ ငှပင်အခေါက်နဲ့ ဆင်တုံးမနွယ်အနီ သုံးမျိုးကို ဆတူ တားနဲ့ ခုတ်နှစ်စဉ်းပြီး နေလှန်း၊ ညက်အောင် အမှုန့်ကြိတ် ပျားရည်နဲ့တေ တစ်နေ့ သုံးလုံးစားလို့ မိန့်တော်မူတယ်’

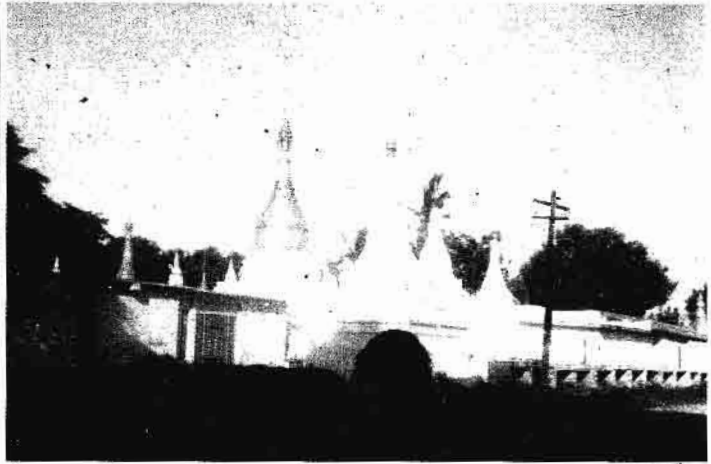
ကျွန်ုပ် ။။ ‘ဥနဲ့ပင်ကတော့ သံဖြူ ဇရပ်မှာ ရှားတယ်ဗျာ’ ကိုဇော်ဝင်း။။ ‘ကျွန်တော်လဲ ကနေ့ ထိ ဒီဆေးကို သုံးနေ တုန်းပဲ။ မိတ္ထီလာပြန်ရင် ဥနဲ့ပင် အခေါက် လက်ဆောင်ယူလာပေးပါ မယ်။ အခြားမိတ်ဆွေကိုလဲ ဒီဆေး ဖော်နည်း ညွှန်ပေးပေါ့ဗျာ’

ကျွန်ုပ် ။။ ‘စိတ်ချပါ ကိုဇော်ဝင်း ရယ်၊ နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို မအိုမနာဆေး ကြော်ငြာရေးပြီး ကျွန်တော် ဖြန့်ပေး လိုက်ပါမယ်’

ချစ်စွာသော စာရှုသူများခင်ဗျား မအိုမနာဆေး ဖော်စပ်သုံး၍ မအိုမနာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ဝသုန်သက်လွင်

www.burmeseclassic.com

ရတနာဂူဘုရားများ

သမိုင်းဝင် ရတနာဂူဘုရား

စာပေကျမ်းဂန်

ရတနာဂူ အဘိုးကြူဖွယ်မှ

အိမ်မက်ရ ကျောက်ဘုရား

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ အမရပူရ မြို့သို့ ရောက်ခဲ့စဉ် ရတနာဂူဘုရား များသို့ ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရတနာဂူ နတ်ပွဲဆိုလျှင် လှသိများလှပေသည်။

ရတနာဂူဘုရားများ အနီးတွင် များစွာသော နတ်နန်းများရှိသည်။ အဓိကအားဖြင့် **အထက်နန်း၊ အလယ် နန်း၊ အောက်နန်း** ဟူ၍ ရှိပေသည်။

ရတနာဂူဘုရား နတ်ပွဲတော်မှာ မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း တောင်ပြုံးပွဲ တော်ပြီးလျှင် အစည်ကားဆုံးဟူ၍ ကျော်ကြားလေသည်။ ပုပ္ဖိယမယ်တော် မယ်ဝဏ္ဏအား အဓိကထား၍ ကျင်းပ ဆင်္ကြောင်း ဆိုကြသည်။

ရတနာဂူဘုရားများအနီးတွင် နတ်ပွဲ တွင်းပသဖြင့် ရတနာဂူနတ်ပွဲတော် တွင်သည်ဟု ဆိုကြသလို၊ ရွှေဖျဉ်း ညီနောင်သည် တောင်ပြုံးရွာတွင် အတ်နစ်ချပ်လပ် တာဝန်ပေါ့လျော့မှု ကြောင့် အသတ်ခံရသောအခါ မိခင်

ဖြစ်သူ ပုပ္ဖိယမယ်တော်ကြီးမှာ ပူဆွေး ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် တောင်ပြုံးသို့ ရေလမ်း ခရီးဖြင့် လာခဲ့လျှင် အမရပူရကြိုဆို သည့် နေရာ၌ နတ်နန်းဆောက်လုပ်၍ နှစ်စဉ် နတ်ပွဲကျင်းပရာမှ ရတနာဂူ နတ်ပွဲ ဖြစ်လာကြောင်းလည်း သိရ သည်။

ထို့အပြင် မှတ်တမ်းမှတ်ရာ အချို့ တွင် "အမရပူရ ဘကြီးတော် ဘုရား လက်ထက် ၁၀၈၃ ခုနှစ်တွင် နန်းမတော် မယ်နုနှင့် စလင်းမင်းသားကြီး မောင်အို တို့သည် ပြည်သူတို့ စိတ်ပျော်ရွှင်မှုကို ဦးတည်၍ ရတနာဂူနတ်ပွဲများ ဖန်တီး ခဲ့ကြောင်း" ဖော်ပြထားပေသည်။

ဤသည်မှာ ရတနာဂူနတ်ပွဲ စတင် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း မှတ်တမ်းမှတ်ရာများ

ဖြစ်ပါ၏။ တကယ်တမ်းတွင် ရတနာဂူ ဘုရားများကို အင်းဝဘုရင် မင်းကြီးစွာ ဇော်ကဲမှ တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ပါ သည်။

ရတနာဂူစေတီတော် ဆိုင်းဘုတ် အဝင် မှန်ပေါက်မှ ဝင်လိုက်မိသည်နှင့် ရတနာဂူစေတီများကို ဖူးမြင်ရသည်။ ရွှေရောင်ဝင်းဝါလျက် သပ္ပာယ်လှပါ သည်။ စောင်းတန်းကြီးများမှာ ခိုင်ခံ့ သလို အာရုံခံတန်ဆောင်းကြီးများဖြင့် တင့်တယ်လှပါသည်။

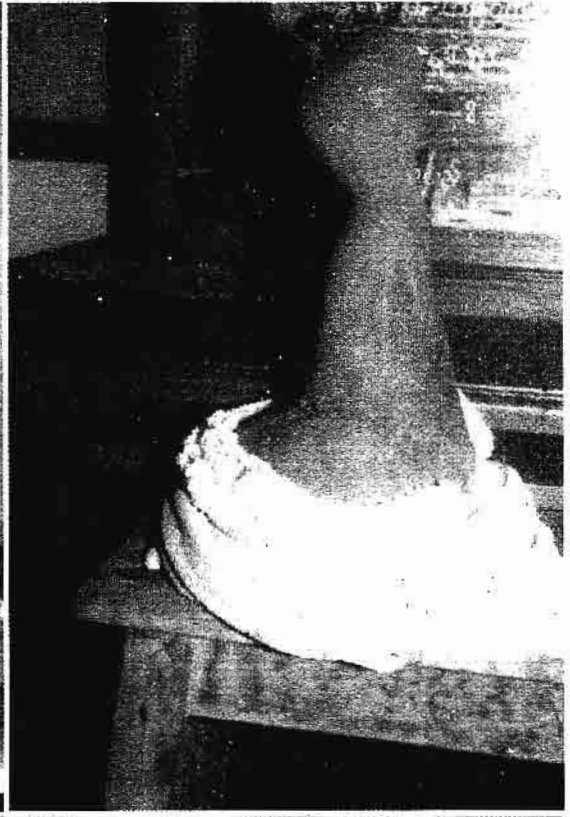
ရှေးကျလှသည့် အင်းဝခေတ် လက်ရာ ဆင်းတုတော်တချို့နှင့် ဘေးဘီဝဲယာတွင် နန်းဆောင်များ၊ ဇရပ်ဆောင်များကို တွေ့ရပေ၏။

၂၀၀၉ ခုနှစ် စာရေးသူ လောက်ရှိ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၉

www.burmeseclassic.com

ပလ္လင်ပေါ်မှ သဘာဝ ထောင့်ဘုရား

ထောင့်ဘုရားအား အခြင်တစ်မျိုးဖြင့် မြင်ရုံ

ခဲ့စဉ်က အဘိုးကြူမှာ ရတနာဂူဘုရား အနီးရောင်တစ်ဆောင်တွင် နေထိုင်သူ ဖြစ်သည်။ (၇)ရက်သားသမီးများအား တတ်နိုင်သမျှ အကူအညီပေးနေသလို ရတနာဂူတွင် စွမ်းသမျှ ကျင့်ပွား အားထုတ် သာသနာပြုနေသူဟု ဆိုပါ သည်။

သိရသလောက်မှာ ရတနာဂူသို့ ရောက်လာသည်မှာ အနှစ်(၂၀)ခန့် ရှိပြီဖြစ်၍ ၁၉၆၉ ခုနှစ်မှာ စတင်ကာ ရဟန်းဝတ်၊ ရသေ့ဝတ်၊ ဝတ်ဖြူစင် ကြယ် ယောဂီ လူဝတ်ကြောင့် စသဖြင့် ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဂန္ဓာရီ လှည့်ဖူး ၍ ဘုရားဟောင်းများ ပြုပြင်မှုလုပ်ငန်း လက်လှမ်းတမီ သာသနာပြုခဲ့ပေ သည်။

အတ ငယ်ငယ် (၁၆)နှစ်အရွယ်လောက် ၁၇၀ နှစ်ရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

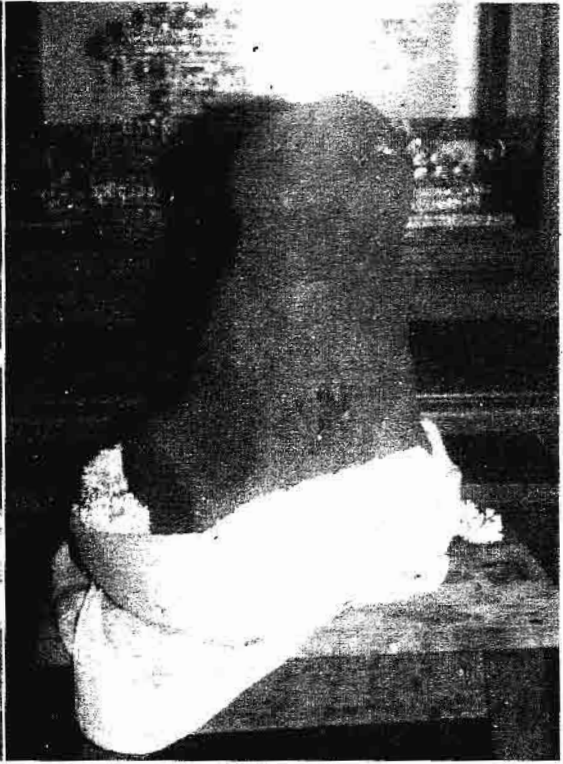
က အတအောင်ပင်ခေါင်းနဲ့ ဆုံဖူး တယ်။ ရွှေတိုပြုထောင်စက်မှာ ဆုံရ တာ။ ဂန္ဓီရပညာ ခိုမြှင့်ပေးပါလို့ တောင်းတော့ မနက်တစ်ကြိမ် အိပ်ရာ ဝင် တစ်ကြိမ်မှာ “ငါ အိုရဦးမယ် နာရဦးမယ် သေရဦးမယ်” လို့ အမြဲတမ်းဆင်ခြင် အနိစ္စဒုက္ခ အနတ္တကို နေ့စဉ် ဟိတိထိလို ပြောတယ်။ အတစိတ်ထဲမှာတော့ ဒီတွေ ငါ သိနေပြီသားပါလို့ တာဝန်ယူ ဖြစ်ခဲ့ ပေးမယ် မပျက်လုပ်ခဲ့တယ်။ ကြာလာ တော့ အိဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးကို စိတ်ထဲမှာ ကြောက်လာသလို ဖြစ်လာ တယ်။

အိန္ဒဝံ ရတနာ(၃)ပါးကို ပိုပြီး မြတ် မြတ်နိုးနိုး အားကိုးလာမိတယ်။ သမထ ဝိပဿနာကို ကြိုးစားအားထုတ်လာ

အဘိုးကြူ

F.22B. January, 2017.

◆ ရှေ့တည်တည်မှ မူမြင်ရုံ

◆ နောက်တော့ဘက်မှ မူမြင်ရုံ

ခဲတယ်။ အာရုံတွေလဲ နီးထလာပြီး အား
 ကောင်းလာတယ်။ ခုနေ့မှာ အတဟာ
 အာစိတ္တကံ တစ်နေ့ကို ဂုဏ်တော် ပုတီး
 (၁၀၈)ပတ်ရအောင် စိပ်တယ်။

“အနုဟံလာတံ သိဋ္ဌိတဂဂါ” ပုတီး (၁)လုံး
 ချွန်လဲ နိုင်သမျှ စိပ်တယ်။ ခုနစ်ရက်သား
 သီးတွေကိုလဲ ဒီပုတီးစိပ်ကို စိပ်ကြဖို့
 တိုက်တွန်းတယ်။ လောကီအောင်မြင်ပုံတွေ
 ရရှိကြပါတယ်။

အဘိုးကြူ၏ ရှင်းပြစကားများကို
 နားထောင်ပြီးသည်နှင့် ဘုရားခန်း
 အတွင်း ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ကာ
 လေ့လာခဲ့ပါသည်။

အလွန်ကြည်ညိုဖွယ် သပ္ပာယ်လှစွာ
 သော ဘုရားခန်း ဖြစ်သည့်အပြင်
 နူးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များ၊ ထူးခြား
 ခွပ်ပွားတော်များ၊ အခြားပုံတော် မျိုးစုံ
 ကိုပါ မြင်တွေ့ ဖူးတွေ့ဖြစ်ရပါသည်။
 တချို့သော ပုံတော်များ၊ ထူးခြား

ပစ္စည်းများမှာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာများပေါ်မှပင် တခြား
 စာရေးသူများ ရေးသားဖော်ထုတ်ပြီး
 ဖြစ်ပေရာ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် မတင်ပြရ
 သေးသည့် ထူးခြားရုပ်ပွားတော်တစ်ခု
 အကြောင်းကို တင်ပြလိုပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်မှာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်
 ပုံတော်ဟန်ဖြစ်၍ သဘာဝကျောက်
 သားမှ ဘုရားပုံဟန် မြင်တွေ့ရခြင်း
 ဖြစ်ပါသည်။

အဘိုးကြူအနေဖြင့် အိပ်မက်တွင်
 မြင်မက်ပြီးမှ တကယ်ရလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်
 ပေရာ ထူးခြားသော ကျောက်ဘုရား
 ဟု ဆိုပါသည်။

ဉာဏ်တော်မှာ တစ်တောင့်တစ်ထွာ
 ခန့် ရှိသည်။ အရောင်မှာ ခဲရောင်ဖြစ်
 သည်။ လူတစ်ယောက်တည်း လွယ်
 လွယ်နှင့် မ၊၍ မရအောင် အလေးချိန်
 ရှိနေသည်။

‘အတ ဂ္ဂမြို့ကို ဘုရားတစ်ဆူ စိန်ဖူးတော်
 တင်ဖို့ ရှိလို့ သွားရတယ်။’ ၁၃၆၃ ခုနှစ်
 နတ်တော်လအတွင်းကပေါ့။ စိန်ဖူးတော်
 တင်ပြီးတဲ့နေ့ညမှာ အိပ်မက် မြင်မက်တယ်။
 အိပ်မက်ထဲမှာ အဘိုးကြီးတစ်ဦး ရောက်
 လာပြီး အဘကို ယဟာပြင်လိုက်ဖို့ ခေါ်တယ်။
 အဘက မလိုက်လိုသေးကြောင်း ပြင်းတယ်။
 “မင်း ခဏလိုက်ခဲ့၊ ပေးစရာရှိလို့” လို့ ပြော
 တယ်။ နောက်ဆုံး ပြင်းပရာာနဲ့ အဘလဲ
 လိုက်သွားလိုက်တယ်။

ခရီးတော်တော်လေးလဲ ရောက်ရော မင်း
 ယောနေပြီလားလို့ အဘိုးကြီး အဘကို
 မေးတယ်။

ကျွန်တော် မယောပါဘူးလို့ အဘိုးကြီးကို
 မြေလိုက်တော့ ယောရင် သမာဓိ ဖရှိလို့တဲ
 လို့ ပြောပြီး ငါ့တော့ ယောနေပြီကွာ မင်းလက်
 နဲ့ ငါ့ကို ခေါင်းပုတ်လိုက်စမ်းကွာလို့ဆိုတော့
 အဘက ပုတ်လိုက်တယ်။ အယောပြောဘူး
 တယ်။

သံတွဲမြို့နယ်၊ စံပြရွာနေ ကျွန်တော့် နေအိမ်သည် သံတွဲမြို့သို့သွားရန် ခရီးသည်ကားဂိတ်နှင့် ဓာတ်တိုင်သုံး တိုင် ဝေးသောကြောင့် ရှစ်နာရီလောက် ကားစောင့်ရန် အိမ်မှ လမ်းလျှောက် ထွက်ခဲ့သည်။ ကားဂိတ်ရောက်သည် နှင့်...

‘မင်္ဂလာပါ ကိုထွန်းကျော်၊ ပင်စင် ထုတ် သံတွဲသွားမလို့လား’

‘ဪ... မင်္ဂလာပါ ကိုလှထွန်း၊ ကျန်းမာတယ်နော်၊ ပင်စင်ထုတ်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ လည်ချောင်းမှာ ငါးရိုး မျက်တာ တစ်ရက်ရှိနေပြီဗျာ၊ မပျောက် သေးဘူး။ အဲဒါ မြို့သွားပြီး ဆရာဝန်နဲ့ သွားပြမလို့’

‘ငါးရိုးမျက်တာလောက်မျှ ဆရာ ဝန်သွားပြစရာ မလိုပါဘူး’

‘ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ပြောပါ ဦး’

‘လွယ်ပါတယ်ဗျာ... ကားခလဲ မကုန်၊ ဆရာဝန်လဲ ပြစရာမလိုပါဘူး။ ကွမ်းယာဖိုးလောက်ပဲကုန်မယ်’

ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသွားပြီ...

‘နည်းကောင်းလေးဘာလေး ရှိရင် ပြောပါဦး’

‘ဒါကြောင့် ရှေ့လူကြီးများ ပြောတာ ကိုမျှ ဘာတဲ့... သတိမပူ ဂူမမြင် ဆို တာလေ’

‘ဟုတ်ပါပြီ... ပြောစရာရှိတာကိုသာ ပြောပါဗျာ၊ တော်ကြာ ကားလာရင် ခက်ဦးမယ်’

‘မခက်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ သံတွဲ သွားသလောက် မကြာပါဘူး။ ခင်ဗျား ရောဂါ ကောင်းသွားမှာပါ’

‘ဟုတ်ပါပြီ ကျေးဇူးရှင်ရယ်... ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ကိုသာ ပြောပါဗျာ’

‘ကျွန်တော်တို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းကိုသွား၊ ဦးသူတော်ကတော့ ဆေးလိပ်ပေးသောက်ဖို့’

၁၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထူးတို့ သည့်ဂါထာ

ကွမ်းစားတယ်၊ ဒီတော့ ကွမ်းသုံးယာ ဝယ် သွား ဦးသူတော်ကို လှူပြီး ခင်ဗျားဖြစ်နေ တာကို ပြောပြ၊ ဦးသူတော် လုပ်ပေးလိမ့် မယ်’

ကျွန်တော် ကိုလှထွန်း ပြောသည် ကို ဒီခေတ်ကြီးမှာ ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင်သည် ကို စဉ်းစားနေတုန်း...

‘ဘာလဲ ခင်ဗျားက ကျွန်တော် ပြောတာ ယုံကြည်လို့လား၊ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့သာ လုပ်ရင် ဘာပဲဆို အောင်မြင်နိုင်တယ် ကိုထွန်းကျော်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဆက်ခံသူက ကလေးပွေးနိုင်အောင်တောင် လုပ်နိုင်တာ ပဲဗျာ’

ငါးရိုးမျက်တာလောက် ဘာခက်လို့လဲ၊ ခင်ဗျား ဗုဒ္ဓဘာသာ မဟုတ်ဘူးလား၊ တွေထေပေးပါနဲ့၊ ကားမကုန်၊ ဆရာဝန်ဖိုး ဟုန်အောင်လို့ အကြံပေးတာပါ။

တာဝန်လို့ ကျွန်တော်ပြောတာ လုပ်လို့ အဆင်မပြေရင် ခင်ဗျားသွားချင်တဲ့ ဆရာဝန်

ဆီကို ညနေပိုင်းသွားပြရင် ရတာပဲ။ ဟိုမှာ ကားလာနေပြီး ကျွန်တော် ညွှန်းတာကိုသာ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ သွားလိုက်ပါ အဆင်ပြေ မှာပါ’

ကားရပ်သည်နှင့် ကိုလှထွန်း တက် ပြီးသည်နှင့် ကားက ထွက်သွားပါ သည်။ ကျွန်တော့်မှာ ယောင်ဝါးဝါးနှင့်

ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး “မထူး ပါဘူး” ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ “ဟုတ်သော်ရှိ၊ မဟုတ် သော်ရှိ ကွမ်းသုံးယာဖိုး လောက်နဲ့ အပန်းမကြီး ပါဘူး။ ကိုလှထွန်းပြော သလို အဆင်မပြေရင် ညနေပိုင်း သွားရတာပဲ”

ဟု စိတ်ကူးရပြီး ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းသို့ သွားခဲ့သည်။

ကျောင်းရောက်သည်နှင့် ဆရာတော် ကို ဦးချပြီး အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်မှ ပြုံးပြုံး လေးနှင့် ဦးသူတော်နေသည့် ဧရပ်သို့ သွားရန်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ကျွန်တော် ဦးသူတော်နေသည့် ဧရပ်သို့ ရောက်သော် ဦးသူတော်မှ ရေခွေးကြမ်းနှင့် ဧည့်ခံပြီး လာရင်းကိစ္စ မေးပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ယူဆောင်လာ သော ကွမ်းယာကိုလှူပြီး လာရသည့် အကြောင်းရင်းကို ပြောပြပါသည်။

ထိုအခါ ဦးသူတော်သည် ကြောင် အိမ်မှ ဖန်ခွက်တစ်လုံးကိုယူပြီး ရေနှင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီး သောက် ရေအိုးမှ ရေတစ်ခွက် ခပ်ယူပြီး ဘုရား ကျောင်းဆောင်ရှိ ဘုရားရှေ့တော်မှာ တင်ပြီး ဦးသူတော် ဘုရားစတိတ်ပြုသည် မှာ ငါးမိနစ်ခန့် ကြာသွားသည်။

ထိုနောက် ထိုသောက်တော်ပေးခွက် ကိုယူပြီး ကျွန်တော့်အား သောက်ခိုင်း

ပါသည်။ ကျွန်တော် သောက်လိုက်ရာ သုံးပုံ နှစ်ပုံခန့် ကုန်သည်တွင် မျက်နေသော အရိုးသည် ထိုသောက်ရေနှင့် အတူ အူလမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆင်းသွားသည်ဟု ခံစားလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်တော် ကျန်ရှိသောရေကို ကုန်အောင် သောက်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် အလွန် အံ့ဩသွားပါသည်။ လမ်းညွှန်ပေးသော ကိုလှထွန်းကို ကျေးဇူးတင်မိသလို ဦးသူတော်ကို လည်း အလွန်ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

ဦးသူတော်ကို ဤဂါထာအကြောင်းကို မေးမြန်းကြည့်ရာတွင် လာဘ်လာဘာနည်းသော ဦးသူတော်ကို ကွင်းဖိုး၊ ဆေးဖိုးရအောင် ဆရာတော်မှ ချီးမြှောက်ပေးကြောင်း သိခွင့်ရခဲ့ပါ

သည်။ ကျွန်တော် ဦးသူတော်အား အလွန်ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပြီး နဝကမ္မကျပ်ငွေတစ်ထောင်ကို ကပ်လှူပြီး ယင်းဂါထာအား ပေးစွန့်နိုင်ပါက ပေးစွန့်ပါရန် တောင်းပန်သောအခါ အများအတွက် အကျိုးရှိနိုင်သောကြောင့် ကြည်ဖြူစွာ ရေးပေးပြီး ပြုလုပ်ရမည့် စည်းကမ်းတာဝန်များကို ရေးပေးလိုက်ပါသည်။

ဂါထာလေးက တိုတိုလေးပါ။

“သရာသရ လောပ”

အမိပ္ပိယံက ။ ။ ဤသောက်တော်ရေကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နေသော ဝေဒနာသည် ကြေမ့ပျက်စီးခြင်း ရောက်ပါစေ။

အကူအညီတောင်းသူ ရှိပါက မေတ္တာတရား ရှေ့ပြေး ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။ အဖိုးအခ မတောင်းရ။

သန့်ရှင်းသော သောက်တော်ရေ တစ်ခွက်ကို ဘုရားရှေ့မှာတင်ပြီး သရဏဂုံဆောက်တည်ကာ ယင်းဂါထာကို ကိုးခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး ဝေဒနာရှင်ကို သောက်ခိုင်းပါ။

ထမင်းစားနေတုန်း ငါးရိုးမျက်မှန်းသိပါက ထမင်းဆုပ်ကို ကိုးခေါက် မန်းပြီး သွားရင်းလာရင်း လမ်းတွင်ပြုလုပ်ခဲ့သောကုသိုလ် သတိရပြီး ထမင်းဆုပ်ကို မျိုချလိုက်ပါက ငါးရိုးကျသွားပါလိမ့်မည်။

ကျော်နိုင်ထင်(၂၀၀၅)

စာမျက်နှာ (၁၇၀)မှ အဆက်

ဆက်လျှောက်တော့ ကျောက်ဖျက်ပြီးတစ်ခွက်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဟိုတက်နား ကျော်ကြည့်လိုက်တော့ တသွင်သွင် စီးနေတဲ့ ရေတံခွန်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ တထိပေါ်နဲ့ ရေတွေ ကျနေတယ်။ အဘိုး ဘယ်လိုကုယလဲလို့ မေးတော့ “ယူပါနဲ့ကွာ ဆိုပြီး” လက်မှာရှိတဲ့ တုတ်တစ်ချောင်းနဲ့ ယမ်းလိုက်တာ ရေတွေ ရပ်သွားတယ်။ ပြီးလဲ ပြီးရော ကျောက်ဘုရားတစ်ဆူ ပေါ်လာပြီး ရေစီးလမ်းအတိုင်း လျှောက်ကျနေတာနဲ့ သွားယုံယူလိုက်ချိန်မှာ အိမ်မက်က လန့်သွားတယ်။ အဘလဲ စိတ်ထဲမှာ အိမ်မက်ထဲက ကျောက်ဘုရားကို မြင်ယောင်နေမိတယ်။ နှစ်ရက်လောက်ကြာတော့ ဝှူမြို့က ဘုရားဒါယကာ ဦးမြင့်ဟန်အိမ်မှာ နေတုန်း တပည့်နှစ်ယောက်က စားစရာတွေ လာကန်တော့ကြတယ်။ သူတို့က တောတွင်းမှာ သစ်ဝါးသမားတွေ၊ စကားစပ်မိကြရင်းကနေ သူတို့ တောတွင်းတစ်နေရာ ရေတံခွန်အနီးက သဘာဝက ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ကျောက်ဘုရားတစ်ဆူတွေကြောင်း ပြောလာတော့ အဘဖူးမြင်ချင်စိတ် ပေါက်လာတယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် ငါ့ကို ပေးကွာလို့ တောင်းမိတော့ အဘ ဖူးမြော်ပူဇော်ချင်ရင်ပင့်ယူသွားလို့ ပြောတာနဲ့ ဝှူမြို့က ပင်လာခဲ့တာပဲ။ ယုံလာခါစက ဖြူဖြူပြီး ဒီရောက်မှ ရေသပ္ပယ်လိုက်တော့ ခဲရောင်ပေါက်သွားတယ်။ သဘာဝက ဖြစ်တည်လာတဲ့ ကျောက်ဘုရားဆိုတော့ နောက်ကျမှ ဘွဲ့တော်ချိမ့်စာဖတ်သူများ အမရပူရသို့ ရောက်ပါလျှင် သမိုင်းစင် ရတနာဂူဘုရားအား ဖူးမြော်ရင်း ထူးခြားသည့် ကျောက်ဘုရားကိုလည်း ဝင်ရောက်ဖူးမြော် လေ့လာနိုင်ကြစေရန် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

စည်သူကျော်နိုင်

စာမူ ပို့လိုက်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉ (မြေညီ)
၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့။
ဗုဒ္ဓန်း-
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅
၀၉-၉၆၈၀၀၄၁၉

ဘီလူးဂမုန်း

နှင့်

ကျွန်တော်အဘိုး

နေလင်းစော
(တွဲတေး)

နက္ခတ္တရာဇ်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြီး၊
 ဩဂုတ်လထုတ်၊ စာမျက်နှာ (၁၇၇)၊
 အမှတ် (၃၆၂)၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ “**ကျွန်ုပ်
 နှင့် ဆန်းကြယ်သောဂမုန်းပင်များ**”
 ဝသုန်သက်လွင် ရေးထားသည်ကို
 ဖတ်လိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း
 ကျွန်တော်အဘိုး မွေးထားသည့်
ဘီလူးဂမုန်းပင်ကြီးကို သတိရသွား
 မိပါတော့သည်။

စာရေးသူငယ်စဉ်က သိုင်းကစားရာ
 အလွန်ဝါသနာပါသည်။ တစ်နေ့တော့
 အဘိုးစိုက်ပျိုးထားသော သူငယ်စာ
၁၇၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ငှက်ပျောပင်များကို စားသိုင်းကစားရင်း
 နှင့်ပင် သုံးပင်ဆက်ခတ်ပစ်ရာ အဘိုး
 ဖြစ်သူက...
 ‘ငါ့မြေး... အဲဒီငှက်ပျောပင်တွေကို
 မခုတ်နဲ့တော့’
 ဟု ပြောလိုက်သည့်အသံကြောင့်
 စားသိုင်းကစားရာမှ ရပ်လိုက်ပြီး...
 ‘အဘိုး ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 ဟု မေးလိုက်ရာ...
 ‘မို့ပြေးသေးကိ အဘိုးပြောပြယ် သေရာ

နားထောင်...
 အဲဒီငှက်ပျောပင်တွေက
 အစီအပံ့ပြုလုပ်တဲ့အခါမှာ
 အသံပြုစိုက်ထားတာ ပြီးတော့
 အဲဒီငှက်ပျောပင်တွေရဲ့ အလယ်
 တည့်တည့်မှာ ဘီလူးဂမုန်းရှိတယ် ဝါ့ပြေးရဲ့
 အဲဒီဘီလူးဂမုန်းကို လှူပြင်မှာတို့လို့
 ငှက်ပျောတောထဲမှာ စိုက်ထားတာ’
 ကျွန်ုပ်မှ...
 ‘အဲဒီဂမုန်းက ဘာများစွမ်းလို့လဲ
 အဘိုးရဲ့’
 ‘သိပ်စွမ်းတာပေါ့ ငါ့မြေးရဲ့။ အဲဒီ
 ဘီလူးဂမုန်းပင်က ကိုယ်ပျောက်ဝိဇ္ဇာ
 လိုပဲ အဘိုးခိုင်းတာ မှန်သမျှ အကုန်
 လုပ်ပေးတယ်။
 ဒါပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ် မမြင်ဘူး။
 အဘိုးရဲ့ခြံထဲက ဘာပစ္စည်းမှ မပျောက်

အောင် စောင့်ရှောက်ပေးတယ်'
'အဲဒီလိုဆိုလဲ အဘိုးရယ် ခြံထဲမှာ စောင့်မနေဘဲ မြေးဘိုးနှစ်ယောက် ပြန်ရအောင်'

'အဘိုးက အခု ခြံထဲ လာစောင့်တာမဟုတ်ဘူး။ သူ့ကိုထမင်းလာကျွေးတာ'

'အဘိုးထမင်းက ဘယ်မှာလဲ' ဟု မေးရာ...
'ဒီမှာလေကွာ'

ဟု ချိုင့်ကြီးကိုဖွင့်ပြရာ အမဲသွေး (ခေါ်) ခွားသွေးများပင် ဖြစ်နေတော့သည်။

'ငါ့မြေးအိမ်ရောက်ရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ လျှောက်မပြောရဘူးနော်' ဟု ပြောပါတော့သည်။

ထို့နောက် ရက်ပေါင်းအနည်းငယ်ကြာသောအခါ အဘိုးထံသို့လာပြီး လူတစ်ယောက်က...

'အဘိုးတို့ ခြံထဲက ပြောင်းဖူးသွားခဲ့တာ ကျွန်တော်တို့ကို ပါရိုက်လွှတ်လိုက်တယ်။ ပါရိုက်တဲ့လူပဲ မတွေ့ဘူး အဘိုးရေ... အဲဒါ လာပြီးတောင်မန်တယ်ပါ'

ဟု ပြောပြီး ပြန်သွားတော့သည်။
'ပြောင်းဖူးခိုးတဲ့ လူနှစ်ယောက်လဲ ပြန်သွားရော အမောင်တို့ မင်းဒီနားကို ခဏထိုင်ဦး'

ဟု ပြော၍ ခေါ်လိုက်ရာ မကြာခင် အတွင်းမှာပဲ သွေးညီအနွံကြီးနံလျက် အနွံဖြင့် ပြပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်...
'အဘိုး ဘာအနွံကြီး နံမှန်းလဲ မသိဘူး အဘိုးရယ်'

အဘိုး...
'ငါ့မြေး မင်းပါးစပ် ဝိတ်ထားစမ်း' ဟု ပြောသံကြောင့်...

ကျွန်ုပ်...
အဘိုးကို ကြောက်၍ ငြိမ်နေရတော့

သည်။ ခဏအကြာတွင် အဘိုးမှ ပြောချင်တာတွေပြောပြီး "မင်းပြန်လို့ရပြီ" ဟု ပြောလဲပြီးရော အနံ့အဆိုးကြီးလည်း ပျောက်သွားပါတော့သည်။ ထို့နောက် အဘိုးဖြစ်သူသည် ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းသို့ ခရီးခဏထွက်ဦးမည်ဟုပြောလျက် သွားပါတော့သည်။

အဘိုးဖြစ်သူခရီးသွားနေခိုက် အဘိုးရဲ့သမီးဖြစ်သူမှာ ထိုဘီလူးဂမုန်းရှိသော ခြံကြီးထဲသို့ သွားရောက်ပြီး နွားချေးများ ကောက်လျက် နွားချေးတောင်းကို ခေါင်းပေါ်သို့ ပင့်တင်လိုက်ရာ နွားချေးတောင်းနဲ့ အဘိုးသမီးတို့ လုံးချာပတ်ချာလည်ပြီး ပက်လက်လှန်လဲတော့သည်။

သို့နှင့် အဘိုးသမီးဖြစ်သူသည် နေမကောင်းဖြစ်တော့သည်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ရက်ကြာလာသည်နဲ့အမျှ ပို၍ ဆိုးလာသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အဘိုးဖြစ်သူ ပြန်လာတော့ သမီးဖြစ်သူလည်း စကားမပြောနိုင်တော့ပေ။ ခြံကြီးထဲတွင် သမီးဖြစ်သူ လဲကျသွားသည်ကိုလည်း ပြောပြအပြီး သမီးဖြစ်သူလည်း အသက်ပါ ထွက်သွားတော့သည်။ အဘိုးဖြစ်သူသည် သမီးဆုံးသည်

ကို ဝမ်းနည်းကြေကွဲရမည်ကို မေ့လျက် မီးမနဲ့ သံတူရွင်းဆွဲယူကာ ဘီလူးဂမုန်းရှိရာ ခြံကြီးထဲသို့ ဒေါသကြီးစွာဖြင့် ထွက်သွားလေတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ရွာသူရွာသားများက နောက်ကနေ လိုက်ကြည့်ကြရာ...

'မင်းက တော်တော် ရက်စက်တဲ့ကောင်။ ဝါသမီးကိုမှ ရွေးပြီး စာနုတယ်လို့ မင်းကို ဝါပထားတော့ဘူး'

ဟု ပြောကာ ထိုဘီလူးဂမုန်းအား တူးထုတ်လျက် ရွာအရှေ့ဘက်ရှိ ချောင်းအတွင်း၌ မီးဖြင့် ပါးပါးလှီးကာ ရေမျှောလိုက်ပါတော့သည်။

ချောင်းအတွင်းမှာလည်း သွေးများ ရဲရဲတောက်သွားလျက် မျောပါသွားပါတော့သည်။

သို့နှင့် သံမီးဖြစ်သူ၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်လည်းပြီးရော သားဖြစ်သူကိုခေါ်လျက်...

'ဝါသား မင်းညီပေသေရတာ အဖေကြောင့်ပါ။ အဖေဖူးထားတဲ့ ဘီလူးဂမုန်းက သူ့ကို ကျွေးရမယ့်ရက် ကျော်လွန်သွားလို့ မင်းညီပေသေစရာ စားလိုက်တာပဲ'

သားဖြစ်သူမှ...
'အဲဒီ ဘီလူးဂမုန်းက အဖေ ဘယ်ကနေရလာတာလဲ'

ဟု မေးရာ...
'အဖေ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းက ဆရာတစ်ယောက်ဆီမှာ ပညာသင်နေတဲ့အချိန်တုန်းက ပေးလိုက်တာပေါ့ကွာ'

ဟု ပြောခဲ့ပါသည်။
စာရေးသူလည်း ကိုယ်တိုင်ကိုယ်

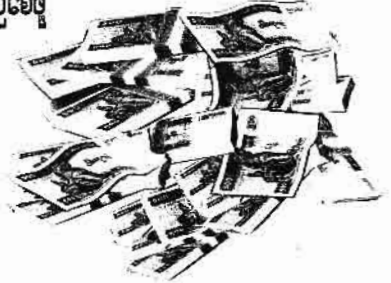
တွေ့မို့ အဖြစ်မှန်လေးတစ်ခုကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးမှ ထပ်မံတင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

နေလင်းအောင် (တုံတေး)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း

လှည့်လည်လှည့်လည်

ရွှင်လန်းကြစေမိ

ဇန်နဝါရီလတွင် ငွေကြေး အခက်အခဲများ ကင်းကွာ၍ လာဘ်လာဘ ဝေသာကြစေရန်...

● **မိသားစုသိဖွား(မတ်လ ၂၁ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)**တို့သည် ဥသျှစ်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဇီး(ဆီး)ညွန့်(၃)ညွန့်နှင့် တံခွန် (၆)လက်တို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ပြည်သူ့သိဖွား(ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)**တို့သည် ဩဇာညွန့်(၉)ညွန့်၊ ရွက်လှပန်း (၉)ခက်၊ ကံ့ကော်ညွန့်(၉)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ သုံးခွက်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **မေထုန်ရာသီဖွား(မေလ ၂၁ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် သကြား(၇)ပန်းကန်၊ ထန်းလျက် (၇)ယုက်နှင့် ဖယောင်းတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို ကြာသပတေးနေ့၌ စေတီတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ကရကဋ်ရာသီဖွား (ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် စွယ်တော်ညွန့် (၁၀)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁၀)ရွက်၊ ပိတောက်ညွန့်(၁၀)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း (၇)ပန်းကန်တို့ကို စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ သောကြာနေ့တွင် ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **သိဟ်ရာသီဖွား (ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် ပိတောက်ညွန့် (၅)ညွန့်၊ အောင်သပြေ(၅)ခက်၊ အုန်းလက်(၅)ရွက်နှင့် ကြက်လျှာ (၁၀)ခုတို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ကန်ရာသီဖွား (ဩဂုတ်လ ၂၂ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် ငှက်ပျောသီး (၃)လုံး၊ ဇီး(ဆီး)ချိုသီး(၃)လုံး၊ သီဟိုဠ်ဆန်(၃)ပန်းကန်နှင့် သောက်တော်ရေ (၅)ခွက်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **တူရာသီဖွား (စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက်အတွင်းမွေးသူ)**တို့သည် ကောက်ညှင်းထုပ် (၆)ထုပ်၊ ဖရဲသီး(၆)စိတ်၊ သီဟိုဠ်ဆန်(၆)ပန်းကန်နှင့်ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **မြိစ္ဆာရာသီဖွား (အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် ဥသျှစ်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ရွက်လှပန်း (၈)ခက်နှင့် ဆွမ်းထမင်း (၆)ပန်းကန်တို့ကို စနေနေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ဇနုရာသီဖွား (နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် သရက်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ကံ့ကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ဩဇာညွန့်(၂)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကြက်လျှာ (၈)ခုတို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **မကာရရာသီဖွား (ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် ကြံပိုင်း(၁)ပိုင်း၊ ဇီး(ဆီး)ယို(၁)ပန်းကန်၊ အုန်းသီးစိတ် (၁)ပန်းကန်နှင့် သောက်တော်ရေ(၂)ခွက်တို့ကို ကြာသပတေးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ကုရာသီဖွား (ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် အုန်းလက်(၄)ရွက်၊ မာလကာညွန့်(၄)ညွန့်၊ ရွက်လှပန်း(၄)ခက်နှင့် ဖယောင်းတိုင် (၁)တိုင်တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **မိန်ရာသီဖွား (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် ခရေညွန့်(၆)ညွန့်၊ ပေါက်ပေါက်(၆)ပန်းကန်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၆)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၄)ပန်းကန်တို့ကို စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

လာဘ်လာဘရွှင်လန်း၍ ငွေကြေး
သောက ကင်းဝေးကြပါစေ။
၎င်းထက်မင်းကျော်ရွှင်
၎င်းထက်မင်းကျော်ရွှင်

အန္တရာယ်တူသမျှ ကင်းပစ်ရော

ကိုယ်ပျောက်ဂါထာများ

ခုံကြွယ်

စိတ်
၂၀၁၇

နေပူပူ မိုးရွာရွာ ဆောင်းချမ်းချမ်း အမြဲတမ်းလိုလိုပင် ညန(၃)နာရီထိုးပြီ ဆိုလျှင် မောင်အံ့တို့ ပင်စင်စားလူပိုကြီး များ၏ ဘာသာရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ သာရေး၊ နာရေးမှ စ၍ စုံစီနဟာ ဗဟုသုတစကား ပိုင်းကို စတင်လေ့ရှိသည်။

ယနေ့လည်း (၃)နာရီမထိုးမီပင် မောင်အံ့၏ အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ကျပ်ကျပ် ညပ်ညပ်ပင် ပလတ်စတစ်ထိုင်ခုံလေး များတွင် နေရာယူကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆုံနေကျ (၅)ဦးသာမကဘဲ ထူးထူး ငြားငြားပင် မောင်အံ့တို့အား လောကီ၊ လောကုတ် အထွေထွေသော ဗဟု

သုတများကို ဖြန့်ဝေပေးလျက်ရှိသည် ဦးလေးဦးစိုင်းနန္ဒပါ ရောက်ရှိနေ၍ စကားပိုင်းမှာ ပိုမိုစည်ကားခဲ့သည်။

ရောက်တတ်ရာရာ ပြောဆိုဆွေး နွေး အသိချင်း ဖလှယ်ကြရင်း ဘာသာ ရေးဘက်သို့ ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။

ရတနာတော်မြတ်သုံးပါးနှင့် ဂါထာ ထော်များ၊ မန္တန်များ၏ တန်ခိုးတော်၊ ဂုဏ်တော် အစွမ်းထက်မြက်မှုများ ကြောင့် ဘေးဥပစအန္တရာယ် ရန် အသွယ်သွယ်တို့မှ ဝေးကွာပျောက်

လွင့် ဘေးကင်းမှုတို့ကို ပြောဆိုခဲ့ကြ ပါ၏။

'နေပါဦးကွ... ကိုယ်ပျောက်ဂါထာ မန္တန်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မောင်အံ့ရေးတဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ဖတ်မိလိုက်သလား လို့ပါကွာ။ နွားမသားဝှက်ဂါထာတစ်ပုဒ် ထင်တယ်။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေးနန္ဒခင်ဗျာ။ နွားမ သားဝှက်ပန္နန်းပါ။ ၂၀၀၅ ခုနှစ် ဧပြီထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း အမှတ်(၃၄၅) စာမျက်နှာ(၂၀၉)မှာ ပါတယ်။

† ဤစာအုပ်ရောင်းခြင်းမပြုရ

www.burmeseclassic.com

ဒီဆောင်းပါးမှာ ဂါထာပုဒ်နဲ့ အစွမ်းထက် မြက်ပွက်သာမက ပုဒ်နဲ့အစွမ်းကြောင့် ပျောက်နေတဲ့ နွားလေးကို မြတ်စွာဘုရား ရှင်ရဲ့ ဖိတ်ကြီး (၁၀) သုတ်လာ ဖိတ်တရား တော်များနဲ့ အာနဘော်နဲ့ ရှာဖွေဖော်ထုတ် ပေးခဲ့ပုံကို ဖော်ပြထားခဲ့တာပါ ခင်ဗျ' ဦးလေးနန္ဒ၏ အမေးကို မောင်အံ့ က အဖြေပေးခဲ့ပါသည်။

'အေးက... မင်းဖော်ပြထားတဲ့ နွားမ သားဝှက်ဂါထာကိုတွေ့တော့ ဦးလေး ရထားတဲ့ နွားမသားဝှက်ဂါထာနဲ့ မတူ တာကို တွေ့ရတယ်ကွ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးလေး... အပန်းမကြီး ဘူးဆိုရင် ဦးလေးရထားတဲ့ နွားမသား ဝှက်ဂါထာကို ကျွန်တော်တို့ကို ဝေမျှ ပေးစေချင်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ဒီဂါထာ နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အစွမ်းထက် အကျိုး ပေးမှု ရှိခဲ့ရင်လဲ သိလိုပါတယ်ခင်ဗျ' ဟု မောင်အံ့၏ ပန်ကြားခဲ့မှုအပေါ် ဦးလေးနန္ဒက သူ တွေ့ကြုံခဲ့ရမှု အဖြစ် အပျက်ကို ပြန်လည် ဖောက်သည်ချခဲ့ ပါသည်။

ထိုင်းရဲတွေ

မျက်စိမှောက်စေတဲ့ မန္တန်

'လွန်ခဲ့တဲ့(၁၀)နှစ်ကျော်က အတွေ့ အကြုံပေါ့ကွာ။ မင်းတို့သိကြတဲ့အတိုင်း ဦးလေးက ဖခင်ကြီးရဲ့ အမွေအနှစ်ဖြစ် တဲ့ တိုင်းရင်းဆေးကုအတတ် အနည်း အကျဉ်း လောကီရေးရာ ဖေဒင်ယကြာ လေး မတောက်တစ်ခေါက်၊ သိဒ္ဓိဝင် ဂန္တီရပစ္စည်းတွေ ရှာဖွေစုဆောင်းတဲ့ အလုပ်ကလေးကလဲ မခိုမပို့ လုပ်တဲ့ သူဆိုတော့ အားကိုးတဲ့သူ၊ အကူအညီ တောင်းတဲ့သူက မနည်းသားလားကွ။

တို့ ဖားဆောင်းမြို့တင်သာမက မယ်ခဲ၊ ရွာသစ် စတဲ့ ဒေသက လူတွေပါ လာခေါ်တတ်ကြတယ်လေ။

၁၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

ဒါတင်မကဘဲ တစ်ဖက်နိုင်ငံ မယ်စလင်း၊ မယ်ငေါက်၊ မယ်ဟောင် ဆောင် စတဲ့ မြို့ဒေသတွေကလဲ လာခေါ်တတ်ကြသကွယ်။

အရပ်စကားနဲ့ ပြောရင် ဆရာကို လာပင့်ကြတယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့။ အဲဒီ အရပ်ဒေသတွေမှာ တို့နိုင်ငံက ရှမ်း၊ ကရင်၊ ကယား၊ ကယန်း(ပဒေါင်)၊ ဗမာတွေ အများကြီး ရှိတာပဲလေ။

တိုတိုပြောကြပါစို့... တစ်နေ့တော့ တစ်ဖက်နိုင်ငံ မယ်ဟောင်ဆောင်မြို့ မှာနေတဲ့ ဆွေရိပ်မျိုးရိပ် မကင်းသူ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတစ်စုက ပယောဂ လူနာကုဖို့ရော၊ အမတေ(အမြုတေ) ပစ္စည်းလေးတွေ ကြည့်ပေးဖို့ပါ လာ ခေါ်ကြတယ်ကွ။

သူတို့က ထိုင်းနိုင်ငံမှာ ဧည့်နိုင်ငံ သားအဖြစ်နဲ့ တရားဝင်နေထိုင်ကြ တယ်လေ။ ဟိုရောက်တော့ နှစ်ရက် လောက်ထိ အဆင်ပြေပြေ အေးအေး ဆေးဆေးပဲ။

သုံရက်မြောက်တဲ့ နေ့မှာတော့ ထိုင်းရဲတွေနဲ့ ထိုင်းလူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေး အဖွဲ့ဝင်တွေက ဦးလေးနေတဲ့အိမ်မှာ နိုင်ငံခြားသားရိုဟယ် သတင်းရလို့ဆိုပြီး ရပ်ကွက်လူကြီးတွေနဲ့အတူ အိမ်ကို ဝိုင်းကြပါလေရော။

ရုတ်တရက် မျှော်လင့်မထားတဲ့ ဖြစ်ရပ်မို့ အိမ်ရှင်တွေကလဲ ဦးလေးကို ဝှက်ထား၊ ဖုံးထား မလုပ်နိုင်ကြဘဲ ကြက်သေ သေနေကြပြီလေ။ ဦးလေး လဲ...

"ငါ့ကိုတော့ တွေ့ထားကြပြီ၊ ဖမ်းကြတော့ မှာပဲ။ သူတစ်ပါးနိုင်ငံမှာ အချစ်အနှောင်ခံရ တော့မယ်"

လို့ တွေးပြီး နှလုံးသွေးတွေ ရပ်မတတ် ကြောက်မိတာပေါ့ကွာ။ မထူးတော့ဘူးဆိုပြီး စိတ်ငြိမ်အောင်

တရားကိုပဲ နှလုံးသွေးမိတော့တယ်။ အားကိုးရာဖြစ်တဲ့ "သရဏဂုံသုံးပါးနဲ့ ဂုဏ်တော်တွေ" ကို ရွတ်ဆိုရင်း ဖခင် ကြီး ဦးစိုင်းဘုန်း သင်ပေးခဲ့တဲ့ ကိုယ် ပျောက်ဂါထာခေါ် "နွားမသားဝှက် မန္တန်" ကို သတိရသွားတာကြောင့် ဒီဂါထာကိုပဲ ထိုင်ရာမထ စိတ်ထဲကပဲ အဆက်မပြတ်ရွတ်ဆိုနေမိတော့တယ်။

ဒီနေရာမှာ ဦးလေးထိုင်နေတဲ့နေရာ လေးကို မင်းတို့ မြင်သာအောင် ပြောရ ဦးမယ်ကွ။ ဧည့်ခန်းက စားပွဲ၊ ကုလား ထိုင်တွေရဲ့ ကျောဘက် အိပ်ခန်းနံရံကို မှီထားတဲ့ ကုလားထိုင်လေးမှာ ထိုင်နေ တာဆိုတော့ တံခါးပေါက်က ဝင်လာ ရင် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နိုင်တဲ့နေရာ ပေါ့ကွာ။

အိမ်ရှင်တွေကလဲ မျက်စိမျက်နှာ ပျက်၊ ဦးလေးကလဲ ကြောက်ကြောက် နဲ့ အသံတိတ် မန္တန်ကိုရွတ်ဆို၊ ရှာတဲ့ လူတွေကလဲ ဦးလေးရှေ့ကနေ အခေါက်ခေါက် အခါခါ ဖြတ်နေကြ တာပေါ့။ မီးဖိုချောင်၊ အိမ်သာခန်းပါ မကျန် စိတ်ကျေနပ်တဲ့ထိ ရှာကြတယ်။

လုံးဝ ရှာလို့ မတွေ့တော့မှ ပြန်သွား ကြတယ်။ ဒီအခါကျမှ စိတ်ကိုလျှော့ လိုက်ရင်း ဦးလေး မေ့လဲပြီး ကုလား ထိုင်ပေါ်က ပြုတ်ကျလို့ မနည်း နှာနှပ် ယူကြရတယ်လေ။

သတိရလာတော့မှ ဦးလေးကို ထိုင်းရဲတွေ မတွေ့မမြင်တဲ့ အကြောင်း ကို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် မေးကြ တာပေါ့။ ဒီတော့မှ ဦးလေးလဲ ရတနာ သုံးပါးဂုဏ်ကျေးဇူးနဲ့ နွားမသားဝှက် ဂါထာအပေါ် ပိုမို ယုံကြည်အားကိုးလာ မိတယ်။

ဒါကြောင့် နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုး၊ ပုထိုး စိပ်ပြီးရင် "နွားမသားဝှက်ဂါထာ မန္တန်" ကို အနည်းဆုံး (၅)ခေါက်

ရွတ်သကဲ့သို့။ အိပ်ရာဝင် အိပ်ရာထလဲ မပျက်မကွက် ရွတ်ပွားခဲ့လို့ ကနေ့ထိ ဘယ်လိုအန္တရာယ်ကိုမှ မတွေ့ခဲ့ရပါဘူး။

အခုဆိုရင် အသက်(၈၀)နား နီးနေပြီလေ။ ကျန်းကျန်းမာမာပါပဲများ။ ဒီလို အကြောင်းတွေကြောင့် မင်းတို့လဲ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းစေဖို့ ကိုယ် ပျောက်ဂါထာခေါ် “နွားမသားဝှက် မန္တန်”ကို ရွတ်ပွားနိုင်အောင် ချီးမြှင့်လိုက်မယ်နော်။

ဂေါဏ ဝေါရတ္တိ ရွှေစ၊
နောဂါဝထော ဂါဝေယေ ဒေဝတာ၊
အာကာသ ဘုမ္မိယော ရုက္ခော ဒေဝတာနံ၊
အဟံ ပုတ္တံ ဂါဝေ သဗ္ဗေပနဿ၊
အာဟံ ရတ္တိယပ္ပိဝေစ မဟပ္ပလံ၊
အာဟံ ရတ္တိ ဝိယံ ဗောဓါ ဘဝိဿိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဝေါရတ္တိ = ဝေါရတ်ထိ
- ရန္တိဝ = ရမ်မိစ
- ဘုမ္မိယော = ဘုမ်မိယော
- ရုက္ခော = ရုတ်ခေါ
- ပုတ္တံ = မုတ်တံ
- သဗ္ဗေ = သပ်ဗေ
- မနဿာ = မနတ်သာ
- ဂစ္ဆတိ = ဂစ်ဆတိ
- ရတ္တိယပ္ပိ = ရတ်တိယပ်မိ
- မဟပ္ပလံ = မဟပ်ဖလံ

ပင်စင်စားကျောင်း ဂျပင်ကြီး၏
လက်စွဲ ကိုယ်ပျောက်ဂါထာ

ဦးစိုင်းနန္ဒက သူ့ ရထားသည် နွားမသားဝှက်ဂါထာကို ချီးမြှင့်ပေးသဖြင့် မောင်အံ့တို့လူစု လိုက်ကူးပြီးသည်နှင့် အငြိမ်းစားကျောင်းအုပ်ကြီး ဦးထွန်းရွှေဘလည်း သူ၏လက်စွဲ ကိုယ်ပျောက်ဂါထာအကြောင်းကို ဤသို့ ပြောပြခဲ့ပြန်ပါသည်။

ကျွန်တော်ရထားတဲ့ ကိုယ်ပျောက်

ဂါထာနဲ့ အတွေ့အကြုံကို ပြောပြရဦးမယ်ဗျ။ ကျွန်တော်ဇာတိက ကျောက်ပန်းတောင်းကပါ။ (၁၀)တန်း အောင်တော့ အဖိုးရဝန်ထမ်း အလုပ်ကို လဲ ရချင်တယ်ဗျာ။ ကိုယ့်ဒေသမှာ လူဦးရေကများတော့ အလုပ်ရဖို့ဆိုတာ ခက်ခဲတယ်လေ။

ဒါကြောင့် အစ်ကိုရီရာ ကယား ပြည်နယ်ကို ထွက်လာခဲ့တာပေါ့။ ဖားဆောင်းမြို့၊ မညာရေးဌာနမှာ မူလတန်းပြအဖြစ် အလုပ်ရတယ်ဗျ။ အလုပ် လုပ်ရင်းနဲ့ သိကြတဲ့အတိုင်း ပဲ ယင်းတလဲ(ကယား)တိုင်းရင်းသူနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီး ဦးအံ့လို မောင်ကြီး မပြန်နိုင် ဖြစ်ရတော့တာပါပဲ။

ဒေသခံလို ဖြစ်နေပြီမို့ ပါတီ ကောင်စီခေတ်မှာ မြို့နယ်လမ်းစဉ် ညူငယ်အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ပေးခဲ့လို့ မြို့နယ်ပါတီယူနစ်မှာ အချိန်ပြည့် တာဝန်ယူနေရတဲ့ အချိန်မှာပေါ့။ ကာလအားဖြင့် ပြောရရင် ၁၉၈၆ ခုနှစ်ထဲမှာပါ။ လူငယ်စည်းရုံးရေး တာဝန်အရ နယ်မြေလုံခြုံရေး ကန့်သတ်ထားတဲ့ အညှီရောင်နယ်မြေ “နန်းကစ်ရွာ”နဲ့ “ဗဟန်းလော့ရွာ” တွေကို မြို့ခံလူငယ်တွေနဲ့ ခြေကျင်ခရီး ထွက်ခဲ့ကြတာပေါ့ဗျာ။

နန်းကစ်ရွာအထိတော့ အေးအေးဆေးဆေးပါပဲ။ တောတွင်းက လူတွေ အကြောင်း စုံစမ်းတော့လဲ လှုပ်ရှားမှု မရှိဘူးဆိုတော့ သူတို့ ခြေကျင်ယူထားတဲ့ “ဗန်းလော့ရွာ”ကို ခရီးဆက်ခဲ့ကြတာပေါ့။

နန်းကစ်က ထွက်လာပြီး (၁)မိုင် ကျော်လောက်ရှိတော့ ဗဟန်းလော့ရွာကို မရောက်ခင် လက်နက်ကိုင် တောတွင်းအဖွဲ့နဲ့ ပက်ပင်းတိုးပါလေရောဗျို့။

နှစ်ဖက်မြင်လောက်တဲ့ ပေ(၂၀) အကွာအဝေးမို့ နောက်ပြန်လှည့်ပြီး ပြေးလိုကလဲ မရတော့ဘူး။ ရင်ဆိုင် တိုက်ရအောင်ကလဲ ကျွန်တော်တို့မှာ ဓားမတိုတောင် မပါကြတော့ ရောက်တဲ့ နေရာမှာပဲ ရပ်နေကြရတော့တယ်။

ကြားဖြတ် ပြောရဦးမယ်ဗျ။ အဲဒီ အချိန်က တောတွင်းအဖွဲ့တွေက အရပ်သားဖြစ်စေ၊ ဝန်ထမ်းဖြစ်စေ သူတို့ စိုးမိုးထားတဲ့ နယ်မြေအတွင်းကို လွှပ်လပ်စွာ သွားလာနိုင်တယ်။ အနှောင့် အယှက်မပေးဘူး။

အဲ...ဒါပေမယ့် ပါတီကောင်စီက လူတွေနဲ့ လက်နက်ကိုင် တပ်တို့ ရဲတပ်ဖွဲ့တို့နဲ့ဆိုရင်တော့ တွေ့ရာ သင်္ချိုင်း ဓားမဆိုင်းဆိုတဲ့ ကာလပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်ကလဲ ပါတီက တာဝန်နဲ့ ဦးဆောင်လာရသူဆိုတော့ အရမ်းကြောက်တာပေါ့။

“ငါ့အတွက် သေနေ့စေ့တဲ့ အချိန်နဲ့ သေရမယ့်နေရာ ရောက်ပါပေါ့လား” လို့ တွေးရင်း ဇောခွေးတွေပြန်ပြီး မတ်တတ်တောင် မရပ်နိုင်တော့ဘူးလေ။ ရသမျှ ဘုရား၊ တရားစာတွေကို အမြီးအမောက် တည့်အောင် မရွတ်ဆိုနိုင်တော့ပါဘူး။

ဒီအချိန်မှာ ခေါင်းထဲကို ဝင်လာ
*ဗုဒ္ဓကျမ်းရေးခြေစာမဂ္ဂဇင်း ၁၇၉

တာက ကယားပြည်နယ်ကို မလာခင်
ဇာတိမြေက မြို့ဦးကျောင်းဆရာတော်
ကို သွားကန်တော့စဉ်မှာ ဆရာတော်
က ချီးမြှင့်လိုက်တဲ့ “ကိုယ်ပျောက်
ဂါထာ”ကို သတိရမိတာပါပဲ။ ဒီဂါထာ
ကိုလဲ အဆက်မပြတ် အသံတိတ်ရွတ်
ဆိုနေမိတော့တယ်။

တောက လူတွေကလဲ ပေ(၂၀)
ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ဖြန့်ကြက်နေရာ
ယူထားတော့ ပြေးလို့လဲ မလွတ်နိုင်
တော့ဘူးလေ။ မတ်တတ်လဲ မရပ်နိုင်
တော့ ဖင်တရွတ်သီနဲ့ ဘေးနားက
ချုံပုတ်လေးထဲ ဝင်ပုန်းနေမိတယ်ဗျ။
အဲဒီချုံပုတ်ကလေးကလဲ လူတစ်
ကိုယ်စာ မလွံ့တလုံရယ်ပါ။ ခေါင်း
ဆောင်လုပ်တဲ့သူက...

“ဟေ့... မင်တို့ထဲမှာ ပါတိကလူကြီး
ပါတယ်မို့လား၊ ဘယ်သူလဲကွ ထွက်လာ
ခဲ့ဖူး”

ဆိုတော့ ဘယ်သူမှ မလှုပ်ရဲကြ
ဘူး။ အတန်တန် မေးတော့မှ သူတို့
စကားကိုတတ်တဲ့ တိုင်းရင်းသား
လူငယ်တစ်ယောက်က...

“ဗိုလ်ကြီးခင်ဗျား... ကျွန်တော်တို့လူကြီး
က နေမကောင်းလို့ နန်းကပ်ရွာမှာ နေခဲ့ပါ
တယ်”

လို့ ပြောလိုက်တော့ ခေါင်းဆောင်
က မယုံတယုံနဲ့ ဖတ်ဝန်းကျင်ကို အရှာ
ခိုင်းသေးတယ်။ သူငယ်သားတွေက
လဲ ရှာပြီလေ။

ကျွန်တော် ပုန်းနေတဲ့ ချုံပုတ်ဆိုရင်
အထပ်ထပ် အခါခါ ရှာကြတာပေါ့။
ကျွန်တော်က သူတို့ကို မြင်နေရတော့
ပိုကြောက်မိနေရတယ်။

ဒါနဲ့ မျက်စိကိုမှိတ်ပြီး ကိုယ်ပျောက်
ဂါထာကိုပဲ ရွတ်နေမိတော့တယ်။
ကျေနပ်အောင် ရှာလို့ အားရတော့မှ
ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက လူငယ်တွေကို

“အေး... နောင်ဆိုရင် မင်းတို့
လာမယ်ဆိုရင် အချိန်မရွေး လာခဲ့
ကြ၊ လူကြီးဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ မလာ
ကြနဲ့” လို့ ပြောပြီး ထွက်ခွာသွားကြ
တယ်။

ဒီတော့မှ အားလုံး လှုပ်ရှားရဲကြပြီး
ကျွန်တော်လဲ ချုံပုတ်ထဲက ထွက်ရဲ
တော့တယ်။ ချုံထဲက ထွက်လာတဲ့
ကျွန်တော့်ကိုမြင်တော့ လူငယ်တွေ
က...

“ဆရာ ခုနက ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ၊
ကျွန်တော်တို့က ဆရာထွက်ပြေးသွားပြီထင်
လို့ ဖိုးရိပ်နေကြတာ”

လို့ ဝိုင်းပြောကြ၊ မေးကြတာပေါ့။
ကျွန်တော်ကလဲ...

“ငါ့ဘယ်ပု မပြောဘူး၊ ကြောက်ကြောက်
နဲ့ ဒီချုံပုတ်မှာပဲပုန်းရင်း ရတနာယုံပါးနဲ့
ဆိုတဲ့ ဘုရားစာ၊ တရားစာတွေ ရွတ်နေရ
တာပါကွာ”

လို့ ပြန်ပြောပြတော့ အားလုံးက
အံ့အားသင့်ကုန်ကြတာပေါ့ဗျ။ ခရီး
လဲ ဆက်မသွားရဲတော့တဲ့အတွက် မြို့
ကိုပဲ ပြန်ခဲ့ရတော့တယ်လေ။

အဲဒီနေ့ကစပြီး ကျွန်တော့်ကို
သေဘေးက လွတ်စေခဲ့တဲ့ ကယ်တင်
ပေးခဲ့တဲ့ ကိုယ်ပျောက်ဂါထာရဲ့ အစွမ်း
သတ္တိ တန်ခိုးဂုဏ်တွေကို ယုံကြည်တာ
ကြောင့် ကနေတိုင်အောင် နိစ္စဘတ်
မပျက်မကွက် ရွတ်ပွားပူဇော်မြတ်ပုံဗျား။
ဒီဂါထာကို ရွတ်ပွားပေးမယ်နော်။

ကိုယ်ပျောက်ဂါထာ

နိဗ္ဗဿ ဒေဝါသုရေန၊ သဗ္ဗန္ဓော ဒသက္ကဒ္ဓိယာ၊
ဘဂဝါ ဒေဝါသုရဿ၊ စက္ခုစမ္ပုဒိ နိဗ္ဗဿ။
ဗုဒ္ဓေါ ဘမုကာ သုရေန၊ ဌိတာဒိ မှိစ နိဗ္ဗဿ။
နပဿတိ ဝိနိယထာ၊ ပစ္စတ္တိကာ နယထာ၊
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

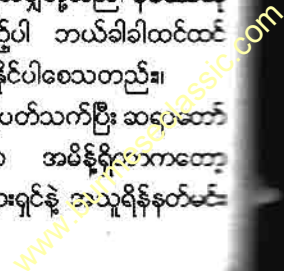
နိဗ္ဗဿ = နိတ်လယေ

- သဗ္ဗန္ဓော = သစ်ပန်နော
- ဒသက္ကဒ္ဓိယာ = ဒသအိတ်မိယာ
- ဒေဝါသုရဿ = ဒေဝါသုရတ်သ
- စက္ခုစမ္ပုဒိ = စက်ခုစမ်မမ်မိ
- နိဗ္ဗဿိ = နိတ်လယိ
- ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ခေါ
- ဌိတာဒိမှိစ = ထိတာဒိနိမှိစ
- နပဿတိ = နပတ်သတိ
- ပစ္စတ္တိကာ = ပစ်စတ်ထိကာ
- နပဿတု = နပတ်သတု
- အာနက်

ဒေဝါသုရေန-အသူရိန် နတ်သား
သည်။ **နိဗ္ဗဿ**-ဆေးဒန်းမြင်းသီလာ
ရတနာလိုက်ခေါင်း၌ ပုန်းအောင်းလေ
သည်ရှိသော်၊ **ဒသက္ကဒ္ဓိယာ**-တန်ခိုး
တော်ဆယ်ပါးနှင့်၊ **သဗ္ဗန္ဓော**- ပြည်စုံ
တော်မူသော၊ **ဘဂဝါ**-မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ **ဒေဝါသုရဿ**-အသူရိန်နတ်
မင်း၏၊ **စက္ခုစမ္ပုဒိ**-မျက်မှောင်ရေ၌
နိဗ္ဗဿိ-ပုန်းတော်မူ၏။

ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာဘုရားသည်
ဘမုကာ=ဘမုကန္တရေ - အသူရိန်
နတ်မင်း၏ မျက်မှောင်တော်အတွင်း၌
နိဗ္ဗဿ - ပုန်းကွယ်တော်မူသည်
ရှိသော်၊ **အသူရေန**-အသူရနတ်မင်း
သည်၊ **ဌိတာဒိမှိစ** - ရပ်သောအခါ
စသော ကုရိယာပုတ်လေးပါး၌လည်း
(ငါ) တိုင်၊ လျောင်း၊ ရပ်၊ သွား၊ ကုရိယာ
ပုတ်လေးပါး၌လည်း၊ **ဝိနိ**-ငါးမာရ်
အောင်မြင် ဘုရားရှင်ကို၊ **နပဿတိ**
ယထာ-မမြင်ရသကဲ့သို့၊ **တထာ**-
တို့အတူ၊ **ပစ္စတ္တိကာ**-ဆန့်ကျင်ဘက်
လူ ရန်သူဟူသမျှတို့သည်၊ **နပဿတု**
-နေ့ရောညဉ့်ပါ ဘယ်ခါခါထင်ထင်
မတွေ့မမြင်နိုင်ပါစေသတည်း။

ဒီဂါထာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆရာတော်
ဘုန်းဘုန်းက အမိန့်ရိုသောကတော့
မြတ်စွာဘုရားရှင်နဲ့ အသူရိန်နတ်မင်း

ကြီးတို့ တန်ခိုးပြိုင်ကြရာမှာ အသူရိန် မင်းကြီးက ဆေးဒန်းမြင်းသီလာ ရတနာလိုဏ်ဂူထဲမှာ ပုန်းနေတာကို ဘုရားရှင်က အလွယ်တကူ ရှာနိုင်ခဲ့ တယ်။

ဒါပေမယ့် ဘုရားရှင်က အသူရိန် နတ်ကြီးရဲ့ မျက်မှောင်အရေးပေါ်မှာ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း၊ သွား၊ ဣရိယာပုတ် လေးပါးနဲ့ နေတော်မူသော်ငြားလဲ မမြင်နိုင်၊ ရှာမတွေ့နိုင်ခဲ့ဘူးတဲ့။

အဲဒီလိုပဲ ဘုရားရှင်ရဲ့ တန်ခိုးတော် ကြောင့် ရန်သူအပေါင်းတို့သည် တပည့်တော်အား မတွေ့နိုင်၊ မမြင်နိုင် ပါစေရန်လို့ ဆုတောင်းတဲ့ဂါထာလို့ ဆိုတယ်ဗျ

ဦးထွန်းရွှေက သူ့အတွေ့အကြုံနှင့် ဂါထာရရှိပုံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ရှင်းပြပြီး အာခြောက်လာပုံဖြင့် ရေခွေး ကြမ်းတစ်ခွက်ကို မှတ်၍ သောက်လိုက် သည်။

တစ်ချိန်လုံး လက်ဖက်သုပ်စား၊ ရေခွေးကြမ်းသောက်ရင်း ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေခဲ့သော ရဲဘော်ဟောင်း ကြီး ဦးမရမ်ဂမ်က တစ်စခန်း ထလာ သည်။

‘ခင်ဗျားတို့ ပြောလာကြတော့ ကျွန်တော်ကလဲ ရရှိထားတဲ့ ကိုယ် ပျောက်ဂါထာနဲ့ ဒီဂါထာရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ကြောင့် အန္တရာယ်က လွတ်ခဲ့ပုံ အကြောင်း ပြောရဦးမယ်ဗျ။’

ဗမာပြုပ္ပာကို ဒေဝာင်တော်မူသည့် ဂါထာနှင့် ဦးမရမ်ဂမ်

ခင်ဗျားတို့ သိတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော် က ကချင်တိုင်းရင်းသားပါ။ မူလက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်ဘူးဗျ။ ယုံကြည် လက်ခံလောက်တဲ့ အကြောင်းတရားတွေ ကိုယ်တိုင်

ကြုံတွေ့လာရတော့မှ ဗုဒ္ဓဘာသာကို သက်ဝင်ကိုးကွယ်ခဲ့တာလေ။

ဒီဘဝအတွက်သာမကဘဲ သံသရာ အဆက်ဆက် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ဖြစ်စေမယ့် ဘာသာတရားလို့လဲ ခံယူ ထားပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်လာပြီဆို ကတည်းက ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်၊ တရားထိုင် အလုပ်တွေကို တစ်ရက် မပျက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော့်ကို ဘုရားဟောနဲ့ သူတော်စင် သူတော်မြတ်များ ရွတ်ပွား တဲ့ တရားတော်တွေကို သွန်သင်ညွှန်ပြ သင်ကြားပေးခဲ့တဲ့ ဆရာအရှင်မြတ်က တော့ “ဓမ္မသိဒ္ဓိသိင်္ကျောင်းဆရာ တော် ဘဒ္ဒန္တအာဒိစ္စ” ပါပဲခင်ဗျ။

ဆရာတော်က ကျွန်တော့်ကို တွေ့ စတင်ကတည်းက မပြတ်အကဲခတ်နေတာ ဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အမူအကျင့်နဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေကို အားလုံးသိနေတယ် လေ။ ဒါကြောင့် တစ်နေ့မှာ ဆရာ တော်က ကျွန်တော့်ကိုခေါ်ပြီး...

“အကျွန်း၊ မရမ်ဂမ်... အကျွန်းက ရိုး သားတမ်း၊ ဘာသာတရားကို အထူးသက် ထံယုံကြည်တယ်။ ဒါပေမယ့် ယုတ်မခံ စိတ်ဓာတ်နဲ့ မှန်တယ်ဆိုရင် ဘာကိုမှ မကြောက်ဘဲ ပြောတတ်၊ လုပ်တတ်တယ်။ မှန်တယ်ဆိုတိုင်း ပြောလို့ လုပ်လို့မတုတ် ကိစ္စရပ်တွေ လောကကြီးထဲမှာရှိတယ်။ ဒီစိတ်ဓာတ်နဲ့ အပြုအမူတွေကြောင့် ဒကာ ကြီးမှာ ရန်သူပွားပြီး ဘေးရန်များတတ် တယ်။

ဒါကြောင့် ကိုယ့်စိတ်ကို ဘာသာတရားနဲ့ ပြင်ပါလို့ အထူးများရတယ်။ အသိတရားရှိ တဲ့သူပို ပြင်နိုင်မှာပါ။

အဲဒီလို ပြင်နိုင်ပြီး ဘေးရန်ကင်းစေဖို့ အတွက်လဲ ဘုန်းဘုန်းက “ကိုယ်ပျောက် ဂါထာ” တစ်ပုဒ် ပေးလိုက်ပါမယ်။ အချိန်ရ

တိုင်း ရွတ်ပွားပူဇော်နေပေါ့ကွယ်” လို့ အမိန့်ရှိပြီး ဟောဒီဂါထာလေး ကို ချီးမြှင့်ပေးခဲ့တယ်လေ။
ဘဝဝယ်၊ ဘယံဒိဿ၊
ဘဝ္ဗ ဝိတဏသိန္န၊
ဘဝံနာဘိ ဝိဒိကိဉ္ဇိ
နန္ဒိဉ္ဇ နုညဝိဒိယိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ဘယံဒိဿာ = ဘယံဒိတ်သဝါ
ဘဝ္ဗ = ဘဝင်စ
ဝိဒိကိဉ္ဇိ = ဝဒိန်ကိန်စိ
နန္ဒိဉ္ဇ = နန်ဒိန်စ
နုညဝိဒိယိ = နအုပါဒိယိန်
အနက်

အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ဘဝေ- ဘဝများစွာ သံသရာ၌ အခါခါဆက် လျှင်း ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဘယဉ္ဇ-ဇာတိဒုက္ခ စသည်များတောင်း ဘေးအပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ ဘဝ္ဗ-ကာမရူပ၊ အရူပဟု ဘဝသုံးဖြာ သံသရာကိုလည်း ကောင်း၊ ဝိဘဝေသိန္န-ဘဝကင်းရာ ရှာကြပါငြား သတ္တဝါအများကို လည်း ကောင်း၊ ဒိဿာဝေ - သိမြင်တော်မူ သောကြောင့်သာလျှင်၊ ကိဉ္ဇိဘဝံ- တစ်စုံတစ်ခုသော ဘဝကိုမှ၊ နာဘိဝိဒိ - တဏှာဒိဋ္ဌိ ကပ်ငြိစွဲလမ်း မယူခဲ့ပေ၊ နန္ဒိဉ္ဇ-ဘဝသုံးဖြာ တွယ်တာတတ်လှ ဘဝတဏှာကိုလည်း၊ နုညဝိဒိယိ- အလွဲတမူ မစွဲယူခဲ့ပါပေ။

[ဤဂါထာတော်နှစ်ပုဒ်၏ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တဓာတ်မြေညီမဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်း တို့၏ ပါဠိအသံဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း၊ အောင်ရွှေ၊ ဓမ္မစာရီယ(မဟာဂဝ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဇက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုခဲ့ပါ ပါသည်။]

ဂါထာလေးက တိုတိုလေးပါ။ တိုပေ

မယ့် အကျိုးကတော့ အဖိုးအနမတဂ္ဂ လို့ ဆိုချင်ပါတယ်နော်။ ဆရာတော်ကြီးက ဒီဂါထာဟာ **ဗြဟ္မာထာသံယုတ်၊ ဗြဟ္မာနိမန္တနိကသုတ်တော်**မှာ လာတဲ့ ဂါထာတော်ဖြစ်ပြီး ဗမာဗြဟ္မာကြီးနဲ့ ဘုရားရှင်တို့ တန်ခိုးယှဉ်ပြိုင်ရာမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင် အောင်တော်မူစဉ် ဟောကြားခဲ့တဲ့ ဂါထာတော်ဖြစ်ကြောင်းလဲ ရှင်းပြခဲ့တယ်ဗျ။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ကျူးရင်မြှောက်ကြားခဲ့တဲ့ ဂါထာဖြစ်လို့ တန်ခိုးတော်ကတော့ အနန္တလို့ ဆိုတယ်လေ။

ကဲ... အခုတစ်ခါ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်လေးကို ပြောပြမယ်နော်။ လွန်ခဲ့တဲ့(၆)နှစ်လောက်က အဖြစ်အပျက်ပါ။ အဲဒီနေ့က ညနေစောင်း ကိစ္စတစ်ခု ဆောင်ရွက်ပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော့်အိမ်ရဲ့ မြောက်ဘက်လမ်းကြားမှာ ဆူညံသံတွေကြားလို့ သွားကြည့်မိတယ်ဗျ။ လူငယ်တွေ ရန်ဖြစ်ထိုးကြိတ်နေကြတာကို တွေ့တော့ သွားဖျန်ဖြေပေးတာပေါ့ဗျ။ တွေ့လိုက်ရတာက ဦးနှောက်ဉာဏ် ရည်မမီတဲ့ လူငယ်လေးကို အခြားလူနှစ်ယောက်က ဝိုင်းပြီးထိုးနှက်နေကြတယ်လေ။

ထိုးကြိတ်ကြတဲ့ လူတွေကလဲ ကိုယ့်ရပ်ကွက်သားတွေ ဖြစ်နေကြတယ်။ ပြီးတော့ သောက်စားထားလို့ မူးနေကြတာဗျ။ ကျွန်တော်လဲ တတ်သလောက် ချောမော့ဆုံးမတာပေါ့။

ဒါကို လက်မခံကြဘဲ မူးနေတဲ့ တစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို လက်သီးနဲ့ ထိုးလာလေပါရောဗျ။ နဂိုကမှ စိတ်ဆတ်တဲ့ ကျွန်တော်ဘာမှ မစဉ်းစားမိတော့ဘဲ ပြန်ထိုးမိတာပေါ့။

ကျန်တဲ့ တစ်ယောက်ပါ ကူထိုးလာလို့ နှစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဖြစ်နေပေမယ့် သူတို့က မူးနေတာရယ်၊ တပ်ထဲမှာကတည်းက ကိုယ်ခံပညာကောင်းကောင်း တတ်ခဲ့တာရယ်ကြောင့် ကျွန်တော့် ထိုးနှက်ချက်တွေကို မခံနိုင်ဘဲ အကွဲအပြဲနဲ့ ပြေးကြရတယ်။

ဒီရန်ငြိုးက မပြေဘူးဗျ။ ဒီလိုဖြစ်ပြီး တစ်ပတ်လောက်အကြာမှာ မနက်ခင်းမှာ ကျွန်တော့်အိမ်ကို လူတစ်စု တုတ်တွေ၊ ဓားတွေနဲ့ တက်လာကြတယ်ဗျ။ မနက်ခင်း ဒီလိုအချိန်ဆို ကျွန်တော့်ဇနီးနဲ့ သားသမီးတွေ အလုပ်သွားကြတာမို့ ဘယ်သူမှ မရှိဘဲ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းဆိုတာ သိနေကြတယ်လေ။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်က ဘုရားခန်းမှာ ဘုရားရှိခိုး တရားထိုင်ပြီး အညောင်းဖြေနေစဉ် ကြည့်လိုက်တော့ လူ(၄)ယောက် လက်နက်ကိုယ်စီနဲ့ ဆိုတာ မြင်တွေ့ရတယ်ဗျ။

ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရင်လဲ အများနဲ့ တစ်ယောက်ဖြစ်ပြန်၊ သူတို့မှာ တုတ်၊ ဓား လက်နက်တွေနဲ့ ဖြစ်ပြန်ဆိုတော့ မနိုင်၊ နိုင်ဘူးဆိုတာ တွေးမိပြီး ရတာနာ

သုံးပါးကိုသာ ရှိခိုးအားကိုးနေမိတော့တယ်။

ဒီအချိန်မှာ ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်ခဲ့တဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဗမာဗြဟ္မာကို အောင်နိုင်တော်မူတဲ့ ဥဒါန်းဂါထာ **“ကိုယ်ပျောက်ဂါထာ”**ကို သတိရပြီး အခေါက်ခေါက် အခါခါ ရွတ်ဆိုနေမိတာပေါ့။

သူတို့တစ်တွေက ဘုရားခန်း၊ အိမ်ခန်း၊ မီးဖိုခန်းပါမကျန် ဝိုင်းရှာကြတာပဲဗျ။ နောက်ဆုံး ဘယ်မှာမှ ရှာမတွေ့တော့ လက်လျှော့ပြန်သွားကြတယ်။ ဆဲဆိုသွားကြတာပေါ့။

နောင် သူတို့အမှားကိုသိပြီး ကျွန်တော့်ကို တောင်းပန်ကြတဲ့အခါ မေးကြည့်မိတယ်ဗျ။

“မင်္ဂလာ အဲဒီနေ့က ဝိုက် လာရာကြတော့ ဘုရားခန်းထဲမှာထိုင်ပြီး ဂါထာရွတ်ဆိုနေတဲ့ ဝိုက် ယတွေ ကြဘူးလား”

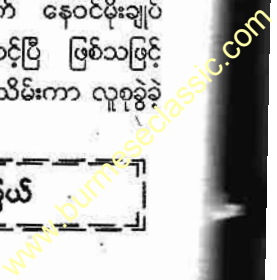
လို့ မေးတဲ့အခါ သူတို့က...

“ယတွေပါဘုရား... ဘုရားခန်းသာမကဘဲ မီးဖိုကအစ အိမ်သာအဆုံး အကုန်လိုက်ရှာကြတယ်လေ။ တွေ့လို့ကတော့ ကိစ္စတုံး ဝိုက်ကြပြီပဲဗျ”

လို့ ပြန်ပြောကြတယ်လေ။

ကဲ ဒါက ကျွန်တော် အမြဲရွတ်နေတဲ့ ဗမာဗြဟ္မာကို အောင်တော်မူစဉ်က ဘုရားရှင်ဟောတော်မူခဲ့တဲ့ ကိုယ်ပျောက်ဂါထာနဲ့ အဲဒီဂါထာရဲ့ အကျိုးကျေးဇူး အတွေ့အကြုံပါပဲဗျာ’ ကချင်တိုင်းရင်းသားကြီး ဦးမရမင်္ဂါ၏ အတွေ့အကြုံ အဖြစ်အပျက်ကို နားဆင်ကြပြီးနောက် နေဝင်မိုးချုပ် အချိန်တော်တော်လင့်ပြီ ဖြစ်သဖြင့် စကားဝိုင်းကို ရုတ်သိမ်းကာ လူစုခွဲခွဲ ကြပါတော့သည်။

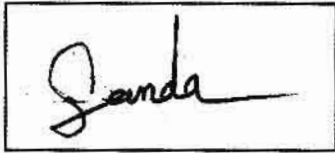
အံ့ကြွယ်

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပျားအကြောင်း

၁။ * * *

ယခုလအတွက် **နံပါတ်(၁)** နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ စစ်ကိုင်းဒေသမှ အသက် အစိတ်ဝန်းကျင် အသားဖြူဖြူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

သူမနာမည် **“မဝနာ”** ဖြစ်၍ **“စန္ဒာ”** နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ် ရွေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“စ” အက္ခရာမှာ အဖြူရောင် နှစ်သက်သဖြင့် အသားဖြူသော မိန်းကလေးအတွက် “ဝဏ္ဏ” ဆိုသော အရောင်မှန်ကန်မှု ရှိပါသည်။

သို့သော် **“ဖို”** အက္ခရာဖြစ်၍ မိန်းကလေးကို နာမည် အစစာလုံး ပေးထားရာ ဖိုမ မှန်ကန်မှု မရှိသဖြင့် ဘဝမှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်လို လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင် ကြိုးစားရလိမ့်မည်။

အထူးသဖြင့် အားကိုးလောက်သော သိန္နဲနိုး မကောင်းပါ။

ထို့ပြင် အင်္ဂါ ပါပအက္ခရာကို သံတို သံပြတ်နှင့် နာမည်ပေးရမည်ဖြစ်ရာ **“စန်”** ဆိုသည်မှာ သံရှည်ဖြစ်၍ နာမည်က ဒီယရသ မှားနေသည်။ **အိမ်ထောင်ရေးကံ မကောင်းတတ်ပါ။**

ထိုးမြဲလက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်မှာ **ခွက်မှောက် + အမှား + အညွန့်ထောင် + အဖျားရှူး** သင်္ကေတများ ခေါင်းစပ်ထားသဖြင့် ငွေမမြဲ အမှားအယွင်းက စတင် ပတ်ဝန်းကျင်

ဆရာကြီး **ဒိုးဘော်မြိုင်**
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

ဆက်ဆံရေးအဆင်မပြေ အစကောင်းအနှောင်းပျက် ဖြစ်တတ်ပါသည်။

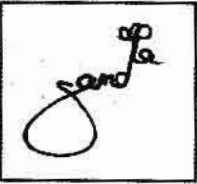
၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ အင်္ဂါသီ၊ ဖြစ်၍ မဟာဘုတ်ခွင် နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်လျှင်...

* * * [နံပါတ်-၁]

အင်္ဂါ သိုက်ဖွားဖြစ်သူကို **အင်္ဂါအစ၊ စနေအဆုံး = သိုက် + အထွန်း = ဣဋ္ဌ + ဣဋ္ဌ** နာမည်ပေးထားခြင်း ကောင်းပါသည်။

နာမက္ခရာတိုင်စဉ်လည်း မှန်ပါသည်။ နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်ရွေးထိုးခြင်းလည်း မှန်ပါသည်။ လက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန် ကောင်းအောင် ပြုပြင်ဖို့သာ လိုပါမည်။

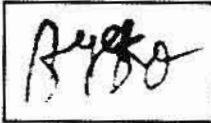
* * *

❖ **ငွေအိတ်သင်္ကေတ** ထည့်ထည့်လှလှ ကြီးကြီးဆွဲခြင်း

❖ **အညွန့်တွင် ပွင့်ဖတ်(၃)ခုပါသော** ပန်းပွင့်သင်္ကေတ ထည့်ခြင်းကိုဖြင့် လက်မှတ် ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်။

၂။ * * *

ယခုလအတွက် **နံပါတ်(၂)** နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲ

လက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ ပဲခူးဒေသမှ အသက်သုံးဆယ်ဝန်းကျင်ရှိ အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“အေးကို” ဆိုသော နာမည် (၂)လုံးတွဲကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာဖြင့် လက်မှတ်ရွေးထိုးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လက်မှတ်အောက်ဘက်တွင် အချိုင်သင်္ကေတများနေသဖြင့် အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ရုပ်အတ္ထု၊ စိတ်ဉာဏ်ရပါလိမ့်မည်။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် မကောင်းပါ။

မွေးသက္ကရာဇ် ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်ရာ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်လျှင်...

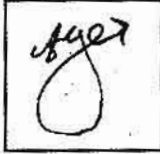
* * * [နံပါတ်-၂]

တနင်္ဂနွေဖွားဖြစ်၍ **“အေးကို”** ဆိုသောနာမည်မှာ တနင်္ဂနွေအစ တနင်္လာအဆုံး **မွေးနံပေါ် အညွန့်အုပ်** နာမည်ပေးနည်း မှန်ပါသည်။

သို့သော် **သိုက်+မရထ=ဣဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ** ဖြစ်၍ နာမည်ပေး ညံ့ပါသည်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှန်သော်လည်း နာမည်ကောင်းတစ်ခု မဟုတ်ပါ။ အချစ်ရေးနှင့် ငွေကြေးကိစ္စများ စိတ်ညစ်ရပါလိမ့်မည်။

ဤနာမည်မျိုးတွင် သိုက်ဋ္ဌာနမှ **“အေး”** တစ်လုံးတည်းကိုသာ လက်မှတ်ရွေးထိုးသင့်ပါသည်။ နိုင်ငံခြားတွင် အခြေချနေထိုင် လုပ်ကိုင်လျှင်ဖြစ်၍

အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ်ထိုးသင့်သည်။

အောက်ခြေလုံး ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည်တည်လှလှ ကြီးကြီးဆွဲပုံ ဖတ်တိုင်ထောင်လို ဘယ်မှာနေနေ အဆင်ပြေ ရပ်တည်နိုင်မည်။ အညွန့်နေရာမှာ ပြာဦးသင်္ကေတ ထည့်သင့်သည်။ လက်မှတ်အောက်က မှူးပေးရေးပါ။

၃။ ***

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့မှ အသက်သုံးဆယ်ဝန်းကျင် အသားဖြူဖြူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ တနင်္လာနဂါးဖြစ်ပြီး "ချစ်လေး" ဟူသော နာမည်ကို မိဘများက ချစ်စနိုးမူည့် ခေါ်ကြသည်။

နာမည် အစစလုံး "ချစ်" ကိုသာ အင်္ဂလိပ်အက္ခရာဖြင့် လက်မှတ်ရွေးထိုးထားသည်။

လက်မှတ်တွင် "ကြယ်" တစ်လုံးပါရှိကတည်းက သူမ၏ အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ကျန်းမာရေး တစ်ခုခုတော့ အညံ့အပျက် ကြုံမည်ဟု ခန့်မှန်းနိုင်ပေပြီ။ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရာတိုင်စဉ်ချကြည့်လျှင်...

*** [နံပါတ်-၃]

တနင်္လာ ဘက်စွာဖြစ်သူကို တနင်္လာအစ၊ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မိတ်ပြုတ်တွဲနှင့် နာမည်ပေးထားပြီး အနိဋ္ဌ+ကုဋ္ဌ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှန်သဖြင့် နာမည်ပေးသိပ်မညံ့ပါ။

သို့သော် ချစ်=၁၃+လေး=၅ စုစုပေါင်း (၁၈)ဂဏန်းတွဲရသဖြင့် သင်္ချာ

၁၈၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇ်း

အမိပတ်			၅	နံပါတ်-၁	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၀	၃	၆
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၄	၁	၂
(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)			(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)		

အမိပတ်			၃	နံပါတ်-၂	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၅	၁	၄
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၂	၆	၀
(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)			(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)		

အမိပတ်			၆	နံပါတ်-၃	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၁	၄	၀
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၅	၂	၃
(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)			(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)		

ပေဒင်ပညာအရ ဂဏန်းတွဲနိမိတ်မကောင်းပါ။

ထို့ပြင် ဘက်အပျက်ဌာနရှိ တနင်္လာဂြိုဟ် အက္ခရာစာလုံး "ချစ်" ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးခြင်း မှားပါသည်။

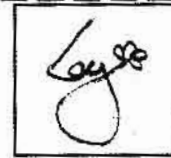
နာမည်နောက်စာလုံး "လေး" မှာ သိုက်ဌာနရှိ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ဖြစ်ပြီး သင်္ချာပေဒင်အရ ပေါင်းလဒ်(၅) ရသဖြင့် နိမိတ်ကောင်းပါသည်။ ထိုစာလုံးကိုသာ လက်မှတ်ရွေးထိုးသင့်သည်။

*** →

ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည်တည်လှလှဆွဲ

အညွန့်တွင် ပွင့်ဖတ်(၄)ခုပါသော ပန်းပွင့်ပုံ သင်္ကေတထည့် ကံကောင်းလာပါလိမ့်မည်။
ဤမျှနှင့်သာ ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ။
 အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
 (ဥပဒေဘွဲ့)
 လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

နိဗ္ဗာန်အိမ်

အန္တရာယ်ကင်းကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း

သတ္တိရှိ
(ဇေယျာမြေ)

မရောက်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည့် မန္တလေးမြို့သို့ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခု ဖြင့် သွားခွင့်ကြုံခဲ့သည်။ သွားရသည့် အကြောင်းကလည်း ရုံးကိစ္စဖြစ်သည့် အပြင် ဌာနမှ စီစဉ်ပေးသည့် ရုံးကား ဖြင့် သက်သောင့်သက်သာ သွားခွင့်ရ သည့်အတွက် အိမ်တွင်းအောင်း နေရရှာသည့် ဖခင်ကြီးကို တစ်ပါ တည်း ခေါ်လာခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့ ခေါ်ရသည်မှာလည်း အကြောင်းရှိသည်။ မန္တလေးမြို့ အောင်တော်မူရပ်တွင် ညီမအငယ်ဆုံး လေး ထွေးထွေးစံတို့မိသားစု ရှိနေ သည့်အတွက်ဖြစ်သည်။ ညီမငယ်၏ အမျိုးသားက ရုံးဌာနတစ်ခုမှ ငွေစာရင်း အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သည်။

လုပ်ရည်ကြံရည်ရှိသူ တစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အတွက် မိဘလက်ထက် လက်ရင်း မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်ပိုင်ခြံနှင့် ဝင်းနှင့် တစ်အိုးတစ်အိမ်ဆောက်ကာ နေနိုင်သည်အထိ အဆင်ပြေနေကြသူ များဖြစ်သည်။ အညာဒေသသို့ ခရီး ထွက်ရတိုင်းလည်း အချိန်ရလျှင် ရသလို ညီမဖြစ်သူ၏အိမ်တွင် နားနား နေနေ တည်းခိုနေကျဖြစ်သည်။

ယခင်က ဖခင်ကြီးနှင့်အတူ မန္တလေးသို့ နှစ်တိုင်းလိုလို ရောက်ဖြစ်ခဲ့ ကြသော်လည်း အလုပ်တာဝန် ဝတ္တရားများ ဖိစီးပြီး နှစ်နှစ်ကျော် သုံးနှစ်ခန့် မသွားဖြစ်ခဲ့ရာမှ ယခု ရုံးကိစ္စ ဖြင့် တစ်ခေါက်တစ်ကျင်း ရောက်ရ ခြင်းဖြစ်၏။

ညီမအရင်းအိမ် ရှိသည့်အပြင် ဖခင်ကြီးလည်း ပါလာသည့်အတွက် ရုံးမှ စီစဉ်ပေးသည့်အိမ်တွင် မတည်းခို တော့ဘဲ ညီမ၏အိမ်တွင်သာ တည်းခို ရင်း ရုံးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက် သည်။

နှစ်နှစ်သုံးနှစ်ခန့် မတွေ့ရသည့် ဖခင်ကြီးအား ညီမငယ် ထွေးထွေးစံ က အတိုးချကာ ပြုစုစောင့်ရှောက်နေ သည့်အတွက် ရုံးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်သည့် သုံးရက်တာလုံး ကျွန်မ စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့် လုပ်နိုင်ခဲ့ သည်။

ရုံးဝတ္တရားများ အားလုံး ပြီးပြတ် သွားမှ ကျွန်မတို့ညီအစ်မ စကား လက်ဆံ မြောဖြစ်ကြသည်။

'ငါ့ညီမနဲ့လဲ အခုမှ စကားပြောရ တော့တယ်။ ဘယ်လိုလဲ အထွေး... ညီမတို့ အဆင်ပြေကြတယ်မဟုတ် လား'

ညီမငယ် ချက်ကျွေးသော ညောင် ချဉ်ဖူးသုပ် အပါအဝင် အညာဟင်း များနှင့် အားပါးတရ ထမင်းစားပြီး ထမင်းလုံးစီရင်း ကျွန်မ စကားစလိုက် သည်။

'မမ မေးလို့ ပြောရဦးမယ်... ညီမတို့ ဘာဖြစ်တယ် မသိဘူး။ ဒီနှစ်ပိုင်းမှ အဆင်မပြေတာတွေ မျိုးစုံဖြစ်တယ်။ တစ်ခုပြီး တစ်ခုပါပဲ မမရယ်'

'ဘာတွေများ အဆင်မပြေဖြစ်ကြ

လို့လဲ သမီးရဲ့... ပြောပါဦး'

'အေးလေ... နင်တို့ ဘာတွေဖြစ် နေကြလို့လဲ မောင်မြတ်သူရဲ့ လုပ်ငန်း ကိုင်ငန်း အဆင်မပြေဖြစ်တာလား သေသေချာချာ ပြောစမ်းပါဟဲ့'

'ပြောရင် ယုံနိုင်စရာမရှိဘူး ဒေဇေယျာ အလေးအဖွဲ့ကအစ ကြီးကြီးမားမား ကိစ္စ အထိ ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေဘူး လမ်းသွားခလုတ်တိုက်၊ ထမင်းစား လျှာ ကိုက်ဝိတာ သမီးတို့ပျ အစစ်ပဲ။ ကျန်းမာရေး ကလဲ သာအိမ်၊ သာအဖ သုံးယောက် လှည့်ဖြစ်နေတာပဲ။

တလောကလေးကလဲ မဟာ ဖြစ်လိုက်တာ များ ဆေးဆန်းကို ခုနှစ်ရက်ဆက်တိုက် ပြုရ တယ်။ ပြီးတော့ ကိုပြတ်သူတစ်ယောက် ကလဲ အလုပ်ထဲမှာ ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်နေ တယ်'

'ဟယ်... ဘာပြဿနာလဲ'

'အဲလိုပါဆိုမှ မမရယ်... ကိုယ်က ဘာမှ မလုပ်ရပါဘဲနဲ့ အောက်ကလူ လုပ်လိုက်တာ အမှားတစ်ခု ပါသွား တယ်လေ။ ကိုပြတ်သူက အရာရှိဆို တော့ အားလုံးက သူ့တာဝန်ဖြစ်ပြီး အခုထိ ဖြေရှင်းနေရတုန်းပဲ။

ဘာတွေဖြစ်လာမလဲတော့ မသိဘူး။
စောင့်ကြည့်ရဦးမှာပဲ။ အရင်တုန်းက
ဒီလို အဆင်မပြေတာတွေ မဖြစ်ဖူးပါ
ဘူး မမရယ်'

'ဒီလိုရှိတယ် သမီးရဲ့... လူတွေရဲ့
ကံကြမ္မာဆိုတာ အစဉ်အမြဲ ကောင်း
နေတယ်ရယ်လို့တော့ မရှိပါဘူး။
မကောင်းခြောက်လ၊ ကောင်း
ခြောက်လပေါ့။ ဘုရား၊ တရား အလုပ်
ကော လုပ်ဖြစ်ရဲ့လားသမီး'

'အသင့်အတင့်တော့ လုပ်ဖြစ်ပါ
တယ် ဖေဖေ၊ ဒါပေမယ့် စိတ်ညစ်လာ
ရင် သမီး ဘာမှ လုပ်ချင်စိတ် မရှိတော့
ဘူး။ ဦးသုံးကြိမ်ချဖို့တောင် စိတ်မပါ
တော့လောက်အောင်ပဲ'

'ဟဲ့... ဘယ်ဟုတ်လို့မလဲ သမီးငယ်ရဲ့၊
စိတ်ညစ်ရာတွေ အဆင်မပြေတာတွေ
တွေ့ရင် ဘုရားတရားကို ပိုလုပ်ရမှာပေါ့
ကွယ်။ အဲဒါမှ အဆင်မပြေတာတွေ
တဖြည်းဖြည်းပျောက်လွှာမှာပေါ့ သမီးရဲ့၊
ဖခင်ကြီးကတော့ သူ့ထုံးစံအတိုင်း
သူ့သမီးငယ်လေးအား ဘုရားဆေး၊
တရားဆေးများ တိုက်ကျွေးခြင်းဖြင့်
အခက်အခဲများ ပြဿနာများမှ
ကျော်လွှားနိုင်အောင် နည်းပေးလမ်း
ညွှန်ပြုလေသည်။ ကျွန်မလည်း ကျွန်မ
နည်း ကျွန်မဟန်ဖြင့် ညီမငယ်လေး
အား ကူညီပေးနိုင်မည့် နည်းလမ်းကို
စဉ်းစားနေမိသည်။

'ဘာဘာတို့၊ မမသက်တို့ လာလည်
ကြတာလား... မလာတာတောင်
အတော်ကြာပြီနော်'

ကျွန်မတို့ သားအဖသုံးယောက်
ကိုယ်အတွေးနှင့်ကိုယ် ခဏမျှ ငြိမ်နေ
ကြသည့်အခိုက် ခြေရင်း ခြေစည်းရိုး
အစပ်မှ လှမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်သည့်
အသံကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ
ထွေးထွေးစံတို့၏ အိမ်နီးချင်းဖြစ်သည့်

ရွှေအိကို တွေ့လိုက်ရသည်။
'ဪ... အေးကွယ်၊ သမီးတို့
မိသားစုကော နေကောင်းကြတယ်
မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ် ရွှေအိရေ မမ ရုံးကိစ္စနဲ့
လာရင်းလေ... မရောက်တာလဲ သုံးနှစ်
လောက်ရှိနေပြီ၊ အဒေါ်တို့ရော နေ
ကောင်းကြတယ်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ အားလုံးကောင်းပါတယ်။
အိမ်ကို လာလည်ကြပါဦး၊ ထမင်းလဲ
ကျွေးချင်လို့'

'အိမ်ကိုတော့... လာလည်ပါမယ်။
ထမင်းတော့ မကျွေးပါနဲ့ ညီမရယ်'

'မဟုတ်တာ... မမကလဲ တစ်နပ်
တလေတော့ ကျွေးပါရစေ၊ ဟော...
မမရေ သွားလိုက်ဦးမယ်နော် အိမ်ရှေ့
မှာ ဈေးဝယ်တွေ ရောက်နေလို့'

'ဪ... အေး... အေး... ညီမ သွား
သွား'

ကျွန်မတို့ကို စကားပြောနေရင်းမှ
အိမ်ရှေ့သို့ အပြေးလေး ထွက်သွား
သော ရွှေအိကို မျက်စိရှေ့မှ ပျောက်
ကွယ်သွားသည်အထိ လိုက်ကြည့်နေ
မိရာမှ တစ်စုံတစ်ရာကို စဉ်းစားနေမိ
သည်။

'ဟဲ့... သမီးငယ် ရွှေအိတို့အိမ်က
သမီးတို့ ခေါင်းရင်းအိမ်လို့ မှတ်နေတာ
မဟုတ်ဘူးလားဟဲ့'

'ဟုတ်တယ်၊ သမီးလဲ အဲဒါ စဉ်းစား
နေတာ သုံးနှစ်လောက် အဆက်ပြတ်
သွားတာ။ ခေါင်းရင်းလား၊ ခြေရင်း
လားတောင် ဧဝေဧဝါ ဖြစ်နေပြီ။
နောက်ဦး အရင်က သူတို့ ဈေးမရောင်း
ပါဘူး'

ကျွန်မနှင့် ဖေဖေ ပြောလိုက်သည့်
စကားကို နားထောင်ပြီး ညီမဖြစ်သူ
က တစ်ချက် ရယ်လိုက်ရင်း ပြန်ပြော
လေသည်။

'ဖေဖေရော မမပါ မမှားပါဘူး။
အရင်က ရွှေအိတို့ သမီးအိမ်ရဲ့ ခေါင်း
ရင်း အိမ်မှာ နေတာပါ။ အခု ရွှေအိက
အိမ်ထောင်ကျသွားပြီလေ၊ သူ့အမျိုး
သားလေးက အိမ်ဝယ်မယ်လုပ်တော့
သမီးတို့ခြေရင်းအိမ် ရောင်းမှာနဲ့
အတော်ပဲ ဖြစ်သွားတယ်။ အိမ်ထောင်
ကျပြီးမှ ရွှေအိက အိမ်ရှေ့မှာ ဈေးဆိုင်
လေးဖွင့်ပြီး ရောင်းနေတာလေ'

'ဟေ... ဒါဆို သူ့အမေနဲ့ သူ့အစ်ကို
တို့ကရော'

'သူ့အမေကတော့ ရွှေအိနဲ့နေတာ ပျာပါ
ကယ်။ ခေါင်းရင်းအိမ်မှာ သူ့အစ်ကိုမိသားစု
ကျန်ရစ်တယ်။ အိမ်က နီးနီးလေးဆိုတော့
သူ့အမေကြီးက ဟိုကူးလိုက်၊ ဒီကူးလိုက်
ပါပဲ'

'ဖြန်း...'
'ဟာ... ဒါကြောင့်ကိုး'

ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် ကျောမှီ
ထိုင်နေရာမှ ရုတ်တရက် ခါးမတ်မတ်
ထားကာ ထိုင်လိုက်ရင်း ပေါင်ကို
ဖြန်းခနဲနေအောင် ရိုက်လိုက်ကာ
မှတ်ချက်ချလိုက်သည့် ဖခင်ဖြစ်သူအား
ကျွန်မတို့ ညီအစ်မ ပြိုင်တူ လှမ်းကြည့်
လိုက်မိလေသည်။

'နေဦး သမီး... ရွှေအိတို့ ခြေရင်း
အိမ်ပြောင်းကြတာ ဘယ်လောက်
ကြာပြီလဲ'

'ဝါမဝင်ခင်လောက်ကပဲ ဖေဖေ
ရယ်၊ ရှစ်လ၊ ကိုးလလောက်တော့
ရှိရောပေါ့။ သမီး အတိအကျတော့
မသိဘူး'

'သမီးတို့ မိသားစု အဆင်မပြေဖြစ်
နေကြတာရော ဘယ်အချိန်လောက်
က စဖြစ်တာလဲ'

'ဟိုဟာဖြစ်လိုက်၊ ဒီဟာဖြစ်လိုက်
ဖြစ်နေတာကတော့ လွန်ခဲ့တဲ့
ခြောက်လ၊ ခုနှစ်လ လောက်ကတည်း

က ဖြစ်နေတာပဲ ဖေဖေ။ ကိုမြတ်သူ ကိစ္စကတော့ သုံးလလောက်ပဲ ရှိသေး တယ်'

ညီမငယ်မှာ ဖခင်ဖြစ်သူ မေးသမျှ စဉ်းစားဖြေပြီး မျက်လုံးလေး ကလယ် ကလယ်နှင့် နားမလည်နိုင်စွာ ဖြစ်နေ သော်လည်း ဖေဖေ မေးခွန်းများကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပြီး ကျွန်မ ရေးတေး တေး သဘောပေါက်စ ပြုလေသည်။

'ဖေဖေ... ညီမလေးတို့ ဖြစ်နေတာ အိမ်ကြောင့်လားဟင် အိမ်ညပ်နေလို့ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ် သမီး။ အခုမှပဲ ဖေဖေ သဘော ပေါက်သွားတော့တယ်။ ပြဿနာရဲ့ အကြောင်းရင်းကို သိသွား ပြီဆိုတော့ ပြဿနာ ဖြေရှင်းဖို့ဆိုတာ မခက်တော့ပါဘူး။ သမီးငယ်တို့ မကြာ ခင် အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်'

ဖေဖေ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ကျွန်မတို့ မပြန်ခင်မှာပင် ဘုန်းကြီး ဝါးပါးပင့်ကာ ဘုရားအနေကဇာတင်ပြီး အန္တရာယ် ကင်း ပရိတ်ရွတ်လိုက်သည်။

ညီမဖြစ်သူအား နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဘုရားပန်း၊ ဆွမ်း၊ သောက်တော်ရေ တို့ကို ကပ်စေပြီး ညတိုင်း ဆီမီးပူဇော် စေသည်။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို တစ်နေ့ လျှင် သုံးပတ် မပျက်မကွက် စိပ်စေ သည်။

မြန်မာတို့၏ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်အနဲ့ ဇူလိုင်တိုင်း ရဟန်းသံဃာများကို တော် နိုင်သလောက် ယဇ်ပိတ်၍ ထွန်းကားပြီး ဘုရားအသုံးကဏ္ဍအားဖြင့်၊ အန္တရာယ် တင်းမာစိတ်ရွတ်ခြင်းများကို ခြုလုပ်စေ သည်။

ထိုပြင် ကိုမြတ်သူအား အိမ်ရှိ ကြွက်လျှောက်တန်းတွင် မြေဖြူခဲဖြင့် ၁၉၉၊ ၂၉၉၊ ၃၉၉၊ ၄၉၉၊ ၅၉၉၊ ၆၉၉၊ ၇၉၉၊ ၈၉၉၊ ၉၉၉ စသည့် ဂဏန်းများကို ရေးစေသည်။

ဖခင် ခိုင်းစေသည့်အတွက်ကြောင့် လိုက်လုပ်နေရသော်လည်း မည်သည့် အကြောင်းကြောင့် ဤသို့ လုပ်နေ သည်ကို မသိသည့် ထွေးထွေးစံက... 'ဖေဖေ... သမီးတော့ ဘာမှ နားမလည်တော့ဘူး။ ဘယ်နှယ် ကြောင့် ချက်ချင်းကြီး ထလုပ်ကြတာ လဲ'

'ဒီလိုရှိတယ် သမီးရဲ့... ဖေဖေတို့ မြန်မာ လူမျိုးတွေရဲ့ ရှေးရိုးအာဓိအလာ တစ်ခုက အခု သမီးတို့ဖြစ်နေသလို ညီအစ်ကိုနှစ် ယောက် ဒါမှမဟုတ် ညီအစ်မနှစ်ယောက် ဒါမှမဟုတ် မောင်နှမနှစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်ကြား မှာ ရှိနေတဲ့ အိမ်ကို နှိုယှပ်အိမ်လို ခေါ်တယ်။ မနေကောင်တဲ့ မနေသင့်တဲ့ အိမ်အမျိုး အစားထဲမှာပါတယ်။ နေတဲ့လူကို ခိုက်တတ် တယ်လို့ အဆိုရှိတယ်။

ဒီပေယျံ သမီးရယ်... ရှောင်လွှဲလို့ မရတဲ့ အခါမျိုးလဲ ရှိတတ်ကြပါတယ်။ သမီးတို့ တောင် အခု ကြုံနေပြီမဟုတ်လား။ ဒီလို အနေအထား ဖြစ်လာရင် အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းအောင် ရှေးလူကြီးတွေက နည်းလမ်းကောင်းတွေ ထားခဲ့ကြပါတယ်။ အခု... သမီးတို့ကို လုပ်ခိုင်းသလို မြန်မာ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှာ ဘုရားအနေကဇာ တင်တာတို့ ရဟန်းသံဃာများကို ဆွမ်းကပ် ပြီး အန္တရာယ်ကင်း ဖရိတ်ရွတ်တာတို့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ မြတ်မြတ်လှတဲ့ ဂုဏ်တော် ကိုးပါးကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်တာတို့ နောက်ပြီး အိမ်ရဲ့ ကြွက်လျှောက်တန်းမှာ မြေဖြူခဲ ၁၉၉၊ ၂၉၉၊ ၃၉၉၊ ၄၉၉၊ ၅၉၉၊ ၆၉၉၊ ၇၉၉၊ ၈၉၉ စတဲ့ ဂဏန်းတွေ

ရေးတာတို့ပေါ့။ ဒီတွေကလဲ ယယ့်လို မရဘူး။ အခုလို အခက်အခဲ ဖြစ်နေတဲ့ အိမ်တွေအတွက် ရှေးလူကြီးတွေက တစ်ဆင့်စကား၊ တစ်ဆင့် နားနဲ့ ပေးခဲ့တဲ့ နည်းလမ်းကောင်းတွေပဲ ကွယ်။

ရှေးထုံးလဲ ယယ်နဲ့ ရှေးသုံးလဲ မကြွယ်နဲ့ တဲ့။ သမီး ယယ့်ကြည့်ကြည့်လုပ်နော် သမီး တို့ တွေ ကြုံနေရတဲ့ အဆင်မပြေတာတွေ၊ အခက်အခဲတွေ အားလုံး အဆင်ပြေသွားပါ လိမ့်မယ်'

ကျွန်မတို့ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ကြပြီး တစ်လခန့်အကြာ ညီမငယ်ထံမှ ဖုန်း လာသည်။ ဖုန်းဆက်သည့် အကြောင်း အရာကား ညီမငယ်၏ အမျိုးသားဖြစ် သူ ကိုမြတ်သူ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနေရ သည့် ပြဿနာသည် ထိခိုက်နစ်နာမှု လုံးဝမရှိဘဲ ရှင်းလင်း ပြီးပြတ်သွား ကြောင်း...

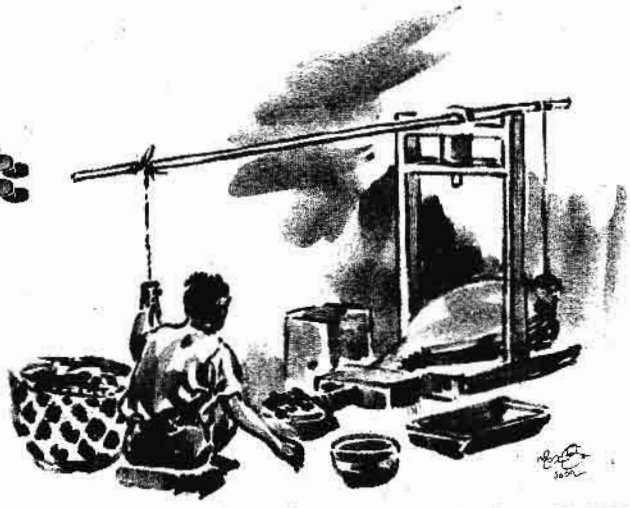
မိသားစုအတွင်း ဖြစ်နေသည့် ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး စသည့် အဆင် မပြေမှုများသည်လည်း တစ်စထက် တစ်စ ကင်းဝေးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း...

သူမသာမက သူမ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ လည်း ဂုဏ်တော်ကိုးပါးအား နေ့စဉ် ပုတီးသုံးပတ် မပျက်မကွက် စိပ်နေပြီ ဖြစ်သည့် အကြောင်းများ ဖြစ်လေ သည်။

ညီမငယ် ထွေးထွေးစံတို့ မိသားစုကဲ့ သို့ မလွှဲသာ မရှောင်သာဘဲ နို့ညှပ်အိမ် များတွင် နေကြရသူများအတွက် အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းစေရန် ရေး

ကျားရွာရွာဆရာကြီး၏

ပြဒါးလပဏိး

(မိတ္ထီလာမှ အထက်တန်းရှေ့နေကြီး ဦးထွန်းဝေ ကာယသိဒ္ဓိပြီးသည့် အထိ အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။)

- ဆော် ၅ (၂) ကျပ်သား
- ရွတ် ၅ (၂) ကျပ်သား
- နာ ၅ (၂) ကျပ်သား

ယင်းသုံးပါးတွဲ၍ထောင်း၊ ပျားရည်ဖြင့် လုံသေးသေးလုပ်ပါ။ ယင်းလိုအတွင်းသို့ ပျားရည် ၄ (ပဲ)သားထည့် ဖွဲ့သုံးဆုပ်ဖြင့် မီးဖုတ်ပါ။ ပြဒါး (၃)ပဲသား အမာခဲရ၏။

၁။ ဆား ၁ (ပဲ)၊ ကန့် ၂ (၂)၊ စိန်နီ ၃ (၃)၊ ယမ်း ၄ (၄)၊ ဟင်းရိုင်း ၈ (၈)၊ ဇက်သာ ၉ (၉)၊ ဆေးဒန်း ၇ (၇) လက်ချား ၆ (၆)။

ယင်းတို့ကို ချော်ချက်၍ ပြဒါးခဲကို ထည့်ပြီးထိုးပါ။ ပြဒါးသေ ဘူး(၁မူး)သား ရမည်။

ယင်းပြဒါးသေကို ထောပတ် (၂၇)မီး၊ ဝက်ဆီ(၂၇)မီးလောင်း၊ ကာယသိဒ္ဓိ ပြီး၏။ ပထမကဏ္ဍ ပြီး၏။

- ဟင်းရိုင်း ၄ (၄)၊
- ဆေးဒန်းရွှေဝါ ၄ (၄)။

မီး(ဆီး)ဖြူကန့် ၄ (၄)၊ ယင်းတို့ကို သံပရာရည်ဖြင့် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ထဲတွင် မီးနွေးနွေးချက်ပါ။ ယင်းဆေးကို လုံထဲထည့်၍ ပြဒါးသေ ဘူး(၁ မူး)သားကို လုံထဲ ထည့်ပိတ်ဇော်ခဲ၊ ဖွဲ့(၃)တင်းဖြင့် မီးဖိုက်၊ ပြဒါးပြာ ထုံကျ၏။

ယင်းပြာထုံ ဘူး(၁မူး)သားကို ဘော် ၅ (၁ကျပ်)သားကို ပစ်သော်ပြာ ထုံကျ၏။ ယင်းဘော်ပြာထုံ ဘူး(၁မူး)သားကို နာ သိ (၁၀ကျပ်)သား တွင်ပစ်သော် ဘော်သာရွာဖြစ်၏။

ယင်း ပြာထုံ ဘူး(၁မူး)သားကို ရွှေပရိုက်ခေါက်တွင်ပစ် ရွှေပြာထုံ ဖြစ်၏။

ရွှေပြာထုံ ဘူး(၁မူး)သားကို ငွေ သိ

(၁၀ကျပ်)သားကိုပစ် ပရိုက်ဖြစ်၏။ ပီယသိဒ္ဓိ၊ နေသိဒ္ဓိ ဒုတိယကဏ္ဍပြီး၏။ (ယင်းအဆင့်ထိ မိတ္ထီလာမှ ရှေ့နေ ဦးထွန်းဝေ အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။) ဒုတိယကဏ္ဍ၊ တတိယကဏ္ဍဖြစ်သော အာယုသိဒ္ဓိ ပေါက်ရောက်အောင် ကြိုးစားဆဲမှပင် အသက်ဆုံး သွားပါသည်။ မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ် ကြီးမမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတောင်ခြေ ရွှေပြည်မနောမယ ကျောင်းတိုက် (ဆီးဖြူပင်ဆရာတော်)ဦးအရိယဝံသ ၏ လက်ရေးမူ မှတ်တမ်းများမှ ကောက်နုတ်ဖော်ပြပါသည်။

တင်လှ (ဆ-မ-ငြိမ်း)

စာမျက်နှာ (၁၈၅)မှ အဆက်

လူကြီးများအစဉ်အဆက် ထားခဲ့ကြသည့် နည်းလမ်းကောင်းများအား စေတနာအရင်းခံဖြင့် လက်ဆင့်ကမ်း ဖော်ပြရေးသားလိုက်ရပါသည်။

သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ များအား အစဉ်ဂါရဝပြုလျက်...

သစ္စာဦး(ဇေယျာမြေ)

စာရွှေသုတေသီနှင့် ပညာရှင်တို့ခင်ဗျား...

ယခုဆောင်းပါးပါ ၁၉၉၊ ၂၉၉၊ ၃၉၉၊ ၄၉၉၊ ၅၉၉၊ ၆၉၉၊ ၇၉၉၊ ၈၉၉၊ ၉၉၉ စသော ဂဏန်းများ ရေးသားရခြင်း အကြောင်းရင်း သိရှိသူများမှ ဖော်ထုတ်ရေးသားပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုံနှိပ်

www.burmeseclassic.com

ရွှေ့ငွေ ဖျောက်ဖျက်

မီးဓာတ်ကိုဆင်ပါ

ဖော်ပြ (မြင်းခြံ)

ရေအောက်တွင် နစ်မြုပ်သွားသော ပစ္စည်းလည်းကောင်း၊ မီးတောက်မီးလျှံ တောက်လောင်ခံရသော ပစ္စည်းလည်းကောင်း ပြန်လည်ရလိမ့်ဦးမည် ဟူသော မျှော်လင့်ချက်မရှိ။

သူ့ခိုး၏လက်၌ ပါသွားသော ပစ္စည်းသည် အစီရင်ကောင်း၊ အခါအခွင့်ကောင်း တွေ့ရပါမူ ပြန်လည် ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရှိလာနိုင်၏။ လုံးဝ ဆုံးသွားပြီဟု မဆိုနိုင်။ တွေ့လိမ့်နိုး ရလိမ့်နိုးနိုး ဖြေသိမ့်စိတ် ရှိနေသေး၏။

* * *

ကျွန်ုပ်သည်... ဆယ့်ပုဂ္ဂိုလ်ကားများကျမ်း စာအုပ်ဟောင်းလေးကို စိတ်မပါတပါနှင့် ဖတ်နေစဉ် တပည့်ဖြစ်သူ မောင်ဆွေညွန့်သည် အိမ်သို့ ရောက်လာ၏။

'လာဟော့ ဆွေညွန့်' ကျွန်ုပ်က ကြိုဆိုစကားကို ဆိုလိုက်သည်။

ဆွေညွန့်၏ မျက်နှာသည် ရေမချရသေးသော ပုဆိုးသစ်ကဲ့သို့ ကြမ်းနေသည်ဟု ထင်မိ၏။ သုန်သုန်မှုန်မှုန် မျက်နှာဖြင့် အနီးမှာ လေးကန်စွာ ထိုင်ချလိုက်သည်။ မောင်ဆွေညွန့်က စကားပြောလိုက်သည်မှာ...

'ဆရာရယ်... တပည့်စကား ရိုင်းနေခဲ့ရင်လဲ သည်းခံပေးပါ။ ပညာရပ်တစ်ခုကို စိတ်ထဲမှာ သံသယဖြစ်လွန်းလို့ပါ။

နောက်ပြီး... ပညာရပ်ကို မသိရင် မေးရာလဲ ဆရာကိုပဲ မဟုတ်လား။ ဦးစားမိတဲ့အခါ တပည့်တို့ အင်းပညာရပ်က ချိုကုတ်လက်ကိုင်လို ဖြစ်နေချောလားလို့ ပြောပြချင်တာဆရာ'

ကျွန်ုပ်က သူ့စကားကို ကြားဖြတ် ခြောက်လိုက်၏။

'ဟေ့...နေပါဦးကွ၊ ဆွေညွန့်ရ

မင်းစကားတွေက ရိုင်းနေခဲ့ရင်ကော သံသယကော၊ ချိုကုတ်ကော စုံလို့ပဲ။ ငါ ဘယ်လိုအဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်ရမှန်းမသိတော့ဘူး ရှင်းရှင်းပြောစမ်းကွာ'

'ဒီလိုပါဆရာ...'

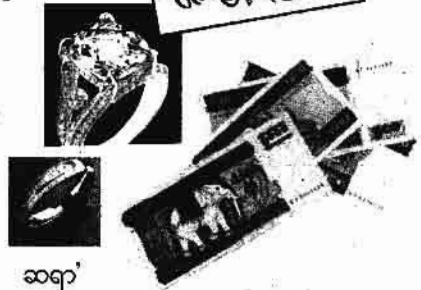
'ဒီလိုတွေ၊ ဟိုလိုတွေ ပြောမနေနဲ့ ကွာ...လိုရင်းကိုပြော'

ဟု ကျွန်ုပ်က ဝေါက်ဆတ်ဆတ် ပြောလိုက်ရ၏။

'လွန်ခဲ့တဲ့ရက်ပိုင်းက မုဆိုးမဒေါ်ယုစံရဲ့သမီး ရောက်လာတယ်။ သူတို့အိမ်ရှေ့မှာ ဖွင့်ထားတဲ့ ကုန်စုံဆိုင်သေတ္တာထဲက ငွေတစ်သောင်းကျော်ရယ်၊ ရွှေလက်စွပ်တစ်ကွင်းရယ် ပျောက်လို့ အင်းကို မီးထွန်းခတ်ဆင်ပေးတာ ဆယ်ရက်ကျော်လာပြီး ပစ္စည်းလဲ ပြန်မရ၊ သူ့ခိုးလဲမပေါ်၊ ထူးခြားမှုကလဲမရှိ ဖြစ်နေတယ်ဆရာ။

အင်းရော ဓာတ်ပါ စီရင်ပေးတယ်။ ပျောက်တာက လဆန်း(၉)ရက်ဆိုတော့ ဆန်းတစ်ရက်က စ၊ တွက်လို့ ရေပါကိန်းအရ ပြန်ရကိန်းဆိုတော့ နင်တို့ ရွှေနဲ့ငွေ ပြန်ရစေဖယ်လို့ ပြောပြီး အင်းမီးထွန်းဆင်ပေးတာ မရသေးဘူး ဆရာ။

အင်းပညာတို့၊ ဓာတ်ဆင်ပညာရပ်တို့ ဟုတ်ကော ဟုတ်သေးရဲ့လား ဆရာ၊ သံသယတွေ ဝင်လာတယ်။ ယုံကြည်မှု နည်းလာတယ်။ နောက်ပြီး ရှေ့က နည်းတွေအတိုင်း ပုံသေစီရင်ပေးနေတော့ ချိုကုတ်လက်ကိုင်လို ဖြစ်နေရောလားလို့ စဉ်းစားမိတယ်

ဆရာ' မောင်ဆွေညွန့်သည် သူ၏ စိတ်ထဲ အရှိအတိုင်း ပြောပြီးမှ ရပ်နားသွားတော့၏။

မကြာမကြာ ဒုက္ခလာပေးလေ့ရှိသော ဆွေညွန့်ကို ပြန်ပြောရမည့် စကားကို တွေးလျက် စာအုပ်လေးကို စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်ရ၏။

'နေပါဦး ဆွေညွန့်... ရွှေနဲ့ငွေ ပျောက်သွားတဲ့အကြောင်းစုံကို ပြောပြဦးလေ ဆရာလဲ ကူညီစဉ်းစားပေးနိုင်တာပေါ့'

'ပျောက်ပုံက ဒီလိုဆရာ၊ ဒေါ်ယုစံရဲ့ အိမ်ဆိုင်လေးက ချက်ချိန် မနက်ပိုင်းနဲ့ ညနေပိုင်းမှ ရောင်းရတာ။ နေ့လယ်ပိုင်းမှာ ဈေးဝယ်သူက မရှိဘူး။ ဈေးရောင်းပါးတဲ့အချိန်မှာ ဒေါ်ယုစံက အိမ်ခန်းထဲ ဝင်အိပ်တယ်။

သမီးဖြစ်သူက ခေါင်းလျှော် ဆပ်ပြာ တိုက်စဉ် ချော်ပြီး လက်စွပ်က ပြုတ်ထွက်လာလို့ ဈေးရောင်းတဲ့ ငွေသေတ္တာထဲ ထည့်လိုက်တယ်။

ခေါင်းလျှော်ရေချိုး အဝတ်လဲနဲ့ သနပ်ခါးပါ အခန်းထဲမှာ လိမ်းနေလိုက်တာ နာရီဝက်လောက် ကြာသွားတယ်ဆိုဆရာ။ ကိစ္စပြီးလို့ ဈေးဆိုင်မှာ ထိုင်ပြီး လက်စွပ်ဝက်လဲလို့

သေတ္တာဖွင့်လိုက်တဲ့အခါ ငွေရော လက်စွပ်ပါ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက် နေတယ်။

အမေကို ပျာယီးပျာယာ သွားနှိုးမေး ကြည့်တော့လဲ မသိဘူးတဲ့ ဆရာ။ အဲဒီနောက် တပည့်ဆီကို မျက်ရည် လည်လည်နဲ့ ရောက်လာတော့ နှင်တို့ ရွှေ့နဲ့ငွေကို ပြန်ရစေမယ်လို့ ပြောပြီး သူ့ခိုးဖော်တဲ့အင်းကို မီးထွန်းခိုင်းတယ်။ နကမ္ပတိပဲဆရာ'

ဟု ဆွေညွန့်က စကားကြော ရှည်ရှည်ကို သောင်နာနာသံဖြင့် ပြောပြ လေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း (၁၀)မိနစ်ခန့်မျှ စဉ်းစားနေမိ၏။

'ဆွေညွန့်... မင်း ဘယ်အင်းကို မီးထွန်းခိုင်းတုံး'

'ဟု မေးလိုက်၏။

'တပည့်တို့ဂိုဏ်းမှာ သုံးနေကျ အင်းပေါ့ဆရာ'

'ပစ္စည်းပျောက် စီရင်ပေးတဲ့ နည်း တွေက အများကြီးပဲ။ မင်း စီရင်ပေး လိုက်တဲ့ မီးထွန်းအင်းကို ရေးပြစမ်း'

ဟု ပြောလိုက်ပြီး စက္ကူရွက်တစ်ခုကို ပေးလိုက်၏။

၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃
၂၄	၁	၄	၇	၁၄
၂၃	၆	၉	၂	၁၅
၂၂	၃	၈	၅	၁၆
၂၁	၂၀	၁၉	၁၈	၁၇

အ	ထ	စော	ရာ	အာ
တိ	ထ	ပ	အ	ဝိ
သ	န	န	န	သ
ဝိ	အ	ပ	ထ	တိ
အာ	ရာ	စော	ထ	အ

အင်းသွားပုံ

'ဒီအင်းပုံစံလေးပဲ ဆရာ၊ အလယ် သုံးကွက်မှာ "ထ၊ န၊ အ၊ မ" မြင်းသွားချတယ်။

၁၉၀ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂင်း

"အယ်စောရော အာဝိသတိ"
ဂါထာကို ရံထားတယ်။

အလယ်ကွက်မှာ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ် မပါတဲ့ လူခေါင်းပုံကို ရေး တယ်။ "သူ့ခိုးထိစေ" လို့လဲ ရေး တယ်။ ဆီမီးခွက်မှာ အင်းစီရင်ပြီး ချည်မျှင်ခုနစ်မျှင်နဲ့ ဘုရားကို ပူဇော် တာ (၁၀)ရက်ရှိနေပြီ။ ဒါကြောင့် အင်း တွေက ဟုတ်မှ ဟုတ်သေးရဲ့လား ဆရာ။

ဆီမီးခွက်အောက်က သူ့ခိုးနေနံက သစ်သားလဲ ခံထားတယ်ဆရာ။ ရွှေ့နဲ့ ငွေ မရတဲ့ပြင် ဆီဖိုးပါ ကုန်နေတယ်' ကျွန်ုပ်က သူ့ပြောစကားကို ခေါင်း ညိတ်လိုက်ပြီးနောက်...

'စီရင်ပုံနည်းကတော့ မှန်တယ်ဆွေညွန့်၊ ဒါပေမယ့် တတ်ခံ တတ်အုပ်တာ လိုနေ သေးတယ်'

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်သည်။

'ဘာများလိုနေတုန်း ပြောပါဦး ဆရာ'

'မီးထွန်း ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်တာ ကို စဉ်းစားကြည့်မိတဲ့အခါမှာ သူ့ခိုးက ရွှေ့လက်စွပ်နဲ့ငွေကို ယူသွားတာ၊ သေတ္တာကိုတော့ ယူမသွားဘူး၊ ရွှေ့နဲ့ ငွေကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းတာက

ကျွန်ုပ်က စကားပြန်လည်ဆက် လိုက်သည်။

'သေတ္တာ ဓာတ်ပုံပကတိ သဘော ကျန်ခဲ့တယ်။ ရွှေ့နဲ့ငွေက ဝိကတိ သဘော ပြောင်းရွှေ့သွားတယ်'

'ဒီလိုဆို ဘယ်လို ဆက်ရမယ်ဆို တာ ပြောပါဦးဆရာ'

'အေး... လောကီပညာရပ်ဆိုတာ နည်းလမ်းတီထွင်မှုပဲ။ ရွှေ့နဲ့ငွေရဲ့ အဝိပတိနိဂျိဟာ တနင်္ဂနွေနေ့နဲ့ ညောကြာနေ့နဲ့ပဲ။ အဝိပတိနေ့နဲ့ တနင်္ဂနွေနဲ့ ညောကြာနံကို အကူယူပြီး တော့ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ သစ်သီး (၂၁)လုံးကို အိမ်ဘုရားလှူရမယ်။

ဆရာ ဆက်ပြောမယ်။ ကနေ့ သောကြာနေ့ ညနေ(၆)နာရီမှ (၇) နာရီခွဲ အချိန်လျင်မြန်စေတတ်တဲ့ စရေ ဓာတ်ပေါ်တယ်။ စရေဓာတ်ပေါ်ချိန်မှာ ဘုရားရှေ့တော်ထွန်းတဲ့ ဆီမီးခွက်အင်း ကို ထွန်းရမယ်။

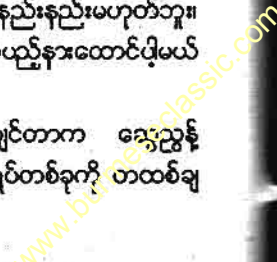
သေတ္တာပေါ်မှာ ပထမ ကသစ်သား (၆)လက်မတင်၊ ကသစ်သားရဲ့ အပေါ် က အင်းကို တင်ပြီးတော့ ထွန်းကြည့် စမ်းပါ။ သူ့ခိုး အနေအထိုင်ပူလောင်ပြီး ပစ္စည်းကို လူမသိသူမသိ ပြန်ပစ်ပေး ချင်ပေးမယ်။ ခိုးမှုလဲ ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဆိုတာ ထင်ရှားလာမယ်။ လက်တွေ့ ပြောင်းထွန်းကြည့်၊ (၃)ရက်အတွင်း ထူးခြားလာစေမယ်လို့ဆရာပြောရတယ် 'ညနေ ဆရာပြောတဲ့အတိုင်း လုပ် ကြည့်မယ်'

'အေး...လုပ်ကြည့်လေ ဆွေညွန့် ကိုစကား နည်းနည်းပြောချင်သေးတယ်'

'စကား နည်းနည်းမဟုတ်ဘူး၊ များများပြော တပည့်နားထောင်ဖို့မယ် ဆရာ'

'ဆရာပြောချင်တာက ဆွေညွန့် အနေနဲ့ ပညာရပ်တစ်ခုကို တထစ်ချ

သေတ္တာ' ကျွန်ုပ်စကားကို ဆွေညွန့်သည် နားဝေတိမ်တောင် ဖြစ်နေပုံရ၏။

ကိုးသေလို့ မှတ်နေတာက အမှားပဲ
ကွ။ ကာလဒေသပုဂ္ဂလ နှိုင်းယှဉ်ရမယ်။
နောက်ပြီး... တပည့် စဉ်းစားပြီး မြင်
အောင် ကြည့်စမ်း၊ လူတွေနဲ့ သတ္တဝါ
အားလုံး ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ
အကြောင်းတရားလေးပါးနဲ့ အချိန်တိုင်း
ပြုပြင်ပေးနိုင်မှသာ အသက်ရှင်ရပ်
တည်နေထိုင်ခွင့်ရတာ။

ဆွေညွန့်လဲ သိသားပဲ... ဆရာ
မကြာမကြာ ခေါင်းကိုက်တတ်လို့
ခေါင်းကိုက်ပျောက်ဆေးကို သောက်
လိုက်တယ်။ ချက်ချင်းပဲ ခေါင်းကိုက်
ဝေဒနာ ယူပစ်လိုက်သလိုပဲ ပျောက်
သွားတယ်။

နောက်တစ်ခါ ခေါင်းကိုက်လို့
ဒီဆေးကိုပဲ သောက်တယ်။ မပျောက်
ဘူး။ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်တောင် ဆက်
သောက်တာ မပျောက်ဘူး။ အဲဒါ
ဆွေညွန့် ဘယ်လိုသဘောရလဲ'
ဟု မေးလိုက်၏။

'တပည့်လဲ ဘယ်လိုပြောရမယ်
ဆိုတာ မသိဘူးဆရာ'

'ငါတော့ ဒီသဘောကို မြင်တယ်'
'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ ထင်မြင်ထားတဲ့
သဘောကို ပြောပါဦး'

'သောက်တဲ့ဆေးကတော့ ဒီဆေးပဲ
လေ။ ဒါပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ဆေးကို
ဆီလျော်အောင် မဖြစ်လို့ မပျောက်
တာလို့ထင်တယ်။ ဒီတော့ အစားစာ
တွေ ဘာတွေ စားထားလဲ၊ သင့်တဲ့
အစားစာတွေလား၊ မသင့်တဲ့ အစားစာ
တွေလား စဉ်းစားပြီး အစားစာကော
မသေပါ အကြောင်းနဲ့အကျိုး ဆီလျော်
အောင် ပြုပြင်သောက်ကြည့်တော့
ဆီကိုက်ပျောက်တယ်။

အကြောင်းတရားကို ဆီလျော်
အောင် မလုပ်တတ် မကိုက်တတ်သော
အကြောင်းတရားမရတာ ဖြစ်မယ်။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာမှာလဲ
အကြောင်းကိုစွဲ၍ အကျိုးဖြစ်တာ
ဆိုတော့ ပညာရပ်တစ်ခုမှာ အကြောင်း
ကောင်းဖို့လိုတယ်။ လိုရင်းကတော့
ခိုင်လုံတဲ့အကြောင်းပေါ့'
မောင်ဆွေညွန့်သည် စကားကို
ကြားဖြတ်လိုက်သည်။

'ဆရာပြောတာ စဉ်းစားဖို့ ကောင်း
နေပြီ။ အကြောင်းတရားက မခိုင်လုံရင်
အကျိုးတရား ဘယ်ရနိုင်မလဲ'

'အေးလေ... စဉ်းစားတွေးတော
ခြင်းက အမှားနည်းသွားမယ်။ ပညာ
ရပ်တစ်ခုကို သံသယမဖြစ်နဲ့၊ ချို့ကုတ်
လက်ကိုင်လို့မထင်နဲ့။ ငါ ညှိနေသေး
လို့ အကြောင်းနဲ့အကျိုးကို ညှိညွတ်
အောင် မသုံးတတ်သေးလို့မှတ်ပြီး
ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်တင်။

နည်းစနစ်တစ်ခုကို စူးစမ်းရမယ်။
ဆင်ခြင်ရမယ်။ ပထမဆုံး ဆင်ခြင်ပြီး
လုပ်တာ အကောင်းဆုံး'

ဟု ပြောလိုက်ပြီး စကားကို ရပ်နား
လိုက်၏။

ဆွေညွန့်သည် ကျွန်ုပ်စကားကို
နားထောင်ပြီး ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ
ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်နေ၏။

'ဆရာပြောပြတာ လက်ခံတယ်။
ဘယ်အင်း ဘယ်ဓာတ်ရိုက်နည်းမဆို
ပြုပြင်ခြင်း၊ ပြောင်းလဲခြင်း ဆီလျော်
အောင် ကြိုးစားကြည့်ဦးမယ်ဆရာ'

'အေး... ကောင်းပါလေ့ကွာ၊
အဒိန္နာဒါန(သူတစ်ပါးက မပေးသည့်
ပစ္စည်းကို ခိုးယူခြင်း)ကံ ထိုက်တဲ့လူ၊
ကျူးလွန်တဲ့လူကို တရားသဖြင့် စီရင်
ပေးတာ အပြစ်မရှိပါဘူး။

ခိုးခြင်း(၂၅)ပါးထဲက ဌာနာစာဝေယျ
(သေတ္တာထဲရွှေငွေကို ရွှေစေ့၍ ခိုးယူ
ခြင်း)ဖြစ်တယ်။

သတ္တက ဣန္ဒြေတည်ရာဌာနဖြစ်တယ်။

ဒီကြောင့် သေတ္တာရဲ့ အပေါ်မှာ ဓာတ်ဆင်
ကြည့်ပါ။ ပညာရပ်တစ်ခုကို စူးစမ်းတဲ့
သဘောလဲ ပါလွှားတာပေါ့'

စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်၏။
ထို့နောက် ဆပတ္တဝီကဟူးရားကျမ်းလေး
ကို လှမ်းပြီးယူလိုက်၏။

ကျွန်ုပ်က စာအုပ်ကို ကိုင်လိုက်
သည်နှင့် ဆွေညွန့်သည် အလိုက်သိစွာ
နောက်ထပ် စကားမပြောတော့ဘဲ
ငြိမ်ချက်သားကောင်းကောင်း နှုတ်
ဆက်ပြီး နေရာမှ ထသွားလေ၏။

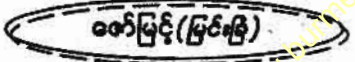
သူ၏ ကွမ်းယာထုပ်ကလေး ကျန်ခဲ့
သော်လည်း ပြန်မယူတော့ဘဲ ကျွန်ုပ်
အတွက် ထားသွားခဲ့ဟန်တူ၏။

မြန်မာပုဒ္ဒဘာသာလူမျိုးတိုင်း နိစ္စ
ဂရုမ္မသီလဟူ၍ ဆိုအပ်သော ငါးပါး
သီလကို မိမိ၏ ခါးဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့
မြဲအောင် စောင့်ထိန်းရမည်ဖြစ်သည်။

လူမျိုးအားလုံး ငါးပါးသီလထဲမှ
အဒိန္နာဒါနကံကို လုံခြုံကြမည်ဆိုလျှင်
ဝင်းခြံ ဝင်းထရံကာရန်မလို၊ တန်ဖိုး
ကြီးမားသော မီးခံသေတ္တာ၊ အာမခံ
သော့များ လိုအပ်တော့မည် မဟုတ်
ပေ။

အဒိန္နာဒါနကံ ကျူးလွန်သူများ
ကြောင့် တာဝန်များ ပိုလာသည်။
သီလပျက်သောသူသည် လောကဝစ္စ
(လောကအပြစ်)၊ ပဏ္ဍတ္တိဝစ္စ(ပညတ်
တော်အပြစ်) အပြစ်တို့ကို ခံရမည်ဖြစ်
သည်။

အပြစ်ရှိသောသူအတွက် အပြစ်
အားလျော်စွာ အင်းမီးထွန်းခြင်း၊
ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ခြင်း နည်းလမ်း
တစ်ခုကို တပည့်မောင်ဆွေညွန့်
အတွက် ဖြေရှင်းပေးလိုက်သည်
ဖြစ်ရာ...။

ကျန်းမာရေး အတွက်

အကြံပေးချက်

ဇန်နဝါရီလတွင် ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံကောင်းမွန်ကြစေရန်...

◆ **မိသားစုသီးဖွား** (မတ်လ ၂၁ ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ) တို့ ဝါယောဓာတ်စာများကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ရှောင်ကြဉ်ပါ။

● **ဝါယောဓာတ်စာ** ။ ။ ငါးခုံးမ၊ ငါးမြင်း၊ ငါးနွမ်းရင်း၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ကြက်ဥဘဲဥ၊ ငှက်ဥ၊ ငှက်ဥ၊ ငှက်ဥချိုးစုံ လိပ်ဥ၊ ဖွတ်ဥ။

ကင်ပွန်းရွက်၊ မာလာဖူး၊ ပုတတ်စား၊ သရက်ကင်းဖူး၊ ခွေးတောက်၊ တမာ၊ ကြောင်လျှာ၊ သဘောသီးရင်း၊ တမာရွက်၊ လက်ဖက်၊ ကန့်ကလာ၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲဇေယျီ ဆီးဖြူသီး။

ဖန်ခါးသီး၊ မုန်လာရွက်၊ သခွတ်ပွင့်၊ လက်ပံပွင့်၊ ဆူးပုတ်ရွက်၊ ကစော့ခါး၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ စပါးလင်း၊ မန်ကျည်းပွင့်၊ မန်ညင်းခါး၊ ဟင်းနုနုယံ၊ ရှားစောင်းခါး။

● **တေဇောဓာတ်စာ** ။ ။ ကြက်သား၊ မြွေပွေး၊ မြွေဟောက်သား၊ ငါးပြေမ၊ ငါးစမ်းမ၊ ငါးတန့်၊ ကကတစ်၊ ကဘီလူး၊ ငါးကြင်း၊ ငါးသလောက်၊ ကြောင်သား၊ ကြက်သား၊ ရှည်သား။

ခွေးခါးသီး၊ ဩဇာသီး၊ သဘောသီးပုည၊ စောင်းလျားသီး၊ မရန်းသီး၊ သံပရာသီး၊ ရှောက်ချဉ်သီး၊ ဇီးချဉ်သီး၊ ကနစိုသီး၊ ရဲပု၊ လက်လုပ်ချဉ်မျိုးစုံ၊ မုန်လာဥ၊ ရှိ၊ မျှစ်၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ပိတ်ချင်း၊ ချင်း၊ ငရုတ်သီး၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ကရဝေ။

သစ်ကြံ့၊ လေညှင်း၊ ပတ်ကော၊ ကန်ချပ်နီ၊ ပင်စိမ်း၊ ဒန်သလွန်၊ ပေါက်ပန်းနီ၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ တောင်သလဲရွက်၊ ကြိတ်မုန်ရွက်၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ ကြာဟင်း၊ ကုက္ကိုရွက်၊ ငှက်၊ ထန်းရည်၊ အင်းဥ၊ ပိလောပီနီဥ။

ကကတစ်၊ ကဘီလူးနှင့် ကင်ပွန်းရွက်တို့မှာ တေဇော၊ ဝါယောဓာတ်ဖက်ပါဝင်သဖြင့် ချဉ်ချိန်၍ စားသုံးရန်ဖြစ်သည်။

◆ **ဒြိုဿရာသီဖွား** (ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြု၍ ပထဝီဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်လျော့ပေါ့ပါ။

● **အာပေါဓာတ်စာ** ။ ရေကြက်သား၊ ဘဲသား၊ မျိုင်းသား၊ ငန်းသား၊ ဖားသား၊ ကထန်း၊ ကနုကမာ၊ လိပ်သား၊ ခရု ဝက်သံထင်သား၊ ကွဲသား၊ ကြွဲသား၊ ရေခဲခွံသား၊ ငါးလင်ပန်း၊ ငါးပတ်၊ ငါးချ၊ ငါးဖယ်၊ ငါးသိုင်း၊ ငါးကျည်း၊ ငါးရံ၊ ငါးဝက်မ၊ ငါးသင်းအုံ၊ ကကုရံ၊ ကဘီလူး၊ ကသပေါင်း၊ ကသပိုး၊ ငါးသလဲထိုး။

စပျစ်သီး၊ ဇီးချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ရှောက်

ချိုသီး၊ သရက်သီး၊ ဘူးသီး၊ သခွာသီး၊ ကျောက်ဖရုံသီး၊ ဖရုံသီး၊ ကြက်မောက်သီး၊ နာနတ်သီး၊ ပုံလုံသီး၊ သဘောသီးနု၊ ငှက်ပျောသီး၊ ကနဖော့၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ လယ်ပတူအောင်မဲညှိ၊ သပွတ်သီး၊ မင်းဂွတ်သီး၊ ရေထိကရိုး၊ ကြက်သွန်နီ၊ ကျောက်ပွင့်၊ ရေညှိ၊ စားတော်ပဲ၊ တော်သလင်းဖူး။

ဂေါ်ဖီထုပ်၊ နံနံ၊ ဆိတ်ပူ၊ မုန်ညင်းဖြူ၊ ပုံးရည်ကြီး၊ မဲဇေယျီကြီး၊ ဖလံတောင်ဝှေး၊ ရေသရက်ကင်းညှိနီ၊ ကြံရည်၊ အုန်းရည်။

● **ပထဝီဓာတ်စာ** ။ ။ ကြက်သား၊ ချိုးသား၊ ခါသား၊ ချေ၊ သမင်၊ ဒရယ် ဆတ်၊ ဆိတ်သားများ၊ ဝက်ပေါင်းသား၊ အမဲ(ခွား)သား၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်၊ မုရု၊ ပရု၊ စပါးကြီးဖြူ၊ လင်းမြွေသားများ၊ ငါးချ၊ ငါးရံ၊ ငါးကြင်း၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးစင်းပုပ်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပတ်၊ ငါးရှည်၊ ငါးမြွေထိုး၊ ဆိတ်နီ၊ နွားနီ၊ ကျွဲနီ၊ ထောပတ်။

ပိန်းဥ၊ ကိုင်းဥ၊ ကန်စွန်းဥ၊ ဥသျှစ်၊ တညင်း၊ မာလကော၊ ခူးရင်း၊ မန်ကျည်းပုည၊ မုန်လာဥ၊ ကောက်ညှင်း၊ ရွှေဖရုံသီး၊ မြေပုပ်၊ ပဲလွန်၊ ပဲကြီး၊ အုန်းသီး၊ သစ်ကြားသီး၊ ဒန်သလွန်၊ စားတော်ပဲ။

ငါးချ၊ ငါးပတ်၊ စားတော်ပဲတို့မှာ အာပေါနှင့် ပထဝီရောနှောပါဝင်နေသဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ရန်ဖြစ်သည်။

◆ **မေထုန်ရာသီဖွား** (မေလ ၂၁ ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြု၍ ဝါယောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်စားသုံးပါ။

◆ **ကရကင်ရာသီဖွား** (ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့

သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အဓိကစားသောက်၍ အာပေါဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့သုံးဆောင်ပါ။

◆ **သီရိရာသီဖွား** (ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြု၍ တေဇောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ကန်ရာသီဖွား** (ဩဂုတ်လ ၂၂ ရက်မှ စက်တင်ဘာ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြု၍ စားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့စားသောက်ပါ။

◆ **တူရာသီဖွား** (စက်တင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အဓိကစားသောက်၍ ဝါယောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ပါ။

◆ **ဒြိုဿရာသီဖွား** (အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက် အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုသုံးဆောင်၍ အာပေါဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်လျော့ပေါ့ပါ။

◆ **ဝေရာသီဖွား** (နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အဓိကဖြည့်ဆည်း၍ တေဇောဓာတ်စာကို သတိပြုလျော့ပေါ့ပါ။

◆ **မကာရရာသီဖွား** (ဒီဇင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ကုရာသီဖွား** (ဇန်နဝါရီ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အဓိကစားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့စားသောက်ပါ။

◆ **မိနီရာသီ** (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ် ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်လျော့ပေါ့စားသုံး၍ ဆင်ခြင်လျော့ပေါ့စားသုံးခြင်း ဖြစ်ကြောင်း။

ဆေးသုတေသီ

လက်ကောက်ရုပ်

အဖြေညှိကြစို့

ဆရာကြီးခိုဖောက်မြိုင်

(ဥပဒေဆွဲ)

လက္ခဏာဗေဒခင်မညာသုတေသီ

ညာလက်ပုံစံ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သည့် ညာလက်ဖဝါးပုံစံ ပိုင်ရှင်မှာ အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလက်ဖဝါးပုံစံကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးမှသာ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

၁။ ဖင်လယ်ရေကြောင်း နိုင်ငံခြားသင်္ဘောလိုက်လုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးပေးနိုင်ခြင်း ရှိ ပါရှိ။

၂။ ထိုလက်ဖဝါးပုံစံတွင် အကြီးအမှူး ဦးစီးခေါင်းဆောင် အုပ်ချုပ်သူ အရာရှိအဆင့် မှီ ဖြစ်နိုင် ပြစ်နိုင်။

၃။ ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခြံမြေ ပိုင်ဆိုင်ပြုပြင်မှု နေထိုင် ရနိုင်ကိန်း ရှိ ပါရှိ။

အထက်ပါ မေးခွန်းများကို ခြေဆိုရာတွင် အကြောင်းပြချက် နှင့်ဘကွ သီးခြားစာရွက်လွတ်မှာ သေမှတ်ပြီးမှသာ ဖော်ပြ၍ အဖြေများနှင့် ညှိနှိုင်း ထိက်ဆိုင်ကြည့်ပါရန် အကြံပြု တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၉၅)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

ပိဋကတ်သင်္ချာကိန်းနှင့်

ကုန်

အပေါ့အရှား တွက်နည်း

**ကော့သန့် (သဒ္ဓတ်မြေ)
ဝက်လက်**

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းခုနစ်ဆယ် ကျော်ကာလက အချို့သော ကျေးလက်တောရွာတို့၌ ကျောင်းဆရာတို့နှင့် သင်ယူသော စာသင်ကျောင်းများ မရှိသေးပေ။

ထိုခေတ် ထိုကာလက ကျေးလက်နေတို့မှာ လောကုတ္တရာဘာသာရေးစာတို့သာ သင်ယူရသော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတို့၌သာ ပညာသင်ယူကြရ၏။

လောကီစာဆို၍ သင်္ချာအခြေခံဖြစ်သော ပေါင်း၊ နတ်၊ မြောက်၊ စားစသည့် တွက်နည်း အနည်းငယ်နှင့် အချို့သော ကျောင်းတို့တွင် နက္ခတ်ဗေဒပညာတို့ကို သင်ပေးလေ့ရှိ၏။

များသောအားဖြင့် လောကုတ္တရာတို့ကို သင်ယူကြရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုခေတ်က ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းထွက်တို့မှာ အခြေခံဗေဒပညာကို အနည်းနှင့် အများတော့တတ်ကြ၏။

စာရေးသူသည်လည်း ငယ်စဉ်က ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တစ်လှည့်၊ အတန်းကျောင်းတစ်လှည့်နှင့် လှည့်လည်ကူးပြောင်းသင်ယူရင်း ဗေဒပညာနှင့် ပတ်သက်သော လင်္ကာတို့

ကို အနည်းငယ်တော့ တတ်ရှိခဲ့ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့် အနည်းသာ တတ်ရှိခဲ့ပါသနည်းဟူသော အဖြေကို ရှင်းပြရသော် ထိုတွက်နည်း နည်းနိဿယလင်္ကာတို့ကို မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်ဦးနှောက်ဉာဏ်နှင့် မကျက်စားနိုင်သေးသော ကလေးအရွယ် ဖြစ်နေ၍သော်လည်းကောင်း...

ပညာအသိဖြင့် မသင်ယူနိုင်ဘဲ ဆရာတော်ကို ကြောက်၍ စာအသိနှင့် သင်အံ့ခဲ့သောကြောင့်သော်လည်းကောင်း...

ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် ကျောင်းမှ ထွက်ကတည်းက ထိုစာတို့သည် ကျောင်းသို့သာ ပြန်လည်၍ ရောက်ရှိသွားတော့၏။

ပညာလိုလားသော အရွယ်ရောက်လာမှ နက္ခတ္တဗေဒပညာနှင့် ပတ်သက်၍ စာအုပ်စာတမ်းတို့ကို ရှာဖွေဖတ်ရှုရာတွင် ယခင်ကလေးအရွယ်က ဆရာတော်၏ ကျောင်းတွင် သင်ယူခဲ့ရသော ဗေဒပညာနှင့် ပတ်သက်သည့် စာလင်္ကာတို့သည် တန်ဖိုးရှိသော ရှေးစာများဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိရတော့၏။

ထိုစာလင်္ကာများတွင် အဆောက်အအုံ ဆောက်ရာတွင် အသုံးပြုသော

မြေခံရွေးနည်းများ၊ သစ်၊ ဝါးတို့နှင့် ဆိုင်သော အကျိုးအပြစ်တို့ကို ပေးစေသော သစ်ကျမ်းရွေးနည်းလင်္ကာများ...

တောင်သူလယ်သမားတို့နှင့် ဆိုင်သော မိုးကိန်း၊ ရေကိန်းများ၊ ရှေးခေတ်ကုန်သည်ပွဲစားတို့ အသုံးပြုသော ကုန်အပေါ့အရှား တွက်နည်းကိန်းလင်္ကာများ စသဖြင့် လောကီကိစ္စအဝဝအတွက် သိရှိနိုင်ရန် တွက်ယူသော နည်းပေါင်းများစွာတို့ကို ရှေးပညာရှိတို့ လင်္ကာဖွဲ့သီ မှတ်သားထားခဲ့ကြ၏။

ယခု ကျွန်ုပ် ရေးသားတင်ပြမည်ဖြစ်သော နည်းတစ်နည်းမှာ ကုန်အပေါ့အရှားကို သိရှိနိုင်သော **“ကုန် အပေါ့အရှား ပိဋကတ်သင်္ချာကိန်း”** တွက်နည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးပညာရှိတို့ လင်္ကာဖွဲ့သီထားရှိခဲ့သော နည်းတစ်နည်းဖြစ်၍ ဗေဒဝါသနာရှင်တို့ ဗဟုသုတရရှိစေခြင်းအကျိုးငှာ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ပိဋကတ်သင်္ချာကိန်းလင်္ကာ

နဝဒွေး-၈ တစ်ဆယ်ရေး သုံးလေး၊ ငါးခြောက်၊ ခုနစ်လျှောက်၊ ထို့နောက် နှစ်ဆယ်၊ ဆယ်လေးလွယ်၊ ကိန်းဝယ်ပြီမှ ကဆယဝ အဆုံး၊ မှန်လှကောဇာ တည်တို့ပါ၊ လိုရာကိန်းနှင့်လျှောက် သုံးပြောက်၊ ကိုးခုစား သည်မှအရှား ဆားအပေါ့၊ တြိရာအလတ်၊ မှတ်ကြည့်ပါ၊ ကြွင်းသောကို လေရာရှုစေ၊ ပြင်သဖြင့်

ပုဂ္ဂဟောလေ ယွင်းတည်း။

ဗေဒင်ဝေါဟာရ

၀ = ၁

ဒွေး = ၂

နဝ = ၉

သုဉ်း = ၀ သုညကြွင်း

အထက်ပါလင်္ကာ၏ ဆိုလိုရင်းမှာ

ပျဉ်းသုံးဆယ့်သုံးလုံးတို့ကို သင်္ချာဂဏန်းတို့နှင့် ဇယားစဉ်ချ၍ တွက်ယူရမည် ဖြစ်၏။ ထိုလင်္ကာအတိုင်း ဇယားချ၍ကြည့်ရာ အောက်ပါဇယားကို တွေ့ရှိရပေမည်။

* * *

၉	၂	၁	၁၀	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၈	၁	၀	၉	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၇	၃	၂	၈	၁	၀	၉	၂	၃	၄	၅
၆	၄	၃	၇	၆	၅	၄	၃	၂	၁	၀

မိဋ္ဌကတ်သင်္ချာဂဏန်းဇယား

အထက်ပါဇယားကို မိမိကိုယ်တိုင် ချဉ်း သေချာမှတ်ပြီးလျှင် တွက်နည်းကို ရှင်းပြပါဦးမည်။

တွက်လိုသော ကောဇာသက္ကရာဇ်ကို တည်ပါ။ ပြီးလျှင် လိုရာဂဏန်းနှင့် လျှောက်ဆိုသည့်အတိုင်း တွက်လိုသော ကုန်ပစ္စည်း၏အမည် အရင်းလုံးနှင့်အဖျားလုံးကို ယူပါ။

အထက်ဂဏန်းစဉ်တွင် ကျရာကို မှတ်၍ နှစ်ခုပေါင်းပါ။ ပြီးလျှင် ကောဇာသက္ကရာဇ်တွင် ပေါင်းပါ။

ထိုသို့ပေါင်းပြီးလျှင် (၃)နှင့်မြှောက်ပါ။ ထိုသို့မြှောက်ပြီး (၉)နှင့်စားပါ။ ရလဒ်မလို အကြွင်းသေသကို ကြည့်၍ ဟောရမည်ဟု ဆိုပါသည်။

အဟောမှာ...

သုညကြွင်းလျှင် → အရှား
 ၃-ခုကြွင်းလျှင် → အလတ်
 ၄, ၆-ခုကြွင်းလျှင် → ပေါသည်
 ဟု ဆိုထားပါသည်။
 ရှင်းလင်းအောင် နမူနာတွက်ပြပါမည်။

ဥပမာ - ၁၃၇၂ ခုနှစ်အတွက် ကြက်သွန်ကို တွက်ကြည့်မည် ဆိုပါစို့ ...

$$\begin{array}{r}
 ၁၃၇၂ = \text{ကြက်သွန်} = ၉ + ၆ = ၁၅ \\
 + ၁၅ \\
 \hline
 ၁၃၈၇ \\
 \times ၃ \\
 \hline
 ၉ \div ၄၁၆၁ = ၄၆၂ = ၆၀၅ \\
 \underline{၄၆} \\
 ၅၆ \\
 \hline
 ၅၄ \\
 \hline
 ၂၀ \\
 \hline
 ၁၈ \\
 \hline
 ၃ = \text{အကြွင်းကိုယူပါ}
 \end{array}$$

အဟောတွင် ၃-ခု ကြွင်းသော ကြောင့် အလယ်အလတ် ပေါမည်ဟု ဆိုထားပါသည်။ အဟောလင်္ကာတွင် ၁, ၂, ၅, ၇, ၈ အကြွင်းတို့ မပါပေ။ ထိုအကြွင်းတို့ကို နီးစပ်ရာကို ယူရမည် ဖြစ်၏။

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့် ကြိုကြိုက်၍ ချမ်းသာသုခ ရရှိကြပါစေ။

ကောင်းခန့်(သခွတ်မြေ) ဝက်လက်

စာမျက်နှာ (၁၉၃)မှ အဆက်

လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေများ

၁။ ပင်လယ်ရေကြောင်း၊ နိုင်ငံခြား သင်္ဘောလိုက်လုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးပေးနိုင်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆို... လက်ဖဝါး ပြင်အောက်ဘက် လယ်ဖဝါးစောင်း၊ ဘန်လားဂြိုဟ်ကွက်၊ သန့်ရှင်းဖောင်းကြွပြီး ခရီးလမ်းကို အဖျက်သင်္ကေတ ဘင်းစွာ ထင်ရှားအားကောင်းစွာ တွေ့နိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ "က"

အက္ခရာ

* * *

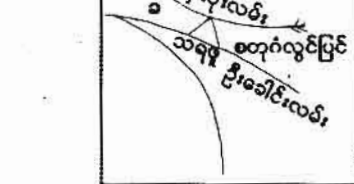

၂။ ဝန်ထမ်း လုပ်ငန်း၊ တွေ့မှာ အကြီးမှူး၊ ဦးစီးခေါင်းဆောင်၊ အုပ်ချုပ်သူ အရာရှိအဆင့်

မျိုး ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နှလုံးလမ်းကြောင်းနှင့် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း ကြားရှိ စတုဂံလွင်ပြင်၊ လက်ခလယ်အောက်တည့်တည့်နေရာတွင် ကြိတ်ကြိုး(သရဖူ)သင်္ကေတ ထင်ရှားရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ "ခ"အက္ခရာ

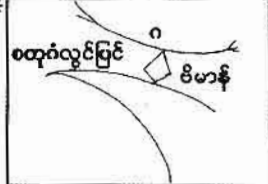
* * *

၃။ ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခြံမြေ ပိုင်ဆိုင်ပြည့်စုံ နေထိုင်ရနိုင်ကိန်း ရှိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စတုဂံလွင်ပြင်တွင် စတုဂံကွက်(မိမာန်) သင်္ကေတ ထင်ရှားရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်

သည်။ "ဂ" အက္ခရာ

* * *

မှတ်ချက်။ အထက်ပါ လက္ခဏာရှင်မှာ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောလိုင်း ကောင်းကောင်းမှာ အရာရှိအဆင့်ဖြင့် လိုက်ပါ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူ ဖြစ်ပါသည်။

(လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ။)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ကျွန်တော်သည် တောင်သူယာလုပ်
ဘဝမှ နက္ခတ္တဇောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
စာချစ်သူများအတွက် ဗဟုသုတ
ဖြစ်စေခြင်းငှာ တောဆေးတောဝါးများ
နှင့် ပျောက်ကင်းသွားခဲ့သော လူတို့၏
အနာရောဂါများအကြောင်း၊ ကျွဲ၊ နွား
တိရစ္ဆာန်တို့တွင် ဖြစ်တတ်သော
ရောဂါများနှင့် ဆေးဝါးများအကြောင်း၊
ဂန္ထီရဆန်သော ဖြစ်ရပ်များ၊ ဂန္ထီရ
ပစ္စည်းများ စသော အကြောင်းအရာ
များကို ရေးသားလာခဲ့ရာ ကျွန်တော်
စာရေးသည်ကိုသိသော သူငယ်ချင်း
များမှ စာရေးဆရာဟု ခေါ်သည်အထိ
ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

ကိုယ့်ရပ်ကိုယ့်ရွာမှ ဘယ်သူ
ကတော့ ဘယ်လို ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်ဆို
လျှင် ကျွန်တော်ကတော့ အဲဒီလူဆီကို
ရောက်ပြီးသား။ ဘယ်သူကတော့
ဘာရောဂါဖြစ်ခဲ့တာ ဘယ်အပင်
ဘယ်အမြစ်နှင့် ပျောက်ခဲ့ဖူးသည်
ကြားလျှင် ကျွန်တော်က အဲဒီလူဆီကို
အပြေးသွားပြီးသား။

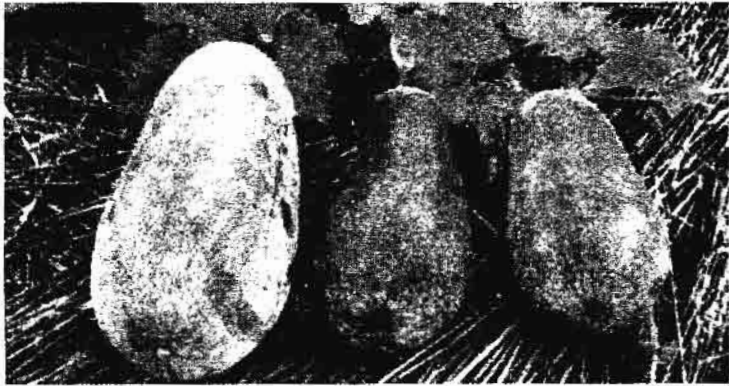
ယခုလည်း ကျွန်တော်တို့ရွာမှ
ကိုအောင်တိုးတစ်ယောက် ဆီးရောဂါ
ကြောင့် ဆေးဆန်းသွားပြရာမှ ဆီး
ကျောက်တည်ရောဂါ ဖြစ်နေသည်။

ဆေးရုံတက်ရမည်ဟု ပြောသဖြင့်
ငွေရေးကြေးရေး အခက်အခဲကြောင့်
ဆေးရုံမတက်နိုင်၍ ရွာမှာပင်
တောဆေးတောဝါးနှင့် ပျောက်ကင်း
သွားခဲ့ဖူးကြောင်း သိရသဖြင့် ကျွန်တော်
သည် ကိုအောင်တိုးတို့ အိမ်သို့
လည်ရင်း ခြေဆန်ခဲ့မိပါသည်။

‘ကိုအောင်တိုး... ဗျို... ကိုကြီး
‘အောင်တိုး’

‘ဟ... စာရေးဆရာပါလား
လာဟော’

ကျွန်တော်သည် ကိုအောင်တိုး၏
၁၃၆ နက္ခတ္တဇောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆီးကျောက်တည် ဝေဒနာအတွက်

ကိုဇော်
(လယ်လှ-အထက်ဇော်လှ)

လက်တွေ့ပျောက် ဆေးနှုန်း

အိမ်အောက်ထပ်မှ တန်းလျားတွင်
ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

‘ရေခွေးကြမ်းသောက်ဦး ညီလေး’

‘ရပါတယ် ကိုကြီးရာ’

‘ကဲ...ဆိုပါဦး ဘာအကြောင်းများရှိ
လို့လဲ၊ ငါ့ညီ အလည်သက်သက်တော့
မဖြစ်နိုင်ဘူး’

‘အလည်ပဲဆိုပါတော့ ကိုကြီးရာ...’

ဒါနဲ့ ဟိုအရင်တုန်းက ကိုကြီးအောင်
တိုးမှာ ဆီးကျောက်တည်ရောဂါ ဖြစ်ခဲ့
ဖူးတာ တောဆေးတောဝါးနဲ့ပဲ ပျောက်
ခဲ့ဖူးတယ် ကြားလို့ အဲဒါ ဟုတ်သလား
လို့ မေးချင်လို့ လာခဲ့တာ’

‘ဪ... မင်းက ငါ့အကြောင်း
စာရေးချင်လို့လာခဲ့တာပေါ့ ဟုတ်လား’

‘ဟဲ...ဟဲ...ကုသိုလ်ရပါတယ်ဗျ’

‘အေးပါကွာ... ပြောပြပါမယ် ဒီလို
ကွာ’

ဟု အချီကာ ဆီးကျောက်တည်
ရောဂါနှင့်ပတ်သက်ပြီး ခံစားခဲ့ရကုသခဲ့ရ
ပုံများကို အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြသွား

ပါသည်။

‘ဖြစ်စကတော့ ဆီးအောင့်တာက
စတာပဲကွ၊ မင်ဆိတဲ့ အတိုင်းပဲလေ
ကွာ၊ အစ်ကိုတို့က လှည်းစိုက်စားနေ
ကြတဲ့သူတွေဆိုတော့ အညောင်းမိ
တာပေါ့ကွာ။ (လှည်းစိုက်သည်
ဆိုသည်မှာ ကျွန်းသားသစ်အရိုင်း
များကို နွားတစ်မောင်းရသော လှည်း
အဖြစ် ပြုလုပ်သည်ကို လှည်းစိုက်
သည်ဟု ခေါ်ပါသည်။ စာရေးသူ)

တခါတလေ အလုပ်အရေးကြီးတဲ့
အချိန်တွေဆိုရင် ဆီးသွားချင်လဲ
ထမသွားနိုင်ဘူးပေါ့ကွာ၊ အောင့်ထား
ပြီး အလုပ်ကိုဆက်လုပ်ရတယ်။ မတတ်
သာတော့တဲ့ အခါကျမှ သွားရတယ်။

အဲဒီလို နေလာရာက ဆီးက အောင့်
လာတယ်။ ကွမ်းကလဲ စားလိုက်သေး
ဆိုတော့ ပိုဆိုးတာပေါ့။ အဲဒီတိုင်း
ဆီးအောင့်ရာကနေ ဆီးကနည်းလာသလို
ဆီးသွားပြန်တော့လဲ ဆီးအောင့်
ကလဲ နောက်ကျိကျိနဲ့ ဆီးသွားဆင်

ဆီးခုံကနာတယ်။ သွားရတာလဲ အားမရဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ကွာ ဆီးလေး နည်းနည်းရဖို့ အရေးကို သေမလောက်အောင် နာကျင်ပြီးမှ သွားရတယ်။

အဲဒါနဲ့ မတတ်သာတော့တဲ့အဆုံး မြို့က ဆေးခန်းသွားပြရတော့တာပါပဲ ကွာ။ ဆေးခန်းရောက်လို့ ဆီးစစ်၊ ဓာတ်မှန်ရိုက်လဲ လုပ်လိုက်ရော ဆီး ကျောက်တည်နေတာ ဆေးရုံတက်ရ မယ်လို့ ပြောတယ်။

အဲဒါနဲ့ ဆေးရုံတက်ရမယ်ဆိုရင် ငွေရေးကြေးရေး အဆင်မပြေဘူး။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ရွာပြန်ပြီး တောဆေး တောဝါးနဲ့ပဲ ကုမယ်ဆိုပြီး တစ်ပတ်စာ စားဆေးလေးဝယ်ပြီး ရွာပြန်လာခဲ့ တာပဲ’

ဟု ပြောပြီး မောသွား၍လား မသိ ပေ။ ရေခန်းကြမ်း တစ်ခွက်ငဲ့သောက် နေပါသည်။

‘ဒါနဲ့...ကိုကြီးအောင်တိုးက ဘယ် ဆေးနဲ့ ပျောက်သွားတာလဲ၊ အဲဒီဆေး နည်းကရော ဘယ်သူက ပေးတာလဲ’

‘အေးပါ ပြောမှာပါ မင်းကလဲ... ဒီလိုကွာ တို့ရွာရဲ့ အရှေ့တောင်ဘက် နှစ်မိုင်ကွာမှာ ရေနံရှာဖွေရေး ကုမ္ပဏီ တစ်ခုလာတော့ ငါ့အိမ်ခြေရင်းအိမ်က ကိုမျိုးက အဲဒီမှာသွားပြီး အလုပ် ဆင်းရတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ အဲဒီကုမ္ပဏီမှာ ချယ်ယာဝင်ထားတဲ့ စစ်သားဟောင်း ကြီးတစ်ဦးက ကိုမျိုးကို သူ့မှာ ဆီး အောင်နေလို့ မင်းတို့ရွာမှာ ကျောက်ဖရုံ သီးရင်ရင်နဲ့ ထန်းရည်စစ်စစ် သုံးပုလင်းလေးက ဝယ်လို့ ရပါမလား လို့ မေးရာကနေ ဒီဆေးနည်းကို ခဲ့တာပဲ။

ကိုမျိုးက ကျောက်ဖရုံသီးနဲ့

ထန်းရည်ကို ဝယ်ပေးပြီး ကျွန်တော့် အစ်ကိုတစ်ယောက်လဲ ဆီးကျောက် တည်ရောဂါ ဖြစ်နေတာ ဒီဆေးနဲ့ ပျောက်ပါ့မလားလို့မေးတော့ အဲဒီ စစ်သားဟောင်းကြီးက ပျောက်တယ်။ သောက်သာသောက်ဆိုပြီး ဆေးနည်း ကို ပြောပြတယ်။

အဲဒီဆေးနည်းကတော့...

ကျောက်ဖရုံသီးရင့်ကို အညှာဘက်မှ နှေးပြီး အတွင်းကအူဆွေ ပေါ်တဲ့အထိ ထိပ်ထက် ဖွင့်လိုက်တယ်။ ဖွင့်ပြီးရင် ကျောက်ဖရုံသီးအတွင်းထဲက အစေ့ဆွေ အူဆွေကို ဖယ်ထုတ်ပစ်ရတယ်။

အဲဒီလို ဖယ်ထုတ်တဲ့အခါမှာ ကျောက်ဖရုံ သီးနဲ့ ဆေးသား အကာတွေကို ဖယ်အောင် ဖယ်ရတယ်။ အဲဒီလို ဖယ်ပြီးပြီဆိုရင် ထန်းရည်စစ်စစ်ကို ကျောက်ဖရုံသီးထဲ ကာသလောက်ထည့်ရတယ်။

အဲဒီလို ထည့်တဲ့အခါမှာ ပြည့်ဝါနီး လက်တစ်ဆစ်လောက်အထိမှာ ထန်းရည် ကို မထည့်တော့ဘဲ ခုနက ထိပ်ဖွင့်ထားတဲ့ အညှာဘက်က အဖုံးကို ပြန်အုပ်ပြီး ဖုံးရ တယ်။

အဲဒီလို ဖုံးပြီးရင် တုတ်ချွန်သေးသေးလေး ခုနစ်ချောင်းနဲ့ ကျောက်ဖရုံသီးရဲ့ အဖုံးနဲ့ ကိုယ်ထည့် ကွာဟာသွားအောင် ရိုက်ပြီး ဖုံးအုပ်ရတယ်။

အဲဒီလို ဖုံးအုပ်ပြီးပြီဆိုရင် မီးဖိုနဲ့ မလှမ်း မကမ်းမှာ တစ်ပတ်လောက် တစ်ထားရ တယ်။ အဲဒီလို တစ်ပတ်လောက် ထားလိုက် တဲ့အခါ ကျောက်ဖရုံသီးထဲ ထန်းရည်က ကျောက်ဖရုံသီးရဲ့ အတွင်းသားတွေကို စားသွားပြီး အပြင်က စိမ်းစိမ်းအခွံတွေပဲ ကျန်တော့တယ်။

အဲဒါဆိုရင် အဲဒီဆေးကို သောက်လို့ ရပြီပေါ့ ကွာ။ အဲ...ဆေးသောက်ရမယ့်နွန်းတွေက ယုန်ကို အကြမ်းပန်းကန်တစ်ခွက်၊ နွယ်ကို အကြမ်းပန်းကန်နဲ့တစ်ခွက်၊

ညဘက်ကိုလဲ အကြမ်းပန်းကန်နဲ့ တစ်ခွက် တစ်ခွက်ကို အကြမ်းပန်းကန် သုံးခွက်နွန်းနဲ့ သောက်လိုက်တာ ကျောက်ဖရုံသီးထဲက ထန်းရည်လဲကျန်ရော ငါ့ဆီးကျောက်တည် ရောဂါလဲ ပျောက်အောင်ပဲ ကိုင်း...ဘာထယ် သိချင်သေးလဲ’

ဟု ဆိုကာ သူ့စကားကို ရပ်လိုက် ပါသည်။

‘အခုရော ဆီးတွေ ဘာတွေ အောင် သေးလား’

‘မအောင့်တော့ဘူး။ အစနစ်တွေ မှာတော့ တခါတလေ အောင့်ချင် တယ်။ အဲဒီဆိုရင် ဒီဆေးကို ဖော် သောက်လိုက်တာပဲ။ ခုတော့ ကြာပြီ ဘယ်လိုမှကို မနေတော့တာ’

‘ခုလို ပြောပြပေးတာ ကျေးဇူးပါပဲ ကိုကြီးရာ။ ဒီအကြောင်းတွေကို ကျွန်တော် ဆောင်းပါး ရေးမယ်နော် ကိုကြီး’

‘အေးပါကွာ ငါသိပါတယ်။ ရေးပါ... ရေးပါ’

ဟု ဆိုကာ ပြုံးပြုံးကြီးပင် ခွင့်ပြုခဲ့ပါ သည်။

ထို့ကြောင့် ဆီးကျဉ်၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးကျောက်တည် ဝေဒနာ ခံစားနေရ သူများနှင့်အတူ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာရှုသူများအတွက် ဗဟုသုတ ဖြစ်စေခြင်းငှာ မျှဝေရေးသားလိုက်ရပါ သည်။

(ဤ အကြောင်းအရာများနှင့် တကွ အခြားသော အကြောင်းအရာ များအား အမြဲတမ်း အကြံဉာဏ်ပေး လေ့ရှိရသော ညီငယ်ကိုအောင်မျိုးသူ အား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ပါသည်။)

သတ္တဝါအများ ကျန်းမာ ရမ်းသာကြ ပါစေ။

ကိုဝင်းတင်
(လယ်လှ-အထက်မင်းလှ)

ပျိုင်းဖြူ ကျားကိုက်နည်း

ဒို့တင် (တိုင်းရင်းခေအကုခန်း)ဆယ်စင်းဟောင်းပါအုပ်စု

'ပျိုင်းဖြူကျားကိုက် ဒုတ်နင့်ရိုက် မသေ တသေ ရာဟူလက်နှင့်မွှေ ဂူကျောင်းတုရား တည်ဆောက်လေ ဝါကို အမျှအေ မဟုတ် ပပန် ထားခဲ့ပြန် ယ်ရွာလားစေသော'

ရှေးပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့ သည် မိမိကိုယ်ကို ဆင်းရဲအနစ်နာ ခံပြီး မိမိတို့၏ အမျိုးဘာသာ သာသနာ တို့ အကျိုးစီးပွားအတွက် လက်ဆင့် ကမ်း ဖော်ဆောင်ထားခဲ့ကြသည်တို့ မှာ အထူးပင် ကျေးဇူးကြီးမား ဂုဏ်ယူ ရပါကြောင်း ဦးစွာ အာစရိယတို့အား လက်စုံမိုး ရှိခိုးပါ၏။

ယခုရေးသားမည့် ပညာရပ်သည် ထိုစဉ်က ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနု လက်ထက် ပဲခူးရွှေမော်စော စေတီတော်ကြီး ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ငှက်ပျောဖူးတော် ကြီး မြေခရသည်တွင်မှ ရရှိလာသော ပုရပိုက်လက်ဘဲဖြစ်ကြောင်း လေ့လာ သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ဤနည်းပညာကို အဂ္ဂိရတ်ဆရာ တော်တော်များများ သိရှိလုပ်ကိုင်နေ ကြသည်ကိုလည်း လေ့လာသိရှိထား ပြီး ဖြစ်သော်လည်းအချိန်တိုတိုငွေကုန် သက်သာ လူမပင်ပန်းဘဲ ဖြစ်စေ ကြောင့် ရေးသားပေးပြီခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ၊ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်း ဆိုသလို လူအမျိုးမျိုး နတ်အထွေထွေ နည်းပညာအစုံစုံ ရှိကြပါသည်။ ကျွန်တော် ရေးသား သော နည်းပညာသည် ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော် ထိုးထွင်းတတ်ရှိသည် မဟုတ်ပါ။ အချို့သော ပညာရှင်ဆရာ

ကြီးများ စိတ်ထဲ၌ အားရကျေနပ်မှု အားနည်းခြင်း ရှိပါက ဝန္တာမိပါ။

ကျွန်တော်၏ ဆရာတစ်ဦးဖြစ်သော **ဘကြီးဦးသာအေ (၂)ရပ်ကွက်၊ ဘုန်းကြီးလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပ (ကွယ်လွန်)မှ** ယင်းနည်းပညာကို မကွယ်လွန်မီ တစ်ပတ်ခန့်တွင် ကျွန်တော့်ကို လက်တွေ့ လက်ထပ် သင်ပေးသည့်အတိုင်း မရွှင်းမချန် ရေးသားတင်ပြပါသည်။

ယခုနည်းပညာကို ကျွန်တော့်ဆရာ ကြီး အသက်(၈၀)ကျော်မှ ဘာသာပြန် ဖော်ထုတ် လုပ်ကိုင်အောင်မြင်ခဲ့သော ပညာရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ နည်း ပညာလက်ာသည် လွယ်မည်ထင်ရ သော်လည်း အလွန်ခက်ခဲနက်နဲလှ သည်ကို အချိန်တော်တော်ကြာ ခံစား ခဲ့ရပါသည်။ တတ်သိနားလည် ဉာဏ် ပညာကြွယ်သူတို့အတွက် မပြော ပလောက်ပါ။

ဤပညာတစ်ခုကို ဤမျှ စင်းလုံး ချောကြီး ပေးထားသည်ကို အထူး သတိကျပ်ကျပ်ထားပြီး ကျမ်းအစောင် စောင်နှင့်ညီရခြင်း၊ အချင်းချင်း တိုင်ပင် ဆွေးနွေးရခြင်း၊ စမ်းသပ်ရခြင်းတို့မှာ တော်တော်ပင်ပန်းခဲ့ရပါသည်။

ရှေးကျမ်းဂန်တို့၌ ဓာတ်တစ်ပါးမှား လျှင် တောင်တစ်လုံးခြာသည်ဟု ဆိုခိုး ရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဘာသာပြန် အယူအကောက် လွဲမှားကြ၍ ခဏ ခဏ ဆုံးရှုံးပျက်စီးခဲ့ရပါသည်။

ရှေးပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့၏

အဆိုအမိန့်တွင် **“ပိဋကတ်မှာ နောက်၍ရှာ ဗေဒင်ကြောင်းနှင့် ပေါင်းလိုက်ပါ”** ဆိုထားခြင်း၊ အခြား သော နည်းပညာရပ် သဘောများကို လည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားရခြင်း၊ မှန်၊ မမှန်၊ ဟုတ်၊မဟုတ်ကို မိမိလေ့လာ သိရှိထားသော ကျမ်းကြီးကျမ်းဂန်များ နှင့် ပေတံတိုင်းရခြင်း၊ အနီးစပ်ဆုံး စကေးညီမှသာ ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။ ဝါဂင်ကျမ်းကျင် တတ်မြောက်ကြသည့် ဆရာတို့ထံ တင်ပြဆွေးနွေး၍ သဘော ထားကို ခံယူရပါသည်။

ရှင်းလင်းချက်
ပျိုင်းဖြူ = ပြဒါး
ကျားကိုက် = ခဲ = နာ
ဒုတ် = ဒုတ္တာ
မသေတသေ = ရာဟုလက်နှင့်မွှေ = ရွှေ တင်လက်နှင့်မွှေ

ကျွန်တော်တို့ပြုလုပ်သော **ပျိုင်းဖြူ၊ ကျားကိုက်နည်းပညာတွင် ဟင်းရိုင်း မပါပါ။**

ရာဟုလက်နှင့်မွှေ ပြုတ်ရှစ်ခွင်တွင် ရာဟုသည် (၈)ဂဏန်း “ရ” ကောက် အကွရာ “ရ” သည်။ ပိဋကတ် ဂီတိ =

www.burmeseclassic.com

ရွှေကို ရေးရာ၌ “ရ” ကောက်ကိုသာ ရေးရသည်။

ထိုကြောင့် ရာဟုကို ပြထား၍ “ရ” ကောက်ယူလျှင် “ရွှေ” သာလျှင် ဖြစ်နိုင်ချေရှိသည်။ တစ်ခုသော နည်း ပညာ၌ ရွှေ၊ နှာ၊ ပြဒါး သုံးပါးသမ ရွှေဖြစ် ရပါလိမ့်။ ရုပ်မြတ်ကို နာမ်မြတ်ကပ်ရ မည်။ နာမ်မြတ်ကို ရုပ်မြတ်ကပ်ရမည်။ ဤနှစ်ခုကို တွဲရမည်ဟု ဆိုထားသည်။ တွဲ၍ ချက်ချင်းမရပါ။ မီးအရည်တူ သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်များမတွဲမီ ဒုတ္တကောင်း ကောင်း (၅) ကျပ်သားခန့်ကို မှန်နေ အောင်၊ ပေါင်ဒါသားကျအောင် ထောင်း၍ စစ်ယူထားပါ။

ပထမဦးဆုံး ထမင်းချက်မီးဖိုဖြင့် ပြုလုပ်ပါ။ ရွှေကြိုလုံနံပါတ်(၄) တစ်လုံး ထဲသို့ နှာ(၃) ကျပ်သား၊ ပြဒါး(၁) ကျပ် တွဲထားသော ဓာတ်သားကို ထည့်ပြီး အရည်ပျော်ပါ။ အရည်ပျော်လာသော အခါ ပေါင်ဒါသားကျထားသော ဒုတ္တ အမှုန်ကို လက်ဖက်စားဖွန်းကလေး တစ်ဖွန်းယူ၍ နှာပြဒါးပေါ်သို့ ဖြူး လိုက်ပါ။

ပြီးနောက် ထိပ်တုံး လုံးထားသော ကျွန်းသားတုတ်တံဖြင့် ဒုတ္တနှာပြဒါး တွဲတို့ကို ဖိမွှေပါ။ သမလျှင် အညွှန်ရည် ကို လောင်းယူပါ။ ထိုကဲ့သို့ အကြိမ် ကြိမ် ပြုလုပ်ပါ။ နှာဒုတ္တပြာများ ထွက် လာပါသည်။

ယင်းပြာတို့ကို မပစ်လိုက်ပါနှင့်။ ခြောက်ပန်းကန်ထဲတွင် ထည့်ပါ။ နံနက် (၉) နာရီမှ စလုပ်ဆောင်လာရာ နေ့လယ်(၁) နာရီခန့်တွင် သရဲမှန် များထနေသော နှာပြဒါး(၁) ကျပ်သား ထိ ခယူပါ။ ယင်းပြဒါးလုံးသည် ကြေး ဆင် ကန့်ဓာတ်ပါသော ပြဒါးသတ် သော ဒုတ္တဖြင့် ရိုက်ထား

သောကြောင့် မိမိထင်သလောက် အထအကြ အခုန်အယုံ မရနိုင်တော့ ပါ။ ထိုသည်ပင် မသေ့တသေ ဖြစ် ပါသည်။

ရာဟုဂုဏ်နှင့် မြွေဆီ၍...

နှာပြဒါး(၁) ကျပ်သား၊ ရွှေ(၁) ကျပ် သား ဓာတ်ပညာသဘောတို့တွင် ရွှေ ပိုင်မှ ပဲ၊ ပဲပိုင်မှ မှု၊ မှုပိုင်မှ မတ်၊ မတ်ပိုင်မှ ကျပ်ဟု ဆိုရိုးရှိပါသည်။ မှန်ပါသည်။ တချို့သော ကိစ္စတို့၌ ရွှေငယ်ခန့်ကိစ္စသည်လက်ဝင်၍ အကိုင် အတွယ် အထားအသို ခက်ခဲတတ်ပါ၍ (၁) မတ်သားခန့်ဖြင့် စသုံးပါသည်။

တုတ်ရိုက်ပြီးသား နှာတွဲပြဒါး(၁) မတ်၊ အခေါက်ရွှေ(၁) မတ် ဆတူ နံပါတ်(၁) လုံထဲတွင်ထည့် ထမင်းချက် မီးဖိုဖြင့် မီးပေးပါ။ နှာပြဒါး အိခနဲ ပျော်တာနှင့် လုံကို သဲခွက်ထဲချပါ။ နှာပြဒါးခဲသွားလျှင် ပြန်တင်၊ (၁) ရက် ခန့်တွင် ရွှေနှာပြဒါး အားလုံး တွဲသွား ပါသည်။

ဓာတ်အခဲ၏ ဖင်တွင် အဝါရောင်မွှဲပြီး နှာများ ပျောက်သွားပါသည်။ နှာပြာ များ ထွက်လာသည်ကို ကြွေပန်းကန် ထဲ ထည့်သိမ်းထားပါ။

ရာဟုလက်နှင့် မွှေပြီးနောက် ဒုတ္တ ထောင်းပြီး အခြောက်မှုန်(၃) ကျပ်သား ခန့်ကို နံပါတ်(၄) လုံရည်ထဲထည့် ကျပါ။ လက်ချားမီးပေါက်နှင့် အရည် လင်သောအခါ ခေတ္တခဏ ဖိဆွဲခြင်း ရပ်ထားပါ။ အနည်းငယ် အပေါ်ကြော တင်းလာလျှင် ရွှေနှာပြဒါးလုံးကို သံ ဂေါက်နှင့် ဖယ်ထားသော ချောရည်ပူ ထဲ ထည့်လိုက်ပါ။

ဒုတ္တချော်ရည်ထဲသို့ မြုပ်သွားလျှင် လက်ချားမီးပေါက် ထပ်ထည့်ပြီး လေပြေလေညင်းလေးဖြင့် တဖြည်း ဖြည်း မီးဆက်ပေးပါ။ (၁) နာရီခန့်

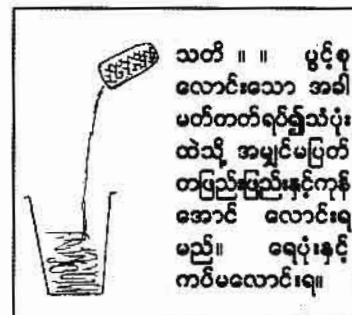
ကြာသောအခါ ချော်ကြည်လာပါမည်။ ပြဒါး လုံးဝမထွက်ပါ။ ဖိုတိုက်ထဲ၌ အအေးခံထားပါ။ လုံညိုသွားလျှင် ညှပ်ဖြင့် ယူ၍ သဲခွက်ထဲ ထည့်ထားပါ။

လက်တွင်းတစ်ဆုပ် အေးမှ လုံကို ခွဲ၍ ဓာတ်အခဲကို ယူပါ။ ဓာတ်အခဲ သည် စိတ်ပျက်စရာ ကြေးနီဟောင်း အရောင်ရှိပြီး ဖုထစ်များဖြင့် ကြည့် မကောင်းပါ။ ယင်းကို တစ်ဖန် သင့် တော်သော လုံထဲထည့် လက်ချား ထည့်ပြီး ဖားဖိုဖြင့်ထိုးပါ။

အရည်လင်သောအခါ ဘော်သန့် တစ်ကျပ်သား ထည့်ပါ။ အားလုံးသမ လျှင် စတုံးပုံးထဲ ရေထည့်၊ လက်ဖြင့် ကတော့ထိုးအောင် မွှေပါ။

ပြီးလျှင် ကျိုထားသော ရွှေ ဘော်၊ နှာ၊ ပြဒါး အရည်ကို လောင်းထည့်ပါ။ ပွင့်စုလောင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယင်း ပွင့်စုကို ဘော်စားငရဲမီးဖြင့် လှော်ရန် သာ ကျန်တော့သည်။

* * *

ပုံတွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ပြုလုပ် ပါ။

ဓာတ်သားခွက်ထဲတွင် ထည့်ပါ။ ဓာတ်သားများကို ရေစိမ်ထားပါ။ ထိုမှ စစ်ယူပြီး စတုံးခွက်တစ်ခုထဲသို့ ထည့် ဘော်စား ငရဲမီးမြှုပ်အောင် လောင်း ထည့်ပါ။

လေတင်ကနေပါ လေအောက်က မနေပါနှင့်။ အလွန်ဆိုးဝါးသော အနံ

အသက်များ ဖြစ်ပါသည်။ လူသတ္တဝါ သစ်ပင်တို့ကို အန္တရာယ်ပေးနိုင်ပါ သည်။ နိဝါသော အခိုးများ ထွက်လာ ပါသည်။

ငရဲမီး ရေမခန်းခင် နောက်ထပ် ငရဲမီး ထပ်ထည့်ပါ။ (၃)ကြိမ်လောက် ထည့်ပြီးလျှင် ငရဲမီး အခိုးဖြူလာမည်။ ငရဲမီးအရည်သည် ရေကဲ့သို့ ကြည် မည်။ ငရဲမီးများ သွန်ယူမပစ်လိုက်ပါ နှင့်။ ဘော်ပြန်ထုတ်ယူရပါမည်။

ဓာတ်မှုန့်တို့ကို ရေဆေးပါ။ ငရဲမီး ကုန်၍ သန့်လျှင် ယင်းဓာတ်မှုန့်ထဲသို့ ရေအသစ်ထည့်ထားပါ။ ပူစိပေါင်း အမြှုပ်မတက်လာလျှင် ငရဲမီးသန့်စင် တော့သည်။

ယင်းကို သေချာစွာ သပ်သပ်ရပ်ရပ် လှော်ခွက်ထဲသို့ထည့် အခြောက်ခံ သင့်တော်သော လုံထဲထည့် လက်ချား မီးပေါက်သိပ် မီးဖိုထဲ မီးပျိုးထားပါ။ ယင်းအထဲလုံထည့် လုံငှားဖုံး၊ ဖုံး၊ (၅)မိနစ်လောက်ကြာမှ ဖိုခွဲပါ။

* * *

အခွေကို ထည့်ပါ။ ခါချပါ။ ဘော်နှစ် များ အောက်သို့ ကျပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ် လုပ်ပါ။ ဘော်များကုန်ပါက ကြေးနီခွေတွင် ဘော်နှစ်များ မကပ်တော့ပါ။ ယင်း ဘော်နှစ်တို့ကို ရေသန့်စင်ပါ။

အကြိမ်ကြိမ် သန့်စင်ပြီးပါက အခြောက်ခံ သင့်တော်သော လုံရှည် ထဲထည့် လက်ချားမီးပေါက်သိပ်၊ ဖိုတိုက်ထဲမှ သေသေချာချာ မီးနှပ်ထား ပြီးမှ ဖားဖိုဖြင့် ထိုးပါ။ တဖြည်းဖြည်း မီးမြှင့်ထိုးပါ။

ဘော်နှစ်များအားလုံး ပျော်လျှင် လုံကို အောက်ချ အအေးခံ လက်တွင်း တစ်ဆုပ်အေးမှ လုံကို ခွဲပါ။ ဘော်သန့် အခဲကိုယူပါ။ ယင်းကို မိုက်ဘော် = ငရဲမီးဘော် = ငွေအခေါက် ဖြစ်ပါသည်။ လေပြည့်လည်းဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ဖိုခွဲပါ။ မီးပေးပါ။ မီးသွေးတစ်အုပ် လောက်တွင် ဓာတ်သားပျော်ပါသည်။

ဓာတ်သားသည် ချော်အလယ်၌ ဆိတ်မျက်လုံး၊ သာလိကာမျက်လုံး

သည်။ ပြဒါးသန့်ခြင်း၊ ကောင်းခြင်းဖြစ် ပါက (၁)ကျပ်ကို (၈)ပဲခန့်အထိ အခေါက်ရွှေ တိုး၍ရပါသည်။

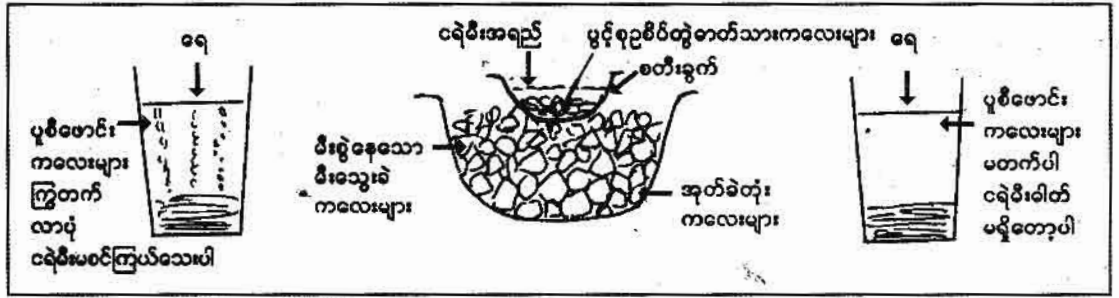
'ကဲ...ရွှေဆိုင်ပန်းထိပ်ဆိုင်တွေက ဘာ ပြောလဲ။ အလျော်ခံလား၊ မေးလျှင် အအေးအလျော်ခံလား၊ တိုးလာရင် ဝါးစွန်း လျော့သွားလျှင်လည်း ဝါးစွန်း'

ဟု ရဲရဲတင်းတင်း ပြော၍ ရောင်းပါ။ အကောင်းဆုံးနည်းမှာ အထည်လုပ် ပြီးရောင်းပါ။

စပရိန်လက်စွပ် ပြုလုပ်ရောင်းပါ။ ဂဟေလွတ်သည်။ အလျော့တွက် လွတ်သည်။ သက်သာသည်။ မိမိရရှိ ထားသော ရွှေသည် ခဲကဲ့သို့ အပျော့ ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေလုံး၌ ကောင်းကင်က ကြယ် ကလေးများကဲ့သို့ အစက်ကလေးများ ရှိပါသည်။ နားလည်ဝါရင့် တတ်သိ သော ပန်းထိမ်ဆရာကြီးများ လွန်စွာ နှစ်သက်ကြပါသည်။

ဝါသနာရှင် ဘဝတူ မြန်မာ့အဂ္ဂိရတ် သမားများ မျက်နှာမငယ်ရတော့ပါ။

ဘော်များ ဖမ်းယူပုံ

ပွင့်စုများကို ငရဲမီးစားစဉ်က စစ်ယူ ထားသော ငရဲမီးအရည်ကို ထိုရေ တစ်ခွက်ခန့် ထပ်ရောပါ။ ယင်းအထဲသို့ ကြေးနီချောင်း အခွေထည့်လိုက်ပါက ဘော်နှစ်များချက်ချင်း ပြေးကပ်ပါသည်။

များလာလျှင် အခြားရေသန့် ထည့် ထားသော စတီးလေ့ထဲသို့ ကြေးနီ

ကဲ့သို့ ပြူးပြီး ဝိုင်းစက်နေသည်ကို တွေ့ရပါမည်။

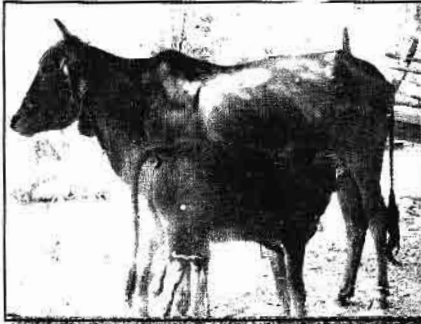
အအေးခံ လက်တွင်းတစ်ဆုပ် အေးက ရိုက်ခွဲယူပါ။ အလွန်သန့်သော အခေါက် ရွှေစစ်စစ် ထွက်လာပါတော့ သည်။

ယခုနည်းပညာသည် အခေါက်ရွှေ (၁)ကျပ်သားလျှင် (၆ပဲ၊ ၇ပဲ)ခန့် တိုးပါ

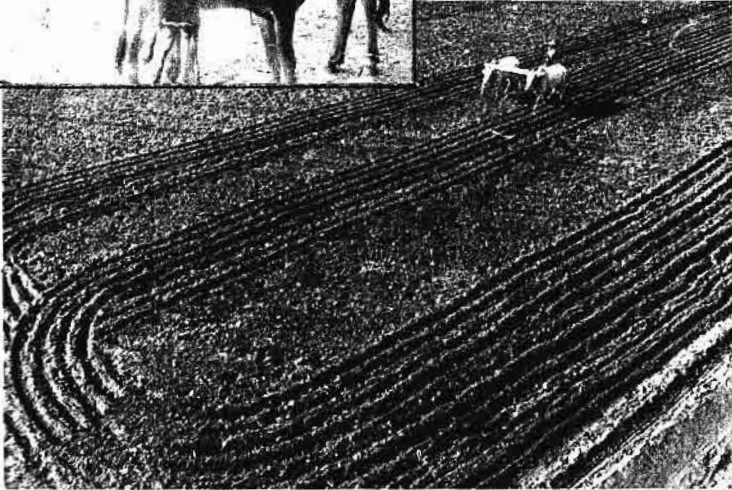
လှူပါ။ စားပါ။ အမျှဝေပါ။ မြန်မာ့ အဂ္ဂိရတ်ပညာရှင် ဝါသနာရှင်အပေါင်း ကျန်းမာချမ်းသာကြပြီး အမျိုးဘာသာ သာသနာကို ဆတက်ထမ်းပိုးပါဝင် ကူညီဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေ။

ဦးတင်(တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း) ဆယ်စင်းဟောင်းပါအုပ်စု

www.burmeseclassic.com

အဘိုးပြောသော ရိုးကျာပုံပြင်များ

သက်တော်စောင့်
(နမူနာ)

ခွာနာပျာနာပျောက်ဂါထာနှင့် ကုသနည်း

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှမ်းဗမာတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အဖေကား မုံရွာ သားဖြစ်၍ အမေဖြစ်သူမှာ ရှမ်းပြည် နယ် မြောက်ပိုင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ် သည်။

ဤမျှထိ စကားပလ္လင် ခံနေခြင်းမှာ ဤဂါထာကို မည်သို့မည်ပုံ ရလာသည် ကို ရှင်းလင်းလို၍ ဖြစ်သည်။

အထက်တွင် ပြောခဲ့သည့် အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့၏အဖေ ကျွန်ုပ်တို့ အဘိုး သည်လည်း မောရှမ်းစစ်စစ်ပင် ဖြစ် သောကား။ ကျွန်ုပ်တို့ မောင်နှမလေးဦး ကား ရှမ်းတိုင်းရင်းသား အဘိုးအဘွား ငယ်တို့တွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်။

အဘိုးနှင့် အဘွားသည် ရှမ်းတိုင်း နယ်သားစစ်စစ် ဖြစ်ကြသော်လည်း အဘိုးရှမ်းပြည်နယ်သို့ မပြန်ဖြစ်ကြ

တော့ပါ။ ကချင်ပြည်နယ်တွင်သာ နေထိုင်လာကြသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်သည်။

အဘိုးဖြစ်သူ ဦးခိုင်ဆိုင်သည် ကျွန်ုပ်အား သူငယ်တန်းမှ ဘွဲ့ရသည် အထိ ယာလုပ်ကိုင်ကာ ကျောင်းထား ဖေးခဲ့ပါသည်။ သူ၏သားအငယ် ကျွန်ုပ် ၏ ဦးလေးကိုလည်း ထိုနည်းလည်း ကောင်းပင်။

သို့သော် ဦးလေးကော ကျွန်ုပ်ပါ အဘိုး၏ ကျေးဇူးအား ကျေအောင် မဆပ်နိုင်ကြသေး။

ကျွန်ုပ်သည် ငယ်စဉ်က နွေ၊ သီတင်းကျွတ်၊ ခရစ်စမတ် စကျောင်း ပိတ်ရက်များ၌ အဘိုးနှင့် ယာခင်းတွင် အနေများခဲ့ပါသည်။

ယာလုပ်ငန်းများကို ကူညီလုပ်ကိုင် ရင်း ညရောက်လျှင် အိမ်မှ ထည့်ယူ လာသည့် ရေနံဆီမီးခွက်နှင့် စာဖတ်ရ သည်မှာ ယခုတိုင် မမေ့နိုင်သေး။

စာဖတ်ပြီးလျှင် အဘိုးနှင့်အတူ အိပ်တော့၏။ ထိုအခါ အဘိုး၏ ပုံပြင် များကို ပူဆာတော့၏။ အဘိုးပြော သော ပုံပြင်များမှာ ဂရိသူရဲကောင်း ပုံပြင်များ မဟုတ်ပါ။

သူ၏ ဇာတိမြေ ရှမ်းပြည်နယ်ထံမှ အခြေခံလာသော ပုံပြင်များပင် ဖြစ်နေ တတ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သူ၏ ရှမ်းပြည်နယ်ကို လွမ်းမောဖွယ် ပြန် ပြောပြခြင်းများသာဖြစ်သည်။

သို့သော် အဘိုးပြောသော အကြောင်းအရာများသည် ကျွန်ုပ် အတွက် ဘယ်အခါမှ ရိုးသွားသည်ဟု မရှိပါ။

လွယ်ဆမ်ဆမ်၊ သိန္နီ စသည့် အထင်ကရရှိသော အကြောင်းအရာ များလည်း ပြောပြတတ်သည်။ သိန္နီ မြို့ဆိုသည်ကို “သိန်” ဆိုသည်မှာ ရှမ်းအသံထွက် (စ၊ လုံးသံနှင့်) “ရှန်” ဟု ထွက်ပြီး “နီ” မှာ “ဝီ” ဟု ဆို သည်။

အစိပျယ်မှာ ရှေးအခါက ရှမ်း စော်ဘွားကြီးတစ်ဦးသည် သူ၏ လက် အောက်ရှိ ရွာများကို တစ်ရွာလျှင် ငှက်ပျောသီး တစ်ဖီးကျ ဆက်သခိုင်း ရာ ငှက်ပျောသီးအဖီးပေါင်း တစ်သိန်း ရရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ “ရှန်” ဆို သည်မှာ တစ်သိန်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ် ၍ “ဝီ” သည် “အဖီး” ဖြစ်၏။

အဘိုးပြောသော ပုံပြင်ထဲမှ ခွန်ဆင်
လောနှင့် နန်းဦးပြင် ဇာတ်လမ်းသည်
ကျွန်ုပ်အကြိုက်ဆုံး ပုံပြင်တစ်ပုံလည်း
ဖြစ်၏။

ဥပုသ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ဒေသရှိ
တောင်သူလယ်သမားတိုင်း ကျွဲ၊ နွား
မခိုင်းကြ။ ထိုနေ့မျိုး၌ အဘိုး၏
တံအောက်တွင် ကျွဲ၊ နွားတို့နှင့် စည်
ကားနေတတ်သည်။

အကြောင်းမှာ အဘိုးသည် ကျွဲ၊ နွား
များအား ခွာနာလျှာနာ၊ ကျွဲပိန်၊ နွားပိန်
များကို အခမဲ့ ကုသပေးခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် အဆစ်မျက်ရောင်ခြင်း၊
ထိခိုက်ရုနာ စသော ဒဏ်ရာများကို
လည်း ကုပေးတတ်သောကြောင့် ဖြစ်
သည်။

အဘိုးသည် ကုသပေးခဲ့သည်မှာ
အကြိမ်ပေါင်း မနည်းတော့ပေ။ ပျောက်
ကင်းသွားတတ်သည်ချည်းသာ ဖြစ်၏။

ထူးဆန်းသည်မှာ အဘိုးသည် ထုံ။
မုန်ညင်းဆီ၊ ရေ တစ်မျိုးမျိုးကို
ရရာယူစေ၍ ဂါထာတစ်မျိုးမျိုးနှင့်
မန်းမှုတ်ပေးခြင်းကို သတိပြုမိ၏။
တစ်ခါတစ်ရံ ကြာကြာ မန်းမှုတ်တတ်၍
တခါတလေ ငါးမိနစ်လောက်နှင့်လည်း
ပြီး၏။

ကျွန်ုပ်တို့အိမ်မှ နွားများသည်
ခွာနာလျှာနာ ဖြစ်သည်ဟူ၍မရှိ။ ပိန်
လည်း မပိန်။ ထို့အပြင်ပို၍ ထူးဆန်း
သည်မှာ အခြားသူများ၏ နွားများ
ပျောက်ဆုံးကြသော်လည်း အိမ်မှ ကျွဲ၊
နွားများမှာ ပျောက်သည်ဟု မရှိပါ။

တောထဲသို့ လိုက်၍ လူကိုယ်တိုင်
မောင်းလာစရာ မလိုဘဲ ည ဘယ်
လောက်နက်နက် ရက်ဘယ်လောက်
ကြာသည်ဖြစ်စေ အိမ်သို့ ပြန်လာမြဲဖြစ်
သည်။

ကျွန်ုပ် တက္ကသိုလ်တက်သောအခါ
ရောင်းလိုက်ရသည့် နွားတို့မှာ ပိုင်ရှင်
ပြောင်းသွားသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အိမ်
သို့ ပြန်ပြန်လာတတ်၍ ဝယ်သူများ
ဒုက္ခရောက်ရတော့၏။ ရွာဘယ်
လောက်ပင်ဝေးဝေး ပြန်လာတတ်ကြ
သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဆားကို မန်းမှုတ်
ကာ ကျွေး၍ ပိုင်ရှင်သစ်နှင့် ထည့်
လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဆားကျွေးလျှင်
နွားများသည် ပိုင်ရှင်ကို မှတ်မိသည်
ဟု ကြားဖူး၍ အဘိုးအား မေးကြည့်
ရာ...

‘အဲဒါ မြေဆေးမန်းပြီး ကျွေးလိုက်တာ
ပြေရုံ’

ဟု ပြန်ပြောဖူး၏။

တကယ်ပင် ထိုမြေဆေး ကျွေး
လိုက်သော နွားသည် အိမ်သို့
ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတော့ပေ။

ဤသို့နှင့်ပင် အဘိုးထံမှ ပညာ
တချို့ ရရှိခဲ့ပါသည်။

တစ်ရက်တွင် ရွာထဲမှ ဦးစံအိုက်
အဘိုးထံ အလောတကြီး ရောက်လာ
၏။ သူ၏ နွားတစ်ရှဉ်း ခွာနာလျှာနာ
ဖြစ်နေသည်ဟု ရှမ်းစကားနှင့်ပြော၏။

ထိုနှစ်၌ ဦးအိုက်စ်သည် လယ်နှင့်
ယာ နှစ်မျိုးလုပ်၏။ ခိုင်းနွားနှစ်ရှဉ်းမှ
တစ်ရှဉ်းသည် ရောဂါရနေ၏။ အခြား
နွားများကို မကူးစက်ခင် မြန်မြန်ကုစေ
လိုသည်ဟု ပြော၏။

အဘိုးသည် ဦးစံအိုက်အား
ကွမ်းစားထုံး တစ်ထုပ် ဝယ်ခိုင်း၏။

ထို့နောက် ဘုရားစင်ရှေ့၌ ထုံးထုပ်ကို
ဖြေကာ ဘုရားရှိခိုး၏။ ပြီးနောက်
ငါးပါးသီလခံယူ၏။ မေတ္တာပို့ အမျှဝေ
ပြီးကာမှ ထုံးထုပ်ကို မန်း၍ ပေးလိုက်
ပါသည်။

တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် ရွှင်ပြုံး
သော မျက်နှာထားနှင့် ဦးစံအိုက်
ရောက်လာပြန်သည်။ အဘိုးအား
ကောက်ညှင်းဆန် တစ်ပြည်နှင့်
ငွေနှစ်ရာ ကန်တော့ကာ ပြန်သွားပါ
သည်။ နှုတ်မှလည်း ကျေးဇူးတင်
ကြောင်း တဖွဖွ ပြောသွားသေး၏။

ကျွန်ုပ်သည် မနေနိုင်တော့ဘဲ
ဝါသနာအလျောက် ထိုဂါထာကို အဘိုး
အား မေးမိတော့၏။

‘ဝိုးမြေ၊ သေသေရာရာ မှတ်ထား။ လွယ်
တယ်။ လွယ်လောက် စွမ်းလဲ စွမ်းတယ်’
ဟု ပြော၏။ နွားတွေ၊ ကျွဲတွေ
ခွာနာလျှာနာဖြစ်ရင် ဒီအတိုင်း လုပ်ပေ
တော့ဟု ဆိုကာ အောက်ပါ ဂါထာကို
သင်ကြားပေးလေတော့၏။

“၁၂၀၅၅၅၇၇၇၀
၁၀၇၇၇၅၅၅၅၅၅
၁၂၀၅၅၅၇၇၇၀
ဥပုသ်တိုက်”

ဒီအတိုင်း (၉)ခေါက် ထုံးနွဲမန်းပြီး
နွားက ရှေ့လက်ဖြစ်ရင် ဘယ်ဘက်
ချိုမှာ ထုံးနွဲ (၂)ရစ်၊ နောက်ခြေဆိုရင်
ညာဘက်ချိုကို (၂)ရစ် လိမ်းပေတော့
ဟု ဆို၏။

ကျွန်ုပ်သည် မှတ်စုစာအုပ်ထဲ၌
ကာလအတန်ကြာ သိမ်းထားမိသော
အဘိုး၏ ဂါထာများမှ ဤတစ်ပုဒ်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်
အကျိုးရရှိစေခြင်း အလို့ငှာ ရည်သန်
စိတ်ထား၍ ပေးပို့အပ်ပါသည်။

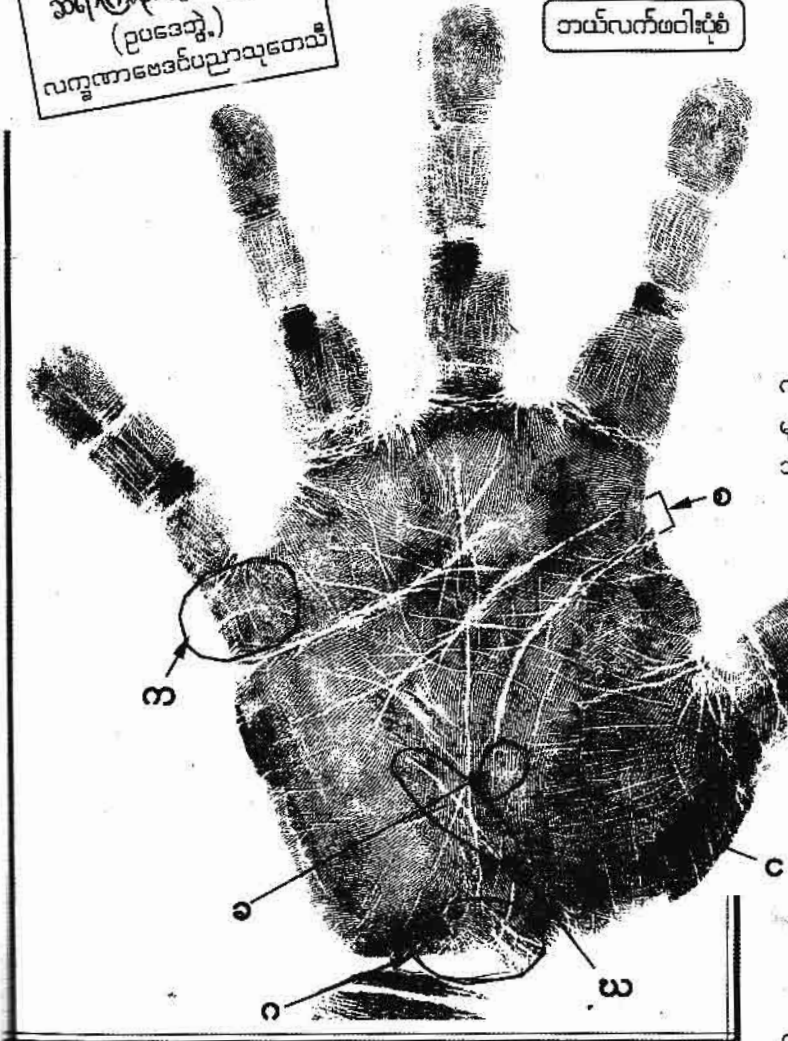
သက်တော်စောင့် (နမူနာ)

သားသမီးများခြင်း

သားသမီးအကျိုး ခံစားရခြင်း

ဆရာကြီး ဦးဘော်မြိုင်
(ဥပဒေကျွမ်းကျင်သူ)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံ

ခံစားခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်လို့ လက္ခဏာစာအုပ်တွေမှာ ဖတ်ရပါတယ်။
လက္ခဏာဆရာတချို့ထံမှာ ကျွန်ုပ်လက္ခဏာသွားမေးတော့ သားလေး (၄)ယောက် သမီး (၃)ယောက် စုစုပေါင်း (၇)ယောက် ရရှိနိုင်တယ်လို့ ယောကြားပြီး သားသမီးအကျိုး ခံစားရမယ်လို့လဲ ယောကြားပါတယ်။ အဲဒါ အမှန်ပဲလားဆိုတာ သိချင်ပါတယ်ရှင်။
ထိုအမျိုးသမီးမှာ လက္ခဏာပညာကို ဝါသနာပါသူ့ လက္ခဏာစာအုပ်များကို ဖတ်ရှုလေ့လာထားသူလဲ ဖြစ်ပါသည်။

လက်သန်းအောက်ရှိ အိမ်ထောင်ရေးလမ်းပေါ်တွင် တွေ့ရှိရတတ်သော ဒေါင်လိုက်မျဉ်းတိုလေးများမှာ သားသမီးလိုချင်လျှင် ရနိုင်သော လမ်းကြောင်းများ ဖြစ်ပါသည်။
ကျိန်းသေ သားသမီးကို ရမည်ဟု မဆိုလိုကြောင်းသိပါ။ သူမ၏ လက်ဖဝါးပြင် (ဘယ်လက်) တွင် လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ဆုံ၌ သားသမီးလမ်းကြောင်း (၇)ချောင်း တွေ့ရှိရပြီး (၄)ချောင်း ထင်ရှား၊ (၃)ချောင်း မထင်ရှားသဖြင့် သား (၄)ဦး သမီး (၃)ဦးရနိုင်သော နိမိတ်ဖြစ်သည်။

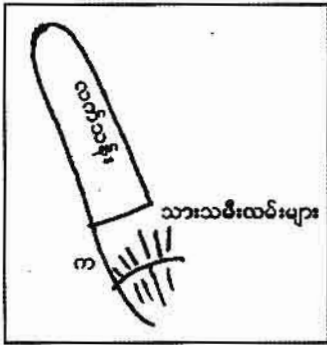
“က” အက္ခရာ

* * *

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၃

လွန်ခဲ့တဲ့ အနစ်(၂၀)လောက်က အသက်(၂၄)နှစ်ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ကျွန်ုပ်ထံမှာ လက္ခဏာပေးဒင် ဘာရောက်စစ်ဆေးခံ ဟောပြောခံခဲ့ပါ ထယ်။ သူမရဲ့ အဓိက မေးခွန်းက တော့...

'ကျွန်ုပ်ရဲ့လက်သန်းအောက် အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ဒေါင်လိုက်လမ်းတိုလေးတွေ (၇)ချောင်းလောက် ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရှိရတယ်။ အဲဒီလမ်းတွေဟာ သားသမီးလမ်းကြောင်း ဖြစ်ပြီး သားသမီးများခြင်း သားသမီးအကျိုး

သို့သော် အိမ်ထောင်ရေးလမ်း၏ အောက်ဘက်မှာလည်း လမ်းတိုမိုန် (၂)ချောင်းနှင့် လမ်းရှည်ထင်ရှား (၂)ချောင်းရှိသဖြင့် သမီး(၂)ယောက်၊ သား(၂)ယောက် ပျက်တတ်ကြောင်း ယူဆနိုင်သဖြင့် (၃)ယောက်သာ အဖတ်တင်နိုင်သည်။

သူမ၏ အသက်လမ်းကြောင်းမှာ တိုနေသည်။ **“ခ”အက္ခရာ** ထိုအသက်လမ်းကြောင်း အောက်ဘက်တွင် ခပ်စောင်းစောင်း အဖျက်လမ်း တစ်ကြောင်းက ကံလမ်းကြောင်းကို ဖြတ်၍ သောကြာဂြိုဟ်ခုံထဲသို့ ဝင်ရောက်နေသည်။ ထိုအဖျက်လမ်းမှာ ဖိပ်လမ်းခေါ် ကာမဂုဏ်လမ်းဖြစ်သည်။

“ဃ”အက္ခရာ။

ထို့ပြင် ကံလမ်းကြောင်းအောက် လက်ဖနောင့် အထက်ပိုင်း၊ နက်ပကျန်းဂြိုဟ်ခုံတွင် လမ်းမျှင်လမ်းမွှာလေးများ ဖွာလန်ကြနေသည်။

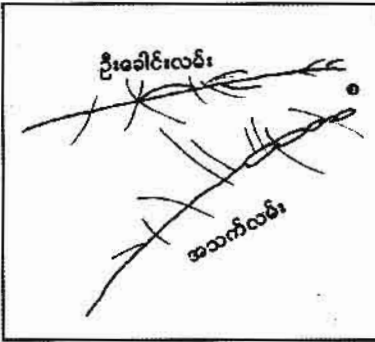
“ဂ”အက္ခရာ။

လက်မခြေရင်းဘက်ရှိ သောကြာဂြိုဟ်ခုံမှာလည်း လွန်စွာ ကျယ်ပြန့်ကြီးမားဖောင်းကားနေသည်။ **“င”အက္ခရာ။**

*** —————>

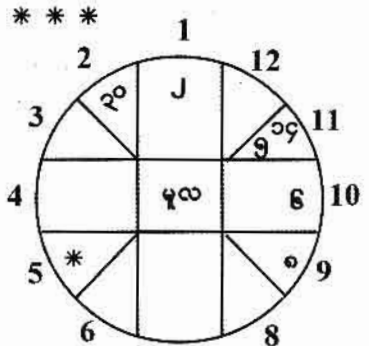
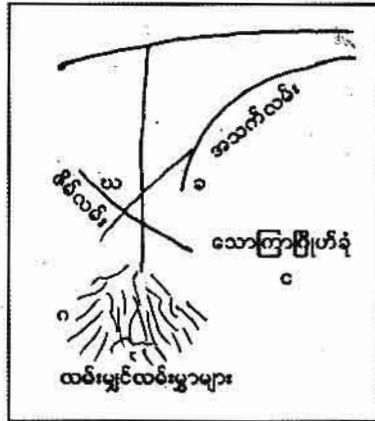
အထက်ပါသင်္ကေတ **“ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င”** တို့မှာ သားသမီးမရရှိနိုင်သော အမှတ်အသားများ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း အဖျားနှင့် အသက်လမ်းကြောင်း အဖျားတို့ (၁)စင်တီမီတာခန့်ကွာဟပြီး ဦးခေါင်းလမ်းရော၊ အသက်လမ်းတွင်ပါ အဖျက်သင်္ကေတများရှိခြင်းတို့ကြောင့် လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်လိုခြင်း၊ ကျန်းမာရေး သိပ်မကောင်းတတ်ခြင်းတို့ကြောင့် သားသမီးရယူလိုသောဆန္ဒ မရှိသလောက် နည်းပါးတတ်ပါသည်။ **“စ”အက္ခရာ။**

အထက်ဖော်ပြပါ သင်္ကေတများကြောင့် သားသမီးတစ်ယောက်တလေ ရရှိပင် မလွယ်ကူကြောင်း ဟောပြောပေးလိုက်ပါသည်။

လက္ခဏာပညာနှင့် ဗေဒင်ပညာညှိနှိုင်းကြည့်လိုသူများအတွက် သူမ၏ မူလဇာတာကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

သားသမီးဘဝဖြစ်သော သိဟ်ရာသီမှာ မီးရာသီ၊ ခန်းခြောက်ရာသီ ဖြစ်ပြီး၊ ဗြိသရာသီရှိ ပါပဂြိုဟ်အင်္ဂါက (၄)တန်း အထူးမြင်ရာတွင် အင်္ဂါနှင့် ပူးနေသော စနေဂြိုဟ်၏အားပါ ပေါင်းစပ်သွားသည်။ ထို့ပြင် မီးရာသီတစ်ခု ဖြစ်သော ခေရာသီရှိ ပါပဂြိုဟ်ရာဟု ကလည်း (၅)တန်းဖြင့် သိဟ်ရာသီသားသမီးဘဝကို အထူးမြင်ထားပြန်သည်။

ထို့ပြင် သားသမီးဂြိုဟ်၊ ကြာသပတေးနှင့် သိဟ်ရာသီ အိမ်ရှင်ဂြိုဟ် တနင်္ဂနွေတို့ကိုလည်း ပါပဂြိုဟ်စနေက (၁၀)တန်းဖြင့် အထူးမြင်ရာ အတူပူးနေသော အင်္ဂါဂြိုဟ်၏အားပါ ပူးပေါင်းထားပြန်သည်။ သားသမီးမရနိုင်သော ဇာတာပင်ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် သူမနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်ဆုံခဲ့ရာ သူမအသက် (၄၄)နှစ်ရှိပြီ။ အိမ်ထောင်သက် (၂၀)ရှိပြီ။ ယခုထိ သားသမီးလုံးမရှိကြောင်း သားသမီးရယူရန် ဆန္ဒလည်း မရှိကြောင်း ပြောပြပါသည်။

(လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင် (ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ကျော်ရင် (ပညာ) ဟင်္သာတ

ချစ်ချစ် တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ချို့သည့်

ရှိခဲ့ပါသေးသည်

တိုင်းရင်းဆေးပညာနှင့် လက်ဆင့်ကမ်းအမွေ

ရှေးအခါက မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆရာများ၏ ပညာရပ်များသည် အလွန်အံ့ဩဖွယ် အစွမ်းထက်မြက်ကြသည်။

အပင်တစ်ပင်၏ အမြစ်၊ပင်စည်၊ အရွက်၊အသီး၊အပွင့်၏ ရသဓာတ်၊ လူတစ်ဦးကို ကြည့်၍ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို မှန်ကန်စွာ ပြောနိုင်အကဲခတ်နိုင်သော အင်္ဂါရုပ်ဖတ်အတတ်ပညာတို့သည် လွန်စွာ ခက်ခဲ

နက်နဲလှပါသည်။

အချို့ တိုင်းရင်းဆေးဆရာများသည် သားစဉ်မြေးဆက် ပညာအမွေကို လက်ဆင့်ကမ်း ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း အချို့ကား မိမိတို့နှင့် တစ်ပါတည်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော် ကြုံခဲ့ဖူးသော မြန်မာဆေးဆရာများအနက်မှ တစ်ဦးအကြောင်းကို အမှတ်တရ ရေးသားတင်ပြပါမည်။

အမည်က **ဦးမောင်ခန့်** ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးကုဆရာ

ဖြစ်၍ ဆရာခန့်ဟု လူသိများပါသည်။ လူနာတစ်ယောက်ကို ကုသလျှင် နေ့စဉ်ကုဆက် မလာပါ။ ရက်ချိန်းပေး၍ တခြားသို့ လှည့်လည်ကုသရန် သွားပါသည်။

အလှည့်ကျ ကုသသည့်သဘော ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးဖိုးဝါးခအနေဖြင့်လည်း မတောင်းပါ။ ကန်တော့သလောက်ပဲ ယူပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ လူနာမှာ အလွန်ဆင်းရဲ၍ ဆေးဖိုးဝါးခ မပေးနိုင်သည့်အပြင် စားစရာတောင် အနိုင်နိုင်ဖြစ်နေလျှင် ဆရာခန့်ကပင် စားစရိတ် ထုတ်ပေးခဲ့ပါသေးသည်။ ကျွန်တော်

မြန်အောင်မြို့နယ်၊

ပဲတစ်ခွဲရေလယ်ကျွန်းရွာတွင် လက်ထောက် မူလတန်းပြ ဆရာအဖြစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နံနက်တွင် ချမ်းစိမ့်စိမ့် ဖြစ်လာ၍ ကျောင်းရှေ့တွင် နေပူသာလှုံပါသည်။ ခဏကြာသောအခါ ခိုက်ခိုက်တုန်လာ၍ တည်းခိုရာ ဘုန်းကြီးကျောင်းပေါ်သို့ တက်ခဲ့ပြီး ခုတင်ပေါ်လှဲနေမိပါသည်။

ကိုယ်များ ချစ်ချစ်တောက်ပူလာပြီး သတိများပင် လစ်ခဲ့ပါသည်။ အဖျားအပူတက် တက်သည်ဟု ပြောကြပါသည်။

ညနေစောင်း၍ သတိရလာသောအခါ မိုးချုပ်စမှစ၍ တစ်ညလုံး မအိပ်ရတော့ဘဲ အဆက်မပြတ် ချောင်းဆိုးပါသည်။

နံနက်ပိုင်းတွင် ခိုက်ခိုက်တုန်၍ အဖျားတက်၊ နှေးခင်းပိုင်းတွင် ကိုယ်ပူတက်၊ ညပိုင်းတွင် ချောင်းဆိုးဖြင့်

ဆယ်ရက်ခန့် ဆက်တိုက် ဖြစ်နေပါသည်။

ရွာတွင် ဆွေမရှိ မျိုးမရှိဖြင့် အတော်အားငယ်မိပါသည်။

ရွာထဲမှ ဆေးဆရာတစ်ဦးက...

'ဆရာလေး ရောဂါက အချို့များများ စားပေးရမယ်၊ ဒါမှ ပျောက်မယ် သကြားနဲ့နို့ဆီ နေ့တိုင်းစားပေး'

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျောင်းသားမိဘများမှ ဝယ်ပေးကြသော နို့ဆီ၊ သကြားများကို နေ့တိုင်းစားပါသည်။

မသက်သာသည့်အပြင် လူမှာ တစ်နေ့တခြား ပိန်ချုံးလာပါသည်။ ကျောင်းသားမိဘအချို့က စိုးရိမ်လာပြီး...

'ဆရာလေး ဘာလုပ်ချင်သလဲ၊ ဒီအတိုင်း နေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ကိုယ့်အရပ် ပြန်ချင်သလား' ဟု မေးကြပါသည်။

'ဖြန်ချင်တယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကို စီစဉ်ပေးကြပါ'

ဟု လေသံယဲ့ယဲ့ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

နံနက်စောစောတွင် လှည်းဖြင့် မော်တော်ဆိပ်သို့ လိုက်ပို့ကြပြီး မော်တော်နှင့် မိမိနေရပ် ဟင်္သာတသို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က ဟင်္သာတဆိပ်ကမ်းသည် မြို့နှင့် အတော်ဝေးပါသည်။ မြို့ပေါ်သို့ရောက်ရန် ကိုင်းကွင်းသဲသောင်နံ့ကိုဖြတ်၍ လှည်းငှားပြီး အိမ်သို့ ပြန်ရပါသည်။

အိမ်ရှေ့သို့ လှည်းရောက်သည့်အခါ ကျွန်တော်၏ မိခင်မှ...

'အို... လူလေး ပြန်လာတာလား၊ ဘာဖြစ်လာတာလဲ'

ဟု မေး၍ အိမ်ပေါ်မှ ကပျာကယာ ဆင်းလာပါသည်။

မိခင်၏ အသံကို ကြားရသည်နှင့်

တစ်ရပ်တစ်ကျေးတွင် ဆွေမရှိ မျိုးမရှိ တစ်ယောက်တည်း ရက်ပေါင်း

ကြာကြာ ခံစားလာခဲ့ရသည့် ဒုက္ခကြောင့် အားငယ်ဝမ်းနည်းနေပြီး ယခု မိခင်၏ မေတ္တာရိပ်အောက် ရောက်ပြီ ဆိုသော အသံနှင့် ရင်ထဲတွင် ဆို့တက်လာကာ သတိလစ်သွားပါသည်။

သတိရလာသောအခါ အိမ်ခန်းဆီးကို ခိုထိုင်၍ ချောင်းများ တရစပ် ဆိုးပါတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် အိမ်ရှေ့မှ လူတစ်ယောက် လွယ်အိတ်တစ်လုံး လွယ်၍ ဖြတ်လျှောက်သွားသည်ကို မြင်သဖြင့် မိခင်ကြီးမှ...

'အတော်ပဲ၊ ဆရာခန့် အိမ်ပေါ် ဆာကြွပါဦး၊ ကျွန်မသား နေမကောင်းဖြစ်ပြီး ပြန်လာလို့'

ဆရာခန့် အိမ်ပေါ်ရောက်သည်နှင့် အကျအန ထိုင်လိုက်ပြီး ကျွန်တော်၏ လက်ကောက်ဝတ်သွေးကြောကို ကိုင်၍ စမ်းလိုက်ပါသည်။

'ကောင်လေး မင်းမှာ အချို့သွေးတွေ အားကြီးနေတာပဲ၊ ဘာတွေ စားသလဲ' ဟု မေးပါသည်။ ကျွန်တော် အတော်အံ့ဩသွားပါသည်။

နားကြပ်မပါ ဘာမပါနှင့် မှန်အောင် ပြောနိုင်သော ပညာကို အတော်လေးစားသွားပါသည်။

'ရွာက ဆရာက အချို့များများ စားပေးရမယ်ဆိုလို့ သကြားတွေ၊ နို့ဆီတွေပဲ စားထားတယ်' ဟု ပြောလိုက်ရပါသည်။

'အေး... အဲဒါတွေ စားလေ ပိုဆိုးလေပေါ့'

ထို့နောက် ဆရာခန့်၏ လက်သုံးဆေးဖြစ်သော ဆေးနီနီမှုန့်နှင့် ဖြူဖြူမှုန့်များကို သမအောင် ရောစပ်၍ ကွမ်းရွက်ရည်နှင့် တိုက်ပါသည်။

သောက်ပြီး၍ ငါးမိနစ်ခန့်မျှ ကြာလျှင် ဆိုးနေသော ချောင်းသည် တဖြည်းဖြည်း ကျလာပြီး ဆယ်မိနစ်အတွင်း လုံးဝ ပျောက်ကင်းသွားပါ တော့သည်။

ထို့နောက် ဓာတ်စာများ တွက်ချက်ပေးခဲ့ပြီး နောက်တစ်ခေါက် လာမည့် ရက်ကို ချိန်းခဲ့ကာ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်း၍ ဆေးလွယ်အိတ်တစ်လုံးနှင့် ခရီးဆက်ပါလေတော့သည်။

* * *

ဆရာခန့်ကား ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ကြာခဲ့ပေပြီ။

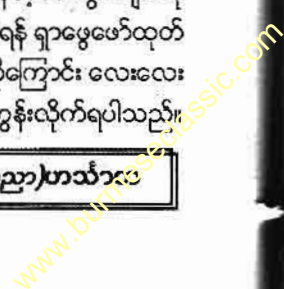
သူ့တွင် တပည့်တစ်ဦးမှ မရှိ သာသမီးများကလည်း ဝါသနာမပါလေသလား မသိ။ မည်သူ့ကိုမှ ပညာအမွေ မပေးခဲ့။

ဆရာခန့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သလို သူ တတ်ကျွမ်းခဲ့သော ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ၊ လေးစားဖွယ်ရာ ပညာရပ်များလည်း သူနှင့် တစ်ပါတည်း ပျောက်ကွယ်ခဲ့ပါသည်။

ယနေ့အချိန်တွင် တိုင်းရင်းဆေးများကို ရှေ့တန်းတင်၍ တိမ်မြုပ်နေသော ဆေးပညာများ၊ တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်များကို ဖော်ထုတ်မြှင့်တင်ပေးလျက်ရှိရာ တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်များသည် မိမိတို့၏ ပညာရပ်များနှင့် ဆေးနည်းများကို တစ်ဦးတည်း လျှို့ဝှက်မထားသင့်ဘဲ ပခုံးပြောင်းအမွေပေးခဲ့ရန်နှင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဆေးကဏ္ဍမှ စာရေးသူများအားလည်း တတ်စွမ်းသမျှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းများကို မှတ်တမ်းတင်နိုင်ရန် ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရေးသားကြစေလိုကြောင်း လေးလေးနက်နက် တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။

ကျော်ရင်(ပညာ)ဟင်္သာတ

အပိုင်းပန်း ပွင့်ချိန်

သီလ (ရေတံခွန်တောင်)

[၁]

နေ့နောင်းကာလ ညဦးပိုင်းမှာ မိုးမှောင်ကျနေလို့ ဟိုအဝေးဆီက သစ်ပင်အုပ်ထိပ်ဖျားလား၊ တိမ်တိုက် အစွန်းလား မသဲကွဲဘူး။

ရပ်ကွက်အစွန် သစ်ပင်ကြားက လျှပ်စစ်မီးရောင်ဟာ အိမ်အမြင့်ဆီက တစ်ပွင့်တလေ ညမီးထွန်းထားတာ လား။ ရပ်ကွက်ဘေး လမ်းမကြီးပေါ်က မီးပွင့်လား မထင်ရှားဘူး။

အိမ်ပြတင်းကနေ ရော်ရမ်းမှန်းငေး ကြည့်နေမိတဲ့အခိုက် လျှပ်စီးလက်လိုက်မှပဲ အမှန်ကို သိလာရတယ်။

ဘဝလမ်း ဆိုတာလဲ ဒီလိုပဲ။ ဉာဏ်အလင်းတစ်ချက်ဆို မိမိရရ ဖမ်းဆုပ်လိုက်နိုင်မှ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာရမှာ မဟုတ်ပါလား။

[၂]

မင်းရှင်စောလက်ထက်က ဗိုလ်တွေ ရွေးပြီး စုထားတဲ့ နေရာမို့လို့ ရွေးစုရွာပေါ်တယ်။ ဒီဘက်ခေတ်ကျတော့ အဲဒီရွာမှာ သူကြီးဦးကျောင်းဆိုတာက နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကိုင်ရတဲ့ အုပ်ချုပ်သူ ဖြစ်လာတယ်။

နောက်ခေတ်အဆက်ဆက် ပြောင်းပြန်တော့ အုပ်ချုပ်သူနဲ့ အခေါ်အဝေါ်သာ ပြောင်းသွားတယ်။ အဘိုးကြီးဦးကျောင်းကတော့ ဩဇာရှိတုန်းပဲ။

အဲဒီကာလမှာ ဦးကျောင်းရဲ့ သမီး၊ သမက်များနဲ့ ကျွန်တော် မိတ်ဆွေ ဖြစ်သွားတယ်။ ရေတံခွန်တောင်သွား

ရင် သူတို့ဆီ ဝင်လည်ဖြစ်တယ်။

ရွေးစုရွာဘေးမှာ ဆည်တော်ကြီးကနေ အောင်ပင်လယ်က လယ်တွေကို ရေပေးတဲ့ မြောင်းရှိတယ်။ ရွာကနေ အဲဒီမြောင်းရဲ့ မြောင်းပေါင် တံတားကျော်လိုက်ပြီး ဝါးရုံတောတွေထဲ နှစ်မိုင်လောက် ဝင်လိုက်ရင် ရေတံခွန်တောင် ရောက်တယ်။

ဒီတောင်က မောင်းကြီးကိုးမောင်းမှာ ဗဟိုကျတယ်။ တောင်ကြောပေါ်

မှာ သားကောင်တွေ ကျားတွေရှိတယ်။

တောင်ခြေမှာ ခြေတံရှည် အသားကျောင်းလေးနဲ့ ရေတံခွန်တောင်ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတယ်။ ဦးကျောင်းက စောင့်ရှောက်ရတယ်။

အဲဒီမှာ သဘာဝ တောင်ကျရေက လွဲပြီး ဘာမှ မရှိဘူး။ လူသူလေးပါးလဲ ကင်းတယ်။ ထူးထူးခြားခြားဆိုလို့ ပေါက်ဂူဆိုတဲ့ သဘာဝဂူကြီး တစ်လုံးရှိပြီး ထွက်ရင်ခဲပါက်

မှန်သမျှ ဒီဂူကို မလာရင်မပြီးဘူး။
ဒီအကြောင်းတွေကို နောင်မှာ
ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီးက
ပြောပြတာပါ။

[၃]

အခုဟာကတော့ သူကြီးကျောင်းရဲ့
သမက်က ပြောပြတာပါ။

ရွာထဲမှာ မုဆိုးကြီး ဦးကံသာဆိုတာ
ရှိတယ်။

တစ်နေ့ညမှာ သူ အဖော်တစ်
ယောက်နဲ့အတူ ရေတံခွန်တောင်ပေါ်
အမဲလိုက်ထွက်တယ်။ ဒီကြောက
ပြင်ဦးလွင်(၂၁)မိုင်အထိ ကျယ်တယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီညအဖြစ်က အမဲဆို
လို့ ဖားတစ်ကောင် ကြောင်တစ်ခြီး
တောင် မရခဲ့ဘူး။

မနက်ဘက်မှာ မောမောဆာဆာနဲ့
တောင်ပေါ်က ဆင်းလာတဲ့ ဒီနှစ်
ယောက်ကို ရေတံခွန်တောင် ဆရာ
တော်ကြီးက ကျောင်း ပြတင်းကနေ
ကြည့်နေခဲ့တာ။ အနားရောက်တော့
သာ...

'ဟေ့...ဒကာ ဟေ့...ဒကာတွေ'
ဆရာတော်ကြီးက လှမ်းခေါ်တယ်။
မုဆိုးကြီးတို့ ကျောင်းနားသွားလိုက်
တော့သာ တောင်ပေါ်အတက်လမ်း
ပိတ်နေတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးကို ကျောင်း
ပြတင်းကနေ ညွှန်ပြရင်း...

'အဲဒီကျောက်တုံးကြီး ဘေးဖယ်ပေးခဲ့စမ်း
ကြာ'
လို့ မိန့်တယ်။

ဘုန်းကြီးကို ရှေးထုံးစံ လေးစား
ရိုသေလို့သာ လုပ်ရတာ သူတို့
နှစ်ယောက်က မောနေ ဆာနေတာ
မို့လား။ ဒါကို ကြည့်နေတဲ့ ဆရာတော်
ကြီးက...

'ဟေ့...ပြီးရင် တက်ခဲ့ဦး'
ကျောင်းပေါ် ခေါ်ပြန်တယ်။ သူတို့

အိမ်အမြန် ပြန်ရောက်ချင်နေပေမယ့်
ဘုန်းကြီးကိုငိုနဲ့လို့ ကျောင်းပေါ် တက်ခဲ့
ရပြန်တယ်။ အဲဒီမှာ...

'ကဲ...ဟိုမှာ စားလိုက်ကြဦး'

ဆရာတော်က သူ ဘုဉ်းပေးပြီး
ကျန်တဲ့ သပိတ်ဖြစ်ဟန်ကို ညွှန်ပြရင်း
မိန့်တော့တယ်။

သပိတ်ကို မုဆိုးကြီးတို့ ကြည့်လိုက်
တော့ ဆွမ်းက အနည်းလေး။ သူတို့က
အလုပ်ကြမ်းသမားတွေဆိုတော့ တော်
တန်ရုံနဲ့ မဝနိုင်။

'ထော်ပါပြီ ဘုရား... တပည့်တော်တို့ကို
ပြန်ခွင့်ပြုပြီး ဘုရား'

ဒီလို လျှောက်လိုက်တော့...

'အေး... ငါက စားဆိုရင် စားမှ ကြိုက်
တာကွ'
ထပ်မိန့်ပြန်တယ်။

ဘုန်းကြီးကို ဟန့်လို့ မပယ်ရှားနိုင်
တော့ဘဲ နှစ်ယောက်သား သပိတ်
အလယ်ချ နှိုက်စားကြရတော့တယ်။
ဆရာတော်ကတော့ သူတို့ကို ကျော
ခိုင်းပြီး ပြတင်းဝမှာ ရပ်နေတယ်။

အဲဒီမှာ စားကောင်းကောင်းနဲ့ မုဆိုး
ကြီးတို့နှစ်ယောက် စားလိုက်တာ။
စားလေ ဆွမ်းကျန်ဟင်းကျန်က များ
လာလေဖြစ်လို့ ဒီဘုန်းကြီးက မခေဘူး
ဆိုတာ သူတို့ ရိပ်မိလာရတယ်။

တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်
ကြည့်မိသွားတယ်။ သူတို့ အရင်
အသိက တွေ့နေကျ သာမန် ဘုန်းကြီး
တစ်ပါး အဖြစ်သာပါ။

နှစ်ဦးသား ချွေးတွေ ပျံ့လာပြီး
အစားရပ်လို့ ဆရာတော်ကို ဦးချကြ
တယ်။ ဆရာတော်က ရပ်နေရာက
ပြုံးကြည့်ရင်း...

'ဒကာကြီးတို့ ဝပြီလား ကဲ...အဲဒီလိုရာ
ခရီး ဆက်ကြပေရော'
ဒီလို မိန့်တယ်။

ဘာကြောင့်ရယ်မသိ။ မုဆိုးကြီး
ဦးကံသာ ကိုယ်တွေ တဆတ်ဆတ်
တုန်လာရတယ်။ အသိတရားတွေ
တဖွားဖွား ပေါ်လာရတယ်။

အဲဒီမှာ ဘေးချထားတဲ့ သေနတ်ကို
အဖော်ဖြစ်သူပေးပြီး ပြန်ခိုင်းလိုက်
တယ်။ (အဲဒီသူကပဲ သူကြီးကျောင်း
သမက်ကို ပြန်ပြောပြခဲ့တာပဲ။)
သူကတော့...

'တပည့်တော်ကို သက်န်းဆီးပေးပါဘုရား'
အသိနောက်က စကားသံ ထွက်
လာရတယ်။

ဆရာတော်က သိပြီးသားဆိုတဲ့
သဘောနဲ့...

'အေး...အေး... ဒီပေယ့် ပြီးရင် ဒီမှာ
မနေနဲ့ ကံလယ်သွားနဲ့၊ ငှက်ပျောစိုက်ဖစား
နဲ့၊ သက်န်းရောင်မစားနဲ့'
မှာတမ်းမြေလို့ သက်န်းဆီးပေး
လိုက်တော့တယ်။

နောင်အခါ ဦးပဉ္စင်းကြီးကံသာရဲ့
ကံလယ်ကျောင်း... ကံလယ်ကျောင်း
ဆိုတာက အောင်ပင်လယ်တောရဲ့
အလယ်မှာ ပေါ်ပေါက်လာတော့တယ်။
ဪ... အရိုင်းပန်းတစ်ပွင့် ပွင့်ချိန်
တနသွားခဲ့တယ် မဟုတ်ပါလား။

[၄]

ဘဝလမ်းဆိုတာ ဒီလိုပါပဲ။ ဉာဏ်
အလင်းတစ်ချက်ကို မိမိရရ ဖမ်းဆုပ်
လိုက်နိုင်မှသာ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာ
ရမှာ မဟုတ်ပါလား။

ဤစာအုပ်အတွက် အထူးဂုဏ်ပြုသူ
သိန်းလှည့်တို့ ပျိုလ် သံကြာတို့ ဇွဲ-ဒို-ခဲ
ပုထိုးမိပါတယ်။

လမ်းပိတ်နေတာကို ဖယ်ရှားခိုင်းတဲ့ အဖွင့်
တတ်ယူပုံကိုလဲ သတိထားလိုက်မိပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

နတ်ဆရာများအတွက်

ဘကြီးလောက
(စစ်ကိုင်းတောင်)

စင်(၃)စင် အစီအစဉ်

တစ်နေ့သောအခါမှာ နတ်ဆရာ လေးဖြစ်တဲ့ မောင်ငယ်လေးဟာ ကျွန်တော့်ထံ ရောက်လာပါတယ်။ ခရီး ရောက်မဆိုက်မှာပဲ မောင်ငယ်လေး က...

'အဘရေ ကျွန်တော့်မှာ ရတာနဲ့ပွဲ ပြီးကတည်းက ပွဲထွက်ကျဲနေတာ အခု ဆို မရှိသလောက် ဖြစ်နေပြီ။ အဲဒါ တစ်ခုခုတော့ လုပ်ပေးပါဦး'

'အေးပါကွာ။ ဒါပေမယ့် ငါက နတ် ထိန်းချုပ်ကြီးမှ မဟုတ်တာ။ ဒီတော့ ငါ့ဆရာဖြစ်တဲ့ ဒီပဲယင်းဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိရဲ့ အစီအရင် ကျင့်စဉ် တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ကွ။ မင်း လုပ်နိုင် ရင်တော့ အဆင်ပြေသွားမှာပါ။ ဒီနည်း ကို မပြောခင် စကားစပ်ပြီး ပြောပြ ချင်သေးတယ်'

'ပြောပါ အဘရယ်။ မှတ်သားထား ပါမယ်'

'ဒီလိုကွ။ မင်း လုပ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းက နတ်ဆရာဆိုတာကွာ။ တစ်ခုတော့ သတ် ကြီးကြီးထားရမယ်။ သရဏ(၃)ပါးကို လုံစ သွေ့ဥည်လို့ မရတူးကွ။ မင်းလုပ်နေတာက နတ်ဆရာဆိုတာ နတ်ကို သာ ဦးစားပေး ကိုးကျယ်နေတာဆိုရင် သရဏ(၃) ပျက်တယ်ကွ။ ဒီတော့ သရဏ(၃) မပျက်အောင် ကြပ်ကြပ်ဆင်ခြင်ရမယ်။

"နတ်လုပ်ငန်းကို ရိုးရာအစဉ်အဆက် ထုံးစံအရ အမွေခံလုပ်တာဖြစ်ဖြစ်"။ "နတ်ဒေဝတာတွေက ချစ်လို့ ကတိရှိ လို့လုပ်ကိုင်ရတာဖြစ်ဖြစ်"။ "ကိုယ်တိုင် တာ နတ်ဝါသနာပါလို့ လုပ်တာဖြစ်ဖြစ်" နတ်ကတော်တွေနဲ့ ထဲထဲဝင်ဝင် လုပ်

နေရုံးနဲ့ နတ်ကျိုးက ပေးချင်မှ ပေးတာကွ။

ဒီတော့ ရိုးရာနတ်တွေ၊ မိဆိုင် ဖဆိုင် နတ်တွေက ချစ်ခင်လာအောင်၊ ကူညီ တောင့်ရှောက်လာအောင်၊ စောင်မကြည့် ချင်စိတ်ရှိလာအောင် လုပ်တတ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘရယ်။ အဲဒါလဲ ကျွန်တော် အမြဲမှတ်သားထားပါမယ်'

'အေးပေါ့ကွာ။ ဘုရားဂုဏ်၊ တရား တော်ရဲ့ဂုဏ်၊ သမုတိ သံဃာတော်တို့ ရဲ့ ဂုဏ်ဆိုတာက ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဆည်းကပ်။ ချဉ်းကပ်သလောက် အကျိုးအနုဂ္ဂိုတာကွ။ အဲဒီဂုဏ်တော် တွေ စုဝေးရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ အပါးမှာ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တွေ၊ ဒေဝတာ နတ်မင်းကြီးတွေရယ် အမြဲ မပြတ် တရားကြားနာ ကြည်ညိုလေ့ရှိ တယ်။ အာဇာနည်ဦးစွာ သုတ်တော်မှာ ဆိုရင် အတိအလင်းပဲ ဖော်ပြထားတာ ကို ဖတ်ရ၊ နာကြားရမှာပေါ့ကွာ။

နတ်မင်းကြီးတွေဟာ တန်းမီကွဒီပိတ်နဲ့ အလွန်ပြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်လေတော့ ဘုရားရှင်ကို လျှို့ဝှက် စွမ်းဆောင်နိုင်ကြ တယ်။ နတ်မင်းကြီးများနဲ့ အခြေအရံတွေ ကတော့ ယွမ်းဆောင်နိုင်ကြတဲ့အတွက် အတော်ကို စိတ်လက်ယွမ်းလန်းကြတော့တဲ့

ဒါကြောင့် အဆင့်ပိုမြင့်တဲ့ အောက်ရွက် နတ်တွေဟာ လူတွေရဲ့ အကူအညီကို ရယူကြရသတဲ့ကွ။ လူတွေဆိုတော့ လူတိုင်း ကိုတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ကွာ။ သူတို့နဲ့ အနီး အဆွေ တော်စပ်ခဲ့ဖူးတဲ့သူတွေကို၊ ကျေးဇူး ရှိခဲ့ဖူးတဲ့သူတွေကို သူတို့က ချစ်ခင်နှစ် သက်တဲ့လူတွေကိုသာ ကြည့်ရှုကြတာပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့ အဘရယ်။ ဒါနဲ့ သူတို့ ချစ်ခင်လာနိုင်တဲ့နည်းနဲ့ နတ်တွေက ချစ်ခင်တယ်ဆိုတာ ရှင်းပြပါဦး ခင်ဗျာ'

'ဥပမာ ဒီလိုကွာ။ ဘယ်အရပ်မှာဖြင့် ဘုရားပွင့်တော်မူနေပြီ၊ ဘုရားရှင်ဟာ တေဝဝန်ကျောင်းတော်မှာ တရား ရေးအေး တိုက်ကျွေးနေပြီတို့ပေါ့ကွာ။ အနီးဆုံးပြောရရင် တပုဿ ညီနောင်တို့ဟာ ဘုရားရှင်နဲ့တွေ့ဖို့ နတ်မင်းကြီးတွေက ကူညီခဲ့တာ မင်း သိပြီးသားပဲ။

နတ်တွေ ချစ်လာအောင်၊ အကူ အညီပေးချင်အောင် ဆရာတော်ကြီး ရဲ့ စင်(၃)စင်ကျင့်စဉ်ကို အခါမလတ် လို့လပြုသင့်တယ်။ ဒီကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်မယ်ဆိုရင်...

- ၁။ အိမ်ရာ စောစောထဖို့ လိုတယ်။
 - ၂။ ပျင်းရိ ငြီးငွေ့ခြင်း ရှိပဲနေရတူး။
 - ၃။ သူများကို အာဇာနည်ရတူး။
- ဒါမှ ဒီကျင့်စဉ်က အောင်မြင်မယ်။
- "ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်ရ၊ ကိုယ်ကြည့်မှ ကိုယ်မြင်၊ ကိုယ်သင်မှ ကိုယ်တတ် ဉာဏ်နဲ့ ဖြစ်"

လို့ တို့ဆရာက မိန့်မှာထားတာ ရှိသကွ။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ စင်(၃)စင်ဆိုတာ ကတော့ ဒီလိုကွ။

www.burmeseclassic.com

၁။ ဘုရားစင်
၂။ နတ်စင်
၃။ ရေဒီယိုစင်
ဆိုတဲ့
ဆိုလိုတာ။

စင်(၃)စင်ကို

ဘုရားစင်

ဘုရားစင်ကို ကြည့်လိုက်
တာနဲ့ မြင်ရတဲ့လူတိုင်းရဲ့
ရင်ထဲမှာ ကြည့်ညို့လာအောင်
ရှင်းလင်း သန့်စင်နေရမယ်။ ပိုးမွှင်တို့၊
ပန်းခြောက်တွေတို့ အမွှေးတိုင် အတို
အစတွေ၊ ဘာဆို ဘာမှ မရှိစေရဘူး။
နေ့စဉ် နေ့တိုင်း မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်
ရမယ်။

ဘုရားစင်မှာ မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွား
တော်ကို ဖော်လှယ် ထင်ရှားအောင်၊
သမ္ဗိယံအနအောင် ထားရမယ်။ ရုပ်ပွား
တော်မြတ်ကို ဘုရားဆောင် ကနူးကနူး
လေးထဲမှာ အလုံအလုံပြီး မပူဖောင်းဘူး။
ပလ္လင်တော်ထိမှာ ရှုရှုစေပွယ် ခြစ် ထောင်
ကိန်းဝင်နေစေတာဟာ အတောင်းဆုံး
ခြစ်တယ်။

ဘုရားစင်မှာ ဘိုးတော်ပုံ၊ ဖယ်တော်ပုံတို့
အဆောင်ပစ္စည်းတို့ အင်ချပ်တို့ ဆေးဝါးတို့
ထူးဆန်းတဲ့ ဖြန့်ပစ္စည်းတို့၊ ဓာတ်လုံးတို့၊
ရေပန်းပုလင်းတို့ ပုစီးတို့ စတဲ့ အရာတွေကို
လုံးစ တပ်ထားရဘူး။ ဒါတွေကို သီးသန့်
နေရာ လုပ်ပြီး ထားပေးရမယ်။

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို
မနက်ရောက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်တည်း
မျက်နှာသစ်တော်ရေ ကပ်လျှူခြင်း၊
အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်နဲ့ ပူဇော်ခြင်း
ပြုရမယ်။ **ဘုရားပန်းကို ပန်းအိုးနဲ့**
သင့်တော်ရုံ လှလှပပ ပြင်ဆင် ပူဇော်
ကပ်လျှူရမယ်။ ပန်းအိုးဟာ မြတ်စွာ
ဘုရားကို ကွယ်မနေစေရဘူး။ အရုဏ်
ဆွမ်းတို့ သစ်သီးတို့ကိုလဲ မွန်းလွဲတာနဲ့
စွန့်ရမယ်။

၂၁၀ နက္ခတ္တဂေဟင်ဒြညိမဂ္ဂစင်:

ရုပ်ပွားတော်ကို ရာသီ
ဥတုအလိုက် ရေသပ္ပယ်
ခြင်း၊ ကမ္မလာထည် ခြုံပေး
ခြင်း၊ နေရာထိုင်ခင်းပေးခြင်း၊
မျက်နှာကြက်တော် တင်ဆင်
ခြင်းစတဲ့ ကောင်းမှု ကုသိုလ်
တွေကို မကြာခဏ ပြုပေးရ
မယ်။

ပရက္ခမ ဆရာတော်ကြီး
ဆိုက် သုဇာတိဘာနဲ့ ဇေ
ထကပ်တာပဲ။ သူ ဘိုးအနုရင်
မြတ်စွာဘုရားကိုယ်ထောက်ထားတာပဲ။
နေမတောင်းဘုရင်ဆိုင် ငါးဖြူ၊ ငါးခါး။
သနပ်ခါး(၃)မျိုးနဲ့ ဝယ်ထားတဲ့ ကြီးပလ
ထေကို လျှူထားတာပဲ။ ခုနီးလောက်
ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို
ကြည့်လိုတာ။

ဒါဆိုရင် ဘုရားစင်အတွက်
လုံလောက်ပြီပေါ့ကွာ။

ဒေဝါစင်

ဘုရားရှင်ကို ပူဇော်ပြီးတဲ့အခါ
ဒေဝါစင်မှာ မိမိအလေးထားတဲ့ နတ်
မင်းကြီးကို ဒေဝတာဗလီ ကုသိုလ်ပြု
ရာမှာ ဖြစ်တယ်။ သင့်တင့်လျောက်
ပတ်တဲ့ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊
သစ်သီးစတဲ့ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ လျှူတဲ့၊
တင်တဲ့အခါမှာ ဥပမာ...

“ဘိုးတော်နတ်မင်းကြီး ခင်ဗျား(ဖယ်တော်
ကြီးခင်ဗျား)သားကြီး ဖောင်ငယ်လေးမှ ပေး
လျှူတဲ့ အလျှူရုံများကို မြတ်စွာဘုရား
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို လျှူအိုးတော်ပူပန်
လက်တော်သို့ အပ်ပါတယ်။ လျှူအိုးတော်
ပူပန်”

လို့ အပ်နှံရမယ်။ ဒါမှ နတ်တွေက
ချစ်မယ်။ စောင့်ရှောက်မယ်။

ဒေဝါစင်မှာလဲ ပိုးမွှင်တို့၊ ပန်း
ခြောက်တို့၊ အမှိုက်သရိုက်တွေ လုံးစ
မရှိအောင် နေ့စဉ် နေ့တိုင်း ကုသိုလ်ပြု
သန့်စင်ပေးရမယ်။ ပျင်းပါတယ်ကွာ

ဆိုလို့တော့ မရဘူး။

လျှူထားတဲ့ သစ်သီးတို့ အချို့ရည်
တို့ ယဇ်ရွှေရည် စတဲ့ ပစ္စည်းတွေကိုလဲ
ရက်သတ္တ တစ်ပတ်ထက် ပိုမထားပါနဲ့။
သင့်တော်ရာကို ပေးကမ်းလိုက်ပါ။

ဆက်သထားတဲ့ ဗောင်းတော်၊
ပဝါ၊ ရင်စည်းနဲ့ ဒွါဒရာတွေကိုလဲ
တစ်ပတ်တစ်ခါ လဲလှယ်ပေးရမယ်။
(လျှော်ဖွပ်သန့်စင်ပြီး အမွှေးနံ့သာ ပက်
ဖျန်းလို့ ပြန်သုံးပါ)

ဘုန်း ငှက်အုတ်ခွဲအုတ်မှာ အညှာအညှာ
ရင် ခြစ်ခြစ် ကြက်ကိတ်၊ ခိုးကိတ်ရင်
ခြစ်ခြစ် သီလှောင်ပိန္နဲ၊ ချက်ချင် ခွန်၊
လှိုက်သီး၊ မျက်နှာဖွင့်ပြီး လျှူထားတဲ့ ဘုန်း
မိန်းကို ရက်မကုတ် ခွန်၊ ရမယ်။

ဒေဝါစင်မှာတော့ **(၃၇)မင်းတို့ရဲ့**
ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ အသုံးအဆောင်များ
ကို ထားရှိလို့ ရပါတယ်။ အမြင်
တင့်တယ်အောင်ထားပါ။ စွန့်ပြီးတဲ့
ပစ္စည်းတွေကိုတော့ သီးသန့် သိမ်း
ဆည်းထားပါ။

နတ်စားများ လျှူတဲ့အခါ အသွားချွန်ကို
ဒောက်ဖိုက်ထောင်ပြီး လျှူပါ။ မျက်နှာကို
ထိပြီး လုံးစ မလျှူနဲ့ နေ့စဉ် အမွှေးနံ့သာ
ပက်ဖျန်းခြင်း ပြုပေးရမယ်။

မိမိတို့ဒေသ ရိုးရာဓလေ့ ထုံးစံအရ
အလိုရှိရာ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ နတ်
အဟောပညာနဲ့ စပ်သော ကြွေစေ့
နတ်ကားချပ်၊ ခုံညင်းစတဲ့ အရာဝတ္ထု
တွေကို လှပသပ်ရင့်စွာ ကလင်ကလေး
နဲ့ ထားရမယ်။

ဒေဝါစင်ကိုလဲ နေ့စဉ် မပျက်မကွက်
ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ဒေဝါစင် ကိစ္စ
အဝဝကို ကျင့်စဉ်တစ်ခု ဖြစ်စေရမ
တယ်။

ရေဒီယိုစင်

နေ့စဉ်သုံး သောက်ရေဒီယိုစင်
ရေဒီယိုဖုံး၊ သောက်ရေခွက်၊ အုပ်ဆောင်

ဆိုတာ မရှိမဖြစ် အရာတွေဖြစ်တယ်။
သောက်ရေအိုးကို နေ့စဉ် ဆေးကြော
သန့်စင်ရမယ်။ ရေခွက်နဲ့ အဖုံးကိုလဲ
နေ့စဉ် တိုက်ချွတ်ဆေးကြောရမယ်။

မနက်လင်းတာနဲ့ ရေသစ် လဲလှယ်
ရမယ်။ ကောင်းသော မနသိကာရနဲ့
စိတ်ပါလက်ပါ ဆောက်ရွက်ရမယ်။
ရေသုံးဆောင် သူတိုင်းကို အယုတ်
အမြတ်၊ အလတ်မရွေး မေတ္တာစိတ်နဲ့
ကုသိုလ်စိတ်မွေးပါ။

သောက်ဆွေကနဲ့ လက်ဖက်ရည် ထည့်
သောက်တာတို့ အဖျော်ယမကာ ထည့်
သောက်တာတို့ လုံးဝ မလုပ်ရပါ။ တစ်ပါးသူ
များကိုလဲ ခွင့်မပေးရ။ ရေအိုးစင်မှာ မဆိုတဲ့
ကွမ်းထုပ်တို့ ထုံးထုပ်တို့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နဲ့
ပန်း စတဲ့ အရာတွေကို တင်မထားပါနဲ့။

သောက်ရေဖြည့်တဲ့အခါမှာလဲ **ရေ
စစ်နဲ့ (၃)ကြိမ် စစ်ပြီးတော့မှ မေတ္တာ
စိတ်နဲ့ ရေအိုးထဲကို လောင်းထည့်ရ
ပါမယ်။** ဒါဆိုရင် ရေအိုးစင်ကိစ္စ ပြီးပါ
တယ်။

အဲဒီ စင်(၃)စင် ကိစ္စ(၃)မျိုးကို
ဆောင်ရွက်ပြီးပြီဆိုရင်တော့ ကျင့်စဉ်
အဓိဋ္ဌာန်ရှိသူများကတော့ ဘုရားရှေ့
တော်မှာ ထိုင်ပြီး **စင်(၃)စင် ကုသိုလ်
အဖို့ကို ဖွင့်ဟပြီး ဆုတောင်းခြင်း။
အမျှဝေခြင်း။ မေတ္တာပို့ခြင်း။ မေတ္တာ
ခံယူခြင်း ပြုပြီး ဆက်လက် အား
ထုတ်ပါတော့။**

နတ်ဆရာတွေကတော့ မိမိနဲ့
ဆိုင်ရာ နတ်ခန်းမှာ ကျကျနန ထိုင်ပြီး
ဆိုင်ရာကို ပင့်ဖိတ်ရပါမယ်။ ကြွရောက်
လာကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ
ပုံတော်၌ နာမ်ကိန်းစေရပါမယ်။ နာမ်
ကိန်းကြောင်းကို နတ်ကတော်များ
သိပြီး ဖြစ်လို့ လိုအပ်ရာကို လျှူဒါန်း
ခြင်း၊ ယဝ်သွင်းခြင်း စတဲ့ မန္တန်ရွတ်
ဆိုခြင်းများကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်

ပါ။

ဆောင်ရွက်ပုံ

“ကျွန်တော် မောင်ငယ်လေးသည် ယနေ့
အလွန်မတန် ဖက်လာရုံသော နံနက်ခင်းမှ
စတင်ပြီး ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ နေရာ
တော်အား လည်းကောင်း (၃၇)မင်း အရှင်
နတ်မင်းတို့၏ နေရာတော် ဘုံပီဟန်အား
လည်းကောင်း၊ သောက်ရေအိုးစင်အား
လည်းကောင်း ကောင်းပြုတ်သန့်စင်သော
စိတ်စေတနာဖြင့် ကုသိုလ်ဒါနပြုခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

ကျွန်သောအကြောင်းကို ထောက်ထား
၍ သားမောင်ငယ်လေးအား ဖခင်သဖွယ်
မိခင်အလား ဘိုးတော်နတ် ပယ်တော်မြတ်
တို့သည် အပြုမပြုတ် အစဉ် စောင့်ရှောက်
ကူညီတော်မူကြပါ။

သားငယ်၌ ယခုအခါ လာတ်သပ်ပကာ
နည်းပါးနေပါသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့်
“သားတော်မောင်ငယ်လေး”အား အရပ်ရှစ်
ဖျက်နာမှ ကြွယ်ထျမ်းသာသော အဆွေ
ခင်ပွန်းကောင်းတို့အား စိတ်သွင်း၍ ပိုင်းမ၊
* လာပါစ”

လို့ (၃)ကြိမ် တောင်းဆိုရမယ်။
ယနေ့ မိမိပြုခဲ့တဲ့ စင်(၃)စင်
ကောင်းမှုတို့ အဖို့ဘာဝကို အရှင်နတ်
မင်းများအား လည်းကောင်း၊ အခြေ
အရံများအား လည်းကောင်း အမျှ(၃)
ကြိမ် ဝေရမယ်။ **မေတ္တာသုတ်၊ မင်္ဂလာ
သုတ်၊ ရတနသုတ်တို့ကို တတ်နိုင်
သရွေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရမယ်။** အဲဒီ
ကုသိုလ်အဖို့ကိုလဲ ထပ်မံ အမျှဝေရ
မယ်။

အမျှဝေ သာဓုခေါ်ပြီးတော့ အလိုရှိ
ရာ ပြန်ပို့ရမယ်။ ဒီ စင်(၃)စင်အစီအရင်
ကို နတ်ဆရာများ၊ နတ်ကတော်များ
ဟာ **ရက်ရာတစ်ခုစီ ဝနေ၊ အင်္ဂါနေ့
များကို အစပြု၍ (၃၇)ရက် မပျက်
မကွက် ဆောင်ရွက်ပါက** အဲဒီရက်

များအတွင်းမှာပင် ထူးထူးခြားခြား ပွဲ
လာဘ်များရရှိကြမှာ မလွဲပါ။

နတ်ဆရာ မဟုတ်တဲ့ ဝါသနာရှင်
များကတော့ သရဏဂုံ မပျက်အောင်
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စောင့်ရှောက်ပြီး
ဘုရားရှင်ထံမှာ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး မိမိ
မွေးနေ့မှစ၍ ဆောင်ရွက်ကြည့်ပါ။

**ဘုရားစင် အစီအရင် (၃)ရက်
နတ်စင် အစီအရင် (၃)ရက်
အင်္ဂါစင် အစီအရင် (၃)ရက်
စုစုပေါင်း (၉)ရက် ဖြစ်ပါတယ်။**

အကျိုးတရားများ

ဘုရားစင် အစီအရင်ကြောင့်...

**ရာထူးတိုးခြင်း၊ ကျန်းမာခြင်း၊
ပိတ်ကောင်းဆွေကောင်း ပေါများ
ခြင်း၊ ဝင်ငွေတိုးခြင်း၊ ရစရာများ
ပြန်လည်ရရှိခြင်း။**

နတ်စင် အစီအရင်ကြောင့်...

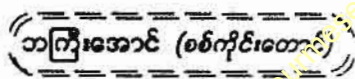
**နတ်ဒေဝတာများက ချစ်ခင်ခြင်း၊
စိတ်ချမ်းမြေ့ခြင်း၊ လာဘ်သပ်ပကာ
ပေါများခြင်း၊ ရန်ကင်းခြင်း၊ ဈေး
အလွန်ရောင်းကောင်းခြင်း။**

ရေအိုးစင် အစီအရင်ကြောင့်...

**အကျိုးဆယ်ပါး ပြည့်စုံခြင်း၊
ကန်လယ်မှာ ပွင့်သော ပဒုမ္မာကြာ
ကဲ့သို့ တင့်တယ်ခြင်း၊ ကောင်းသော
အဆွေအမျိုးတို့မှ ကူညီမစခြင်း။
အကျိုးတရားများကို ဧကန်အမှန်
ရရှိကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်’**

နတ်ဆရာ မောင်ငယ်လေးကို
အကြောင်းထင်လို့ စင်(၃)စင် အစီ
အရင်ကို ဒါနပြုလိုက်ပါတယ်။

စာချစ်သူ အစီအရင် ဝါသနာရှင်
များ စိတ်ချမ်းသာ၊ ရတနာ ရွှေမိုးငွေမိုး
ရွာသွန်းမြူးကြပါစေသောစိတ်။

www.burmeseclassic.com

ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်သည် ကျွန်ုပ်
၏ ဇာတိမြေဖြစ်၏။ သရက်တော
(၂)လမ်း၊ အိမ်အမှတ်(၈၆)၊ အရိုးကု
ဆေးရုံအနီးတွင်နေထိုင်စဉ် အဘိုးဖြစ်
သူ ဦးမောင်ကြီးသည် လောကီပညာ
ကို စတင်၍ လေ့လာလိုက်စားခဲ့၏။
သို့သော် ကျွန်ုပ်အနေနှင့် အထင်မကြီး
ခဲ့ပေ။

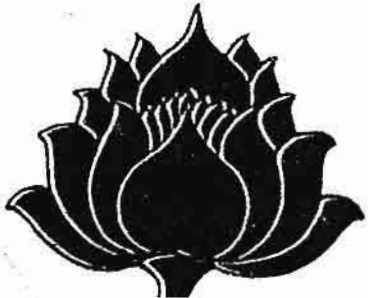
အဘိုးသည်အ-မ-က(၈)ကမာရွတ်
မြို့နယ်တွင် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး
အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့၍ ၁၉၈၄
ခုနှစ်တွင် သက်ပြည့်ပင်စင်ယူ၍
အမှတ်(၁၃၂)၊ အောင်သိဒ္ဓိလမ်း၊ (၃)
ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်တွင်
နောက်ဆုံးအချိန်အထိ နေထိုင်သွားခဲ့ပါ
သည်။

ထိုသို့နေထိုင်စဉ် ကာလအတွင်း
တွင် နှလုံးသားတွင် ဘုရားတည်ပါ
ဟူသော ကျင့်စဉ်ကို အပြီးတိုင် ပေါက်
မြောက်ခဲ့၏။ ကျင့်စဉ် အဆင့်(၁၆)ဆင့်
ပါရှိ၍ တစ်ဆင့်လျှင် ပုတီး(၁၀)ပတ်၊
(၁၆)ဆင့်တွင် အပတ်ရေ (၁၆၀)ပြည့်
ပါက စေတီတော် (၁)ဆူတည်ပြီး
ဖြစ်ပါသည်။ စေတီတော် (၁၀၈)ဆူ
တည်ထားပြီးလျှင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများနှင့်
တွေ့ဆုံရတတ်၏။ အလုပ်အကိုင်
အကြံအစည်များလည်း အောင်မြင်လာ
တတ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း
စေတီ(၂၃)ဆူ တည်ထားပြီးဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ (၁၀)ပတ်၊ ဓမ္မံ
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ (၁၀)ပတ်၊ သံဃံ
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ (၁၀)ပတ်၊ အရဟံ
(၁၀)ပတ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ (၁၀)ပတ်၊
ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော (၁၀)ပတ်၊
သုဂတော (၁၀)ပတ်၊ လောကဝိဇ္ဇ
(၁၀)ပတ်၊ အနတ္တရောပုရိသဒမ္ပသာရ
ထိ (၁၀)ပတ်၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ
(၁၀)ပတ်၊ ဗုဒ္ဓေါ (၁၀)ပတ်၊ ဘဂဝါ

သတ္တဗိသစေ အင်း

နေထွက်

(၁၀)ပတ်၊ အနိစ္စ (၁၀)ပတ်၊ ဒုက္ခ
(၁၀)ပတ်၊ အနတ္တ (၁၀)ပတ်။
လူသားတိုင်း နှလုံးသားတွင်
အနည်းဆုံးဘုရား(၁)ဆူလောက်တော့
တည်ထားသင့်သည်ဟု တိုက်တွန်းလို
ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် အဘိုးဖြစ်သူ၏ တပည့်
တတိုင်းမွေးဆိုသည့် သင်္ဘောသား
တစ်ဦး ရောက်လာပြီးလျှင် သင်္ဘော
တက်ရန်ကိစ္စ ကူညီပေးပါရန် နားပူနား
ဆာလုပ်သဖြင့် **“သတ္တဗိသစေအင်း”**
စီရင်ပြုလုပ်ပေးလိုက်သဖြင့် (၁)လ
အတွင်း သင်္ဘောတက်ရသည်ကို
တွေ့ခဲ့ရ၏။ စီရင်ပုံနည်းစနစ်မှာ
အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

လင်္ကာ

လိုရာကို စေတလို မြတ်ဖုဒ္ဓ ဣဇာဏ်
ဆော် တိုးဆင့်ကြနော်၊ သတ္တက္ကင်အင်း
ရောက်လာသော် ကိုးဂုဏ်ဆော်ဆင့်
ဦးဆရာကွက်မြတ်ကြော်၊ လာဘ်ကုန်အောင်
နှုတ်လိုက်ပထုံး။

လင်္ကာ၏ အဓိပ္ပာယ်

မိမိအလိုရှိသော စေတိုင်းချက်
အားလုံးကို နံကောက်၍ ပေါင်းပါ။
ပေါင်းရဂုဏ်ကိုတည်ပြီး တနင်္ဂနွေ

ထောင့်မှစ၍ ချရမည်။
ဘုရားဉာဏ်တော်(၆)ပါးတိုး၍ မြင်း
သွားချပါ။ (၇)ကွက်မြောက်ရောက်
သောအခါ ဘုရားဂုဏ်တော် (၉)ပါးတိုး
ရမည်ဟုမှတ်ပါ။

(၄)ကွက်မြောက် တနင်္လာဂြိုဟ်အိမ်
မှ အင်းဆန်နှင့် (၈)ကွက်မြောက်
ကြာသပတေးဂြိုဟ်အိမ်မှ အင်းဆန်ကို
နုတ်ကြည့်သောအခါ (၂၇)ကြွင်း၏။
**ဤသည်ကို သတ္တဗိသစေအင်းဟု
ခေါ်၏။**

သတ္တဗိသစေအင်းသည် အလိုရှိသ
လောက် စေတိုင်းနိုင်၏။ သက်ရှိသက်မဲ့
အားလုံးကိုလည်း စေနိုင်၏။ မြင်းသွား
ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်၊
ဂုဏ်တော်များကို အသုံးပြုထားသော
ကြောင့် ဣဇ္ဇာသဘောကိုသာ သက်
ရောက်၏။ အနိဋ္ဌသဘောကို မသက်
ရောက်ပေ။

**အမြိတ္တစုတ် - လာဘစုတ် - ဝရ
စုတ် - သိဒ္ဓိစုတ် နက္ခတ်ကြုံသောနေ့
အာပေါ(ရေ)ဝါတ်ပေါ်ချိန်နှင့် ပထဝီ
(မြေ)ဝါတ်ပေါ်ချိန်တွင် ဤအင်းကို
စီရင်ရမည်။**

မီးထွန်းအင်း ဆောင်အင်းအဖြစ်
အသုံးပြုနိုင်၏။ စေတစ်လုံးအင်းကဲ့သို့
(၃)ကွက်အင်းမှ (၅)ကွက်အင်းသို့ ဝေ
သွင်း၍ ပြောင်းပြီး စီရင်နိုင်၏။

ဤအင်းနည်းကိုဖြေ၍ ကြွင်းကျန်
သော စေတိုင်းချက်များကို စီရင်ကြည့်
ကုန်။ (၃)ကွက်အင်းထက် (၅)ကွက်
အင်းက ပို၍ အစွမ်းထက်၏။

www.burmeseclassic.com

* * *

တတိုင်းမွေးသင်္ဘောအပြန်ဆုံးတက်ရစေ
 ၇ ၇ ၅ ၆ ၅ ၁ ၅ ၃ ၇ ၈ ၃ = ၅၇

၅၇	၇၅	၉၃
၈၇		၆၃
၆၉	၁၀၂	၈၁

$$\begin{array}{r} ၁၀၂ \\ - ၇၅ \\ \hline ၂၇ \\ \text{(သတ္တဗီသ)} \end{array}$$

၁	၄	၇
၆		၂
၃	၈	၅

အင်းသွားအစီအစဉ်

ထိုအချိန်မှစ၍ အဘိုးသည် အင်းအတတ်တွင် ထူးချွန်သူဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ထို့အပြင် အင်းအစရှိသော အစီအရင်များပြုလုပ်ရာတွင် သမထအင်အားပြည့်ရန် အထူးလိုအပ်ကြောင်း အဘိုး၏ဩဝါဒကို ထပ်မံ၍ တင်ပြလိုက်ပါတော့သည်။

ဆုတောင်းပေတ္တာပို့သလျက်...

နေထွင်

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်တာလေ ထိဖွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ချက်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၃၃၆
 ဇန်နဝါရီလ ၁
 ခုနှစ် ၂၀၁၇

$၂၃၅၄ = ၁၄ = ၅$

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် များအား တစ်လုံး တည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၅)ဂဏန်းရ သည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်း များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများ ဦးစားပေးပါ။

ဥပမာ

စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး
 ၂...၁ ၅...၁ ၆...၁ ၉...၁
 ၂...၂ ၅...၂ ၆...၂ ၉...၂
 ၂...၅ ၅...၅ ၆...၅ ၉...၅
 ၂...၆ ၅...၆ ၆...၆ ၉...၆
 ၂...၉ ၅...၉ ၆...၉ ၉...၉

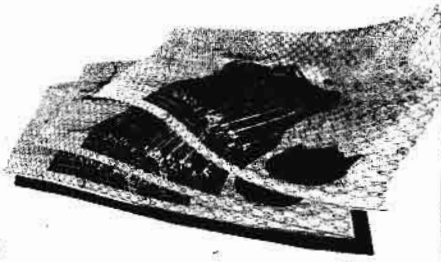
မှတ်ချက် ။ ။ (...)ကွင်းအတွင်းတွင် ၂၊ ၅၊ ၆ ဂဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်”ဂဏန်းပေါ်ဘဲ “လ”ဂဏန်းနှင့် “နှစ်”ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်း

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

ထိုးလိုက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

ပါက (၁ + ၂ + ၀ + ၁ + ၇) = ၁၁ = ၂ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၂”ဂဏန်းမှာပို၍ အားကောင်းပါသည်။ သို့ဖြစ်၍...

စ... ဆုံး
 ၂... ၂, ၅, ၆, ၉ ၁
 ၅... ၅, ၆, ၉ ၁, ၂
 ၆... ၆, ၉ ၁, ၂, ၅
 ၉... ၉ ၁, ၂, ၅, ၆

ဤလတွင် တနင်္လာသားသမီးနှင့် ကြာသပတေးသားသမီးများ ထိကံပွင့်နေပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဒေသရှိ ရှေးဟောင်း ဘုရားတစ်ဆူ၏ ရင်ပြင်တော်ကို (၂)ရက် (သို့မဟုတ်) (၅)ရက်တိတိ သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးပါ။ မိမိမွေးနံ့ အရပ်ထောင့်တွင် မြတ်စွာဘုရားအား ရည်မှန်း၍ခွက်ငယ်ဖြင့် သက်စေ့ ရေလှူဒါန်းပေးပါ။ တာဝန်ခိုင်ပါက (၇)ရက်တိတိ သဗ္ဗဒွေဂါထာတော်ကြီးကို မိမိသက်စေ့ ရွတ်ပွားပူဇော်ပေးပါ။

အထက်ပါအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပြီးပါက မိမိအိမ်ဝန်းကျင်ရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများအား ဆေးဝါး၊ အာဟာရ လှူဒါန်းပေးပြီးမှ ထိကံစမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း
 ✦၂၅၅၁၉၆ ✦၆၂၅၁၉၂ ✦၂၁၅၆၉၂

ထိကံ ပွင့်ပါစေ

ဆရာရဲထက် (သုတေသီ)

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အောင်မြင် အဆင်ပြေသောကာလ ဖြစ်သည်။ ကြားစကား မယုံပါနှင့်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် ကြိုးစားရမည့်ကာလဖြစ်သည်။ ပညာ ရေးတွင် အချစ်ရေး ဝင်နှောက်တတ်သည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ လက်တွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရတတ်သည်။ လေထိုးလေအောင် ဖြစ်တတ်သည်။ လေပူစားများကို မစားပါနှင့်။

ထောင်နိဂုဏ်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်နိဂုဏ်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်နိဂုဏ်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ မိဘနှစ်ပါး (သို့မဟုတ်) မိရွယ်ဖရွယ်နှစ်ဦးအား အိုတောင်းကို ခွားနှံဖြင့် မျှော်တိုက်ပါ။

ကြာသပတေး

ဗိမ္မာရေး။ ။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း၊ အိလက်ထရောနစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ရွှေပန်းထိမ်၊ ရွှေထည်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ အမြတ်များမည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ မိမိတာဝန်ယူထားသည့် လုပ်ငန်းများ အချိန်မီ ပြီးစီး၍ ချီးကျူးခြင်း ခံရမည်ဖြစ်သော်လည်း ငွေရေးကြေးရေးတွင် ပြဿနာဖြေရှင်းရကိန်းရှိပါ၍ စာရင်းဇယား အတိအကျ ထားပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာနေရာမှ ငွေကြေးကိစ္စ ကြောင့် မိသားစု အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ မိမိ၏ အနေအထိုင်မတတ်မှုကြောင့် ချစ်သူက အထင်လွဲမှား၊ အစွပ်အစွဲခံရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် အချစ်ရေး ဝင်နှောက်တတ်၍ အထူး သတိထားပါ။ နိုင်ငံရပ်ခြား ပညာသင်ခရီးရှာခည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခြေထောက်တွင် ထိခိုက်တတ်၍ အသွား အလာတွင် ဂရုစိုက်ပါ။ သတိထားပါ။

ထောင်နိဂုဏ်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်နိဂုဏ်များ။ ။ ၂၊ ၉၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထိခိုက်နိဂုဏ်များ။ ။ ၁၊ ၆၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ မိခင်၊ ဖခင်တို့ကို(ဖရိုက) မိရွယ်ဖရွယ်တို့အား ကြက်သားနှင့် အာလူးကြော်(သို့မဟုတ်) ကြက်သားနှင့် အာလူးကတ်တလိတ် လုပ်ကွေးပါ။

သောကြာ

ဗိမ္မာရေး။ ။ စက်မှုလုပ်ငန်းများ၊ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ဆေးဝါး ခရောင်းဝယ်ရေး၊ ဆေးဝါး(ကုသရေး) လုပ်ငန်းများ တိုးတက် အောင်မြင်မည်။ စစ်ဖက်မှ အကူအညီများ ရရှိမည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ ဝန်ထမ်းတို့ အတွေးအခေါ် အယူအဆ သဘောတရားများ တိမ်းချော်နေ၍ အထက်အရာရှိ(သို့မဟုတ်) သင်တန်းရှင်များနှင့် အဆင်မပြေ ပြဿနာဖြစ်ရတတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အတွေးအခေါ် အယူအဆ

မတူ၍ စကားအချေအတင် ပြောရတတ်သည်။ သားသမီး များကြောင့် စိတ်ချမ်းသာမှုရမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သဘောထား အယူအဆခြင်း မတူညီ၍ ကွဲရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ အတွေးမှား အယူအဆမှားများကြောင့် ပညာရေးကို ထိခိုက်ရတတ်သည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဝမ်းဗိုက်အောင့်ခြင်း၊ ဝမ်းသွားလွန်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်၍ ဝမ်းနားစားများ၊ ငါးချဉ်၊ ပုစွန်ချဉ်၊ လက်လုပ်ချဉ် များကို လောလောဆယ် မစားပါနှင့်။

ထောင်နိဂုဏ်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၈၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိခိုက်နိဂုဏ်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်နိဂုဏ်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ သံဃာတော်များအား ပေါင်ပုန်နှင့် သကြား ကပ်လှူပါ။

စနေ

ဗိမ္မာရေး။ ။ မြေအရောင်းအဝယ် ကိစ္စများ၊ အဆင်ပြေအောင်မြင် သော်လည်း ရောင်းမှားဝယ်မှား ဖြစ်တတ်၍ မြေပုံမြေရာဇဝင် ပိုင်ဆိုင်မှု အထောက်အထားများကို သေချာစိစစ်ပါ။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ လုပ်ငန်းလုပ်ရာတွင် အထက်လူကြီး၏ လောဘကြောင့် မိမိတို့မှာ လူပင်ပန်း စိတ်ဆင်းရဲရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး တည်ငြိမ်အေးချမ်းရအောင် နေရာတကာ သည်းခံလိုက်လျောပေးပါ။ သားသမီး၏ ပညာရေး စိတ်မအေးရပါ။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူရှိလျှင် အချစ်ရေး သာယာဖြောင့်ဖြူးနေမည်။ ချစ်သူမရှိသေးလျှင် ဥစ္စာပေါ် ရုပ်ချော ပညာတတ်ချစ်သူနှင့် ခရီးသွားရင်း တွေ့ရလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ။ ကျောင်းပညာရေးတွင် အောင်မြင်မည်။ သက်မွေးမှု ပညာသင်တန်းများ တက်ရောက်သင်ယူလျှင် ထူးခြားစွာ အောင်မြင်တတ်မြောက်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ လုပ်ငန်းများမှ ခေတ္တ အနားယူပါ။

ထောင်နိဂုဏ်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်နိဂုဏ်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်နိဂုဏ်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ ငါးဆုပ်လုံး(၁၀)လုံး သံဃာတော်တစ်ပါးပါးအား ဆွမ်းဟင်းအဖြစ် လှောင်လှူပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဆရာ ရောင်ခြည်

ကျွယ်ကျွန်းကျွဲခက်

သွားအတွက် ဆေးနည်းတို

ယခုနှစ် သင်္ကြန်ကာလတွင် စာရေးသူ ပုသိမ်မြို့သို့ ရောက်နေခဲ့သည်။ ပုသိမ်မြို့သည် ဇာတိမြို့ဖြစ်သလို ညီညီမတွေ့နေသော မြို့ဖြစ်သည်။ (၁၀)နှစ်နီးပါး မရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်မို့ ရောက်ချင်နေတာ ကြာပြီ။ အကြောင်းက ဖန်လာပါသည်။

ညီမအင်္ဂလိပ်ဆုံးနှင့်သမီး၊ ညီမလတ်၏ သမီးကြီးတို့နှင့်အတူ စာရေးသူ၏ သမီးကြီးက သီလရှင်ဝတ်ပြီး တရားအားထုတ်ကာ သင်္ကြန်ကာလကို ဖြတ်ကျော်ကြမည့် အစီအစဉ် ပေါ်လာသည်။

သည်တော့ ပုသိမ်ကို ရောက်ဖြစ်ပြီပေါ့။ သင်္ကြန်ကာလအတွင်း စာရေးသူလည်း ညောင်ပင်သာ၊ မောင်းထောင်၊ အုတ်ရှစ် စသော စာသင်တိုက်များတွင် ဥပုသ်သွားယူရင်း ဥပုသ်စောင့်ဖြစ်သည်။ ညောင်ပင်သာ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်တွင် မိတ်ဆွေကြီးဦးဌေးလှိုင်နှင့် ဆုံရသည်။ ရှေးဟောင်းနှောင်းနှောင်းဖြစ်တော့ပြောမိကြသည်။

ဤတွင် အုတ်ရှစ်ကျောင်းဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ ထိုဆရာတော်ကြီးမှာ စာရေးသူ၏ မိဘများ ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ဆရာတော်၊ စာရေးသူ ပုသိမ်မြို့ရောက်တိုင်း သွားရောက်ဂါရဝပြုခဲ့သည့် ဆရာတော်လည်းဖြစ်သည်။

စင်မိစင်ရာ ပြောကြရာမှ ဦးဌေးလှိုင်က...
'ကျွန်တော်လဲ အသက်ရလာတော့မှာ၊ သွားတွေမကောင်းချင်တော့ဘူး၊ သွားတွေ ကျဉ်ကျဉ်နေတယ်' ဟု ပြောသည်။ စာရေးသူလည်း သွားဆရာဝန် ညွှန်ကြားသဖြင့် သုံးစွဲနေသော Synsodyne သွားတိုက်ဆေးသည် သွားကျဉ်သည်ကို သက်သာစေကြောင်း အကြံပေးမိသည်။ ဦးဌေးလှိုင်က...

'အုတ်ရှစ်ဆရာတော်ကြီး ရှိစဉ်က ပြောသွားတဲ့ သွားတိုက်ဆေးနည်းတစ်ခုကို သွားသတိရိပ်တယ်ဗျာ၊ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူတဲ့ အသက်(၉၈)နှစ်ထိ ဒီသွားတိုက် ဆေးကိုပဲ သုံးစွဲခဲ့တာတဲ့။ ဟုတ်လဲ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ပျံလွန်တဲ့အထိ သွားတစ်ချောင်းမှ ဟကျိုးခဲ့ဘူးဗျာ စာရေးသူ အလွန် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ မဆိုင်းမတွ တောင်းဆိုမိသည်။

'ပြောပါဦးဗျာ ဆေးနည်းကို'
'လွယ်လွန်းလို့ မလုပ်မိဘူးဗျာ'
တဲ့။ ပြီးတော့ တဟဲဟဲ ရယ်နေသည်။ ပြီးမှ...

'တမာရွက်နဲ့ စောင်းလျားရွက်ကို ဆတူအခြောက်လှန်း။ အမှုန့်ပြု (ပြာချ)ပြီး သွားတိုက်ရုံပါပဲဗျာ။ဆရာတော်ကြီးက ခြွင်းချက်တစ်ခုတော့ ပြောသဗျာ။ လုံ့ဝ သွားကြားမထိုးဘူးတဲ့'

'အင်း...ဂါထာပေး တေးဖြစ်ဆိုတာ ခင်ဗျားကို ပြောတာပဲဖြစ်မယ် ထင်ပါရဲ့'
ဟု စာရေးသူ ကောက်ချက်ချလိုက်တော့ ဦးဌေးလှိုင်က ထုံးစံအတိုင်း တဟဲဟဲ ရယ်နေပါသည်။

ရွှင်လန်းချစ်မြေကြပါစေ။

မောင်အေးကြူ (စီးပွားရေး)

www.burmeseclassic.com

မြေပိုင်ရှင်ကြီး ဦးဘိုးလွန်းနှင့်

ကျွန်ုပ်တို့ ဆေးရိုးကျိုးပေါင်း (၂)

မောင်စိတ်စိတ်
(ကော့မတီ)

တစ်နေ့နေ့တော့ ဖတ်ခွင့်ကြိုပြီးမှာ ပေါ့လေဟု မဝံ့မရဲနှင့်သာ မျှော်လင့်ခဲ့ရ ပါတော့သည်။

ကြီးမေ၏ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲမှာ လည်း ထိုစာအုပ်များအား စိတ်ဝင်စား သူ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ပါ။ သည်လိုနှင့် ကျွန်တော် သတ္တမတန်း ရောက်သည့်အချိန် တစ်ခုသော တပေါင်း လပြည့်နေ့တွင် ကြီးမေတစ်ယောက် ကိစ္စတစ်ခုနှင့် တခြားရွာသွား၍ နေမြင့်မှ ပြန်လာပြီး ရေချိုးရာမှ ရေချိုး မှား၍ အပူရုပ်ကာ အဖျားကြီးပြီး ကွယ်လွန် သွားပါတော့သည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက် ဆုံးပါးသွားသဖြင့် ကျွန်တော်တို့မိသားစု နှင့်တကွ သူ့ဆွေမျိုးများမှာ မယုံနိုင် အောင် အံ့သြဝမ်းနည်းလို့မဆုံး ဖြစ်ကြ ရပါ၏။

ကျွန်တော့်အမေ၏ ဝမ်းနည်းမှုကား သူ့ညီအစ်မများထက် မသာလျှင် တောင် အနည်းငယ်မျှ လျော့နည်းမည် မထင်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ တစ်အိမ်လုံး လည်း ငိုကြွေးသံများဖြင့် ဆူညံနေချိန် ဝယ် အဖေမှာ အသံထွက် မငိုသည်မှ တစ်ပါး စိတ်မကောင်းခြင်း ကြီးစွာဖြင့် ကြီးမေ၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအား

ယခင်လမှ အဆက်

ကြီးမေကား သူ့အဖေဦးဘိုးလွန်း၏ စာအုပ်သေတ္တာကြီးထဲမှ ဘုရားရှိခိုး စာအုပ်နှင့် ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ စာအုပ်များအား တစ်ခါတစ်ရံ ယူဖတ် သည်မှလွဲ၍ စာဖတ်ဝါသနာ ပါဟန်မရှိ ။ စာအုပ်ဆုံးအောင်ပင် ဖတ်သည်ဟု ထင်ပါ။

ကျွန်သော စာအုပ်များမှာ ဆေး ကျမ်းများ၊ ဆေးဝါးဖော်စပ်နည်းများ၊ ဆေးဝင်စာအုပ်များနှင့် ဗလောစာအုပ်

များ ဖြစ်ပါသည်။ ဗလောစာအုပ်များကား ဦးဘိုးလွန်း နှစ်သက်သဘောကျသည့် ဘုရားရှိခိုး များနှင့် ဆေးနည်းများအား ကူးရေး ထားသည့် စာအုပ်များဟု ကြီးမေက ပြောပါသည်။

ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားဟန်ပြသော် သူ့အဖေ၏ အဖေအနွှစ်ဖြစ်သော စာအုပ်များ ပျက်စီးမှာ ပျောက်ဆုံးမှာ စိုးရွံ့လားမသိပါ။ ကျွန်တော့်မှာ ဖတ်ခွင့် မရခဲ့ပါ။

သွားရောက် အကြောင်းကြားခြင်း၊ နာရေးကိစ္စအတွက် ကူညီလုပ်ကိုင် ပေးခြင်းများဖြင့် အလုပ်ရှုပ်လျက် ရှိပါသည်။

အမေအဖို့တော့ အစ်မရင်းသဖွယ် တစ်မျိုး၊ အမေလိုတစ်ဖုံ ချစ်ခင် လေးစားရသော ကြီးမေအတွက် မျက်ရည်နှင့်မျက်ခွက် ဖြစ်နေပါတော့ သည်။

ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမများလည်း ရေခပ်ပေးသူပေး။ အမှိုက်လှည်းသူ ကလည်းနှင့် စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် တတ်နိုင်သမျှ ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးနေ ကြပါ၏။

ဒီလိုနှင့် အသုဘရက်လည်ပြီးသည့် ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် ကြီးမေ၏ ကျန်ရှိသည့် ညီအစ်မလေးဦးနှင့် ရပ်ရွာ လူကြီးလေးဦးတို့ ကြီးမေ၏ အမွေကိစ္စ အား ဆွေးနွေးကြပါတော့သည်။

အတူနေ တူမဝမ်းကွဲ မခင်သက်မှ ကြီးမေ မကွယ်လွန်မီက လုပ်ကိုင်ခဲ့ သော ရွှေပေါင်ခံစာရင်း၊ ငွေတိုးပေး စာရင်းနှင့် သီးစားခ စာရင်း၊ စပါးပေး စာရင်းတို့အား သူ ရှင်းပြပေးမည်ဖြစ် ကြောင်း ပြောဆိုသည်နှင့် ကြီးမေ ကွယ်လွန်ပြီးစအချိန် ရေချိုးပေးစဉ်က အတွင်းခံအင်္ကျီအိတ်ထဲမှ တွေ့ရှိ၍ သူတို့ညီအစ်မများ သိမ်းဆည်းထား သော သော့တွဲအား ထုတ်ယူကာ အတွင်းပစ္စည်းများ ထည့်ထားသည့် သေတ္တာအားဖြင့် လူအများရှေ့မှောက် တွင် ရေတွက် စာရင်းပြုစုကြပါတော့ သည်။

ရှေးဦးစွာ အပေါင်ခံရွှေထည် လက် ဝတ်လက်စားများအား မခင်သက် ပြပေးသော စာရင်းနှင့် တိုက်ဆိုင် စစ်ဆေးကြပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရွှေလာပေါင်ထား

သောသူများထဲမှ လူသိမခံလိုသူ အချို့မှလွဲ၍ အတော်များများလည်း ရောက်နေကြသည်ဖြစ်ရာ ထိုသူတို့ အား ချက်ချင်းပင် သူတို့ ပစ္စည်းများ ကို ရွေးခိုင်းလိုက်သဖြင့် ငါးဆယ်သား ခန့်ရှိသော ရွှေများမှာ တစ်ဆယ်သား ခန့်သာ ကျန်ရှိပါတော့သည်။

လက်ကျန်ရွှေများကိုလည်း ပေါင် ထားသူများအား သုံးရက်အတွင်း လာ ရောက်ရွေးယူကြရန် စာရင်းပါ လိပ်စာ များအတိုင်း အကြောင်းကြား၍ ကိစ္စ ဖြတ်လိုက်ပါ၏။

ထို့နောက် ကြီးမေ၏ ကိုယ်ပိုင် ရွှေထည်ပစ္စည်းများနှင့် ငွေများအား ရေတွက်ကြရာ ရွှေမှာ တစ်ပိဿာနှင့် တစ်ဆယ်ငါးကျပ်သားရှိပြီး ငွေမှာ တစ်သိန်းခွဲခန့် ရှိပါသည်။

တစ်ခု ထူးဆန်းသည်မှာ ကြီးမေ၏ ကိုယ်ပိုင်ရွှေများထဲမှာ စိန်တို့၊ ကျောက်တို့၊ ပတ္တမြားတို့ တစ်လုံးမျှ မတွေ့ရပါ။

ယုတ်စွအဆုံး ကျောက်စိမ်းလက်စွပ် ကဲ့သို့သော အရာကိုပင် မတွေ့ရပါပေ။ ကျောက်များအား ဝတ်ဆင်ရန် (သို့မဟုတ်) စုဆောင်းရန် ဝါသနာမပါ သောကြောင့်ဟု ထင်မြင်ယူဆရပါ၏။

ထိုအချိန်တွင်ပင် တစ်နေ့ကျန်၍ တစ်မိုးချုပ်သွားသောကြောင့် နောက် တစ်နေ့မှ ပြန်စရန် လူစုခွဲလိုက်ကြ ပါ၏။

ထိုနေ့ညချမ်း ရှစ်နာရီခန့်မှာတော့ ကြီးမေ၏ အစ်မအကြီးဆုံး ဒေါ်အေးနှင့် တစ်ယောက် ကျွန်တော်တို့ အိမ် ကလေးရှိရာသို့ ကူးလာခဲ့ပါသည်။

‘ဟေ့... မောင်တင်တို့၊ အိမ်သူတို့ အိပ်ကြတော့မလို့လား’

ဟု မေးရင်း အိမ်ထဲ ဝင်လာသည် နှင့်...

‘ဪ... မအိပ်သေးပါဘူး အစ်မကြီး ရယ်၊ စောစောကမှ ထမင်းစားပြီးညီ စကားထိုင်ပြောနေကြတာ၊ လာလေ အစ်မကြီး’

အမေက ပြောရင်း ပျာပျာသလဲနှင့် တစ်ချပ်တည်းရှိသော သင်ဖြူးဘု ကလေးအား ထ၍ ခင်းပေးမည် အလုပ်...

‘နေ... နေ... ရတယ် ခင်းမနေနဲ့ ဒီလိုပဲ ထိုင်ကြတာပေါ့’

ပြောပြောဆိုဆို ဝင်ထိုင်ရင်းမှ...

‘ဘာအကြောင်းတွေများ ပြောနေ ကြတာတုန်းကွယ်’

ဟု မေးမြန်းလိုက်ပါသည်။ သည် တွင် အဖေက...

‘ဪ... တခြားမဟုတ်ပါဘူး အစ်မကြီးရယ်၊ အစ်မမေလဲ မရှိတော့ ဘူးဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ မိသားစု ရှေ့ရေးအတွက် တိုင်ပင်ရင်း အစ်မမေ အကြောင်းလဲပြောရင်း တွေရာလေးပါး ပေါ့’

‘အေး... အစ်မကြီးလာတာလဲ အဲဒီကိစ္စပဲကွယ်၊ ခုနလေးတင်ကပဲ အစ်မကြီးတို့ ညီအစ်မတွေ ဦးလေးစံရ နဲ့ သူ့သမီး မခင်သက်၊ ပြီး... မင်းနဲ့ မအိမ်သူတို့ ရှေ့ရေးအတွက် ထမင်း စားရင်း ဆွေးနွေးလာခဲ့ကြတာ။

မင်းတို့ သိတဲ့အတိုင်းပဲ... အစ်မကြီး တို့ ညီအစ်မတစ်တွေ အိမ်ထောင်ကျ တုန်းကတည်းက သျှောင်နောက် ဆံထုံးပါပြီး အသီးသီး ကိုယ့်အိမ် ထောင်ဖက်ဆီ လိုက်သွားကြတာ ဆိုတော့ ညီအစ်မအရင်း ဆိုပေမယ့် ခင်မေကို ဦးလေးစံရတို့သားအဖနဲ့ မင်းတို့ လင်မယားလောက်တောင် မခံစာင့်ရောက်နိုင်ခဲ့ဘူး။’

ခင်မေ မသေခင်ကလဲ သူ့ကဲ့သို့လဲ ကောင်းတဲ့အကြောင်း၊ ဦးလေးစံရတို့

မင်းတို့ရဲ့ ရိုးသားပုံ သစ္စာရှိပုံနဲ့ အားကိုးရတဲ့ အကြောင်းတွေ တဖွဖွ ပြောရှာတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ အခု...မင်းတို့ မိသားစု ဝမ်းသာရအောင် လာပြောတာ။ တို့ညီအစ်မတစ်တွေ တိုင်ပင်ပြီးပြီ။ ဦးလေးစံရတို့သားအဖနဲ့ မင်းတို့ မိသားစုအတွက် လယ်ဆယ်ကေနဲ့ ရွှေတစ်ဆယ်သားစီ ခွဲဝေပေးဖို့

ဟု ဝမ်းသာအားရ ပြောလာပါသည်။

'အို...ဟုတ်လား။ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အစ်မကြီးရယ်။ ဒါနဲ့ အစ်မကြီးတို့ အိမ်ထောင်ဖက်တွေကတော့ သဘောတူရဲ့လား။ သူတို့ သဘောတူမှ ကောင်းမှာနော်'

'အေး...ဘာမှ မပူနဲ့။ သူတို့က ပိုပြီးတောင်မှ မင်းတို့ကို စေတနာရှိသေးတယ်။ မင်းတို့သိတဲ့အတိုင်းပဲ တို့ညီအစ်မတွေထဲမှာ ဆင်းဆင်းရဲရဲ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။

ကိုယ့်အရပ် ကိုယ့်ဇာတ်နဲ့တော့ ပြည့်စုံပြီးသားတွေချည်းပဲ။ ဒီအကြောင်းတွေ ဦးလေးစံရတို့သားအဖကိုလဲ ငါ့ညီမတွေကို ပြောခိုင်းထားခဲ့တယ်။

ကဲ...ငါလဲ ပြန်လိုက်ဦးမယ်။ မနက်ကျရင် လာခဲ့ဦးနော်။ လူကြီးတွေရှေ့မှာ တရားဝင်ပြောဖို့ ရှိသေးတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့... အစ်မကြီးလာခဲ့ပါ့မယ်ခင်ဗျ'

အဖေနှင့်အမေက ပြောရင်း ခြံဝအထိ လိုက်ပို့ကြပါသည်။

'ကိုမောင်တင်ရေ... ဘုရားမတာပဲ။ အစ်မမေတင်မကဘူး သူညီအစ်မတွေကလဲ ချမ်းသာသလောက် သဘောထားတွေကလဲ ပြည့်စုံလိုက်ကြတာ။

ခုအတိုင်းဆို ကျွန်မတို့ မိသားစု

ရှေ့ရေးအတွက် မပူရတော့ဘူးပေါ့။ ကိုယ့်လယ်လေးနဲ့ ကိုယ့်မိသားစုနဲ့ အေးအေးချမ်းချမ်း လုပ်ကိုင်စားသောက်နေလို့ ရပြီ'

ဟု အမေက ပြောရာ အဖေက...

'အေး...ငါက ပိုပြီး ဝမ်းသာတာပေါ့ကွာ။ သားသမီးတွေက အရွယ်ရောက်ခါနီးနေပြီဆိုတော့ ပူနေရတာ။ ခုတော့ အဆိုးထဲက အကောင်းလို့ပဲ ပြောရတော့မှာပေါ့'

ပြောရင်း အိပ်ရာဝင်လိုက်ကြပါ၏။ ဒီလိုနှင့် နောက်တစ်နေ့ နံနက် ရှစ်နာရီခန့်မှာ ရပ်ရွာလူကြီးများ ရောက်ရှိလာသည်နှင့် ယမန်နေ့က အမွေခွဲဝေရေး ကိစ္စအား ပြန်လည် စတင်ခဲ့ပါသည်။

ရှေးဦးစွာ လူကြီးလေးဦးထဲမှ အသက်အကြီးဆုံး ပညာဗဟုသုတ အရှိဆုံးနှင့် အာဝဇ္ဇန်း အကောင်းဆုံး ဖြစ်သော ဦးရွှေနီမှ...

'ကဲ...ဒီနေ့ကတော့ အများသိကြတဲ့ အတိုင်းပဲ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မေရဲ့ ကျန်ရစ်တဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာ အရပ်ရပ်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ရဲ့ ဓလေ့ထုံးစံနဲ့ အညီ ဆက်ခံလွှဲပြောင်းဖို့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြမယ့်နေ့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အမွေဆိုတာ ထုံးစံအရတော့ မြင့်ရာကနေ နိမ့်ရာကိုပဲ စီးဆင်းရပါတယ်။ ဆိုလိုတာက အထက်ကို ဆန်ရိုးမရှိပါဘူး။ မိဘသေရင် သားသမီးပဲရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မေဟာ အပျိုကြီးဖြစ်နေတဲ့အတွက် အမွေ

စားအမွေခံ သားသမီး မရှိတာကြောင့် သူ့ရဲ့ ကျန်ရစ်တဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာ အရပ်ရပ်ကို သွေးသားအရင်းအချာဖြစ်တဲ့...

ဟောဒီ ဒေါ်အေးမှင်၊ ဒေါ်အေးဆင်၊ ဒေါ်ခင်ငွေ၊ ဒေါ်ခင်ဆွေတို့ ညီအစ်မလေးယောက်စလုံး သဘောတူလက်ခံတဲ့အထိ အမွေခွဲဝေရေးကိစ္စကို ကျွန်တော်တို့က ကူညီဆောင်ရွက်ပေးဖို့ လာခဲ့ကြတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတော့ အစ်မအကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ ဒေါ်အေးမှင်အနေနဲ့ ညီအစ်မချင်းချင်း ပြေလည်အောင်၊ အမျှတဆုံးဖြစ်အောင် ဘယ်လိုများ ညှိနှိုင်းထားသလဲဆိုတာ ဟောဒီ ပရိသတ်များရှေ့မှာ ပြောပြချင်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

ဟု အဖွင့်နီဒါနိုး ပြောဆိုလိုက်ပြီး သည့်နောက်တွင်မတော့ အစ်မအကြီးဆုံး ဒေါ်အေးမှင်တစ်လှည့်၊ သူညီအစ်မများက တစ်လှည့်နှင့် ပြောဆိုတင်ပြကြသည်။

ထိုသို့ တင်ပြ ပြောဆိုသည်များကို ရပ်ရွာလူကြီးများက မရှင်းသည့်အချက်များအား ပြန်လည်မေးမြန်း၍ အတည်ပြုပြီး အမွေခွဲဝေရေးကိစ္စအား နံနက်ဆယ်တစ်နာရီခန့်တွင် အဆုံးသတ်လိုက်ပါသည်။

ထိုအကြောင်းအရာများအား အနှစ်ချုပ်တင်ပြရမည်ဆိုပါလျှင်...

ဒေါ်အေးမှင် အပါအဝင် ညီအစ်မလေးဦးစလုံးက ဒေါ်ခင်မေ မကွယ်လွန်မီအချိန်ထိ နေထိုင်သွားသော ကြီးအိမ်ကြီးအား ကွယ်လွန်သွားကြပြီဖြစ်သော အဖေဦးတိုးလွန်းနှင့် အမေဒေါ်မယ်သစ် သမီးဒေါ်ခင်မေတို့အတွက် ရည်စူး၍...

လက်ရှိထိတင်သုံးနေသော ရေထိပ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးလေးထံသို့ သံဃိက ဒါနအဖြစ် ရောက်ချလှူဒါန်းရန်၊

ဒေါ်ခင်မေ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ပစ္စည်းဥစ္စာများ

အနက်မှ ထွေးသွားအားလုံး တစ်သိန်းခွဲ
ဝန်းကျင်ခန့်ကို ကြိုအိမ်ကြီးအား ရေထိမ်
ကျောင်းပရိဝတ်သို့ ရွှေပြောင်း၍ ပြန်လည်
တည်ဆောက်မှုအတွက်သုံးရန် ပိုလှုံ့သော
ငွေများကိုလည်း ဆရာတော်ထံသို့ နဝကမ္မ
အဖြစ် လှူဒါန်းရန်။

၃။ ဒေါ်ခင်မေ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ရွှေသားအလေး
ခန့် တစ်ရာတစ်ဆယ့်ငါးကျပ်သား အနက်မှ
(၁၅)ကျပ်သားကို ရွှေတိုက် ကျိုက်ထီးရိုးနှင့်
တောင်ပူပြိုမှ ရွှေဆံတော်ဘုရားတို့တွင်
တစ်ဆူလျှင် (၅)ကျပ်သားနှုန်းဖြင့်
ကွယ်လွန်သွားသူ သုံးဦးတို့၏ ကပ္ပည်းထိုး၍
လှူဒါန်းရန်။

၄။ ကျန်ရှိသော ရွှေတစ်ရာကျပ်သားမှ ရှစ်ဆယ်
ကျပ်သားကို ညီအစ်မလေးဦး (၂၀)
ကျပ်သားစီ ခွဲဝေယူရန်။

၅။ တစ်ဖန် ကျန်ရှိသော ရွှေ ၂၀ ကျပ်သားအား
ဒေါ်ခင်မေ မကွယ်လွန်မီ အချိန်ထိ အတူနေ
ဦးလေစံရနှင့် သမီးမခင်သက်တို့ နှစ်ဦးအား
(၁၀)ကျပ်သား၊ ဒေါ်ခင်မေ၏ လုပ်ငန်းများ
အား နှစ်ပေါင်းများစွာ လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သော
ကိုမောင်တင်နှင့် မအိမ်သူတို့ ငါးရာစုကို
(၁၀)ကျပ်သား ခွဲဝေပေးရန်။

၆။ ဒေါ်ခင်မေပိုင် လယ်ဝကျ ၁၅၀)ခန့်မှ ဦးစံရ
တို့သားအဖကို (၁၀)ဧက၊ ကိုမောင်တင်နှင့်
မအိမ်သူတို့ငါးရာစုကို (၁၀)ဧကစီ ခွဲဝေပေး
ရန်နှင့် ကျန်လယ်မြေဝကျ (၁၀၀)ခန့်ကို
ညီအစ်မလေးဦးအညီအမျှ ခွဲဝေယူရန်။

၇။ လက်ရှိ စပါးကြီးနှစ်လုံးမှ စပါးတင်းပေါင်း
(၅၀၀၀)ဧကကို စပါးချေးဆက်ပညာ ပါဆို၊
ဝါဆိုလဲလောက်မှ ထုတ်ရောင်း၍ ညီအစ်မ
လေးဦးခွဲယူရန်...

မရောင်းမီ ဦးစံရနှင့် ဦးသောင်တင်တို့မှ
စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းထားရန်။

၈။ မိဘတို့ဘွား အမွေအနှစ်ဖြစ်သည့် ဤမြို့
ကြီးအား စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းသွားရန်
အတွက် အိမ်ကြီးအားရွှေ၍ ကျောင်း
ဆောက်လှူရာတွင် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် နေရာ

ကွက်လပ်၌ ဦးစံရတို့သားအဖ သင့်လျော်
သည့် အိမ်တစ်လုံးဆောက်၍ အပြောင်း
အလဲ တစ်စုံတစ်ရာ မရှိမချင်း ဆက်လက်
နေထိုင်သွားရန်...

စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် မခင်သက် ယူလာခဲ့
သော ရွှေခိုန်ခွင်ဖြင့် ဘုရားသုံးဆူအား
လှူမည့် ရွှေ(၁၅)ကျပ်သားကို ဦးစွာ
သီးသန့်ဖယ်ထားလိုက်ပါသည်။

ဦးနောက် ဦးစံရနှင့် ကျွန်တော်တို့
မိသားစုအား (၁၀)ကျပ်သားစီ ခွဲဝေပေး
ပြီး ကျန်သော (၈၀)ကျပ်သားကို သူတို့
ညီအစ်မများ ခိုန်တွယ်ယူကြပြီး အမွေခွဲ
ခြင်းကို အပြီးသတ်လိုက်ပါ၏။

ရွာလူကြီးဦးရွှေနိမှ...

'အိမ်... ဦးတို့လဲ အခုမှ အလုံးကြီး
ကုသွားတော့တယ်။ အမွေကိစ္စဆိုတာ
တော်တော်ရှုပ်တာကွယ်။

အခုလို အစအရာရာ ပြေပြေလည်လည်
နဲ့ ရော့ရှော့ရှု၍ ဖြစ်ဖို့ဆိုတာ တယ်မလွယ်
လှဘူး။ ဦးတို့ ကြံခဲ့တဲ့ အမွေကိစ္စတွေထဲ
မတော့ အခုအကြိမ်မှာ အမွေပစ္စည်း အများ
ဆုံးနဲ့ အပြန်ဆုံး အလွယ်ကူဆုံး ကိစ္စတစ်ခု
လို့ ဆိုရမှာပေါ့ကွယ်။

တချို့ဆို အမွေခွဲရင်း သွေးသားအရင်း
အရာပေးမယ် တုတ်ဆွဲ၊ တာဆွဲတွေဖြစ်လို့
ဝင်ဆွဲပြီး တားခဲ့တာတွေတောင် ကြုံခဲ့ဖူး
တယ်။

တချို့ကပြန်တော့လဲ ဦးလေးတို့နဲ့ မပြီးလို့
တရားရုံတွေတာတွေရောက် အမှုတွေပြန်
ဒါတောင် ရုယ့်အမွေက ပြောပလောက်
အောင်များတယ် မဟုတ်ဘူး။

လောတ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေပေါ့ကွယ်
ဟင်...မဟုတ်ဘူးလား တူမကြီးတို့'
ဦးရွှေနိစကားအဆုံးမှ ဒေါ်အေးမိုင်
က...

'ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဦးလေးပြောတာ အမှန်
တွေချည်းပါပဲ။ ကျွန်မတို့ ညီအစ်မတွေ
ကတော့ တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားဦး
လောဘဒေါသတွေကို ဖြေဖျောက်နေ
ကြပါတယ်။

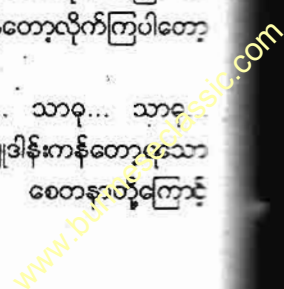
အထူးသဖြင့် အခုလို ကျွန်မတို့နဲ့
ညီမအမျိုးကြီး ရုတ်တရက်ဆုံးပါးသွား
တဲ့ အတွက်ကြောင့် အင်မတန်မှပဲ
အံ့ဩတုန်လှုပ်ပြီး သံဝေဂလဲ ရမိပါ
တယ်။

ရှေ့လျှောက်ပြီးလဲ အကုသိုလ်နည်း
နိုင်သမျှ နည်းအောင် လုပ်ဆောင်သွား
မှာပါ။ ကဲ... ဦးလေးတို့လဲ ကျွန်မတို့
အတွက်နဲ့ စိတ်မောလူမော ဖြစ်ရတာ
တောင်းပန်ပါတယ်။

မေတ္တာ၊ စေတနာရှေ့ထားပြီး ကူညီ
ဆောင်ရွက်တာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်မ
တို့ ညီအစ်မတွေက ဦးလေးတို့ လူကြီး
လေးယောက်ကို တစ်ဦးကို ရွှေငါးငွေ
သားစီနဲ့ ပြန်ပြီးကန်တော့ပါရစေ'

ဟုပြောရင်း သူတို့လေးဦးမှ တင်ဦး
လျှင် ငါးမူးသား ရွှေလက်စွပ်တစ်ကွင်းစီ
ယူ၍ ဦးရွှေနိတို့ လူကြီးလေးဦးအား
ပေးအပ်၍ ဦးချကန်တော့လိုက်ချိန်မှာ
ကျွန်တော်တို့ မိသားစုကလည်း ဝင်
ရောက်၍ ကန်တော့လိုက်ကြပါတော့
သည်။

'သာဓုဗျာ... သာဓု... သာဓု...
အခုလို လှူဒါန်းကန်တော့နေတာ
ဒါကုသိုလ်ကံ စေတနာတို့ကြောင့်

နိဗ္ဗာန်မရောက်မီစပ်ကြား ဆင်းရဲနှင့် ငရဲကင်းကြပါစေ၊ အနာရောဂါ ကင်းရှင်းကြပါစေ။

သံသရာမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း တရားများကိုလဲ တွေ့ရှိကျင့်ကြံ အားထုတ်၍ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို အလျင်အမြန် ရောက်ရှိကြပါစေဗျား'

ဦးရွှေနီက ဆုများပေးပြီး တစ်ဆက်တည်း...

'အင်း...ဦးလေးတို့လဲ အမွေကိုစွဲတွေ့ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တာ မနည်းတော့ပေမယ့် ဒီလို ရွှေနီကန်တော့တာမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံခဲ့ဖူးသေးဘူး။

အလွန်ဆုံး အဝတ်အစားတစ်စုံလောက် ဒါမှမဟုတ်လဲပဲ ပုဆိုးတစ်ထည်လောက် အများအားဖြင့် ကိုယ့်စရိတ်ကိုယ်စားက များပါတယ်။

ဒီတစ်ခါကတော့ အမှတ်တရပေါ့ကွယ်။ ဟဲ...ဟဲ... မဟုတ်ဘူးလား ဦးသန်းမောင်'

ဟု အတူပါလာသော လူကြီးအဖွဲ့ထဲမှ ဦးသန်းမောင်အား မေးမြန်းလိုက်ရာ ဦးသန်းမောင်က...

'ဟုတ်ပါ ဦးရွှေနီရယ်၊ ကျုပ်တို့လဲ တကယ့်ကို အမှတ်တရပါပဲ'

သည့်နောက် လူကြီးများ နှုတ်ဆက်၍ ပြန်သွားချိန်မှာ ကြီးဒေါ် ဒေါ်အေးမှင်က...

'ကဲ... မောင်တင်တို့၊ အိမ်သူတို့ ညည်းတို့လဲ လယ်နဲ့ချောင်းနဲ့ ရွှေလေး ငွေလေးနဲ့ ဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ ကိုယ့်အိမ်ကလေးလဲ လုံလုံခြုံခြုံ သပ်သပ် ခပ်ရပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့ မမေ့ကြနဲ့နော်။

ဒါနဲ့ ဒီအိမ်ကြီးထဲက လိုချင်တဲ့ ဓနည်းရှိရင်လဲ တစ်ခါတည်း တောင်းထားကြ လှူစုမကွဲခင်'

ဟု မေးရာ အမေက ခဏတာမျှ စဉ်းစားနေပြီးနောက်...

'အစ်မကြီးတို့ ခွင့်ပြုပယ်ဆိုရင်တော့ ဟိုဆင်းတုတစ်သုံးဆူထဲက တစ်ဆူလောက် ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ကလေးကို ပိတ်ပြီး ပူဖော်ချင်ပါတယ်။ အိမ်မှာက ပုံတော်တွေပဲ ရှိလို့ပါ'

'အေး...အေး... ကောင်းပါလေရဲ့ကွယ်၊ တော်ရုံဆို ဒီလိုအတွေးမျိုးမှ တွေးမိပါ့မလားတောင် မသိဘူး။

ကဲ... ဘုရားသုံးဆူက အစဉ်လိုက်ဆိုတော့ တစ်နှစ်၊ သုံးလို့ မှတ်ထားပြီး ညည်းတို့နဲ့ ထိုက်တဲ့ဘုရား ဘယ်ဘုရားလဲဆိုတာ သိရအောင် မဲနှိုက်ပြီး လှူလိုက်မယ်။ မဲလိပ်သုံးလိပ်မှာ နံပါတ်တွေ ရေးလိုက်ဟေ့'

မဲလိပ်များ ရေးပြီး၍ အမေကိုယ်တိုင်

“ထိုက်သည့် ဘုရားပေါက်ပါစေ”

ဟု ဆုတောင်းပြီး မဲနှိုက်ရာ အလယ်မှ နံပါတ်နှစ် ဆင်းတုတော်အား မဲပေါက်ပါတော့သည်။

ထို့နောက် ဦးလေးစံရတို့ သားအဖအားလည်း လိုချင်တာ တောင်းခိုင်းရာ မခင်သက်က ကြီးမေ၏ ရွှေချိန်ခွင်ကလေးအား အမှတ်တရ သိမ်းဆည်းထားလိုပါသည်ဟုပြော၍ တစ်ခါတည်း ပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်က...

'ကြီးဒေါ်ခင်ဗျား... ကျွန်တော်လဲ

ဟို ကျွန်းသေတ္တာကြီးထဲစာအုပ်တွေ လိုချင်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

ဟု တောင်းခံလိုက်ရာ...

'အိမ်သူရေ ညည်းသား စာတိုငည့်ရဲ့ ဝါသနာကလဲ မသေးပါလားဟဲ့။ ဟင်း...ဟင်း... ယူသွား... ယူသွား...

သေတ္တာကြီးပါ တစ်ခါတည်း ယူသွား။

အဖေရဲ့ စာအုပ်တွေလဲ အခုမှပဲ ဖတ်မယ့်သူနဲ့ တွေ့ရတော့မယ်။ တို့ညီအစ်မတွေက တစ်ယောက်မှ ဝါသနာမပါကြဘူး'

ကြီးဒေါ် စကားအဆုံးမှာ ကျွန်တော်လည်း အနှစ်နှစ်အလလ မှော်လင့်တောင့်တခဲရသော ဆန္ဒကြီး ပြည့်စုံပြီမို့ ဝမ်းသာအားရနှင့် အဖေနှင့်အတူ စာအုပ်သေတ္တာကြီးအား မ၊ပြီး ကျွန်တော်တို့ အိမ်ကလေးရှိရာသို့ သယ်ချသွားပါတော့သည်။

အင်း...ယခုဆိုလျှင် ဤသေတ္တာထဲမှ စာအုပ်များသည်ကား ကျွန်တော်ကိုယ်ပိုင် စာအုပ်များ ဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ။

သို့အတွက်ကြောင့် ကျွန်တော် စာဖတ်သည်ပုံစံအား ပြောင်းလဲရန် စိတ်ကူးမိပါ၏။ အရင်ကဆိုရင် သူများထံမှ ငှားရမ်းဖတ်ရှုရသည်မို့ အချိန်လုကာ ဝါးစားသလို ဖတ်ခဲ့ရတာများပါပြီ။

ယခုတော့ ကိုယ်စာအုပ်နှင့် ကိုယ်ပြီးချင်သည့်အချိန်မှာပဲ ပြီးပါစေ။ အေးအေးဆေးဆေး အချိန်ဆွဲ၍ အားလပ်ချိန်များတွင် ဇိမ်နှင့် နှပ်နေရမည့်အရေး တွေးကြည့်ရုံနှင့်ပင် အတော်အရသာထူးလှသော ကိစ္စကြီးဖြစ်ပါပေသည်တကား။

ဒီလိုဖြင့် ကျောင်းဖွင့်ချိန်ရောက်တော့ ကျောင်းသွားတက်၊ ညနေပြန်လာ အိမ်အလုပ်များလုပ်ကူ၊ အိမ်စားပေးလိုက်သည်များကိုရင်း အားလပ်

လျှင် သေတ္တာထဲမှ စာတစ်အုပ် ထုတ်ဖတ်နှင့် တစ်နှစ်ကျော် ကြာလာသည့်အချိန်မှာတော့ သေတ္တာထဲမှ စာအုပ်များအနက် ထက်ဝက်ခန့်ကို ဖတ်ပြီးသွားပါပြီ။

စာအုပ်များကား "တေ, ဇ, သု, နေ, မ, ဘု, စံ, နာ, ဝိ, ဝေ" ဟု ခေါ်သည့် ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ စာအုပ်များ၊ ဗေဒင်နက္ခတ်စာအုပ်များ၊ ဆေးကျမ်းများ၊ အဂ္ဂိရတ်စာအုပ်များ၊ ဘုရားရှိခိုးစာအုပ်များ၊ အင်းစီရင်နည်းများ၊ သမထဝိပဿနာကျင့်စဉ်များနှင့် ဗလာစာအုပ်များ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအထဲတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားမောင်သံမဏိရေးသည့် အင်းချနည်းစာအုပ်ကား စိတ်အဝင်စားဆုံး ဖြစ်၏။ အင်းချရာတွင် အင်းကျိုးခြင်း၊ အင်းပေါက်ခြင်း၊ အင်းကန်းခြင်း၊ အင်းပျက်ခြင်း စသည်တို့ မဖြစ်အောင် ရှောင်ရမည့် အချက်များ...

အင်းချမည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်ရန်အတွက် ငါးပါးသီလ စောင့်ထိန်းခြင်း၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အစမှရွတ်၍ အဆုံးရောက်မှ ပုတီးတစ်လုံးချရသည့် ဂုဏ်တော်တစ်ထောင်ကျင့်စဉ်အား အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဝင်ခြင်း။

မီးလွတ်စားရမည့် နေ့များတွင်လည်း အသီးများသာ စားသုံးခြင်း၊ သက်သတ်လွတ်စားခြင်း စသည့် ဆောင်ရန်အချက်များကို ဆောင်၍လည်း နှစ်ဝက်ခန့် အင်းချကြည့်(ဝါ) အင်းစီရင်ကြည့်လိုက်ပါသေးသည်။

ဘာမှလည်း ထူးခြားမလာ၍ နောက်ဆုံး ခေါင်းရှုပ်မခံဘဲ နားလိုက်ရပါတော့သည်။

ဒီလိုနှင့် တစ်နေ့သောအခါဝယ်

ဖတ်ပြီးသော စာအုပ်နှင့် မဖတ်ရသေးသော စာအုပ်များအား သပ်သပ်စီခွဲခြား၍စိထားရန် သေတ္တာထဲမှ စာအုပ်အားလုံးအား အပြင်သို့ ခေတ္တထုတ်ရာမှ သေတ္တာအောက်ဆုံးတွင် ဆေးလိပ်ကျည်တောက်ဘူး ကဲ့သို့သော ဝါးကျည်တောက်ဘူးကြီးတစ်ခုကို သွားတွေ့ပါတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့နယ်ဘက်မှ လယ်သမားအများစုမှာ လယ်လုပ်ရင်း သောက်ရန် ဆေးလိပ် မိုးမစိုနိုင်သော အထူးပြုလုပ်ထားသည့် ဆေးလိပ်ကျည်တောက်ဘူးများ ကိုယ်စီကိုယ်ငှဆောင်ထားတတ်ကြပါသည်။

ဆေးလိပ်မှာလည်း သေးသေးမဟုတ်ပါ။ မြေကြီးကို တူးထားသော မီးဖိုမှာ အိုးတစ်လုံးမှောက်တင်ပြီး ဘန်းပွေးပင် အရွက်ကြီးကြီး မနမရင့်များကို စိထပ်ပြီး အပေါ်မှ သဲအိတ်ဖိအပူပေး အခြောက်ခံနှင်၍ ဆေးရိုးဆေးစပ်နှင့် လိပ်ထားသော ဘန်းပွေးရွက်ဆေးလိပ်ကား အတိုဆုံး တစ်ထွာခန့်မှ အရှည်ဆုံး တောင်ဆုပ်ခန့်ရှိတတ်ပါသည်။

လုံးပတ်ကား လှည်းထမ်းပိုးကျည်းခန့် ရှိပါ၏။ တချို့က ဘော့တိုဟုလည်း ခေါ်ကြပါသည်။

ကျည်တောက်ဘူးထဲမှ ဆေးလိပ်ထုတ်သောက်၍ အားရလျှင် ပြန်ထည့်အဖုံးပိတ်လိုက်က လေလုံ၍ မီးသတ်ပြီး

ဖြစ်သွားပါ၏။ ဆေးလိပ် တစ်လိပ်ကို နှစ်ရက်ခန့် သောက်ရပါသည်။

ယခု ကျွန်တော်တွေ့ရသော ကျည်တောက်ဘူးကြီးကား ဆေးလိပ်ဘူးထက် ဆယ်ဆခန့်ကြီးသော ဝါးဘူးကြီးဖြစ်၏။

ကြသောင်းဝါးနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ဘူးကြီးမှာ လုံးပတ် လူကြီးခြေသလုံးအရှည်တစ်တောင့်ထွာခန့် ရှိပါသည်။ စာအုပ်များ ထည့်ထားသော ဤကျွန်းသေတ္တာကြီးထဲတွင် ဒီဘူးကြီးရှိမှန်း ကြီးမေ အပါအဝင် မည်သူမျှ သိကြဟန်မတူပါ။

ကျွန်တော်မှ...

'ဘာများထည့်ထားတဲ့ ဘူးကြီးလဲ မသိဘူးဟ... ဖွင့်ကြည့်ဦးမှပဲ'

ဟု သိချင်ဇောအားကြီးနှင့် ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ အထဲမှ သစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ခု ထွက်ကျလာပါတော့သည်။

သေသေချာချာ ကိုင်တွယ်ကြည့်၍ လိုက်မှ ထိုအရာမှ သစ်ပင်များတွင် တွယ်ကပ် ပေါက်ရောက်လေ့ရှိသော သစ်ကျိုးပေါင်းကိုင်းခြောက်တစ်ခု ဖြစ်မှန်းသိလိုက်ရပါသည်။

ဘာကျိုးပေါင်းမှန်းတော့ မသိ၊ အလျားတစ်တောင်ကျော် အရွယ်လက်မခန့် သစ်ကိုင်းမှာ လက်သန်းလက်ညှိုးခန့် ကျိုးပေါင်းများ ကင်းခြေများလို တွယ်ကပ်နေပါသည်။

သို့နှင့် အဖေ့ကို ပြကြည့်ရာ...

'အေးကွ... ကျိုးပေါင်းတော့ ကျိုးပေါင်းပဲ၊ ဘယ်အပင်က ကျိုးပေါင်းလဲတော့ ထဲလဲ မပြောတတ်ဘူး။

နှစ်ဖက်ရွာ ကြာပြီဆိုတော့ သူ့အခေါက်တွေလဲ အပူနဲ့ဖြစ်ကုန်ပြီဆိုတော့ ကျိုးပေါင်းက အကောင်အတိုင်း ဖြစ်နေပေမယ့် မှန်းဆလို မရတော့ဘူး။

နောက်ပြီး ဆေးပြစ်တို့ ဘာလို့လဲ ဖြစ်ချင်

ဖြစ်ပေါ်ကွာ'

ဟု မရေမရာ အဖြေသာ ရပါ၏။
'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ်ကွာ... တစ်ခုခု ထူးခြားလို့သာ ဦးဘိုးလွန်း သေသေ ချာချာ သိမ်းထားခဲ့တာ ဖြစ်မှာပေါ့။ အဲဒီတော့ ဘူးကြီးထဲသာ ပြန်ထည့်ပြီး သူ့နေရာသူ ပြန်ထားလိုက်'

အဖေပြောစကားအတိုင်း ထိုသစ် ကျီးပေါင်းအား ဝါးဘူးကြီးထဲ ပြန်ထည့် ကာ အဖုံးပိတ်၍ သေတ္တာအောက်ခြေ မှာ ပြန်ထားလိုက်ပါတော့သည်။

ပြီးနောက် ဖတ်ပြီးသား စာအုပ်များ အားတစ်ကန့်၊ မဖတ်ရသေးသော စာအုပ်များက တစ်ကန့် ခွဲထည့်ကာ သေတ္တာပိတ်လိုက်ပြီး ပက်လက် ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်၍ ကျီးပေါင်း အကြောင်း စဉ်းစားခန်း ဝင်နေမိပါ သည်။

ကျီးပေါင်းသည် ဘာကျီးပေါင်းလဲ၊ ဘာထွေးများ၊ အစွမ်းထက်သန်သည့်လို ထာထာများချာသိမ်းထားရလဲ၊ သူ့ကို သစ်ကိုင်းက ထွေးစမြေနေပေမယ့် ကျီးပေါင်းကို အာသားကျတော့ ဘာကို လက်လှော်ဆတ်ဆတ် ဖြစ်နေရလဲ၊ သူ့ပေါ်ထွေးကို ဘာဖြစ်လို့ မကြောမြ ခဲ့လဲ၊ ချိမ့်မဟုတ် အထေကြောသလို ထေးပက်သင့်တဲ့ ပစ္စည်းလဲဟာ...

စသည်ဖြင့် အတွေးနယ်ချဲ့ရင်း နောက်ဆုံး အိပ်ပျော်သွားပါတော့ သည်။

သည်လိုနှင့် နှစ်နှစ်ခန့်အကြာ ကျွန်တော် ကိုးတန်းရောက်သည့်နှစ် မှာတော့ ဖတ်ရန် ပုံနှိပ်စာအုပ်များ တစ်အုပ်မကျန် ဖတ်ပြီးသွားပြီ ဖြစ်ပါ၏။

ဦးဘိုးလွန်း ရေးထားသည့် ဆိုသည့် ငလာစာအုပ် သုံးဒါခင်ခန့်သာ ကျန်ရှိပါ တော့သည်။

စာဆိုလျှင်လာထား ကိုယ်ဖတ်တတ် သည့်စာ မှန်သမျှ မည်သည့်စာမှ ချင်သာပေးလေ့ မရှိသည့် ကျွန်တော်

ထိုပလာစာအုပ်များအားလည်း အချိန် ရသည်နှင့် တစ်အုပ်ပြီး တစ်အုပ် ဆွဲယူ ဖတ်ရှုနေမိပါတော့သည်။

တချို့စာအုပ်များကား ဆေးနည်း များ မှတ်သားထားသော စာအုပ်များ ဖြစ်သလို တချို့ကျပြန်တော့လည်း ဘုရားရှိခိုး၊ အဂ္ဂိရတ်ထိုးနည်း၊ အင်းချ နည်း၊ သူ လျှာဒါန်းခဲ့သော ပစ္စည်း စာရင်း၊

လယ်ဧကနှင့် ဆန်စပါးစာရင်းများ၊ ရွှေထည်ပစ္စည်းစာရင်းများ စသည်ဖြင့် အကြောင်းအရာ အတော်ပင် စုံလင် လှပါသည်။

သည်လိုနှင့် တစ်နေ့မှာတော့ ထူးခြားသည့် ဗလာစာအုပ်တစ်အုပ် အား တွေ့ရှိမိပါတော့သည်။

စတင်ဖတ်ခါစမှာ ဘုရားရှိခိုး စာအုပ် ဟု ထင်မိသော်လည်း နှစ်မျက်နှာခန့် ဖတ်ပြီးသည်နှင့် "ကျွန်ုပ် မောင်ဘိုး လွန်း၏ ဘဝမှတ်တမ်း" ဟု ရေးသား ထားသည့် ခေါင်းစဉ်နှင့် စာသားများ အား တွေ့ရှိလိုက်ရပါသည်။

ထိုအချိန်မှာတော့ ပက်လက် ကုလားထိုင်မှာ ဖိမ်နှင့် ဖတ်နေရာမှ ကိုယ်မှာ မတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသလို မျက်လုံးများလည်း အပြင်ဘက်သို့ ခုတ်ထွက်လာပါတော့သည်။

'ဟုတ်ပြီ နိဂဟ... သူများပြောသကဲ့သို့ ပဲ နှစ်ထိပုံနေရတာ၊ အခုလို သူ့ကိုယ်တိုင် ရေးထားတဲ့ သူ့အကြောင်းဆိုတော့...'

ထို့နောက်တွင်ကား တုန်နေသော၊ ရင်ခုန်နေသော၊ နှလုံးသားလှုပ်ရှားနေ သော စိတ်တို့ဖြင့် သဲကြီးမဲကြီး ဖတ်ရှု

လိုက်သည်မှာ လောကကြီးနှင့် အဆက်ပြတ်သွားပါသည်။

ထမင်းမေ့၊ ဟင်းမေ့နှင့် ဆွေမျိုးမေ့ ရုံတင်မက နောက်ဆုံး ကိုယ့်နာမည် ကိုယ်ပင် မေ့သွားရပါ၏။

ထိုအချိန် အတောအတွင်း၌ ကိုယ့် ဘေးနားကပ်၍ မိုးကြိုးပစ်ချလျှင်ပင် သိမည်မထင်ပါ။ ဘာကိုမှ သတိမရ တော့ဘဲ ဖတ်နေလိုက်သည်မှာ မှတ်တမ်းဆုံးမှပဲ အသက်ရှူရန် သတိ ပြုမိပါတော့သည်။

ထိုအခါတွင်မှ စာဖတ်ဝါသနာ ပါသည့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုအား ပထမဆုံး အကြိမ်အဖြစ် ကျေးဇူးတင်မိလိုက်ပါ တော့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုမှတ် တမ်းထဲတွင် ဘယ်သူမှ အမှန်အတိုင်း သိသေးပုံမရသည့် ဦးဘိုးလွန်း၏ ဘဝ ဇာတ်ကြောင်းနှင့်အတူ ကျွန်တော် လုံးဝ စဉ်းစား၍ အဖြေရာမရခဲ့သည့် ဝါးကျည်တောက်ဘူးကြီးထဲမှ သစ်ကျီး ပေါင်းအကြောင်း...

ထို့အပြင် ကာလတန်ဖိုး အနေဖြင့် နည်းမဟုတ်သည့် ရွှေသား တစ်ပိဿာကိုပါ ရရှိနိုင်မည့် သိုက်စာ အညွှန်း (ဝါ) လျှို့ဝှက်သိမ်းဆည်းထား သော နေရာဌာနကိုပါ တစ်ပြိုင်တည်း သိရှိခဲ့ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုမှတ်တမ်းအား အနည်းငယ် ပြုပြင်လျက် ယခုပင် ရေးသားဖော်ပြရ ပေတော့အံ့။ ဤသည်ပင်လျှင် "မြေပိုင်ရှင်ကြီးဦးဘိုးလွန်းနှင့် ကမ္ဘီရ ဆေးရိုးကျီးပေါင်း" ဟူသော ဝတ္ထု ဖြစ်ပေတော့သည်တကား။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်

မောင်စိန်စမ်း (ကော့တယ်)

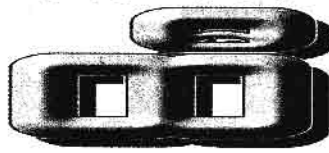
ဇန်နဝါရီလတွင်ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်
ဘာလေထီဆုငွေများနှင့် နီးစပ်ကံထူး
နိုင်ကြစေရန် ၂၊ ၇၊ ၃၊ ၆ ဂဏန်းခြေ
များကို က၊ ဆ၊ ခ၊ ဓ၊ ဋ အက္ခရာ
များနှင့် တွဲဖက်၍ ကံစမ်းပါ။

ဂဏန်းတူ အပူးအထပ်အလိုရှိပါက
၂၊ ၇၊ ၃၊ ၆ ဂဏန်းများ နှစ်လုံး
အထက်ပါရှိသော ထိလက်မှတ်ကို
ရွေးချယ်သင့်ပါသည်။

မိမိတို့၏ မွေးလရာသီအလိုက်
ကံအခွင့်အလမ်းများကို ဇယားတွင်
ကြည့်ပါ။

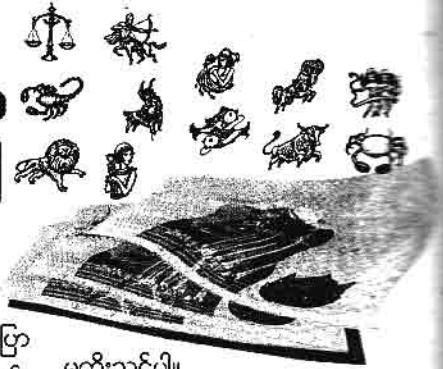
* * *

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင်

သင်္ကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

မွေးသူတို့သည် (၆)ဂဏန်း၊ အပြာ
ရောင် အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်၊
စနေနေ့၊ ချဉ်သောအရသာ၊ စိန်
ကျောက်မျက်များက ကံကောင်းလာတ်
ပွင့်စေလိမ့်မည်။

မထိုးသင့်ပါ။

ဤလတွင် ထိကံထူးနိုင်ကြသူတို့
မှာ သောကြာသားသမီးများ ဖြစ်ကြ
သည်။

ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်
တည်ရာအရ ရွေးချယ်လိုပါက...

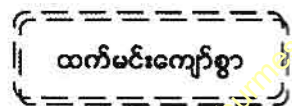
လေကောင်းလေသန့် ရရှိသော
နေရာ၊ လမ်းမကျယ်ကြီးနံဘေး
ကွက်လပ် လွင်ပြင်ကျယ်အတွင်း
အပန်းဖြေ ပန်းခြံအနီး၊ တရားနဲ့
ရဲစခန်းများအနီး၊ တောင်ကုန်းထိပ်
အနီး သစ်ကြီးဝါကြီးများအောက်
စသည်တို့၌ ဖွင့်လှစ်သော ထီဆိုင်
များ၊ ရွှေလျားနေသော တွန်းလှည်း
ကား စသည်ဖြင့် ရောင်းချသော
ဆိုင်များ၌ ကံစမ်းသင့်ပါသည်။

ထိကံမြင့်ယတြာပြုလိုပါက...

အဝါကို အထက်ဆောင်၍
ပန်းရောင်ကို နင်းကြမ်းပြုပါ။ ဥပမာ
ပန်းရောင်လွှမ်းသော ဖိနပ်ခြေနင်း
ကိုစီး၍ ထီး၊ ခေါင်းစည်းပုဝါ၊ ဆံညစ်
စသည် အထက်ပိုင်း အသုံး
အဆောင်တွင် အဝါရောင် အား
ကောင်း လွှမ်းမိုးစေရပါသည်။

ထီဆွကြီးများ

ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

မွေးလရာသီ	ပုဂံ	အရောင်	အရပ်	လာတ်ပွင့် နေ့	ပြင် အပြင်	ကျောက် မျက်	စပ်တူ ထိုးရန်	ရှောင်ရန်
မိဿရာသီ ဖတ်၂၃ပျီ၂၃	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါ သားသမီး	စနေ သားသမီး
ပြိုင်ရာသီ ပျီ၂၃ပေ၂၃	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	ခါး	သွတ္တ	သောကြာ သားသမီး	တနင်္လာ သားသမီး
ပေထွန်းရာသီ ပေ၂၃ပွန်၂၃	၉	ဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ကျောက်	ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး	ကြာသပတေး သားသမီး
ကရုဏာရာသီ ဇွန်၂၃ပု၂၃	၇	နက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး	သောကြာ သားသမီး
သီဟိုဠ်ရာသီ ပု၂၃ပု၂၃	၀	နက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး	သောကြာ သားသမီး
ကန်ရာသီ ဩပြာမတ်၂၃	၅	ဝါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ချိုထိပ်	ဥသပတေး	တနင်္လာ သားသမီး	တနင်္လာ သားသမီး
တူရာသီ မတ်၂၃အောက်၂၃	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	ခါး	သွတ္တ	သောကြာ သားသမီး	တနင်္လာ သားသမီး
မြို့ရွာရာသီ အောက်၂၃ပုနီ၂၃	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါ သားသမီး	စနေ သားသမီး
မုနရာသီ နီ၂၃ပုဒီ၂၃	၈	ပြောက်ကျား	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုပ်ထိုး	ဂေါ်စိတ်	စနေ သားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး
ပတာရာသီ ဒီ၂၃ပုဖန်၂၃	၂	ဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ပုလဲ	ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး	ကြာသပတေး သားသမီး
ကံရာသီ ဖန်၂၃ပုဖေ၀၈	၁	နီ	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး သားသမီး	အင်္ဂါ သားသမီး
မိန်ရာသီ ဖေ၀၉ပုဖတ်၂၃	၄	စိမ်း	မြောက်	တနင်္လာ	ရာသော	မြ	တနင်္လာ သားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

ဥပမာ။ ။ မိဿရာသီဖွား (မတ်လ
-၂၁ ရက်မှ ၀၉-၂၀ရက် အတွင်း၊
၂၂၄ နက္ခတ္တရာောင်ခြေဗဟုဇင်း

စပ်တူထိုးလိုလျှင် အင်္ဂါသားသမီး
နှင့် ကံစမ်းပါ။ စနေသားသမီးနှင့် စပ်တူ

ကျွန်တော်နှင့်

သာဓုကန် ဝေပီတော်

ဂိုဏ်း
(ကျောက်တန်း)

မွေးချင်းရှစ်ယောက် ရှိသည့်အနက် ကျွန်တော်က အထွေးဆုံးလေ။ ဒါကြောင့် မိဘနှစ်ပါးကရော အစ်ကို၊ အစ်မတွေကပါ အထူးချစ်ခင်ကြသည်။ တစ်အိမ်လုံးရှိ မိသားစုကို ဗိုလ်ကျ သောကြောင့် ကျွန်တော့်နာမည်ကိုပင် “ဘိုဘို” ဟု ခေါ်သည်။

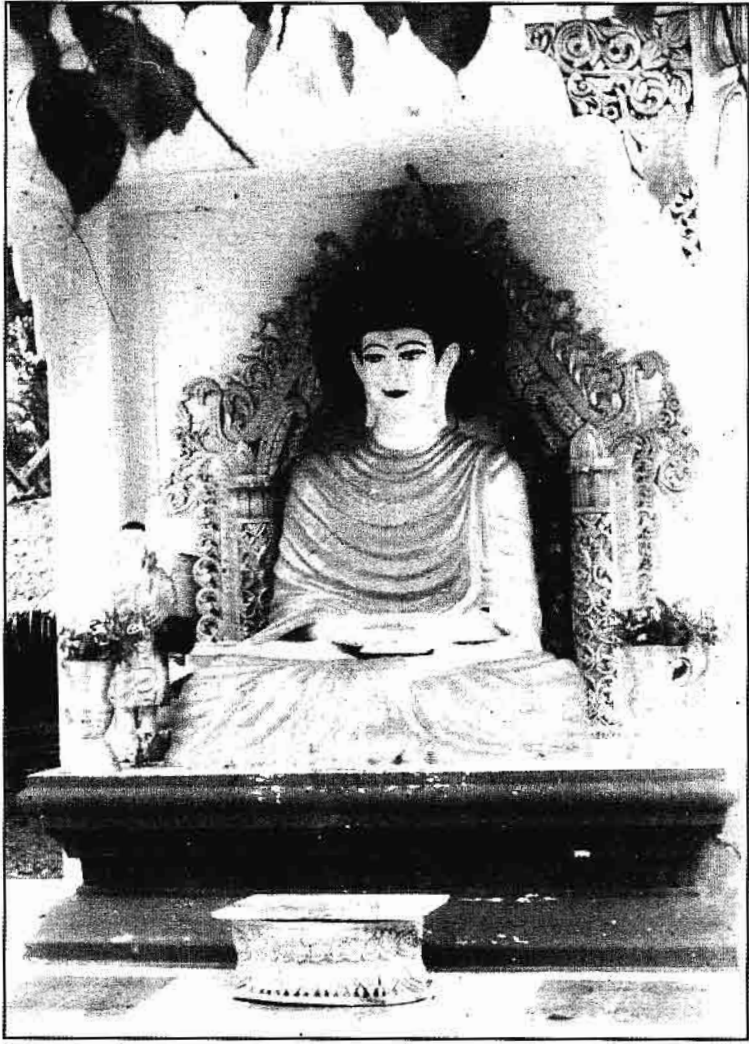
သို့သော် ကံတရားက ကျွန်တော့် အပေါ် လုံးဝ ညှာတာခြင်း မရှိပါ။ အကြောင်းမှာ မိဘများအနေနှင့် ကျွန်တော့်ကို မွေးပြီးကတည်းက စီးပွား ဘိုးတက်လာသည် မှန်သော်လည်း ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ်က ကိုယ့်ဆယ့် ခြောက်ပါး ဝေဒနာများကို လက်ခံ သိမ့်ရာ ဝိုဒေါင်ကြီးတစ်ခုအလား ချွန်နာ ပါတေး ဖြစ်လွန်းလှသောကြောင့် ဖြစ် သည်။

တစ်ခါတစ်ခါ မျက်ရည်ဝဲလျက် မမေမက မချီတင်က ပြောရှာသည်။

‘သားလေးရယ်... ငါ့သားလေး ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာတွေ ပျောက်သွား မယ်ဆိုရင် မေမေတို့မှာရှိတဲ့ စည်းစိမ် ဥစ္စာတွေ ကုန်ချင်သလောက် ကုန်ပါ ဝေ မနမြော့ပါဘူးကွယ်’

မကြီးကလည်း ပြောသည်။

‘မောင်လေး ဘိုဘိုရယ်... ငါ့မောင် သားရဲ့ ရောဂါကို ပျောက်ကင်းအောင် ဆေးကိုင်တဲ့ ဆရာရှိရင် မမကြီး သဘက်လုံး ကျွန်ခံရင် ခံရပါစေ အဲဒီ ဆေးရဲ့ကျေးဇူးကို ရာသက်ပန် ဆပ်မှာ

▲ ထောပိတ်ခါ အကျွတ်ကို ရုပ်ပွားတော်

ပါ’
ဒီလို စကားမျိုးကို ကြားရသည့် အခါတိုင်း ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မျက်ရည်ကျမိသလို အိမ်သားအားလုံး လည်း ထပ်တူထပ်မျှ မျက်ရည်ကျကြ ရပါသည်။

ချွန်နာပါတေးနိုင်လှသော ကျွန်တော့် အသက်တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် အရောက်မှာ ထူးထူးခြားခြားတစ်ခု ထပ်မံ ဖြစ်ပွား ပြန်သည်မှာ လုံးဝ အစာစားချင်စိတ် မရှိခြင်းပင်တည်း။ အစာကို မြင်သည့် နှင့် ပျို့တက်လာသည်။ အန်ချင်စိတ်

ပေါက်လာသည်။ အခြား ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေ ထမင်းစားသည်ကိုပင် မကြည့်ချင် မမြင်ချင်။

ဤသို့ဖြင့်ပင် အစာမစားဘဲ အသက်ရှင်သန်နေသည်မှာ တစ်လ ကျော်၍ နှစ်လအတွင်းသို့ ချင်းနင်း ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုရချေမည်။

နေ့စဉ်လိုလို တွေတွေငေးငေးနှင့် စိတ်ကယောက်ကယက် ဖြစ်ကာ အိပ်ရာထဲမှာသာ အချိန်ကုန်ခဲ့ရသည်။ ထိုမှ နေ့ကလေးတစ်နေ့တွင် ဖြစ်သည်။ ဖေဖေနှင့် မေမေက မိသားစု ဆရာဝန် ကိုခေါ်ရန် ကားနှင့် ထွက်သွားခိုက် ကျွန်တော် မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွား သည်။

‘လူကလေး... လူကလေး... ဖင်း လမ်း လျှောက်ရမယ်၊ လမ်းမှာ မင်းကို ကူညီမယ် သူ တွေ့လိမ့်မယ်’

အိပ်ပျော်နေခိုက် ကျွန်တော်နားထဲ တွင် အဘိုးအိုတစ်ဦး၏ လေသံကို အတိုင်းသား ကြားလိုက်ရပြီးနောက် ချက်ချင်းလိုလို ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးလာရ သည်။

ကျွန်တော်တို့အိမ်တွင် အဘိုးအို ဆို၍ တစ်ဦးတစ်လေမျှ မရှိပါ။ ပြီး... ရုတ်တရက် အားရှိန်တစ်ခုက ကျွန်တော် ရင်ထဲ တိုးဝေဝင်ရောက်လာသကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရပြီးနောက် လမ်းလျှောက် ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် အိပ်ရာပေါ် မှ ငေါက်ခနဲ ထလိုက်သည်။

‘အလို...အလို... မမကြီးရေ ဒီမှာ ညီလေးဘိုဘို အိပ်ရာပေါ်က ထပြီး လမ်းလျှောက်မလို့ လုပ်နေတယ်’

‘ဟင်...ဟုတ်လား၊ ကိုလတ် ဒီ... ဒီလိုဆို မောင်လေး နေကောင်းပြီပေါ့ နော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာဟယ်’

အစ်ကိုလတ်နှင့် မမကြီးတို့က ကျွန်တော်အနီးသို့ အပြေးရောက်လာ

ထူးခြားချိုလ် ထပ်ပြခဲ့သော တနင်္လာဘုရား

ကာ ဝမ်းပန်းတသာ ပြောကြသည်။ ကျွန်တော်က...

‘မမကြီးနဲ့ ကိုလတ် ကျွန်တော် လယ်ကွင်းတွေဘက် လမ်းလျှောက် ချင်တယ်ဗျာ’

မမကြီးက မျက်လုံးပြူးလျက်... ‘ဖြစ်ပါ့မလား မောင်လေးရယ်... မူးဝေပြီး လမ်းမှာ လဲကျမဖြစ် ခက်နေပါ့ မယ်’

‘စိတ်ချပါ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး’

ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော်က ဇွတ် ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်က လမ်းမကြီးမှတစ်ဆင့် လယ်ကွင်း စိမ်းစိမ်းတွေကို ကြည့်လျက် တရွေ့ရွေ့ လျှောက်လာခဲ့ရာ အိမ်နှင့် တော်တော် ဝေးသည့် နေရာထိ ရောက်လာခဲ့ သည်။

ထိုအခိုက် ကျွန်တော်နှင့် မျက်နှာ ချင်းဆိုင်မှ လျှောက်လာသော ဖိုးသူ တော်ကြီးတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရပြီး လျှင် ကျွန်တော်နှင့် နီးလာသည့်အခါ ဖိုးသူတော်ကြီးက တစ်ယောက်တည်း ပြော သကဲ့သို့ ရေရွတ်လျက်ရှိသည်။

‘အန္တရာယ်ကင်းချင်ရင် စက်ကြီးတစ်ဆင့် သုံးပါးထောက်ရွတ်၊ နောက်ပျောက်ကင်းချင် ရင် သာဓကန်ခေတီတော်ကို သုံးကြိမ်တင် သွားဖူး ဒါ...ဒါပဲ’

‘အလို...အလို...’

ဖိုးသူတော်ကြီး ရေရွတ်သံမှာ ကျွန်တော်ကိုပင် ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ် မည်ဟု ကျွန်တော်ရင်ထဲမှ အလိုလို မှတ်ယူလိုက်မိသည်မှာ အထူးပင် အံ့ဩစရာ ဖြစ်နေပေတော့၏။ ဖိုးသူ တော်ကြီး၏အသံမှာ ကျွန်တော်နားထဲ မှာသာမကပါ ရင်ထဲအထိ စွဲနေသည် ဟု ဆိုရပေမည်။

အိမ်ရောက်သည်နှင့် အထူးအံ့ဩ နေကြသော ဆရာဝန်နှင့် မိဘ ညီအစ်ကို မောင်နှမများအား စက်ကြီး တစ်ဆယ့်သုံးပါးဂါထာကို ရအောင် ရှာပေးရန် ပြောရာ မေမေက...

‘အမယ်လေး သားရယ်...ဘုရားထံ ပေါ်က ဘုရားရှိခိုးစာအုပ်မှာ အဆင့် သင့်ရှိပါတယ်’

စာအုပ်ရသောအခါ ကျွန်တော်က စက်ကြီးတစ်ဆယ့်သုံးပါး ဂါထာကို

မနားမနေ ရွတ်ဖတ်တော့သည်။ အိပ်ရာ
ဝင်သည်အထိ ရွတ်သည်။ ထိုအခါ
ခံစားနေရသော ရောဂါများ လွင့်စဉ်
သွားသကဲ့သို့ အေးမြချမ်းသာသည့်
စိတ်အစဉ် ဖြစ်တည်လာခဲ့သည်။

နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် မိဘနှစ်ပါး
အား ကျွန်တော်၏ ထူးခြားဖြစ်စဉ်ကို
ပြောပြရာ ဖေဖေက...

'အို...ဒီလိုကိုး၊ သားလေးအဖြစ်က
ပြောမယုံနိုင်ပါပဲ။ ကဲ...ကဲ...လှူဖွယ်
ဝတ္ထုတွေ ဝယ်ကြကွယ်၊ စိုးသူတော်
ကြီးပြောတဲ့ စကားအတိုင်း ဧည့်သည်သာ
မြို့နယ်မှာရှိတဲ့ သာဓကန်စေတီတော်
ကို သွားကြမယ်။ အပြန်ကျရင် ဖေဖေ
မိတ်ဆွေစာရေးဆရာ မောင်မောင်အုန်း
တို့အိမ် ဝင်လည်ကြတာပေါ့'

သို့နှင့် မိသားစုအားလုံး ပျော်တပြုံး
ပြုံးဖြစ်လျက် ကားတစ်စီးနှင့် သာဓ
ကန်စေတီဘက် ထွက်လာခဲ့ကြသည်။
စေတီရင်ပြင် ရောက်သည်နှင့်
ဘန်ဆောင်းတစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်ကာ
နိဗ္ဗိဒ္ဓဆုတောင်းသည်။

'အရှင်ဘုရား... ယနေ့ ယခုအချိန်မှစ၍
တပည့်တော်၌ စွဲကပ်လျက်ရှိသော ရောဂါ
ဒေဒနာဆိုးများအားလုံး ပိန်းကြာရွက်ပေါ်
အမှတ်သကဲ့သို့ လျော့ကျပျောက်ကင်းပါ
စေသား'

ကျွန်တော့်ဆုတောင်းမှု အဆုံးတွင်
သည်သို့ဖြစ်သည်မသိအောင်ပင် လေ
နှင်း တဟူးဟူး တိုက်ခတ်လာသည်။
ထို့နောက် လေထဲမှ အသံတစ်သံကို
ကျွန်တော်နားထဲမှ ခပ်သဲ့သဲ့ ကြားနေ
သည်ဟု ထင်သည်။

'အောင်ပြီ...အောင်ပြီ...အောင်ပြီ'
ကျွန်တော်ရင်ထဲမှာ အထူးပေါ့ပါး
သည်။ ကျွန်တော်က ကြည်လင်
လှူလျက်ရှိသည့် သာဓကန်ကြီးကို

ကြည်ကြည်နူးနူး ကြည့်နေမိသည်။
အမှန်စင်စစ် သမိုင်းဝင် သာဓကန်
စေတီတော်ကြီးသည် ကျွန်တော်၏
ကျေးဇူးရှင်အစစ်အမှန် မဟုတ်ပါလား။

စာရေးဆရာ ဦးမောင်မောင်အုန်း
အိမ် ရောက်သောအခါ ဖေဖေက
ကျွန်တော့် အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြရာ
ဦးမောင်မောင်အုန်းက...

'ကျုပ်လဲ ထူးဆန်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်
တွေကို ဝတ္ထုသဖွယ် တန်ဆာဆင်ပြီး
ရေးနေတဲ့ စာရေးဆရာတစ်ယောက်ပါ
ကိုမင်းအောင်ရာ၊ ခင်ဗျားသားလေး
ဘိုဘိုရဲ့ အဖြစ်လောက် ဆန်းတာတော့
ကြားကို မကြားဘူးတာ အမှန်ပဲ'

ဟု မှတ်ချက်ချသည်။
ဖေဖေက ခေါင်းညိတ်လျက် ပြန်
ပြောသည်။

'ဟုတ်ပါ။ ဆေးခန်းပိုင်း အဆက်များများ
ရောက် ဆရာဝန်အမျိုးမျိုးနဲ့ ကုတဲ့အပြင်
ဆေးပေါင်းလဲ စုံလျှင်၊ မထူးဘဲ လက်
လျှော့ရတော့မယ် အနေအထားမျိုးမှာ
အခုလို ထူးထူးခြားခြား သက်သာကျန်းမာ
လာတယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်နဲ့တကွ
မိသားစုအားလုံး မယုံနိုင်အောင် အံ့ဩရ
သလို သားလေးအတွက် အထူးစမ်းသပ်
ကြတာ အမှန်ပဲ'

သာဓကန်စေတီတော်ကို သုံးကြိမ်
ဖူးပြီး၍ အိမ်ပြန်အရောက်တွင် ထူးခြား
မှုတစ်ခု ထပ်မံ ဖြစ်ပွားပြန်တော့သည်။
အိမ်ရောက်သည်နှင့် ကျွန်တော်
ရုတ်တရက် သတိလစ်သွားခြင်းဖြစ်
သည်။ သတိလစ်သည် ဆိုသော်လည်း
ကျွန်တော်နားထဲမှာ အသံတစ်သံကို
သံသဲကွဲကွဲ ကြားနေရသည်ထင်သည်။

'လူကလေး... မင်းမသေ့နို့နို့ သေလို
မဖြစ်သေးဘူး သာသနာပြုပို့ ကျွန်သေး
တယ်၊ ဖိစာတွေကို လုပ်ကျွေးရဦးမယ်'

ကျွန်တော် ဖျတ်ခနဲ သတိရလာ
သည်။ သတိရလာသောအခါ
ကျွန်တော် သိပ်မောနေသောကြောင့်
မျက်စိများ မှိတ်ထားလိုက်သည်။

ထိုစဉ် ကျွန်တော့်ရင်ထဲ၌ အပြင်း
အထန် ပူလောင်မှု ဖြစ်လာလျက်
အဖြူရောင် အလင်းတန်းကြီးတစ်ခု
တိုးထွက်လာကာ 'ငါ...ငါ...မင်းကို
ဒုက္ခမပေးတော့ပါဘူး။ အားလုံးကို
နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်' ဟူသော အသံ
ကြီးကို နားထဲမှ ကြားလိုက်ရလျက်
ထိုအဖြူရောင် အလင်းတန်းကြီးက
အိမ်ခေါင်မိုးကို ဖောက်ထွက် ပျောက်
ကွယ်သွားတော့သည်။

ပြီးလျှင် ခွန်အားများ အလိုလို
ပြည့်ဖြိုးလာကာ လူကောင်းတစ်
ယောက်အလား ဘာမှ မဖြစ်သကဲ့သို့
ရှိနေရသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ကျွန်တော် ကျန်းမာ
ပကတိရှိကာ မည်သည့်ရောဂါမျှ
ကပ်ငြိခြင်း မရှိတော့ပေ။ ယခုတော့
မိသားစုအပေါ် ကျွန်တော် ဗိုလ်မကျ
တော့ပါ။ မိနှစ်ပါးကိုလည်း ရိုဂိုသေသေ
ဆက်ဆံပါသည်။ ဘာသာရေးကို အထူး
အလေးပေး လိုက်စားသည်။ အားလပ်
သည်အခါတိုင်း ဧည့်သည်သာမြို့နယ်ရှိ
သမိုင်းဝင် သာဓကန်စေတီတွင် ပုတီး
သွားစိပ်လေ့ ရှိသည်။

တစ်ခါတစ်ခါ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိ
သည်။ ကျွန်တော့် ထူးခြားဖြစ်စဉ်တွေ
က မယုံနိုင်ဖွယ်ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်နှင့်
သာဓကန်စေတီတော်သည် ဘဝ
ဟောင်းမှ ပဋ္ဌာန်းဆက်ပေလော
ဟူ၍...။

ကိုကိုအောင်(ကျောက်တန်း)

ကိုယ်ပြုသည့်ကံ ဝဲ့တင်သံ

ကိုယ့်ထံပြန်လာ

စာရေးသူတို့ မေမေက ဆုံးမဖူး
တယ်။

'သမီး သူများကို မနာလိုဖို့နဲ့ သူများ
အကြောင်း မကောင်းပြောနဲ့ ကိုယ့်ကို
ကိုက်ခိုက်လာရင်လဲ သည်းခံရမယ်'

လို့ ပြောဆိုဆုံးမရာ စာရေးသူက
ငယ်သေးတော့ မိခင်ပြောတဲ့ သည်းခံ
ခြင်းတရားကို နားထဲ လုံးဝ မဝင်ပါ။

ကိုယ့်အပေါ် အညွန့်စကားပြောရင်
ကိုယ်က ဆယ်ခွန်းလောက် ပြန်ပြော

၂၂၈ နက္ခတ္တဇရာင်မြို့စံမဂ္ဂဇင်း

ပုဒ်မာ

အောက်လမ်းပညာရပ်များကို

ကိုယ်တွေ့ ကြုံရပါသည်

ချင်တာ ဝါးစပ်ကို ယားနေတာပဲ။
သို့ပါသော်လဲ မိခင်ရဲ့ သွန်သင်မှု
ကြောင့် ပြန်လည်ပြောဆိုခြင်း မပြုဘဲ
သည်းခံလာရတာတွေ များလာပါတော့
တယ်။

သည်းခံရတာကို ကိုယ်က ရှုံးတယ်
ထင်ရပေမယ့် ကိုယ်က အနိုင်ရတာပါ။

ကိုယ့်အပေါ် မနာလိုသူတွေက
ပူလောင်မှန်းမသိ ပူလောင်နေကြ
တယ်။ ကိုယ်က ဘာမှမဖြစ်သလို
အေးချမ်းနေပါတော့တယ်။

အသက်အရွယ် ကြီးလာတာနဲ့
မိခင်ရဲ့ ဆုံးမစကားတွေဟာ အ
တွေ့ပါပဲ။ မိဘရဲ့ သွန်သင်မှုကြောင့်

တရားဓမ္မလိုက်နာကျင့်သုံးမှု၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ကိုးကွယ်မှုအစ တရား ဘာဝနာပွားများမှုကိုပါ သွန်သင် ညွှန်ကြားပြသပေးတာမို့ မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်တော့ဘဲ မြတ်ဗုဒ္ဓ ရဲ့ တရားစစ်များ နာယူခြင်း၊ တရားများ အားထုတ်ခြင်းဖြင့် အေးချမ်းသော ဘဝများရရှိကာ ကောင်းမှုဆောင်ပြီး မကောင်းမှု အကုသိုလ်များကို ပယ် သတ်နိုင်ပါတော့တယ်။

အသက်အရွယ်ကလဲ (၃၀)အတွင်း မို့ ဘဝပေါင်းစုံကို သိမြင်ဖြတ်ကျော် လွှားကာ ဘဝရဲ့ အေးချမ်းသာယာမှု တရားရှာခြင်း၊ တရားဘာဝနာ အား ထုတ်ခြင်းဖြင့် အချိန်တွေ ကုန်လွန်ခဲ့ပါ တော့တယ်။

ကိုယ်မိသားစုများနဲ့ နွေးထွေးစွာ အေးအေးချမ်းချမ်းဘဝလေးနဲ့ ပျော်မွေ့ နေပါတော့တယ်။ သို့ပါသော်လဲ ကိုယ့်မိသားစု ဘဝအပူအပင် မရှိသော် ငြားလဲ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေများရဲ့ အပူများ ရှိလာရင် အပူကူးစမြဲပါ။

မေမျှော်လင့်သော နေ့တစ်နေ့

စာရေးသူ ညနေအချိန်ပိုင်း တရား အားထုတ်နေစဉ် ညီမက မွေးသော တူမ မနိုင် အရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့ ငိုယို ကာ...

'သမီးကို ကယ်ပါဦး' လို့ ပြောပါတယ်။
စာရေးသူက...
'ဟဲ့... တူမလေး ဘာတွေဖြစ်နေ တာလဲ'
လို့ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်ပြီး မနိုင် ကို မေးရာ...
'အန်တီရယ်... သမီး အထည်ဆိုင် ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် ရှာဖွေ ငေးသောက်တာ အန်တီ သိပါတယ်။

သမီးရဲ့ကလေးတွေ ပညာရေးအတွက် ကြိုးစားရှာဖွေနေတာ အန်တီ သိပါ တယ်။

သမီးက အပြောချိုပြီး ရောင်းအား ကောင်းနေတော့ ဆိုင်ဘေးနားရှိတဲ့ သူက သမီးကို မနာလိုဘူး။ ဈေးရောင်း ကောင်းနေရင် စောင်းချိတ်ပြောတယ်။ သမီးဖောက်သည်တွေကိုလဲ သူ့ဘက် ဝယ်အောင် ဆွယ်ပြီး ဇွတ်ခေါ် ဇွတ် ရောင်းတယ်။

ဒါတင်မကဘူး သမီးရဲ့ဆိုင်ထဲကို မဖွယ်ရာ အင်းတွေ ဆိုင်ထဲပစ်ထား တယ်။ ဘယ်အချိန် ပစ်ထားမှန်းမသိ ဘူး။ ဆိုင်ရှေ့မှာလဲ မြေတွေ ပွနေတာနဲ့ ရှာကြည့်လိုက်တော့ အင်းမြှုပ်ထားတာ တွေ့ရတယ်။

သမီး ဘာလုပ်ရမလဲဟင်၊ အင်း တွေကတည်းက ဈေးရောင်းမကောင်း တော့ဘူး။ စိတ်ညစ်လိုက်တာ အရမ်းပဲ အန်တီကို ရင်ဖွင့်တာပါ'

လို့ပြောပါတယ်။ ဒါပြင်...
'သမီးကို အောက်လမ်းနဲ့ လုပ်ထား တာလားဟင် ဟုတ်လား အန်တီ'
'သမီးရယ်... ဥပုဒ်နဲ့ပဲပါနဲ့ ကိုယ့်မှာ အားကျီးစရာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရှိနေ တာပဲ။ ဘုရား၊ တရား အလုပ်ကိုသာ လုပ်ပါ။ ယေဘုယျားပျားပျားပါ။ အပူမသီးပါနဲ့။ အောက်လမ်းခေတ်တွေ ကုန်နေပြီ။

အောက်လမ်းလုပ်တဲ့သူ ရှိမှာမဟုတ်တော့ ပါဘူး။ သမီးပင်ပါနဲ့။ တွေ့တဲ့ အင်းကိုလဲ အေးချမ်းပါစေလို့ ဆုတောင်းပြီး ရေထဲ လွှင့်ပစ်ပါ။

ဆိုင်ကိုလဲ ပရိတ်ရောက်ဖုန်းပြီး ပဌာန်း အသနာထော်ကြီး ရွတ်ဖတ်ပါ။ ကိုယ့်မှာ ဘုရား၊ တရား ရှိတာမို့ ဖိတ်အေးအေးထားပါ။ တစ်ဖက်လူကို ဖုန်းစိတ် လုံးဝထားပါနဲ့ လို့ ဆုံးမသွန်သင်လိုက်ပါတယ်။ တူမလေး အဆင်ပြေတယ် ထင်ပါ ရဲ့။ အဒေါ်ထံ မလာတော့ပါ။ စာရေးသူ လဲ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဘုရားရှိခိုး၊ တရား အားထုတ်၊ သတ္တဝါများ မေတ္တာပို့ရင်း အချိန်တွေ ကုန်လွန်လို့ လာပါတော့ တယ်။

ထူးခြားသောနေ့

တူမ မနိုင် မထင်မှတ်ဘဲ ရောက် လာပါတယ်။

'သမီး အဆင်ပြေရဲ့လား' လို့မေးရာ ပြုံးတစ်လှည့်၊ မဲတစ် လှည့် မျက်နှာလေးဖြင့်...

'အန်တီရေ မပြေတပြေပါပဲ။ ပရိတ် ရေ ဖျန်းတဲ့နေ့ဆို ဈေးရောင်းကောင်း ပြီး ပရိတ်ရေဖျန်းဖို့ မမှေ့သွားတဲ့နေ့ဆို ရင် လုံးဝ ဈေးရောင်းမကောင်းပါဘူး။ သမီးစိတ်ထဲမှာလဲ လေးနေသလိုပဲ ပြောမပြေတတ်ဘူး။

သမီးဆိုင်ကို ဆရာကြီးဦးညိုဆိုတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်လာတယ်။ **"နင်တို့ အဆင်မပြေဘူးမို့လား၊ နင်နဲ့ ပဌာန်း ဆက်ပါတဲ့ ငါ့ရဲ့ အထက်ဆရာကြီးက ငါ့မြေးထံသွားစမ်း။ ငါ့မြေးကွ ရောက် တော့မယ် မင်းသွားကယ်ပါ ပြောလို့ လာရခြင်းဖြစ်တယ်"** လို့ ပြောပြပါ တယ်။

အဲဒီမှာ သမီးလဲ အဲဒီဆရာကြီးကို မသိတာမို့ ဒါကြောင့် ဆရာကြီးကို

ဘာမှ မပြောခဲ့ဘဲ အန်တီထံ ပြေးလာ တာပါ။ သမီး ဘာလုပ်ရမလဲဟင်၊ ဆရာကြီး ဦးညိုက ဘုန်းကြီးကျောင်း မှာ တည်းခိုကြောင်း သမီးကို ပြောပါတယ်။

“ဒီလိုဆိုရင် ဆရာကြီးကို ပင့်ခဲ့ပါ။ ခုခေတ်က ညာစားတဲ့သူတွေ ပေါတာမို့ ယုံကြည်လို့ ရတာမဟုတ်ဘူး”

လို့ မနင်ကို ပြောလိုက်ရာ တူမက...

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဆရာကြီးကို အန်တီထံ ခေါ်လာပါမယ်’

လို့ ပြောပါတယ်။

စာရေးသူက ဘာသာတရားလိုက် စားသူမို့ အောက်လမ်းတွေကို မယုံ ကြည်ချင်ပါ။ ဒါပေမယ့် ဘာတွေများ ဖြစ်လာမှာလဲလို့ စိတ်ထဲက ထင်နေ မိပါတယ်။

ဆရာကြီး ရောက်လာသောနေ့

တူမလေးက ဆရာကြီးကို ပင့်လာ ပြီး စာရေးသူထံ ရောက်လာပါတယ်။ စာရေးသူက အကဲခတ်ကြည့်ရာ ဥပမာ ရုပ်ကောင်းခြင်း၊ အသံဩဇာပြည့်စုံ ခြင်း၊ ညာစားမယ့်ရုပ် မပေါက်တာကို အကဲခတ်မိပါတယ်။

ဆရာကြီးဦးညိုက စာရေးသူ ဘုရား ခန်းမှာ ဘုရားကန်တော့ပြီး စာရေးသူ ကို ဦးညိုက တူမရဲ့ အိမ်မှာ အောက် လမ်းနည်းနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ အင်းတွေရှိ ကြောင်း၊ အတတ်မျိုးစုံလုပ်ထား ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

ကျုပ်ရဲ့ဆရာက တူမလေးနဲ့ အရင် ဘဝက ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါလို့ ငါ့မြေးကို မင်း သွားကယ်ရမယ်လို့ အမိန့်ချလို့ လာရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ ဆရာကြီးဦးညိုမှာ မုံရွာနယ်ဘက်က လို့ ပြောပါတယ်။

‘ကဲ...ဒါဖြင့် ယခုပင် တူမလေးအိမ်

သွားရအောင်’

လို့ပြောပြီး စာရေးသူ၊ တူမ၊ ဆရာ ကြီးဦးညိုတို့ တူမလေးအိမ်သို့ သွားကြ ပါတယ်။

စာရေးသူက ဆရာကြီးကို ဘာတွေ များ အောက်လမ်းနဲ့ လုပ်ထားတာလဲ လို့မေးရာ...

‘အစုံလုပ်တာမို့ တူးဖော်ရပါမယ်၊ ကျွန်ုပ် အာရုံရပါတယ်၊ တူမခွင့်ပြုပါ’

လို့ ပြောပြီး တူမရဲ့ အိမ်ရှေ့ တမာ ပင်ခြေရင်းမှာ စတင် တူးဖော်ပါတော့ တယ်။

စတင်တူးဖော်စဉ် ဆရာကြီးက စည်းဝိုင်း ဝိုင်းပါတယ်။ စည်းဝိုင်း အတွင်း မည်သူမျှ မဝင်ရပါ။ မြှုပ်ထား သော ပစ္စည်းများ တူးဖော်စဉ် ခွေးများ အူလာကာ စည်းဝိုင်းနားအထိ ခွေးတွေ ရောက်လာလို့ ဆရာကြီး ခံဆီးနဲ့ ပေါက်လိုက်မှ ခွေးတွေက အဝေးပြေး သွားကြပါတော့တယ်။

တူမရဲ့သားသမီးတွေလဲ နေ မကောင်းကြပါ။ စာရေးသူလဲ မယုံ တစ်ဝက်၊ ယုံတစ်ဝက်ဖြင့် တူးတဲ့နေရာ ကို ကြည့်ရှုရာတွင် အား...လား... လား... ပြောမယ့် ကြံဖူးမှ သိဆိုသလို သစ်သားခေါင်းထဲတွင် တူမရဲ့

ရုပ်ပုံအတိုင်း သစ်သားရုပ်ထုပြီး သစ်သားခေါင်းထဲမှာ လူသေလို လဲလျောင်းနေပါတယ်။ အဲဒီရုပ်ထု ကို မျက်စိနှစ်ဖက်မှာ ပင်းအပ်နှစ် ချောင်း၊ ရင်အုံမှာ ပင်းအပ်နှစ်ချောင်း၊ ဝမ်းမိုက်မှာ ပင်းအပ်တစ်ချောင်း၊ မတော်တဲ့နေရာမှာ ပင်းအပ်တစ် ချောင်း၊ ဒူးနှစ်ဖက်မှာ ပင်းအပ်နှစ် ချောင်း၊ စိုက်ထားတဲ့ အခေါင်းထဲမှ တူမပုံ ရုပ်ထု တွေ့ရှိလိုက်ရတော့ အံ့ဩမှု အခါခါ ဖြစ်လွန်းလို့စကားပင် ပြောနိုင်အား မရှိတော့ပါ။

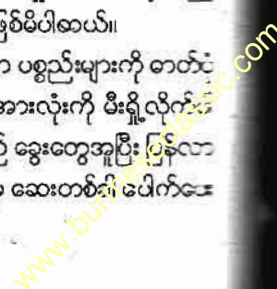
ဒါအပြင် မိုင်းချထားသော စက္ကူပေါ် မှာလဲ အင်းချထားပြီး ပိတ်စတစ်စပေါ် မှာ...

‘မနင် နှစ်ထွက်သွား၊ အရှက်တက်ပွဲဖြစ်စေ မနင်နဲ့ သားသမီးများအားလုံး သေစေ၊ အိမ်ထဲ လက်အောက်ငယ်သားများ နှင်နဲ့အတူ သေစေ၊ လာဘ်များပိတ်ပြီး လုံးစ အထည် ရောင်းကောင်းစေရ ဆင်းရဲပွဲပြုကာပုံစံ လောင်စီးကျပါစေ၊ အပေါင်းအသင်း ပိတ်ဆွေများလဲ အားလုံးသေစေ၊ မနင်တို့နဲ့ ဆက်နွယ်သူများအားလုံး အသေဆုံးနဲ့ သေစေ၊ ပါမှော်ဆရာ၏ အပိန်တော် မှည်သည့်ဆရာမှ တူးဖော်နိုင်ခြင်း မပြုနိုင် စေထာညည်း’

လို့ ပိတ်စပေါ်တွင် ရေးသားပြီး ဆွဲကြိုးချဆံပင်၊ အစိမ်းသေသွေးနဲ့ သင်္ချိုင်းမြေ၊ လမ်းလေးခွက မြေများကို ပိတ်စထဲတွင် ထည့်ထားတာ တွေ့ လိုက်ရပါတယ်။

ဒီတော့မှ “ဪ...အောက်လမ်း ဆိုတာ တကယ်ရှိပါလား” လို့ အံ့ဩ ခြင်းအခါခါ ဖြစ်မိပါစေ။

တွေ့ရှိသော ပစ္စည်းများကို ဓာတ်ခွဲ ရိုက်ထားပြီး အားလုံးကို မီးရှို့လိုက်တာ တယ်။ မီးရှို့စဉ် ခွေးတွေအူပြီး ပြန်လာ လို့ ဆရာကြီးမှ ဆေးတစ်ခါ ပေါက်

ရပါတယ်။

ဆရာကြီးက မကောင်းကြံတဲ့သူကို သိချင်သလားလို့မေးရာ စာရေးသူက...

‘ဆရာကြီး ယသိချင်တော့ပါဘူး။ ပြုလူအသစ်၊ ဖြစ်သူအဟောင်းဆို ဘဝက ဝင်ကြွေရုံလိုသာ အောက်လမ်းအလုပ်ခံရတာပါ။ ဝင်ကြွေရုံရင် ဒီဘဝနဲ့ပဲ ဝင်ကြွေကျေပါစေ။ တူမလေးတို့ မိသားစု အားရနဲ့ ကင်းအောင်သာ ဆောင်ရွက်ပေးပါ။’

လို့ပြောပြီး ဆရာကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဆရာကြီးဦးညိုက တူမလေးကို အမြဲ ရွတ်ရမယ့် ဂါထာ သင်ကြားပေးပါတယ်။ အဲဒီဂါထာမှာ...

သက်တော်မြတ်တော်

အဋ္ဌာနမေတ် ဘိက္ခုဝေ အနုဏာယောယံ ပရုပက္ကမေန တထာဂတံ ဇိဝိတာ ဝေါရောဇယျ။

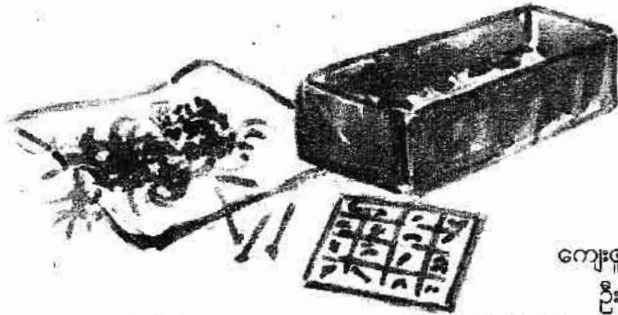
အနုပက္ကမေန ဘိက္ခုဝေ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာဏန္တိ။

တေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္တိ မေ ဟောတု သဗ္ဗဒါး (ဒိဒိအတွက်)

တေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္တိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါး (အများအတွက်)

အဲဒီ ဂါထာကို နေ့စဉ် သက်စေ့ရွတ်ပါ။ မြတ်စွာဘုရား ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှာ စကြိုလျှောက်နေစဉ် ဒေဝဒတ်က ကျောက်တုံးကြီးဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဦးခေါင်းတော်တည့်တည့်သို့ တွန်းချတိုက်ရာ မြတ်စွာဘုရား ဘုန်းကံတော်ကြောင့် အခြားကျောက်တုံးကြီးတစ်ခုက သာဓံရာ တွန်းချလိုက်သော ကျောက်တုံးကြီးပဲ့ကျကာ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဦးခေါင်းတော်ထိသွားပြီး သွေးစိမ်းတည့်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဆက်သွေးမှ လွတ်မြောက်သွား

ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ဦးချကန်တော့

ပါတော့တယ်။ မြတ်ဗုဒ္ဓမှာ သူတစ်ပါး ပယောဂလက်နက်နဲ့ ဘယ်သောအခါမှ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုပါ။ ဒါကြောင့် သမီးလဲ အဲဒီဂါထာကို စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်စေ့ရွတ်ဖတ်ပြီး ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်လဲ ရွတ်ဖတ်ပါ။

ဘုန်းကြီး(၅)ပါးလဲ ပင့်ဖိတ်ပြီး ဆွမ်းကျွေးပါ။ ကမ္မဝါဖတ်ပါ။ ပရိတ်သဲတို့ကို အိမ်မှာလဲ ပက်ဖျန်းသလို ဆိုင်မှာလဲ ပက်ဖျန်းပြီး ပရိတ်ချည်များ ချည်နှောင်ထားပါ။ ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ် ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ မှာကြားပါတယ်။

မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့မှ ယုံကြည်သွားတာမို့ တော်တော်လေးလန့်သွားကာ လူတွေဟာ တော်တော်ကြောက်စရာကောင်းပါလားလို့ တွေးနေမိတော့ပါတယ်။ သစ်ကောက်၊ ဝါးကောက်ကိုသာ မြင်လို့ရပေမယ့် လူတွေ အတွင်းစိတ်ကောက်တာ မမြင်နိုင်ဘူးဆိုတာ သိပ်မှန်တာပါပဲ။

ဘာလို့များ သူတစ်ပါး အကျိုးမဲ့အောင်၊ အကျိုးယုတ်အောင် လုပ်ချင်ရတာလဲနော်။ သူတစ်ပါး ပျက်စီးတော့ကိုယ်က ဘာကိုရတာမို့လို့လဲ အကုသိုလ်ဖြစ်မှာကို မကြောက်ကြံသူတွေဘဲ။ ဒါကြောင့် လူတွေက ကြောက်စရာပါလား။ လူ့အချင်းချင်း မပေါင်းရဲလောက်အောင်ပါပဲ။

ဆရာကြီးကိုလဲ တူမ မနိုင်က

ကျေးဇူးဆင်လိုက်ပါတယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ တူမနဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါတဲ့ ဆရာကြီးကို ကျေးဇူးဆင်လိုက်ပါတယ်။ ဆရာကြီးက ဆုများပေးပြီး သူ့တာဝန် ပြီးဆုံးပြီမို့ ပြန်လည်ကြွသွားပါတယ်။

စာရေးသူလဲ ကိစ္စများပြီးပြီမို့ ကိုယ့်အိမ်ပြန်လာပါတယ်။ တူမအိမ်နဲ့ လဲ ဝေးတာတစ်ကြောင်း၊ နေမကောင်း နေတာတစ်ကြောင်းမို့ တူမထံ မသွားဖြစ်သလို အဆက်အသွယ်လဲ ပြတ်နေပါတော့တယ်။

ဒါပေမယ့် တူမအိမ်မှာ စာရေးသူ ရှိနေစဉ် စာရေးသူက တူမရေမကောင်းတဲ့ပစ္စည်း ရှိစဉ်တုန်းက တူမဘာတွေ ထူးထူးခြားခြား ခံစားရလဲလို့ မေးမြန်းရာတွင်...

‘အန်တီရယ် တူမ စိတ်တွေလေးနုတယ်။ ကလေးတွေလဲ ခဏခဏ ဖျားတယ်။ အဖော်နှစ်ယောက်က လက်ကျိုးတယ်။ ပီတာကလဲ ဝါယာရှေ့ဖြစ်တယ်။ ဈေးလဲ လုံးဝရောင်းမကောင်းဘူး။ ဈေးဦးမပေါက်လို့ ငွေအခက်အခဲ ဖြစ်ရတယ် အန်တီ’ လို့ ပြောပြပါတယ်။ ခုမှပဲ စိတ်ရှင်းသွားကြောင်း ပြောပါတယ်။

‘အန်တီ ဘုရားတရား စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်ခိုင်းလို့ သမီးတို့ ဒုက္ခ သိပ်မဖြစ်ဘဲ ကယ်မယ့်သူ ပေါ်လာတာပါ။ အန်တီ ကျေးဇူးကြောင့်ပါ။ ဘုရားကိုးကွယ်ပါက ဘုရားက ကယ်တယ်ဆိုတာ မှန်တယ်နော် အန်တီ’

'အေးပေါ့ သမီးရယ်၊ ကိုယ်က ဘယ်သူမှ မနာလိုစိတ်မမွှေးနဲ့ စိတ်ရင်း ကောင်းကောင်းထားရင် ဘေးရန်ကင်း ပါတယ် သမီး။ သမီးကို မကောင်းကြံ သူကို အပြစ်မဖို့နဲ့နော်။ ဝဋ်ကြွေးရိုလို့ ခံရတယ်မှတ်ပါ။

သမီးကို မကောင်းကြံသူကို မေတ္တာ ပို့ပေးပါ။ မေတ္တာသုတ်(၉)ခေါက် ရွတ်ပါ။ သမီးကို မကောင်းကြံသူရဲ့ မျက်နှာ ပြုံးလာအောင် ကြည့်ပြီး မေတ္တာသုတ် ရွတ်ပါသမီး။ မေတ္တာဆိုတာ ရောင်ပြန် အပ်ပါတယ်။

သူ့အပေါ် မုန်းတီးစိတ် မထားရဘူး။ သူ့အကုသိုလ်ကို ကိုယ်က ဘာမှ အကုသိုလ် ပြန်မလုပ်ရဘူးနော်'

လို့ ဆုံးမပါတယ်။

'အကုသိုလ်လုပ်တဲ့သူဟာ သူပဲ ပြန်ခံရတာသမီးရဲ့။ ဒီဘဝတင် မကဘဲ သံသရာပါ ခံရမှာမို့ သမီး အကုသိုလ် လုံးဝ မလုပ်ရဘူးနော်'

လို့ ဆုံးမရင်း ပြန်လာပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ရာသီပြောင်းလို့ နှစ်တွေလဲ ပြောင်းခဲ့ပြီ။ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ကျော် လွန်လို့ လာပြီ။ တူမ မနိုင်လဲ အဆင်ပြေတယ် ထင်ပါရဲ့။ အဒေါ်ထံ မလာတော့ပါ။

မမျှော်လင့်သော နေ့တစ်နေ့ တူမ မနိုင် ထူးထူးခြားခြား ပေါက်လာပြီး အဒေါ်ကို လာကန်တော့တာပါဆိုပြီး ပါတိတ်တစ်ထည်၊ မုန့်တစ်ပုံး၊ ငွေ (၁၀၀၀)ကျပ် လာကန်တော့ပါတယ်။

'အန်တီ ဆုံးမတာ မှန်လိုက်တာ။ အန်တီ ဆုံးမသွန်သင်တဲ့အတိုင်း မနာ လိုသူကို မေတ္တာစုပို့တယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ ဂါထာလဲ ရွတ်ဖတ်ပါတယ်။ ငါးပါး သီလလဲ လုံခြုံအောင် ထိန်းပါတယ်။ အမြဲတမ်း ဘုရားရဲ့ ပရိတ်တော် တွေကို ရွတ်ဖတ်နေလို့လား မသိဘူး

အန်တီရေ ဈေးရောင်းကောင်းလာ တယ်။ အထည်တွေ တစ်နေ့တည်း တအားရောင်းရတာပဲ။ ထီလဲ သိန်း (၁၀၀)ဆု ပေါက်တယ်။

သမီးဆိုင်နားက သမီးကို မနာလို တဲ့သူလဲ မရှိတော့ဘူး။ သူ ဆိုင်ရောင်း လိုက်ပြီ။ ငွေလိမ်ခံရတယ် ကြားတာပဲ။ သူကလဲ သူများထံမှ ငွေတွေ ချေးထား တာ အများကြီးပဲတဲ့။

သူများအပေါ် ငွေချေးထားတာတွေ များနေလို့ ငွေပြန်လည်မဆပ်နိုင်လို့ တိုက်ပါ ပေါင်ရတယ် ကြားပါတယ်။ အတွင်းပစ္စည်းလဲ ရောင်းချတယ်တဲ့။ တိုက်ပေါင်ထားတာလဲ မရွေးနိုင်လို့ အခု သူတိုက်ရောင်းနေတယ်လို့ ကြား တယ် အန်တီ'

'ဟုတ်လား သမီး၊ သူတို့ ဒီလို ဖြစ်တာ သမီး ဝမ်းမသာနဲ့နော်။ သူ ပြုတဲ့ကံ ပဲ့တင်သံ သူ့ထံ ပြန်လာတာ သမီးရဲ့ ဘဝမကူးဘူး။ ဒီဘဝမှာပဲ မကောင်းတဲ့ ကံက ပြန်လည်ခံစားရ တာ သမီး သိပြီမို့လား။ သံသရာထိလဲ ဒီအကုသိုလ်က ကပ်ပါဦးမှာလေ။

သနားစရာပါလား'

ဒါကြောင့် လူသားချင်း မုန်းတီးတဲ့ စိတ်လဲ မထားရဘူး။ မနာလို ဝန်တို စိတ် မမွှေးရဘူး။ လိမ်လည်လှည့်ဖျား ခြင်း မလုပ်ရဘူး သမီးရဲ့။ အခုပဲ သမီး လက်တွေ့မို့လား'

'သမီး သိပါပြီ အန်တီ၊ အန်တီ ကျေးဇူးကြောင့်သာ သူ့ကိုမုန်း အောင် နေရတာပါ။ နို့မို့ဆို

သမီး သူ့ကို မုန်းတာနဲ့ သေတော့မှာ။ အန်တီရဲ့ ဆုံးမမှုကြောင့် သမီး ဘေးရန်ကင်းတာပါ။

အန်တီပြောသလို သူ့ကို မေတ္တာ အလေးအနက် ပို့ပါတယ်။ သူတို့ ဒုက္ခ ရောက်ကြောင်း ကြားရတော့လဲ သမီး စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရပါတယ်'

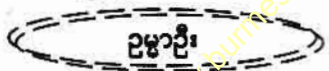
'ဟုတ်တာပေါ့ သမီးရဲ့... လူသား အချင်းချင်း မုန်းစရာမှ မရှိတာ သနား ရမယ်'

ဪ...လူသားများအားလုံး မနာ လိုစိတ် ကင်းပါစေ။ အတ္တ မာန်မာန လောဘ ဒေါသများ ပပျောက်ပါစေလို့ ဆုမွန်အခါခါ ခြွေရပါတယ်။

ကိုယ်ပြုသည့်ကံ ပဲ့တင်သံ ကိုယ့်ထံ ပြန်လာမှာမို့ ကောင်းမှုများ ဆောင် ရွက်နိုင်ကြပြီး မကောင်းမှုများ ရှောင် ရှားကြစေချပါတယ်။ ကိုယ်ပြုသည့်ကံ ပဲ့တင်သံ ကိုယ့်ထံ ပြန်လာတာပါ။

ဒါကြောင့် တကယ်ပဲ အောက်လမ်း ရှိတာ ကိုယ်တွေ့ကြုံမှပဲ တွေးမိရင်း ကြက်သီးထမိပါတော့တယ်။

ဒါကြောင့် လူသားအားလုံး မကောင်းမှုရှောင် ကောင်းမှုဆောင်ပြီး ဖြူစင်သောစိတ် ထားကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုရင်း တူမရဲ့ တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန် လေး ရေးဖွဲ့လိုက်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ထူးဆန်းသော
အိမ်ကြီးနှင့်
ပရဟေဇာကဗျာ

(၁)

ရွှေဒံ ဖြူဖြူစော့

30.01.2017

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ နေ့တစ်နေ့ နာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးရဲ့ တိုင်းရုံး တို ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိကြောင်း ကျွန်မ အမျိုးသားက သွားရောက်သတင်းပို့ပါ တယ်။

ကျွန်မ အမျိုးသားက ရဲအုပ်ရာထူး နေထိုင်ခံရပြီး မွန်ပြည်နယ်မှ ပြောင်း ကတယ်။ ကျွန်မအမျိုးသား ရုံးမှ နှုတ်ထွက်တော့ ကားငှားကာ စစ်ကိုင်း တောင်ရိုးပေါ်ရှိ ဘုရားများဖူးရန် သွားခဲ့ကြပါတယ်။

ခဲနေ့တပေါင်းရဲ့ အပူရှိန်ကလဲ နှစ်ထန်လွန်းလှပါတယ်။ တောင်ရိုး တစ်တစ်လျှောက်မှာတော့ တရား

ဘာဝနာ ပွားများနေတဲ့ သံဃာတော် များ၊ သီတင်းသုံးနေထိုင်ရာ ကျောင်း တိုက်ကြီးများနဲ့ သီလရှင်စာသင်တိုက် တွေ မြောက်မြားစွာ တွေ့ရပါတယ်။

သီတဂူဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကမ္ဘာ့ ပုဒ္ဓတက္ကသိုလ်ကျောင်းကြီးနဲ့ သီတဂူ သံဃာ့ဆေးရုံ၊ တောင်တစ်တောင်လုံး က ချောင်တွေအားလုံးအတွက် ရေ အလှူတော်တွေကိုလဲ ဝမ်းမြောက် ဖွယ်ရာ ရင်သပ်ရှုမော မဆုံးနိုင်အောင် ပါပဲ။

ကားမောင်းသူက ဘုရားစုံပို့ပေးပါ တယ်။ ပုညရှင်စေတီရောက်တော့

ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်အား ဖူးမြော် ကြည့်ညိမဝနိုင်အောင်ပါပဲ။

ဘုရားရဲ့အရိပ်ကို ခိုလှုံရတာ ကျွန်မ ရဲ့တစ်သက်တာ ပူလောင်ခဲ့ရတဲ့ ဘဝ အမောတွေ ပြေပျောက်ပြီး ရင်ထဲမှာ အေးချမ်းစွာ ခံစားရမိပါတယ်။ ဘုရား ကုန်းတော် အမြင့်ဆီမှ မှော်ကြည့်လိုက် ရင် ရွှေရောင်တဝင်းဝင်း၊ ပြီးတော့ ထုံးဖြူဖြူ ဘုရားစေတီ အမြောက် အမြားများကိုလဲ ဖူးတွေ့ရပါတယ်။

ရောဝတီမြစ်ကြီးက ရေတွေစီးဆင်း နေတာ မန္တလေးနဲ့ စစ်ကိုင်းကိုတော့ စစ်ကိုင်းတံတားကြီးက ဆက်သွယ်ပေး ထားတာမို့ လွန်စွာပဲ ကြည့်ရှုမဝအောင်

ပါပဲ။ ဘုရားလဲ စုံပြီဆို ကျွန်မတို့ ဇနီးမောင်နှံ တည်းခိုရာအိမ်ကို ပြန်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ညနေရောက်တော့ မန္တလေးသို့ ကူးခဲ့ပြီး ဘူတာနားမှာနေတဲ့ စစ်ကိုင်းတိုင်းရုံးမှ တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ယောက် အိမ်ကို သွားရောက်ရှာဖွေရာ အဆင်သင့်ပဲ တွေ့ရှိပါတယ်။ ကျွန်မ အမျိုးသားက...

'ကျွန်တော် ပင်လည်ဘူးမြို့ကို ပြောင်းရမယ့် မြို့နယ်မှူးပါ။ ကျွန်တော့်အတွက် မြစ်ကြီးနားအမြန် အိမ်ခန်းတစ်ဆောင်နဲ့ မော်လမြိုင် တိုက်ရိုက် အထက်တန်းထိုင်ခုံတစ်စောင် လုပ်ပေးစေချင်ပါတယ်'

လို့ ပြောတော့ တပ်ကြပ်ကြီးမှ... 'ဆရာ အိမ်ပေါ်ကို ကြွပါဦးခင်ဗျာ' လို့ ဖိတ်ခေါ်တာနဲ့ အိမ်ပေါ်သို့ တက်ကာ ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြပါတယ်။ ယင်းတပ်ကြပ်ကြီးက...

'အတော်ပဲ ဆရာ...အရင် ပင်လည်ဘူးမှာ နေသွားခဲ့တဲ့ မြို့နယ်မှူး ခုတော့ မကွေးပြောင်းသွားပြီ။ သူနဲ့ ညနေ(၅) နာရီမှာ ချိန်းထားတာရှိတယ်။ အဲဒါ ဆရာ လာခဲ့ပါလား။ ကျွန်တော် မိတ်ဆက်ပေးမယ်။ ဆရာလဲ ပင်လည်ဘူးအကြောင်း သိချင်တာလေးတွေ မေးကြည့်လို့ရတာပေါ့ ဆရာ'

လို့ ပြောတော့ ကျွန်မအမျိုးသားက လက်မှ နာရီကိုကြည့်ပြီး... 'ကောင်းပြီလေ... ကျွန်တော်တို့ လာခဲ့ပါမယ်။ ခွင့်ပြုပါဦး' လို့ နှုတ်ဆက်ပြီး ဘူတာဘက်ကို လျှောက်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ဘူတာရှေ့ရှိ နင်းပုလဲထမင်းဆိုင်မှာ ညနေစာစားသောက်ပြီး လမ်းလျှောက်ကာ စကားတပြောပြောနဲ့ လျှောက်လာပါတယ်။ ကျွန်မတို့ မန္တလေးသို့ မလာ

ခင် မော်လမြိုင်မှ ဆရာဦးအေးအား ကျွန်မသွားရောက် မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။ ဆရာအေးက ဗေဒင်ဟောတာ တွက်ချက်ပြီး ဟောတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဓာတ်စီးပြီး ဟောတာပါ။ ဘားမဲ့ ဆရာတော်ကြီး ဓာတ်စီးဟောတော့ ကျွန်မတို့နေရမယ့် အိမ်ဟာ အောက်မှာ ဘုမ္မိရတ်နဲ့ မလွတ်ဘူး။ သိပ်ကြမ်းတယ်။ မြေလဲ ကြမ်းတယ်။ အိမ်ရှေ့မှာ ကုက္ကိုပင်ကြီး နှစ်ပင်ရှိတဲ့အနက် အိမ်နဲ့ နီးတဲ့အပင်ကို ခုတ်လှဲထားတယ်။

အိမ်ရှေ့ ဝင်းထောင့်မှာ တစ်ပင်ကျန်တယ်။ အိမ်အနောက်မှာတော့ ညောင်ပင်ကြီးကြီးတစ်ပင် ရှိပါတယ်။

ဒီအိမ်ပေါ်ကို အမဲသား၊ ဝက်သားနဲ့ အရက် လုံးဝ တင်လို့မရပါ။ ဒီအိမ်မှာ နေမယ်ဆိုရင် ပရိတ်တရားနာ ကမ္မဝါဖတ်ပြီးနေပါ။ ဘုရားတရား များများ လုပ်၊ အမျှအတန်းပေးဝေပြီး နေမှရမယ်။ တော်ရုံလုပ်လို့ မရဘူးလို့ ဟောလိုက်တော့ ကျွန်မ စိတ်ထဲ လေးလံနေမိတယ်။

တပ်ကြပ်ကြီးအိမ်ကို ရောက်တော့ ယင်းအရာရှိ မရောက်သေးပါ။ ကျွန်မတို့ ခဏထိုင်စောင့်နေတုန်း ရောက်လာပါတော့တယ်။ တပ်ကြပ်ကြီးက မိတ်ဆက်ပေးတော့ ကျွန်မအမျိုးသားက...

'ကျွန်တော် ပင်လယ်ဘူး ပြောင်းရမယ့် မြို့နယ်မှူး ခင်မောင်မြင့်ပါ' လို့ ပြန်ပြောတော့... 'တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ၊ ဆရာတို့က မိသားစုပြောင်းမှာလား' လို့ မေးပါတယ်။

'မဟုတ်ဘူး၊ သူက ကျွန်တော့်ကို ဒီအထိ လိုက်ဖို့တာပါ။ သမီးငယ် စာမေးပွဲပြီးမှပဲ မိသားစု လိုက်နေမှပါ။ မြေးလေးလဲ ပါမှာပါ'

လို့ ပြောတော့... 'ဒါဆို ဆရာတို့ ပြန်နယ်မှူးအိမ်မှာ မနေဘဲ တခြားအိမ်မှာနေရင် ကောင်းမယ်' လို့ ပြောပါတယ်။ အမျိုးသားက... 'ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာ' လို့ မေးတော့... 'ခွဲအုပ်တွေတော့ နေဖူးကြပါတယ်။ ဒီပုယယ် မနေရလို့ ပြောင်းပြန်ကြတယ်။ ကျွန်တော်က တစ်ယောက်တည်းဆို ရုံမှာပဲ နေလိုက်တော့တယ်' လို့ ပြောပြပါတယ်။ ကျွန်မကလဲ... 'မြေးလေးပါ ပါမှာမို့ အရိပ်ရ အပင်ကြီးတွေ ရှိလား'

လို့ မေးကြည့်တော့... 'ဟုတ်ကဲ့ ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ အိမ်ရှေ့မှာတော့ ကုက္ကိုပင်ကြီး နှစ်ပင် ရှိပါတယ်။ အိမ်နားက အပင်ကိုတော့ ခုတ်ထားပါတယ်။ အိမ်နောက်မှာတော့ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် အကြီးကြီးပဲ ရှိတယ်ခင်ဗျာ' လို့ ပြန်ဖြေပါတယ်။

'ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ခွင့်ပြုပါ။ စစ်ကိုင်းပြန်ကျရမှာမို့ နောက်ကျနေပြီမို့ပါ'

လို့ နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ခဲ့ပါတော့တယ်။ ကားပေါ်ရောက်တော့...

'ကဲ... ဘယ်နှယ်ရှိစ ဖေကြီး ဆရာအေး ဟောလိုက်တာ ကွက်တိပဲ'

'အေး...ဟုတ်တယ်။ အံ့သြစရာကြီး နော်၊ ပြေးပြီး သွားကြည့်ထားသလိုပဲ နော်'

လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်မကလဲ... 'ဖေကြီး...ဟိုရောက်ရင် ပရိတ်နာ ကမ္မဝါဖတ်ပြီးမှ နေနော်'

လို့ သူ့ကို မှာနေပါတော့တယ်။ စီးလာတဲ့ ကားလဲ စစ်ကိုင်းကို ရောက်လာပြီ။ ကိုမင်းဟန်တို့ ဒီအိမ်ကို ရောက်တော့ ဒုတိင်း ပ.ရ.မှူး ဦးခင်

မောင်ထွန်း(လမ်းမတော်) ရောက်နေကြောင်း တွေ့ရပါတယ်။ ကိုမင်းဟန်တို့ အိမ်ရှေ့မှာ တည်းခိုပါတယ်။ အစည်းအဝေး လာတယ်လို့ သိရပါတယ်။

ဆရာဦးခင်မောင်ထွန်းနဲ့ ကျွန်မ အမျိုးသားတို့ဟာ လားရှိုးမှာ တာဝန်ထမ်းရွက်စဉ်ကတည်းက အတူတူတာဝန်ထမ်းဆောင်ရတဲ့ ဆရာတည့်ရင်းတွေမို့ မင်းကြီးနဲ့တွေ့ဖို့ အိမ်ပေါ်တက်သွားကြပါတယ်။

ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ကို မြင်တော့ မင်းကြီးက...

'အေး... လာကြ... လာကြ... မောင်ရင်က ဘာလို့ ကြာနေတာလဲ ကွ။ ကိုယ်က မောင်ရင်ကို ကိုယ့်ရဲ့ ရုံးကို တင်ပေးတာ အမိန့်ထွက်တော့ ပင်လည်ဘူး ဖြစ်နေတယ်ကွာ'

လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်မ အမျိုးသားက...

'ဟုတ်ကဲ့ မင်းကြီး... ကျွန်တော် အလုပ်လွှဲနေရလို့ ကြာသွားပါတယ်' ပြန်ဖြေပါတယ်။

'အေးကွာ... ခဏတော့ နေလိုက်ဦးပေါ့'

လို့ မင်းကြီးက ပြောပါတယ်။

စစ်ကိုင်းတိုင်းရဲမင်းကြီးက ဦးဉာဏ်လွင်ဖြစ်ပြီး ဒုတိုင်းရဲမင်းကြီး ဦးခင်မောင်ထွန်း(လမ်းမတော်)ပါ။ မုံရွာဒုတိုင်းရုံးမှာ နဲ့ထိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ဇနီးမောင်နှံနဲ့ အာလာပသလ္လာပ စကားတွေ ပြောမဆုံးပေါင် ဖြစ်နေကြပါတယ်။

'အေး... ကိုယ် နောက်မှ ပြန်ပြောင်းပေးမယ်'

ကျွန်မကို ကြည့်ပြီး...

'ညည်းလဲ လိုက်မှာမဟုတ်လား'

လို့ မေးရာ...

'မလိုက်သေးဘူး အစ်ကို၊ ကလေးငယ်တန်းပြေပြီးမှပဲ လိုက်တော့မယ်။

မမမြိုင်နဲ့ကလေးတွေကော နေကောင်းလား အစ်ကို'

လို့ မေးတော့...

'ညည်းအစ်မပဲ မကောင်းဘူးကွာ၊ ဆီးချို သွေးချို သွေးတိုးရောဂါ စုံနေတာပဲ။ သူ့ကိုပဲ မအားစွဲကြားက ရရှိစိုက်ပေးနေရတယ်ကွာ'

လို့ ပြောပါတယ်။

အမျိုးသားနဲ့ အလုပ်အကြောင်း ပြောဆိုပြီးတာနဲ့ ကန်တော့ဦးချနှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ခဲ့ပါတော့တယ်။ သူ့ငယ်ချင်းရိုစီတို့ မိသားစုနဲ့ စကားပြောဆိုပြီး အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့ ညနေ(၂)နာရီမှာ မန္တလေးဘူတာသို့ နှင်းပုလဲထမ်းဆိုင်မှ ထမင်းထုပ်နှစ်ထုပ်စာ ဝယ်ယူပြီး မြစ်ကြီးနားရထားထွက်မယ့် ပလက်ဖောင်းသို့ သူ့သေတ္တာ အိပ်ရာလိပ်နဲ့ ကျွန်မ အဝတ်အစားတို့ကို ယူဆောင်ပြီး ရထားစောင့်နေကြပါတယ်။

မကြာခင် ရထားဆွဲ ထိုးလာပြီမို့ ရထားပေါ်ထိ အထက်တန်းအိပ်ခန်းတွဲပေါ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးလိုက်ပါတယ်။

မြစ်ကြီးနားရထား ထွက်ခွာသွားပါပြီ။ မြောက်နဲ့တောင် ကျောချင်းကပ်ခွဲခွာရပြီပေါ့လို့ တွေးမိရင်း ကျွန်မ

မဲ့ပြုံးပြုံးမိပါတော့တယ်။

အမှတ်(၁)ပလက်ဖောင်းသို့ ကုန်းကျော်တံတားမှ ဆင်းလာပြီး ရန်ကုန်အမြန်ရထားထွက်ရန် အချိန်စောသေးတာနဲ့ ဘူတာအရောင်းဆိုင်မှ ထိုးမုန့်၊ လမုန့်၊ လက်ဖက်များကို ဝယ်ယူကာ နံတန်းတစ်ခုတွင် ထိုင်စောင့်နေလိုက်ပါတယ်။

ရန်ကုန်အမြန်တွဲထိုးတော့ ကျွန်မလဲ ရရှိထားသော အထက်တန်းတွဲထိုင်ခုံတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်ပြီး တစ်ယောက်တည်း ဓာရဏပရိတ်တော်ကို တီးတိုးရွတ်ဆိုကာ လိုက်ပါလာခဲ့ပါတယ်။

မနက်လင်းခါနီးမှာပဲ ပဲခူးဘူတာသို့ ဆိုက်ရောက်ပါတယ်။ ထိုမှ တစ်ဖက်ရန်ကုန်မှထွက်လာတဲ့ အမြန်ရထားဖြင့် ဆက်လိုက်ခဲ့ရာ နေ့လယ်တစ်နာရီလောက်မှာ အိမ်သို့ ရောက်ရှိပါတော့တယ်။

ခရီးက အဆင့်ဆင့်နဲ့ ပင်ပန်းလာတာမို့ တရုတ်မော အိပ်စက်အနားယူလိုက်ပါတယ်။

'အဘွားအို မေမေ ရောက်လာပြီလား'

လို့ သမီးငယ်မေးတဲ့ အသံကြောင့် ကျွန်မ အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးသွားပါတယ်။ သူ့အစ်မကြီးက...

'ငယ်လေး အသံပြန် တိုးတိုး... မေမေအိပ်နေတယ်'

လို့ ငေါက်လိုက်မှုကြောင့် သမီးငယ်လေး ပါးစပ်ကို လက်ဖြင့် ပိတ်ကာ ဝင်လာပါတယ်။ ကျွန်မက...

'မေမေ နိုးနေပါပြီ...ငယ်လေး ဒီနေ့ စာမေးပွဲ နောက်ဆုံးနေ့ဆို ဖြေနိုင်လား သမီး'

လို့ မေးရာ ငယ်လေးက ကျွန်မကို လက်မထောင်ပြပြီး "OKမေမေ" လို့

ပြုံးရွှင်စွာ ပြန်ပြောနေပါတော့တယ်။
သမီးကြီးနဲ့ ကျွန်မတို့ တစ်အိမ်လုံး
အလုပ်ရှုပ်ကြပြီလေ။ ပစ္စည်းတွေ
ထုပ်ပိုးသိမ်းဆည်းပြီး ထားခဲ့မယ့်
ပစ္စည်းနဲ့ ယူသွားမယ့်ပစ္စည်းများကို
ခွဲခြားကာ အဆင်သင့်ဖြစ်အောင်
ထုပ်ပိုးနေကြရတာ စိတ်မောလူမော
ပါပဲ။ နှစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ သမီး
တို့ဖေဖေ ပြန်လာခဲ့ပါပြီ။

ရောက်ရောက်ချင်းပဲ သူ့မြေးကို
ခိုပြီး ဖက်ယမ်းနမ်းကာ...

'သား ဖေကြီးကို သတိမရတူးလား'
မေးတော့ မြေးက...

'ဖေကြီး ဘယ်ကို သွားနေတာလဲ
ဟင်... သားသားကိုလဲ မခေါ်ဘူး'
လို့ ပြန်ပြောပါတယ်။

'အေး... အခု သားတို့ မေမေကြီးတို့
အားလုံးကို ဖေကြီးလာခေါ်တာပဲ။
ငါ့သား လိုက်မလား'

လို့မေးတော့ ခေါင်းညှိတ်ပြရုံပါ
တယ်။

ကျွန်မက...
'အဖေကြီး ပရိတ်တရားနာပြီး
ပြီလား'

မေးတော့...

'မလုပ်ရသေးဘူး။ အရင်မြို့နယ်မှူး
နဲ့ တူတူနေပြီး အလုပ်တွေ လွှဲယူနေ
တော့ မလုပ်ရသေးဘူး။ ငါလဲ သက်
သေခံရန် လှမ်းခေါ်တာနဲ့ ပြန်ခဲ့တာ
သူတို့လဲ ခုမှပြောင်းသွားတာ။ ငါနဲ့
တူတူပဲ ထွက်ခဲ့ကြတာ။ အိမ်ကိုတော့
သော့ပိတ်ထားပါတယ်'

လို့ ပြောပြပါတယ်။

ကျွန်မတို့မိသားစု ပစ္စည်းများ သိမ်း
ဆည်းထုပ်ပိုးထားတာ အဆင်သင့်
ဖြစ်ပြီမို့ ဧပြီလ(၉)ရက်နေ့မှာပဲ
မော်လမြိုင်မှ စတင် ပြောင်းရွှေ့ကာ
ရန်ကုန်တွင် တစ်ညနဲ့ မန္တလေးတွင်

တစ်ညအိပ်ကာ နောက်နေ့ညနေ
မြစ်ကြီးနားအမြန်ရထားဖြင့် ကောလင်း
သို့ ထွက်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ညတစ်နာရီလောက်မှ ကောလင်း
ဘူတာသို့ ရောက်ရှိပါတယ်။ ကောလင်း
ရဲစခန်းမှ ဒုရဲအုပ်ကိုင်အောင်မြေခွဲ ကျွန်မ
တို့ရဲ့ ရဲကားမောင်းသူ ဦးတင်အေးတို့
ဘူတာမှာ ကြိုဆိုကြပါတယ်။

ကျွန်မတို့ မိသားစုလဲ ကိုအောင်မြေ
အိမ်မှာ တစ်ညနားကြပြီး မနက်(၆)
နာရီခန့် ကောလင်းဈေးသို့ ကိုအောင်
မြေရဲ့ ဇနီးနဲ့အတူ ဈေးဝယ်ရန် ထွက်
လာခဲ့ပါတယ်။

တချို့ နယ်မှ ဈေးသည်တွေဟာ
တိုင်းရင်းသားတွေမို့ သူတို့ပြောတဲ့
စကားကို နားမလည်ပါ။ မီးဖိုချောင်သုံး
ပစ္စည်းတွေ လိုအပ်သမျှကို စုံအောင်
ဝယ်ပြီး ဘုရားပန်းပါဝယ်တော့
ပန်းသည်နားမှာရောင်းနေတဲ့ "ခဲတံ
ကျည်တောင့်တွေကို ဘယ်လိုရောင်း
သလဲ" မေးလိုက်ပါတယ်။

ရောင်းသူမှ "ခဲတံကျည်တောက်
ဟုတ်ဘူးညယ်... ပေါင်းသင်းပါရင့်"
လို့ ပြန်ပြောတော့ ကိုအောင်မြေဇနီးမှ
အဆင်ပြေရန် ဝင်ရောက်ဝယ်ယူလိုက်
ပါတယ်။ ဒီမှာက အသီးအနှံအကစ
အလေးချိန်နဲ့ ရောင်းကြပါတယ်။

ကျွန်မတို့လဲ အဆာပြေစားသောက်
ပြီး ကောလင်းမှ ထွက်ခဲ့ပါတယ်။
ကောလင်းမြို့ပြင်ရောက်တော့ တောင်
ပတ်လည် ဝိုင်းရံထားတဲ့ ကောလင်း
မြို့ရဲ့ တောင်တန်းတစ်ခုကို ထူးခြားစွာ
တွေ့ရပါတယ်။ ခမောက်ကြီးတစ်ခု
မှောက်လျက်သား ချထားသလို ဖြစ်
နေတာပါ။

ကျွန်မတို့ ကားမောင်းသူက...
'ဆရာကတော် အဲဒါ ခမောက်
တောင်လို့ ခေါ်ပါတယ်ခင်ဗျ'

လို့ ပြောပြပါတယ်။ စေတီပုထိုးများ
စွာကိုလဲ အဝေးမှ လှမ်းဖူးတွေ့ရပါ
တယ်။

တစ်တောင်လုံး မြူတွေ့ဆိုင်းပြီး
မြူမှုန်တွေကြားမှာ စေတီလေးများ
မှုန်ပါးပါး မြင်တွေ့နေရပုံမှာ မနက်ခင်း
ထွက်စ နေခြည်အောက်က သဘာဝ
ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို ကြည့်နူးစွာ
ခံစားနေရသလိုပါပဲ။

ကားလေးက တောင်တွေကို စတင်
တက်ခဲ့ပါပြီ။ နွေဆိုပေမယ့် တောရိပ်
တောင်ရိပ်ကြောင့် အေးစိမ့်စိမ့်နဲ့
အနွေးထည် ခေါင်းပေါင်းကိုယ်ပီနဲ့ပေါ့
လမ်းကမြေနှီကျောက်ခင်းလင်းမို့ ဖုန်လဲ
များပါတယ်။ ဘေးဝဲယာမှာတော့ သစ်
တောကြီးတွေနဲ့ နေပြောက်တောင်
မထိုးပါဘူး။

အဖေကြီးက ကားခေတ္တရပ်ပြီး
သားသားနဲ့ သမီးတွေကို ကြည့်ရှုစေ
တယ်။ မကြာခင် မြေလင်းစခန်းကို
ရောက်ပါတယ်။ မြေလင်းမှာ ကျွန်မတို့
လက်အောက်ခံ ရဲကင်းစခန်း ရှိသလို
ကင်းစခန်းမှူးက ကျွန်မအမျိုးသားတို့
လာတွေ့ပြီး အမျိုးသားက လိုအပ်တာ
တွေ မှာကြားနေပါတယ်။

မြေလင်းစခန်းက ကားများ
ရပ်နားစခန်းတစ်ခုဖြစ်တော့ ထင်
ဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် သုံးဆောင်
ဆိုင်လောက် ရှိပါတယ်။ ကျွန်မတို့
မိသားစုလဲ အပေါ့အပါးသွားပြီး ထမ်း
စားနေတုန်းမှာပဲ ပင်လည်ဘူးမှ
နှစ်စီး ဆိုက်ရောက်လာပါတယ်။

သူတို့ဆီက ကားတွေက ခန့်ညား
တင်ကားလဲ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မတို့
ကားကြီးတွေပေါ် ကုန်အပြည့်ထည့်
ကုန်တွေပေါ်မှာမှ လူတွေက လိုက်
ရတော့ အဝေးကကြည့်မှ ခုထိုင်
သာကြီးလို့ပဲ။ တချို့ အမျိုးသားများ

ကားနံ့သားမှ တွယ်ပြီး လိုက်ရတယ်။
တောင်အတက်မှာ အိပ်အိပ်နဲ့နေပြီး
တောင်အဆင်းကျတော့ မောက်ပြီး

ကားရောလူရော ချောက်ထဲကျသွား
တော့မယ့်အတိုင်း မြင်တွေ့ရပါတယ်။
လမ်းမှာ ရေကျော် ချောင်းကားလမ်း
ကို ရေကျော်နေတာကိုလဲ ဖြတ်ကျော်
ကာ နှစ်နာရီလောက်မှာ ပင်လည်ဘူး
မြို့ကို ရောက်ရှိပါတော့တယ်။ မြို့အဝင်
တောင်ကုန်းလေးပေါ်မှာ ဈေးကို တွေ့
ရပြီး တောင်ကုန်းရဲ့ အောက်ခြေမှာ
တော့ ပဒုမ္မာကြာပန်းများနဲ့ ရေကန်ကို
တွေ့ရပါတယ်။

တောင်ကုန်းမြင့်တစ်ခုနဲ့ စေတီ
တစ်ဆူကိုလဲ တွေ့ရပြီး ယင်းတောင်
စောင်းဆင်ခြေလျှောမှာတော့ စုပေါင်း
ရုံး၊ ပြီးတော့နဲ့ ကျွန်မတို့ နေရမယ့်
ရဲစခန်းကို ရောက်ရှိပါပြီ။ ရဲဝင်းဆုံးမှ
ကျွန်မတို့နေရမယ့်အိမ်ကြီးသို့ ရောက်
ပါတော့တယ်။

ရဲဘော် နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်
လာပြီး ပစ္စည်းများကို ကူညီသယ်ချပြီး
အိမ်ပေါ်ကို တင်ပေးကြပါတယ်။
တစ်အိမ်လုံးကိုလဲ ရေနဲ့ဆေးပြီး
သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးထားကြတာ
ခံပြင်နေတာပဲ။ ကျေးဇူးတင်မိပါတော့
တယ်။

CR.Oအပြာခံ စခန်းမှူး ဦးကျော်မြင့်
ဒန်းမခင်သန်း၊ တပ်ကြပ်ဦးကျော်ခင်
ဒန်းမညွန့်ညွန့် (မော်လမြိုင်သူ)တို့နဲ့
အတူ ရဲမေနှစ်ယောက်ပါ ရောက်လာ
ကြပြီး...

ဆရာကတော် ဘာခိုင်းစရာ ရှိပါ
သလဲ ခိုင်းပါ။ ကျွန်မတို့ လုပ်ပေးပါ
ဧည့်

သို့ ပြောကြပါတယ်။ ကျွန်မလဲ...
ဆရာကကပ်ပွန်း ဝယ်လို့ရတာ
အောင် သယ်ချင်ပါတယ်'

လို့ပြောတော့ မခင်သန်းက...
'အိမ်မှာရှိတယ် မမ၊ ကျွန်မ ပြန်ယူ
လိုက်ဦးမယ်'

ပြောပြီး ပြန်သွားပါတယ်။
သမီးကြီးနဲ့ညွန့်ညွန့်က ပစ္စည်းတွေ
နေရာတကျဖြစ်အောင် စီစဉ်နေကြပြီး၊
ရဲမေနှစ်ယောက်က ရေသုံးရန် သွားခပ်
ပေးကာ သမီးငယ်ကတော့ ကြမ်းတိုက်
နေပါတယ်။ အမေ့ကိုတော့ ရေချိုးပြီး
အိပ်ရာပေါ်မှာ နားနေစေပါတယ်။

ညွန့်ညွန့်က...
'အစ်မ ညွန့်တို့ရဲဝင်းမှာ ရေတွင်း
မရှိလို့ ရဲဝင်းအနောက်ဘက် တောင်
စောင်းမှာ ရေသွားချိုးရမှာမို့ စောစော
သွားရအောင်'
လို့ပြောပါတယ်။

'အေးကွယ်... ကောင်းသားပဲ။ ခရီး
ကပန်း၊ အိပ်ရေးကပျက်နဲ့ ရေချိုးလိုက်
ရင်တော့ လန်းသွားမှာပဲ'
ဆိုပြီး...

'က...သမီးတို့ လုပ်စရာတွေ အသာ
ထားလိုက်ခဲ့လိုက်ဟေ့၊ အားလုံး ရေချိုး
သွားမယ်'
လို့ ခေါ်ကာ ရေတွင်းဆီ ထွက်ခဲ့ပါ
တယ်။

စခန်းဝင်းမှ ရေတွင်းက အနိမ်ဂိုင်း
ဖြစ်ပြီး ရေခန်းကာ ယခုရေတွင်းက
တောင်စောင်း အမြင့်ပိုင်းမှာဖြစ်တော့
ကောင်းလိုက်တဲ့ ရေတွင်းလေးပါ။
စိမ့်အေးနေတာပဲ။

ရေတွင်းရဲ့အထက်ဘက် ကုန်းမြင့်
မှာတော့ ဝန်သိုဇော်ဘွားကြီး ဦးအောင်
မြတ် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ စေတီ
လေးရှိပါတယ်။ ကြည့်ညှိဖွယ်ကောင်း
လှသမို့ ရေမချိုးခင် စေတီလေးအား
ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး ရေချိုးကာ ပြန်ခဲ့
ကြပါတယ်။

ညစာကိုတော့ ဆိုင်မှ မှာယူစား

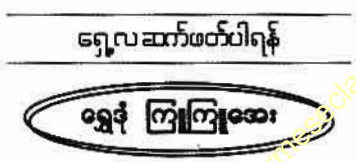
သောက်လိုက်ပါတယ်။ အမျိုးသား
ကလဲ ဘုရားစင်ကို အားချင်းပြုလုပ်ပြီး
ပြီမို့ ကျွန်မက ဘုရားပန်း၊ သောက်
တော်ရေခွက်၊ အမွှေးနံ့သာတိုင်
ထွန်းရန်ကိုပါ ပြင်ဆင်ပြီး အဆင်သင့်
ထားလိုက်ပါတော့တယ်။

ရဲစခန်းမှ ညနေ(၆)နာရီ သံချောင်း
ခေါက်တော့ အိမ်လဲ မီးလာပါပြီ။ မီး
ကတော့ ညလုံးပေါက် မရရှိပါ။
(၁၀)နာရီထိပဲ ပေးပါတယ်။ တိုင်းမှ
လူကြီးတွေ လာရင်တော့ မိုးလင်းထိ
မီးပေးပါတယ်။

'မေမေ ပုပ်စော်ကြီး နံလိုက်တာ၊
မေမေ မနံဘူးလား'
လို့မေးတော့မှ...
'အေးဟဲ့ ဟုတ်တယ်'

ညှိစို့စို့ ပုပ်အက်အက်နဲ့ စူးစူးဝါးဝါး
ကို နံနေတော့ အဖေကြီးက အိမ်ဘေး
အိမ်နောက်မကျန် ရှာဖွေတော့တာပဲ။
ဘာမှလဲမရှိ၊ ရှင်းလဲရှင်းနေတာပဲဆိုပြီး
အိမ်ပေါ်မှာလဲ နှံစပ်အောင် ရှာကြတော့
လဲ မတွေ့တော့ အဖေကြီးက ကျွန်မကို
အဓိပ္ပါယ်ရှိတဲ့ အကြည့်နဲ့ ကြည့်တော့
ကျွန်မကလဲ သူ့ကို ခေါင်းညိတ်ပြ
လိုက်ပါတယ်။

ကလေးတွေ သိသွားမှာမို့လို့ အသံ
တိတ်နဲ့ သဘောပေါက်ကြပြီး ကျွန်မလဲ
ဘုရားကန်တော့ရန် ပြင်ပါတယ်။
ဘုရားပင့်၊ နတ်ပင့်ပြီး ငါးပါးသီလခံကာ
ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ် ရွတ်ဆိုရာတွင်
မဟာအာဇာနည်ဌာယ သုတ်တော်ကိုပါ
ရွတ်ဆိုအပြီးမှာတော့ တဖြည်းဖြည်း
အနံ့ဆိုးကြီးမှာ ပျောက်သွားပါတော့
တယ်။

သဟာဓိ တာဠာပတာဠာ

စရလောကသားများ စမ်းသပ်လေသလား

သို့မဟုတ်
(မြန်မာစာ)

ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် မတွေ့ဖြစ်ကြသည်မှာ နှစ်အတော်ကြာသွားသည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၂၀)ရက်က အိမ်ကို ရောက်လာသည်။ ကျွန်တော်နှင့် မတွေ့လိုက်ရ။ ကျွန်တော် မော်လူးမြို့ထဲ ရောက်နေချိန် အိမ်က သမီးကို ဖုန်းနံပါတ်ပေးထားခဲ့၍ သူငယ်ချင်းထံ ကျွန်တော် ၂၃၈ နက္ခတ္တရောင်မြဲညီမဂ္ဂဇင်း

ဖုန်းဆက်ခေါ်သည်။ သူငယ်ချင်းနှင့် တွေ့သည်။ ဩဂုတ်လ(၃၀)ရက်နေ့ အင်းတော်လာမည်။ သူငယ်ချင်းနှင့် ဆုံတုန်းစကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့ပြောလိုကြောင်း၊ အင်းတော်ရောက်လျှင် ဖုန်းပြန်ချိတ်လိုက်မည်

ဖြစ်ကြောင်း... ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း နာမည်က သန်းထွန်း၊ သူက ပန်းချီပန်တူကျောင်းဆင်းမို့ အများက သူ့ကို ပန်းချီသန်းထွန်းဟု ခေါ်ကြသည်။ ပန်းချီ

၂၀၁၇

ဝါသနာပါရုံမက တယောထိုးလည်း
ဝါသနာပါသေး။

ကျွန်တော်က စောင်းတီး သီချင်းဆို
သူက တယောထိုး၊ ဝါသနာတူ စိတ်
ထားတူတွေအပြင် သူက လူတိုင်း
အပေါ် ရိုကျိုးသည့်စိတ်ဓာတ် အမြဲ
ကိန်းအောင်းတတ်သူ။ အကူအညီ
လိုသူတွေကို ရက်ရက်ရောရော ကူညီ
တတ်သည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်(၃၀)ရက်နေ့
က သူနှင့် ကျွန်တော် ဒုမြို့နယ်
ပညာရေးမှူး ဦးကျော်လွင်အိမ်၌ တွေ့
ဖြစ်သည်။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ည
တွင် အင်းတော်မြို့မ ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်း ဆီမီးထွန်းပွဲနှင့် တွဲဖက်ပြီး
“အင်းရနံ့” ပန်းချီ ပြပွဲပြုလုပ်မည့်
အကြောင်း ပြောဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်ကို ဘယ်မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ
ရေးနေသလဲဟု မေးတော့ ကျွန်တော်
က နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ
မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ အမြဲရေးကြောင်း ဂန္ဓီရ
ဆန်တာတွေ ဘုရားကျောင်းကန်
စေတီပုထိုးအကြောင်း၊ ဆေးပညာ
အကြောင်း၊ သံဝေဂရစရာနှင့် ပရ
လောကအကြောင်းတွေ ရေးပို့လေ့ရှိ
သည့်အကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထိုအခါ ကိုသန်းထွန်းက ကျွန်တော့်
အား...

‘ပရလောကဆိုလို့ ကျွန်တော် သုသာန်မှာ
တရားရှုတ်တုန်းက ကြုံတွေ့ရတာလေး
ကိုရင်ကို ပြောပြဖယ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းနဲ့တော့ အံဝင်ခွင်ကျယ်ထင်ထယ်’
ဘယ်လို အတွေ့အကြုံလဲ ပြောပြ
လော့။ ကျွန်တော် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းကို ရေးပြီး ပို့လိုက်ပါမယ်’

သည်လိုနှင့် ကျွန်တော်လည်း
ဆယ်ချင်း ပန်းချီသန်းထွန်း ပြောပြ
မည့် သုသာန်၌ တရားရှုမှတ်စဉ်

ကြုံတွေ့ရသည့် ပရလောကသားများ
အနှောင့်အယှက် ပေးပုံလေးကို
“**သမာဓိ တည်၊ မတည် ပရလောက
သားများ စမ်းသပ်လေသလာ။**”
ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ယီဇု စာမူကို
ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်ကျော်အချိန်
သင်္ကြန်ကာလ အကြတ်နေ့ နံနက်
(၇)နာရီ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ထံမှ
ကိုးပါးသီလ ခံယူ ဆောက်တည်ကြပြီး
ရေစက်ချ အမျှဝေကာ အမျိုးသားများ
ဘုရားဆောင်ရှေ့၌ ပုတီးစိပ် တရား
ရှုမှတ်ကြပါသည်။

ကိုသန်းထွန်းလည်း အခြား ဥပုသ်
သည်များနည်းတူ ဘုရားဆောင်ရှေ့၌
တစ်နာရီကြာ တရားရှုမှတ်ခဲ့သည်။
ပြီးလျှင် သူ့စိတ်ထဲ၌ သုသာန်သို့
သွား၍ ဝူတင်ဆောက်တည် တရား
ရှုမှတ်လိုသော စိတ်ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာ
သဖြင့် တစ်ယောက်တည်းသွားလျှင်
နှာခေါင်း မခွေးသဖြင့် ညီတော်စပ်သူ
ကိုကျော်စိန်ကို သုသာန်သွားပြီး တရား
ထိုင်ကြရန် တိုင်ပင်ပါသည်။

ကိုသန်းထွန်းတို့နေသည့် ရွာသည်
မာလုံရွာဖြစ်ပြီး ဥရုမြစ်၏ အနောက်
ဘက် ကမ်းပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။
အလျား(၃)မိုင်ကျော်ရှည်သော ရွာ
ဖြစ်သည်နှင့်အမျှ ရွာဦး၊ ရွာလယ်၊
ရွာခြီး ဟူ၍ သုသာန်သုံးခု ရှိပါသည်။

ကိုကျော်စိန်လည်း ကိုသန်းထွန်း
အဖော်ညီသဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းအနီး မိမိတို့ နေထိုင်သော
ရပ်ကွက်သုသာန်သို့ သွားရောက်
တရားထိုင်ရန် သဘောတူလိုက်ပါ
သည်။

ဥပုသ်သည်များ နံနက်စာ သုံး
ဆောင်ပြီးသောအခါ ကိုသန်းထွန်း
သည် ရတနာသုံးပါးကို ပူဇော်ကန်တော့

ပြီးလျှင် သုသာန်စောင့်ကို တိုင်တည်ပြီး
ခွင့်ပြုချက် တောင်းခံသည်။

‘မာလုံရွာဦး၏ သုသာန်ကို စောင့်ရှောက်
ကြကုန်သော သုသာန်စောင့် အကြီးအကဲ
အပေါ်တို့ ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့ နေထိုင်ရာ
ဒေသ၊ သင်တို့ ဝိုင်းရံရာ ဒေသရှိ သုသာန်
ဖျက်၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကို
ကျင့်ကြံကြီးစား အားထုတ်လိုပါသည်။
သင်တို့ ကျွန်ုပ်ကို သဘောတူခွင့်ပြုကြပါ။
သင်တို့ကို အနှောင့်အယှက် ပြုကိုခြင်း
ကြောင့် လာခြင်းမဟုတ်ပါ။

သင်တို့ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကုန်းမာရ်သော
ကြပါစေ။ ယခု ကျွန်ုပ်ပြုသော ကုသိုလ်
ကောင်းမှု အစုစုကို အသင်တို့အား အမျှ...
အမျှ...အမျှ...ပေးပေးပါစို့။ အမျှအကြို
ထိုးပြောကုန်မော် သာဓု...သာဓု...
သာဓု... ခေါ်နိုင်ကြပါစေ’

ဟု ဆိုပြီး မေတ္တာသုတ်တော်ရွတ်
ဆိုခြင်းကို သုံးကြိမ်သုံးခါပြုပြီး ညီတော်
ကိုကျော်စိန်နှင့် ရွာဦးသုသာန်သို့
နေ့မွန်းတည့် (၁၂)နာရီ ရောက်ဖြစ်ပါ
သည်။

ကိုသန်းထွန်းနှင့် ကိုကျော်စိန်တို့
နှစ်ယောက်သား သုသာန်ရောက်လျှင်
ပင် ကိုကျော်စိန်မှာ နေရာဒေသမရွေး
သုသာန်တစ်ခုပြင် တောကြီးတောင်ကြီး
ထဲ၌လည်း တရားအားထုတ်ဖူးသူ
ဖြစ်သည့်အလျောက် ကိုယ်ဝန်ဆောင်
ဖြင့် သေဆုံးသူများ မြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်သော
ဥဒ္ဓံပင်တောသို့ ဝင်သွားပြီး တရားရှုမှတ်
နေလေပြီ။

ကိုသန်းထွန်းမှာ သုသာန်တစ်ခုပြင်
တွင် ဘယ်တုန်းကမျှ မထိုင်ဘူးသဖြင့်
သွေးလှန့်နေသည်။ သုသာန်တွင်
တရားရှုမှတ်ဖို့ မိမိက စ၊ ခဲ့သည်
ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ချေသည်။

မထူးတော့ပြီဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး
သုသာန်အတွင်းမကျတကျ ဖရစ်၏

တံစက်မြိတ်အောက်၌ နေရာယူဖြစ်
သည်။ ဇရပ်နှင့် မနီးမဝေးနေရာ
တွေမှာတော့ အုတ်ဂူတွေ၊
မှတ်တိုင်တွေက အသီးသီး
နေရာယူလျက်။

ကိုသန်းထွန်းသည် မြတ်စွာ
ဘုရားကို ဆီမီးအမွှေးတိုင်လှူ။
ရတနာသုံးပါးကန်တော့၊ သုသာန်
စောင့်များထံ ခွင့်တောင်းခံ၊
မေတ္တသုတ်တော်ရွတ်၊ ပရိကံယူ၊
အမျှပေးဝေပြီး ဝင်လေ ထွက်လေ
ကို ရှုမှတ်ကာ တရားအား
ထုတ်ခြင်းကို စတင်ခဲ့သည်။

သုသာန်တစ်ပြင် ဆိုသည်မှာ
လွန်စွာတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် အေးချမ်း
လှပါလားဟု တွေးမိပြီး ဆယ်မိနစ်ခန့်
ပိတ်ဖြစ်နေစဉ် သုသာန်ခေါင်မိုးပေါ်မှ
သဲမှုန့်များ ဖြူးချသကဲ့သို့ ဒယ်အိုး
ကင်းပူထဲသို့ ဆားပစ်ထည့်ပြီး လှော်
သကဲ့သို့ တရုတ်အသံများ မြည်သံကို
တရားရှုမှတ်ရင်း ကြားနေရသည်။

ဟောင်းနွမ်းပြီး ဆွေးမြည့်နေပြီဖြစ်
သော ခေါင်မိုးသွပ်ပြား နေပူခိုက် မိုးအံ့
ခိုက် ဖြစ်ပေါ်တတ်သော အသံပဲလေ
ဟု နှလုံးသွင်း မှတ်ယူပြီး တရားရှုမှတ်
မြဲ ရှုမှတ်နေသည်။

မကြာပါ... ခေါင်မိုးပေါ် လောက်
စာလုံးအရွယ် ကျောက်ခဲလုံးများ ကျ
သကဲ့သို့ တဒုန်းဒုန်း အသံမြည်လာ
သည်။ နောက်ထပ် ကျောက်ခဲစာလုံး
ကျသံ ပီပီသသကြားရသည်။ ကိုသန်း
ထွန်း စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လာ၍
စိတ်ထဲ မနှောထဲကပင်...

'မလုပ်ကြပါနဲ့... မင်းတို့ကို မနှောထဲယှက်
ပါဘူး။ မင်းတို့ကို စိတ်ညစ်အောင် ဘာမျှ
မလုပ်ပါဘူး။ ခွင့်ပြုပါ။ တစ်နာရီကျော်ပဲ
အားထုတ်မှာပါ'
ဟု ပြောဆိုမိသည်။

အကယ်တော့ ဇရပ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့
တစ်စုံတစ်ယောက်က တစ်နေရာမှ
ကျောက်ခဲပစ်တင်လျှင် ပြန်ကျသည့်
အသံကြားရမည်။

ဒီတစ်ခါ သီရအောင် သတိထားပြီး
ဂရုစိုက်ရင်း တရားရှုမှတ်ပြန်သည်။
ကြောက်စိတ်ကတော့ ဝင်လာမိသလို
လို ရှိသည်။ ကိုကျော်စိန်၏ အသံကို
တော့ ဘာမျှ မကြားမိ၊ တိတ်ဆိတ်
နေလျက်ပင်။

မကြာပါ... ဇရပ်ခေါင်မိုး အုန်းလက်
နေရာမှ ကျောက်ခဲကြီးတစ်လုံးကို
အဝေးမှ လှမ်းပစ်လိုက်သကဲ့သို့
“ဒုန်း”ခနဲ မြည်သံကြီးကို ပီပီသသ
ကြားလိုက်ရသည်။ တစ်ဆက်စည်း
ဖြစ်ပေါ်ရမည့် - မြေကြီးပေါ်ကျသည့်
မည်သည့်အသံမျှ မကြားရပါ။

ကိုသန်းထွန်း၏ ဦးခေါင်းမှ ဆံပင်
များ တစ်ပင်မကျန် အထက်သို့ တစ်
ဖြောင့်တည်း ထောင်မတ်သွားခဲ့လေ
ပြီ။ အလွန်ကြီးမားသောဦးခေါင်း ဖြစ်
သွားဘိအလား ခံစားလိုက်ရသည်။

မျက်စိဖွင့်ကြည့်တော့လည်း တရား
ထိုင်စ မှတ်သားထားသည့်အတိုင်း

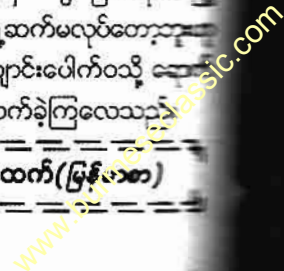
ဘာမျှ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရချေ။
'အောင်ယယ်လေး... တစ္ဆေဆိုတာ
တကယ်ရှိပါလား၊ ပရလောကသားတွေ
ရှိတယ်ဆိုတာမှန်ပါလား၊ ရာနန်းပြည့်
ယုံကြည်သွားပြီ၊ နေ့ခင်းဆိုလို့ပါလား။
ညအချိန်ဆို သေတောင်သွားနိုင်တယ်။
ပရလောကသားတွေ ပိုရဲ့ သမာဓိကို
လာစမ်းတာနဲ့ တူတယ်။ ငါ့သမာဓိကို
ပြုပုံအောင် ရှုမှတ်ပွားပွားမယ်'

ဟု စိတ်ထဲကတွေးရင်း
ဗန်းမောက်မြို့နယ်၊ နန်းသောင်
ဆရာတော်၏ မိန့်မှာချက်ကို
ထင်မံသတိရပြီး ဒုတိယအကြိမ်
သုသာန်စောင့်များထံ ခွင့်ပြုချက်
တောင်းခံ၊ မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေ
ပရိကံယူပြီး တရားရှုမှတ်သောအခါ
မည်သည့် အနှောင့်အယှက်မျှ မပေး
တော့ပါ။

မိမိအဓိဋ္ဌာန်ချက်အတိုင်း တစ်နာရီ
ကျော်ကြာ တရားထိုင်ပြီး ကိုသန်းထွန်း
တရားဖြတ်လိုက်သည်။ မကြာပဲ
ကိုကျော်စိန် ရောက်လာသဖြင့် နှစ်
ယောက်သား ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
သို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ကိုကျော်စိန်က သုသာန်အတွင်း
တရားရှုမှတ်ရသည့် အခြေအနေကို
ကိုသန်းထွန်းကို မေးရာ ကိုသန်းထွန်း
က သမာဓိ မလုံလျှင် ကြောက်စိတ်
တွေ ဝင်လာပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပျက်သွား
ပရလောကသားတွေက တရားရှုမှတ်
သူအပေါ် စမ်းသပ်ပုံ၊ မိမိအနေဖြင့်
သုသာန်တွင် တရားရှုမှတ်ရတာ
ဒီတစ်ကြိမ်ဖြင့် မှတ်သွားပြီး မနိုင်သည့်
အလုပ်ကို ရှေ့ဆက်မလုပ်တော့ဘူး
ပြောရင်း ကျောင်းပေါက်ဝသို့
မှန်းမသိ ရောက်ခဲ့ကြလေသည်။

ညိုမင်းထက်(မြန်မာစာ)

ကိုယ်တိုင်ဖမ်းခဲ့ဖူးတဲ့

ဘီလူး

သတိုးဝဏ္ဏသာဓိ

ကိုယ်တိုင်
၂၀၁၇

ဘီလူးဆိုတော့ လူတွေ ကြောက်ကြောက်မှာပေါ့။ ကြောက်မှာပေါ့... လူကြီး သူမတွေကလဲ ဘီလူးက လူကို ဖားတယ်လို့ ခြောက်ကြတယ်။ ဘုရား ဘော နိပါတ်တော်တွေမှာလဲ ဘီလူး ဖားတဲ့ အကြောင်းတွေပါတော့ လူများ က တယ်ခက်အောင်ကို အတွေးနဲ့ ကြောက်ကြတာကိုး။

ခင်ဗူးတို့ရော မြင်ဖူးကြလား
EJA, January, 2017.

ကျုပ်ကတော့ ကိုယ်တွေ့ ဖမ်းခဲ့ဖူးတာ မရှိ။ ခင်ဗူးတို့ မယုံရင်လဲ ကျုပ်က ဖောက်သည်ချရဦးမှာပေါ့။

ကျုပ် ငယ်တုန်း သန်တုန်းက ဆို တော့ အတော်တောင် ကြာပါပြီ။ ကျုပ်က အခုဆို အသက်က (၆၀) လောက် ရှိပြီလေ။ ကျုပ်နာမည်က ငလှ။ အချိန်ကတော့ ရဲဘော်ခေတ် ပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်တို့ဘက်မှာတော့ ရဲဘော်

က အုပ်ချုပ်တာကိုး။ ကျုပ်တို့ရွာက ဧရာဝတီမြစ်ရိုးမှာဗျ။ ကျုပ်တို့ရွာကနေ မန္တလေးရောက်ဖို့ ဆိုမော်တော်စီးသွားရတာ။ မတ္တရာကို ဆို ခြေကျင်(လျင်) ဒါမှမဟုတ် လှည်း ဒါပဲရှိတာ။ ကျုပ်တောင် မြို့ပေါ် သွားချင်လို့ ရွာဦးကျောင်းမှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသား လုပ်ရသေး။ ဘုန်းကြီးက မြို့ကို သွားတော့ ကျုပ်က ကပ်လိုက်ရတာ

www.burmeseclassic.com

ကိုးဗျ။

အဲဒီ ခေတ်အခြေအနေကို စဉ်းစားကြည့်ပေါ့ဗျာ။ အခုခေတ်လို အင်တာနက်တွေ ဝိမ်းဆိုင်တွေ ဘာမှ မရှိဘူးဗျ။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ အရွယ်ရောက်ပြီဆို အဲဒီအချိန် ကျုပ်တို့ဘက်မှာ ခေတ်စားနေတဲ့ ဂိုဏ်းပညာတွေ လိုက်သင်တယ်ဗျာ။ နောက် ကိုယ်ခံပညာ သိုင်းပေါ့ဗျာ။

အဲဒါတွေ လိုက်သင်တယ်။ ပြီးရင် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဖြိုင်ကြတယ်။ အခု အသက်တွေ ကြီးတော့မှ စဉ်းစားမိတော့ ကျုပ် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ခေါင်းပြန်ညိတ်မိပါရဲ့။

ကျုပ်က ဒါတွေ ဘာလို့ ပြောနေတုန်းဆိုရင် ဘီလူးဖမ်းဖြစ်ဖို့ဟာ ဒါတွေက အစဗျ။ ကျုပ်ပြောခဲ့သလို ကျုပ်တို့ ခေတ်က ဂိုဏ်းတွေက ပေါ်တယ်။ ဘာဂိုဏ်း၊ ညာဂိုဏ်း ပညာက ဘယ်အဆင့် ရောက်နေပြီဗျ။

ကျုပ်ကလဲ ဒါတွေ ဝါသနာ အပါသားဗျ။ ငယ်တုန်းဆိုတော့ အကြောက် အလန့်ကလဲ ကင်းပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ ကြားဖူးတဲ့ သချိုင်းမှာ ပီယဆေး ဖော်ရင်း ပြေးတောင်ပြေးဖူးသေးတယ်။ ခက်တာက ကျုပ် လက်တွေ့သမားဗျ။ ဟိတ် ဘာဖြစ်စေ၊ ညာဖြစ်စေ ဆိုတာတွေကို ကျုပ်က သိပ်မယုံဘူးဗျ။

ဒါနဲ့... ဒါနဲ့... လုပ်ရင် ဒါဖြစ်တယ် ဘာနဲ့ဘာနဲ့ ပေါင်းရင် ဘာစွမ်းတယ်။ အဲလို တကယ်စွမ်းမယ့် အတတ်ကို ရချင်တာဗျ။ တစ်ခါလား ဘုရား ငါးဆူအမိန့်... ဘာညာနဲ့ ဖြစ်နိုင်မလားဗျာ။

အဲဒီလောက် တော်နေကြရင် ဆရာတွေ ရောဝတီမြစ်ဆုံကနေ ရေတွေ မန်းချ အောက်ကပြည်သူတွေ အကုန်သောက်ကြရင် တို့နိုင်ငံ ဆေးရုံတွေ

တောင် မလိုတော့ဘူးလို့ ကျုပ်က တွေးမိလိုက်သေး။

ဒါနဲ့ဗျာ... ကျုပ်လဲ ပညာလောဘကြီးပြီး ဂိုဏ်းပညာတွေ လိုက်သင်လိုက်တာ (၉)ဆင့် (၉)ဆင့်နဲ့ (၁၁)ဂိုဏ်းလောက် ရောက်သွားရောဗျ။

စောစောပိုင်းက ကျုပ် ပြောခဲ့သလို ပေါ့ဗျာ။ ကျုပ် လုပ်ချင်တာတွေ ဖြစ်ချင်တာတွေမရတော့ ကြားတဲ့ဂိုဏ်း အကုန်လိုက်တက်လိုက်တာ နောက် ပိတ်ဆုံး ကျုပ်ဆရာနဲ့ တွေ့မှ ကျုပ်လဲ ကျေနပ်တော့တာပဲ။ ဒါတောင် ကျုပ် မမီလိုက်တာတွေ၊ မရလိုက်တာတွေ ရှိသေးတယ်ဗျ။

ကျုပ်ဆရာဆိုလို့များ... လွယ်လွယ်နဲ့ ပညာသင်ပေးတယ်များ မှတ်သလားဗျ။ အိမ်မှာ (၃)နှစ်လောက် ထမင်း တင်ကျွေးထားတာတောင်မှ တစ်နေ့တော့ "ကောင်လေး ကျောက်သင်ပုန်းယူခဲ့" ဆိုပြီး ကျုပ်ကို စ.သင်ပေးမှ ကျုပ် ပညာရခဲ့တာဗျ။

ကျုပ်ဆရာက ဆရာချစ်တဲ့ဗျ။ ပထမအတတ်မှာတော့ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်ပေါ့။ သိုင်းကလဲ ကျွမ်းပါ။ လူမှစ်သေးသလောက် ဘာကိုမှကို မကြောက်တာဗျ။ ဆရာပြောလို့ ကျုပ် ကြားဖူးသလောက် ကျားနဲ့တောင် ရင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုပဲ။

ကျုပ်ဆရာဆီက ကျုပ် သင်ရမှာက ဆေးက ဆေးသုံးရမယ့်ပညာ၊ အင်းက အင်းသုံးရမယ့်ပညာ၊ စမသုံးရမယ့်ပညာ၊ ရုပ်အတတ်၊ ဓာတ်အတတ်၊ နတ်တိုက်၊ စုန်းတိုက်၊ ရုပ်တိုက်၊ ပုဏ္ဏကအတတ်၊ မိုးကြိုးလောင်မီးကျစေသော အတတ်၊ ဆေးနွားတွေကို ဘယ်လို အသက်သွင်းရမယ်ဆိုတဲ့ အတတ်တွေကို သူ့နေရာနဲ့သူ ဘယ်လိုအသုံးချရ

တယ်ဆိုတာရယ်၊ ဘယ်လို ကာကွယ်ရမယ်ဆိုတာကို အခုမှ ကျွမ်းကျင်တော့တယ် ဆိုပါတော့ဗျာ။

အဲ... ဘီလူးဖမ်းမယ့် အကြောင်းက ဒီလိုဗျ။ ကျုပ်ဆရာကလဲ "ဦးစူးစမ်း"၊ ကျုပ်ကလဲ "စိုးသိချင်" လေ။ အဲဒီမှာ ဆုံမိကြတာပဲဗျ။

တစ်ရက်မှာဗျာ... မုံရွာက ကိုကျွဲကြီး ဆိုတဲ့လူက လူမိုက်တဲ့။ တုတ်ပြီး ဓားပြီး အကုန်ပြီးတယ်ဆိုတာနဲ့ ကျုပ် ဆရာက...

'ဟဲ့... ငလှ ဒီကောင့်ဆီက ဘာ ပညာလဲဆိုတာ သွားကြည့်ရအောင်' လဲပြောရော။ ကျုပ်ကလဲ ပြောနေကြာတယ်ဆို သွားဖြစ်ကြတယ် ဆိုပါတော့ဗျာ။

အဲဒီအချိန်တုန်းက သိကြတဲ့ အတိုင်းပဲ ပစ်တိုင်းထောင် ကားဂိတ်က စစ်ပြန် ချက်ပလက်ကား အမိုးပေါ်မှာ တစ်နေကုန် စီးရတာဗျာ။ ခုနေခါနဲ့များကွာပါ။ မုံရွာရောက်တော့ မိုးကို ချုပ်ရော။ ကျုပ်တို့လဲ ကားဂိတ်မှာ ယောင်လည်လည်လုပ်ရင်း ဗိုက်ကလဲ အတော်ဆာတာနဲ့မို့ အကြော်ဆိုင် ဝင်လွှေးလိုက်ကြတာဗျ။

အဲဒီမှာ ကျုပ်ကလဲ မနေနိုင်ဘူးဗျ။ အကြော်သည်ကို လူမိုက်ကျွဲကြီး အကြောင်း စုံစမ်းမိရော အကြော်သည်မကြီးက လူမိုက်ကျွဲကြီးကို ကြောက်ရှာတာလဲ လွန်ရော၊ ကျုပ်တို့ အတွက် စိတ်ပူရတလဲ လွန်ရောဆိုတဲ့ အတိုင်းပဲ။

အဲ... ဖြစ်ချင်တော့ ကျွဲကြီးတပည့်တွေက ကျုပ် စုံစမ်းနေတာကြားပြီး သူ့ဆရာကို သွားခေါ်ခဲ့ပါရောဗျာ။ ကျွဲကြီးဆိုတဲ့အတိုင်းပဲဗျ... မည်းမည်း ၀၀ ဂင်တိုတိုနဲ့ ကျွဲပေါက်ကြီးအင်းပဲ။ ပြီးတော့ ရောက်ရောက်ချင်း

ဆောက်နဲ့ ထွင်းဆိုသလိုပဲ...

'ငါ့နာမည်အေးတာ ဘယ်သူလဲကွ'

ဆိုပြီး ခွေးခြေခုံ ကိုင်လာပါလေရော

ဒါနဲ့ ကျုပ်က...

'ယုတ်ပါကူး ကိုကွဲရယ်... ခပ်ဗျားက ပြီးတယ်ဆိုလို့ ဘာစွမ်းတာလဲ သိရင်လို့ပါ။ အဆောင်လက်ဖွဲ့လား၊ ဆေးလား အင်းလား အဲဒါကိုပါ'

လို့ ပြောပေမယ့် မရပါဘူးဗျာ...

'ငါ့တာသာ ဘာစွမ်းစွမ်း'

ဆိုပြီး ကျုပ်ကို ခွေးခြေနဲ့ ရိုက်ပါလေရောဗျို့။ ညာခြေနောက် မြင်းထိုင်နဲ့ ကပ်တိမ်းပေးပြီး ဘယ်ခြေနဲ့ သူ့တံကောက်ခွက်(ဒူးခေါင်းနောက်နေရာ) ကို ဆောင့်ကန်လိုက်တာ ရှေ့ဟပ်ထိုးငိုက်ကျလာရော။

ကျုပ်လဲ နောက်က ညာခြေဖနောင့်နဲ့ သူ့ရင်ဘတ်ကို ပင့်ကန်ကန်လိုက်တာ ဘာသားချော ပြီးတာပြီးတာပဲ။ ပက်လက်တော့ လန်လဲသွားတာဗျို့။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျုပ်ဆရာချစ်က...

'ဟေ့ကောင်... လူ့ အဲဒီကောင် စွမ်းတာ ဘာမှယုတ်ဘူး၊ အံ့ပွားကွ... အံ့ပွား... ပါးကြီး ဖုထွက်နေတာတွေလား'

လို့ဆိုရော အကြော်ဖိုက အုတ်နီခဲတစ်လုံး ယူပြီး ကျွဲကြီးပေါ်က ခွထိုင်...

'မင်းလားကွ ဖြီးတာ၊ မင်းလားကွ ပြီးတာ' ဆိုပြီး သူ့အံ့ပွားရှိတဲ့ ညာဘက်ပါးမောင်းနေတဲ့ဆီကို အုတ်နီခဲနဲ့ တအားထုလိုက်တော့ ရွှေကိုယ်တော်အံ့ပွားက ကျွတ်ထွက်လာပါလေရောလား။

အချိန်ကိုက် ဆိုသလိုပဲဗျို့ သက်ဆိုင်ရာက ရန်ဖြစ်တယ်ဆိုရောက်သာတော့ ကျွဲကြီး ကျွတ်ထွက်လာတဲ့ အံ့ပွားကို ကောက်ပြီး ကျုပ်တို့ ဆရာ ဘဝည့်နှစ်ယောက်လဲ ပြေးလိုက်တာ နှီးရပ်ကွက်ထဲက ဦးမခွိကဘုန်း

ကြီးကျောင်းရောက်မှပဲ ရပ်တော့တာပဲဗျို့။ ဘုန်းကြီးကတောင်...

'ဟ... ဒီအာတွေ ဘာတွေဖြစ်လာတာ တုန်း၊ အမေတကောနဲ့'

ဆိုတော့ ကျုပ်လဲ အတိုချုံးလျှောက်ထားလိုက်ရတယ်ဗျို့။ ဘုန်းကြီးကတောင်...

'ဒကာတို့ကတော့ အာဂလူတွေပဲ။ ကျုပ်လဲ ဒကာတို့နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲပေါ့။ အခုတော့ နားလိုက်ပါဦး'

လို့ မိန့်ပြီး ကျောင်းပေါ် တက်သွားပါလေရော။

ကျုပ်တို့လဲ တစ်နေကုန် ကားစီးရ၊ ရန်ဖြစ်ရန်ဆိုတော့ မောပြီး အိပ်တော့တာပဲဗျို့။ အဲ... နောက်နေ့လဲရောက်ရော ဘုန်းကြီးရဲ့ တွေ့ချင်တာကြီးက စ၊ ရော... ဘုန်းကြီးက ကျုပ်တို့ကို ခေါ်ပြီး မနက်စာတော့ ကောင်းကောင်းကျွေးလိုက်သေးတယ်ဗျို့။ စားပြီးမှ ဘုန်းကြီးက...

'ဒကာတို့ကို ပြောစရာ ရှိတယ်ဆိုတာ ဘုတယ်ပြောကတိက ကျုပ်ရွာ ကျုပ်ကျောင်းပေါ်ဗျာ၊ အဲဒီမှာ ကျောင်းထိုင် ပြန်

ဘူးဖြစ်နေတယ်ဗျာ၊ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်နေတာ သေချာတယ်ဗျာ၊ ဒကာတို့ လိုက်ကြည့်ပေးကြပါဦး'

ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ မငြင်းနိုင်တော့ဘူးဗျို့။

ဒါနဲ့ ဘုန်းကြီးလဲ နေ့ဆွမ်းစားပြီးရော ကျုပ်တို့ ဘုန်းကြီးပြောတဲ့ရွာကို လှည်းနဲ့ အသော့နှင့်ကြတာ ညနေစောင်းမှ ရောက်တော့တာပဲ။ ဘုန်းကြီးက ရောက်ရောက်ချင်းပဲ ရွာက ရွာလူကြီးတွေကို စုခိုင်းပြီး...

'ဒီမှာ ကျုပ်တော့ ဆရာတွေ ခေါ်လာပြီး အသေးစိတ်တော့ ခင်ဗျားတို့ပဲ ပြောပြလိုက်ပါ'

ဆိုတော့ ရွာလူကြီးတစ်ယောက်ကပဲ...

'ဒီလိုဆရာတို့ရဲ့... ဒီကျောင်းကို လာထိုင်တဲ့ ဘုန်းကြီးလဲ မပြုဘူး၊ သေတဲ့ကိုယ်တော်လဲ သေ၊ မြေထဲကိုယ်တော်လဲ မြေနဲ့ မြေဘက်ပါး၊ နှုတ်ပါးလောက် ရှိပြီ၊ ဘာရှိတယ် ဆိုတာတော့ ကျုပ်တို့လဲ ကောင်းကောင်း ယယ်ဘူဗျို့

နိုင်တယ်ဆိုပြီး လာလုပ်တဲ့ ဆရာတွေလဲ သေကုန်တာများတယ်၊ ဆရာတို့ နိုင်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ဆီက ကြိုက်သလောက် ထောင်ပါ'

လို့ တောင်းတောင်းပန်ပန်နဲ့ ပြောတော့မှ ကျုပ်ဆရာက...

'အင်း... ဒီလိုတော့ ပြောလို့မရသေးဘူးလေ။ ကျောင်းကို အရင်သွားကြည့်ကြတာပေါ့'

လို့ ပြောပြီး ကျောင်းကို ထွက်ခဲ့ကြတယ်ဆိုပါတော့။

ကျောင်းက ရွာဦးကျောင်းဗျို့၊ ရွာနဲ့က အတော်လေး သွားရသေးတယ်၊ ကျောင်းက လေးခန်းကျောင်းဗျို့၊ ကျုပ်ဆရာကတောင် "လေးခန်း မြောက်တိုင် ကျောင်းမထိုင်နဲ့" တဲ့ဗျို့

ကျောင်းပေါ် လျှောက်ကြည့်တော့ ကြေးစည်တို့၊ လက်ဖက်ရည်ပွဲတို့ ဖုန်တက်နေတာကလွဲပြီး ဘာမှ လက်ရာ မယွင်းဘဲ ရှိနေတာကို ကြည့်ရတာ ဒီရွာကလူတွေ အတော်ကို ကြောက်ကြတဲ့ သဘောပျ။ ကျုပ်တို့လဲ ကျောင်းကို ကြည့်ပြီးတော့ ဆရာက...

‘ကျုပ်တို့ ဘာပစ္စည်းမှ ပါမလာဘူးပျ။ ဘုန်းကြီးက လိုက်ခဲ့ဦးဆိုလို့ သာ လိုက်ခဲ့ရတာ။ ကျုပ်တို့ကို နောက်နှစ်ရက်နေရင် လာကြိုလိုက်’

လို့ ပြောပြီး ကျုပ်တို့ မန္တလေးကို ပြန်ခဲ့ကြတယ်ပျ။

အပြန်လဲကျရာ ဆရာက အတော်နှုတ်ဆိုတဲနေတယ်ပျ။ အတော်ကြီးကြာမှ...

‘ဟေ့ကောင်...မင်းဘာလို့ ထင်လဲ’ လို့ မေးတော့မှ...

‘ကျုပ် မခန့်မှန်းတတ်ပါဘူးဗျာ’ လို့ဆိုပြီး ကျုပ် ပြန်ပြောလိုက်တယ် ဆရာကလဲ...

‘အေး...မင်းပညာ တိုးတာပေါ့ကွာ’ တဲ့ဗျာ။

ကျုပ်ကို ဘာလို့တော့ ကြိုမပြောဘူးဗျ။ ကျုပ်ကလဲ ဆိတ်ဆိတ်ပဲ နေလိုက်တယ်။ အိမ်ရောက်တော့ ဆရာ နိုင်းတာတွေ လုပ်ပေးရတယ်ဗျ။

အိမ်မှာ တစ်ရက်နေပြီး နောက်နေ့ စောစော မုံရွာကို ထွက်ခဲ့လိုက်တယ်။ ကြိုတဲ့ လူတွေက အရန်သင့်မို့ တော်သေးတယ်။ ဒါတောင် ကျုပ်တို့ လှည်းကို အကြာကြီး စီးခဲ့ရတာ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ရောက်တော့ သန်းခေါင်တောင်ရောက်နေပြီ။ တစ်ရွာလုံးက စောင့်ကြိုနေကြပြီး ရွာလူကြီးက တော့...

‘ဆရာတို့ ကြိုက်တာ လိုတာ အကုန်ပြော

လုပ်ပေးနိုင်တယ်။ တစ်နေ့ကို ထမ်း (၃) ပီပီပယ်ပယ်။ လက်ဖက်ရည်နဲ့ အမြည်းပို့မယ်။ ဒါပေယျ ဆရာတို့နဲ့တော့ မအိမ်ခိုင်းနဲ့’

လို့ ပြောပြီး ကျောင်းကို တစ်ရွာလုံး လိုလို လိုက်ပို့ကြတယ်ဗျာ။ လိုလေသေးမရှိအောင်တော့ လုပ်ပေးကြတယ်ဗျ။

သူတို့လဲ ပြန်သွားရော ဆရာက ကျုပ်တို့ အိပ်မယ့်နေရာ အလုပ်လုပ်မယ့် နေရာတွေကို စည်းချ။ ကျုပ်ကိုလဲ...

‘ဟေ့ကောင် မင်းနွားတွေ အသက်သွင်းထား’

ဆိုလို့ ကျုပ်ကလဲ အရန်သင့်လုပ်ထားလိုက်တယ်ဗျာ။ ပြီးတော့ အင်းတွေ ပြင်ထားတယ်ဗျာ။ အားလုံး အရန်သင့်ဖြစ်ပြီဆိုမှ ကျုပ်တို့ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပြီး အိပ်ကြတာဗျ။

ပထမ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်ကတော့ ဟုတ်လို့...ဘာမှလဲ မထူးခြားဘူး ဖြစ်နေတာ။ ဟော... တတိယညလဲ ရောက်ရော ထူးပါပြီဗျာ။ ကျုပ်တို့လဲ ထုံးစံအတိုင်း ဘုရားဝတ်တက် ပုတီးစိပ်ပြီးလို့ သန်းခေါင်နားလဲရောက်ရော ကျောင်းကြီးက သွက်သွက်ခါအောင်

တုန်လာပါရောလား။

ဒါနဲ့... ကျုပ်ဆရာကလဲ “ထူးပြီး ဟေ့ကောင် မီးထွန်းတော့” ဆိုတာနဲ့ ကျုပ်လဲ အဋ္ဌမုခ်အင်းတွဲကို မီးထွန်းလိုက်ပါလေရော။ ဒါနဲ့ ဘီလူးလေးက ထုပ်တန်းပေါ်က ခြေထောက်လေး တွဲလောင်းချလို့ ဘာပြောတယ်မှတ်တုန်း...

‘ဘုရားတရား အလုပ်တွေ လုပ်နေပြီ ဒါတွေ မလုပ်နဲ့လေ’

လေတဲ့ဗျ။ ဘီလူးဆိုလို့ အကြီးကြီးများ ထင်မနေနဲ့။ အရုပ်လေးလိုပဲ ကလေးပေါက်စ အရွယ်လောက်ရှိတာ ရုပ်ကို လူလုံးပေါ်အောင် မမြင်ရပေမယ့် လူလေးလိုပဲဗျ။

ကျုပ် အင်းက မပူသေးတော့ ထုပ်တန်းတွေကို ဟိုကူးလိုက် ဒီကူးလိုက်နဲ့ ပါးစပ်ကလဲ “ဒီလိုမလုပ်နဲ့လေ၊ ဒီလိုမလုပ်နဲ့လေ” နဲ့ ပြောသေးတာဗျ။

ကျုပ်လဲ အသာစောင့်ကြည့်နေလိုက်တာ သက်န်းကြီးစကို ကျီးခွေ ကျစ်ထားတဲ့ အင်းမီးစာက ဆီနဲ့လဲထီရော... အဲဒီဘီလူးခမျာ “ဘုန်း” ဆိုပြီး အောက်ကို ကျလာပါရောလား။ ဒီကောင်ကလဲ မခေဘူးဗျ။ ကျောင်းလှေကားထိပ်ကတိုင်ပေါ် တက်ပြန်

တာပေါ့။

အဲဒီမှာပဲ ကျုပ်ဆရာက ဆေးတော်ကြီးတွေနဲ့ စီရင်ထားတဲ့ ပဝါနဲ့ ခုနက ဘီလူးလေးတက်ပြေးတဲ့ တိုင်ရဲ့ အထက်က ပိတ်ပြီး အမိန့်ပြန်ချုပ်ထားလိုက်တယ်။

ပြီးတော့မှ ဆေးတော်နဲ့ ထုံးဖြူ သန့်သန့်တွေရော အရစ်လိုက် အရစ်လိုက် အမိန့်ပြန်ပြီး သေချာအောင် ချုပ်ထားလိုက်တော့တာမျိုး။ ကျုပ်တို့လဲ စိတ်ချရပြီဆိုပြီး အိပ်မယ်လုပ်တော့ လင်းကြက်တောင် တွန့်နေပြီဗျ။

ကျုပ်တို့ စိတ်ချလက်ချနဲ့ အတော်ကို အိပ်ပျော်သွားတယ်နဲ့ တူပါတယ်။ မနက် အရုဏ်ထမင်းလာပို့တဲ့ လူနိုးတာတောင် မနိုးဘူးတဲ့။ အဲဒီလူကလဲ ကြောက်လို့ အောက်က နိုးတာနေမှာပါ။

ကျုပ်တို့ ပြန်ထူးသံ မကြားလို့ ဆိုပြီး ရွာပြန်ပြေးတာ တန်းနေတာပဲဗျ။ ရွာရောက်တော့ ရွာလူကြီးက မောင်းထုလှူပေးပြီး တစ်အုံတစ်မကြီး ချီတက်လာမှ ကျုပ်တို့လဲ နိုးကြတာဗျ။ ဒါနဲ့ ဆရာကလဲ...

‘လူတွေ များလှပါသေး’ လို့ မေးတော့ ရွာလူကြီးလဲ မျက်စိမှက်နာပျက်လို့ ကျုပ်တို့ကို သေချာကြည့်လိုက် သူ့ရွာသားတွေကို ကြည့်ထိုက်နဲ့...

‘ဒီပုံဆရာရေ...ဆရာတို့ ထပ်မံလွှတ်တဲ့ ကောင်တွေလေ ဆရာတို့ကို ခေါ်ကြည့်ဘာ ဖုလုံဆိုပြီး ကျုပ်ကို အနင်ဆရာတွေ ခေါ်ဆွဲနေပြီဗျ။ ကြီးလို့ လာသတင်းပို့တာနဲ့ ဆင်းထုလှူပြီး ထွက်လာကြတာမှ ဆရာတို့ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးနော်။ အာနာသက်တာဗျ’ လို့ တောင်းပန်ရှာတယ်။ ဒီတော့မှ-

ကျုပ်ဆရာက...

‘ရပါတယ်ဗျာ။ သူတို့တွေလဲ ကြောက်ရွာမှာပေါ့။ ကျုပ်တို့လဲ ညက အလုပ်ကလေးနည်းနည်းရှုပ်သွားလို့ လင်းကြက်တွန့်မှ အိပ်ကြတာမျိုး။ အန္တရာယ်လဲ ကင်းပြီဆိုတော့ စိတ်ချလက်ချနဲ့ အိပ်ပျော်သွားလို့ပါ။ ကောင်းပါတယ်။ ဒါဆို ကျုပ်တို့ ရွာလူကြီးနဲ့ ရွာကလူတွေကို ထူးပြီး သွားခေါ်ခိုင်းစရာ မလိုတော့ဘူးပေါ့။ ဒီမှာ အကြောင်းကလေး ထူးနေပြီ ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာတော့ ကျုပ်အတပ်ပြောလို့မရသေးဘူး။ ကျုပ် လောလောဆယ် လောကားထိပ်က ကျောင်းတိုင်တစ်တိုင်တော့ လဲချင်တယ် ဖြစ်ပါသေးဗျာ’ ဆိုတော့ ရွာလူကြီးကလဲ...

‘ချက်ချင်းကို ရစေရမယ်ဗျာ’ လို့ပြောပြီး သူ့ရွာသားတွေကို လုပ်ငန်းတွေ ခိုင်းတော့တာပဲဗျ။

တော်တော်တော့ညီတဲ့ ရွာဗျို့။ တိုင်ကျင်းတူးတဲ့လူတုန်း တိုင်ကို တိုင်းတဲ့လူက တိုင်းနဲ့ ခဏနေတော့ ကျွန်းတိုင်တစ်လုံး ချောလို့ဗျာ ရောက်ပါလေရော။ အဲဒီ ခေတ်အခါကလဲ သစ်၊ ဝါးက ပေါမု ပေါပိတ်နဲ့ ဒီဘက်ခေတ်ဆို ဘယ်လွယ်မလဲ။

အင်း...သူတို့ တိုင်လဲတဲ့ အလုပ်ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ အလုပ်ရှုပ်ရမယ့် အလှည့်ဗျို့။ လူကလဲ စည်ကားသမှ တစ်ရွာလုံးအပြင် ရွာနီးချုပ်စပ်က သတင်းကြီးနေတဲ့ ဒီကျောင်းကို ဆရာတွေက နိုင်ပြီဆိုတော့ ဘာလဲဆိုတာ သိချင်ကြမှာပေါ့။

လူ အဲဒီလောက်များတော့ ကျုပ်တို့လဲ တိုင်လုံးအလယ်က ထားပြီး အတောင်(၃၀) ပတ်လည်လောက် ဆေးတွေနဲ့ စက်ဝိုင်းပုံ စည်းချထားရတယ်ဗျို့။ မဟုတ်ရင် အထဲက ဘာထွက်လာမလဲမှ မသိတာ။

အောင်မာ အဲဒီအချိန် ကျုပ်က ဆရာဆီက ပညာသင်ဆဲဆိုတော့ ဆရာက ကျုပ်ကို စမ်းသေးတာဗျ။ ‘ဟေ့ကောင် ငလှ မင်း ကြောက်လား၊ ဘာလို့ထင်တုံး’

တဲ့။ ကျုပ်ကလဲ နဂိုကတည်းကမှ ကြောက်စိတ်နည်းနည်းမှ မရှိတဲ့ ကောင်ဆိုတော့ဆိုတော့...

‘ကျုပ်က ဘာလို့ ကြောက်ရမှာနဲ့ ဒါပေးယုံ ဘာမှန်းတော့ ယသိဘူး’ ဆိုမှ ဆရာက ပြုံးပြီး...

‘ဒါ ရုပ်တိုက်လို့ခေါ်တယ်ကွ၊ မှတ်ထား။ ငါ မနေ့ကတည်း သိတယ်’

တဲ့ဗျာ။ ဒါနဲ့ ဆရာက ရွာလူကြီးကို မကြောက်တတ်တဲ့လူ၊ သတ္တိရှိတဲ့လူ လေး၊ ငါးယောက်လောက် ရွေးခိုင်းတယ်ဗျ။

အဲ... ကျုပ်ဆရာက အဲဒီ လူလေး၊ ငါးယောက်လောက်ကို ရဲတင်းတို့ ငမန်းလွှဲတို့ ယူခိုင်းပြီး စည်းခိုင်းထဲ ဝင်ခိုင်းလိုက်တယ်ဗျာ။ ပြီးတော့မှ ရွာလူကြီးနဲ့ ရွာသားတွေဘက် လှည့်ပြီး...

‘ဒီတိုင်ကို ကျုပ်တို့ အခု တစ်တစ်ချင်း ဖြတ်မှာပို့လို့ စည်းခိုင်းထဲကို တစ်ယောက်မှ မဝင်ပါနဲ့လို့ ပြောချင်တယ်။ ဒီထဲ ဘာရှိတယ်၊ ဘာထွက်လာမလဲဆိုတာ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်သေးဘူး။’

အထဲကလူတွေလဲ ကြောက်စိတ်ရင် အပြင်ပြန်ထွက်လိုရတယ်။ ထု ဖင်းလဲ ဒီထဲက ဘာကောင် ထွက်လာ လွှက်လာ

ပိအောင်ဖမ်းဖို့တော့ လိုတယ်။ အခုချိန်ကစပြီး ပြောတာကို သေချာ နားထောင်စေချင်တယ်။ မကြောက်တတ် ရင်တော့ သဘောပဲ။ ကျုပ်တို့ မနေ့ညက ကိုယ်တွေ့ တွေ့ထားပြီးသားမို့ ပြောတာ လို့ ပြောပြီး ကျုပ်ကို အလုပ်စဖို့ အချက်ပြတယ်။ ကျုပ်တောင် အံ့ဩ သေးတယ်။ ကျုပ်ဆရာ ဒီလောက် စကားတွေ အများကြီး မပြောဘူးဗျ။ ကျုပ်လဲ ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ အသာလေး ငြိမ်နေရတယ်ဗျ။ စည်း ဝိုင်းထဲကလူတွေကိုပဲ ဒီနား လွှတ်တိုက်၊ ဒီနားကို ရဲတင်းနဲ့ခတ်ဆိုပြီး ဆရာ ညကျ အရစ်လိုက် အရစ်လိုက် လုပ် ထားတဲ့ နေရာတွေကို ပြပြီးခိုင်းနေ လိုက်တယ်။

ဆရာကလဲ ဂရုစိုက်ပါတယ်။ အရစ် တစ်ရစ် ရောက်တိုင်း လိုက်၊လိုက် ခေါက်ကြည့်တယ်။ ဆရာ ဆေးပဝါနဲ့ အုပ်ပြီးထားတဲ့ အရစ်လဲ ရောက်ရော ခေါက်ကြည့်လိုက်တော့ အထဲက အခေါင်းရှိတဲ့အသံ ကြားရတာနဲ့ ဆရာ က ဒီအပိုင်းကို ဂရုစိုက် ဖွဲ့ထုတ်ဖို့ ပြောလို့ ကျုပ်တို့လဲ အသေအချာကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့ ဖွဲ့ထုတ်ကြည့် လိုက်တယ်။

အဲဒီမှာ လက်မလောက်ရှိတဲ့ ဘီလူးသခေါ(သွားခေါ)လေး ထွက် လာတာဗျ။ ပန်းပုထုထားတာက တော်တော်ပီပြင်တာဗျ။ ဘီလူးသခေါ ပုံကို စအိုဖင်ပိတ် မုဆိုးဒူးထောက် ထိုင်လို့ သန်လျက် ထမ်းထားပြီး လက်တစ်ဖက်က ကြေးပုရိုက်လေး ပိုက်လို့ဗျ။ (မြင်ဖူးတယ်ရှိအောင် ကျုပ်ပုံကြမ်းလေး ထည့်ပေးလိုက်ပါ တယ်။) ပုရိုက်ထဲက စာကို ဖတ် ကြည့်လိုက်တော့...

“မိကုသိုဿာ သီလ၊သမာပိ ပြည့်စုံခြင်း”

မရှိသောပုဂ္ဂိုလ် လာရောက်သိတင်သုံပါက သင်ထားစေ’ လို့ ရေးထားတာ ဖတ်လိုက်ရတော့ ကျုပ် ကျောတောင် ချမ်းသွားတာဗျ။ ကျုပ် ဆရာကို ပြလိုက်တော့...

‘အေး... အရင်ကျောင်းထိုင်က ဆေး ဘုန်းကြီးနဲ့တူတယ်ကွ။ သူ စီရင်သွားတာပဲ’ လို့ ပြောပြီး ရွာက လူတွေဘက် လှည့်သွားတယ်။ ပြီးမှ...

‘ခင်ဖျားတို့ကျောင်း ကျောင်းထိုင်မပြုတာ ဒီဘီလူးလေးကြောင့်ပဲ။ အခုတော့ အားလုံး ရှင်းသွားပြီပဲ။ စိတ်ချလက်ချသာ ကျောင်း ထိုင်ပို့ကြပါ’

ဆိုပြီး စည်းချက်ထားတာတွေ လိုက် သိမ်း အထုပ်ပြင် ပြန်ဖို့ ပြန်လုပ်တော့ တာပဲဗျ။ ကျုပ်လဲ သူ ပြန်မယ်လုပ် လို့သာ ပြန်ရမှာ။ ကျုပ် သိချင်တာ မရသေးဘူးလေ။ ဆရာက ကျုပ် အကြောင်းသိလို့လား မသိဘူး။ ဘီလူး လေးကို ဖန်ပုလင်းလေးထဲ သေချာ ထည့်ပြီး သိမ်းထားတာဗျ။

ကျုပ်လဲ မနေနိုင်ဘူး “ဆရာ ဒီရုပ်တိုက်က ဘယ်လိုလုပ် ရတာ တုံး”လို့ အတင်းလိုက်မေးတော့ “နောက်တော့ ပြောတာပေါ့ကွာ” တဲ့ဗျ။ ဒါနဲ့ ဆရာ ဒီဘီလူးလေး ပေးပါဆိုတော့လဲ မပေးဗျ။ ကျုပ်

အောင့်သီးအောက်သက်နဲ့ နေ့နေ တာရပါ။

ကျုပ်တို့ကိုလဲ ရွာက ကျေးဇူးတင် လွန်းလို့ ကြိုက်တာ ပြောဆိုပေးမယ့် ဆရာက စေတနာ ရှိသလောက်ပဲ ကန်တော့ခိုင်းတယ်။ ပြီးတော့မှ မုံရွာ ပစ်တောင်းထိုင်ကားဂိတ်ကို လှည်းနဲ့ လိုက်ပို့ကြတယ်ဗျ။

ဒီလိုနဲ့ ကျုပ်တို့ မန္တလေးက ဆရာ အိမ်ကို ပြန်ရောက်ရောဗျ။ ကျုပ်လဲ မသိပါဘူးဗျ။ ဘီလူးပါတဲ့ ဖန်ပုလင်း လေးကို ဘုရားစင်အောက်နားလေး သွားထားမိလိုက်ပြီး အိပ်လိုက်တယ် ဗျ။

အဲဒီအချိန်တုန်းက ဆရာ မယ်တော်ကြီးက ရှိသေးတော့ မနက် (၄)နာရီဆို ဆွမ်းတော် ထကပ်နေကူး အဲဒီနေ့မှာမှ မယ်တော်ကြီးက ဘုရား အရုဏ်ဆွမ်းကို ငါးကြော်လေးနဲ့ ကပ် တာဗျ။ ဆွမ်းတော်လေးကပ်ပြီး ဘုရား လေးဝတ်တက်ကာ ရှိသေးတယ်။ ကျေးဇူးရှင်ဘီလူးက ဒီနားလာပြီး...

“ပွတ်တွတ် ပွတ်တွတ်” နဲ့ အော်ပါလေရော။ မယ်တော်ကြီးကလဲ ကျုပ်တို့ကို... ‘ဟဲ့...နင်တို့ တာတွေ အိမ်ယူလာတန်း နင်တို့ဟာကြိုက် ငါ့ကို အော်နေတာပဲ လုပ်ဦး’

ဆိုပြီး ပြန်အော်ပါရောဗျ။ ဒါနဲ့ ဆရာကလဲ ကျုပ်ကို...

“ဟေ့ကောင်... မင်း ဟိုဟာကို ဘယ်နားသွားထားတာလဲ”လို့ မေးပြီး အိမ်ပေါ်တက်သွားလို့ လိုက်သွား ဆရာက စကားမပြောအောင် ပြန်ချုပ် ထားလိုက်တာ တွေ့လိုက်ရတယ်ဗျ။ ပြီးမှ ကျုပ်ဘက် လှည့်ပြီး...

“ဒီကောင်တွေက အသားနဲ့ ငါနဲ့ ဆင် စကားအင်မတန်များစွာကွာ သူ့ကို ထင်

မြို့လေး ဆီအင်းကျေးရတယ်
လို့ ကျုပ်ကို အကဲခတ်ရင်း ပြော
လိုက်တယ်။

ဆရာကလဲ ကျုပ် အရိပ်အခြည်
ကို ကြည့်နေတာနဲ့ တူပါတယ်ဗျာ။
ကျုပ် ပြန်ခါနီး ယောင်ပေ ယောင်ပေ
လုပ်နေတာကို သိတော့ ကျုပ်ကိုခေါ်
ပြီး...

'အေး...ငါ သိပါတယ်။ မင်း ဒါကို လိုချင်
နေတယ်ဆိုတာ၊ ဒါတွေ ယူသွားနဲ့ကွား
မင်းက ငယ်သေးတော့ ပေါက်ကရ လျှောက်
လုပ်မှာ ငါ သိတယ်ကွ။

မင်း သိချင်ရင် ငါ နည်းပြလိုက်မယ်ကွား။
သိပ်ဟိုပန္နက်ကို ရအောင်ရှာကွား။ တွေ့ရင်
ဒီပုံလေး ရအောင်ထုကွား။
ပုဂံရိုက်မှာ မင်း ဖြစ်ချင်တာ၊ လိုတာရေး
ကွား။ ပြီးရင်... အထက် အစဉ်စာကြိုကို
အပ်လိုက်ကွား။ အဲဒါကို ရုပ်တိုက်လို့

ခေါ်တယ်။ ကဲ...သွားပေရော့'
လို့ ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်တာမျိုး။
ကျုပ်ကတော့ ပြောမနေနဲ့...ဟုသုတ
လဲတိုး။ ပညာလဲတိုးလို့ ကျုပ်လောက်
ပျော်တဲ့ကောင် ရှိဦးမလားဘဲ။

အဲ...ကျုပ်ကလဲ ဆရာပြောလဲ
ပြောစရာမျိုး...အဲဒီအချိန်တုန်းကသာ
ဆရာက ပေးလိုက်ရင် ဘီလူးရုပ်
အကြီးကြီးလုပ်ပြီး ဗိုက်ထဲကို ခုနက
ဘီလူးလေး မြှုပ်ထားမလို့မျိုး။ ပြီးမှ
စကားပြောခိုင်းမယ်ပေါ့ဗျာ။ နာမည်ကြီး
ပေါက်ကြဲတာမျိုး။ ဆရာက အဲဒါကို
သိလို့ မပေးတာဖြစ်မယ်။

ကျုပ်လဲ အဲဒီနည်းလမ်းလေးရလို့
လုပ်ဦးမယ်ဆိုပြီး သိမ်ဗဟိုပန္နက်ကို
ရှာလိုက်တာ။ အကြောင်းမတိုက်ဆိုင်
တာလား သိတဲ့ဆရာတွေကပဲ သိမ်း
ဆည်းသွားကြတာလား မသိပါဘူး။

မတွေ့မိပါဘူး။
ဟော... အကြောင်းတိုက်ဆိုင်
တော့လဲ အသက်အရွယ်ကလေး
ရလာတော့ လာမေးတဲ့လူကို ရှိတာဗျာ။
ဒါပေမယ့် ငယ်ငယ်တုန်းကလို
ပေါက်ကရလုပ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ မရှိ
တော့လို့ မလုပ်ဖြစ်တော့ပါဘူးဗျာ။
ခင်ဗျားတို့ရော အဲဒီပညာတွေ ရရင်
ဘာလုပ်ချင်တုန်းဗျာ။ မယုံလို့ စမ်းချင်
တယ်။ လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် ကျုပ်ဆီကို
သိမ်ဗဟိုပန္နက် လာယူလို့ ပြောလိုက်
ချင်တယ်ဗျာ။

ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၂၄၈)မှ အဆက်

ရယ်။ ဒေါ်လှမြင့် အဝတ်အထည်ရယ် တစ်ဖက်စီထည့်ပြီး
အခေါင်းကို ပုတ်ပါတယ်။

အခေါင်းကိုပုတ်ပြီး...
'ကဲ... အေးသန့်ရေ နှင့်ကလေးသုံးယောက်ကို နှင် ဘယ်ယူပူချင်လဲ။
နှင်ယောက်ျား ပြုမောင်နဲ့ ထာနဲ့မှာလား။ နှင့်ညီမ ယုမြင့်နဲ့ ထာနဲ့မှာလား။
နှင်ယောက်ျားနဲ့ ထာနဲ့မှာရင် ပြုမောင် အဝတ်အစားထည့်ထားတဲ့ဘက်
ကို အလေးထားပြပါ။ နှင့်ညီမနဲ့ ထာနဲ့မှာရင် တစ်ဖက်ကို စောင်းပြပါ။
အဲဒီလို ပြောတယ်။

ဦးပြုမောင်က...
'မိမိမရ... ငါကလေးသုံးယောက်ကို ငါနဲ့ ထာနဲ့ပါ။ ငါ ကျွေးနိုင်
မွှေနိုင်ပါတယ်။ နှင် နောက်ဆံတင်မနေပါနဲ့။ ငါ ရှာကျွေးနိုင်ပါတယ်'
လို့ ငိုသံပါကြီးနဲ့ပြောတယ်။
ဒေါ်လှမြင့်ကလဲ...

'အစ်မရ... စိတ်ချလက်ချသွားနိုင်အောင် ငါနဲ့ ထာနဲ့ပါ။ နှင်ကလေး
ဆွာကို ငါပြုစု ကျွေးမွေးပါမယ်။ ငါ တစ်သက်လုံး ထာနဲ့ယူပါတယ်'
ထောင့်ပေါ် သိပ်တော့ မမှတ်မိတော့ဘူး။ ပြောလုံးပြော

အဲဒီမှာ အမိအဖဖြစ်တဲ့ ဦးတာတီပိုးနဲ့ ဒေါ်ခင်နုကလဲ...

'သမီးရေ... အမေတို့ အဖေတို့နဲ့ ထာနဲ့ပါကွယ်။ အဖေတို့ အမေ
တို့ ထာနဲ့ယူပါတယ်'
လို့ မိဘနှစ်ပါးက ပြောလို့လဲပြီးရော ချိန်ခွင်လျှာက
ဒေါ်လှမြင့်အဝတ်အထည် ထည့်ထားတဲ့ဘက်ကို အလေးသာ
သွားရော။

အဲဒီမှာ ဒေါ်လှမြင့်တစ်ယောက် ဝမ်းသာလုံးစိုပြီး မေ့မြော
သွားလို့ ခြေမချိုးသူကချိုး။ ပါးစပ်ထဲ လေသွင်းတဲ့သူက
သွင်းနဲ့ နှာနှပ်ယူရတယ်။

အသုဘ လိုက်ဖို့မယ့် လူတွေကလဲ မှန်တယ်။ အဲဒါ
မှန်တယ်။ တီးတိုး တီးတိုးဝေဖန်သံကြားနေရတယ်။ စာရေး
သူတို့ ငယ်ငယ်တုန်းကဆိုတော့ ဘာမှ နားမလည်ဘူးလေ။
လိပ်ပြာခွဲတာ ချိန်ခွင်နဲ့ လုပ်ရတယ်ဆိုတာ တစ်ခါမှမကြည့်
ဘူးတော့ စိတ်ဝင်စားတာပေါ့နော်။

ဟုဇာလကဆိုတာ ထာနဲ့ပြီးနောက် ပညာရှင်က ဘယ်မှ မသွား
ထာတာလား။ (၇)ရက် တစ်လ ရက်လည်ပြီးမှ အထဲ
တစ်နေရာကို ပြောင်းရွှေ့သွားတာလား ဆိုတာ စာရေးသူ
ညွှန်းဆိုထားပါ ကြောင်း...။

(ယခုလက်ရှိမြောက်ဥက္ကလာပတွင်နေ၍ ကားမောင်း
နေသော သူငယ်ချင်းဖိုးရီအား) အမှတ်ရလျက်...

လွန်ခဲ့တဲ့အနှစ်(၃၀)ဝန်းကျင်လောက်က စာရေးသူတို့ ဇာတိချက်ကြွ မွေးရပ်မြေ ကာပဗြိုနယ် အလယ်ရွာ ဇာတိပါ။ အလယ်ရွာမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာ လေး ရေးပြချင်တာပါ။

စာရေးဆရာကြီး (ရန်ကင်းကချန်စစ်) စာရေးဆရာကြီး ဦးချစ်စံဝင်းရွာက စာရေးသူတို့ရွာကို ကျော်ပြီးမှ ရောက်တာ။

အလယ်ရွာရဲ့ ချက်ကြွဇာတိဖြစ်တဲ့ (ဦးတာတီပိုး+ဒေါ်ခင်နု)တို့မှာ သမီးနှစ်ယောက်ရှိတယ်။ အကြီးမ မအေးသန်းနဲ့ အငယ်မ မလှမြင့် ရှိတယ်။

မအေးသန်း အိမ်ထောင်ကျတော့ သားသမီးသုံးယောက် ထွန်းကားတယ်။ အကြီးဆုံးသားစိုးရိက စာရေးသူရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းပေါ့။

သမီး မာမာရွှေ၊ သားငယ် အောင်တိုးတို့သုံးယောက် ထွန်းကားတယ်။ စာရေးသူတို့ ငါးတန်းနှစ်လောက်ရောက်တော့ဒေါ်အေးသန်းက ကျန်းမာရေး တရှောင်ရှောင်ဖြစ်ရော။

အဲဒါနဲ့ မိခင်ဖခင်တွေဖြစ်တဲ့ ဦးတာတီပိုး+ဒေါ်ခင်နုတို့က သူတို့အိမ်မှာ ပြုစုဖို့ ခေါ်ထားတယ်။ သားသမီးတွေလဲ အမေ မကျန်းမာတော့ မအေ့ကို ပြုစုဖို့ ပါသွားရော။

တို့တိုနဲ့ပြောရရင် ဒေါ်အေးသန်းတစ်ယောက် လူ့လောကကြီးကို စွန့်ခွာသွားရော။ အဲဒီမှာ အသုဘရွာ ထုံးစံအတိုင်း ငါးရက်ထားတယ်။

ငါးရက်ပြည့်တဲ့နေ့၊ အသုဘချတဲ့နေ့မှာ သေဆုံးသူ ဒေါ်အေးသန်းရဲ့ အဒေါ်က အသုဘအလောင်းစင်နားကို ချိန်ခွင်ကိုင်ပြီး ရောက်လာတယ်။ အသုဘပို့မယ့်လူတွေကလဲ အများကြီး။

စာရေးသူတို့လဲ ခပ်ငယ်ငယ်လေးတွေဆိုတော့ ဘာမှ မသိဘူးလေ။

၂၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရန်ကင်း (ပဲခူး)

ပရုလောကသားနှင့် ချိန်ခွင်လျှာ

သူများကြည့်လိုတာ ကိုယ်ကြည့်နေရတာ ဘာလုပ်မယ်မှန်းမသိဘူး။ နားလည်တတ်ကျွမ်းတဲ့ သူတွေကတော့ လိပ်ပြာခွဲမလို့လား မသိဘူး။ လိပ်ပြာခွဲရင် ကလေးသုံးယောက်ကို သူတို့အဒေါ် ဒေါ်လှမြင့်ပဲ ပေးပါစေ... စသဖြင့် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုနေတာ ကြားရပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလိုပြောတာလဲ၊ စာရေးသူတို့ ငယ်ငယ်က မသိခဲ့ပါဘူး။ သေဆုံးသူ ဒေါ်အေးသန်းရဲ့ အဒေါ်

က... 'ဟဲ့... မိသန်း သွားစမ်း ပြုမောင် အထင်အစားရယ်၊ မိလှမြင့် အထက်အစားရယ် သွားယူစမ်း' ဆိုပြီး ခိုင်းနေတာ ကြားရပါတယ်။ တအောင့်လောက်နေတော့ သေဆုံးသူ ဒေါ်အေးသန်းရဲ့ယောက်ျား ဦးမြမောင်ရယ် အလောင်းစင်နားရောက်လာတယ်။ ဒေါ်အေးသန်းရဲ့အဒေါ်က ချိန်ခွင်နှစ်ဖက်မှာ ဦးမြမောင် အသတ်အထည်

ကျောင်းတော်ရာ အာလှ

လူ့ပြည်မှ ကြင်ဖော်ခေါ်ချင်သော

ပျောင်ပင်တောင့် နုတ်စိမ်းပ

လေသည် ရုပ်ခြင်မရှိ၊ အနံ့အသက် မရှိ ဆုပ်ကိုင်၍မရ၊ မြင်နိုင်ခြင်းမျိုး လည်းမရှိ၊ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ ငမ်းကျင်၌ လေရှိသည်ကို လက်ခံကြ သည်။

အဘယ်ကြောင့် လက်ခံကြ သနည်း။ လေတိုက်ခတ်လာသောအခါ အေးမြသောတွေ့ထိမှုနှင့် အရာဝတ္ထု အပျံ့ လှုပ်ခတ်သွားသည်ကို မြင်သိနိုင် ကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဤအတူ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်က ဖြစ်စဉ် အစောဆုံး သိကြမည်ဆိုလျှင်...

အောက်ဒေသတွင် ခေတ် အောက်ဆက် ပါးစပ်ရာဇဝင်များ

ကြောင့် မိုင်းသုံတောင်သည် နာမည် ကြီးသည်။ အလားတူ ရှေးအခါ ကတည်းက ရွှေလုပ်သားများ၊ ရွှေဝန် ရွှေမှူးများ အခြေချနေထိုင်ပြီး ဘုရင် မင်းတရားထံ ရွှေဆက်သနိုင်ရန် ရွှေတူးယူခဲ့သော ခမ်းပတ်တောင်သည် လည်း နာမည်ကြီးလှပါသည်။ ခမ်းပတ်တောင်ဆိုသည်မှာ ရှမ်း

အခေါ်ဖြစ်ပြီး မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆို လျှင် ရွှေပတ်တောင်ဟု အဓိပ္ပါယ်ရ သည်။ ထိုခမ်းပတ်တောင် တောင်စွယ် တောင်တန်းများအခြေ မြေပြန့်လွှင့်ပြင် များတွင်တော့ ကော်တာ၊ မံကင်း၊ မံပင်၊ ကုံကော်၊ နားမလတ်၊ စီးမော်၊ လယ်ကျင်း၊ ပေါက်နက်ကုန်းဟု ခေါ်

သော ကျေးရွာများ ရှိသည်။

ရှေးအခါကဆိုလျှင် လမ်းပန်း အဆက်အသွယ်ကလွယ်၊ ချောင်က ကျပြန်သဖြင့် အခြား ဒေသကလူများ လာရောက်မှုနည်းသလို ဤဒေသမှ လူများလည်း အခြားဒေသသို့ သွားရောက်မှု အလွန်နည်းသည်။

မိမိတို့ လယ်ယာမှ ရသမျှလေးနှင့် လောက်အောင် စားသုံးသည်။ လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်အားလျှင် ခမ်းပတ်တောင်ပေါ်တက်၊ ရွှေတူးရွှေကျင် မည်။ ရရှိလာသော ရွှေကို ဗန်းမောက် မြို့ပေါ်သို့ သွားရောက်ရောင်းချမည်။

ဤသည်တို့မှာ သူတို့ ကျင်လည်ရာ ကမ္ဘာလေး ဖြစ်သည်ဟုသာ ဆိုရချေ တော့မည်။ သည်တော့ကာ ထိုဒေသမှ လူတို့သည် ရှေးရိုးစွဲသမားများ ခေတ် အမြင်မရှိသူများဟု လူအချို့က ဆိုကြ ပြန်သည်။

စီးမော်ရွာသည် ခမ်းပတ်တောင်စွယ် အခြေ မြေပြန့်၍ တည်ရှိသော ရွာလေး တစ်ရွာဖြစ်သည်။ ထိုရွာသည် အိမ်ခြေ (၁၀၀)ခန့်ရှိပြီး ကျေးရွာနေလူအများ သည် လယ်ယာခွင်လုပ်ငန်းကို အဓိက အင်္ဂါပြု လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြသည်။

ကိုအောင်ငွေသည် စီးမော်ရွာသား တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အသားဖြူဖြူ၊ အရပ်ရှည်ရှည် လှပုံချောချော တောင့်တင်းသော ကိုယ်ဟန်ရှိ၍ ကျန်းမာရေး အလွန်ကောင်းကာ အသက်(၃၀)ရွယ် ထိ ရောက်ခဲ့သော်လည်း သားမယား မယူသေးဘဲ မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကိုင် ကျွေးမွေးနေသူ ဖြစ်သည်။

ယခင်က ကျန်းမာရေး အလွန် ကောင်းခဲ့သော ကိုအောင်ငွေတစ် ယောက် သည်တစ်ခေါက် ဗန်းမောက် က ရွှေရောင်းပြန်ခဲ့ပြီးကာမှ အမည် မဖော်နိုင်သော ရောဂါဆန်းတစ်ခု

ကောက်ရခဲ့ပြီး မိဘဆွေမျိုးများ စိတ် မချမ်းမြေ့ဖွယ် ဖြစ်နေကြရသည်။

နွေပိုင်း လယ်ယာလုပ်ငန်းအား သည်ပို့ ခမ်းပတ်တောင်တက်သွားကာ ရွှေကျင်သည်။ ရက်အတန်ကြာ ရွှေကျင်ပြီး ရလာသော ရွှေလေး များကို ရွာနှင့် (၁၂)မိုင်ဝေးသော ဗန်းမောက်မြို့သို့ စက်ဘီးစီး၍ သွား ရောင်းသည်။

ထိုနေ့ ဗန်းမောက်မှ ရွာပြန်အရောက် တွင် မျက်လုံးကြီးများ အဆမတန် ပြူးလျက် နီရဲနေပြီး စကားတွေ ပဲလုံး ပထွေးပြောကာ ရွာတွင်း လှည့်ပတ် ပြေးနေသည်။

ရွာမှ ကျန်းမာရေးမှူးနှင့် ဆေးထိုး သည်။ မသက်သာ။ သူ့လမ်းညွှန်မှုနှင့် ဗန်းမောက်မြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး သွားပြ ဆေးရုံတက်ကုသသည်။ မထူးခြား။

ရွာပြန်ခေါ်လာ ရပ်ဝေလှရွာဝေလှ တောစာ ရွာစာချသည်။ ပစ်သည်။ အခြေအနေက မဟန်။ သည်လိုနှင့် တစ်လနီးပါး ရှိခဲ့ချေပြီ။

ကိုအောင်ငွေ လူရပ်မပေါက်တော့ အသားအရေတို့ ကြုံလို့လျက် အရိုး ငေါင်ငေါင် တကယ့်ကမ္ဘာနန်းရုပ်၊ ရေတိမ်

မှာ နစ်တော့မည်ထင်သည်။

တစ်နေ့တော့ ဦးလေးဖြစ်သူက စီးမော်နှင့် (၄)မိုင်ခန့်ဝေးသော လယ်ဦး ရွာမှ ဆရာရွှေဆိုသူအား ပင့်လာခဲ့ သည်။ ယနေ့အထိ ရှိသေးသည်။

အရင်တုန်းကဆိုလျှင် ဆရာရွှေ သည် တောတကာတိုး၊ တောင်တကာ တက် မုဆိုးလုပ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

နောက်တော့ မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်သွား သည်မသိ ထိုအလုပ်ကို လုံးဝ စွန့်လွှတ် ပြီး တရားဘာဝနာများ ပွားများလျက် ဒုက္ခသုက္ခကြုံ တွေ့လာသူများကို ငွေကြေးမယူဘဲ အခမဲ့ ဆေးဝါးကုသ ပေးနေတော့သည်။

ဆရာရွှေကိုအောင်ငွေတို့ အိမ်ပေါ် ရောက်လျှင်ပဲ ဘုရားစင်ကို ရှင်းလင်း သန့်စင်စေပြီး ပန်း၊ ဆီမီး၊ သောက်တော် ရေတို့ ကပ်လျှူကာ ဘုရားဝတ်ပြု၊ မေတ္တာပို့၊ အမျှအတန်းများဝေပြီးမှ သေလူတစ်ပိုင်း ဖြစ်နေသော ကိုအောင်ငွေကို ကြည့်သည်။

ကြည့်ပြီးသည်နှင့် လွယ်အိတ် ထောင်အတွင်းမှ မည်းနက် ပြောင် လက်နေသည့် ပုတီးကိုထုတ်၍ နှုတ်မှ တတွတ်တွတ်ရွတ်ဆိုကာ လဲလျောင်း နေသော ကိုအောင်ငွေ မျက်နှာပေါ်သို့ ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

ထိုအခါ အားအင်ချည့်လျက် အိပ်ရာမှ ထလျှင်တောင် တွဲထူ ထရ သော ကိုအောင်ငွေ ငေါက်ခနဲ ထထိုင် ပြီး တရှုပ်ရှုပ် ငိုကြွေးပါတော့သည်။

ဘေးမှ ကြည့်နေကြသော လူ အများသည်လည်း အံ့ဩကုန်ကြကာ ရှေ့ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်ဦးမည်နည်းဟု ဝေခွဲမရသော ဟန်များနှင့် တိက်ထိတ် ငြိမ်သက်သွား ကြည့်နေကြသည်။

ကိုအောင်ငွေသည် ရှိုက်ငိုရင်းမှ...

'အရင်တုန်းကလဲ ကျွန်မယောက်ျားကို ဆရာသတ်လို့သေခဲ့ပြီ အခုတစ်ခါလဲ ကျွန်မ ခေါ်ယူဖို့ လုပ်နေတဲ့ ယောက်ျားကို ဆရာ တာဆီဖို့ လုပ်ပြန်ပြီ ကျွန်မကို သနားရင် ဆရာပြန်ပါတော့'

ဟု ပြောလိုက်သော်လည်း...

ဤလိုပြောသည့်အခါ ထူးခြားနေ သည်မှာ ကိုအောင်ငွေ၏ ယောက်ျားသံ မဟုတ်ဘဲ မိန်းမအသံ ထွက်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ၌ လူနာ၏ နံဘေး တင်ပျဉ် ခွေ၍ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နား ထောင်နေသော ဆရာရွှေက...

'ဘယ်တုန်းက နှင့်ယောက်ျားကို ဝါ သတ်ခဲ့တာတုန်း၊ နင်က ဘယ်မှာနေတဲ့သူ တုန်း၊ မောင်အောင်ငွေကို ဘာကြောင့် ခေါ်ချင်တာတုန်း၊ မထိပ်ရုန်ဘဲ ဆရာကို အကြောင်းရုံ ပြောပြပါ'

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ...

'ကျွန်မနေတာ လယ်ဦးရွာအဝင် ညောင်ပင်ကြီးမှာပါ။ ကျွန်မတို့က နတ်စိမ်းမျိုးတွေပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၅)နှစ် လောက်တုန်းက ဆိုရင်တော့ အဲဒီ ညောင်ပင်မှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေခဲ့ကြ ပါတယ်။ တစ်နေ့တော့ ကျွန်မ ယောက်ျားက...

"ရှင်မရယ် ပိုဦးကျိလား မသိဘူး၊ ပြတ် အိတ်အိတ်နဲ့ နေထိုင်ရ အရမ်းပူတာပဲ။ အဲဒီကြောင့် ဖွတ်အသွင် ဆော့ယူလို့ ဟောချောင်းထဲဆင်း၊ ရေထာကြီး ချိုးချည် ခြယ်"

သို့ ပြောပါတယ်။

"သွားချင်ပါနဲ့ အမောင်ရယ်၊ ဘာတော့တွေနဲ့တွေ့ရင် အမောင် ဒုက္ခ ခံတာမရှိဘဲ ရပါလိမ့်မယ်"

သို့ ကျွန်မက ပြောတယ်။ ဒီလို အကြိမ်ကြိမ် တားခဲ့ပေမယ့် ဘာတော့တားမရခဲ့ဘူးလေ။ တားမရ

လို့ သွားတော့ ဆရာတို့လူသိုက်နဲ့ တိုးရောမဟုတ်လား... (ပါဝင်သူ လူ များ၏ နာမည်တွေရော မှန်အောင် ပြောပြသည်။)

သူ သစ်ခေါင်းထဲ ဝင်အပြေး မီးတိုက်ခံရပြီး သေခဲ့ရတယ်။ ကျွန်မ နည်းနည်းမှ မကျေနပ်ဘူး။ လက်စား ချေဖို့ အခါခါ ကြံစည်ခဲ့ပေမယ့် ဆရာ တို့ကသာနေတော့ ကျွန်မ အကြံ မအောင်ခဲ့ဘူး။

ဒီတစ်ခါတော့ မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့ ဆရာရယ်၊ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း နေရတာလဲ ပျင်းလှပါပြီ။ တောင်းပန် ပါရဲ့။

ဆိုပြီး လက်အုပ်ချီ ရိုနှိုးနေသည်။ အိမ်လုံးပြည့်မှု လာရောက် ကြည့်ရှု နေကြသော လူအများမှာ မယုံနိုင်ဖွယ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြောင့် ဟယ်ခနဲ ဟင်ခနဲ ဖြင့်သာ စိတ်ဝင်တစား ဆက်လက် နားစွင့်နေကြပြန်သည်။

ထိုအခါ ဆရာရွှေက... 'မောင်အောင်ငွေက မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေသူပဲ။ သူ့ကိုမှ

ဘာကြောင့် ခေါ်ယူပေါင်းသင်းချင်ရပြန် တာတုံး'

ဟု မေးသည်။

'သူ့အပြစ်နဲ့သူပေါ့ ဆရာရယ်၊ တလော လေတုန်းက ဖန်မောက်ကနေ သူ့ရွှေရောင်း ပြန်ခဲ့တယ်။ အရက်တွေ မူးလာပြီး စက်ဘီး ထောင် မစီးနိုင်ခဲ့ဘူး။ (ဖန်မောက်မှ စီးမော် ပြန်လျှင် လယ်ဦးရွာလမ်းမှ ပြန်ရသည်။) အဲဒီနေ့က ကျွန်မလဲ ပျင်းပျင်ရှိတာနဲ့ ညောင်ပင်အောက်ဆင်း လမ်းဘေးမှာ ထိုင်နေပါတယ်။

ကိုအောင်ငွေ ဆိုးလိုက်ပုံများ ပြောပြော ချင်ပါတော့ ဆရာ၊ ဆရာ့ကိုလဲ ရိုနှိုးပါရဲ့၊ စက်ဘီးတွန်းလာရင်းက ကျွန်မ အနား နောက်တော့ ပုဆိုးကိုလှန်ပြီး အပေါ်စွန်းတယ် လေ။

သူ စွန့်တဲ့ အပေါ်တွေက ကျွန်မ လုံချည်ကို ထိကုန်တယ်။ ဒီတော့ ကျွန်မ သူ့ကို စွဲလမ်း သွားပြီး ယဟူရ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်သွား တယ်။

ဒီကြောင့်ပဲ သူ့ကို ကျွန်မ ခေါ်သွားပါရစေ၊ တောင်းပန်ပါတယ် ဆရာရယ်၊ ဆရာ့ကို ရှိလဲခိုးပါရဲ့ ကျွန်မကို သနားပါ လော့။

ဆရာပြန်ပါတော့
ဟု မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ပြောဆို
နေတော့သည်။ (ကိုအောင်ငွေ
ကျန်းမာရေးကောင်း၍ မေးကြည့်
သောအခါ ဖြစ်စဉ်အတိုင်း အမှန်
ဖြစ်သည်။)

‘ငါတို့ လူသားတွေဟာ ကံကုန်နေ့စေ့လို
သေဆုံးခြင်းမှလွဲပြီး သူတစ်ပါး ပယောဂနဲ့
သေဆုံးမှုမျိုး ဘယ်သူမှ မလိုလားကြပါဘူး။
ဒါကြောင့် သိလျက်နဲ့ ဆရာ ခွင့်ပပြုနိုင်ဘူး။
ဆရာ ဇေယျာရုပ်ခံချင်တာက မင်း လုပ်
ထားသမျှ တာတစ်ခုမှ မချိန်ဘဲ အကုန်
ယူပြန်ပါ။ နောင်တစ်ချိန် မင်းနဲ့ ဖူးစာမုန့်သူ
ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောသောအခါ သူ ကိုအောင်
ငွေကို စွဲလမ်းသွားပြီး ခုရအောင်ခေါ်
မည်။ မတားနှင့် မနှောင့်ယှက်နှင့်ဆို
ကာ တင်းမာခက်ထန်သော မျက်နှာ
ပေးဖြင့် ဆရာရွှေအား ပြန်ပြောသည်။

ဝိုင်းကြည့်နေသော လူများမှာတော့
ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားကြပြီး ဆရာ
ရွှေ ဘာဆက်လုပ်မည်နည်းဟု စိုးရိမ်
တကြီး ကြည့်နေကြသည်။

မေတ္တာနှင့်မခေါ်ရန် အကြိမ်ကြိမ်
ပြောသော်လည်း မရတော့သည်နှင့်
ဆရာရွှေသည် ဆေးအိတ်အတွင်းမှ
တစ်လက်မရွယ်ခန့်ရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော
သစ်သားရုပ်တုကလေးကို ထုတ်၍
မန်းမှုတ်ပြီး ရေစိမ်တိုက်မည် လုပ်သော
အခါမှ...

‘အဲဒီလို မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာ ကျွန်ုပ် ကြောက်
ပါပြီ။ ကျွန်ုပ် လုပ်ထားတာတွေ အကုန်ယူ
ထွက်သွားပေးပါမယ်။ အောင်မယ်လေး...
ကိုအောင်ငွေရဲ့ တစ်သက် ဝေခဲပြန်ပေါ့။
ဆရာ သိပ်ရက်စက်တယ်။ ကျွန်ုပ် သွားပါပြီ
ဟု ဆိုကာ တစ်ခွက်ခွက် ဝိုင်းကြွေးရင်းမှ

စာမျက်နှာ (၂၅၆) သို့

ပျားရည် အတုအစစ်

ခွဲခြားနည်း

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးများသည်
ပျားရည်အား အစာလည်းဆေး၊ ဆေး
လည်းအစာအဖြစ် တွဲဖက်အသုံးပြုကြ
လေ့ရှိသည်ဖြစ်ရာ သဘာဝပျားရည်
ဟုတ်၊ မဟုတ် စမ်းသပ်စစ်ဆေး ဝယ်ယူ
နိုင်မှသာလျှင် လိုရာအကျိုး ပြီးနိုင်မည်
ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရှုသူများအနေဖြင့်
အလျဉ်းသင့်သလို စမ်းသပ်စစ်ဆေး
နိုင်ကြစေရန်အတွက် ပျားရည် အတု၊
အစစ် ခွဲခြားနည်း(၁၀)မျိုးအား
အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားတင်ပြအပ်
ပါသည်။

၁။ လက်သည်ခွံပေါ်တွင် ပျားရည်စက်
ချကြည့်ပါက ဘေးသို့ ပြန်ကြွသွားလျှင်
ပျားရည်စစ်သည်။

၂။ ပျားရည်တစ်ဝွန်း နှမ်းဆီတစ်ဝွန်း ရောမွှေ
ပါက ပျားရည်စစ်လျှင် တစ်ဝွန်းသာရသည်။

၃။ ရေအေးဖန်ခွက်အတွင်းသို့ ပျားရည်စက်
ချကြည့်ပါက စွဲကျသွားလျှင် ပျားရည်စစ်
သည်။

၄။ စက္ကူပေါ်သို့ ပျားရည်စက် ချကြည့်ပါက
စိပ်ဝင်ခြင်း ပြန်ကားသွားခြင်း မရှိလျှင်
ပျားရည်စစ်သည်။

၅။ မီးခြစ်ဆံကို ပျားရည်တို၍ မီးခြစ်လျှင်
(သို့မဟုတ်) တုတ်ဆောင်းကို ပျားရည်တို၍

မီးရှို့ကြည့်လျှင် မီးလောင်မှသာ ပျားရည်
စစ်သည်။

၆။ ပျားရည်ပလင်းကို လက်ဖြင့် တောက်ကြည့်
ပါက အသံလုံပြီး အသံသာမှသာ ပျားရည်
စစ်သည်။

၇။ ပျားရည်စစ်လျှင် ခွေးကျွေးပါက မစားသ
း။ ဝါဂြိုဟ်အား ပျားရည်တို၍ မီးရှို့လျှင်
မီးလောင်မှသာ ပျားရည်စစ်သည်။

၈။ ပျားရည်ကို လက်ဖြင့်ပွတ်ကြည့်ပါက အပြင်
ထွက်မှသာ ပျားရည်စစ်သည်။

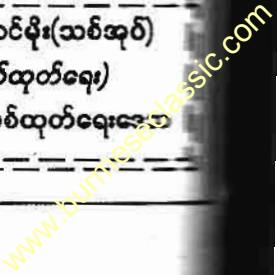
၁၀။ ပျားရည်ပလင်းတွင် ပျားကောင်အရှင် ထည့်
ကြည့်ပါက ပျားရည်တွင် ယုန်မွန်သံ
ပုံတက်နိုင်မှသာ ပျားရည်စစ်ပါသည်။

[ဤစာမူဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ
သစ်တောကျောင်းမှ ဆရာမဗုဒ္ဓ
အား ဂါရဝပြုပါသည်။]

မှီငြမ်း။။ သစ်အသုံးချဘာသာရပ်

လူအချင်းချင်း လှည့်ပတ်ခြင်း
ကင်းရှင်းကြပါစေ။

တင်အောင်မိုး(သစ်အုပ်)
(သစ်ထုတ်ရေး)
ဗန်းမော်သစ်ထုတ်ရေးဇာ

ပုစိန် ဟောပြောချက်များ

တစ်ခုသောရက်မှာ ကျောက် အရောင်းအဝယ်လုပ်နေတဲ့ နေရာဌာန တစ်ခုနား ရောက်သွားတယ်။ တစ်ယောက်သော ကျောက်ပွဲစား တစ်ဦးက လာမေးတယ်။

‘ခင်ဗျားမှာ ပတ္တမြားရောင်းဖို့ ပါသလား’

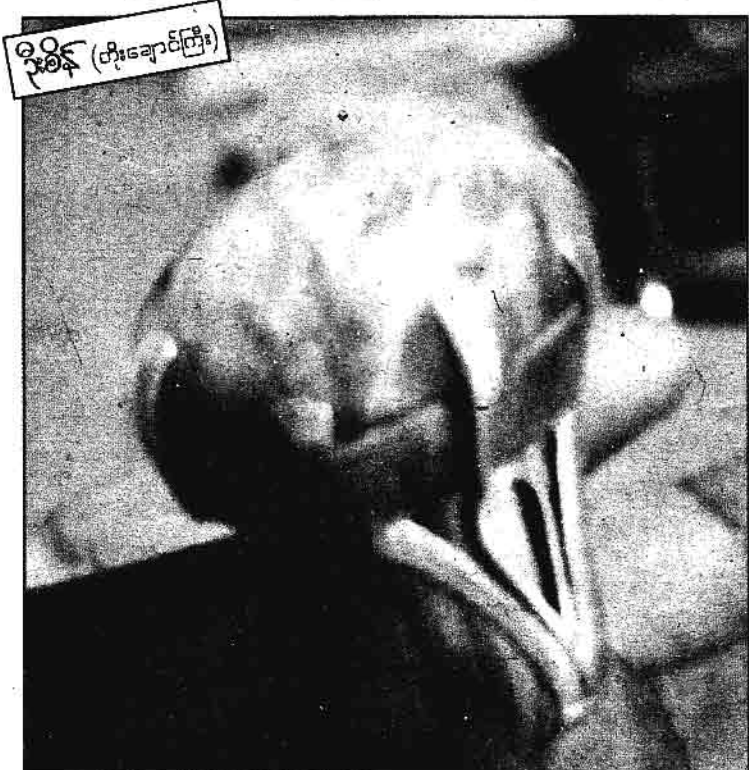
“ပါတယ်ဗျ... ဟောဒီမှာ” ဆိုပြီး အိတ်ကပ်ထဲက ထုတ်ပြလိုက်တော့ ပတ္တမြားမဟုတ်ဘဲ ခဲတံအလုံးသာ သာရှိတဲ့ ကျောက်စရစ်ခဲလုံးလေး ဖြစ်နေ တယ်။

ဒီတော့မှ အိပ်ရာက လန့်နိုးသွားပြီး သြ...ငါ အိပ်မက်မက်နေပါလားလို့ သတိရလိုက်တယ်။ ချက်ချင်း ပြန်အိပ် ပေမယ့် မရဘူး။ အိပ်မက်ထဲက ကျောက်စရစ်ခဲလုံးလေးကို မြင်နေ တယ်။

အိပ်ရာထဲ လူးလို့မိနေရင်း ဒီလို ကျောက်မျိုး ဘယ်မှာ တွေ့ဖူးပါလိမ့်လို့ စဉ်းစားလိုက်တော့ အရင်က မြင်တွေ့ခဲ့ တဲ့ကျောက်ကလေးကို ပြန်လည် သတိရလိုက်လို့ ဒီစာစုကို ရေးဖြစ်ခြင်း ပါ။ မူလက ရေးဖို့ ရည်ရွယ်ချက် လုံးဝ မရှိပါဘူး။

စာရေးသူ ယခုရေးသား တင်ပြမည့် ကျောက်က ဂန္ထီရကျောက်ပါ။ စာရေး သူအမြင်ကတော့ ပထမတော့ သာမန် ကျောက်လို့လဲ ထင်မိပါတယ်။

သို့သော်လဲ ကျောက်မျက်ရတနာ အသွယ်တဲ့ ပညာရှင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အထက်မှ ဒီကျောက်ဟာ ဘာကျောက်

ပုစိန် (တိုးချောင်ကြီး)

◆ ဇွန်လကျောက်များ

မှန်း ခွဲခြားလို့ မသိကြဘူးတဲ့။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီကျောက်ရဲ့ အရောင်းအဆင်းဟာ တိုက်တွေ ဆောက်လုပ်ရာမှာ ဘီလပ်မြေခွဲ ရော ပြီး သုံးလေ့ရှိတဲ့ ကျောက်စရစ်ခဲလေးနဲ့ တူနေပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သေသေချာချာ လှည့် ပတ်ကြည့်ရင်တော့ မုတ်ခွံအရောင် လေး သမ်းနေတာကို မြင်တွေ့နိုင်ပါ တယ်။ **(ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ တင်ပြပါ တယ်။)**

ဒီကျောက်ကလေးဟာ ယခုလက်ရှိ မှာတော့ မနောသုခုမပညာရှင် အမှတ်

(၃) အကြားအမြင်ဆရာ(ဦး...) လက် ထဲမှာ ရှိပါတယ်။

ဆရာ(ဦး...)ဟာ ငယ်စဉ် အသက် (၂၅)နှစ်လောက်မှ စတင်ပြီး ပဌာန်း ဆက်ဖြင့် အကြားအမြင်ရနေသူပါ။

လက်ရှိ ဟောပြော လုပ်သက်ပေါင်း အနှစ်(၄၀)ခန့် ရှိပါတယ်။ လက်ရှိ အသက်မှာ (၆၅)နှစ်ခန့် ရှိပါတယ်။

စာရေးသူဟာ ဆရာ(ဦး...)နဲ့ ငယ် စဉ်ကတည်းက အတူနေ ရပ်ဆွေရပ် မျိုးပါ။ သို့သော်လဲ စာရေးသူက နိုင်ငံ ဝန်ထမ်းဖြစ်လေတော့ ၁၉၇၃ နေ့စဉ် ကတည်းက တာဝန်ပေးခွင့်အခ

www.burmeseclassic.com

အမြို့မြို့အနယ်နယ် သွားရောက်တာ ဝန်ထမ်းဆောင်နေရတော့ ဆရာ(ဦး...) နဲ့ ခွဲခွာနေရပါတယ်။

နှစ်ခြားပြီးမှ တစ်ခါတစ်ရံ ပြန်ဆုံ တွေ့ရပါတယ်။ တွေ့ဆုံချိန်မှာတော့ ဆရာ(ဦး...)ဟာ စားဝတ်နေရေး ချောင်လည်ရုံပဲ ရှိပါတယ်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်မှာ စာရေးသူဟာ မြိတ် မြို့ကနေရင်း ပဲခူးမြို့သို့ ပြန်ပြောင်း လာခဲ့ပါတယ်။

တစ်ရက်မှာ ဆရာ(ဦး...)က သူ့အိမ် မှာ ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်မလို လာခဲ့ရန် ဖုန်းဆက်လို့ ဖိတ်ကြားခြင်း ခံရပါ တယ်။

ဒါကြောင့် သူ့အိမ်ကို စာရေးသူ ရောက်ရှိသွားပါတယ်။ သူ့အိမ်က မြင်ကွင်းတွေအားလုံး ပြောင်းလဲနေ တာကို မြင်တွေ့လိုက်ရပါပြီ။

ဆရာ(ဦး...)ကိုယ်မှာလဲ ရွှေတွဲလဲ ငွေတွဲလဲနဲ့ ဆရာကတော် နားမှာလဲ စိန်နားကပ်က တဖျပ်ဖျပ် တောက် နေပါတယ်။

အိမ်ပေါ်က ဘုရားကျောင်းဆောင် မှာလဲ သာသနာပွဲ၊ ဘိုးတော်၊ မယ် တော်များပွဲတွေက မြိုင်လို့...

အိမ်တွင်းမှာလဲ ရေခဲသေတ္တာ၊ အဝတ်လျှော်စက်၊ နောက်ဆုံးပေါ် တီဗွီ၊ အောက်စက်၊ မီးစက်တွေနဲ့ အတော်လေး စီးပွားတိုးတက်ကောင်း မွန် နေတာကို မြင်တွေ့လာလိုက်ရပါ တယ်။ စာရေးသူအဖို့ အံ့သြဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

စာရေးသူက ဆရာ(ဦး...)လက်ကို အမှတ်မထင် မြင်တွေ့လိုက်ရတာက ရွှေလက်စွပ်တစ်ကွင်းနှင့်အတူ ညာ ဘက်လက်မှာ ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ သာမန် ကျောက်စရစ်ခဲပုံသဏ္ဍာန် ကျောက်တစ်လုံးကို ငွေခွဲကွင်းပြီး

ဝတ်ထားတာကို သတိပြုမိပါတယ်။ သေသေချာချာတော့ မကြည့်ဖြစ် သေးဘူး။ ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်ပွဲကို လာ နေတဲ့ ဧည့်ပရိသတ်တွေကို ဧည့်ခံနေ လေတော့ အေးအေးဆေးဆေးလဲ စကားမပြောဖြစ်ကြသေးဘူးလေ။

နံနက် (၁၀း၀၀)နာရီလောက်မှာ တော့ ဧည့်ပရိသတ်တွေ ကျသွားပါပြီ။ အိမ်သားတွေနဲ့ ဘေးအိမ်တွေက လာ ရောက် လုပ်အားပေးနေသူတွေသာ ကျန်ပါတော့တယ်။ ဒီတော့မှ နှစ်ယောက်သား စကားပြောဖြစ်ကြ ပါတယ်။

'အစ်ကို ပျင်းနေပြီလား' 'မပျင်းပါဘူးကွာ မင်း အခုလို လှူနိုင်တန်းနိုင်တာကို မြင်တော့ ဝမ်းသာတယ်။ သာဓုခေါ်ပါတယ်ကွာ' ဆရာ(ဦး...)က ပြုံးလျက်...

'အစ်ကိုရ... ကုသိုလ်ကံ တရားက ထလာ ပြီးဆိုတော့ ဝိုင်းဝန်းကူညီသူတွေ ပေါ်လာ သလို ဆိုင်ရာပိုင်ရာပျိုလ်ဆွေကလဲ ပိုပြီး စောင့်ရှောက်လာပြီလေ။

ဒါကြောင့်အခုလို လှူနိုင်တာပါ။ စာစပ် နေရေးလဲ ယခင်ကထက် ချောင်လည်လာ တာပါ'

'ဒါထက် မင်းရဲ့ ညာဘက်မှာ ဝတ် ထားတဲ့ ကျောက်က ဘာကျောက်လဲ ကွ'

ဆရာ(ဦး...)မှ...

'ဒီကျောက် ကျွန်တော့်လက်စခဲ ရောက်လာမှ ကျွန်တော့်စီးပွားရေး ပြောင်းလဲလာတာပါ။ လက်ထဲရောက် လာတာ သိပ်မကြာသေးပါဘူး။ ဂမ္ဘီရ ဆန်တဲ့ကျောက်လေ။

ဒီကျောက်ကို သေသေချာချာ ကြည့်စမ်းအစ်ကို၊ ဝါကြန့်ကြန့် အရောင်လေးနဲ့ဆိုတော့ သာမန် ကျောက်စရစ်ခဲလေးနဲ့ပဲ တူနေတယ်။

ဒါကြောင့် တချို့ မြင်တွေ့သွားသူ တွေက စိတ်မဝင်စားကြဘူး။ တကယ် တော့ မမြင်ရတဲ့ဂုဏ်သတ္တိတွေ ရှိ တယ်'

'မင်း ဘယ်လိုရလာတာလဲ' 'ရပုံရနည်းကလဲ ဆန်းတယ်အစ်ကို ဒီလို...ဒီလို...'

ဆရာ(ဦး...)က ကျောက်ရရှိပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

'မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်လာတဲ့ ကျောက်ပဲ။ တစ်ရက် ကျွန်တော့် ဟောခန်းထဲကို အသက်(၇၀)ကျော် လောက်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ရောက် လာတယ်။

ဥပစိရုပ်ကလဲ တည်တည်တံ့တံ့ပဲ။ ဒီတော့ ကျွန်တော့်ထံကို မကြာခင် ဧည့်တွေ့လာတတ်တော့ ကျွန်တော် ကလဲ နေရာထိုင်ခင်းပေးပြီး ထိုင်ခိုင်း တယ်။

တစ်ဆက်တည်း လာရင်းကိစ္စ အကြောင်း မေးမိတယ်။ ကျွန်တော် ကတော့ ဗေဒင်မေးမယ့်သူလို့ အောင်မေမိတာပေါ့။

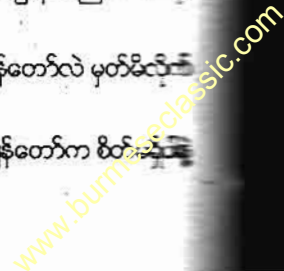
ဒီတော့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဆရာ(ဦး...) ဦးကို မှတ်မိပါသလား၊ မြင်ဖူးသလားလို့ မေးတော့မှ မြင်ဖူးသလိုလိုရှိကြောင်း သတိရလိုက်တယ်။

ဒီတော့ သူက ဆရာနဲ့ ဦးတို့က တစ်ခါတုန်းကပဲ ဆုံခဲ့ဖူးတာပဲ။ ချက်ချင်းတော့ ဆရာ(ဦး...)က မှတ်မိ မယ် မထင်ဘူး။

ဦးကတော့ မှတ်မိနေပါတယ်။ တစ်ဆက်တည်း သူ့ကိုယ်သူ မိတ် ဆက်ပေးတာက ဦးနာမည်က ဆရာ (ဦး...)ပါ။

ဒီတော့မှ ကျွန်တော်လဲ မှတ်မိလို့ပဲ ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က စိတ်မဝင်

ဆရာ... ကျွန်တော့်မှာလဲ ပရိသတ်က အလာများတော့ ချက်ချင်းကြီး မမှတ်မိ လို့ပါ တောင်းပန်လိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ဓာတ်ဘူးထဲက ရေခဲခွေးကို ငွဲပြီး ကျွန်တော့်ထံမှာရှိတဲ့ မှန်နဲ့ ဧည့်ခံရင်း ဘာအကြောင်းထူးများ ရှိလို့လာပါသလဲလို့ မေးတော့မှ ပစ္စည်း လေးတစ်ခု ပေးစရာရှိလို့ပါလို့ ပြောပြောဆိုဆို သူ့လွယ်အိတ်ထဲက အိတ်ရှူးလေးနဲ့ထည့် ယူလာတဲ့ အခု ဒီကျောက်ကလေးကို ထုတ်ပေးတယ်။

ဒီကျောက်ကလေးကို မြင်လိုက် တော့ ကျွန်တော့်ရင်ထဲလဲ တလုပ်လုပ် ဖြစ်လာတယ်။ ဘာရယ်ကြောင့်တော့ မသိဘူး။ တစ်ဆက်တည်း ဆက်ပြော တာက...

ဒီဟာ ဒီကျောက်ကလေးကို ယခုလို ဝဲ ဆရာတစ်ဦးထံက တစ်ဆင့် လက်ခံ ရရှိခဲ့တာပေါ့။

ဒီသီလောက်ကတော့ ဒီကျောက် ကလေးဟာ ပဋိပညာဆက်ခံတဲ့ လူ့အဖွဲ့ ဝင် တာပဲ အလှည့်ကစားနေတဲ့ ကျောက် ကလေးပဲ။

ဦးလက်ထဲ ရောက်လာပြီးတဲ့နောက် မှာ ဆောင်ထားရင်း ဦး အာရုံမှာ ကျောင်းဆရာမကြီး(ဒေါ်...) ကိုပေးဖို့ အာရုံပေါ်လာတယ်။

ဒါကြောင့် တစ်ဆင့် ကျောင်းဆရာမ ကြီး(ဒေါ်...)ထံကို သွားပေးတယ်။ ကျောင်းဆရာမကြီး (ဒေါ်...)ကလဲ ခံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဆောင်ထားခဲ့ တယ်။

ဆရာမကြီးက မသေဆုံးမီမှာ ဒီကျောက်ကလေးကို သူ့သမီးထံမှာ အပ်ပြီးတော့ သူ့သေဆုံးသွားခဲ့ရင် ဆရာမကြီး(ဒေါ်...)ကို ပြန်လည်ပေးဖို့ မှာကြား နှာသတဲ့။

ဆရာမကြီး သေဆုံးကြောင်း ဦး ကြီးထံတော့ ဆရာမကြီးအိမ်ကို

ရောက်သွားတယ်။

ဒီတော့ ဆရာမကြီးသမီးက သူ့ အမေ မှာကြားသွားတဲ့အတိုင်း ဦးထံ ပြန်အပ်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဦးလက်ထဲ ပြန်ရောက်လာတာပေါ့။

'အင်း... တော်တော် စိတ်ဝင်စား စရာ ကောင်းတယ်နော်'

'ဆရာ ရေခွေးကြမ်း သောက်လိုက် ပါဦး'

ဆရာ(ဦး...)မှာ ပြောလက်စ စကား ကို ရပ်၍ ကျွန်တော်ငဲ့ပေးထားသော ရေခွေးကြမ်းအား တစ်ကျိုက်၊ နှစ်ကျိုက် သောက်နေပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဘာဆက်ပြောဦး မလဲလို့ နားစွင့်နေပါသည်။

'ဆရာ(ဦး...)မှ အခု ဦး အာရုံရ လိုက်တာက ဒီကျောက်ကလေးကို ဆရာ(ဦး...)အား ပေးရမယ်ဆိုပြီး အာရုံပေါ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာထံ အရောက်လာပေးတာပါ။

ကျွန်တော်က ဒီကျောက်ကလေးဟာ မူလဏှံ ဘယ်သူက အရင်စရသလဲလို့ မေးတော့ ဆရာ(ဦး...)က ကျွန်တော်လဲ လုံစာ မသိဘူး။ ဆရာအဆင့်ဆင့်ထဲက အလှည့်ကျ လှည့်နေတဲ့ ကျောက်ကလေးလို့ ဝဲ သိရတယ်။

တစ်ခါတည်း သတိပေးပြောကြားတာက

ဒီကျောက်ကလေးနဲ့ သိပ္ပံအားကို သိသွားတဲ့ လူတွေက ငွေနဲ့ ပေးဝယ်ကြလိမ့်မယ် သိန်းချီ ပြီး ပေးဝယ်ကြမယ်။ လုံးဝ မရောင်းပါနဲ့။ အဲဒါကိုတော့ ကတိပေးပါ။

နောက်တစ်ခုက ဆရာ(ဦး...) သက်ရှိ ထင်ရာရှိစဉ် ဒါမှမဟုတ် ဆရာမကြီးလို့ ဘဝပြောင်းမယ်လို့ ယုံကြည်ခဲ့ရင် ဆရာ (ဦး...)အာရုံမှာ ပေါ်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို တစ်ဆင့် ပြန်ပေးလိုက်ပါ။ အဲဒါတွေ ကတိ ပေးနိုင်မလာဘူး မေးတယ်။

ကျွန်တော်က ကတိပေးနိုင်ပါတယ် လို့ ဖြေရင်း ဒါထက် ဘယ်လို သိဒ္ဓိ တန်ခိုးတွေ ရှိပါသလဲလို့မေးတော့ ဆရာက ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့သာ ဆောင်ထားပါ။ သိသိသာသာ ကောင်း မွန်သော အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်လာ ပါလိမ့်မယ်လို့ပဲ ပြောသွားတယ်။

အဲဒီလိုပြောပြီးနောက် ပြန်တော့ မယ်လုပ်တယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော် ကလဲ ဆရာ့ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြီး ဂါရဝပြုတဲ့အနေနဲ့ ဟောခန်း ထဲမှာ ရှိတဲ့ ငွေထုတ်ပေးတယ်။ ကျေးဇူး တင်ကြောင်းသာ ပြောတယ်။ လုံးဝ (လုံးဝ) လက်မခံဘဲ ပြန်သွားတယ် အစ်ကို'

'အင်း... တော်တော်လေး စိတ်ဝင် စားစရာကောင်းတဲ့ ကျောက်ပဲ'

ယခုမှ စာရေးသူသည် ဆရာ(ဦး) လက်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော ကျောက်ကလေးအား သေသေချာချာ ဂရုစိုက်ကြည့်မိပါသည်။

'ကျောက်အရောင်က ဝါကြန့်ကြန့် လေးပေမယ့် လှည့်ဝတ်ကြည့်ရင် မုတ်ခွံကထွက်နေတဲ့ ပုလဲရေဆောင် လေးတွေသမ်းသလို ကျောက်ကလေး ရောင်သမ်းနေသလိုပဲနော်'

'ဟုတ်တယ်အစ်ကို အစ်ကို'

လေးတွေလဲ ယုတ်နေတယ်။ သေသေ
ချာချာကြည့်မှ မြင်နိုင်တယ်'

'ကျောက်ရတနာ လုပ်ကိုင်နေတဲ့
ပန်းထိမ်ဆရာတွေကိုရော ပြကြည့်
သေးလား'

'ကျွန်တော့်ကိုပေးတုန်းက ကျောက်
ချည်းပဲ။ ကျွန်တော်လက်ထဲရောက်မှ
ငွေနဲ့ လက်စွပ်ကွင်း လုပ်မယ်ဆိုပြီး
ပန်းထိမ်ဆရာထံအပ်ပြီး မေးတော့
ပန်းထိမ်ဆရာကလဲ ဒီလိုကျောက်မျိုး
လုံးဝမမြင်ဖူးကြောင်း သာမန်
ကျောက်ခဲလေးလောက်ပဲ သဘော
ထားတယ်'

'မင်းလက်ထဲ ရောက်လာပြီးတဲ့
နောက် ဘယ်လိုထူးခြားချက်တွေ ဖြစ်
လာလဲ'

'အစ်ကိုမြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ။ အိမ်
မှာ အိမ်သုံးပစ္စည်းတွေ အားလုံး
ပြောင်းလဲနေပြီ မဟုတ်လား ထီတွေ
ပေါက်တယ်။ (၂၅)သိန်းဆု၊ (၁၀)သိန်း
ဆု၊ (၅)သိန်းဆုတွေ ပေါက်ခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့် အခုလို ရေခဲသေတ္တာတို့
မီးစက်၊ TV၊ အဝတ်လျှော်စက်တွေ
ဝယ်နိုင်တာပေါ့။

နောက်တစ်ခုက ဟောခန်းမှာလဲ
လူမပြတ်သလောက် ရောက်လာ
တယ်။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံခြားသွားလို
သူတွေ၊ နိုင်ငံခြားရောက်နေသူတွေက
အောင်မြင်ကြလို့ ထိုက်ထိုက်တန်တန်
ဉာဏ်ပူဇော်ခ ဂါရဝပြုကြလို့လဲ
ရတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လဲ အလှူ
အတန်းတွေ မကြာခဏ ပေးနိုင်တယ်
လေ။ နည်းတယ်များတယ်လို့တော့
မဟုတ်ဘူး။

ကျွန်တော့်သား နို့ညှာကောင်လဲ
သဘောလိုက်ခွင့်ရသွားပြီ တစ်နှစ်ကြာ

လို့ တစ်ခေါက် ပြန်ရောက်လာပြီလေ။
အခု သင်တန်းတစ်ခု ထပ်တက်နေ
တယ်။ သင်တန်းဆင်းပြီးရင် နောက်
တစ်ခေါက် ထပ်ထွက်ရဦးမယ်'

'ဝယ်သူတွေရော ရောက်လာ
သလား'

'စီးပွားရေးသမားတစ်ဦးက သိန်း
(၁၀)နဲ့ ဝယ်ဖို့ ကမ်းလှမ်းလာတယ်။
ကျွန်တော်က လုံးဝ မရောင်းဘူး'

'တကယ်လို့ ရောင်းလိုက်ရင်ပေါ့
သူတို့လက်ထဲ ရောက်သွားခဲ့ရင် အခု
လို သိဒ္ဓိအားတွေရှိနိုင်ဦးမလား'

'ဒါတော့ ကျွန်တော်လဲ မသိဘူး။
ဆရာ(ဦး...)က မှာထားတယ် မဟုတ်
လား ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိနေသူတွေထံ လှည့်
နေတဲ့ ကျောက်လို့ မရောင်းနဲ့လို့
ကျွန်တော်ကလဲ မရောင်းပါဘူးလို့
ကတိပေးထားတာပဲလေ'

'ဒီကျောက်ကလေးကို ဓာတ်ပုံရိုက်
ပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို
ပို့ပြီး ဆောင်းပါးရေးချင်တယ်။ မင်း
ခွင့်ပြုနိုင်သလား'

'ခွင့်ပြုပါတယ်အစ်ကို'
စာရေးသူမှ အသင့်ပါလာသော
ကင်မရာဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုက်ပါ
သည်။

အနီရောင်အနုညှာမှာ (၂) လက်မ
ခန့်ရှိ၍ လုံးပတ်မှာ ဘေးလမ်းအလုံး
ထက် အနည်းငယ် ပိုကြီးပါသည်။

(စာရေးသူ၏ ဆောင်းပါးမှာ
ဗေဒင်ကြော်ငြာဆောင်းပါး ဖြစ်မည်
ဆိုပါ၍ အကြားအမြင်ဆရာများ၏
နာမည်နှင့် ဟောခန်းလိပ်စာများ
ထည့်သွင်းရေးသားခြင်း မရှိသည်
ကို ခွင့်လွှတ်ကြပါခင်ဗျား)

ဦးစိန်(တိုးချောင်ကြီး)

စာမျက်နှာ (၂၅၂)မှ အဆက်

ကိုအောင်ငွေသည် တဖြည်းဖြည်း
အိမ်ရာထက် လဲကျသွားကာ အိမ်ပျော်
သွားပါတော့သည်။

နောက်ရက် အိမ်ရာမှ နီးသောအခါ
မှစ၍ ကျန်းမာရေး ကောင်းသွားသည်။
ယခုဆိုလျှင် ဇနီးမယားနှင့်
သားသမီးတွေပါရလျက် စီးမော်
ကျေးရွာ၌ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်လုပ်ကိုင်
စားသောက်နေသည်ကို တွေ့ရလိမ့်
မည်။

စိတ်ရှုပ်ထွေးဖွယ်ရာ မဟေဠိတွေနှင့်
ပြည့်နှက်နေသော ဤလောက၌
ဆန်းပြားသည့် ကြုံတွေ့မှုမျိုး မည်သူမှ
မကြုံတွေ့ကြပါစေနှင့်ဟု ကိုအောင်ငွေ
တစ်ယောက်ကတော့ ဆုတောင်းနေမိ
မည်သာ။

**[လယ်ဦးကျေးရွာမှ မောင်စိန်ဝင်း
မောင်ညွန့်ဝင်းတို့ ပြောပြသော
ဖြစ်ရပ်မှန်အား အမည်နာမများ
လွှဲပြောင်းလျက် ရေးဖွဲ့ပါသည်။]**

ဆန္ဒမှန်ဖြင့်...

ကျောင်းတော်ရာ မောင်လှ

**နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းတိုက်နှင့်
ဆက်သွယ်နိုင်သော
တယ်လီဖုန်းနံပါတ်
အသစ်များ...**

**၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅
၀၉-၉၆၈၀၀၄၁၉**

၂၀၁၇
၂၀၁၇

ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့

မိုးညွှန်

ပရလောကသားများ

အထွေအကြံပြုနှင့်

ဘဝအသိအပြောင်းအလဲ (၁)

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ကပင် ရုပ်ဝါဒသမားဖြစ်ပြီး ဘာကိုမျှ လက်တွေ့ကျကျ မကြုံမဆုံ မတွေ့ရဘဲ နှင့် ယုံကြည်လက်ခံတတ်သူ ဘစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။

လူတို့သည် ကြက်ရိုး၊ ဘဲရိုး၊ ဆိတ်ရိုး၊ နွားရိုးတို့အား တွေ့မြင်လျှင် ကြောက် ခြံခြင်းမဖြစ်။ သို့သော် လူသေအရိုး တို့ကိုတော့ဖြင့် ကြောက်ကြ၏။

ကျွန်တော် အမြင်၊ ကျွန်တော် အယူ ဝိဒေအရ အရိုးမှန်လျှင် အားလုံး အတူတူပင်ဖြစ်သည်။

သို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော် ခပ်ငယ်ငယ် (၁၄)နှစ်၊ (၁၅)နှစ် အရွယ် လောက်က အသုဘပို့သွားလျှင် အသုဘယာဉ်များနှင့် သင်္ချိုင်းသို့

အသုဘပို့လိုက်သွားရင်း လူလက်ဖုံရိုး၊ ခြေသလုံးရိုး၊ ပေါင်ရိုးတို့ကို လူကြီးများ မသိအောင် ကောက်ယူလာပြီး လူငယ် သဘာဝ အပြောင်အပြက် သဘော

www.burmeseclassic.com

ထားမျိုး ဗုံကို ထိုအရိုးတို့နှင့် ဗုံတီး ဆော့ကစားသည်။

ထိုအခါ လူကြီးသူမတို့သိပြီး အတင်းပင် သင်္ချိုင်းသို့ ပြန်ပို့ခိုင်းလေသည်။ ကျွန်တော်သည် တစ္ဆေ သရဲ ရှိသည်ဆိုသည်ကို လုံးဝ အယုံ အကြည် မရှိသလို အကြောက်အလန့် လည်းမရှိပါ။

လူကြီးများနှင့် သော်လည်းကောင်း၊ သူငယ်ချင်းတစ်စုနှင့် သော်လည်းကောင်း ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ အပျော် ဘုရားဖူးသွားရင်း ဘုရားစောင်းတန်းရှိ ပန်းပုဆိုင်တို့တွင် သစ်သားနှင့် ဘုရား ရုပ်၊ နတ်ရုပ်များ ထုလုပ်နေသည်ကို မြင်၍ ကြည့်ရှုမိသည်။

ထိုအခါ ဘုရားပုံတော်အကြမ်းအား ခြေ(၂)ချောင်းနှင့် ညှပ်၍ ဆောက် သွားနှင့် ထွင်းထုနေသည်တို့ကို မြင် တွေ့ရသကဲ့သို့ အင်တောနှင့် လောင်း၍ ဘုရားပုံ၊ နတ်ရုပ်ပုံများ ပြုလုပ်နေသည် တို့ကို မြင်တွေ့ရသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှိသည်၊ နတ်ရှိသည်၊ မရှိသည်ဟူသော အယူအဆကို မိမိ အရွယ်၊ အသိနှင့်ပင် ဆုံးဖြတ်ပြီး ရုပ်ပုံ၊ ရုပ်လုံးအနေနှင့်သာ ဆုံးဖြတ်၍ ထင်မြင်မိသည်။ (ဘုရားဂုဏ်၊ တရား ဂုဏ်၊ သံဃာဂုဏ်တို့ကို သိရှိ နားလည်ခြင်း မရှိသေးပါ။)

ထို့ကြောင့်လည်း မိခင်ကြီး ဘုရား ဆွမ်းတော်တင်လျှင် အသာရပ်ကြည့် နေပြီး ဆွမ်းတင်ပြီး၍ ကျောခိုင်းသည် နှင့်...

‘သစ်သားရုပ်ကတော့ ဒီအဖွဲ့၊ စားနပ်ပာတို ကြက်စာသာ ဖြစ်တယ်၊ ကြက်ပစားဆင် ငါ အရင်ဦးအောင်စာမယ်’

ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော် နှိုက်စားလေ့ ရှိ၏။

မိခင်ကြီးသည် ဘုရားစင်မှ ဆွမ်း

ဟင်းကို ကျွန်တော် နှိုက်စားလိုက် သည်ကို မသိ၊ ကြွက်ချီသည်ဟု ထင် ပြီး ဆွမ်းဟင်း ထပ်ဖြည့်ထည့်၏။

မိခင်ကြီး ဆွမ်းဟင်းထပ်ဖြည့်ပြီး လှည့်ထွက်သွားသည်နှင့် ထိုဆွမ်းဟင်း ကို နှိုက်ယူ၍ စားလိုက်၏။

ဤပုံစံအတိုင်း မိခင်ကြီးဆွမ်းတင် သည်နှင့် ကြုံသည်အခါတိုင်း ကျွန်တော် နှိုက်စားလေ့ရှိ၏။

ခဲလည်း နားမလည်၊ ဗြိတ္တာသရဲ လည်း နားမလည်။ နတ်ဘုံ၊ အပါယ် ဘုံဆိုသည်ကိုလည်း မသိ၊ ကျွန်တော် သိတာ လူ့ဘုံလူ့လောကပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ဝါဒသည် ဒီဘဝသေလျှင် ပြီးတာပဲ။ ခဲမရှိ၊ နတ်မရှိ၊ တစ္ဆေသရဲ မရှိဟူသော ဤဝါဒနှင့်ယှဉ်၍ အကြောက်အလန့်မရှိသော ကျွန်တော် သည် ပေတလောကနှင့်ဆိုင်သော ဖြစ်ရပ်တို့ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရ၏။

ကျွန်တော် တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရသည် တို့ကို အမှန်အတိုင်း ရိုးရိုးရှင်းရှင်း တင်ပြပါမည်။

ပထမဆုံး အတွေ့အကြုံ

ကျွန်တော်အသက်(၁၄)နှစ် အရွယ် လောက်တွင် အိမ်ချင်းကပ်လျက် နေ သူငယ်ချင်း၏ဖခင်သည် ကိုယ်ပိုင် သုံးဘီးကားလေးမောင်း၍ လူဦးရေ များလှသော သူငယ်ချင်းမိသားစု၏ စားဝတ်နေရေးကို နေ့စဉ် သုံးဘီးကား မောင်းရင်း ရှာဖွေကျွေးမွေးနေသည်။

ထိုစဉ် တစ်နေ့ ထိုနေ့သည် သူငယ် ချင်းမိသားစု ကြမ္မာဆိုးဝင်သောနေ့ ဖြစ်၏။ ဖြစ်ပုံမှာ ရွှေတိုင်းမီးပွင့် အကွေ့ တွင် သူငယ်ချင်းဖခင် မောင်းနေသော သုံးဘီးကားလေးကို အသုတပို့ပြီး ပြန် လာသော ဘတ်စ်ကားကြီးမှ ဘရိတ်

ပေါက်ပြီး အရှိန်မထိန်းနိုင်ဘဲ ဘေး တိုက် ဝင်တိုက်မိသည်။

ထိုအခါ ထိုနေရာတွင်ပင် ကား လည်း ရေရာမရှိအောင် ပျက်စီးသွား သကဲ့သို့ လူလည်း ပွဲချင်းပြီး သေဆုံး သွား၏။ အလောင်းကို ရန်ကုန်ပြည်သူ့ ဆေးရုံကြီးသို့ ပို့ပြီး ရေခဲတိုက်တွင် ထား၏။

ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ပြီး အလောင်းကို ရေခဲတိုက်သို့ ပို့ထားစဉ် အကြောင်း ကြားလာသဖြင့် သူငယ်ချင်းအိမ်မှ လူကြီးများ ဆေးရုံကြီး ရေခဲတိုက်သို့ အလောင်းအား သွားရောက်ကြည့်ရှုရန် ညနေ(၅)နာရီကျော်ကျော်ခန့် ထွက် သွားကြသည်။

ထိုသို့ ထွက်သွားသူများ ည(၇)နာရီ ကျော်သွားသော်လည်း ထိုသူတို့ အိမ်ပြန် မရောက်လာကြသေးသဖြင့် သူငယ်ချင်းမှ ကျွန်တော်နှင့် နောက် သူငယ်ချင်း ဆိုးပေတို့ကို ခေါ်ပြီး(၃) ယောက်သား ည(၈)နာရီလောက်တွင် အိမ်မှနေ၍ သစ်ပင်များ ယှက်၍ မှောင် မိုက်နေသော သံရုံးဝင်းလမ်းအတိုင်း ဖြတ်လျှောက်လာသည်။

(သံရုံးဝင်း၏ ရှေ့တံခါးမကြီး မဟုတ်ပါ။ ထိုတံခါးသည် သံရုံးဝင်း ၏ ဘေးဘက်ရှိ ခြံတံခါးဖြစ်ပြီး ထို သံတံခါးကြီးရှေ့တွင် လမ်းမီးတိုင် လေးတစ်တိုင်သာ မီးဝါရောင်လေး လင်း၍နေ၏။)

ထိုလမ်းအတိုင်း ဖြတ်လျှောက် လာရာ ကျွန်တော်တို့အရှေ့ မီးဝါရောင် လေးအနားရှိ ထိုသံတိုင်တံခါးအား ခြေထောက်နှင့် တခိုင်းခိုင်း ကန်နေ သံကို သံတိုင်တံခါးရှေ့ မရောက်မီ ခပ်လှမ်းလှမ်းနေရာမှ (၃)ဦးသား ကြားနေရပြီး သံတိုင်တံခါးရှေ့ရောက်၍ သံတိုင်ကြားမှ သံရုံးအိမ်ဝင်းကို ကြည့်

ရာ...

အိမ်ကြီးကို မမြင်ရဘဲ မီးရောင် အောက်ရှိ သံတိုင်အောက်ခြေမှစ၍ မည်းမည်းကြီးနှင့် ပိတ်မှောင်နေသည် ကို တွေ့ရပြီး လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိဘဲ သံတိုင်တံခါးကြီးကို တဒန်းဒန်း နှင့် ရိုက်ကန်နေသံကြီးကို ကြားနေ ရာ...

သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး တစ်ဖက်လမ်းထိပ် ရောက်အောင် ထွက်ပြေးသွားကြပြီး ကျန်နေခဲ့သော ကျွန်တော့်ကို အော် ခေါ်နေကြ၏။

ကျွန်တော် မကြောက်တတ်သည့် အတွက် အမြင်ဆန်းနေသည့် သံတိုင် တံခါးကြီးကို သေသေချာချာ ကြည့်၏။ မီးအလင်းရောင်နှင့်ဆိုလျှင် သဘာဝ ကျကျ သံတိုင်တံခါးကြားသို့ အလင်း ရောင်ဖောက်ပြီး သံတိုင်တံခါးကြီး၏ သံတိုင်အရိပ်များ မြင်ရမည် ဖြစ်ပါ သည်။

သို့သော်လည်း ယခုမူ သံတိုင် အောက်ခြေမှစ၍ မည်းမှောင်နေပြီး ထို မည်းမည်းအရိပ်များ ဟိုရှေ့ဒီရှေ့ လှုပ်ရှားနေပြီး သံတိုင်တံခါးကြီးမှာ လည်း အဆက်မပြတ် ထုရိုက်နေသံ ကြားနေရပြီး တုန်ခါနေသည်ကို မြင် တွေ့ရပါသည်။

သို့နှင့် ဒါဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲဟု စဉ်းစားနေစဉ် သူငယ်ချင်းများ ကလည်း အော်ခေါ်။ သံတိုင်တံခါးကြီး ကလည်း တဒန်းဒန်း မြည်နေသဖြင့် ဘုမသိဘမသိ နောက်ဆုတ် နောက် ဆုတ်နှင့် သူငယ်ချင်းများရှိရာသို့ ချောက်လာသည်။

သူငယ်ချင်း(၂)ဦးမှ ကျွန်တော့် ငယ်ချင်း...

'သရဲခြောက်နေတာ မင်း မသိဘူး မင်းမို့လို့ကွာ'

ဟု ပြောပြီး ဆေးရုံကြီးဆီသို့ အသော့နှင်လာရာ ဆေးရုံကြီး အပြင် ဘက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် သူငယ် ချင်း၏ အစ်ကို၊ အစ်မတို့နှင့် တွေ့ပြီး စီစဉ်စရာကိစ္စတို့ ပြီး၍ လူကြီးသူမ များနှင့် တစ်အုပ်ကြီး ထိုလမ်းမှပင် ပြန်လာပါသည်။

သို့နှင့် ထိုခတ်မီးတိုင် အရှေ့ အရောက်တွင် သံတိုင်တံခါးကြီးကို ကြည့်ရာ မီးအရောင်နှင့် သံတိုင်တံခါး ကြီး၏ သဘာဝကျကျ သံတိုင်တံခါး အရိပ်ကို တွေ့ရသလို သံတိုင်များ ကြားမှ မီးထိန်နေသော သံရုံးအိမ်ကြီး ကိုလည်း ထီးထီးကြီး တွေ့ရသဖြင့် သရဲခြောက်မှန်း သိရပြီး လူကြီးတို့ကို ပြောပြရာ နောင် ထိုလမ်းမှ မသွားစေ ဘဲ အခြားလမ်းမှ သွားရန် ပြောကုန်၏။

သူငယ်ချင်းဖခင် အသုဘချပြီး၍ ရက်မလည်ခင်တစ်ည ည(၁၂)နာရီခန့် တွင် လမ်းအတွင်းမှ ခွေးများ၊ အိမ်ခြင်း၊ အူခြင်း ပြုကြသဖြင့် ကျွန်တော်အိပ်ရာ မှ နိုးနေသည်။

ထိုစဉ် သူငယ်ချင်းအိမ်မှ မွေးထား သော ဖြူကြီး၏သည့် ခွေးဖြူကြီးသည် အီရင်းနှင့်လမ်းထဲမှ ကျွန်တော်တို့ အိမ်ခေါင်းရင်းဘက်သို့ ထွက်လာ သည်။

သို့နှင့် အိမ်အဖီအစွန်တွင် အိပ်

နေသော ကျွန်တော် ခွေးထမောင်းရန် ခြင်ထောင်လှန်၍ ခေါင်းဖြူကြည့်ရာ ထိုခွေးသည် အမြီးနုနုရင်း အီရင်း ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် လမ်းမကြီးသို့ သွား နေသည်ကို ကျွန်တော် ကြည့်နေပါ သည်။

ထိုစဉ် အိမ်ရှေ့မှ ဦးကျော်သည် ကျွန်တော်တို့ ခြံထောင့်တွင်ပေါ်လာပြီး ကျွန်တော် ခြင်ထောင်အပြင် ခေါင်းဖြူ နေသည်ကို တွေ့ပြီး လာကောားပြော ၏။ ကျွန်တော်မှစ၍...

'ဦး မအိပ်သေးဘူးလား ဘာဖြစ်လို့ လဲ'

ဟု မေးရာ ဦးကျော်မှ...

'ခွေးအုန်းနေ့ကို ကြည့်ပြီး ဒါ သခင်ဆွေ လို့ နှုတ်ဆက်တဲ့ အပြုအမူပဲ၊ လူဆိုလို့ တစ်ယောက်မှလဲ မရှိ ဒီကောပြုကြီး သေ သွားတဲ့ သူ့သခင် ဆွေလို့ နှုတ်ဆက်နေ တာနဲ့ တူတယ်ဆိုပြီး ဝါအိမ်ထဲက နေအသာ ငြိပ်ပြီး ကြည့်နေတာကွ'

ဏေနေ လမ်းထိပ်ဘက်ထွက်သွားလို့ အနောက်ကနေ အသာလေးလိုက်ကြည့် တာ အပူမင်းလဲ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ မဟုတ် လား'

ဟု ပြောရာ...

'ဟုတ်တယ် ဦးကျော်... လူလဲ တစ်ယောက်မှ မရှိဘဲနဲ့ သခင်နောက် က တကောက်ကောက် အမြီးနုနုပြီး လိုက်တဲ့ပုံမျိုးနဲ့ ထွက်သွားတာ ကျွန်တော်လဲ မြင်တယ်'

'အေးကွ သူပြိတ္တာဘဝ ရောက်သွား ပြီနဲ့ တူတယ်'

'ပြိတ္တာဆိုတာ ဘာလဲဦးကျော်'

'မင်းကလဲ ပြိတ္တာဆိုတာ သရဲခြင်

သွားတာကို ပြောတာကွ မှတ်ထား'

'ကျွန်တော် ဘာသရဲမှ မတွေ့ဘူး

ခွေး အမြီးနုနုသွားတာပဲ တွေ့တယ်'

ဟု ပြောရာ...

'ဟာ ဒီကောင်... မင်းကတော့ ဘာမှ နားမလည်ပါဘူးကွာ။ ကဲ... အိပ်တော့... အိပ်တော့... ငါလဲ ပြန် အိပ်ဦးမယ်'

ဟု ပြောပြီး ဦးကျော်က ထွက်သွား သလို ကျွန်တော်လည်း ခြင်ထောင်ထဲ ပြန်ဝင်ပြီး အိပ်နေလိုက်၏။

ရက်သာ လည်ပြီးသွား၏။ နောင် ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ကြုံရတော့ ပါ။ ဤတွေ့ကြုံမှုများသည် ကျွန်တော် ကို ဘာသာရေးဘက်သို့ ပြောင်းလဲလာ စေမည့် အကြောင်းပြချက်တစ်ခု ဖြစ် ၏။

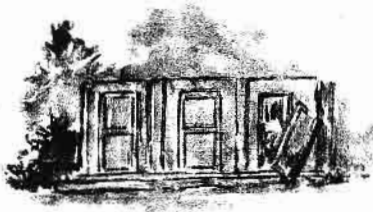
ဒုတိယအပွင့်အကြံ

ကျွန်တော်တို့အိမ်သည် ရပ်ကွက် ၏ အစွန်ကျသလို လမ်း၏ ထိပ်ဆုံး အစွန်၌ တည်ရှိပြီး အိမ်နေမိသားစု များ၏ မှန်လုပ်ငန်းနှင့် မှန်ကြိတ်စက် လည်းရှိရာ ရေအသုံးများသော အိမ်ဟု ဆိုရပေမည်။

အိမ်တွင် အိမ်သုံးရေတိုင်ကီကြီး (၅)လုံးရှိပြီး ထိုရေတိုင်ကီ (၅)လုံးပြည့် အောင် ရပ်ကွက်သုံး ရေဘုံဘိုင်မှ (ည ၁၀ နာရီမှ နံနက် ၅ နာရီထိ) ရေ စောင့် ခပ်ရသည်မှာ နေ့စဉ်လိုလို ဖြစ်သည်။

ထိုရေဘုံဘိုင်လေးသည် ကျွန်တော် တို့ အိမ်နှင့်ဆိုလျှင် အရှေ့ဘက်ကျကျ ရပ်ကွက်အစွန်တွင် တည်ရှိပြီး အနီး ပတ်ဝန်းကျင်နေသူများ ထိုဘုံဘိုင် လေးမှ ရေကို အားထား၍ ခပ်ကြရ သဖြင့် ရေတစ်ထမ်းရရန် အတော်ကြာ ကြာစောင့်ဆိုင်းရ၏။

ညဘက်ဆိုလျှင် ရေခပ်သူနည်း သွားသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း တစ်စု ဂီတာတီးရင်း အလှည့်ကျ သူ့အိမ် ကိုယ့်အိမ်အတွက် စောင့်

ခပ်ကြလေသည်။

တစ်ည ရေမခပ်ဖြစ်သဖြင့် စောစော အိပ်ရာဝင်ခဲ့၏။ ကျွန်တော် သည် အိမ်မကြီးတွင် မအိပ်ဘဲ အိမ်မ ကြီးနှင့် မနီးမဝေး လမ်းပလက်ဖောင်း နှင့် ကပ်လျက်ရှိ အိမ်မကြီး၏ ကုန်စုံ ဆိုင်တွင် ဆိုင်စောင့်သဘောမျိုး ညီအစ်ကို(၂)ယောက် အိပ်ကြ၏။

ထိုသို့နေရင်း ဗိုက်နာသဖြင့် နီးလာ ပြီး နာရီကြည့်ရာ ည(၂)နာရီ (၁၅) မိနစ်သာရှိသေးကြောင်း နာရီကြည့်ပြီး ရေအိမ်သွားရန် အိမ်အနောက်ဘက် ရှိ အိမ်သာသို့ ထွက်ခဲ့၏။

ကျွန်တော်တို့နေသော အိမ်သည် (၅)ခန်းတွဲ အိမ်တန်းလျားမျိုးဖြစ်ပြီး အိမ်သာသည် သွပ်မိုး၊ သွပ်ကာ သုံးလုံး တွဲ (အောက်ခြေအုတ်စီ၍) ဆောက် ထားပြီး တစ်ချိန်က သွပ်တံခါးနှင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ယခုအခါ (၂)လုံးသာ ကောင်း၍ အတွင်းဘက် အစွန်ဆုံးသာ တံခါး၊ နောက်ကာ၊ ဘေးကာများ မရှိ တော့ဘဲ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေပြီး မည်သူမျှ အသုံးမပြုတော့ပေ။ ကောင်း သော (၂)လုံးသာ အသုံးပြုနေကြ သည်။

ကျွန်တော် ဘာစိတ်ကူးပေါက်သည် မသိ၊ ထိုအကောင်း(၂)လုံးကို အသုံး မပြုဘဲ အစွန်ရှိ အိမ်သာပျက်ပေါ်သို့ ဗိုက်ကိစ္စအလို့ငှာ တက်ထိုင်၍ မလုံ တလို သံတံခါးအပြတ်ကို (အရှက် လုံရုံသာ) ဆွဲကာလိုက်ပြီး အပေါ်သွား

ရန် အားထုတ်စဉ် အရှေ့မှ ကာပိတ် ထားသော သံတံခါးပြတ်ကို အပြင်မှ ဂျူးနှင့် လာပေါက်၏။ (ဂျူးများ သံပြား လာထိသံ တပြန်ပြန် ကြားနေရ၏) သံတံခါးပြတ်သည် အပေါက်ရာ ကြီးသေး ပရပွနှင့်ဖြစ်ရာ ဂျူးများ ကျွန်တော်ကို စင်မည်စိုး၍ ဂျူးပေါက် သည့်သူ့ကို ခေါင်းထောင်ကြည့်ရာ ဆီး မှာလည်း အောင့်ထားရသဖြင့် ဆီး သွား၍မရ ဖြစ်နေစဉ် ထပ်မံ၍ ဂျူး လာပေါက်ပြန်၏။

ခွေးများ ဂျူးပေါက်လျှင် တစ်နေရာ တည်းသို့ လှည့်ကာ လှည့်ကာ ဂျူး ပေါက်တတ်သည်ဖြစ်၍ ခွေးပဲ ဖြစ်မှာ ပဲဟု ယူဆကာ တက်ခေါက်သံပေး၍ ခြောက်လှန့် မောင်းလိုက်၏။ တက် ခေါက်တုန်း ခဏသာ ဂျူးပေါက်ရပ် သွားပြီး ခဏအကြာ ထပ်မံ၍ ပေါက် လာပြန်၏။ ဂျူးပေါက်သံသည် သံပြား ကို တပြန်ပြန် ဖြည့်နေ၏။

ကျွန်တော်လည်း ဒေါသထွက်ကာ အပြင်မှ ဂျူးလာပေါက်နေစဉ် အကာ သံပြားပြတ်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲဖယ်ကြည့် ရာ လမ်းမီးရောင် တစ်ဝက်တစ်ပြက် အလင်းရောင်နှင့် ဘာမှ မတွေ့။

သို့နှင့် ဒီလောက်တောင် ဖြစ်လှတာ ငါ အမိဖမ်းမယ်ဆိုပြီး တံခါးပြန်ပိတ်၍ စောင့်နေ၏။ သံပြားပြတ် တံခါးပြန် ပိတ်လိုက်သည်နှင့် ဂျူးလာပေါက်ပြန် ရာ သံသယဖြစ်လာပြီး ဂျူးများ စိုခင် စိုပစေ ဆိုပြီး သံပြားတံခါး အပေါက်မှ ချောင်းကြည့်ရာ ဘာမျှ မတွေ့ပေ။

သို့နှင့် အိမ်သာကျင်းကို ခွလှက် သား မတ်တတ်ရပ်ပြီး ခေါင်းပြု၍ ဘေးဘီကြည့်ရင်း "ဒါ ဘာဖြစ်တာလိမ့်" ဟု စဉ်းစားနေစဉ် အိမ်သာ ပေါက် အောက်ခြေမှ အသံပေး၍ ထွက်လာပြန်သဖြင့် အိမ်သာအောက်

www.burmeseclassic.com

အပေါက်သို့ ဘေးတိုက်အနေအထား ခြေစုံရပ်ပြီး ငုံ့ကြည့်သည်။

ထိုအခါ အသံများက အိမ်သာ အောက်ခြေရှိ မြေသားမိုးမိုးဆီမှ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်နေစဉ် အိမ်သာ အနောက်ခြမ်း (အကာအရာ မရှိ) ဟာလာဟင်းလင်းကြီးတွင် လေး ထောင့်သံပုံးငယ်ကို ဖြန့်၍ အကာ သဘော ထိုသံပြားဟောင်းလေး တစ်ချပ်သာ တန်းလန်းကျ အနေ အထား ထီးထီးရှိနေသည်။

ထို့ပြင် အခြား အကာအရံဆို၍ ဘာတစ်ခုမှမရှိ။ အနောက်ဘက်ရှိ အိမ် တန်းလျားများနှင့် ကူးစက်ရောဂါ ဆေးရုံဝင်း၊ ကားလမ်းမတို့ကို ရှင်းရှင်း လင်းလင်းကြီး မြင်နေရ၏။

အောက်သို့ အာရုံစိုက်ကြည့်နေစဉ် မှာပင် "ဒေါင်" ဟူသော ခပ်ကျယ်ကျယ် အသံနှင့်အတူ တွဲလွဲကျနေသော သံပြားဟောင်းလေးသည် လေထဲတွင် လှုပ်ခါ၍ နေ၏။

ကျွန်တော်လည်း အသံကြားရ သဖြင့် လှည့်ကြည့်ရာ လှုပ်ခါနေသော သံပြားကိုသာ တွေ့ရသဖြင့် ဘယ်သူ ခဲနှင့် ပေါက်တာလဲဆိုပြီး နောက်ဖေး ပတ်ဝန်းကျင်အနှံ့ လိုက်ကြည့်ရာ လူရိပ်လူယောင်လည်း မတွေ့ရ။ အိမ်သာအောက်မှလည်း အသံမျိုး စုံထွက်နှင့် ဘာတွေဖြစ်နေမှန်း ဝေခွဲ မရပါ။ (ထိုသို့ဖြစ်နေချိန် အပေါ့အလေး တစ်ခုမှ မပြုရသေးပေ။)

ထိုကြားရသည့် အသံမျိုးအား စမ်း သပ်သည့်အနေနှင့် ထိုသံပြားဟောင်း လေးကို လက်နှင့် အားပြု တောက် ကြည့်ရာ စောစောက ကြားရသည့် အသံအတိုင်း ကြားရပြီး သံပြားမှာ လည်း စောစောက ဖြစ်သကဲ့သို့ ဘစ်ပုံစံတည်း လေထဲ ယိမ်းထိုးနေ၏။

ထိုသို့ စမ်းသပ်ပြီး ကျွန်တော် စဉ်းစားမိ၏။ "လူကြီးတွေပြောသည့် သရဲခြောက်တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုး လား" ဟု ထင်မိသည့် တစ်ခဏ ခေါင်းမှ ဆံပင်များ ထောင်ကုန်သလို ကျောချမ်းကာ ကြက်သီးများ ထကုန် ၏။

ယောက်ျားပဲကွာဟု မာန်တင်းကာ အိမ်သာတံခါးဖွင့်ပြီး အောက်ခြေမှ အုတ်နီခဲနှစ်လုံးကို တစ်ဖက်တစ်လုံးစီ ကောက်ကိုင်ပြီး နောက်ဆုတ်နောက် ဆုတ်နှင့် အိမ်သာအဝင်လမ်းဘက်သို့ ထွက်လာကာ အိမ်သာနောက်ဖေး လမ်းကြားသို့ အုတ်နီခဲတစ်လုံးနှင့် ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

ကျန်တစ်လုံးကိုင်ကာ အိမ်သာ အဝင်ပေါက် ခြံစည်းရိုးထိပ်မှရပ်ပြီး အိမ်သာကြား အမှောင်ထဲသို့ စူးစူး စိုက်စိုက် ကြည့်နေပြီး သရဲတွေ့လျှင် ခဲနှင့်ထုမည်ဟု အားတင်း၍ စောင့်နေ ၏။

အတော်လေးကြာသော် ဘာ အရိပ် အယောင်မှ မတွေ့သဖြင့် အိမ်သာ အမှောင်လမ်းကြားသို့ ကျန်အုတ်ခဲနှင့် ပစ်ပေါက်လိုက်ပြီး လှည့်ထွက်ကာ အိမ်အဖီခေါင်မိုးပေါ်မှ အနေတော် ဝါးလုံးတိုတစ်လုံး ဆွဲယူပြီး (အိမ်သာ အဝင်ထိပ်ဘေးတွင် ငှက်ပျောပင်များ ပြုတ်သိပ်စွာ ပေါက်ရောက်နေ၏။) ငှက်ပျောပင်နှင့် ကွယ်၍ သရဲထွက် လာလျှင် ရိုက်ရန် စောင့်နေ၏။

အပေါ့အလေး မသွားလိုက်ရသည့် အတွက် ဒေါသလည်း အလွန်ထွက်နေ မိသည်။ မကြာမီ (၅)နာရီထိုး၍ မိခင် ကြီးနိုးလာသဖြင့် မိခင်ကြီးအား ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေး၍ မိုးလင်းမှ ကိစ္စသွား ရသည်။

ကျွန်တော် တွေ့ကြုံရသည်တို့ကို

သူငယ်ချင်းများနှင့် အိမ်မှ အစ်မများ အား ပြောပြရာ အားလုံးကြောက်လန့် ပြီး လမ်းသားများပါ သိကုန်ရာ ည ဘက် အချိန်မတော် အိမ်သာတက်သူ များ မရှိသလောက် ဖြစ်သွား၏။

ဤ အကြောင်းအရာသည်လည်း ကျွန်တော်အား ဘာသာရေးဘက်သို့ ယုံကြည်မှုများ ပြောင်းလဲစေမည့် အကြောင်းအရာဖြစ်သည်။

တတိယအကြောင်းအရာ

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)ပတ်ဝန်း ကျင်လောက်(နေ့ရက်တို့ မမှတ်မိ တော့ပါ) ရန်ကုန်ဘူတာကြီး စင်္ကြံ(၁) မှ မြေပေါ်မြေအောက် အဖျက်သမား မသမာသူများ၏ ပုံးထောင်မှုကြောင့် ပုံးပေါက်ကွဲခဲ့ရာ ကျွန်တော်တို့ လမ်းထဲ မှ အဘစ်၏ဇနီး ဘူတာကြီး ဆင်ဝင် အောက်ကွမ်းယာ ဆေးလိပ်ရောင်းသူ အား ပုံးဆန်မှန်၍ ပွဲချင်းပြီး သေဆုံး သွားသည်။

ထိုသူ၏ မကျွတ်မလွတ်ဘဝကို ကျွန်တော်နှင့်အတူ သူငယ်ချင်း ဖိုးထောင်တို့ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင် ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ဖြစ်ပုံမှာ ထိုပုံးပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်၊ ကျွန်တော်တို့ လမ်းထဲမှ နှစ်ဦးသည် တင်ဦးက သေပြီး၊ တစ်ဦးက မသေကြောင်း ဆေးရုံကြီးမှ ပြန်လာကြသည့် သူတို့ ဆွေမျိုးသားချင်းများက ပြောပြ၍ လမ်းသားအားလုံး သိရပြီး ကံဆိုးသူ သေဆုံးသွားသည်သူအတွက် စိတ် မကောင်း ဖြစ်ကြလေသည်။

သေဆုံးသူအား ဆေးရုံကြီး ခေမ တိုက်တွင် (၃)ရက်ထား၏။ အသုဘ ချရန် စီစဉ်ထားပြီး ဤကိစ္စအဝဝကို လမ်းသားများက ဝိုင်းဝန်းကြည့်

ဆောင်ရွက်ပေးကြသည်။

အသုဘမချမီ တစ်ရက်အလို ကျွန်တော်နှင့် သူငယ်ချင်းဖိုးထောင်တို့ လမ်းအဝင်ထိပ်ရှိ ပလက်ဖောင်းတွင် ထိုင်ရင်း ဂီတာတီး သီချင်းဆိုနေကြ၏။

အချိန်အားဖြင့် ည(၁)နာရီ မိနစ် (၂၀)ခန့်တွင် ထူးခြားသော မြင်ကွင်းကို ကျွန်တော်မှ စတင်တွေ့၍ သူငယ်ချင်း ဖိုးထောင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း...

‘ကြုံလို့ တွေ့ရတယ်၊ မကြောက်နဲ့ အသာ ကြည့်နေ ဒါမျိုး မြင်ရဲတဲ့ဟယ်’

ဟု ကပ်ပြောရင်း နှစ်ယောက်သား ထိုထူးခြားမှုကို ကြည့်နေကြ၏။

သူငယ်ချင်းဖိုးထောင်တို့ အိမ်မှ ငယ်ငယ်ဟု ခေါ်သော ခွေးသည် အိမ် လုံသော ခွေးဖြစ်၏။ သူတို့အိမ်မှ မည်သည့်ပစ္စည်းကိုင်ကိုင် ကိုင်လိုက် လျှင် ထိုခွေးသည် ပစ္စည်းပြန်မချမချင်း မာန်ဖီ၍ နေ၏။

ကျွန်တော်တို့ သဘောကျ၍ ထိုခွေး ကို ခဏခဏ စနေကြလည်း ဖြစ်၏။ ထိုခွေးသည် လူကိုက်တတ်သော ခွေး ဖြစ်၍ လူမကြောက်ပါ။

ထိုခွေးသည် ကျွန်တော်တို့အနားမှ တစ်ဖက်လမ်းထိပ် လမ်းမရှိ ဓာတ် မီးတိုင်အောက်သို့ ထထွက်သွားပြီး မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိဘဲ တစ်စုံတစ်ဦး ရှိနေသကဲ့သို့ ထိုးဟောင် လိုက်၊ ဝင်ကိုက်မည်လုပ်လိုက်၊ နောက် ဆုတ်လိုက်နှင့် အပြုအမူ ထူးခြားနေသည်ကို ကျွန်တော် တို့ (၂)ဦးသား တွေ့ရ၏။

သေသေချာချာ ဂရုစိုက်ကြည့်ရာ ဖြူဖြူအရိပ်သဏ္ဍာန်သည် ပေါ်လိုက် ပျောက်လိုက်နှင့်။ ထိုအရိပ်ဖြူကို တွေ့၍ ခွေးဟောင်နေခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုခွေးသည် ထိုးဟောင်လိုက်၊ ဝင်ကိုက်လိုက်၊ နောက်ဆုတ်လိုက်နှင့် တဖြည်းဖြည်း လမ်းထိပ်သို့ ရောက်လာ ပြီး ကျွန်တော်တို့နှင့် ပေ(၂၀)ခန့်သာ ကွာဝေးသော နေရာသို့ ရောက်လာ၏။

(ထို ပေတလောကသားကို အကောင်အထည်အနေနှင့် မတွေ့ပါ။ ဖြူရောင်ရောင် အရိပ်သဏ္ဍာန်အား ဖြင့် တွေ့လိုက် ပျောက်သွားလိုက် မထင်မရှားသာ တွေ့ရပါသည်။)

ထိုထူးခြားမှုကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော် သတိရသွား၏။

‘ဟေ့ကောင် ဖိုးဖောင်း... ဒါ သေသွားတဲ့ အအိမ်ကြီး လူကြီးတွေပြောသလို မဟုတ် မလွတ်ဖြစ်ပြီ သူ့အိမ်ကို ဆေးရုံရဲခဲတိုက် ကနေ လာတာနဲ့တူတယ်’

ဟု ပြောရာ ထိုစကား ဖိုးဖောင် ကြားသည်နှင့် ထထွက်ပြေးမည်ပြုရာ ကျွန်တော် အတင်း လက်လှမ်းဆွဲထား ပြီး...

‘အသာနေစမ်းပါကွ ဒါမျိုး မြင်ကြရဲတဲ့ဟယ် ဒါလူ့အိမ်ကို ပြန်လာတာ နေမှာကွ၊ ဝါတို့ ရှိနေတာနဲ့ တိုက်ဆိုလို့ ဆွေ့ရှတာ အသာ ထိုင်နေစမ်းပါ အခြေအနေမကောင်းလို့ ဝါတို့ဆီ တည့်တည့်လာရင် ထွက်ပြေးတာ ပေါ့’

ဟု သူငယ်ချင်းကို ပြောပြီး တစ်ယောက်လက် တစ်ယောက် ဆုတ်ကိုင်ကာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ ကြည့်နေကြသည်။

တဖြည်းဖြည်း ကျွန်တော်တို့နှင့် အလွန်နီးကပ်လာပြီး ခွေးသည် သခင်ရှိသည်ကို သိသည်နှင့် အားတက်ပြီး အသေအလဲ ခံကိုက်မည်ပုံ မာန်ဖီရင်း လုပ်နေပုံကို ကြည့်ပြီး

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ထွက်ပြေး ချင်စိတ်ပင် ပေါက်လာ၏။

ကျွန်တော်တို့အမြင် အဖြူရောင် ပျံ့ပျံ့လေးသာ မြင်တွေ့ရပြီး ထိုခွေး၏ အမြင်တွင် မည်သို့ ပုံသဏ္ဍာန် ရှိနေ သည်မသိပါ။

ထိုခွေးသည် ထိုးဟောင်လိုက်၊ ဝင်ဆွဲလိုက်၊ နောက်ဆုတ်လိုက်နှင့် တဖြည်းဖြည်း လမ်းအတွင်း ကျွန်တော် တို့ မျက်ကွက်ရာသို့ ရောက်သွားပြီး သူငယ်ချင်း အိမ်တံစက်မြိန်အောက်မှ အတင်းထိုးဟောင်နေသည်ကို နှစ်ဦး သား ကြားနေရသည်။

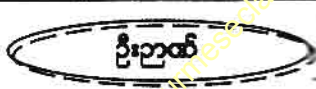
အတော်ကြာတော့ ခွေးဟောင်သံ နည်းနည်း လှမ်းသွားသည့်အတွက် နှစ်ယောက်သား လမ်းအတွင်းသို့ လိုက်ကြည့်ရာ ခွေးသည် သေဆုံဆုံ ဖြစ် အိမ်ရှေ့တည့်တည့်မှ အိမ်ပေါက်ဝ သို့ ကြည့်ပြီး အတင်းထိုးဟောင်နေ သည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ထိုအခေါ်ကြီး ပြန်ထွက်လာလျှင် ကျွန်တော်တို့နှင့် တိုးနေမည်ကို ဖိုးရိမ်ပြီး လူချင်းခွဲကာ အိပ်ရာ ဝင်ခဲ့လေ သည်။

ထိုညက အမြစ်အပျက်ကို နံနက် လင်းသော် လူကြီးသူမတို့ကို ပြောပြ ရာ တချို့က ယုံကြည်သလို တချို့က မယုံကြည်ပေ။

ယုံသည်ဖြစ်စေ၊ မယုံသည်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး သေသေချာချာ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်သာ။ ဤတွေ့ကြုံမှု သည်လည်း ကျွန်တော် ဘာသာရေး ဘက်သို့ ပြောင်းလဲလာစေမည့် အကြောင်းတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်

ကံဝင့်ကြွေးလား (သို့မဟုတ်)

ဖောရုနုကဏ္ဍ၏ ပျဉ်းပေခေပေး

နတ်ဇာတ် လှမြင့်သစ်

‘ဖြစ်ပုံတွေက...

ကျွန်မမှာသားသုံးယောက် ရှိခဲ့ပါတယ်။ ပထမသားနဲ့ ဒုတိယသားတွေ မွေးဖွားသည်အထိ အားလုံး ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ချောချောမောမော မွေးဖွားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဘာပြဿနာ အခက်အခဲမှ မရှိသလောက်ပါပဲ။ တတိယသားကိုတော့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်စမှာပဲ ထူးခြားတဲ့ ပြဿနာတွေ စ, ခဲ့တာပဲဆရာ။ ဘာလဲဆိုတော့ ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံးမှ ရွှိမ်း တက်သလို ယားယံခဲ့တယ်။ ဆေးခန်းတွေပြု စီးယပ် အထူးကုဆီလဲပြတယ်။

စားဆေးပေး၊

ဆေးထိုးပေးပေမယ့် မပျောက်ဘူး။ မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးခန်း လဲ ပြတယ်ဆရာ။ တိုင်းရင်းဆေးခန်း က ဆရာကြီးက...

‘ဒါဟာ ရိုးရိုးရောဂါတွေနာ မဟုတ်ဘူး ကံနာသဘောမျိုးဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ဝန်က မွေးပြီးမှ ပျောက်သွားမယ့်ရောဂါ’ လို့ပြောတယ်။

ဒါနဲ့ ဆေးခန်းက ပြန်အထွက်မှာ

ကျွန်မဟာ ဆုတ်ခနဲ ပစ္စည်းတစ်ခုကို

နဂါဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၆၃

ကျွန်မဟာ ကံ, ကံရဲ့အကျိုးကို ကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်သူပါဆရာ။ ဒီဆရာ အတိတ်မှာတုန်းက ကျွန်မ ဘာတွေလုပ်ခဲ့တယ်၊ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ် ဆိုတာတော့ ဇာတိဿရဉာဏ်မရလို့ မသိနိုင်ပေမယ့် လက်ရှိဘဝ အတိတ် ပစ္စုပ္ပန်မှာတော့ ကျွန်မဟာ ကောင်းမှုရှောင် ကောင်းမှုဆောင် မိသားစု နေထိုင်လုပ်ကိုင်ခဲ့တာ အမှန် ကျွန်မ မုသားမဆိုပါဘူး။ ဒီဆယ် ဆရာရယ်... ကျွန်မဟာ

အတိတ်မှာတုန်းက ကောင်းမှုကုသိုလ် နည်းပါးခဲ့တယ် ထင်ပါတယ်။ သူ တစ်ပါးကိုလဲ စွပ်စွဲခဲ့ဖူးတယ်လို့ ယူဆမိ ပါတယ်။

ကျွန်မ ခုဘဝမှာ အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းအောင် ပူဆွေးခံစားခဲ့ရပါ တယ်။

ကျွန်မ ဒီအကြောင်းတွေ ရင်ထဲမှာ မျိုသိပ်မထားချင်လို့ ဆရာ့ကို ပြောပြ ချင်ပါတယ်။ ဖြစ်ပုံတွေက ဒီလိုပါ...

* * *

ဆရာကြီး မမြင်အောင် ကောက်ယူခဲ့
မိတယ်။ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတယ်
မသိပါဘူး။ ကျွန်မလက်ကလဲ
မြန်လိုက်တာ ဆရာရယ်။
အိမ်ရောက်မှ လက်ဖြန့်ကြည့်လိုက်
တော့ “နာရှုဆေးဘူး” လေးဖြစ်နေ
တာ တွေ့ရတယ်။

ကျွန်မ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပါတယ်။
ငါတော့ သူများမပေးတဲ့ ပစ္စည်းယူမိပြီ။
ဒါဟာ ခိုးတာပဲ။ အာဒိန္နာဒါနကံ ထိုက်
တော့မှာပဲ။

ဒါပေမယ့် ကျွန်မ နေသာထိုင်သာ
ရှိသွားတယ်။ ကျွန်မခန္ဓာကိုယ်မှာ ရွှိမ်း
ထိုးသလို ယားယံနေတာတွေ ပျောက်
သွားတယ်ဆိုတာ သတိပြုမိသွားရပါ
တယ်။

အဲဒီကအစပြုပြီး ကျွန်မဟာ
အိမ်နီးချင်းအိမ်တွေ အလည်အပတ်
သွားရင်တောင်မှ အပြန်မှ ပန်းလေး
တစ်ပွင့်ဖြစ်ဖြစ်၊ နောက်ဆုံး ဝါးခြမ်းပြား
တစ်ချောင်းဖြစ်ဖြစ် ခိုးမလာရရင် မနေ
နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရပြီး သူ့ခိုးရောဂါ
စွဲခဲ့ပါတယ်။

မှတ်မိသေးတယ် ဆရာရယ်။ ကျွန်မ
သားလေးကို လွယ်ထားလို့ ကိုယ်ဝန်
(၇)လရှိချိန်မှာ ဈေးအတွင်း အထည်
တန်းက ပုဆိုးသုံးထည်ကို ခိုးတာ
မိသွားပြီး ရဲစခန်းအချုပ်ကို ရောက်
ရတယ်။

တရားရုံးမှာ တရားစွဲတော့ ကျွန်မ
ခိုးမိပါတယ်လို့ ဝန်ခံလိုက်တယ်။
တရားသူကြီး အမျိုးသမီးက “မိန်း
ကလေးရယ် ကိုယ်ဝန်ကြီးနဲ့ ဘာလို့
ခိုးရတာလဲ။ ကဲ... ဒီတစ်ခါ သက်
ညာစွာ စဉ်းစားပြီး ဥပဒေအရ အပြစ်
ပေးမယ်။ ထောင်ဒဏ်သုံးလ” ဆိုပြီး
ချမှတ်လိုက်လို့ ကျွန်မ သရက်ထောင်
ကို ရောက်ခဲ့ရပါတယ်။

၂၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထောင်ကလွတ်လို့ အိမ်ပြန်ရောက်
ပြီး သုံးလေးရက်ရှိတော့ ကျွန်မ
တတိယသားလေးကို မွေးတော့တာ
ပါပဲ။ သားလေးကို မွေးပြီးတဲ့ အချိန်
ကစပြီး ကျွန်မဟာ စိတ်သစ်၊ လူသစ်
ဖြစ်သွားသလို အလွန်ကို ပေါ့ပါး
လန်းဆန်းသွားတယ်။

ခိုးချင်စိတ်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ယားယံတာ
တွေ ပျောက်ကင်းသွားခဲ့တယ်။ သိပ်ကို
အံ့ဩခဲ့ရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဆရာ သားလေးဟာ
ငါးနှစ်အရွယ် မူကြိုကျောင်းသားအဖြစ်
ကျောင်းအပ်တဲ့ အချိန်ကစပြီး နေ့စဉ်
ကျောင်းက ပြန်လာတိုင်း ခဲဖျက်၊
ခဲတံ၊ ပေတံ၊ စာအုပ်၊ အရုပ်ကလေး
တွေ ခိုး... ခိုးလာတတ်ခဲ့တယ်။

ကျွန်မလဲ ချောလိုက်၊ ရိုက်လိုက်၊
ကျောင်းယုတ်မယ်နဲ့ ခြိမ်းခြောက်တဲ့
အထိ ဆုံးမပေမယ့် မရခဲ့ပါဘူးဆရာ။

နောက်ဆုံးမှာ ကျွန်မဟာ သားလေး
ရဲ့ မွေးစာရင်းယူသွားပြီး ဗေဒင်ဆရာ
ကြီးတစ်ဦးမှာ ဇာတာဖွဲ့ပေးခင် မေးကြည့်
ခဲ့တော့...

“ကလေးဖရဲ့ သားဟာ စောရန်ကွတ်နဲ့
ယှဉ်ဖွဲ့ထားတဲ့ ကလေးဖြစ်နေတယ်။ ယိုး

ရရင် မနေနိုင်ဘူး။ တယ်လောက်ခပ်သွား
ချမ်းသာ ခိုးနေယျာကလေးဖြစ်တယ်”

လို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဟောတော့
ကျွန်မလေ မျက်ရည်တွေ ပိုးပိုးပေါက်
ပေါက်ကျအောင် ငိုမိခဲ့ရပါတယ်ဆရာ။
ဟုတ်မှာပါ။ ကျွန်မသားလေးဟာ
ဘယ်လိုမှ ဆုံးမ မရဘူးဆရာ။ ဈေး
ဝယ်သွားလို့ ဈေးထဲကို ခေါ်သွားရင်လဲ၊
ဈေးပြန်မှာ သူ့လက်ထဲ ပစ္စည်းသုံး
လေးမျိုး ပါလာတော့တာပဲ။ နောက်ကို
သားလေးကို ဈေးမခေါ်ရဲအောင်ဖြစ်
ခဲ့ရတော့တယ်။

ကျွန်မအနေနဲ့ ဗေဒင်ဆရာတော်
တော်များများဆီကို ချဉ်းကပ်ပြီး တယ်
လို့ ယတြာပြုရင် သားလေးရဲ့ ခိုးချင်
စိတ် ပျောက်သွားမလဲဆိုတာ မေးခဲ့မိ
တယ်။

နောက်ဆုံးမှာ ဗေဒင်ဆရာကြီး
တစ်ဦးက...

“သားလေးကို ရဟန်းဝတ်ပေးမှ ပျောက်
မယ်။ ဒါဟာ ကံဝန်ကြီးပဲ။ သားလေးပဲ”
လို့ ထွက်ပေါက်ပေးလိုက်မှ ကျွန်မ
ဝမ်းသာသွားခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်မဟာ သားလေးကို ရဟန်း
ဝတ်ဖို့ နားချခဲ့ပါတယ်။ ရဟန်းဝတ်နဲ့
ပြောလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ သားဟာ
ကတုန်ကယင်နဲ့ နားနှစ်ဖက်ကို ပိတ်ပြီး
ထွက်ပြေးသွားတယ်ဆရာ။

ဆားနဲ့တွေ့တဲ့ တီကောင်လေး
ရဟန်းဝတ်ဖို့ဆိုတဲ့စကားကို ကြားပြီး
မကြားရဲတော့လောက်အောင်ပဲ။

အဲလိုနဲ့ သားလေးဟာ (၁၈)နှစ်အရွယ်မှာ
ခိုးမှုတစ်ခုနဲ့ ထောင်ပြန်
နှစ်ကျသွားခဲ့တယ်။ သူ ခိုးခဲ့တဲ့ အမှုတွေ
မှာ ဖမ်းမိတာမဟုတ်ဘဲ သူများ ခိုး
တာကို သူ့လက်ထဲမှာ မိပြီး ထောင်
သွားခဲ့တာပါ။

ဝဋ်ကြွေးဆိုတာ ဟုတ်မယ် ဆရာ

[၀]

ကချင်ပြည်နယ်
ဒေသအတွင်း၌
စီးပွားရေး
အချက်အချာကျသော
မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့
ရှိလေသည်။
ထိုမြို့လေးသည်
မြစ်ကြီးနား-တနိုင်း
လီဒို ကားလမ်းမ
ကြီး၏ ဘေးတွင်
တည်ရှိပြီး ကြီး၍
မြင့်မားလှသော
တောင်တန်း
ကြီးသုံးလုံးက
ဝန်းရံလျက်ရှိသည်။
ဤမြို့လေးသည်
ဒယ်အိုးသဏ္ဍာန်
ဘေးပတ်လည်မြင့်ပြီး
အလယ်သို့ နိမ့်လျှော
နေသကဲ့သို့ ရှိလေသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း
မြစ်ကြီးနား-မန္တလေး
ခရီးစဉ်လမ်း ဖောက်လုပ်ရာတွင်
ခုထားလမ်း-အတွက် လိုအပ်သော
ကျောက်စိုက်ကျောက်ခဲများကို ဤမြို့
လေးနှင့် တစ်ပိုင်ခန့်ဝေးသော တောင်
တန်းကြီး အောက်ခြေနားရှိ ရေတံခွန်
အနီးမှ ကျောက်တောင်ကြီးကို မိုင်းများ
ဖြင့် ခွဲယူပြီး ယာယီသံလမ်း ဖောက်
ထပ်ကာ ကျောက်ခဲများ သယ်ယူသည်
ကို ဆိုသည်။

ဤသည်ကို လက်လှမ်းမီရာ ရှေးမီ
အောက်မီ လူကြီးများ၏ ပြောပြချက်
အရ လည်းကောင်း၊ ကျောက်များ
သယ်ယူသော ယာယီ သံလမ်းဟောင်း
များကို ယနေ့ချိန် ထိတွေ့ရခြင်းဖြင့်

ကျေးမွန်ကျော်
(နမူနာ)

မြောက်ဘက် ငိုရွှက်သံ

လည်းကောင်း၊ ရေတံခွန်အနီးတွင်
ယမ်းများ သိုလှောင်ခဲ့ပုံရသော (ယမ်း
တိုက်) အဆောက်အအုံကို ယနေ့ထိ
တွေ့မြင်ရခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း သိရှိ
ရလေသည်။

ထိုကျောက်တောင်ကြီးတွင် စလင်း
ကျောက်များလည်း ထွက်ရှိသည်ကို
ကိုယ်တိုင် တူးဖော်ဖူး၍ သိရသည်။
၁၉၈၉ ခုနှစ်ကဟု ထင်သည်။ ထို
တောင်ကြီးသုံးလုံးတွင် သာမက အနီး
စပ်ချုပ်တောင်ကြီးများပင် စလင်း
ကျောက်များစွာ ထွက်ရှိသည်။
မိမိတို့ နေထိုင်သော မြို့နှင့်လည်း
နီး၍ နံနက်စောစော ထမင်းဟင်း
ချက်ပြုတ်ပြီး ကျောက်တူးရာသို့ ယူ

သွားပြီး တစ်နေ့ကန် စားလိုက် အိပ်
လိုက် တူးလိုက်ဖြင့် အလုပ်ဖြစ်ကြ
သည်။

နတ်သွေးကျောက်ဟု ခေါ်သော
သဘာဝသွေးပြီးသား ကျောက်များကို
ထမင်းစားကျောက်သာသာ ရသူက
ရကြသည်။ တချို့လည်း ထောင်ကြီး
ပိုင်း၊ သောင်းပိုင်းတန်သော ကျောက်
များရကြသည်။ တရုတ်လူမျိုးများ
ကိုယ်တိုင် ကျောက်ကျင်းတွေ
အရောက် ဝယ်ကြသည်။

တချို့လည်း တိန်းမာတောင်တွင်
သွားတူးကြသူများသည် ရှေးယခင်က
သုံးစွဲနေထိုင်ခဲ့ကြပုံရသော မြေအိုး
ကွဲများ၊ ပုတီးစေ့များ၊ ပဲကွပ်လို ပုဆိန်
များ၊ မိုးကြိုးသွားများကို တူးဖော်
ရရှိကြပေသည်။

[၂]

တချို့ဆို ရှေးတုန်းက မြေအိုးတွေကို
(၃)လုံးဆင့် (၄)လုံးဆင့် တူး၍ ရကြ
သည်။ ထိုသို့ တူးရာမှာလည်း အသာ
အယာ ဘေးပတ်လည်ကို တူးပြီးမှ
ဖြည်းဖြည်းချင်း အိုးကို ခွာယူရသည်။

တချို့အိုးတွေဆို အပြင်ရောက်မှ
အနည်းငယ် ထိမိလိုက်တာနှင့် ကွဲကြေ
ကုန်တော့သည်။ သတ္တုတစ်မျိုးဖြင့်
ပြုလုပ်ထားသော စွန်း၊ ယောက်မ၊
သစ်သားလက်ကိုင်ရိုး တွေကိုလည်း
တွေ့ရ သည်။

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ် ကျောင်းသူ
ဘဝတုန်းကတော့ နွေရာသီကျောင်း
ပိတ်တိုင်း သူငယ်ချင်းတွေနှင့် သည်
တော သည်တောင်ပေါ်မှာ ခြေရာတွေ
အထပ်ထပ်ဖြစ်အောင် ထင်းခွေ၊ ဝှို
နတ်၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက် ခူးတာတွေကို
လုပ်ခဲ့ကြသည်။

တောင်ယာသိမ်းပြီးချိန်တွင် ကန်စွန်း
ဥများ၊ ချဉ်ပေါင် စသည့် ဟင်းသီးဟင်း

ရွက်များ ရှာဖွေကြသည်။ (၁၀)ယောက်
ထက်မနည်းသော အပေါင်းအသင်း
သူငယ်ချင်းတွေနှင့် သွားကြသည်ဖြစ်၍
သည်တော သည်တောင်ကို ကြောက်
ရကောင်းမှန်းမသိ၊ လန့်ရကောင်းမှန်း
မသိ ပျော်စရာဟု ထင်သည်။

ဒါကြောင့်လည်း သည်းထိတ်ရင်ဖို
ဇာတ်လမ်းလေးတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပေါ်လာ
ရသည်ဆိုပါက မှားအံ့မထင်။ ဤသို့
ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အချိန်က စာရေး
သူ၏ အသက် (၁၃)နှစ်၊ (၁၈)နှစ်မျှ
သာရှိပြီးမည်။

စာရေးသူတို့ မြို့လေး၏ တစ်ခု
တည်းသော ရေတံခွန်သည် မြင့်မား
ခြင်း မရှိပေ။ ယခင်က ယာယီသံလမ်း
ဟောင်းများအတိုင်း သွားပါက သံလမ်း
ဆုံးသည်နှင့် ရေတံခွန်ကို တွေ့ရမည်။

ရေတံခွန်၏ ရှေ့ဘက် တောင်ကုန်း
ပေါ်တွင် ယမ်းတိုက်ရှိသည်။ စုံတွဲများ
သူငယ်ချင်းအုပ်စုဖွဲ့၍ ဒီနေရာသို့ ပျော်
ပွဲစားထွက်ကြသည်။ ရေစီးကျရာ
ကျောက်တုံးများကြားရှိ ပုစွန်ဆိတ်
လေးများကို ဖမ်း၍ အစိမ်းလိုက်စား
ကြသည်။

ရေတံခွန်အပေါ်ဆုံးနေရာတွင် ကျွဲ
(သို့မဟုတ်) ခွား၏ ခြေရာတစ်ခုရှိသည်။
ကျောက်သားပေါ်တွင် ဖြစ်နေခြင်း

ဖြစ်သည်။ ရေတံခွန်၏ ရှေ့ဘက်ရှိ
ယမ်းတိုက်သည် အင်တေဖြင့် ပြုလုပ်
ထားသည့် အခန်း(၃)ခန်းပါပြီး အမိုး
မရှိပေ။

အလယ်ခန်းသည် ကလိုင်ပေါက်
ကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေပြီး ခဲလုံး အကြီး
အသေးတွေ ပစ်ချလိုက်လျှင်လည်း
ခဲသာ ကျသွားသည်။ အသံက ဘာမှ
မကြားရပါ။ ဘယ်လောက်နက်သလဲ
တော့ မသိပါ။ လူသာ ကျသွား၍
ကတော့ မတွေးစုံစရာ။ တွင်းဝကနေ
အောက်ကို ငိုကြည့်လျှင်လည်း မှောင်
မည်းနေ၍ ဘာမှ မမြင်ရ။

သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြား
သည့်အတိုင်း ပြောရမည်ဆိုလျှင်
ကျောက်တောင်ကြီးများကို မိုင်းဖြင့်
ခွဲရာမှာ ဒီနေရာကို ယမ်းများ သိုလှောင်
ခဲ့ရပုံရကြောင်း မှတ်သားသိရှိရပါ
သည်။

[၃]

၁၉၈၄ ခုနှစ်၏ နွေဦးရာသီ ကျောင်း
ပိတ်ရက်တစ်ရက်၌ ဖြစ်သည်။ ထုံးစံ
အတိုင်း သူငယ်ချင်းတွေ စုဖွဲ့၍ တောင်
ပေါ်သို့ ထင်းခွေသွားကြလေသည်။
ယောက်ျားလေး (၄)ယောက်နှင့်
မိန်းကလေး(၃)ယောက် စုစုပေါင်း
သူငယ်ချင်း(၇)ယောက် ဖြစ်သည်။

ဒီသူငယ်ချင်းတွေက တစ်ရပ်ကွက်
တည်းအတူနေ ခုနှစ်တွေကလည်း
မတိမ်းမယိမ်းနှင့် မွေးလာခြင်းဖြစ်ရာ
ငယ်သူငယ်ချင်း အရင်းခေါက်ခေါက်
တွေဖြစ်သည်။

ဒီလိုနှင့် သူငယ်ချင်းတွေ အရှေ့ဦး
ရှိ တောင်ပေါ်သို့ လယ်ကွင်းများကို
ဖြတ်ကျော်၊ မြောင်းငယ်တွေကို ခုန်ကူး
ပြီး စကားတပြောပြောနှင့် လာခဲ့ကြရာ
နာရီဝက်လောက် လျှောက်ကြားတော့
တောင်ခြေနား ရောက်လာသည်။

တညင်းပင်တွေ ပတ်ချာလည် ပေါက်နေသော ကြားထဲမှာ ငါးမွေးကန်ရှိသည်။ ထိုငါးမွေးကန်နံဘေး ယာယီသံလမ်းဟောင်းအတိုင်း မြောက်ဘက်သို့သွားရာ ရေတံခွန်ရှိရာ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ဒီနေ့တော့ တောင်ပေါ်လမ်းအတိုင်း မသွားကြဘဲ ရေတံခွန်စီးကြောင်း အတိုင်း တက်သွားကြရန် တိုင်ပင်ကြသည်။ သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးထဲမှာ အသက် နည်းနည်းပိုကြီးသည့် ကျော်ဆွေဝင်းက ရှေ့ဆုံးက ဦးဆောင်ပြီး ချုံနွယ်တွေကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရာ နှုတ်မှလည်း...

'ဟေ့...သူငယ်ချင်းတို့ အားလုံး သတိပိုနိုး ခြုံကြနော်၊ မြေတွေကင်းတွေလဲ သတိထားကြ၊ ဘာလဲလဲ လုံးဝ ယုတ်ကြန့် ဟု သတိပေးပါသည်။

စာရေးသူတို့လည်း သူ့သတိပေးသည့်အတိုင်း လိုက်နာပြီး သူ့နောက်ကနေ သတိနှင့် ကပ်လိုက်ခဲ့ကြသည်။ လက်ထဲမှာရှိသည့် ဓားကိုလည်း ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ကိုင်ပြီး သွားကြတော့ တချို့နေရာတွေသည် လူစာစီကိုယ်စာပဲ ဝင်၍ရပါသည်။ ရေကလည်း ခြေမျက်စိ သာသာပဲ ရှိပါသည်။

(၂) ဖာလုံခန့် သွားမိတော့ ချုံနွယ်တွေဟာ ဘယ်လိုမှ သွားလို့မရအောင် ဖိတ်နေပါသည်။ ရှေ့တိုး၍ မရမယ့် အတူတူ ဆိုပြီး ကျော်ဆွေဝင်းက ညာဘက်ကုန်းခြေပေါ် ဖွဲ့တက်ပြီး ဓားနှင့် ချုံနွယ်တွေကို ရှင်းပြီး သွားနေပါသည်။ ဘေးတစ်ဖက်စီမှာက မြင့်မားသည့် တောင်ကြီးက ရှိနေတော့ တောင်ပေါ်တို့လည်း တက်၍မရ၊ ရေကျရာ နံဘေး အတိုင်းသာ လက်ထဲက ဓားကို ဂရုပြု နှိပ်ပြီး ခရီးမတွင်စွာ သွားနေရသည်။ သမ်းရှင်းရှင်း သွားနေသော

ကျော်ဆွေဝင်းကလည်း အားလုံးကို သတိထားပြီး လျှောက်ကြဖို့ မကြာခဏ သတိပေးနေသည်။

(၄) ဖာလုံခန့် သွားမိပြီးသည့်အချိန်မှာတော့ တစ်နေရာအရောက်မှာ လူ၏ ဦးခေါင်းပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည့် ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးကို တွေ့ရလေသည်။

[၄]

အပေါ်က တောင်ကျရေတွေ တသွင်သွင် စီးဆင်းနေတာကြောင့် အဝေးက ကြည့်လျှင် မျက်လုံးထဲက မျက်ရည်တွေ ကျနေသလို တွေ့ကြရပါသည်။

ဒီတော့ဒီတောင်မှာ ထင်းခွေလာတာ ကြာပေမယ့် ဒီနေရာကိုလည်း တစ်ခါမှ မရောက်ဘူး။ ဒီမြင်ကွင်းကိုလည်း မမြင်ဘူးကြ၍ အားလုံးလည်း မောနေတာကို ဂရုမပြုမိကြဘဲ ကျောက်တုံးကြီးပုံကိုသာ အံ့သြစွာ ကြည့်နေပါတော့သည်။ ထိုအချိန်မှာပဲ...

'ဟာ...ဒီမှာလဲ ယာကြည့်ကြဦး၊ လူ့ခြေရာကြီး ပါလား'

အထိတ်တလန့် အော်လိုက်သော အဲစီ အသံကြောင့် အားလုံး ထိုနေရာသို့ ရောက်သွားကြသည်။ အသက် (၁၀)နှစ်ဝန်းကျင်ရှိ လူကလေး၏ ခြေရာသည် ကျောက်တစ်ပိုင်း၊ ထင်း

တစ်ပိုင်း ဖြစ်နေသော ကျောက်သား ပြင်ပေါ်တွင် ပီပြင် ထင်ရှားစွာ ရှိနေတာကို အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ကီဆန်းက ထိုခြေရာပေါ်ကို သူ့ခြေထောက်နှင့် နင်းကြည့်ပေမယ့် ခြေရာက သေးနေတာ တွေ့ရသည်။ လူတွေ၏ ခြေချောင်းလေးများလို အပြည့်အစုံပါတာကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ညာခြေဖဝါးပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်းတစ်တွေလည်း လူဦးခေါင်းသဏ္ဍာန် ကျောက်တုံးကြီးကို ကြည့်လိုက်၊ လူခြေရာခွက်ကလေးကို ကြည့်လိုက်နှင့် အံ့သြလွန်း၍ စကားတောင် ကောင်းကောင်း မပြောနိုင်ကြဘူး။

ဒီတော့ ဒီတောင်မှာ စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုတွေ ထင်းခွေ၊ ဝှိုနုတ် မျှစ်ချိုး လုပ်ခဲ့ကြတာ တစ်ခါမှ ဒီလိုမျိုး အဖြစ် မတွေ့ကြုံဘူးပေ။

အဲစီက...

'ကဲ...ဒါတွေ ကြည့်ပြီးရင် ထင်းခွေကြရအောင်'

ဟု ပြောပြီး အားလုံးအနီးအနားက ထင်းခြောက်တွေကို ရှာပြီး ခုတ်ယူကြလေသည်။

လူငယ်တွေ၏ သဘာဝအတိုင်း ကိုယ်တွေ့မြင်ခဲ့ရတာတွေကို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုနေကြခိုက် 'ဟီး...ဟီး...ဟီး...ဟီး...' ဆိုသည့် လေတိုက်သံလို၊ လူငိုသံလို အသံကြီးကြောင့် အားလုံး ထိတ်လန့်တကြား တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်မိကြလေသည်။

အတန်ကြာသည်ထိ ထိုအသံကြီးက မပျောက်သွားပေ။ စာရေးသူက...

'ဒါ... နောက်စရာမဟုတ်ဘူးနော်၊ ဘယ်သူလုပ်တာလဲ ပြောကြ' ဆိုတော့ ကျော်ဆွေဝင်းက...

'အေး... လေးငယ်ပြောတာမှန် တယ်။ ဒါ...မစကောင်းဘူးနော်'
အားလုံးက "ငါမလုပ် သူ မလုပ် ဘူး"ဟု တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ပြောပြီးချိန်မှာတော့ ငိုသံကြီးက ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ထွက်ပေါ်လာပြန် ပါသည်။

[၅]

မင်းဒင်(ခ)ပလာတာက...

'ဟေ့...ဘယ်သူလဲ၊ ကွယ်ရာကနေ အသံပေးမနေနဲ့ ထွက်လာခဲ့' ဆိုပြီး ဓားယမ်းကာ ပြောလိုက်ပေ မယ့် အသံကရပ်မသွားပါ။ ကျော်ဆွေ ဝင်းကလည်း...

'ကဲ...အားလုံး ဒီနားလာကြ။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် လုံးဝ ထွက်မပြေးကြနဲ့နော်။ ဓားတွေကို သေချာကိုင်ထားကြ'

အားလုံးပဲ သူ့နားကို သွားနေ လိုက်ကြပါသည်။

မိန်းကလေးတွေကတော့ မျက်နှာ ဆီးရွက်လောက်ပဲ ရှိတော့သည်။ သတ္တိ အရှိဆုံးဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံရသည့် အဲစီ က ရုတ်တရက် လူခြေရာပေါ်မှာ သူ့ နားနှင့်ကပ်ပြီး နားထောင်ကြည့်ရင်း စာရေးသူတို့ကို လက်ယပ်ခေါ်ပါသည်။

အားလုံး သူ့အနားကို ရောက်သွား တော့ သူ့လုပ်သလို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ခြေရာပေါ်မှာ နားကပ် ထောင်တော့ ငိုသံလိုအသံကြီးသည် ဒီထဲက ထွက်လာမှန်း သိလိုက်ရတော့ သည်။ စာရေးသူက ပိုပြီး သေချာအောင်...

'ပင်းတို့ယောက်ျားလေးတွေ ဒီကျောက်တုံး ကို ကမ်းပေါ်လှိုပိုပြီး ယူခဲ့၊ ပြီးတော့ ဒီ ကျောက်တုံး ပတ်ပတ်လည်မှာ အကောင်တို့ အပေါက်တို့ ရှိမရှိရှာ၊ ဒီနားမှာ လာထား' ဆိုပြီး သူတို့လည်း စာရေးသူ ပြော သည့်အတိုင်း လိုက်လုပ်ကြပါတော့ သည်။ အားလုံးပြီးတော့မှ မင်းဒင်က...

'လေးငယ် မင်း ဘာလုပ်မလို့လဲ' သူ့အမေးကို ပြန်မဖြေသေးဘဲ ကမ်း ပေါ်ရောက်နေသည့်ကျောက်တုံးကြီးပေါ် က ခြေရာကို ရေသန့်သန့်နှင့် သေချာ ဆေးပြီးအားလုံးကို ထိုင်ခိုင်းကာ...

'ဤတော့ ဤတော့ဟိုစော့ရှောက်ဆက် မူကြကုန်သော နတ်ပြတ်နတ်ကောင်း နတ် အပေါင်းတို့နှင့် မြင်အပ် ပပိုင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့...

ကျွန်မတို့သည် ဤတော့ထဲသို့ ထင်းခွေရန် အလို့ငှာ ရောက်လာခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ တခြားမည်သည့် ရည်ရွယ်ချက်မှ မရှိပါ။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ကျွန်မတို့ကို ခြောက်လှန့်ခြင်း မပြုရန်နှင့်...လူငိုကြွေးသံလို ထွက်ပေါ်လာ သော အသံသည် ဤခြေရာရှိ ကျောက်တုံးမှ ထွက်ပေါ်သည်ဆိုပါက အသံနှင့်တကွ ကျောက်တုံးပါ သိသာစွာ ပြပါ' စာရေးသူလည်း မပြောတတ် ပြောတတ်နှင့် ဤသို့ပြောပြီးနောက်...

[၆]

အားလုံး မျက်တောင်မခတ် ကျောက်တုံးကြီးကို ကြည့်နေချိန်မှာပဲ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ငို ကြွေးသံနှင့်အတူ ထိုခြေရာပါ ကျောက် တုံးသည် တောင်နှင့်မြောက်သို့ လှုပ် ယမ်းနေသည်ကို အားလုံး တွေ့ရှိရ လေသည်။

စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်းတစ်စု ကျောက်တုံးကြီးကို အံ့သြမင်တက်စွာ ကြည့်နေမိသည်မှာ အချိန်ဘယ် လောက် ကြာသွားမှန်းမသိလိုက်။

ပထမဆုံး သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာသူ ကျော်ဆွေဝင်းက...

'ဗိုတထာ ဒီလိုပျိုးတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး အရမ်းထူးဆန်းတယ်နော်' စာရေးသူ၊ ကြွေကြွေ၊ မိတိုးနှင့် အဲစီတို့ (၄)ယောက် သားငြိမ်သက် လျက်ရှိနေသော ခြေရာရှင်ကျောက်တုံး နားကိုသွားပြီး ခြေရာကို လက်နှင့် အသာအယာပွတ်ကာ ဘယ်လိုမှ ငင်း စားမရအောင် ဖြစ်နေတော့သည်။

အသံတွေလည်း တိတ်၊ အားလုံး လည်း ကိုယ့်မျက်လုံးနှင့် တပ်အပ် မြင်ထားသည်ဖြစ်၍ ဘာပြော၍ ပြောရမှန်းပင် စကားစရာမရ။

ထိုနေ့က စာရေးသူတို့အဖွဲ့ တော် သင့်ရုံ ထင်းလေးထမ်းပြီး ညနေတောင် မှ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

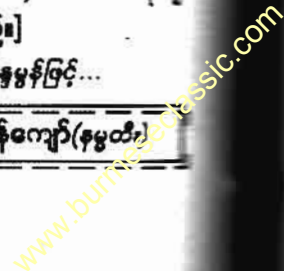
အိမ်က လူကြီးတွေ စိတ်ပူနေကြ၍ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသမျှ ပြောပြလိုက်တော့ နောက်ဆို ထိုနေရာသို့ မသွားတော့နဲ့ တားမြစ်ခဲ့သည်။

ကျောက်တုံးပေါ်မှ ခြေရာရှင်၏ အတိအလင်း ပြသမှုကို ကြည့်ရင်း စာရှုသူ...သူတေသီ...ပညာရှင်များ အနေဖြင့် တောခြောက်ခြင်းလား၊ တောမှောက်ခြင်းလား မည်သို့ ဖြစ်သည်ဆိုသည်ကို ဖြေကြားပေး ပါရန် လေးစားစွာ မေတ္တာရပ်ခံအပ် ပါသည်။

[ဝန်ခံချက် ။ ။ ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်၍ နေရပ်နှင့်တကွ နာမည်များပါ အမှန် ရေးထည့်ထားပါသည်။ နေနိုင် ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သွားသော သူငယ်ချင်း(အဲစီ)အား သတိရလျက် ရေးဖွဲ့ပါသည်။]

ဆန္ဒမှန်ဖြင့်...

အေးမွန်ကျော်(နမူတီး)

သတိ...သံစောစော

ထားနိုင်ကြပါစေ

မောင်မြင့်အောင်
(မင်းရွာ)

သရဲတစ္ဆေ ဖုတ်ပြိတ္တာတို့ကို ပရလောကသားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဗိညာဉ်လောက ဟူ၍ လည်းကောင်း လူအများ ပြောဆိုကြ၊ ရေးသားကြသည်။

လူတိုင်းအား ကြောက်အောင် လန့်အောင် အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အတွေ့အထိတို့ဖြင့် ခြောက်လှန့်တတ်ကြသည်။ အကူအညီတောင်းလို၍လည်း ဆင်နွှားပြတတ်ကြသည်။

မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်တွင် ဟိမဝန္တာတော၌ တရားအားထုတ်တော်မူကြသော ရဟန်းငါးရာတို့ မေတ္တာဘာဝနာမပွားဘဲ ဝိပဿနာအလုပ် အားထုတ်ကြ၍ သစ်ပင်ထက်မှ ပရလောကသားများ ရဟန်းတို့၏ သီလသမာဓိတန်ခိုးကြောင့် သစ်ပင်အောက်သို့ ဆင်းကာ ဒုက္ခရောက်ကြရသည်။

ရဟန်းတော်များ အပြန်ကို စောင့်မျှော်နေကြ၏။ မပြန်သောအခါ

မကောင်းသော အဆင်းအသံ၊ အနံ့တို့ဖြင့် ခြောက်လှန့်ကြ၍ ရဟန်းတော်များ မြတ်စွာဘုရားထံ ပြန်ရောက်ပြီး မြတ်စွာဘုရားက မေတ္တသုတ်ကို ခေါ်ကြား သင်ကြားပေးလိုက်သဖြင့် ဟိမဝန္တာတောတွင် ရဟန်းတော်များနှင့် ပရလောကသားများ အဆင်မပြေညီညွတ်မှုက နားလည်မှုရှိကြသည်။

ထိုမေတ္တာဘာဝနာနှင့်ပင် ရဟန်းအပေါင်း ငါးရာလုံး ရဟန္တာဖြစ်သော်လည်း သည်ကို မေတ္တသုတ်အနုပညာဖြင့် ဆောင်ရွက်

† ထွက်ရေးနှင့်ဖြန့်ဖြူးရေး

မှတ်သားဖူးပါသည်။

မကောင်းသော အဆင်းဖြင့်
ခြောက်လှန့်ရာ၌ အချို့ သတ္တိကောင်း
သူများက တုတ်ဖြင့် ဝင်ရိုက်၏။
အထည်ခြစ်ကို မထိဘဲ လေကိုသာ
ရိုက်မိသည်ဆို၏။

အချို့ကြတော့ သရဲနှင့် နပန်းလုံးဖူး
သည်။ ပကတိ လူသားသန်သန်ကြီး
နှင့် နပန်းလုံးရသကဲ့သို့ အထိအတွေ့
ရှိသည်။ လူသားအစစ်ပဲ ရှုံးသည်။
ဘေးလူများ မြင်တွေ့သွား၍ သက်သာ
ရာရသည် စသည်တို့ကို ကြားဖူးပါ
သည်။

နှစ်မျိုးလုံးဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ကမ္ဘာပိတ်
ရှိသော ပရလောကသားများသည်
အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့ စသော သိမ်မွေ့
သော ကြမ်းတမ်းသော ရုပ်ကို ဖန်ဆင်း
နိုင်၍ ဖြစ်ပါသည်။

ပရလောကသားများနှင့် ကိုယ်တွေ့
ကြုံဖူးသူတစ်ဦး၏ အဖြစ်ကို တင်ပြ
လိုပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ပဲခူးတိုင်းဒေသ
ကြီး သနပ်ပင်မြို့နယ်၊ မင်းရွာ
စံပြကျေးရွာကြီး၌ နေထိုင်သူဖြစ်ပါ
သည်။

နေသာသော နေ့တစ်နေ့ နေ့ခင်း
ဘက်တွင် ရဟန်းကြီးတစ်ပါး အိမ်သို့
ကြွလာ၏။ အိမ်ဦးခန်း၌ နေရာထိုင်
ခင်းပေး ဝတ်ပြုပြီးနောက် ပဋိသန္ဓာရ
အနေဖြင့် လျှောက်ထားမိ၏။

‘အရှင်ဘုရား... ဘယ်က ကြွလာတာလဲ
ဘုရား’

ထိုရဟန်းကြီးသည် ကျူချောင်း
ကမ်းနားရွာကျောင်းမှ ဖြစ်၏။ ကျူ
ချောင်းရွာသည် မင်းရွာ၏ အရှေ့ဘက်
လေးမိုင်ခန့်အကွာ၌ တည်ရှိသည်။ ရွာ
ပေါ်ကျူချောင်း၊ ကမ်းနားကျူချောင်း
ဟု နှစ်ရွာဖြစ်သည်။

ရွာပေါ်ကျူချောင်းသည် ရွာကြီးဖြစ်
ပြီး ကမ်းနားကျူချောင်းမှာ အိမ်ခြေ
(၅၀)ခန့်ဖြင့် ရွာလေးဖြစ်သည်။

ထိုကျူချောင်းကမ်းနားရွာကျောင်း
၌ သီတင်းသုံးနေသော ဦးပဉ္စင်းကြီး
ဖြစ်သည်။ လူအမည်မှာ ဦးဆန်းမောင်
ဖြစ်သည်။

‘မင်းရွာရွေးပိုင်းက အလှူပင့်လို
ကြွလာတာ၊ ဒီကိုလာတာကတော့
ဒကာကြီးနဲ့ ဆွေးနွေးချင်လို့’

‘ဘာကိစ္စများပါလဲ ဘုရား’

‘ဒီလိုပါ ဦးဖင်းမှာ လိပ်ခေါင်းရောဂါ
ဖြစ်နေလို့ ဒကာကြီး ကုတတ်တယ်
ကြားလို့ လာတာပါ’

စာရေးသူသည် “အူသည်” များ
အား ဗေဒင်ဟောပေးခြင်း၊ ဓာတ်ရိုက်
ဓာတ်ဆင် ယတြာပြုလုပ်ခြင်းနှင့်
တစ်မျိုးတည်းသော လိပ်ခေါင်းရောဂါ
ကို ကုသပေးပါသည်။ ဒါကို ကြားဖူးပုံ
ရသည်။

‘တင်ပါ အရှင်ဘုရား ဖြစ်ပုံလေး
ပြောပြပါဦး’

‘ဝမ်းချုပ်တယ်၊ သွေးဝမ်းပါတယ်
အဆစ်အမြစ်ကိုကိုင်ခဲ့တယ်’

‘အပြင်ထွက်လား ဘုရား’

‘အပြင်တော့ မထွက်ဘူး၊ အတွင်း
လိပ်ဆိုတာများလား မသိဘူး’

‘တပည့်တော်က အပြင်ထွက်တဲ့
လိပ်ခေါင်းကိုပဲ ပျောက်ကင်းအောင်
ကုပေးနိုင်ပါတယ်။ မထွက်သေးတဲ့
လိပ်ခေါင်းကိုတော့ မကုတတ်ဘူး
ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား ဖြစ်ပုံက ဒုလ္လာ
လိပ်ခေါင်းဖြစ်ဖို့ များပါတယ်။

ဘုန်းကြီးတွေ အဖြစ်များတဲ့ ရောဂါ
ပါပဲ။ ဝမ်းမှန်အောင်လုပ်၊ ဆီပြန်ဟင်း
သိပ်မစားနဲ့၊ အညောင်းမခံနဲ့၊ ဒါဆို
သက်သာသွားမှာပါ’

အတွင်းလိပ်ခေါင်းရောဂါနှင့် သင့်

လျော်သော ဝမ်းပျော့ဆေးတစ်မျိုးကို
ပေးလှူလိုက်ရင်း ရောက်တတ်ရာရာ
စကားပြောဆိုနေမိ၏။

ဦးပဉ္စင်းကြီးသည် ‘ကျွန်တော်၏
မိဘများနှင့် ရင်းနှီးကြပါသည်။ အိမ်သူ
ဇနီး ကွယ်လွန်ပြီးနောက် သေခြင်း
တရားအပေါ် သံဝေဂရကာ သာသနာ
ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်နေသည်မှာ ကြာ
ပြီဖြစ်သည်။

‘ဒါနဲ့ အရှင်ဘုရားကျောင်းမှာ အရှင်က
သရဲခြောက်တယ်လို့ နာမည်ကြီးနာမည်
အနုကော မြောက်သေးလား ဘုရား’

‘အခု မခြောက်တော့ပါဘူး၊ အရင်
က အကြီးအကျယ်ကို ခြောက်တာ
ရိုးရိုးသရဲမဟုတ်ဘူး ဘုန်းကြီးသရဲဗျ
ဦးပဉ္စင်းကြီးစကား ကြားလိုက်ရ၍
ကြက်သီးမွှေးညင်းထသွား၏။

‘တစ်ဆင့် ပြောသံကြားလား
ကိုယ်တိုင်ကြုံဖူးတာလားဘုရား’

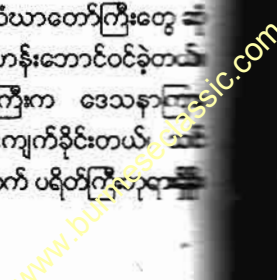
‘ကိုယ်တွေ့မှ တကယ်ကိုယ်တွေ့
ဦးဖင်းကိုယ်တိုင် ကြုံဖူးတာ ဒကာရေ’

‘ဒါဆိုရင် တပည့်တော်သိချင်လို့
ကြုံဖူးတာလေး ပြောပြပါဦး အချိန်လဲ
ရပါသေးတယ်’

ဟု တောင်းဆိုလျှောက်ထား လိုက်
ရာ ဦးပဉ္စင်းကြီးသည် သူဖြစ်ပျက်
ကြုံတွေ့ရသည်တို့ကို ဆက်လက်၍
မိန့်ကြားပါသည်။ သူပြောပြချက်
အတိုင်း ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

* * *

ဒီလိုဗျ ဒကာရေ... အခု ၂၀၁၁ ခုနှစ်
က ရေတွက်ရင် လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ့်ငါး
နှစ်ကပဲဆိုပါတော့၊ ရွာကျောင်း
ကထိန်ပွဲမှာ သံဃာတော်ကြီးတွေ ခု
တုန်း ကျုပ် ရဟန်းဘောင်ဝင်ခဲ့တယ်။
ကျောင်းဘုန်းကြီးက ဒေသနာကြီး
တာကို အရင်ကျက်ခိုင်းတယ် သူ
ပေးတယ်၊ နောက် ပရိတ်ကြီးလာရာ

စသည် ကျက်ရသင့်ရတယ်။

ကိုယ်က ကြီးမှ ဝတ်တာဆိုတော့ စာပေပရိယတ္တိက အားနည်းတယ် လေ။ ကျုပ်တို့ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးက ကျူချောင်းရွာ စာတိသား မဟုတ်ဘူး။ အထက်ဘက်ကလို့ ပြောတာပဲ။

ကျုပ်လဲ ဘုရားရှိခိုး စာကျက်၊ စာကြည့် ကျောင်းသေနာသန ဝေယျာဝစ္စ လုပ်ရင်းနဲ့ လေးလလောက်ကြာတော့ တပေါင်းလ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ ဟုတ်တယ် တပေါင်းလထဲမှာ တစ်ဖက်ရွာက နာရေးကိစ္စအလှူကို ကျောင်းဘုန်းကြီး ညကူရီးကြွတယ်။

နောက်နေ့ ညနေစောင်း ပြန်ကြွလာတယ်။ ဘုန်းကြီး မျက်နှာမကောင်းဘူး။ ခရီးဦးကြိုပြုတော့...

'ဦးစင်ကြီး ဆရာသွားခေါ်ပေးပါ၊ ဘုန်းကြီး အစာနာလာတယ်။ ဝမ်းတွေ သွားနေတယ်' လို့ ကျုပ်ကို ပြောတယ်။ 'ဒါနဲ့ ကျုပ်လဲ ရွာထဲကိုသွား ဆရာကိုခေါ်၊ သူကြီးတစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်ကိုပါ ပြောပြီး ခေါ်လာခဲ့တယ်။ ဆရာက...

'အရှင်ဘုရား... ဘာတွေ ဘုဉ်းပေး ယာလို့လဲ ဘုရား' မေးလျှောက်တော့...

'ဝက်သားနဲ့ သရက်ချဉ်သုပ် စားခဲ့ ယယ်' လို့ ပြောတယ်။

ဆရာက သောက်ဆေးတွေ ပေးခဲ့ ယယ်။ ဆေးသောက်တဲ့ ကြားကနေ ညလုံး ဝမ်းသွားတာ မနားဘူး။

ကျုပ်တို့အရပ်က နွေရာသီဆို သောက် နေရာ ရှားတာ ဒကာလဲ သိသားပဲ။ သန့်လို့ ဝမ်းသွားတာနေမှာပေါ့။

ဘုန်းခေါင်လောက် ကျတော့ နေပြီး ပျော့ပျော့ပဲ ရှိတော့တယ်။ တော့ကတော့ တိုင်ပင်နေကြ

မနက်မိုးလင်းရင် မြို့ဆေးရုံကို

သွားမယ်ပေါ့။

မိုးမလင်းခင် ဘုန်းကြီး ပျံတော်မူပါ လေရော၊ ထုံးစံအတိုင်း အုန်းမောင်း တွေခေါက်၊ ကြေးစည်တွေ ထုပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်လဲ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိဘူး။ ရွာနီးနားက ဆရာတော်ကြီး တွေ ပင့်လျှောက် အကြောင်းကြား စည်းပေးတိုင်ပင်ပြီး အားလုံး သဘော တူ အကျဉ်းရုံးပြီး ဘုန်းကြီးပျံပွဲကို စီစဉ်လိုက်ကြတယ်။

အကျဉ်းမရုံးလို့လဲ မဖြစ်ဘူးဗျ။ ရွာ မှာကလဲ ထောက်ထောက်ခံခံ ဒကာက မရှိ၊ ဘုန်းကြီးရဲ့ နောက်ပိုင်းဆွေမျိုး ကလဲ မရှိ၊ ညဘက်ဆို အသုဘစောင့် မယ့်သူတောင် မရှိဘူး။

ခြောက်တာကလဲ မတရားဘဲ၊ နေ့ခင်း ကြောင်တောင်ကြီးတောင် ကျောင်းပေါ်ကနေ ခုန်ခုန်ချတယ်။ ရပ်ဝေးသံယာတော်တွေ၊ ဒကာ၊ ဒကာမတွေများရင်တော့ ဘာမှ မလုပ်ဘူး။ ကျုပ်လား သင်္ဂြိုဟ်တဲ့ကိစ္စပြီးမှ ကျုပ်အခန်း ရောက်တာဗျ။ ဆရာတော် ကြီးတွေက...

'ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး အသစ်ပျောက်ခင် ဦးပွင့်ကြီးကပဲ ကျောင်းကို ယိန်သိမ်းစောင့် ရှောက်ပါ'

လို့ ကျုပ်ကို တာဝန်ပေးတယ်။ ကိုရင်နှစ်ပါးနဲ့အတူ ဒကာကြီး

ငါးယောက်လောက် ညဘက် အဖော် လာအိပ်ပေးကြပါတယ်။ ကြာတော့လဲ နေသားကျလာ ဒကာတွေလဲ သူ့ အလုပ်နဲ့သူခိုလား မအိပ်ဖြစ်ကြတော့ ဘူး။

ကိုရင်တွေကတော့ ညဆို အိပ်တာ ပဲ။ ကျုပ်ကတော့ ဘုရားဝေယျာဝစ္စ လုပ်၊ ဆီမီးထွန်းပြီး ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီးမှ အိပ်တာ ည(၉)နာရီ (၁၀)နာရီဆို လှေကားရင်းက ခြေသံ ကြားရတယ်။

ကျောင်းပေါ်ကို တက်တက်လာ တာပဲ။ ဒီလောက် မေတ္တာပို့ အမျှဝေ နေပါလျက်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုဖြစ်နေ ရတာလဲလို့ ကျုပ်စဉ်းစားမိတယ်။

ကျုပ်တာဝန်က မနက်မိုးလင်းရင် ဘုရားဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးကပ်လှူ၊ ဘုရားရှိခိုး၊ ပံရိတ်ရွတ်၊ မေတ္တာပို့ အမျှဝေ မနက်ဆွမ်းစား၊ ကျောင်း ဝေယျာဝစ္စလုပ်၊ မနက်(၈)နာရီ ရွာထဲ ကို နေ့ဆွမ်းအတွက် ဆွမ်းခံကြွ...

အရုဏ်ဆွမ်းကိုတော့ ရွာက အလှည့်ကျ ဆွမ်းပို့တယ်။ နေ့ဆွမ်း စားပြီးရင် ဆွမ်းကျန်တွေကို တစ်ဝက် ကို ခွေးတွေ၊ ငှက်တွေ ကျွေးတယ်။ ကျန်တစ်ဝက်ကို ညအဖော်လာအိပ် တဲ့ ဒကာတွေအတွက် ချန်ထားတတ် တယ်။ ညဘက်ဆို အဲဒီ ပရလောက သားပုဂ္ဂိုလ်က ထမင်းကျန်တွေကို လာလာစားတာဗျ။ ဘုန်းကြီးသရဲပဲ လား၊ တခြားပုဂ္ဂိုလ်ပဲလားတော့ မသိ ဘူး။

မျက်နှာကို မပြဘူး။ သက်န်းလို့မျိုး ဝတ်ရုံကို ခြုံထားတယ်။ ထမင်းကျန် တွေကို စားပြီး ပြန်ဆင်းသွားတယ်။ တံခါးလဲ မဖွင့်ဘူး။

ကျုပ်ခေါင်းထဲ အကြံတစ်ခု ဝင်လာ တယ်။ ဒီအတိုင်းဆို တို့ကျောင်းပတာ

ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး အသစ်ရရှိ
မလွယ်ဘူး။ ရွာက ခေါင်ရတဲ့အထဲ ဒီ
ပြဿနာကြောင့် လူ့အဝင်အထွက်
နည်းပြီး ကျောင်းပျက်ကြီး ဖြစ်သွားလိမ့်
မယ်။ ငါရှင်းထုတ်မှပဲ ဘယ်လိုလုပ်ရင်
ကောင်းမလဲ တစ်ညလုံး စဉ်းစားတယ်။

နောက်နေ့ နေ့ခင်းဘက်ကျတော့
ဝါးစိမ်းတုတ် တစ်ချောင်း ခုတ်တယ်။
နှစ်တောင် ကျော်ကျော်လောက်ရှိမယ်။
အိပ်ရာဘေးမှာ ထားထားတယ်။ မှန်မီး
အိမ်လေး မှန်ပျံထွန်းထားပြီး အိပ်ရာ
ဝင်တယ်။

သက်န်းခေါင်းမြီးခြုံပြီး (၁၅)မိနစ်၊
မိနစ်(၂၀)လောက် ငြိမ်နေတယ်ဆိုရင်ပဲ
လှေကားရင်းက အသံကြားရတယ်။
ကျုပ်ခြေရင်းနား ဘယ်လိုဘယ်ပုံ
ရောက်လာမှန်း မသိပါဘူး။

ကိုရင်တွေကတော့ အိပ်ပျော်နေပြီ။
ကျုပ်အိပ်တဲ့ခြေရင်းမှာက ဗီရိုရှိတယ်။
အဲဒီထဲမှာက ထမင်းကျွန်တွေကို ထား
တာလေ။

ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နဲ့ မျက်နှာကို မြင်
ရလို့ မဟုတ်ဘူး။ သက်န်းကို မြဲထားတဲ့
အထဲက မှန်ပျံဖိစေရောင်နဲ့ ကြည့်ရတာ၊
ဗီရိုဖွင့်တယ်။ ထမင်းလှေ့နဲ့ ဟင်း
ပန်းကန်တွေကို ကြမ်းပြင်ပေါ်ချတယ်။
ကျုပ်အိပ်တဲ့ဘက်ကို ကျောပေးပြီး ထိုင်
စားနေတယ်။

အားရပါးရပဲ ကျုပ်လဲ အသင့်လုပ်
ထားတဲ့ ဝါးစိမ်းတုတ်နဲ့ ကျောကုန်းကို
နှစ်ဆင့် ဆက်ပြီး အားကုန်ရိုက်လိုက်
တယ်။ အုန်း...အုန်းဆိုတဲ့ အသံမြည်
သွားတယ်။ ပရလောကသားလဲ
“အောင်မယ်လေးဗျာ” လို့ အသံနက်
ကြီး (မချီမဆုံအသံ)နဲ့ အော်ပြီး ဆင်း
ပြေးသွားတယ်။

သူကတော့ ဘယ်လို ဆင်းသွားလဲ
မသိဘူး။ ကျုပ်ကတော့ အတက်

အဆင်း တံခါးဖွင့်နေရသေးတယ်။
ကျုပ် ကျောင်းအောက်ကို ရောက်
တော့ သူက ကျောင်းခြံစည်းရိုး
ရောက်နေပြီ။ ဝါးစိမ်းတုတ်ကို ကိုင်ပြီး
ပြေးလိုက်၊ လိုက်တာ ခြံစည်းရိုးရဲ့
မြောက်ဘက်မှာ ရိုးမြောင်းရှိတယ်။

ရိုးမြောင်းရဲ့ မြောက်ဘက်မှာ လယ်
ကွက်တွေ ရှိတယ်။ လယ်ကွက်နှစ်
ကွက်၊ သုံးကွက်လောက် ရောက်
အောင် ပြေးသွားတာကို တွေ့လိုက်ရ
တယ်။ ကျုပ်ကတော့ ခြံစည်းရိုးနား
ကနေပဲ လှည့်ပြန်လာခဲ့တယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကျုပ်တို့ကျောင်း
မှာ ဘာသရဲ၊ ဘာနာနာဘာဝမှ မရှိ
တော့ဘူး။ အခုတော့ ကျောင်းထိုင်
ဘုန်းကြီး အသစ်လက်ထက်မှာ
ကျောင်းလဲ စည်ကားတိုးတက်နေပါပြီ။
စာသင်သံဃာတွေနဲ့ မွှောစရိယတွေ၊
ဓမ္မကထိကတွေနဲ့ ဒကာတို့ သိတဲ့
အတိုင်းပဲ။ ။

ဦးပွင်းကြီး ဦးဆန်းမောင်သည် သူ
ကြုံတွေ့ဖူးသည်ကို ရှည်လျားစွာ
ပြောပြပြီး ပြန်ကြွသွားလေ၏။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အမြဲတမ်း
ပြုလုပ်နေပါသော်လည်း လောဘ၊
ဒေါသမကင်းသော ပုထုဇဉ် သတ္တဝါတို့
သည် ရဟန်းဖြစ်စေ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေ
အကုသိုလ်စောစော၍ စုတိကျလျှင်
တစ်နည်းအားဖြင့် အယောနိသောံ
မနသီကာရ မသင့်လျော်သော
အကုသိုလ်စိတ်ဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့
လျှင် အယူလွဲ၍ သရဲဖြစ်ရသည်။
အယူတိမ်း၍ အစိမ်းဖြစ်ရသည်ကို
ရင်ထဲ စွဲထင်ရစ်နေပါတော့သည်။

သတိသံဝေဂ ရစရာပါကလား...

=====၊
မောင်မြင့်အောင်(မင်းရွာ)
=====၊

စာမျက်နှာ (၂၆၄)မှ ဒုတိယအပိုင်း

တယ်ဆရာ။ ထောင်ထဲမှာ ထပ်ပြီး
လက်သီးထိုးမှုဖြစ်ပြီး နောက်ထပ်
ထောင်ဒဏ် (၁)နှစ်တိုးခဲ့ရသေးတယ်။

အခုတော့ ကျွန်မ စိတ်ချမ်းသာရ
ပါပြီ ဆရာ။ ဝဋ်ကြွေး ကျေသွားပြီလား
မဆိုနိုင်ဘူးဆရာ။ သားလေးဟာ
ထောင်ကလွတ်လာပြီး နောက်ပိုင်းမှာ
ဘယ်ကိစ္စ မသွားမလာတော့ဘဲ အိမ်ထဲ
က အိမ်ပြင် မထွက်တော့ဘူး။

အိမ်မှာပဲ မနက်လင်းရင် ဘုရား
ပန်းလဲ၊ ရေချမ်းကပ်၊ အလင်းတိုင်၊
အမွှေးတိုင်တွေပူဖော်၊ ဘုရားရှိခိုးနဲ့
ဘာသာရေး အလုပ်တွေ လုပ်လာ
တယ်ဆရာ။

အဲဒီကနေ တစ်ဆင့်တက်ပြီး
အသက်(၂၃)နှစ်မှာ ရဟန်းဝတ်ချင်မိ
တယ်လို့ လိုလိုလားလား တောင်းဆို
လာလို့ ကျွန်မရဟန်းခံပေးခဲ့တာ ခုဆို
(၇)ဝါ ရနေပါပြီဆရာ။

လူထွက်မယ်လို့ ခုထိ တစ်ခါမှ
မပြောသေးဘူး။ တစ်သက်လုံး
သာသနာနယ်တွင်းမှာပဲ သားလေး
ပျော်သွားပါစေလို့ နေ့စဉ် ဆုတောင်း
နေရပါတယ်။

စောရနက္ခတ်နဲ့ ယှဉ်မွှေးတယ်ဆို
တဲ့ သားလေးရဲ့ ဝဋ်ကြွေးတွေ ကျွန်
မပါစေတော့လို့ပဲ ကျွန်မ ဆန္ဒပြုချင်
တော့တယ်။ ဆရာလဲ ဆုတောင်း
ပါနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့... နေ့စဉ် ဘုရားထပ်ပြီး
တိုင်း မေတ္တာဖို့ ဆုတောင်းပေးပါမယ်
ဗျာ’

[အမည်နာမများ ချန်လှပ်ခဲ့
သည်ကို ခွင့်လွှတ်ကြပါ။]

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

သိုကုန်းရွာပြင် နုတ်ဝင်ချောက်က

ထွက်တဲ့ကြက်အုပ်

တစ်သန်းဝင်

သိုကုန်းရွာ စာသင်ကျောင်းမှာ စတည်းချနေတာ သုံးရက်လောက် ကြာသွားပါပြီ။ အနောက်သစ်တော ကြိုးဝိုင်းထဲက သစ်ကွက်တွေမှာ ကျွန်းသင်းသတ်ရင်း အကွက်တွေ ဖိတ်သွား၍ ကျွန်းသတ်ပင် စာရင်းချုပ် နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သတ်ရမည့် ကျွန်းပင်ထောင်က (၅၀၀၀)ဖြစ်သည်။ လျာထားချက် သတ်ပင်မပြည့်မီလျှင် နောက် တစ်ကွက်ဝင်ပြီး သတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

သင်းသတ်အဖွဲ့ (၃)ဖွဲ့က သစ်ကွက် နှစ်ကွက်စီ ဝင်ထားပြီးပြီ။ တောအုပ် ဦးသစ်လှအကွက်က အလျင်ပိတ်ပြီး တောအုပ်ဦးစိန်မြင့်နှင့် စာရေးသူတို့ အကွက်က နောက်ကျသည်။

သင်းသတ်အရာရှိချုပ် နယ်စီး တောအုပ် ဦးစောလှမောင်က သစ် ကွက်၏ ချောင်ကြိုချောင်ကြားထိ အရောက်သွားပြီး သေချာစစ်သည်။ သစ်ကွက်တွေကို စစ်ပြီး သစ်ကွက်

ပိတ်ပြီးမှ စိတ်ချလက်ချ ထွက်ခဲ့ကြရ သည်။

ကျွန်းသင်းသတ်ရမည့် သစ်ကွက် လျာထားသတ်မှတ်ချက်နှင့် သတ်ရ မည့် ကျွန်းသတ်ပင် သတ်မှတ်ချက် မပြည့်မီလျှင် နောက်သစ်ကွက်ကို ဝင် ကြရမည်ဖြစ်သည်။ နောက် ဝင်ရမည့် သစ်ကွက်တည်ရှိရာ မုန်းအနောက် တိုးချဲ့သစ်တောကြိုးဝိုင်းကြီးနှင့် မီးဘုံ သိုကုန်းရွာကို စခန်း ရွေ့လာခဲ့ကြ

www.burmeseclassic.com

သည်။

ဘိုကုန်းရွာက မုန်းချောင်း အနောက်ဘက်မှ တောင်ကုန်းပေါ်မှာ ရှိသည်။ ရှေးတုန်းက ပိုက်စုတ်ရွာဟု လည်း ခေါ်သည်။ ရွာအခြေက မုန်းကျင်းပြန့် တွေမှာ လှေကားထစ် လယ်ယာတွေက ကျယ်ပြန့် လှသည်။

စာရေးသူတို့ ရောက်ချိန်က စပါးရိတ်ပြီးစဆိုတော့ လယ်ကွက်တွေ ထဲက စပါးစေ့တွေကို လာစားသည့် ချိုးငှက်တွေက များပြားလှသည်။

စားကျက်ကွင်းဆင်းလိုက်။ ဝေါခနဲ ထပုံလိုက်နှင့် ငှက်စရိုက် ငှက်သဘာဝ ကြည့်၍ပင် ကောင်းလှပါတော့သည်။

မှာမှာ စခန်းချသည်နှင့် စာရေးသူက သင်းသတ်အလုပ်မှ နေ့စဉ် သတ်ပင်ပြ စာရင်းအရ အပတ်စဉ် တင်ပြရသည့် ဆယ်မာရီစာရင်းတွေ၊ အကွက်ပိတ် ကျွန်းသတ်ပင် စာရင်းချုပ်တွေကို နယ်စီးတောအုပ်ထံအပ်ပြီး လယ်ကွက် တွေဘက် ငှက်ပစ် ထွက်နေခဲ့သည်။

လှေကားထစ် လယ်ကွက်တွေက ငှက်ပစ်ဖို့ ချောင်းဖို့ ကောင်းလှသည်။ ကန်သင်းအမြင့်တွေကလည်း တစ်ဆင့် တစ်ဆင့် လူတစ်ထိုင်မျှ မြင့်သည့် လယ်ကွက်တွေက များသည်။

အပေါ်ဘက်က လယ်ကွက်တွေမှာ သာ ချိုးတွေက အစာစား ဆင်းလေ့ ရှိသည်။ အုပ်လိုက် အသင်းလိုက် အစာစားဆင်းတာ မတွေ့ရပေမယ့် တစ်ကောင်းချင်း၊ တစ်ကောင်းချင်း ဆင်းစားရင်းက တစ်စတစ်စ များလာ သည်ကို တွေ့ရသည်။

ချိုးချောင်းတော့လည်း အနိမ့်ဆုံး လယ်ကွက်မှ တစ်ကွက်ပြီး တစ်ကွက် တက်ပြီး ချောင်းခဲ့သည်။ ချိုးလေး၊ ငါး၊

ဆယ်ကောင်မက တွေ့ရသော်လည်း ပစ်ဖို့ အလှမ်းမနီး ဖြစ်နေသည်။

တရွေရွေ အစာရွေစားရင်း အနား ရောက်လာမည့်ချိုးကို စောင့်နေဆဲမှာ ပဲ သင်းသတ်လုပ်သား ကိုဖိုးဆောင်း ကုတ်ချောင်းကုတ်ချောင်းနှင့် စာရေးသူ ချိုးချောင်းသည့်နေရာ ရောက်လာ သည်။

ကိုဖိုးဆောင်းက အင်္ကျီမပါ ကျော ဗလာနှင့် ပခုံးမှာ ကွန်ကို ခေါက်တင် ထားသည်။ အဝကျဉ်း ငါးပလိုင်း သေးသေးဝယ်ဝယ်ကို လွယ်ထားပုံက မုန်းချောင်းထဲမှ ငါးရှာလာသည့် သဘာဝကို ပြနေသည်။

ရွာကုန်းကအဆင်း မုန်းချောင်း တွင်း ရောက်သည့်ရွာဆိုတော့ ဟင်း စားရှာဖို့ လွယ်သည်။ တောထဲ ကျွန်းသင်းသတ် လိုက်လာစဉ် ကလည်း ကွန်ပါလာသည်။ သူ ရှာ ကျွေးသည့် ငါးကို မကြာခဏ စားခဲ့ရ သည်ကိုလည်း မမေ့ပါ။

'ကိုဖိုးဆောင်း ငါးရှာလာတာလား' 'ဟုတ်တယ် ဆရာရေ အိမ်မှာ ဟင်းစားပြတ်နေလို့ ချောင်းထဲက အတက် ဆရာ့ကို မြင်လို့ ဝင်လာတာ' နှစ်ယောက်သား ကန်သင်းကို

ကွယ်ပြီး ထိုင်ကာ စကားပြောနေစဉ် မှာပဲ ညိုပြာပြာနှင့် ချိုးပိန်တူး တစ်ကောင် စာရေးသူနှင့် မလှမ်းမကမ်းမှာ ထိုးဆင်းလာသည်။

လေသေနတ်ကို မောင်းချိုးတင်ပြီး ပြောင်းရင်းမှာ ကျည်တပ်ကာ အသေ အချာ ချိန်ပစ်လိုက်သည်။ 'ဖောက်' ခနဲ မြည်သံနှင့် အတူ ချိုးမှာ ကားခနဲ ဝင်ကျသွားသည်။

'ဆရာက အတော်လက်မြှောင်တာပဲ။ နတ်စင်ချောက်က ထွက်တဲ့ ကြက်အုပ်ကို သွားပစ်ရအောင် ကျွန်တော် လိုက်ပြယ်။ ရွာက လူတွေ ညှုတ်နဲ့ ထောင်တာ ဘယ်လို မှ ထောင်လို့ မရဘူး။

ဒီနေရာမှာ ညှုတ်ထားရင် ဟိုနေရာ ရွှေစာရင်း ရှောင်ရှောင်နေလို့ ထောင်လို့ ကို မရဘူး။ လျှိုကြီးတွေ ပြောတာတော့ နတ်က မွေးထားတဲ့ ကြက်တဲ့၊ ဒီကြောင့် ထောင်မရ ဖမ်းမရတာတဲ့၊ တစ်အုပ်တစ်ယ ကြီး အကောင်တစ်ရာလောက် ရှိတယ်'

'ဟုတ်လား... သွားကြည့်ရအောင်' 'အဟုတ် ဆရာရေ... တွေ့ရင် ဆရာ သိပ်အံ့ဩသွားမယ်။ မနက် စောစော အိပ်တန်း ဆင်းဆင်းချင်း လယ်ကွင်းထဲမှာ မဲသံနေတာပဲ နက်ဖြန်မနက် လာခေါ်မယ်'

ပြောရင်း ကိုဖိုးဆောင်း ထပြန်သွား သည်။ စာရေးသူ အထက် လယ်ကွက် တက်ပြီး ချိုးပစ်ဖို့ ဆက်ချောင်းနေ လိုက်သည်။

အထက်လယ်ကွင်းက ပစ်ကွင်း ပိုကောင်းသည်။ ရိုးပြတ်ငုတ်ခိုတွေ ကလည်း ပိုတိုသည်။ ချိုးလင်းကြီး နှစ်ကောင်ထပ်ရ၍ ထပြန်ခဲ့သည်။ ရွာထဲက စာသင်ကျောင်းမှာ နေနေ ချတာဆိုတော့ တောရွာသဘာဝ

ညရောက်လျှင် စကားပြောသံ၊ ရယ်မောသံ၊ ကလေးငိုသံ၊ တေးဆိုသံ၊ ခွေးဟောင်သံ၊ ဆန်ဖွပ်သံတွေက ညဦးယံ၏ ဝိတသံတွေ ဖြစ်နေသည်။

ညဦးသန်းခေါင်ယံ ရောက်သည်နှင့် လှလင်ပြန် ကြက်တွန်သံ၊ သက်ကြီး ခေါင်းချ ကြက်တွန်သံတွေ တိမ်သွားမှ တစ်ရွာလုံး ငြိမ်ကျသွားသည်။ ဒီတော့ မှ ကောင်းကောင်းအိပ်၍ ရခဲ့သည်။

နံနက် အရုဏ်တက်ပြန်တော့ ကြက်တွန်သံတွေက စီစီညနေ၍ အိပ်ရာမှ အစောကြီး နိုးထခဲ့ရသည်။ နိုးနိုးချင်း ငယ်ငယ်က သင်ခဲ့ရသည့် "ကြက်သံကို ဗဟိုပြုရတယ်၊ တောသူရွာမို့" ဆိုသည့် ကဗျာလေးကို နှုတ်မှ ရွတ်ရင်း အိပ်ရာမှ ထခဲ့သည်။

ဆရာ ဦးစောလှမောင်နှင့် ကိုကြီး သစ်၊ ကိုကြီးစိန်တို့ နီးလာချိန်မှာတော့ ကိုဖိုးဆောင်းက ရောက်နေပြီ။

'ဆရာ သွားဖို့ ကြက်တွေ အိပ်တန်း ဆင်းချိန် ရောက်ပြီ'

စာရေးသူက ကျည်ဘူးလေး အိတ် ထဲထည့်၊ လေသနတ်ကို ထောင်ပြရင်း ဆရာ နယ်စီးတောအုပ်ကြီးကို ခွင့် တောင်းကာ ကျောင်းအောက်ကို ဆင်းပြီး ကိုဖိုးဆောင်းနောက် လိုက် ခဲ့သည်။ ရွာပြင်က နတ်စင်ချောက်ကို သိပ်မသွားလိုက်ရပါ။

ချောက်အဝင် ရုံးပင်ကြီးတွေ၊ နဘဲ ပင်ကြီးတွေကလည်း စိမ်းစိုညိုမှိုင်း နေသည်။ ချောက်က ချောင်းပြန့် သေးသေးလေးပါ။ ဒီချောက်မြေ၏ ခေဝေရေလဲ ဧရိယာက စီးကျလာ သည့် မိုးရေတွေကို လယ်ကန်သင်း ထန်နီး ဝုဖမ်းကာ လှေကားထစ် ထယ်ယာတည်ကာ လယ်လုပ်ထား သည့်မှာ ခေတ်မီလှပပြီး သိပ္ပံနည်းကျ နေသည်။

သိပ္ပံနည်းကျပြီး လှပသည့် လယ် ကွက်တွေကို ကြည့်ရင်း အနိမ့်ဆုံး လယ်ကွက်ရှိရာ မုန်းချောင်းဘက် ထွက်ခဲ့ကြသည်။ အနိမ့်ဆုံး လယ်ကွက် ကနေ တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် တက်ပြီး ချောင်းခဲ့ကြသည်။ တချို့ လယ်ရိုးမှာ ချိုးတွေ တွေ့ပေမယ့် ရှောင်ကျွေးပြီး တက်ကာ ကြက်အုပ်ရှိရာ လယ်ကွက် ကို ရှာခဲ့ကြသည်။

နောက်တစ်ဆင့်တက်လျှင် အပေါ် ဆုံးလယ်ကွက် ရောက်တော့မည်။ "အပေါ်က လယ်ကွက်မှာ ကြက် တွေရှိတယ်" ဟု ကိုဖိုးဆောင်းက ခေါင်းကိုမော့ပြီး လည်ဆန့်ကြည့်ရင်း သတိပေးနေပါပြီ။

စာရေးသူက ကိုယ်ကို ကိုင်းကာ၊ ကုန်းကာ လယ်ကန်သင်းကို အကွယ် အကာယူကာ ကြက်တွေနှင့် နီးရာကို ရှေးပြီး တဖြည်းဖြည်း တိုးသွားလိုက် သည်။ ကိုဖိုးဆောင်းကလည်း လေးဖက်ကုန်းကာ လိုက်ပါလာသည်။

အထက်လယ်ကွင်းက ကန်သင်းကို နှစ်ဦးသားကပ်မိကြပါပြီ။ ကပ်မိကြ သည်နှင့် ခေါင်းကို စောင်းပြီး ချောင်း ကြည့်လိုက်ရာ...

'အား... လား... လား... ကြက်ဆွဲ ကြက်တွေ မဲယဲလို့'

ကိုဖိုးဆောင်း ပြောသည့်အတိုင်း ပါပဲ။ တိန်ညင်မျိုး တောကြက်တွေ၊ လယ်ကွယ်ကျယ်ကြီးထဲမှာ ပြန်ကြနေ သည်။ ခြေဦးတည့်ရာ ခေါင်းလှည့်ရာ ဘက် အစာကို ယက်ပြီး ရှာစားနေကြသည်။

ဒီကြက်တွေ၏ စားကျက်ကွင်း ထွက်ပြီး အုပ်လိုက် အသင်းလိုက် အစာစားနေပုံက စာရေးသူ တွေ့ဖူး သည့် တခြား သားကောင်အုပ်တွေနှင့် ကွာခြားနေ၍ စိတ်ဝင်တစား လေ့လာ နေမိသည်။

ခြေနှင့်ယက်ပြီး နှုတ်သီးနှင့် တောက်ခနဲ တောက်ခနဲ ကောက်စား နေပုံ၊ တစ်ချက် တစ်ချက် ခုန်တက်ပြီး အတောင်နှစ်ဖက် ကားကာ ပြန်ဆင်း စားပုံတွေက ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်နှင့် ကြည့်ကောင်းလှသည်။

ကြည့်ကောင်းကောင်းနှင့် သေသေ ချာချာကြည့်တော့မှ ကြက်ဖက် နည်းပြီး ကြက်မတွေက များ၍ပါလာ။ ဒီလောက်များသည့် ကြက်တွေ၏ အရွယ်အစားကလည်း တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် မခြားနား အလုံးအထည် နှင့် အရွယ်အစားကို ဘယ်လိုများ ထိန်းညှိထားပါလိမ့်။

တောကြက် တိန်ညင်မျိုးတွေက ဒီအတိုင်းပဲထင်ပါရဲ့။ သားမခွဲခင်ကပင် အမွေးအတောင်စုံကာ ပျံနိုင်လွှားနိုင် ပြေးနိုင်သွားနိုင်ကြသည်။ အရွယ် အစားကလည်း လသားအရွယ်မှာပဲ အကောင်ကြီးတွေနှင့်မခြား ကြီးထွား ကာ ရောသွားသည်။

အရွယ်ရသည့် တိန်ညင်မတွေ၏ သွယ်လှသည့် ကိုယ်လုံးလေးက အချိုး ကျပြီး အမြီးလေးကော့ကာ အစဉ် ကျောရှင်းပြီး ကြွကြွရွရွလေး အမြို့ လှနေ၍ ဒီအလှကို စံပြုကြသည့်သူ

တွေက “မဆူမကြူ၊ မနီမံမမြင်၊ အရွယ်သင့်လို့ ကျစ်လျစ်သွယ်လျှတဲ့ မိန်းမပျိုလေးတွေ့ရဲ့ အလှကို “တိန်ညင်မအလှ” တဲ့။

တကယ်တမ်းကျတော့ တိန်ညင် အမတွေထက် အရောင်အသွေးစုံလှသည့် တိန်ညင်အဖတွေက ပိုလှသည်။ တောရိုင်း တိရစ္ဆာန်တွေ၏ သဘာဝကို က အမတွေထက် အဖတွေက ပိုလှ ကြရသည်။

ဒီလို အဖပီသသည့် အလှတွေနှင့် ကိုယ့်ဝမ်းစာ ကိုယ်ရှာစားနိုင်ကြသည့် အမတွေ၏ ဖိတ်လိုက်လိုသည့် စိတ်ဆန္ဒကို ဆွဲဆောင်ဖမ်းစားခဲ့ကြသည်။

ဒေါင်းအမတွေထက် ဒေါင်းအဖိုက ပိုလှသည်။ ဆင်၊ ပြောင်၊ စိုင် ဆိုသည့် အကောင်ကြီးတွေမှာလည်း အထီးက ပိုလှသည်။ သမင်၊ ဒရယ်၊ ဂျီငယ်တွေ ကျတော့လည်း အမတွေက ဦးချိုအလှ မရှိကြ။ အထီးတွေက သူတို့၏ ဦးချို အလှတွေနှင့် အမတွေကို ဆွဲဆောင်ခဲ့ ကြသည်။

ကြက်တိန်ညင်တွေကို ကြည့်ရင်း ကျောင်းတုန်းက သင်ခဲ့ရသည့် သားရိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေ၏ အထီး၊ အမ သဘာဝကို ပြန်သတိရ၍ တွေးဆနေ ဆဲမှာပဲ နီရဲတောက်ပပြီး အလွန်ကြည့် လှသည့် သင်းအုပ်ကြက်ဖကြီးက ကြွကြွရွရွနှင့် ပစ်ကျင်းထဲ ရောက်ချ လာသည်။

ကိုဖိုးဆောင်းက ပစ်ဖို့ အကြိမ်ကြိမ် လက်တို့နေပါပြီ။ စာရေးသူကလည်း ပစ်ချင်နေပါသည်။ ပစ်ဖို့ သေနတ် ပြောင်းကို ချိုးလိုက်ပြီးမှ မဆိုးဆရာ ဘိပုံ၏ အဆုံးအမကို သတိရ၍ လေသေနတ်ကို ပြန်ချထားလိုက်ရ သည်။

အနားရောက်လာသည့် ကြက်ဖကို မပစ်ရကောင်းလားဆိုသည့် သဘော နှင့် ကိုဖိုးဆောင်းမှာ အတော်ဒေါ ဖောင်းနေသည်။

စာရေးသူက...
ပုထိုးဆိုတာ စည်းရုံးကြောင်း အသင်း လိုက် အုပ်လိုက် တွေ့ရသည့် သားကောင် တွေ၏ အုပ်ချုပ်ထိန်းကျောင်းသည့် ခေါင်း ဆောင်ကို ဖတ်ကြောင်း၊ အထီးနှင့် အမ တွေလှင် အထီးကိုသာ ဖတ်ကြောင်း၊ အဖတစ်ကောင်တည်း တွေ့သည့်အခါ အမမှာ ငါး (ဖိုး) ရှိနေတာ သိရင်လည်း ဖတ် ရကြောင်း...
သေချာရှင်းပြမှာ သဘောကျသွား

သည်။
ကြက်ဖကြီးကလည်း စာရေးသူတို့ ချောင်းနေသည့် နေရာကို သင်္ကာ မကင်းသည့် အမူအရာနှင့် အကြိမ်ကြိမ် စောင်းကားကာ လေ့လာစူးစမ်းရင်း “တောက်...ကတောက်” ဟု မာကျော ပြင်းရှုသည့် အသံစူးစူးသေးသေးနှင့် အချက်ပေးလိုက်ရာ ကြက်အားလုံးမှာ ငြိမ်ကပ်သွားကာ ခြေကလေးညွတ် ကိုယ်လေးဝပ်ပြီး ဘေးလွတ်ရာ ပျံတက်ပြေးဖို့ အသင့်အနေအထားနှင့် အားမွေးနေကြပုံမှာ ညီညာလွန်း၍ လေ့ကျင့် သင်ကြားပေးထားသလား ပင် ထင်မိမှာခဲ့ရသည်။

ကြည့်ကောင်းကောင်းနှင့် ချောင်း

ကြည့်နေဆဲမှာပဲ ခေါင်းဆောင် ကြက်ဖကြီးက ငြိမ်ကြည့်နေရာမှ စပြီး မြေကို ခြေနှစ်ဖက် နှင့်ယက်ကာ “ကွတ်... ကွတ်” နှင့် အသံပေးလိုက်မှ ပြေးဖို့ ပြင်နေသည့် ကြက်အားလုံးက လှုပ်လှုပ်ရွရွနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထပြီး အစာကို ယက်ကာ ယက်ကာ ရှာစားနေကြသည်မှာ ညီညာပျူပျူ ရှိလွန်းလှသည်။

သားကောင်တွေ၏ နေထိုင် သွားလာ အစာရှာဖွေစားကြရသည့် ဂေဟဗေဒ သဘာဝကလည်း အချိတ် အဆက် မိလှသည်။ သစ်ပင်သစ်တော တွေက သားရိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေ၏ နေစရာဂေဟာဖြစ်သည်။ အသီးအနှံ နှင့် သစ်ညသစ်ဖုတွေက စားစရာ ရိက္ခာ ဖြစ်သည်။

သစ်ညသစ်ဖုနှင့် အသီးအနှံတွေကို သာ စားသည့် သားကောင်တွေ တိုးပွား များပြားလာလျှင်လည်း အားလုံးမိမိ နေထိုင်ရာ တောက ပျက်သွားနိုင် သည်။

အသီးစားသတ္တဝါ (သားကောင်) တွေရှိသည့်နေရာ အသားစားသည့် ကျားလို သတ္တဝါတွေ ရောက်လာ သည့်သဘာဝက သတ္တလောက၏ ဂေဟဗေဒဟု သင်ခဲ့ရသည်။

ဒီလို ကောက်ပဲသီးနှံတွေ ထွက် သည့် လယ်ကွက်တွေမှာ ကြက်တွေ ရှိသည်။ ကြက်တွေရှိ၍ မြွေတွေနဲ့ သည်။ မြွေမရှိလျှင် ကြက်တွေဖျက်၍ သီးနှံခင်းတွေ ပျက်လိမ့်မည်။

ယခုလည်း တောနှင့် ဆက်နေသည့် လယ်ကွက်တွေက တောကြက်တွေ အတွက် စားကျက်ဖြစ်နေသည့် လင်းယုန်နှင့် တောကြောင်တွေ ချောင်ကောင်းကောင်းက ချောင်

နိုင်သည်။

တောကြောင်က ချောင်း၊ မချောင်း ကောင်းကောင်း မသိပေမယ့် မုဆိုးကတော့ ချောင်းနေပြီ။ ခေါင်းဆောင်ကြက်ဖက်လည်း သိပုံရသည်။

လယ်ကွက်ထဲ ပြန်ကြနေသည့် ကြက်အုပ်ကို တလှုပ်လှုပ် ရွှေ့လျားကာ လျားပြီးစုနေသည်။ ကြက်တွေက ခေါင်းဆောင်ကြက်ဖက်နှင့်အတူ တစ်ဖက်ကန်သင်းခြေမှာ စုစားနေကြပြီ။

ကြက်ရှိသည့် ကန်သင်းကောင်းကောင်းက သွားချောင်းတော့လည်း တစ်ဖက်ကန်သင်း ပြောင်းသွားသည်။ ဟိုဘက်ကချောင်း ဒီဘက်ပြောင်း၊ ဒီဘက်ကချောင်း ဟိုဘက်ပြောင်းနှင့် ခေါင်းနောက်အောင် လယ်ကန်သင်းဘေး လေးဖက်ကုန်းပြေးပြီး ချောင်းပေမယ့် တစ်ကောင်တလေပမ ဖန်ခွင့်မရခဲ့။

ကြက်မရှိသည့် ကန်သင်းကောင်းကောင်းမှ ပုန်းအောင်းပြီး ကိုဖိုးဆောင်းကို ကြက်ရှိသည့်ဘက် သွားမောင်းခိုင်းတော့လည်း ခြောက်သည့် မောင်းသည့် လူနားကမခွာ သေနတ်ရှိသည့် လူဘက် ထွက်မလာပုံက ထူးခြားလှ၍ အံ့ဩခဲ့ရသည်။

ကြာတော့ ကိုဖိုးဆောင်းက ဒေါသနှင့် ဆဲကာ ခဲတွေနှင့် ပေါက်တော့မှ နတ်စင်ချောက်ထဲ ဝေါခနဲ ထပ်ပြေးတုန်ပါတော့သည်။

ကြက်အုပ်ကြီးကို ဖန်ဖို့ တစ်နေ့ကုန် ဆောင်းခဲ့ရပေမယ့် တစ်ကောင်တစ်မြီးမှ ဖန်ခွင့်မရခဲ့၍ ဒေါသထွက်နေမိသည်။ “နေ့ပစ်ခွင့်မရတဲ့ကြက် ညအိပ်တန်းတက်မှ သိကြသေးတာပေါ့” ကြမ်းကာပြန်ခဲ့ကြသည်။

ညရောက်တော့ ကိုဖိုးဆောင်းနှင့် ဆောင်းခေါင်း ကိုတုတ်ပါ လိုက်လာသည်။ မီးစူးရဲသည့် သုံးခဲထိုး လက်နှိပ်

ဓာတ်မီး ကိုယ်စီကိုင်ကာ ရွာပြင်ရောက်၍ နတ်စင်ချောက် ဝင်လိုက်သည်နှင့် ငှက်ကို ခလုတ်တိုက်လဲ၍ ကိုဖိုးဆောင်း ဒေါဖောင်းကာ ကျိန်ဆဲရင်း လိုက်ပါလာသည်။

စ၊ တွေ့သည့် ဝါးရုံအောက်မှာ ကြက်ချေးပုံတွေက ဟိုတစ်ပုံ၊ ဒီတစ်ပုံ၊ ဝါးရုံကကြီးပြီး ဝါးပင်တွေက မြင့်ကာ ရွက်အုပ်တွေက သိပ်သည်းလှသည်။ ကြက်ချေးပုံပေါ်ရပ်ကာ ဓာတ်မီးနှင့် ထိုးရှာပေမယ့် ရွက်အုပ်တွေက ကာနေ၍ ကြက်ကို မမြင်မတွေ့။

တရွေရွေနှင့် တစ်ရုံပြီးတစ်ရုံ အချိန်ကုန်ကာ ကြက်ချေးပုံမှအပ အိပ်တန်းတက်နေသည့် ကြက် မမြင်မတွေ့ရ၍ စိတ်ပျက်စ ပြုနေကြပါပြီ။

‘အိပ်တန်းထက်တဲ့ကြက် နတ်ဘက်တာ ဖြစ်ပယ်’

ဟု စာရေးသူက စလိုက်တော့... ‘နတ်ဘက်တာကြက် အိပ်ပျက်အောင် လုပ်ပယ်’

ဟု တောခေါင်း ကိုတုတ်က ပြောရင်း ဝါးရုံပင်ရင်းကပ်ကာ ဝါးခက်တွေကို တစ်ခက်ပြီး တစ်ခက် လက်နှင့် တွန်းခါလိုက်ရာ ကြက်တွေမှာ နေစရာမရတော့ဘဲ တောထဲကို “ဖလူး”၊ “ဖလူး”နှင့် အုပ်လိုက် အသင်းလိုက် ကုန်းရှူးထိုး တောတိုး ပျံပြေးကြပုံမှာ အံ့ဩစရာ၊ ပြောရမှာလည်း မယုံနိုင်စရာကြီးပါ။

ကြာတော့ ကြာခဲ့ပါပြီ... ကြာပေမယ့် ဘိုကုန်းရွာပြင် နတ်စင်ချောက်က ထွက်ပြီး လယ်ကွက်တွေထဲမှာ မဲသဲနေသည့် ကြက်အုပ်ကြီးကို တလှုပ်လှုပ်နှင့် မြင်ယောင်နေဆဲပါ။

တင်ဘုန်းဝင်း

စာမျက်နှာ (၂၅၀)မှ အဆက်

ပြုကြီးနှင့် ခြေထောက် တိုက်ရိုက် ယထိ တွေ့ရန်နှင့် လှုပ်ဟားစေရန်အတွက် ရော်တာဖိနပ်၊ သားရေဖိနပ် စသည်တို့ကို စီးထားရန်။

❖ လှုပ်စစ်တက်သည့် ရေတွင် လှုပ်ကူးလွယ်ခြင်းကြောင့် လှုပ်စီးလက်၊ မီးခြိမ်းနေစဉ်တွင် ခြေထောက်ကို ရေထဲတွင် ရပ်နေခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို ရေထဲတွင် နှစ်ထားခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရန်။

❖ ပြောင်းလက်သောထွက်ပစ္စည်း အသုံးအဆောင်တို့သည် လှုပ်စစ်စီးလွယ်ခြင်း၊ မီးကြိုးအန္တရာယ်ရှိခြင်းတို့ကြောင့် မီးခြိမ်းလှုပ်စီးလက်နေချိန်တွင် မီးခန္ဓာကိုယ်၌ သတ္တုပစ္စည်း အသုံးအဆောင်များ အသုံးမပြုရန်၊ (ဥပမာစတီးအိမ်ပတ်၊ စတီးလက်ကောက်၊ စတီးဆွဲကြိုး၊ သတ္တုဆွဲကြိုး စသည်ဖြင့်)

❖ ဖြစ်နိုင်ပါက နေအိမ် ရုံ၊ စက်ရုံ အဆောက်အအုံများတွင် မီးကြိုးလွှဲများ တပ်ဆင်ထားရန်။

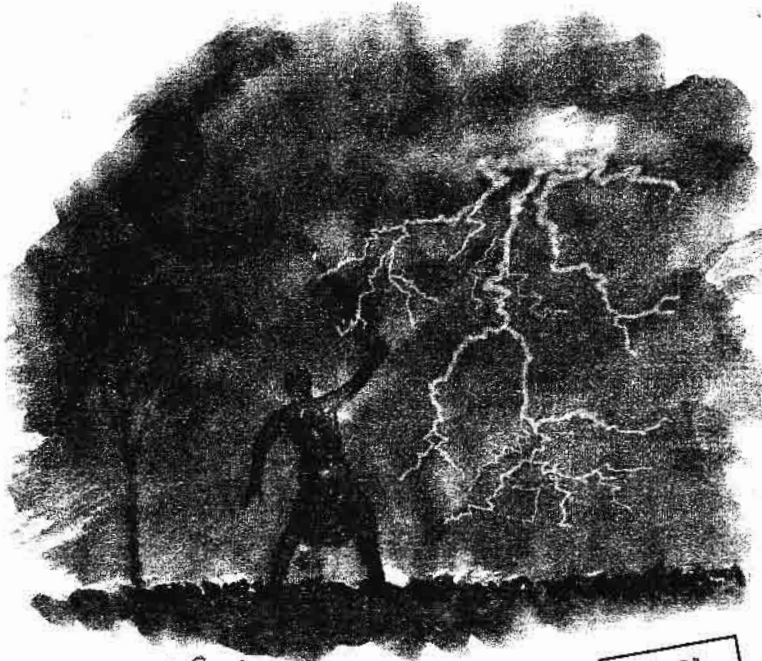
အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်

“အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်”ဟု သော စကားပုံအရ မိမိ၏ အသက်၊ ခန္ဓာကိုယ်၊ ထိခိုက်ပျက်စီးခြင်းမရှိစေရန်အတွက် မိမိအသိဉာဏ်ကို အသုံးပြုပြီး ကာကွယ်သွားနိုင်ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ မိုးကြိုးအန္တရာယ် ကာကွယ်နည်းများ (အခြားနည်းများလည်း ရှိနိုင်ပါသည်။)

မိမိ အသက်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို မိုးကြိုးဘေးအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်နိုင်သည့် နည်းလမ်းများ ဖြစ်ပါကြောင်း စာဖတ်သူများ သိရှိဆင်ခြင် ကာကွယ်နိုင်ပါရန် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ခဲ့ရသော မိုးကြိုးပစ်မှု(၂)ခုကို မျှဝေရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မောင်ကံ (ထိတာရွာ)

၂၀၁၈

ဖောင်ဂံ
(တံတားရွာ)

ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့ခဲ့သော

မိုးကြိုးပစ်ခြင်း

ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ဖန်

မိုးကြိုးတူသည်

မိုးကြိုးပစ်သည်ဟု ဆိုလျှင် လူတိုင်း သိကြပါသည်။ မိုးကြိုးကို စာပေများတွင် "ဝရဖိန်လက်နက်၊ သိကြားမင်းလက်နက်" ဟု တင်စား ရေးသားကြပါသည်။

သိပ္ပံပညာအရမူ မိုးကြိုးသည် ကောင်းကင်ရှိ တိမ်တိုက်များတွင် လျှပ်စစ်အဖိုဓာတ်နှင့် အမဓာတ်တို့ စုဆည်းကြရာမှ လျှပ်စစ်ဓာတ်တို့ လွန်စွာ များပြားလာသောအခါ အဖိုဓာတ်နှင့် အမဓာတ်တို့၏ သဘာဝအတိုင်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆွဲငင်အား ဖြစ်ပေါ်လာရာမှ အင်အားပြင်းသော လျှပ်စစ်ဓာတ်အားများ ထွက်ပေါ်လာ

ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထွက်ပေါ်လာသော လျှပ်စစ်ဓာတ်အားများသည် လားရာတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလာရာတွင် လျှပ်စစ်ဓာတ်၏ ပြင်းထန်သော အပူရှိန်ကြောင့် ထိခိုက်လောင်ကျွမ်းမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို မိုးကြိုးပစ်သည်ဟု ခေါ်သည်။

မိုးကြိုးပစ်ခြင်းသည် အများအားဖြင့် မိုးဦးကျကာလများတွင် အများဆုံး ဖြစ်တတ်ပြီး မိုးလယ်နှင့် မိုးနှောင်းကာလများတွင် အဖြစ်နည်းပါသည်။

မိုးကြိုးသည် အချက်ပေါင်းများစွာ ပစ်နေသော်လည်း လူ့ တိရစ္ဆာန်တို့ ထိခိုက်သေဆုံးမှုမှာမူ လွန်စွာ နည်းပါးပါသည်။

မိုးကြိုးပစ်၍ ကွယ်လွန်သည် ဆိုသည်မှာ ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ လွန်စွာ ရှားပါးပါသည်။ ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ရှားပါးလှသော ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့ မိုးကြိုးပစ်မှု (၂)ခုကို ရေးသားဖော်ပြပါမည်။

မိုးကြိုးပစ်သည်ကို ပထမအကြိမ် ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ခြင်း

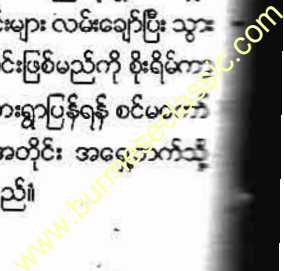
ကျွန်တော်သည် ဇာတိရွာဖြစ်သော ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ကျောက်တန်း ဗြူနယ်၊ တံတားရွာ(ယခုတံတား ဗြူ)တွင် မိဘများနှင့် အတူနေထိုင်ပြီး ဇာတိရွာ အနောက်ဘက်ရှိ စင်မကော်ရွာတွင် ကျေးရွာအုပ်စု စာရေးတာဝန် ထမ်းဆောင်နေချိန်ဖြစ်ပါသည်။

ဇာတိရွာနှင့် တာဝန်ကျရွာသည် မဝေးလှသဖြင့် မနက်ပိုင်းတွင် တာဝန်ကျ ရွာသို့ လမ်းလျှောက်သွားကာ အလုပ်လုပ်ပြီး ညနေပိုင်းတွင် နေအိမ်သို့ ပြန်လာလေ့ရှိပါသည်။

ရွာ(၂)ရွာကြားတွင် လယ်ကွင်းများ သာရှိရာ နွေ့ မိုး၊ ဆောင်း(၃)ရာသီလုံး ထိုလယ်ကွင်းများကို ဖြတ်ကျော်၍ အလုပ်သွား အလုပ်ပြန် လုပ်နေပါသည်။

မိုးလယ်ကာလ တစ်ရက်တွင် တာဝန်ကျ စင်မကော်ရွာရုံး၌ တစ်နေ့ကုန် အလုပ်လုပ်ရာ ရာသီဥတု သာယာနေသော်လည်း ညနေပိုင်းတွင် မိုးတိမ်များ မည်းမှောင် အုံ့ဆိုင်းလာပါသည်။

မိုးလယ်ရာသီဖြစ်၍ ကောက်စိုက်ပျိုးစေ့ချိန် ဖြစ်ပါသည်။ မိုးရွာလာလျှင် လယ်ကန်သင်းများ လမ်းချော်ပြီး သွားလာ၍ မကောင်းဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်ကာ မိုးမရွာမီ တံတားရွာပြန်ရန် စင်မကော်ရွာလယ်လမ်းအတိုင်း အရှေ့ဘက်သို့ ထွက်လာပါသည်။

ရွာပြင်ရောက်၍ ကြည့်လိုက်ရာ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း အဆုံး မိုးသားများ အံ့ဆိုင်းနေသည်မှာ အခြားနေ့များနှင့်မတူ လွန်စွာ မည်း မှောင်လှပြီး ညနေ(၄)နာရီ၏ အလင်းရောင်ကိုပင် လျှော့ပါးအောင် မည်းမှောင်လွန်းလှပါသည်။

အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် ထူးထူး ခြားခြား မည်းမှောင်နေသော မိုးသား ပြင်အောက်တွင် တစ်ယောက်တည်း လမ်းလျှောက်လာရသည်မှာ ကြောက် သလိုလို့ အားငယ်သလိုလို ခံစားမိပါ သည်။

မကြာမီ မိုးသီးမိုးပေါက်များ ကျလာ ပြီး လျှပ်စီးများလက်ကာ မိုးချုန်းသံများ လည်း ပြင်းထန်လာသဖြင့် ပါလာသည့် မိုးကာအင်္ကျီကို ဝတ်ပြီး ဆက်လျှောက် လာရာ စင်မကော်ရွာ ရိုးချောင်းပေါ် တွင် ဆောက်ထားသော လယ်သမား ကြီးဦးပိန် တံအနီးရှိ တံတားပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာကာ တံတားပေါ်မှာရပ်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင် ဝဲယာကို ကြည့်နေပါ သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော့်ရှေ့ ခန့်မှန်း ပေ(၃၀၀)ခန့်အကွာ လယ်ကွက်ထဲ တွင် ကောက်စိုက်သမ(၆)ယောက် ခင်ပေါင်တန်းကာ ကောက်စိုက်နေကြ နာ ဒေသအခေါ် ဝါတာတလူး(မိုးကာ အင်္ကျီ)ကိုယ်စီ ဝတ်ထားကြပါသည်။ ရုတ်တရက် လျှပ်စီးတစ်ခုသည် အတန်းလိုက် ထောင်၍ လက်သဖြင့် ငံတားပေါ်တွင် အမြန်ထိုင်လိုက်ပြီး မျက်စိမှိတ်ထားရာ ပြင်းထန်လှသာ နီးကြီးပစ်သံကြီးကို နားကွဲလှမတတ် ကြည့်လိုက်ရ၍ ရင်တွေ “ဒိန်း” ခနဲ တုန် ချသွားသည်။

ငယ်ကွင်းထဲ သွားနေကျမို့ မိုးကြိုး မည်းလောက်တော့ မကြောက်တတ်

သော်လည်း ယခုမှာမူ မိုးကြိုးသံမှာ ပြင်းထန်လွန်းလှသည့်ပြင် ပတ်ဝန်း ကျင် အမှောင်ထုကြောင့် စိတ်ငယ်နေ ချိန်ဖြစ်၍ ရင်တုန်သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လျှပ်စီးလက်ကတည်းက ကြောက် လန့်မှုကြောင့် ပိတ်ထားသော မျက်စိ ကို ပြန်ဖွင့်ပြီး မတ်တတ်ရပ်၍ ကြည့် လိုက်သောအခါ ရှေ့မှ ကောက်စိုက် သမများသည် လဲနေရာမှ ကုန်းထလာ ကြပြီး ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ထို ကောက်စိုက်သမများ ရှိရာသို့ အပြေး ရောက်သွားပါသည်။ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း ကောက်စိုက်သမ(၁)ဦးက ကျွန်တော့်ကို ရွာသူရွာသားများ ခေါ် နေကျအတိုင်း...

‘စာရေးလေး...မပြင် မထိုင်တော့တူး ကန်သင်းပေါ် တင်ပေးပြီး’

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် ကောက်စိုက်သမများသည် မမြင်ကို ခြေလက်၊ခေါင်းတို့မှ ကြည့်လို မ,ကာ အနီးရှိ ကုန်းကမူလေးပေါ်သို့ တင်ကြ ပါသည်။

မမြင်မှာမူ ထင်သည့်အတိုင်း လဲ လျောင်းနေပြီး လုံးဝ မလှုပ်တော့ပါ။ သေချာကြည့်သောအခါ သူဝတ်ထား သည့် မိုးကာအင်္ကျီသည် တစ်စစီ

စုတ်ပြနေပြီး ဆောင်းထားသည့် ဝါး ဖတ်ခမောက်မှာလည်း အစိတ်စိတ် အမွှာမွှာ ကွဲနေပါသည်။

အင်္ကျီလည်း စုတ်ပြနေပါသည်။ မလှုပ်မယှက်လှုပ်စံကို ကြည့်ပြီး အသက်မရှိတော့ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

ကောက်စိုက်သမများအား...

‘ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ပြောပါဦး’

ဟု မေးရာ ကောက်စိုက်သမတစ်ဦး က...

‘ဘာဖြစ်လဲတော့ သေချာပင်တူး ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးကို လေလုံးကြိုးတစ်ခုက အရှိန်နဲ့ တွန်းလှလိုက်သလို ရေထဲ အကုန်လဲကျ သွားတာ ကျန်တဲ့လူတွေ ပြန်ထနိုင်ပြီး မပြင် တစ်ယောက်ပဲ ပြန်မထနိုင်လို့ ဆွဲထုနေကြ တာ’

ဟု ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်က...

‘အခုန တံတားပေါ်မှာ ရှိနေတုန်း မိုးကြိုးပစ်သံ ကြားလိုက်တယ်။ မိုးကြိုး ပစ်တာပဲနေမှာ၊ ကျန်တဲ့လူတွေကတော့ ဘာမှမဖြစ်ပါလား။ ခင်ဗျားတို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဘယ် လောက်ကွာလဲ’

ဟု မေးရာ တစ်ဦးက...

‘ဘာကွာလဲ အများဆုံး ကွာလှ(၁)လံပေါ် မပြင်က အလယ်ကနေပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှစ် ယောက်က ဘေးကနေတာ’

ဟု ပြောပါသည်။ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိသည်မှာ (၁)လံသည် (၆)ပေ ရှိရာ မမြင့်နှင့် ဘယ်ညာ (၆)ပေကွာမှ ကောက်စိုက်သမ(၂)ဦးသည် လဲရုံသာ လဲပြီး ထိခိုက်မှု တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ မမြင်တစ်ယောက်တည်းသာ မိုးကြိုး ကြောင့် သေရသည်မှာ အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

ယခင်က ကြားဖူးသည်မှာ မိုးကြိုး ပစ်ခံရသူသည် တစ်ကိုယ်လုံး မီးသွေး ကဲ့သို့ မည်းသွားသည်ဟု ကြားဖူးသော်

လည်း ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့တွင်မူ
မိုးကြိုးပစ်ခံရသူသည် ကွယ်လွန်သည့်
နေ့မှ (၃)ရက်ကြာ သင်္ဂြိုဟ်သည့်နေ့
ထိ လုံးဝ မမည်းပါ။

ထောင်စာသည့် ဝေဖက် စုတ်
ပြတ်သွားသော်လည်း သိမ်းတွင် ကဲ့ညီ
အော်ရာ တစ်ခုတစ်ရာ မရှိပါ။ ဦးထိမ်းကို
စမ်းကြည့်ရာ ဦးခွံတပေါ်ပိုင်း ဝေကြေနေ
သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ဦးခွံအပေါ်ပိုင်းတည့်တည့်ကို ပစ်
သည်ဟု ထင်ပါသည်။ ဆံပင်များ
လည်း လောင်ကျွမ်းမှုမရှိပါ။

**မိုးကြိုးပစ်သည်ကို ဒုတိယအကြိမ်
ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ခြင်း**

ကျွန်တော် ကျောင်းသားဘဝ ဇာတိ
ရွာတွင် ကျောင်းတက်နေချိန် ဖြစ်ပါ
သည်။ မိုးဦးကျ မိုးရွာပြီဖြစ်သော်လည်း
ကျောင်းများ မဖွင့်သေးသဖြင့် မိဘများ
၏ လယ်လုပ်ငန်းခွင်တွင် ကူညီ ဆောင်
ရွက်နေချိန်ဖြစ်ပါသည်။

နေ့လယ်ခင်းတစ်ခုတွင် မိုးသဲသဲမဲမဲ
ရွာပြီးနောက် မိုးအားပျော့သွားကာ
တဖြောက်ဖြောက်ရွာနေပြီး ကောင်းကင်
တွင် လျှပ်စီးများ တဝင်းဝင်းလက်ကာ
မိုးခြိမ်းသံများလည်း မပြတ် ကြားနေ
ရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် လယ်တဲပေါ်မှ
ထိုင်၍ တဲရှေ့ လယ်ကွင်းတွင် စုပေါင်း
မြက်စားနေသော နွားအုပ်ကို ကြည့်
နေပါသည်။

ကြည့်နေစဉ်မှာပင် လျှပ်စီး ဝင်းဝင်း
လက်ကာ ပြင်းထန်သော မိုးကြိုးပစ်သံ
ကြောင့် မြေတုန်သွားပြီး အစာစားနေ
သော နွားအုပ်ထဲမှ တဲနားနီးချင်း ဖြစ်သူ
ဦးကျော်အေး၏ နွားသိုးလေး သည်
ခြေလက်များ မိုးပေါ်သို့ ထောင် ကာ
လဲသွားပါသည်။

ခြေလက်များသည် ချက်ချင်း ပြန်
၂၈၀ နက္ခတ္တဗေဒခြေညီမဂ္ဂဇင်း

မကျပါ။ ခဏအကြာမှ တဖြည်းဖြည်း
ချင်း ပြန်ကျသွားသည်ကို တွေ့ရပါ
သည်။ မိုးကြိုးပစ်လိုက်ပြီဆိုတော့
အသက်ရှင်ရန်တော့ မရှိတော့ပါ။

မကြာမီ မိုးတိတ်သွားပြီး ဦးကျော်
အေးမိသားစုလည်း သူတို့နွားလေး လဲ
နေရာသို့ ရောက်လာကြပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း မိုးကြိုးပစ်ခံရ
သည့်နွား မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်ကို
သိလိုသဖြင့် နွားသေရှိရာ လယ်ကွင်း
ထဲသို့ သွားပါသည်။

လယ်ထဲတွင် နွားသိုးလေးသည်
ခြေလက်များ ဆန့်တန်းကာ သေဆုံး
နေပြီး ထူးခြားမှုမှာ နွားသိုးလေး၏
ဝမ်းဗိုက်သည် လွန်စွာ တင်းမာင်း
နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဘောလုံး
ကို လေအပြည့် ထိုးထားသလောက်
တင်းပါသည်။

နွားသိုးလေး၏ ဝမ်းဗိုက်ပေါ်သို့
ကျွန်တော် တက်ထိုင်ကြည့်ရာ ဝမ်းဗိုက်
အရေခွံသည် လုံးဝ ပျော့မသွားပါ။

မည်သည့်နေရာကို မိုးကြိုးပစ်သလဲ
ဟု ရှာကြည့်သောအခါ နွားသိုးလေး၏
ကျောရိုးနောက်ပိုင်း မြီးခူးရိုးသည် ကြေ
နေသည်ကို စမ်း၍ရသဖြင့် မြီးခူးရိုး
တည့်တည့်ကို ပစ်လိုက်သည်ဟု ခန့်
မှန်းရပါသည်။ နွားသိုးလေး၏ အမွှေး

များမှာ လောင်ကျွမ်းခြင်း မရှိပါ။
လယ်ကွင်းထဲတွင် နွားများ စုပေါင်း
အစာစားနေရာ အကောင်ရေများစွာ
ရှိသည့်အနက် ဤနွားသိုးလေး
တစ်ကောင်သာ မိုးကြိုးထိမှန် သေဆုံး
ပြီး အနီးရှိ အခြားနွားများ တစ်စုံတစ်ရာ
မျှ ထိခိုက်မှု မရှိသည်မှာ အံ့ဩဖွယ်
ကောင်းလှပါသည်။

**မိုးကြိုးအန္တရာယ် ကာကွယ်ရန်
နည်းလမ်းများ**

မိုးကြိုးပစ်မည်။ မပစ်မည်ကို
ကြိုတင် မသိနိုင်သော်လည်း မိုးကြိုး၏
ဖြစ်စဉ်အရ ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်သော
နည်းလမ်းများ ရှိပါသည်။ မိုးကြိုး
အန္တရာယ်ကာကွယ်နိုင်သော နည်း
လမ်းများမှာ...

- ❖ မိုးခြိမ်း မိုးရွာ လျှပ်စီးများပစ်ခတ်နေချိန်တွင် ကွင်းပြင်ထဲတွင် မနေဘဲ အပိုအကာရှိသည့် နေရာတွင်နေရန်
- ❖ မိုးကြိုးသည် မြို့ရပ်ပစ္စည်းကို ဖိတ်တတ်သဖြင့် လယ်ကွင်းထဲတွင် သွားလာနေစဉ် လျှပ်စီး လက် မိုးခြိမ်းပါက ဖိတ်တတ်ရန် မနေဘဲ ထိုင်၍ သော်လည်းကောင်း၊ လဲလျောင်း၍ သော်လည်းကောင်းနေရန်
- ❖ သစ်ပင်ကြီးများသည် မြင့်သဖြင့် မိုးကြိုးပစ် လွယ်သောကြောင့် လျှပ်စီးလက် မိုးခြိမ်းမစဉ် သစ်ပင်ကြီးများအောက်တွင် နားခြင်း ပါရန်
- ❖ လျှပ်စီးလက် မိုးခြိမ်းနေစဉ်တွင် လျှပ်စစ် ဓာတ်စီးစင်လွယ်သော နေဒီယို TV၊ ဇီလုံး ဝီဒီယို၊ လက်ကိုင်ဖုန်းနှင့် အခြား လျှပ်စစ် ပစ္စည်းများ၏ ခလုတ်များကို ပိတ်ထားရန်
- ❖ မိုးကြိုးပစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော လျှပ်စစ်ဓာတ်သည် မြေကြီးထဲသို့ လျော့နည်း နောက် မြေကြီးမှတစ်ဆင့် လျှပ်ကူးနိုင်ပါ သည်။ ထို့ကြောင့် လျှပ်စီးသက် မိုးခြိမ်းနေစဉ်တွင်

အိပ်စောင်းနုတ်

ကိုးကွယ်ခွင့်ပတ်သက်၍

ဒိုးစိုး (မတ္တရာ)

မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း မန္တလေးမြို့၏ မြောက်ဘက်ရှိ မြို့တစ်မြို့ဖြစ်၍ မြို့အမည်က မတ္တရာမြို့ဖြစ်လေ၏။ မတ္တရာမြို့တွင် ရပ်ကွက်ကြီး(၅)ခုရှိ၍ ရွှေဘုံသာရပ်ကွက်သည် အမှတ်(၂) ရပ်ကွက်တွင် ပါဝင်၏။

ရွှေဘုံသာရပ်ကွက်၌ ရပ်ကွက်၏ အပန်းဖြေစခန်းသဖွယ်ဖြစ်သော "ဝင်းစတား" လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး မောင်ဦးနှင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ခိုင်ဦးတို့နှစ်ယောက်က လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်းဖြင့် စကားစမြည် ပြောနေကြ၏။

သူတို့ပြောနေကြသော စကားများမှာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အကြောင်းအရာများအပြင် သတင်းစာများတွင် ဖတ်ရသော နိုင်ငံရေး၊ ကမ္ဘာ့အရေး သတင်းများပါမကျန် ပြောဆို ဆွေးနွေးနေခဲ့ကြ၏။ ထိုစဉ်တွင် သူတို့နှစ်ဦး ထိုင်နေရာ စားပွဲသို့...

'ကိုိုင်ဦး ကိုိုင်ဦး'
ဟူသော ခေါ်သံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် ပျာယီးပျာယာဖြင့် ဝင်လာပြီး ထိုင်လိုက်လေ၏။
'ဟ ဝင်းနိုင်... ဘာကိစ္စများ အရေးကြီး လာတာလဲကွ'
ဟု ခိုင်ဦးမှ မေးလိုက်ရာ ဝင်းနိုင်က အဖြေမပေးသေးဘဲ...
'ဒီမှာ ချိုစိမ့်ဝမ်း'
ဟု လက်ဖက်ရည် မှာနေပြန်၏။
ဦးမှ...

'ကိုိုင်ဦးရေ...ခင်ဗျားကို ပြောစရာ ရှိလို့ ခင်ဗျားတို့အိမ်ကို ရောက်ခဲ့သေး တယ်ဗျ။ ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဘက်ကို ထွက်သွား တယ်ဆိုလို့ ဒီကိုလိုက်လာခဲ့တာ'
'ဟုတ်ပါပြီကွာ ဘာကိစ္စများလဲ ဆိုတာ ပြောပါဦးကွ'
'ပြောပါ့မယ်ဗျာ...ပြောဖို့လဲ လာခဲ့ တာပါပဲ ဒီလိုဗျ။ ကိုိုင်ဦးရေ... ဟို တလောက ခင်ဗျားအိမ်ကို ဖျက်ပြီး တိုက်ပြန်ဆောက်တော့ ခင်ဗျားအိမ်မှာ

ပိုနေတဲ့ အိမ်တိုင်ဟောင်းတွေ ကျွန်တော့်ကို ပေးခဲ့တယ်မဟုတ်လား'
'အေး...ဟုတ်တယ်လေကွာ မင်း အိမ်မှာ သီးသန့်မီးဖိုဆောင် ဆောက် ချင်တယ်ဆိုလို့ အိမ်တိုင်အဟောင်းတွေ ထဲက တိုင်(၈)လုံး မင်းကို ပေးလိုက် တာလေ ခု ဘာဖြစ်လို့လဲကွ'
'ဒီလို ကိုိုင်ဦးရေ... ခင်ဗျားအေးတဲ့ အိမ်တိုင်ဟောင်းတွေက ကောင်းတော့ ကောင်းပါတယ် ဒါပေးမယ်'
'ဘာ ဒါပေးမယ့်လဲဟာ မင်းကလဲကွ'

www.burmeseclassic.com

ပေးလဲ ပေးရသေးတယ် ဘာတွေများ
ဖြစ်ပြန်ပြီလဲ'

'ဖြစ်တာကတော့ ဒီလိုပါပဲ၊ ခင်ဗျားပေးတဲ့
အိမ်တိုင်(၈)လုံးနဲ့ မီးဖိုဆောင် ဆောက်လိုက်
တယ်၊ ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း မီးဖိုပြီး ထမ်းပမ်း
ချက်စားတယ် ဆိုပါတော့ဗျာ။

အဲဒီညမှာပဲ ထိတ်လန့်စရာ အိပ်မက်ကို
ကျွန်တော်ကစပြီး မက်တယ်ဆိုပါတော့ဗျာ
ခိုင်ဦးမှာ ဝင်းနိုင်ကို ဇေဝဇေဝါဖြင့်
ကြည့်နေမိ၏။ ဘေးနားတွင် ထိုင်နေ
သော ကိုဦးမှလည်း ငြိမ်သက်စွာဖြင့်
နားထောင်နေ၏။

ဝင်းနိုင်သည် ဘာကိုဆိုလိုချင်၍
စကားကို လိုရင်းမပြောဘဲ လှည့်ပတ်၍
ပြောနေရသနည်း။

မိမိပေးလိုက်သော အိမ်တိုင်ဟောင်း
များတွင် တစ္ဆေ သရဲပဲ ပါလာသလိုလို
ပြောနေခြင်းများလား။ ခိုင်ဦး ကျွဲခြီးတို
လာရပြီဖြစ်၏။

'ဟေ့ကောင် ဝင်းနိုင် တည့်တည့်ပဲ
ပြောစမ်းပါကွာ ငါပေးတဲ့ အိမ်တိုင်တွေ
မှာ တစ္ဆေသရဲ ပါလာတယ်လို့ ပြောချင်
တာလား။ မင်းအိပ်မက်က ဘာလဲကွ'

'ဟာ ကိုခိုင်ဦးရာ အဲဒီလိုပဲ မဟုတ်ပါဘူး
ဗျာ။ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက အိပ်မက်
အကြောင်းပါ။

အိပ်မက်က ဒီလိုဗျာ... မီးဖိုဆောင် ဆောက်
ပြီး ထမ်းပမ်းစဉ် ချက်စားတဲ့ ညမှာပဲ
ကျွန်တော် အိပ်မက်မက်တယ်ဗျာ။

အိပ်မက်ထဲမှာ မီးလောင်ထားတဲ့ ကြောက်
စရာမျက်နှာနဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့
မိန်းမတစ်ယောက်ကို တွေ့ရတယ်။

သူတို့က 'အပလေး ပုလဲချည်ရဲ့ ဥက္ကဋ်
ကို အမြန်ဖြတ်ပေးပါ ဖြတ်ပေးပါ' နဲ့ ပြောပြီး
ပျောက်သွားကြတယ်။

ခုဆို မီးဖိုဆောင် စည်းတာ (၅)ရက်မှာ
ညတိုင်း အဲဒီလိုချည်း အိပ်မက်တယ်ဗျာ။
အဲဒါကို ကိုခိုင်ဦးများ သိပလားလို့ လာ

မေးကြည့်တာပါ'
'ငါ့အိမ်မှာတုန်းကတော့ ဘာမှ မဖြစ်
ပါဘူးကွာ၊ အဲဒါတော့ ငါလဲ မသိဘူး'
ထိုအချိန်တွင် ခိုင်ဦးနှင့်အတူ
လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ထိုင်နေခဲ့
သော ရွှေဘုံသာရင်ကွက် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
ဖြစ်သူ ကိုဦးမှ...

'အဟမ်း...အဟမ်း ခိုင်ဦးနဲ့ ဝင်းနိုင်
ရ အဲဒီအကြောင်းကို ငါသဘောပေါက်
သွားပြီကွ'

'ဘယ်လို သဘောပေါက်တာလဲ
ကိုဦးရေ ပြောပါဦးကွ'

'ဟုတ်တယ်ဗျာ အုပ်ကြီးသိတယ်
ဆိုရင် ပြောပြပါ'

ဟု ခိုင်ဦးနှင့် ဝင်းနိုင်တို့နှစ်ယောက်
မှ ပြောလိုက်ကြ၏။

'ဒီလိုဆိုရင်... မင်းယခင်အိမ်ဟောင်းမှာ
တုန်းက အိမ်တွင်းနတ်မောင်နမက် ပူဖော်
တဲ့ ဆွဲအုန်းတင်ခဲ့သေးသလားကွ'

'အေး... ဆွဲအုန်းတင်တယ်ကွ၊ တို့
အိမ်က ဥက္ကဋ်မှာ ဆွဲအုန်းချိတ်ပြီး
အိမ်အတွက် အစစစောင့်ရှောက်
အောင်လို့ ပူဇော်ခဲ့ဖူးတယ်ကွ၊ ဒါနဲ့
ဘာများပတ်သက်သလဲ ကိုဦးရ'

'ပတ်သက်တာပေါ့ ခိုင်ဦးရာ... ငါ
ပြောပြပါမယ်' မင်းရော ဝင်းနိုင်ရော
နားထောင်ကြပေါ့ကွာ၊ ဒီလိုကွ...
အိမ်တွင်းနတ်မောင်နမက် ပန်းပဲ
မောင်တင့်တယ်နဲ့ နှမဖြစ်သူကို ခေါ်
တယ်ကွ။

ပန်းပဲမောင်တင့်တယ်ဟာ အား
အလွန်ရှိပြီး ပန်းပဲထုတဲ့အခါ အလေး
ချိန် အတော်ရှိတဲ့ တူနဲ့ ထုတာကြောင့်
တကောင်းပြည်မှာ ပန်းပဲသံဟာ နား
မခံသာအောင်အထိ ပြင်းထန်တယ်
ပေါ့ကွာ။

အဲဒီအသံကို တကောင်းဘုရင်က
ကြားပြီး သူ့ထီးနန်းကို လုယူမှာ

ကြောက်တဲ့အတွက် မောင်တင့်တယ်
ကို အဖမ်းခိုင်းတယ်တဲ့ကွ။

မောင်တင့်တယ်က အဖမ်းမခံဘဲ
ထွက်ပြေးတော့ သူ့နှမကို တော်
ကောက်တယ်။ မောင်တင့်တယ်ကို
ယောက်ဖဖြစ်တဲ့အတွက် မြို့စားခန့်
မယ်ဆိုပြီး နှမဖြစ်သူကို အစ်ကိုဖြစ်သူ
မောင်တင့်တယ်အား ရှာစေတယ်ပေါ့
ကွာ။

နှမဖြစ်သူက အစ်ကိုကို မရမက
လိုက်လံရှာဖွေ တွေ့ရှိပြီး နန်းတော်ကို
ခေါ်လာခဲ့တယ်။ ဘုရင့်ရှေ့ရောက်
တော့ တကောင်းဘုရင်ဟာ မောင်တင့်
တယ်ကို မြို့စားမခန့်တဲ့အပြင်
နှောင်ကြီးတဲ့လို့ စံကားဝါပင်အောက်
မှာ ဖိုကျင်ထိုးပြီး မီးနဲ့ တိုက်သတ်
သတဲ့ကွ။

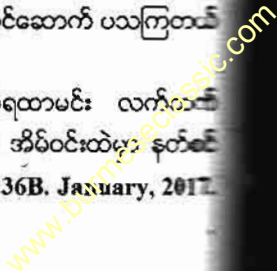
နှမဖြစ်သူဟာလဲ အစ်ကိုဖြစ်သူနဲ့
အဖြစ်ဆိုးကို တွေ့မြင်ရတာကြောင့်
ယူကျွေးမရဖြစ်ပြီး မီးပုံးထဲကို ခုန်ချ
သေခဲ့တယ်တဲ့။

သူတို့မောင်နှမကို မီးနဲ့ တိုက်သတ်
ခဲ့တဲ့နေရာမှာရှိတဲ့ စံကားဝါပင်ကို
တကောင်းမင်းရဲအမိန့်နဲ့ အမြစ်ကနေ
တူးကာ ဧရာဝတီမြစ်ထဲကို မျောပစ်
လိုက်ကြတယ်။

စံကားဝါပင်ဟာ ပုဂံမှာ သွားတင်
တယ်တဲ့။ အဲဒီကမှ စံကားဝါသားတို့
မောင်နှမနှစ်ယောက်ရဲ့ ရုပ်တုထုလုပ်
ပြီး ပုပ္ပိုးတောင်ကိုပို့လို့ ပူဇော်ပသ
ထားကြတာ ယနေ့ထက်တိုင်ပဲကွ။

သူတို့ကို ပူဇော်ပသတဲ့သူတွေထဲ
စီးပွားရေးကအစ စောင့်ရှောက်
ကာကွယ်လို့ ပုဂံတို့၊ ပုပ္ပိုးတို့ အိမ်ဝင်း
များမှာ နတ်စင်ဆောက် ပသကြတယ်
ပေါ့။

ပုဂံအနော်ရထာမင်း လက်ထက်
ရောက်တော့ အိမ်ဝင်းထဲမှာ နတ်စင်

တွေ တွေ့ရလို့ ပန်းပဲမောင်တင့်တယ်
နတ်မောင်နှမကို ပသကိုးကွယ်သူများ
ဟာ မိမိတို့ အိမ်အတွင်းထဲမှာပဲ ပူဇော်
ရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့လို့ အိမ်တွင်းမှာပဲ
လူအများက ပူဇော်ပသွားခဲ့ကြတယ်။

သူတို့ကို ပူဇော်ပသတဲ့အိမ်များ
အတွင်းကို ပရလောကသားများဖြစ်တဲ့
တစ္ဆေသရဲများ မဝင်ရောက်နိုင်ဘူး။
စီးပွားရေးကို တည်မြဲစေတယ်လို့လဲ
ယုံကြည်ကြတယ်'

'ဒါဖြင့် ဆွဲအုန်းတင်ခြင်းနဲ့ ဝင်းနိုင်
အိပ်မက်ဆက်စပ်မှုကိုလဲ ပြောပြဦး
လေကွာ'

'အေးပါကွာ ခိုင်ဦးရ ပြောပြပါမယ်
ဒီလိုကွ ဆွဲအုန်းကို အိမ်ရဲ့ ဥရှုတိုင်မှာ
ချိတ်ဆွဲရတယ်။ ဥရှုတိုင်ဟာ အိမ်တိုင်
အားလုံးရဲ့ ပထမဆုံး ထူရတဲ့ တိုင်ကို
ခေါ်တာပဲ။

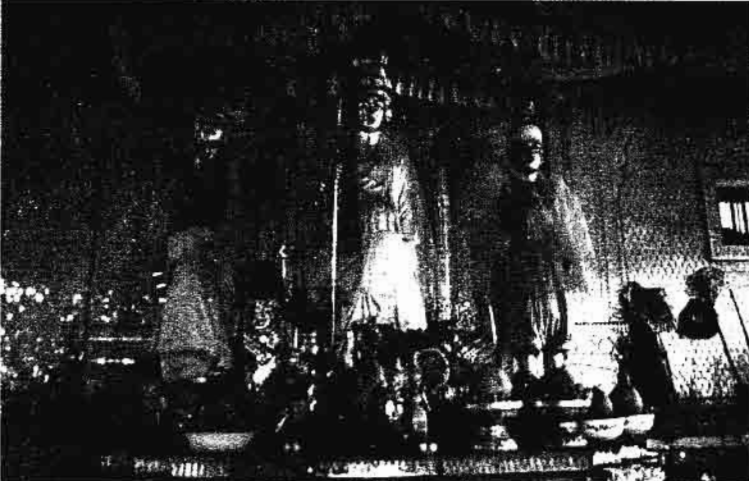
အများအားဖြင့် ဥရှုတိုင်ကို အင်္ဂါထောင့်မှာ
ထားလေ့ရှိကြတယ်။ ဆွဲအုန်းချိတ်ပြီး ပူဇော်ရ
တာကတော့ အိမ်တွင်းနတ်မောင်နှမခေါ်
အိမ်တွင်းပင်ယာကို နတ်ကို ပူဇော်ယာစဉ်
က အုန်း၊ ဝှက်ပျော့ပွဲပွဲပွဲ အုန်းသီးကို
ဆိုင်ယံမှာ ထည့်ပြီး ဥရှုတိုင်မှာ ချိတ်ဆွဲထား
လိုက်ကာ အုန်းသီးမှာ ဖောင်ဆော်ပတ်
ထားလိုက်ရတယ်။

ဦးဆော့ နတ်မောင်နှမရုပ်(၃)ပုံပါတဲ့
ပိတ်တောင်ကို အုန်းသီးထပ်စပ်ပေါ်မှာ
ဆောင်ထားရတယ်ပေါ့'

'ကိုဦးရေ... အဲဒီပိတ်တောင်မှာ
မောင်နှမပုံ(၃)ပုံပါတယ်လေ အဲဒါ
အိမ်ဆောက် ဘယ်သူလဲကွ'

'အဲဒီတစ်ယောက်ကလဲ မောင်တင့်
အိမ်ရဲ့ နှမဖြစ်ပြီး သုံးပန်လှမင်းသမီး
အိမ်ဆီတယ်ကွ။

ဆုလဲ အောက်ပြည်ကနေ
အောက်မှာရှိတဲ့ အစ်ကို၊ အစ်မတွေ
အိမ်သားခွဲရင်း လမ်းမှာ သေဆုံးပြီး

နတ်စိမ်းဖြစ်သွားတာပဲကွ'

'...ဪ...ဒီလိုလား' ဟု ခိုင်ဦးမှ
ပြောလိုက်၏။

'မင်းမေးတာနဲ့ ဇာတ်လမ်းက ရပ်
တန့်သွားပြီကွ အဲ...အဲ ဆွဲအုန်း ချိတ်
ထားရတာကတော့ သူတို့အိမ်တွင်း
နတ်မောင်နှမဟာ မီးအပူကြောင့်
သေခဲ့ရတာဆိုတော့ မီးနဲ့ မီးရောင်ကို
ကြောက်တယ်ပေါ့။ အုန်းရည်ဟာ အပူ
ကို အေးစေတယ်လို့ ဆိုတယ်ကွ။

ဒါကြောင့် ဆွဲအုန်းလဲ ပူဇော်ရင်း
အုန်းရည်ကြောင့်လဲ အပူကို ငြိမ်းအေး
စေတယ်ပေါ့ကွ။ အချို့အိမ်တွေမှာဆို
အိမ်တွင်းနတ်ပျော်လို့လား စောင့်
ရှောက်တာ သိစေချင်လို့လားတော့
မသိဘူး။ ဆွဲအုန်းရဲ့ကြွက်မြီးကနေ
အုန်းရည်တွေ ပန်းထွက်တယ်လို့ ကြား
ဖူးတယ်ကွ။

ဒါကတော့ ဆွဲအုန်းချိတ်ဆွဲရတဲ့
အကြောင်းပဲကွ။ ဝင်းနိုင်ရဲ့ အိပ်မက်
ကတော့ ရှင်းပါတယ်ကွ။ မင်းပေးခဲ့
တဲ့ အိမ်တိုင်ဟောင်းတွေထဲမှာ ဥရှုတိုင်
ပါသွားမယ်ကွ။

အဲဒီဥရှုတိုင်ဟာ မီးဖိုဆောင်
ဆောက်တဲ့အထဲ ပါသွားလို့ နတ်
မောင်နှမက အိပ်မက်ပေးတာ ဖြစ်နိုင်

တယ်'

'ဖြစ်နိုင်တယ် မောင်ဦးရ မင်းက
တွေးခေါ်မှု ကောင်းသားပဲကွ'

'ကောင်းဆို... ငါက ဒါမျိုးနဲ့
ပတ်သက်ပြီး တွေ့ဖူး ကြုံဖူးထားတာ
ရှိလို့ပဲ သူငယ်ချင်းရေ။ ဒီက စကား
ပြောပြီးသွားရင် ဝင်းနိုင်ရဲ့ မီးဖိုဆောင်
ကို တို့နှစ်ယောက် လိုက်သွားပြီး ကြည့်
တာပေါ့'

'အေးကွာ... သွားကြည့်ကြတာ
ပေါ့။ ဒါထက် မင်း တွေ့ဖူး ကြုံဖူးထား
တဲ့ အကြောင်းအရာကိုလဲ ထပ်ပြီး
ပြောပြပါဦးကွ'

'ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ သိရ
တာပေါ့ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရာ၊ ပြောပြ
ပါဦး'

ဟု ဝင်းနိုင်က ဝင်၍ ထောက်ခံ
ပြော၏။

'ပြောရတာပေါ့ကွာ... ငါကြုံဖူးတဲ့
အကြောင်းကတော့ ဒီလိုကွ...'

မတ္တရာမြို့တွင် ဥယျာဉ်ခြံများ
စိုက်ပျိုးသော နေရာသီးသန့်ကဲ့သို့
ရှိပေ၏။

မတ္တရာမြို့၏ အနောက်ဘက်တွင်
ရွှေတချောင်းတူးမြောင်းသည် မြောက်
မှ တောင်သို့ စီးဆင်းလျက် ရှိရာ

ရွှေတချောင်းမြောင်း၏ အနောက်ဘက်၌ရှိသော ကျေးရွာများမှာ ဥယျာဉ်ခြံလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြ၏။

ဥယျာဉ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ကြသူများတွင် ကျော်လှိုင်ဦး တစ်ယောက် အပါအဝင် ဖြစ်လေ၏။ ကျော်လှိုင်ဦးအား အိမ်ထောင်ကျစဉ်ကပင် မိဘများမှ ခြံစိုက်ပြီးသား ဝင်းကျယ်ကြီးတစ်ခု အမွေအဖြစ် ခွဲပေးခဲ့၏။

(၃)ကေခန့် ဥယျာဉ်ခြံ အမွေပေးရုံသာမက ယင်းခြံထဲတွင် အိမ်တစ်လုံးပါ ဆောက်ပေးခဲ့၏။

ကျော်လှိုင်ဦးနှင့်ဇနီး တာတာတို့မှာ ခြံထွက်သီးနှံများဖြစ်သော အုန်း၊ ငှက်ပျော၊ ကွမ်း၊ ကွမ်းသီး၊ သရက်၊ ပိန္နဲတို့မှ နှစ်စဉ်ငွေကောင်း၍ စိတ်ချမ်းသာစွာဖြင့် ဘဝကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရာ သမီးလေး မြတ်မြတ်ပင် (၁၀)နှစ် အရွယ်ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ကျော်လှိုင်ဦး၏ အမေမှာ သားနှင့် ချွေးမကို အိမ်ဆောက်ပေးပြီး သူတို့ နေမည့်အိမ်၌ အိမ်တွင်းဆွဲအုန်းကို နတ်ကတော်အား ခေါ်၍ တင်မြှောက်ပသစေ၏။

ချွေးမဖြစ်သူကိုလည်း အိမ်တွင်း နတ်တင်နည်းကို သေချာစွာ မှတ်သားစေပြီး ဆွဲအုန်းကို အမြဲတင်စေ၏။ ကျော်လှိုင်ဦးတို့ ဇနီးမောင်နှံမှာလည်း အမြဲမပြတ်ပင် ပသကိုးကွယ်ခဲ့ကြ၏။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့တွင် ကွမ်းရွက်ခူးရန်နှင့် ကွမ်းသီးချရန် အတွက် ကျော်လှိုင်ဦးနှင့် တာတာတို့ သွားကြမည်ဖြစ်၍ သမီးလေးအား ညနေစာ ချက်ထားရန် မှာကြားပြီး အလုပ်သမား (၂)ယောက်ဖြင့် ခြံထဲသို့ အလုပ်ဆင်းသွားကြ၏။

ကျော်လှိုင်ဦးနှင့် တာတာတို့က ကွမ်းရွက်များ ခူးကြပြီး အလုပ်သမား နှစ်ယောက်တို့က ကွမ်းသီးပင်များမှ ကွမ်းသီးများ ခူးခဲ့ကြ၏။

သူတို့ခြံထဲတွင် ကွမ်းပင်(၁၅၀၀) ခန့်ရှိ၍ ကွမ်းသီးပင်ကလည်း အပင် (၂၀၀)ခန့်ရှိ၏။ ကိုယ်စီ အလုပ် လုပ်ကြရင်းဖြင့် ညနေ(၄)နာရီခန့်ပင် အချိန်ရှိခဲ့၏။ ထိုစဉ်တွင် လူတစ်ယောက် သုတ်သုတ် သုတ်သုတ်ဖြင့် သူတို့ဆီသို့ ရောက်လာခဲ့၏။

‘ဟေ့...ကျော်လှိုင်ဦး၊ တာတာ’

‘ဟေ့...ကျော်လှိုင်ဦး၊ တာတာ’

‘ဘာလဲဟေ့ မျိုးထွန်းရ...’ ငါတို့ ဒီမှာပါကွ’

‘ကျော်လှိုင်ဦးနဲ့ တာတာရေ အိမ်ကို ပြန်လိုက်ခဲ့ကြဦး။ အိမ်မှာ မင်းတို့သမီးလေး ဘာဖြစ်တယ် မသိဘူး သတ်လစ်နေလို့ကွ’

“ဟာ...၊ ‘ဟင်...’

ကျော်လှိုင်ဦးနှင့် တာတာတို့မှာ ပျာယီးပျာယာဖြင့် မျိုးထွန်းနှင့်အတူ အိမ်သို့ အပြန်ပြန်ခဲ့ကြ၏။ (၅)မိနစ်ပင် မလျှောက်လိုက်ရဘဲ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ကြ၏။

သူတို့အိမ်တွင် အခြားအိမ်များမှ လူ (၄-၅)ယောက်ခန့်ကို တွေ့ကြရပြီး သမီးလေး မြတ်မြတ်အား ဘေးအိမ်မှ ဒေါ်မြင့်က ထွေးပွေထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ တာတာမှ...

‘သမီးလေး ဘာဖြစ်တာလဲ အဒေါ်ဟု မေးလိုက်ရာ ပွေထားသော ဒေါ်မြင့်မှ...

‘အဖြစ်ကတော့ ဒီလိုဟေ့... မောင်ကျော်လှိုင်ဦးနဲ့ မတာတာတို့ရေ တို့အိမ်ဘေးက နတ်ကတော် ဒေါ်ကံကို နတ်ပူးနေတယ်ကြားလို့ ငါလဲ သွားကြည့်မိတော့ နတ်ကတော်ကို ဝင်ပူး နေသူက...

“အမလေး ပုလုချည်ရဲ့... ဟိုဘက်ခြံက ကလေးမလေးက မီးနဲ့ တိုက်နေပါတယ် အပြန်သွားပြီး ဖယ်ရှားပေးပါ”

လို့ ခဏခဏ လက်ညှိုးညွှန်ပြပြီး ပြောနေတာနဲ့ တို့တစ်တွေလဲ မင်းတို့ ခြံထဲလာကြည့်ကြတာ။

အဲဒီအချိန်မှာ မင်းတို့ရဲ့ သမီးလေးက ထမင်းအိုးတည်နေပြီး မီးဖိုကို အိမ်တွင်းမောင်နှမရုပ်ပုံပါတဲ့ ယပ်တောင်နဲ့ ယပ်ခတ်နေတာ တွေ့ရတယ်ကွယ်။

အဒေါ်လဲ သဘောပေါက်လိုက်တာ မို့ ကလေးဆီက ယပ်ကို ဆွဲယူလိုက်တာနဲ့ မင်းတို့သမီးလေးထံ “အမယ်လေး” လို့ အော်ပြီး လဲထူသွားတာပါပဲ။ အဖြစ်ကတော့ ဒါပဲကွယ်’

ဟု ဒေါ်မြင့်က ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်ဦးမှ လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို ကောက်ကိုင်ကာ ခေတ္တမျှ သောက်နေလိုက်၏။ ခိုင်ဦးနှင့် ဝင်းနိုင်တို့က ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေဆဲ၏။

ရွှေဘိုပင်ငူတို့ တရား

ပညာစတု မင်းလက်ရွေးစင်

၂၀၁၇

ကျွန်ုပ်တို့ရွာသည် ရွှေဘိုခရိုင် ဒီပဲယင်းမြို့နယ်အတွင်းမှ နာမည်ကြီးသော ဘုတ်ထန်းတောစား ထွက်ရှိရာ ဒေသဖြစ်သည့် **“ဘုတ်ထန်းတော”** ရွာပင်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကျေးရွာ၏ မြောက်ဘက် ကပ်လျက်တွင် တကောင်းခေတ်က **“ကံရာစာကြီးမင်း”** တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သော **“ရွှေဂူကြီးဘုရားကြီး”** တည်၍ ရွှေဂူကြီးစေတီတော်ကြီးမှ အရှေ့တည့်တည့် တစ်မိုင်ခွဲခန့်တွင် အိမ်ခြေ တစ်ထောင်ကျော်ကျော်ခန့်

ရှိသော **မူးကမ်းကြီးရွာ** တည်ရှိသည်။ မူးကမ်းကြီးရွာ အရှေ့ဘက်မှ နတ် မူးခေါ် မူးမြစ်ကိုဖြတ်လျှင် **“ရေကြည်ဝ”** ရွာ ထိုမှ အရှေ့ဘက် ဘုတ်ကုန်းရွာနှင့် ထူးကြီးရွာ တည်ရှိသည်။

ဘုတ်ကုန်းထူးကြီးရွာမှ အရှေ့သို့ သွားသော ကားလမ်းမကြီးသည် **“စောင်တန်း”** ရွာကိုဖြတ်လျက်ဆိပ်ခွန် ရွှေဘိုကားလမ်းမကြီးနှင့် တစ်တန်း တည်း။ တစ်ဖြောင့်တည်းတည်ရှိရာ ဘုတ်ကုန်းမှ ရွှေဘိုအထိဆိုလျှင် ဆိပ်ခွန်ရွာကြီးသည် ခရီးတစ်ဝက်ဟု

ဆိုရမည်ဖြစ်လေသည်။ ဆိပ်ခွန်သည် **အင်ကြင်းတော ဘုရားကြီးနှင့်** မဟာစည်ဆရာတော် ကြီးတို့၏ ဂုဏ်သတင်းကြောင့် ထင်ရှား ခဲ့သည့် ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုတ်ထန်းတောရွာနှင့် မူးကမ်းကြီးရွာတို့၏ ခရီးအကြားတွင် နွေ့ မိုး၊ ဆောင်း ရေမပြတ်သော **“ရိုး”** ကြီးများရှိ၍ ယင်းရိုးကြီးများကို ကျွန်ုပ်တို့အရပ်ဒေသက (ဒေသန္တရ အမည်အားဖြင့်) **“အင်း”** ဟု၍ ခေါ်ကြလေသည်။

ထိုအင်းကြီးများသည် ရှေးအခါက အလောင်းစည်သူမင်း စောင်ကြာဖြင့် ခရီးလှည့်လည်ခဲ့ရာများ ဖြစ်ခဲ့သည်။

† ထွက်ပေါ်နေသော နေ့ရက်: ၂၀၁၇

ဟူ၍လည်း ရှေးလူကြီးသူမတို့ ပြော စမှတ်ပြုခဲ့ကြသည်။

(အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် ရွှေဂူကြီးဘုရားကြီးကို ဒုတိယ အကြိမ် ပြင်ဆင်တည်ထားကိုးကွယ် ခဲ့ပြီး မိုးညှင်းမင်းတရားကြီးက တတိယအကြိမ် ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။

ယခုလက်ရှိ ဉာဏ်တော်မှာ မူးကမ်းကြီးရွာ ရွှေပေါက်ပင် ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် **"အရှင် ကေတုမာလာ" မှ ဦးစီးကာ စတုတ္ထ အကြိမ်ပြင်ဆင်တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ သော စေတီတော်ကြီးဖြစ်ပေသည်။)**

ရွှေဂူကြီးဘုရားမှ အရှေ့ဘက် နှစ်ဖာလုံခန့်တွင် "အင်းငယ်" ခေါ် ရိုးတစ်ခုရှိ၍ ယင်းကိုဖြတ်ကျော်သော တံတားကို **"အင်းငယ်တံတား"** ဟူ၍ ခေါ်ကြ၏။

အင်းငယ်မှ အရှေ့တစ်မိုင်နီးပါးတွင် ဒုတိယအင်းကြီးတစ်ခု ခြားနေပြန် သည်။

ထိုအင်းကြီးသည် အင်းငယ်ထက် သုံးဆပို၍ ကျယ်ဝန်းသောကြောင့် တံတားဆောက်ရာ၌လွယ်ကူသကဲ့သို့ စေရန် အရှေ့ဘက်ကမ်း (မူးကမ်း ကြီးရွာဘက်)မှ စတင်၍ မြေပေါင် (တာရိုး)ကြီးတစ်ခု ဆည်ဖို့လာခဲ့ပြီး အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ပေနစ်ဆယ် ခန့်အကွာ ရေထွက်ပေါက်တစ်ခု ချန်လှပ်ကာ တံတားငယ်တစ်ခုဖြင့် ဖြတ်ကျော်ထားလေသည်။

အဆိုပါတံတားသည် အုတ်တံတား ဖြစ်ပြီး ပျံတော်မူပြီးသော ဆရာတော် ဦးဝိလာသအား ရည်စူးဆောက်လုပ် သည်ဟူ၍ ကမ္ဘာ့မုတ်တမ်းထိုးထား ရာ ထိုအခါကာလ ကျွန်ုပ်တို့ ကျောင်းသားငယ်များက **"ဦးဝိလာသ တံတား"** ဟူ၍ ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

၂၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထို့အပြင် အင်းကြီး၏ အရှေ့ဘက် ကမ်းလမ်းမကြီး၏ ဘယ်ဘက် မြောက် ဘက်ကပ်လျက်တွင် **ဦးချမ်းရင်** ဟူသော စေတနာရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ကောင်းမှု ဇရပ်တစ်ဆောင်ရှိသည်ကို အစွဲပြုကာ **"ဦးချမ်းရင်ဇရပ်တံတား"** ဟူ၍လည်း လူကြီးသူမတို့ ခေါ်ခဲ့ကြလေသည်။

ဦးဝိလာသတံတားခေါ် ဦးချမ်းရင် ဇရပ်တံတား၏ အနောက်ဘက်ထိပ် ကပ်လျက် လမ်းမ၏ တောင်ဘက်မှ သစ်ပင်အုပ်စုများမြေရင်းတွင် ထမင်း ဆုပ်၊ ဆတ်သားခြောက်အစိမ်းများဖြင့် သရဲကျွေးထားသည်ကို ထိုစဉ်အခါက မူးကမ်းကြီး(တွဲဖက်အထက)ကျောင်းသို့ ကျောင်းတက်သွားကြရသော ကျွန်ုပ်တို့ ကျောင်းသားများအားလုံး တွေ့မြင်ခဲ့ဖူး သည်။

ထိုဝိလာသတံတားမှ အနောက် ဘက်သို့ပေတစ်ရာခန့်ဆင်းလျှင်လမ်းမ ၏ဘယ်ဘက်(တောင်ဘက်)ကပ်လျက် ၌ ညောင်ပင်ငုတ်တို့တစ်ခုရှိ၏။ ထို ညောင်ပင်ငုတ်တို့သည် အခြောက် အလှန့် နာမည်ကြီး၍ **"ညောင်ပင် ငုတ်တို့တစ္ဆေ"** ဟူ၍ပင် ထင်ရှားခဲ့ဖူး လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ငယ်စဉ်ကာလ ညောင်ပင် ငုတ်တို့တစ္ဆေ ခြောက်လှန့်ခဲ့သော ဇာတ်လမ်းများမှ ဘုတ်ထန်းတောရွာ သား ဦးချစ်ကြွယ်၏ ကြုံတွေ့ခဲ့သမျှ ကို တင်ပြရပါလျှင်...

မိုးတွင်းကာလဖြစ်၍ အင်းများ ချောင်းများအတွင်း ရေစီးရေလာ ကောင်းသလို ငါးများလည်း ပေါများ လှပေသည်။

နှစ်စဉ်လိုလိုပင် ရွှေဂူကြီးဘုရားကြီး အနီးမှ အင်းငယ်တံတားကို အမှီပြု စခန်းချကာ ညအိပ်ညနေ ပိုက်ကွန်

ပစ်ခြင်း၊ မြှန်းထောင်ခြင်း၊ ငါးမျှားကြီး တန်းခြင်းစသည့် ငါးဖမ်းလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ကြသောဘုရားတော်ရွာသား အချို့ ရှိနေကြသည်။

ဦးချစ်ကြွယ်သည် အလုပ်ကိစ္စတစ်ခု ရှိ၍ မူးကမ်းကြီးသို့ လှည်းဖြင့် လာခဲ့ သည်။

မူးကမ်းနှင့် ဘုတ်ထန်းတောသည် (တောင်သူတောင်သားတို့အသုံးအနှုန်း) ရေအိုးနှင့် ရေမှတ်ဆိုသလို ဖြစ်နေ၍ လူသွားလူလာ လှည်းသွားလှည်းလာ မပြတ်လှပေ။

မိမိထင်သလို အလုပ်ကိစ္စမပြီးပြတ် ၍ ရွာသို့ပြန်ချိန်တွင် မှောင်ရီပျိုးလေ ပြီ။

မူးကမ်းကြီးရွာ၏ အနောက်ဘက် ထိပ် အစွန်ဆုံးလမ်းမကြီး၏ ဝဲယာနှစ် ဖက်တို့၌ ဆန်စက်ကြီးနှစ်လုံးရှိ၏။ ယင်းဆန်စက်နှစ်လုံးကိုနယ်သူနယ်သား များက **"စက်တဲ"** ဟူ၍ အလွယ်တကူ ခေါ်ကြသည်။

နေ့အခါဆိုလျှင် စက်တဲကိုလွန် သည်နှင့် ဖြောင်းဖြူးသာယာသော လှည်းလမ်းမကြီး၏ မျက်စိတစ်ဆုံးတွင် ဦးချမ်းရင်ဇရပ်နှင့် ဦးဝိလာသတံတား တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုမှကျော်လွန် လျက် ရွှေဂူကြီးစေတီတော်မြတ်ကြီး ကို လည်းကောင်း အထင်အရှားပင် ဖူးမြင်နိုင်ကြပေသည်။

တောသူတောင်သားတို့ သဘာဝ ဦးချစ်ကြွယ်သည် ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်ကို မီးညှိကာ ခဲလိုက်ရင်း နွားများကို တံပြာ(ကြိမ်တံ)ဖြင့်တို့ကာ ခပ်သုတ်သုတ် မောင်းလာခဲ့သည်။

စက်တဲကိုလွန်သည်နှင့် ဆင်းစ လရောင်ကို ကောင်းစွာ မြင်ရပေတော့ ၏။ စက်တဲနှင့် ဦးချမ်းရင်ဇရပ် အကြားတွင် လှည်းနှစ်စီးနှင့် လူအချို့

ကို ရှောင်တိမ်းလိုက်ရသေးသည်။
ထိုမှ ဦးဝိလာသတ်တားကိုပင် ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ပြီ။ ဤတွင် ညောင်ပင် ငုတ်တိုအလွန်မှ လှည်းလမ်းမကြီး၏ အလယ်၌ရပ်နေသော လူတစ်ယောက် ကို မှုန်ပြုပြ လရောင်အောက်တွင် လှမ်း၍ မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုသူသည် အကယ်၍ မူးကမ်း ဘက်သို့လာသောခရီးသွားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့လျှင် ယခုကဲ့သို့ လှည်းလမ်းမ၏ အလယ်တွင် ရပ်နေရန်အကြောင်းမရှိ။ လူမကောင်း သူမကောင်း (လူဆိုး သူဆိုး)သာ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု အတွေး ဝင်ကာ သတိနှင့် ဆက်မောင်းလာခဲ့ သည်။

အရေးကြုံက အလွယ်တကူ အသုံး ပြုနိုင်ရန်လည်း ဦးတွင်ထိုးလာခဲ့သော ဓားကို ဖြုတ်ယူကာ ပေါင်အောက်တွင် ခုထားလိုက်သည်။

အနီးသို့ရောက်သည်တိုင် ထိုသူ သည် ဘေးသို့ ဖယ်မပေးဘဲ လှည်း လမ်းကိုပိတ်၍ ရပ်ထားမြဲဖြစ်ရာ ဦးချစ်ကြွယ်က မိမိနှင့်ရင်းနှီးသော ရွာသားတစ်ယောက် နောက်ပြောင် နေသည်အထင်ရှိ၍ သေချာစွာ ကြည့် ရှုသော်လည်း မျက်နှာစိမ်းတစ်ယောက် သာ ဖြစ်နေပေ၏။

ထိုသူသည် ဦးချစ်ကြွယ်ကဲ့သို့ပင် ဆေးလိပ်ကို ခဲထားပြီး ပြုံးဖြဲဖြဲ မျက် နှာထားနှင့် ဦးချစ်ကြွယ်ကို ကြည့်နေ သည်။

ဦးခါင်းတွင် ပုဆိုးတစ်ထည်ကို ပေါင်းထား၏။ သူတို့နယ်သားတွေ ဝေလေ့ထုံးစံမှာ နေ့ညမဆို ခရီးသွားလာ လျှင် ဓားမ သို့မဟုတ် ဓားရှည်တစ်ခုခု ကို ကိုင်၍ သွားလာတတ်သော်လည်း ထိုသူလက်ထဲ၌ မည်သည့်လက်နက် မျှ ကိုင်ဆောင်မထား၍ အနည်းငယ်

စိတ်သက်သာရာတော့ ရမိသည်။ မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်ရယ် တော့ မသိရပါ။ နွားများက ထိုသူရှေ့ ရောက်သည်နှင့် တရှူးရှူး နှာမှုတ်ပြီး အလိုလိုသာ ရပ်သွားကြလေတော့ သည်။

‘ဟေ့လူ ဘာဖြစ်လို့ လမ်းကိုပိတ်ပြီး ရပ် နေတာတုန်း ဘေးကို ဖယ်ထု’ ဦးချစ်ကြွယ်က ထိုသို့လှမ်း၍ပြော သော်လည်း ထိုသူက ဘာမျှ ပြန်မပြော သည့်အပြင် ဦးချစ်ကြွယ်၏စကားကို အရေးမစိုက်ဘဲ လက်တစ်ဖက်က နွားလှည်းထမ်းပိုးကိုပင် ကိုင်လိုက် ချေသေးသည်။

‘ဟေ့လူ... လမ်းဖယ်ဆိုတာ မကြား ဘူးလား’ ထိုသူသည် စကားပြန်မပြော၊ ပြုံးဖြဲဖြဲမျက်နှာနှင့် နွားလှည်းထမ်းပိုးကို ကိုင်မြဲကိုင်ထား၏။

ဦးချစ်ကြွယ် စိတ်တိုလာသည်။ နွားများကို တံပြာ(ကြိမ်တံ)ဖြင့် ရိုက်ကာ လှည်းကိုမောင်းသည်။

‘ထောက် ဟဲ့...နွား ဖြန်း...ဖြန်း’ နွားများက ရှေ့မတိုးဘဲ တရှူးရှူး နှင့် နှာမှုတ်ကာ ရုန်းကန်နေကြသည်။

‘ထောက် ငါ...မသား ပြောမရတဲ့ကောင် ကဲဟာ ရွှမ်...ဟင်’

ဦးချစ်ကြွယ် ဒေါသထွက်ကာ တောသူတောင်သားတို့ သဘာဝ အတိုင်း တောက်ခေါက်လျက် ဆဲဆို

သည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် ဖြစ်လိုရာ ဖြစ်တော့ဟု သဘောထားလျက် ပေါင်အောက်တွင် အသင့်ခုထားသော ဓားနှင့် ထိုသူအား တည့်တည့်ပစ်ပေါက် လိုက်တော့သည်။

ထိုသူသည် ဦးချစ်ကြွယ်၏မျက်စိ ရှေ့မှောက်မှ ရုတ်တရက်ပျောက်ကွယ် သွားပြီး ပစ်လိုက်သောဓားသည် အရှိန် ပြင်းစွာပင် လမ်းဘေးတစ်နေရာမှ ကျောက်ခဲကဲ့သို့ မာကျောသော အရာ ဝတ္ထုတစ်ခုကို ထိခိုက်မိသံပေါ်လာ၏။ ဦးချစ်ကြွယ် အံ့အားသင့်လျက်က မိမိအား တစ္ဆေခြောက်ခံရပြီဟူသော အသိနှင့်အတူ ကြောက်စိတ်လည်း ဝင်လာခဲ့တော့သည်။

သို့သော် ပစ်လိုက်သောဓားကို ပြန်ရှာရဦးမည်မို့ စိတ်ကိုတင်းလျက် အရဲစွန့်ကာ အောက်သို့ဆင်း၏။

ဓားက ချက်ချင်းပြန်မတွေ့ မှုန်ပြုပြ လရောင်အောက်တွင် စမ်းတဝါးငါးရှာ ရင်း မိမိလက်စွဲတော်ဓားကို ပြန်တွေ့မှ အားတက်လာကာ ကြောက်စိတ် လည်း အနည်းငယ်ပြေသွားသည်။

နွားများကတော့ ရပ်လျက်အနေ အထားပင်။ ဦးချစ်ကြွယ် လှည်းပေါ် တက်လျက် နွားများကို တောက်ခေါက် တံပြာတို့ကာ မောင်းထွက်လိုက်သည်။ သည်တစ်ခါတော့ နွားများက စော စောပိုင်းကလို ပေတေလျက် ရပ်မနေ

www.burmeseclassic.com

ကြဘဲ အလွယ်တကူပင် မောင်း၍ရသည်။

သို့သော် လှည်းစတင်ထွက်ခဲ့ပြီး၍ မကြာခင်ပင် လှည်းနောက်မြီးပိုင်းမှ တစ်စုံတစ်ယောက်တက်၍ ထိုင်လိုက်သလို နင့်ကနဲ ဖြစ်သွားပြီးလှည်းဦးသည် အနည်းငယ် မြောက်တတ်သွားသည်သို့ ခံစားလိုက်ရ၏။

ဦးချစ်ကြွယ် မသကာ၍ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်ရာ စောစောက လှည်းရှေ့တွင် ပိတ်ရက်၍ရပ်ခဲ့သော ကိုရွှေတစ္ဆေသည် ပြုံးဖြဲဖြဲမျက်နှာထားနှင့် ဆေးလိပ်ကို ခဲလျက်ကပင် လှည်းနောက်မြီး၌ အခန့်သား တက်၍ထိုင်လိုက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

‘ဟာ အမလေးဗျာ ကယ်ကြပါဦးဗျို့ ဟဲ့ နွား... ဖြန့်ဖြန့်နဲ့ ကယ်ကြပါဗျို့’

သည်တစ်ခါတော့ တစ္ဆေဟူသော အသိနှင့်အတူ ဦးချစ်ကြွယ်တစ်ယောက် ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် နွားများကို ရိုက်နှက်ကာ အတင်းဒုန်းစိုင်း၍ မောင်းပြေးလာတော့သည်။

ပါးစပ်မှလည်း အသံကုန် အော်ဟစ် အကူအညီ တောင်းလာခဲ့သည်။

အင်းငယ်တွင် ငါးဖမ်းနေကြသော ရွာသားများသည် အဝေးမှ လူတစ်ယောက် ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် အသံကုန် အော်ဟစ် အကူအညီ တောင်းသံကို လည်းကောင်း၊ နွားလှည်းကို အတင်း ဒုန်းစိုင်းလျက် မောင်းပြေးလာသံကို လည်းကောင်း အားလုံးကြားရသည် ဖြစ်ရာ မိမိတို့၏ ဘေးလုံလက်နှက်များကို အသင့်ပြင်ပြီး အခြေအနေကို အကဲခပ် စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။

မကြာမီ နွားလှည်းတစ်စီး မိမိတို့ ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး လှည်းမောင်းသူမှာ မိမိတို့ရွာသား ဦးချစ်ကြွယ် ဖြစ်နေပေ၏။

‘ဟာ... ဦးချစ်ကြွယ်ကြီး ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ’

‘နောက်မှာလဲ ဘယ်သူမှ ပါမလာဘူး’

ရွာသားများ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းဝန်း မေးမြန်းကြသော်လည်း ဦးချစ်ကြွယ်မှာ အကြောက်လွန်နေ၍ ချက်ချင်းမဖြေနိုင်။

သတိဝင်လာပြီး နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သော် ဘယ်သူမျှ ပါမလာတော့။

လှည်းပေါ်တွင် အသေအချာတက်၍ ထိုင်လိုက်ခဲ့သော ကိုရွှေတစ္ဆေမှာ ဘယ်အချိန်ကပင် ဆင်း၍ နေခဲ့မှန်း မသိလိုက်ပါ။

ထိုအခါ အကြောက်ပြေပြီး သူ၏ အဖြစ်ကို ရွာသားများအား ပြန်ပြောနိုင်တော့သည်။

ထိုညောင်ပင်ငုတ်တို့ တစ္ဆေမှာ ယခင်ကလဲ ခြောက်လှန့်ဖူးကြောင်း ကြားသိထားကြ၍ ဦးချစ်ကြွယ်စကားကို ရွာသားများ ယုံကြည်ကြလေသည်။ ဤသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ကျောင်းသားအရွယ် ငယ်စဉ်ကာလက ရွာသူရွာသားများ (ကလေးလူကြီးတို့) သိရှိပြောပြကြသော ဦးချစ်ကြွယ်အား ညောင်ပင်ငုတ်တို့တစ္ဆေ ခြောက်လှန့်သည့် ဇာတ်လမ်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ယခုသော် ဦးချစ်ကြွယ် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာခဲ့ပေပြီ။

[အမည်နေရပ်များကို မပြောင်းလဲဘဲ ရေးသားဖော်ပြသည့်အတွက် သက်ဆိုင်သူများမှ နားလည်ခွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။]

ပညာစက္က မင်းလက်ယာအောင်

စာမျက်နှာ (၂၅၄)မှ အဆက်

မောင်ဦးက...

‘အဖြစ်ကတော့ကွာ...ကလေးမလေးထမင်းအိုးတည်ရင်း မီးဖိုကို ယပ်ခတ်ဖို့အတွက် ယပ်တောင် ရှာရာမှာ သူတို့အိမ်က စွန့်ပစ်ထားတဲ့ ဆွဲအုန်းကယပ်ကို တွေ့ပြီး ယပ်ခတ်တာပဲ ဆိုပါတော့။

ကလေးမလေးက သတိရလာတော့ ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေလို့ နတ်ကတော်နဲ့ ပွဲတင်ပြီး စတောင်းပန်မှ တဖြည်းဖြည်း ပြန်ကောင်းလာတယ်ပေါ့ကွာ။ ငါသိခဲ့တဲ့ အကြောင်းလေးပေါ့။

ကဲကွာ... လက်ဖက်ရည်ဖိုးရှင်းပြီး ဝင်းနိုင်ရဲ့ မီးဖိုကို သွားကြည့်ကြရအောင် ခိုင်ဦးရ... မင်းအိမ်ဟောင်းက ဥဥတိုင်ကိုတော့ မှတ်မိတယ် မဟုတ်လားကွ’

‘မှတ်မိပါတယ်ကွာ၊ ကဲ... ဝင်းနိုင်လက်ဖက်ရည်ဖိုးရှင်းလိုက်၊ ပြီးတော့ မင်းတို့အိမ်ကို သွားကြရအောင်’

ဟု ဆိုကာ ဝင်းနိုင်ကို လက်ဖက်ရည်ဖိုးရှင်းခိုင်းပြီး (၃)ယောက်သား ရွှေဘုံသာရပ်ကွက်တွင်ရှိဝင်းနိုင်၏အိမ်သို့ ဆိုင်ကယ်များဖြင့် သွားခဲ့ကြ၏။

ဝင်းနိုင်၏ အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ခိုင်ဦးမှ မီးဖိုဆောင်ရှိ တိုင်များကို လိုက်သည့်ကြည့်ရှု၏။

‘ကိုဦးနဲ့ ဝင်းနိုင်ရေ... ဒီတိုင်ဟာ အုန်းချိုတဲ့ ဥဥတိုင်ပဲကွာ ငါမှတ်မိတယ်ဟု ပြော၏။ ထိုနောက် ခိုင်ဦးက သူ့အိမ်မှ တိုင်တစ်လုံး ထပ်မံ ယူဆောင် မီးဖိုဆောင်မှ ဥဥတိုင်ကိုလဲလှယ်ဆောင်လာ၏။

ထို၏နောက်တွင် ဝင်းနိုင်မှာ ဆောင်မှ ပြန်ဖြုတ်လိုက်သော ထိုင်ဘာမှ မလုပ်ရသောကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံ ယင်းတိုင်ကို ရောဝတ်မြစ်ထဲသို့ မျှောပစ်လေ့ရှိတော့၏။

အိမ်တွင်းနတ်မောင်နမသည် မီးရောင်ကိုကြောက်၏။ အိမ်ထဲသို့ ပူဇော်ပသလျှင် စောင့်ရှောက်မှုများကို အတိအကျ မတွေ့မြင်ရသည့်လည်း သူတို့ မကြိုက်သည့် ပြုလုပ်မိလျှင်တော့ တစ်ခါတစ်ရံ ဒုက္ခပေးတတ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပေသတည်း။

ဦးစိုး(မတ္တရာ)

ကျွန်ုပ်မှာ ဖြစ်ရပ်မှန်များပင်ဆိုသော်လည်း တစ်ဆင့်စကားဖြင့် ရေးသားရခြင်းကို မနှစ်သက်မိပါ။ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်များဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ လိမ်ညာသူများကြောင့် တစ်ကြောင်းရေးသားရမည်ကို သတိထားပါသည်။

သက်ရှိထင်ရှား ပြောကြားသူများ၏ စေတနာကို အလေးထားပြီး စာအုပ်အကိုးအကားများ စုဆောင်း၍ရေးသားပုံခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သိမိကြုံတွေ့သူများ၏ ကမ္ဘာတည်သရွေ့ မေ့နိုင်စရာမရှိသည့် အဖြစ်အပျက်များကို ရေးသားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်၏ တပည့်သားသမီးများသည် တန်ဖိုးသိမှ တန်ဖိုးရှိသည်ဆိုသောစကားနှင့်အညီ တန်ဖိုးရှိမှန်း သိလာခဲ့သောအခါတွင် နှမြောတသမှုများကိုသာ ရရှိခဲ့ကြပါသည်။

'လူလေးတို့ လုံမလေးတို့ ဒီပုတီးစိပ်နည်း စိပ်ကြကွယ့်'

ဟု ပြောစဉ်က သူ့ကိုယ်တိုင် ပေါက်ရောက်အောင်မြင်ခဲ့သောနည်းဟု နားမလည်ခဲ့ကြပါ။

ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွား သာသနာခိုင်ရန် လိုက်ရမည့်အတွင်း တွေ့မြင်ခဲ့သမျှကို ပြောကြားစဉ်အခါကလည်း ဆရာတော်ကြီး၏ကျေးဇူးကို နားမလည်ခဲ့ကြပါ။

၁၉၉၉ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားထားသော ဆရာအောင်ဇေ (LL.B)၏ အလောင်းတော်ကဿပသို့ အဓိဋ္ဌာန်ခရီးဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရမှ ဆရာတော်၏တန်ဖိုးကိုသိရှိခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

စာရေးသူ ဆရာအောင်ဇေက ၁၃၂၅ ခုနှစ်မှာ ခမုံဆရာတော် ဦးကုသလနဲ့ သံဃာတော်ခြောက်ပါး အစရှိသဖြင့် ရောက်ဖူးကြသူအချို့ရဲ့မှတ်

ခမုံဆရာတော်ကြီး၏

အလောင်းတော်ကဿပ လိုက်ဂူတော်တွင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းနှင့်

ပုတီးစိပ်နည်း

စေတနာအတိုင်း

ထိကိုင်ကြည့်သည်အခါ ဝါဂွမ်းဆိုင်များကဲ့သို့ အိစက်သွားပြီး လေပူစောင်းများလို မူလအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားကြောင်း ကြားသိရပါသည်။

ဘေးအနီးအနားတွင် ဝိဇ္ဇာ၊ ဇော်ဂီစတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနေထိုင်ကြသည်။ ရတနာပစ္စည်းတွေ အများအပြားရှိသည်။ ကျောက်ဖယောင်းတိုင်မီးတွေ ထွန်းညှိထားတယ်လို့ ဆိုပါသည်။

ခမုံဆရာတော်က... 'ဗိုကိုယ်ဝါ အတော် အထင်ကြီးခဲ့တာ ပါရေအောင် သီလရှင်နစ်ပါးရောက်ဖူးတဲ့ မှတ်တမ်း တွေ့ရတယ်'

လို့ ပြောပါသည်။ ခမုံဆရာတော်နှင့် သိမိကြုံတွေ့ခဲ့သော တပည့်တစ်ဦးချင်းစီ၏ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

တမ်းရှိသည်။ ဆရာတော်ဟာ လိုက်ဂူထဲမှာ (၃)ရက်သီတင်းသုံးခဲ့ကြောင်း သိရသည်... စသည်ဖြင့် ရေးခဲ့သည်ကို မှတ်သားရပါသည်။

ခမုံဆရာတော်ကြီးနှင့် သိမိကြုံတွေ့သူများ၏ ပြောပြချက်အရမှာလည်း လိုက်ဂူအတွင်းရှိ ရဟန္တာမြတ်၏ ရုပ်သဏ္ဍာန်မှာ နှာတံပေါ်၍ အိန္ဒိယ နွယ်ပွားများ၏ ပုံစံရှိပြီး အရပ်တော်အမြင့်မှာ ခြောက်ပေကျော် ရှိနိုင်ကြောင်းနှင့် လက်မောင်းတော်ကို

အရဟံဂုဏ်ဖော်ကြောင့်

ရောဂါဆိုး ပျောက်ကင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ခဏ်တော် သူတော်
(ရွှေကူးမြို့နယ်)

မောင်သူတော်မှာ လူချစ်လူခင် အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းများ မရှိ တဲ့အပြင် သေမယ့်ရက်ကို စောင့်ပြီး ခံစားနေရတဲ့ သွေးကင်ဆာလို့ အမည် ရတဲ့ရောဂါ ရှိပါတယ်။

မောင်သူတော် အသက်(၁၄)နှစ် လောက်က ခံစားခဲ့ရတာပါ။ အဲဒီအချိန် မှာ ကျွန်တော့်နားကပ်တဲ့သူတွေ ကတော့ သနားကြင်နာတတ်ကြတဲ့ အဘိုးနဲ့အဘွားတွေပါပဲ။

ကျွန်တော့်ကို ကြည့်တဲ့အကြည့် တွေတိုင်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ လူ့ဘဝ ကနေ အစောကြီး ထွက်ခွာသွားရှာ တော့မှာဆိုတဲ့ အကြည့်တွေနဲ့ပါ။

တစ်နေ့တော့ မေကြီးတင်မေက...
'ဝါပြေး နာခေါင်းသွေးယိုပျောက်တဲ့ ဂါထာ ရှိတယ် ရွတ်ပါလား'
လို့ ပြောလာတော့...

'ရွတ်မှာပေါ့ မေကြီးရယ်၊ ခုပဲ ကျွန်တော့်ကို သင်ပေးတော့'

လို့ပြောလိုက်တော့ "အရဟံသိဒ္ဓိ"
လို့ အမြဲမပြတ် သတိရတိုင်း ရွတ်နေ မြေးလေးလို့ ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော် ဒီနေ့ကစပြီး ရွတ်တော့ မယ်လို့ မေကြီးတင်မေကို ကတိပေး လိုက်တယ်။ မေကြီးကလဲ သာဓု သုံးကြိမ်ခေါ်ပြီး မျက်ဝန်းမှ မျက်ရည် လေးတွေ ဝဲလာပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ထိုနေ့မှစပြီး အရဟံ သိဒ္ဓိကို နှုတ်မှမပြတ် တတွတ်တွတ်

ရွတ်နေသလို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ သက်စေ့ပုတီး စိပ်ပါတယ်။

နေ့တိုင်း နာခေါင်းသွေးယိုရာမှ ရက်ခြားပဲ သွေးယိုပါတော့တယ်။ သုံး၊ လေးရက်မှ တစ်ခါလောက်ပဲ နာခေါင်း သွေးယိုပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်လဲ အရဟံသိဒ္ဓိ ရွတ်လို့ပဲ လို့ သတိထားမိလာပြီး ပိုယုံကြည်လာ တော့ အာရုံစူးစိုက်ပြီး ထိထိမိမိ ရွတ်ပါ တော့တယ်။ နာခေါင်းသွေးယိုခြင်းက ဆယ်ရက်မှ တစ်ကြိမ်ပဲ ယိုပါတော့ တယ်။

အသားအရေတွေလဲ ဖြူဖပ်နေရာမှ ပန်းနုရောင်သန်းလာတော့ ဆရာနှင့် လူကြီးတွေက အသားအရေ ပြောင်း လာပြီး အခြေအနေက ကိုယ့်ဘက်ပါ လာတယ်လို့ ပြောစကား ကြားရတော့ ကျွန်တော်လဲ ပျော်တာပေါ့။

မောင်သူတော် အသက်(၁၄)နှစ်မှ (၁၆)နှစ်ထိ ရောဂါဖောက်လိုက်၊ ပျောက်လိုက်နဲ့ပဲပေါ့။ (၁၇)၊ (၁၈)နှစ် မှာတော့ တစ်လ၊ နှစ်လခြားမှ တစ်ကြိမ် ပဲ သွေးယိုပြီး (၁၉)နှစ်ရောက်တော့ တစ်နှစ်လုံး ရောဂါ မဖောက်တော့ဘူး။

အရဟံသိဒ္ဓိဂုဏ်တော်ရဲ့ အစွမ်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်တဲ့ အကျိုးတွေလို့ မောင်သူတော် ယုံကြည်ချက်တွေပိုပြီး အသက်(၂၀)ရောက်တော့ ရဟန်း ဘောင် တက်ချင်လာတယ်။

အဖေ၊ အမေကို ရဟန်းဝတ်ချင် ကြောင်း ပြောတော့ အဖေနဲ့ အမေ က...

'ကျောက်ကြီးတက်ရင် ပိုက်ဆံရှိလာတော့ ဝတ်ပေးမှာပေါ့ သားရယ်'

လို့ ပြောတယ်။ မောင်သူတော်လဲ အမေ့လက်ထဲ ငွေအဆင်မပြေမှန်းသိ တော့ ဆက်မပြောတော့ပါဘူး။ ကိုယ့်

ကံပါရင် ဝတ်ရလိမ့်မယ်လို့ ကံကို ပုံချပြီး “အရဟံသိဒ္ဓိ” ပုတီးစိပ်ကို အပတ်ရေ မမှတ်တော့ဘဲ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားပြီး အချိန် အကြာကြီး ကြိုးစားပြီး ပိုစိပ်လာတယ်။

တစ်ညမှာ ပုတီးစိပ်ရင်း အိပ်ပျော် သွားတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ဝတ်ဖြူ စင်ကြယ်ဝတ်ပြီး အင်္ကျီကြယ်သီး တပ် မထားဘဲ ဝတ်ယောင်းလောင်းနဲ့ ပုတီး ဖြူကြီး လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်ရယ်။ အသားဖြူဖြူ သွယ် သွယ်ဖြောင့်ဖြောင့် ရဟန်းတော်တစ်ပါး က ကျွန်တော့်ကို ကောင်းကင်ပေါ် ခေါ်သွားတယ်။

ကြယ်တွေ လတွေကြားထဲကနေ ဖောက်ထွက်ပြီး ဟင်းလင်းပြင်ကြီးထဲ ရောက်သွားတယ်။ ကျွန်တော့်ကို မြေ ပြင်ပေါ် ပြန်ပို့ပြီး ညာလက်ဖဝါးပြင်ပေါ် ကို ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က တံတွေးဆွတ်ပြီး...

“ဒီကနေ့ကစပြီး ကံကောင်းပြီ” ဆိုပြီး စာရေးပေးခဲ့တယ်။ စာလုံး လေးတွေက ရွှေဝါရောင်လို ဝင်း တောက်နေတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အိပ်ရာက နိုးလာ တော့ အဟုတ်ထင်မှတ်ပြီး လက်ဖဝါး ကို ဓာတ်မီးနဲ့ ထိုးကြည့်မိတယ်။

စိတ်ထဲမှာ (၄၆၂)လို့ မြင်နေတယ်။ ကျွန်တော်လဲ (၄၆၂)လို့ ချဲထိုးလိုက် တော့ ပေါက်လို့ ရဟန်းဝတ် ဖြစ်သွား တယ်။ ရဟန်းခံ ပဉ္စင်းဘောင်ကို တစ်ခါတည်း တက်ဖြစ်သွားတယ်။

အသက်(၂၂)နှစ်ပြည့်တော့ လူဝတ် လဲပြီး ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်ပြီး “အရဟံ” ဂုဏ်တော်ကို တစိုက်မတ် မတ် စွဲစွဲမြဲမြဲ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကျင့်စိပ် ပုတီးစိပ်ခဲ့ပါတယ်။

ယခု (၃၅)နှစ်ထိတိုင် နှာခေါင်း သွေးမယိုတော့ပါဘူး။ မောင်သူတော် လဲ ကျန်းမာဖြိုးနေပါတော့တယ်။

ယနေ့ထိတိုင်လဲ လူဝတ်ကြောင်နဲ့ ဘုရားဂုဏ်ကိုးပါး၊ ပဌာန်းတော်တွေကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ကျင့်ကြံပွားများ အား ထုတ်လျက်ပါ။

ငယ်စဉ်က ရောဂါကြောင့် လူမုန်း များသလောက် ယခုချိန်မှာတော့ အရဟံဂုဏ်တော် ကျင့်စဉ်တော်တွေ ကြောင့် ဝေဒနာဆိုးလဲ ပျောက်၊ လူမုန်း တွေလဲ ဘယ်ရောက်ကုန်မှန်း မသိ တော့ဘဲ ပရိသတ်များ ဝိုင်းဝိုင်းလည်ပြီး ချစ်ခင်သူတွေ ပေါများနေပါတယ်။

ဒါကြောင့် စာဖတ်သူပရိသတ်များ လဲ လူချစ်၊ နတ်ချစ်၊ အများပြည်သူ ချစ်သူခင်သူ ပေါများအောင် ပွားများ အားထုတ်နိုင်ကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြု လျက်...

စကြိုတောင် သူတော်
(စဉ့်ကူးမြို့နယ်)

စာမျက်နှာ (၂၈၉)မှ ဒာဆက်

များကို ရေးသားမည်ဆိုလျှင် ကုန်နိုင်မည်မထင်ပါ။ မရေးသားနိုင်ခဲ့သည်ကို တောင်းပန်ပါသည်။

ခမံဆရာတော်ကြီးပေးသော ပုတီး စိပ်နည်းမှာ ဗျည်း(၃၃)လုံးကို တစ်လုံးရွတ် ပုတီးတစ်လုံးချ စိပ်ရပါသည်။ ဤနည်းကို ခမံဆရာတော်၏ တပည့်ဖြစ်သူ အသက်(၅၀)ကျော် (၆၀)တမ်း ရှိသူတိုင်း သိကြပါသည်။

- “က” နှင့်စပါ ပထမပုတီးပတ် (၁၀၈)လုံး ဆုံးလျှင် “စ” နှင့်ပိတ်သည်။
- “ည” နှင့်စပါ ဒုတိယပုတီးပတ် (၁၀၈)လုံး ဆုံးလျှင် “ဒ” နှင့်ပိတ်သည်။
- “ဝ” နှင့်စပါ တတိယပုတီးပတ် (၁၀၈)လုံး ဆုံးလျှင် “ရ” နှင့်ပိတ်သည်။
- “လ” နှင့်စပါ စတုတ္ထပုတီးပတ် (၁၀၈)လုံး ဆုံးလျှင် “ဂ” နှင့်ပိတ်သည်။
- “ဆ” နှင့်စပါ ပဉ္စမပုတီးပတ် (၁၀၈)လုံး ဆုံးလျှင် “ဌ” နှင့်ပိတ်သည်။
- “ဥ” နှင့်စပါ ဆဋ္ဌမပုတီးပတ် (၁၀၈)လုံး ဆုံးလျှင် “ပ” နှင့်ပိတ်သည်။
- “ဗ” နှင့်စပါ သတ္တမပုတီးပတ် (၁၀၈)လုံး ဆုံးလျှင် “သ” နှင့်ပိတ်သည်။
- “ဟ” နှင့်စပါ အဋ္ဌမပုတီးပတ် (၁၀၈)လုံး ဆုံးလျှင် “စ” နှင့်ပိတ်သည်။
- “ဆ” နှင့်စပါ နဝမပုတီးပတ် (၁၀၈)လုံး ဆုံးလျှင် “ဏ” နှင့်ပိတ်သည်။
- “တ” နှင့်စပါ ဒသမပုတီးပတ် (၁၀၈)လုံး ဆုံးလျှင် “ဘ” နှင့်ပိတ်သည်။
- “ပ” နှင့်စပါ ဧကသမပုတီးပတ် (၁၀၈)လုံး ဆုံးလျှင် “အ” နှင့်ပိတ်သည်။

(၁၁)မိဉ်း ဗျည်းကျင့်စဉ်စိပ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။ (၇)ရက်သာသင်များ ကုသိုလ်ပွားအင်္ကျီများစေရန် ဝေမျှလိုက်ပါသည်။

ဇော်မင်းအောင်

သာမညတောင်ဆရာတော်

ပူးမြော်ရန်

သွားရောက်စဉ်က ထူးခြားဖြစ်ရပ်များ

သွားရန်

လွန်ခဲ့သည့်နှစ်(၂၀) (၁၉၉၅ ခုနှစ်) ခန့်၊ သာမညတောင် ဆရာတော်ကြီး အဘိဓဇ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိက တက္ခန္ဓဝိနယ သက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ် က ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ထိုစဉ်က မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့တွင် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်း

ဘဝဖြင့် တာဝန်ကျနေချိန်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ရာသီဥတုသာယာသော ပွင့်လင်း ရာသီကာလတွင် ဖြတ်ဖြို၍ နေထိုင်သော ကျွန်ုပ်၏မိဘနှစ်ပါးနှင့် မောင်ငယ်(၂)ဦးတို့ ပိမိထံ အလည်

အပတ်ရောက်ရှိလာခဲ့သဖြင့် ရုံးပိတ်ရက်များတွင် မွန်ပြည်နယ်ရှိ တန်ခိုးကြီး ဘုရားများကို ဘုရားဖူး လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးရင်း သတင်းမွှေးနေသော ဘားအံမြို့၊ သာမညဒေသရှိ သာမညတောင်ဆရာတော်ကြီး အား သွားရောက် ပူးမြော်ပူဇော်ကြရန် စီစဉ်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ မုဒုံမြို့၌ နေထိုင်လာခဲ့ရာ တွင် မိန်းမသားတစ်ဦးအနေဖြင့် အဖော်မဲ့နေ၍ အသက်(၁၃)နှစ်အရွယ် သီတာဟုခေါ်သော ကလေးမလေး တစ်ယောက်ကို ဒေသခံမိတ်ဆွေများက လာရောက် ပို့ပေးထားသဖြင့် ကလေးမလေးကို သမီးရင်း၊ တူမင်း သဖွယ် စောင့်ရှောက်ထားရာ သီတာလေးကလည်း သီတာတိလိမ္မာသူဖြစ် သဖြင့် ကျွန်ုပ်အတွက် အဆင်ပြေ လျက်ရှိပါသည်။

ထို့ပြင်ရွှေသွေးဟု အမည်ပေးခဲ့သည့် သမင်မွှေးရောင် အမွှေးဆီများဖြင့် အလွန်လှပပြီး လိမ္မာသော ကြောင်ထီးလေး ဝမ်းကောင်ကို

www.burmeseclassic.com

ချစ်ခင်ယုယစွာ မွေးမြူထားပါသည်။

သာမညတောင်ဆရာတော် ဖူးမြော်ရန် သွားရောက်ကြသူများအားလုံးသည် ခရီးစဉ် အစမှအဆုံးထိ သက်သတ်လွတ် အစားအသောက်များကို သာ စားသုံးရသည့် အစဉ်အလာရှိသည့်အတွက် ခရီးစတင် ထွက်ခွာမည့်နေ့ နံနက်စောစောစာအတွက် သက်သတ်လွတ်မှန်ဟင်းခါးချက်၍ စားခဲ့ကြသည်။

နံနက်(၈)နာရီခန့် မိမိရုံးမှ စီစဉ်ပေးသော ဟိုင်းလတ်မော်တော်ကားဖြင့် မထွက်ခွာကြမီ ကြောင်ချစ်တတ်သော ကျွန်ုပ်၏ မောင်အငယ်ဆုံးအောင်အောင်က ကြောင်လေးရွှေသွေးကို သူ့အတွက် သီးသန့်ကင်ထားသော ငါးကင်ဖြင့် ထမင်းကျွေးမွေးပါသည်။

ထို့နောက် အိမ်စောင့်အဖြစ် ကျန်ခဲ့သော သီတော့အတွက် ရုံးစောင့်ကြီး ဦးညို၏ သမီးလတ်နှင့် အဖော်လာနေပေးရန် စီစဉ်အပ်နှံပေးခဲ့လျက် ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုသည် သာမညတောင် ခရီးစဉ်ကို ပျော်ရွှင်စွာ စတင်ခဲ့ပါသည်။

မုဒုံမှ တောက်လျှောက် မောင်းနှင်လာခဲ့ရာ မိနစ်(၂၀)ခန့်အကြာတွင် မော်လမြိုင်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့လျှင် တစ်ဖက်ကမ်းဖြစ်သော မုတ္တမဆိပ်ကမ်းသို့ ပဲ့ချိတ်(စက်တပ်သမ္ဗန်) တစ်စီးဖြင့် ကူးခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ် အိမ်မက်တံတားခေါ် သံလွင်မြစ်ကူးတံတားကြီး မရှိသေးပါ။ ဆောင်းရာသီကာလဖြစ်၍ မြစ်ရေမှာ သင့်ဖြူးခင်းထားသလို ငြိမ်သက်နေပြီး လေပြည်ကလည်း တဖြူးဖြူး တိုက်ခတ်လျက်ရှိရာ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုမှာ သာယာလှပသော မြစ်တွင်းရှုခင်းများကို စိတ်ချမ်းမြေ့ကြည်နူးစွာ ကြည့်ရှုခံစားရင်း ပဲ့ချိတ်ကလေးမှာလည်း မြစ်

လယ်ကို တဖြည်းဖြည်း ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ် မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ကြုံတွေ့လိုက်ရပါသည်။ သမ္ဗန်တွင် တပ်ဆင်ထားသော ယားမားစက်မှ ပုံမှန်မဟုတ်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် စက် ရုတ်တရက်ရပ်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပဲ့ချိတ်မှာ ရေစီးအတိုင်း တဖြည်းဖြည်း မျောပါသွားရာမှ အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ ဝဲကတော့ငယ်များအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားတော့ရာ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်လည်း မည်သည့်ရေယာဉ်မှ မရှိသေးသဖြင့် ပဲ့ချိတ်မှာ မြစ်လယ်တွင် ကယ်သူမဲ့စွာဖြင့် တစ်လည်လည် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ပဲ့ချိတ်မောင်းသူနှင့် အကူပါလာသူတို့မှာ စက်ကို တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ နှိုးကြည့်လိုက်၊ တတ်သမျှ မှတ်သမျှ ပြင်ကြည့်လိုက်ဖြင့် ယောက်ယက်ခတ်လျက်ရှိပါသည်။ မောင်လေးနှစ်ယောက်ကလည်း အနားတွင် ကူညီပေးရန် အသင့်စောင့်ပေးနေသည်။

မိခင်ဖခင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးသားမှာ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ရင်တမမဖြင့် စောင့်ကြည့်ရင်း အန္တရာယ်ကင်း ဝါထာတော်များကို နှုတ်မှ မပြတ်ရွတ်ဖတ်လျက် နတ်မြတ်နတ်ကောင်းများကိုလည်း တိုင်တည် မေတ္တာပို့သနေပါသည်။

စက်ကတော့ ထူးခြားမလာသေးဘဲ ပဲ့ချိတ်ကလေးသာ ဝဲထဲမြုပ်တော့မလိုဖြစ်နေပါသည်။ ထိုအဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး မိခင်ကြီးက သာမညတောင် ဆရာတော်ကြီးရှိရာ ရည်မှန်း ကန်တော့ရင်း တိုင်တည် ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဤစာကို ရေးနေရင်း

ကြက်သီးမြဲမြဲထမိပါသည်။ ရတနာမြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကား အလွန်တရာ ကြီးမားထူးခြားလှပေစွာ။ ဝဲဂယက်ထဲ တလည်လည်ဖြစ်နေပြီး အန္တရာယ်နှင့် လက်တစ်ကမ်းတွင် ရှိသော ပဲ့ချိတ်ကလေးမှာ ရုတ်တရက်စက်ကို နှိုး၍ရသွားပါသည်။

ထိုအခါမှ ပဲ့ချိတ်ဆရာက သူ့လှေကလေးကို ဝဲကတော့ထဲက တဖြည်းဖြည်း ပြန်မောင်းထွက်လိုက်ပြီး လမ်းကြောင်းပေါ် ပြန်ရောက်ရှိတော့မှ ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ရာ အချိန်အနည်းငယ်အကြာတွင် မုတ္တမဆိပ်ကမ်းသို့ ဘေးကင်းစွာ ရောက်ရှိသွားတော့သည်။

ထိုအခါမှ ပဲ့ချိတ်ပေါ်ပါသူအားလုံးတို့မှာ သက်မကိုယ်စီ ချမ်းကြပါသည်။ ယင်းအဖြစ်အပျက်သည် သာမညတောင်ဆရာတော် ဖူးမြော်ခြင်း ခရီးစဉ်အတွက် ပထမဦးဆုံး ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် မုတ္တမကမ်းတွင် အသင့်စောင့်ကြိုနေသော အခြား ဟိုင်းလတ်ကားဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့ကြပါသည်။ ရှေ့ခန်းတွင် မိဘနှစ်ပါးက ထိုင်ပြီး ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ငယ်နှစ်ဦးက ကားနောက်ခန်းတွင် နေရာယူကြပါသည်။

ကားသည် မုတ္တမမှ ပေါင်မြို့ကိုဖြတ်ပြီး ဇင်းကျိုက်ရွာသို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ရာ ဇင်းကျိုက်ရွာ အဝင်လမ်းကွေ့တစ်နေရာသို့ ရောက်သော် မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုကို ထပ်မံ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြန်ပါသည်။

ယင်းမှာ ဘာသာခြားအသုဘတစ်ခု ချလာသည်နှင့် ပက်ပင်းတိုးမိခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် အထိတ်အလန့်ဖြင့် ကားကို လမ်းဘေးချပေးလိုက်ရင်း

ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု၏ စိတ်ထဲတွင်လည်း အမျိုးအမည်မသိသော ခံစားချက်များ ဖြင့် လေးလံသွားသလို ခံစားလိုက်ရပါ သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ကားသည် ရင်းငြိမ်ကျေးရွာကို ကျော် ပြီး သထုံမြို့ကို ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ မြို့လယ်ကောင် ကားဂိတ်အနီးရှိ ရွှေစာရံစေတီတော်ကြီးကို ဝင်ရောက် ဖူးမြော်ကန်တော့ကြပြီးနောက် မြိတ် ဇာတိ မိသားစုတို့ ဖွင့်လှစ်ရောင်း ချနေသော သက်သတ်လွတ် မြန်မာ ထမင်းဆိုင်တွင် နေ့လယ်စာ ထမင်း ဟင်းများ ဝင်ရောက် စားသောက်ခဲ့ကြ ပါသည်။

ပူနွေးမွှေးပျံ့သော ထမင်းဟင်းများ ကို ဆာဆာနှင့် အားပါးတရ စား သောက်နေကြချိန်တွင် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင် ဘယ်ဘက်၌ ချထားပေးသော သောက်ရေဖန်ခွက်မှာ မည်သူမျှ မတို့ ရသေးဘဲ သူ့အလိုလို ကြမ်းပြင်ပေါ် မှောက်ကျသွားပြီး ရေတွေ စိုကုန်ပါ သည်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဆိုင်ရှင်ကိုလည်း အားနာရ၊ ရေစိုအဝတ်ကြောင့် ဖခင် အတွက် စိတ်ကသိအောက် ဖြစ်ရနှင့် ထူးဆန်းသော ယင်းအဖြစ်အပျက်ကို နားမလည်နိုင်သလို ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့ပြန်ရာ လမ်းခရီးတောက်လျှောက် မည်သည့် အနှောင့်အယှက်မှ မတွေ့ရတော့ဘဲ ဘားအံမြို့နယ်၊ မြိုင်ကလေးကျေးရွာ ရှိ သာမညတောင်တော်ခြေရင်းသို့ ချောချောမောမော ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါ သည်။

သို့သော် မထင်မှတ်ထားသော ဖြစ် ရပ်တစ်ခုက ကျွန်ုပ်တို့ကို ထပ်မံ စောင့် ကြိုနေကြောင်းကိုတော့ မည်သူမျှ မသိ

လိုက်ကြပါ။

တောင်ခြေရင်းရောက်သော် ဆိုင် တစ်ဆိုင်၏ရှေ့တွင် ဆိုင်ကိုကျောပေး ၍ ကားကို စက်မသတ်ဘဲ ဘရိတ်သာ ညှစ်ပြီး ခေတ္တရပ်ထားလိုက်ကာ ယာဉ် မောင်းသူက အခြေအနေစုံစမ်းရန် အနီးနားတစ်ဝိုက်ကို သွားလိုက်ပါ သည်။

သထုံမှ ပြန်အထွက်တွင် ဖခင်နှင့် ကျွန်ုပ်မှာ နေရာချင်းလဲထိုင်လိုက်ကြ သောကြောင့် ကားရှေ့ခန်းရှိ မိခင်ကြီး နှင့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးမှာ ကားပေါ်မှ မဆင်းဘဲ ပွယောင်းနေသော ဆံပင် များကို ပြန်လည် ဖီးသင်ရင်း ကျန်နေခဲ့ ကာ နောက်ခန်းမှ လူများမှာတော့ ကားပေါ်ကဆင်းပြီး ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက် ကြည့်နေပါသည်။

ထိုစဉ် ကားမှာ အလိုလိုနေရင်း နောက်ဆုတ်သွားခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်တို့ သားအမိမှာ ထိတ်လန့်တကြား အော် ဟစ်ရင်း ကားပေါ်မှ အချိန်မီ ပြေးဆင်း သွားအပြီးတွင် ကားရပ်ထားရာ ဆိုင် ရှေ့၌ ခင်းကျင်းထားသော ဆရာတော် ဓာတ်ပုံနှင့် သင်္ကန်းပရိက္ခရာများ၊ ယင်း မှတစ်ဆင့် ဆိုင်နောက်ပိုင်းရှိ လူအချို့ ပိုင်းဖွဲ့ စားသောက်နေဆဲ ထမင်းပိုင်း ကြီးတစ်ပိုင်းကိုပါ တဖြည်းဖြည်း တိုက် ချသွားခဲ့သည်။

ထိုစဉ် လူအများ ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားပြီး ကားက အနောက်ဘက်ရှိ ချောင်းငယ်တစ်ခုထဲ မရောက်ခင် ပစ္စည်းများတင်ထားသော စားပွဲကြီး တစ်လုံးနှင့်အထိတွင် စက်အလိုလို ရပ်သွားပါတော့သည်။

ထမင်းပိုင်းမှ လူများမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ အော်သံကြောင့် ကားကြီးနောက်ပြန် ဆင်းလာသည်ကို သတိပြုမိလိုက် ကတည်းက အသီးသီးနေရာမှ ထရှောင်လိုက်ကြ၍ လူသူအထိအခိုက် မရှိသော်လည်း ပျက်စီးသွားသော ပစ္စည်းများအတွက် ဆိုင်ရှင်ကို အနှူး အညွတ် တောင်းပန်ပြီး ပေးလျှော် လိုက်ရပါသည်။

အဆိုပါ အဖြစ်အပျက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ပုထုဇဉ်များပီပီ အလွန် တရာ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားရပါ သည်။

ခရီးစဉ်အစမှ သာမညတောင်ခြေ ရင်းအထိ ဖြစ်ပျက်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် ထိတ်လန့်စရာ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကြောင့် အားငယ်စိတ်များ အသီးသီး ခံစားဖြစ် ပေါ်ခဲ့ရသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု မှာ ရတနာသုံးပါးကို မတုန်မလှုပ် ယုံကြည်သက်ဝင်သူများ ဖြစ်ကြပါ သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဘာအန္တရာယ်ပဲ ကြုံရ ကြုံရ မူလရည်ရွယ်ရင်းဖြစ်သော

www.burmeseclassic.com

သာမညတောင်ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ရန်ကိစ္စအတွက် ထက်သန်သော သဒ္ဓါစိတ်ကို မပျက်ပွင်းစေခဲ့ဘဲ အားခဲ၍ တောင်ပေါ်သို့ ကားဖြင့်ပင် ဆက်လက် တက်ရောက်ခဲ့ကြရာ ညနေ(၃)နာရီခန့်တွင် ကျောင်းတော်ဓမ္မာရုံသို့ ရောက်ရှိလျက် တစ်ညတာ တည်းခိုရန် နေရာ တစ်ခုကို ရရှိခဲ့ကြပါသည်။

မကြာမီ ဘုရားဖူးပရိသတ်ကြီး၏ အဖူးမြော်ကို ခံယူရန် ဓမ္မာရုံအတွင်း ရှိ ဓမ္မပလ္လင်တော်သို့ ကြွရောက်လာသော ဆရာတော်ကြီးအား ဓမ္မာရုံပြည့်လျှံလုနီးပါးရှိနေသော ကျွန်ုပ်ပရိသတ်များနှင့်အတူ ဝပ်တွားပူဇော်ကန်တော့ပြီး နဝကမ္မအလှူတော်ငွေများနှင့်တကွ သင်္ကန်းနှင့် လှူဖွယ်ဝတ္ထုအစုစုတို့ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ ကပ်လှူပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုပြီး ပရိသတ်ကြီးအား ပဋိသန္ဓာရစကားဖြင့် နှုတ်ခွန်းဆက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

သာမညဒေသသို့ ရောက်ရှိလာသည့်အခိုက်တွင် (၂)ည၊ (၃)ည နားနေ၍ ထမင်းစားဆောင်တွင် တည်းခင်းထားသော စတုဒိသာ သက်သတ်လွတ်ထမင်းဟင်းများကိုလည်း အားပါးတရ စားသုံးပြီးမှ ပြန်ကြရန်လည်း အထပ်ထပ် မိန့်မှာတော်မူပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုသည် ခေတ္တအနားယူကြပြီး ညနေစောင်း၍ ရေမိုးချိုးအဝတ်အစားလဲပြီးသော် စတုဒိသာထမင်းစားဆောင်များကို သွားရောက်ကြည့်ရှုလေ့လာခဲ့ကြပါသည်။

အဆင်းအနံ့နှင့် ပြည့်စုံသော အသက်သတ်လွတ် ထမင်းဟင်းများကို ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ စီမံချက်ပြုတ်နေသော ဒကာ၊ဒကာမများက ကျွန်ုပ်

တို့ကို ထမင်းဟင်းများ လာရောက်သုံးဆောင်ကြပါရန် ဖော်ရွေစွာ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ခေါ်ငင်နေကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုလည်း အခြားဘုရားဖူးများနည်းတူ ဆရာတော် လှူဒါန်းသော ထမင်းဟင်း ပူပူနွေးနွေးကို ဝင်ရောက်စားသုံးခဲ့ကြပါသည်။

ထမင်းဝိုင်းတွင် အနည်းဆုံး ငါးပိသို့မဟုတ် ငါးခြောက်တစ်ခုခုပါမှ ထမင်းစားမြိန်တတ်သော အောက်ပြည်အောက်ရွာကလာသူ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုမှာ ဆန်ကြမ်းထမင်း ပူပူနွေးနွေး၊ သီးစုံဖဲဟင်း၊ အသီးအရွက်ကြော်၊ ပဲငါးပိကိုထောင်းကာ ကျိုချက်ပြီး ငရုတ်သီးမှုန့် ခတ်ထားသော ငါးပိရည်၊ မျှစ်ပြုတ်နှင့် အတို့အမြှုပ်မျိုးစုံတို့ကို မထင်မှတ်ဘဲ နှစ်သက်မြိန်ရှက်စွာ အားပါးတရ စားသုံးခဲ့ကြရသည်ကို ဒီတစ်သက် မေ့နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

လာသမျှ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူပရိသတ်တို့ကို သက်သတ်လွတ် စတုဒိသာထမင်းဟင်းဖြင့် အချိန်မရွေး လှူဒါန်းဒါနပြုသော ဆရာတော်ကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း သတိရတိုင်း အကြိမ်ကြိမ် ဦးခိုက်မိပါသည်။

ညဦးပိုင်းတွင် ဆရာတော်ကြီးဟောကြားတော်မူသော နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားတော်များနှင့် ဝိသုဒ္ဓါအလုပ်ပေးတရားများကို ပရိသတ်ကြီးနှင့်အတူ ရိုသေစွာ နာယူကြပါသည်။

ညချမ်းရောက်သောအခါ မြစေတီဘုရားကို ဖူးမြော်ကြပါသည်။ ဆောင်းလေတသုန်သုန်တွင် စေတီတော်မှ ဆည်းလည်းသံ တချွင်ချွင်နှင့် အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်သော ဘုရားရိပ် တရားရိပ်ကို ခိုလှုံရင်း ကြွလာခဲ့သမျှ ဒုက္ခသုက္ခများ အားလုံးကို မေ့ပျောက်လျက် စိတ်နှလုံးချမ်း မြေ့အေးမြခဲ့ကြပါသည်။

ထို့နောက် ဘုရားဖူးလာ ပရိသတ်အတွက် စီစဉ်ပေးသော ခေါင်းအုံးနှင့် စောင်များကို ယူကာ တိုးခွေအိပ်စက်ကြရင်း သာမညဒေသ၏ ချမ်းအေးမှုဒဏ်ကို ကြုံကြုံခံခဲ့ကြပါသည်။

အရုဏ်တက် ကုလားတက်ခေါက်သံကြားလျှင် အားလုံး အိပ်ရာမှထပြီး မျက်နှာသစ် အဝတ်အစားများလဲကာ ဓမ္မာရုံကြီးကို သွားရောက်ကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးကြွရောက် ချီးမြှင့်တော်မူသော ငါးပါးသီလကို ခံယူကာ တရားဓမ္မများကို အချိန်တော်တော်ကြာ နာကြားခဲ့ကြပြီး တောင်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းကြမည့် ဘုရားဖူးများကို ဖို့သသော ဆရာတော်၏ မေတ္တာတော်ကို ကြည့်နူးစွာ ခံယူကြလျက် လိုအပ်သောဆုကို တောင်းခဲ့ကြပါသည်။

မေတ္တာပို့သခြင်း၊ အမျှအတန်းဝေခြင်းတို့ဖြင့် တရားပွဲကို အဆုံးသတ်ပြီးသောအခါ မိုးစင်စင်လင်းပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုလည်း ဆရာတော်ကြီးအား ရိုးရိုးဦးတင်ပြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာရန် ပြင်ကြရပါသည်။

အပြန်ခရီးတွင်တော့ ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်းသာ ကားရှေ့ခန်းတွင် လိုက်ပါခဲ့ရစဉ် မတ်စောက်သော တောင်အဆင်းလမ်းကြော၌ ကားမှာ သာမန်နှုန်းထက် ပိုမိုနှေးကွေးနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

နောက်က လိုက်ပါလာသော ကားနှင့် ဆိုင်ကယ်များစွာ ကျော်တက်သွားပြီး အသိအကျွမ်း ကားသမားတချို့က ကားဆရာအား နောင်ပြောင် ကျီစယ်ခြင်းကို တကြိမ်မက ခံရပြီးသော် ကျွန်ုပ်မှာ ငြိမ်မနေတတ်တော့ဘဲ...

'ဦးမျိုး... ဒီကားက နှေးလှချည်းလား၊ နောက်ကားတွေ ကျော်တက်ကုန်ကြပြီ၊ ဦးမျိုး နေမကောင်း ဖြစ်နေ

လို့လားဟင်'

'ဟင်အင်း ကျွန်တော် နေကောင်းပါတယ်၊ ဆရာမတို့ ကြောက်မှာစိုးလို့ ဖပြောပြတဲ့ ကျွန်တော် ပြုထားတာပါ။ တကယ်တော့ ဒီကားက တောင်အတက်မှာကတည်းက ဘရိတ်ကြီးပြတ်သွားတာ တောင်ပေါ်ဆို တော့ ကားဝပ်ရှေ့လဲ ယိုတော့ အခု အဆင်းမှာ ကျွန်တော် ပန်းချီကို ထိန်းပြီး ဖြည်းဖြည်းချင်း ချောမောင်းနေတာပါ ဆင်ဗူး'

'ဟင်... အမလေး... ဘုရား...'

ဘုရား'

ကျွန်ုပ်မှာ ကားဆရာဦးမျိုး ပြောပြ တော့မှ မတ်စောက်သော ချောက် ကမ်းပါးများကို မရဲတရဲ လှမ်းကြည့် ပြီး ထိတ်လန့်ခြင်းမက ထိတ်လန့်စွာ ဘုရားတရင်း အသက်ကို အောင်ထား လိုက်မိပါသည်။ ဒီအဖြစ်ကို ရိပ်မိဟန် တူသော ဦးမျိုးက...

'စိတ်မပူပါနဲ့တော့ ဆရာမ... ခုပဲ တောင်ခြေရင်း ပြန်ရောက်တော့မှာပါ ခင်ဗျာ။ ဟော... ရှေ့နားက ကားဝပ် ရှော့မှာ ဘရိတ်ကြီး ဝင်လဲလိုက်ရင် အဆင်ပြေသွားပါပြီ'

ပြောရင်းဆိုရင်း ကားကို ဝပ်ရှော့ ရှေ့တွင် အသာထိုးရင်လိုက်ပြီး လိုအပ် သည်များ ပြင်ဆင်လုပ်ကိုင်နေစဉ် ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုလည်း နံနက်စာ သက်သတ်လွတ် ထမင်းကြော်နှင့် လက်ဖက်ရည်များ သုံးဆောင်ကြ သည်။

ထို့ပြင် ကားဆရာကိုလည်း နံနက် စာ ကျွေးမွေးပြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာ လာခဲ့ရာ နေထိုင်ရာ မုဒုံမြို့သို့ ညနေ ပိုင်းတွင် ချောချောမောမော ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြတော့မှ သက်မ ကိုယ်စီချရင်း ရယ်နိုင်ပြုံးနိုင်ကြပါ တော့သည်။

ရုံးဖွင့်ရက်ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အပြန် ကို သိတာနှင့်အတူ နေအိမ်တွင် လာ ရောက် စောင့်ကြိုနေကြသော တပည့် လက်သားဝန်ထမ်းများကို နှုတ်ဆက် ရင်း၊ အိမ်အပြန်လက်ဆောင်များ ဝေငှ ပေးရင်း လမ်းခရီးတွင် ကြုံခဲ့ရသမျှ အဖြစ်အပျက်များကို စကားစပ် ပြော ဆိုရင်းဖြင့် အိမ်တွင် လူများ စည်ကား လျက်ရှိပါသည်။

သက်သတ်လွတ်စားရခြင်းကို မှယုံ ကြည်မိ၍ အန္တရာယ်အမျိုးမျိုး ကြုံတွေ့ ရသူများအကြောင်းကိုလည်း တစ် ယောက်တစ်မျိုး ပြောဆိုနေကြပါ သည်။

စကားဆုံးလျှင် စာရေးမကြီး ဒေါ်ရှုကြင်က ခရီးစဉ်တွင် မိသားစုထဲ တွင် သို့မဟုတ် ကားသမားက အမှတ် တမဲ့များ အသက်မလွတ်သည်ကို စား သွားမိသလားဟု မေးမြန်းလိုက်သည် ကို ပစ္စည်းကူသိမ်းပေးနေသော သီတာ က ကြားလိုက်ရလျှင်...

'ဟယ်... အဲဒီနက်က ရွှေသွေးကို ထမ်း ကျွေးရင်း ကိုကိုအောင် ငါးကင်နည်းနည်း ဖွဲ့စားလိုက်တာ သမီးတွေလိုက်တာပဲအနီတီ'

'ဟင်... ဟုတ်လားအောင်အောင် နှင် ငါးကင်စားလိုက်မိတယ်ဆို မှန်မှန် ပြောစမ်း'

ဟု ကျွန်ုပ်က မောင်ငယ်ကို မာန် ရင်း မေးလိုက်တော့...

'ဗျာ... ဪ ဟုတ်ကဲ့ ယ... အောင် ရွှေသွေးကို ထမ်းနယ်ပြီး ကျွေးနေရင်းက ငါးကင်နည်းလေးက ပွေးနေတော့ အမှတ်တမဲ့ ဖွဲ့စားလိုက်မိတယ် နည်းနည်းလေးတည်းပါ ယဟရယ်'

ဟု ပြန်ဖြေလိုက်လျှင် မိခင်ကြီးမှာ ရင်ကိုလက်နဲ့ ဖိလျက်က...

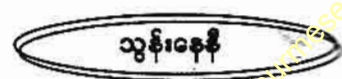
'ဪ... လက်စသတ်တော့ ဒီ အဖြစ်အပျက်တွေရဲ့ တရားခံက သား ငယ်ကိုး။ ဒါကြောင့် မေမေလဲ နား မလည်နိုင်အောင်ဖြစ်နေတာ။ ငါတို့ တွေဟာ မွန်မြတ်တဲ့ သဒ္ဓါတရားနဲ့ သွားတဲ့ ဒီခရီးမှာ ဘာကြောင့်ဒီလို အန္တရာယ် အနှောင့်အယှက်တွေနဲ့ ကြုံ ခဲ့ရတာလဲလို့ ဘုရား...ဘုရား ကံကြီး ပေလို့ပါလား'

တကယ်တော့လည်း ရတနာသုံးပါး နှင့် သာမညတောင်ဆရာတော်ကြီး အဘိဇေ အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိက ဘဒ္ဒန္တဝိနယတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်၊ မဟာကရုဏာတော် တို့ကြောင့်သာ ဒေသဆိုင်ရာ ထုံးတမ်းစဉ်လာကို ဖောက်ဖျက်ခဲ့မိသော ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု အဖို့ သေကံရောက်ခဲ့သော်လည်း အသက်မပျောက်ဖြစ်ခဲ့ကြရခြင်း ဖြစ် ပါသည်။

ဤဖြစ်ရပ်များမှာ သာမညတောင် ဆရာတော် ဖူးမြော်ခြင်း ခရီးစဉ် အတွက် ထူးခြားဆန်းပြားသော ကိုယ် တွေဖြစ်ရပ်များသာ ဖြစ်ပါတော့ သတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေယျာဟောတု

မေတ္တာသစ္စာရည်လျက်...

www.burmeseclassic.com

မိကျောဒါစောင့်တို့ ဝေတီဇောက်

‘စောဗိသု’
(ရန်ကုန်)

ကိုဟန်ထွန်းတစ်ယောက် မြန်မာ နိုင်ငံအနှံ့ ခရီးထွက်ခဲ့ဖူးသည်။ ကိုဟန် ထွန်း အဖေက အစိုးရဝန်ထမ်းဖြစ်၍ နယ်ပြောင်းရသည့်အခါ ငယ်စဉ် ကတည်းက ထားဝယ်ဘက်၊ မြိတ် ဘက်သို့ ရောက်ရှိဖူးပါသည်။

ကိုဟန်ထွန်း ဘွဲ့ရပြီး အစိုးရအလုပ် ဝင်မလုပ်ဘဲ ဘကြီး၏ ကန်ထရိုက် လုပ်ငန်းကို ဦးစီးလုပ်ကိုင်ရ၍ နယ်စုံ၊ မြို့စုံအောင် ရောက်ဖူးခဲ့ရသည်။ ရောက်ရှိသည့်မြို့တိုင်း၏ ဘုရားများ ကို သွားရောက်ဖူးခဲ့သည်။

ကိုဟန်ထွန်းတို့ ပျဉ်းမနားအနီးက သတ္တစက်ရုံတွင် အဖေရော အမေပါ F.38A. January, 2017.

အလုပ် လုပ်ခဲ့စဉ်က ထိုအနီးအနားက ဘုရားများကို မရောက်ခဲ့ကြပါ။ ထို အလုပ်တွင်ပင် ကြာရှည်စွာ လုပ်ရမည် ဟု ထင်ခဲ့သော်လည်း နယ်ထပ် ပြောင်းခဲ့ရ၍ အမေက အမြဲ ပြောတတ် သည်။

‘ရောက်လေရာအရပ်မှာ အဲဒီမြို့မှာ ရှိတဲ့ ဘုရားစေတီ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းကအစ ရောက်အောင် သွားဖူး ရမယ်။ နောက်မှ သွားမယ်၊ ဒီမှာပဲ အမြဲ အလုပ် လုပ်ရမှာပဲလို့ စိတ်ထဲ မထားခဲ့။

ဝန်ထမ်းဆိုတာ ဘယ်နေရာမှာမှ

အတည်တကျ နေရမယ်လို့ မတွေးခဲ့ အပြောင်းအရွှေ့လုပ်ရပြီဆို ကိုယ်နေ ခဲ့ရတဲ့နေရာကို နောက်ထပ် ပြန် အလည်သွားဖို့တို့၊ ပြန်ရောက်ဖို့တို့ ဆိုတာ မလွယ်ဘူးလေ။

ပြန်သွားလည်မယ်၊ ဘုရားဖူးသွား မယ် စိတ်ကူးပေမယ့် ငွေရေးကြေးရေး အခက်အခဲက ရှိသေးတယ်။ လက်ရှိ ရောက်နေတဲ့ အချိန်က ကိုယ့်အချိန်ပဲ။ ကိုယ့်ရရှိနေတဲ့ အချိန်ကို တန်ဖိုးရှိရှိ နဲ့ အသုံးချရမယ်။ ကိုယ်တာဝန်ကျတဲ့ နေရာက ဘုရားတွေကို အချိန်ရတုန်း လိုက်ဖူးတော့ လမ်းစဉ် အထူးမကုန်

တော့ဘူးပေါ့'

ကိုဟန်ထွန်းကလည်း ဒေသန္တရ ဗဟုသုတ ရလှ်၍လည်းကောင်း၊ ကိုယ် ရောက်ရှိသည့် နယ်ပေါင်းစုံက ဘုရား များကို ဖူးဖူးချင်၍လည်းကောင်း အလုပ်နားရက်များတွင် ဆိုက်ထဲမှ ကားနှင့် တပည့်များကိုပါ တင်ခေါ်ကာ ဘုရားဖူးထွက်ကြသည်။

အခု ကိုဟန်ထွန်းတို့ ရောက်နေ သည့်နေရာက ရောဝတီမြစ်ကမ်းဘေး တစ်နေရာ ဖြစ်သည်။ ဆောင်းတွင်း ကာလဖြစ်၍ ရာသီဥတုကလည်း ခြောက်သွေ့သည်။ နံနက်ခင်း စောစောထကာ မြစ်ကမ်းနံဘေးတွင် ရှိသော ဘုရားများကို ဖူးရန် ထွက်လာ ခဲ့ကြသည်။

တချို့ ဘုရားများက နာဂစ်တိုက် ခတ်ခံရစဉ်က လေပြင်းဒဏ်ကို ခံထား ရ၍ လည်းကောင်း၊ တချို့ ဘုရားများ ကတော့ နှစ်ပေါင်း ကြာမြင့်ပြီဖြစ်၍ စေတီအပြိုအပျက်များ အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဘုရားငုတ်တိုများ အဖြစ် လည်းကောင်း တွေ့မြင်ရပါ၏။

ဆောင်းတွင်းကာလဖြစ်၍ ရောဝတီ မြစ်ကြီးက လေတိုက်၍ လှိုင်းကြက်ခွပ် ကလေးများ ဖြစ်သည်ကလွဲ၍ သင်ဖြူး ခင်းထားသလို ငြိမ်သက်နေပါသည်။

ကိုဟန်ထွန်းတို့ ရောက်နေသော ဘုရားက **ရောဝတီမြစ်ကြီးနှင့် ပါးသုံးပြန်လောက်သာ ဝေးတော့ သည်။ ဘုရားကလည်း တစ်ဝက် တစ်ပျက်သာ ရှိတော့သည်။**

ဘုရားနှစ်ဆူတွင် အတွင်းဘက်ကျ သော ဘုရားကို ထီးတော်မှလွဲ၍ အပြည့်အစုံ ဖူးတွေ့ရပါသည်။ ဇရပ် ဟောင်းတစ်ခုကို တွေ့၍ ဝင်ကြည့်ရာ ထိုဇရပ်တွင် လူတစ်ယောက် ရှိနေ သည်ကို တွေ့၍ ဝမ်းသာသွားရသည်။

ရောက်သည့် နေရာတိုင်းတွင် ဘုရားသမိုင်းများကို သိလို၍ မြို့ခံ လူများနှင့် တွေ့ဆုံချင်မိခဲ့သည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် လူမနီးသည့် ဘုရားဇရပ်တွင် လူရှိနေသည်ကို တွေ့ ရ၍ သိလိုသည်များကို အသိဖွဲ့ကာ မေးမိသည်။

'အဘက အခု အသက် ခုနှစ်ဆယ်ကျော် ပြိုကွယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ခြောက်ဆယ် ကျော်တုန်းက ဒီနေရာတွေမှာ လူအနည်း အပါး နေခဲ့ကြတယ်။ အိမ်လေးမှ နှစ်ဆယ် ကျော် လောက်ပဲ။ သစ်တွေ ငါတွေကလဲ ပေါ်တော့ အိမ်အများစုက သစ်တွေ ဝါးတွေ နဲ့ ဆောက်ထားကြပြီး လုပ်ကြတဲ့ အလုပ်က တော့ သီးနှံစိုက်ပျိုးတာတို့ တောင်ယာ လုပ်တာတို့ပေါ့။ တံငါလုပ်တဲ့သူက နည်းပါ တယ်။

ဘုရားတွေက အဲဒီကတည်းက ရှိနေခဲ့တာ။ အဘတို့ ဘိုးဘွားတွေ လက်ထက်ကတည်း က ရှိခဲ့တဲ့ဘုရားတွေပဲ။ ဘုရားနှစ်ဆူကြားက ဒီဇရပ်မှာ ဦးဟွင်းတစ်ပါး သိတင်သုံးဖူး တယ်။

တခြားရွာတွေနဲ့ကလဲ တစ်ခိုင်ကျော် လောက်ပဲ ဝေးတော့ ရွာတွေကို အလှည့်နဲ့ ဆွမ်းခံကြတာပါပဲ။ တို့တွေ ငယ်စဉ်ကတော့ ဒီနေရာလာပြီး

ငှက်ပစ်လိုက်၊ ငါးလာဖမ်းလိုက် လုပ် ကြတာ။ ငှက်ပစ်တာ များပါတယ်။

ငါးဖမ်းဖို့ရာ မြစ်ဆိပ်ရောက်အောင် ဆင်းရဲဖို့က အဝေးကြီး လျှောက်ရ ဦးမှာ၊ နှစ်ပေါင်းကြာတော့လဲ မြစ်ကမ်း ပါးတွေ ပြိုကျတာနဲ့ ရေကြောင်းပြောင်း တာနဲ့ ရေတိုက်စားပြီး မြစ်နဲ့ကမ်းနဲ့ နီးလာတာပေါ့'

'ဟုတ်တယ်နော်၊ အခုတော့ မြစ်နဲ့ နီးနီးလေးပဲ။ အဘက ရွာထဲမှာမနေဘဲ ဒီဇရပ်ဟောင်းမှာ နေတာလား'

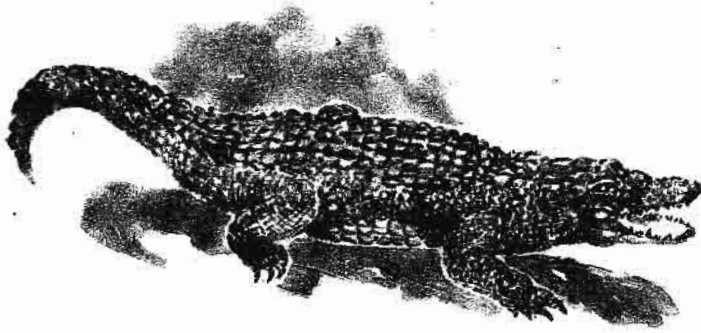
'အဘအိမ်က ရွာထဲမှာရှိပါတယ်။ သားသမီးမြေးတွေလဲ ရှိတယ်။ နွေလယ်ဆို ဒီမှာနေရတာ အေးချမ်း လို့။ ညနေဆို ကိုယ့်အိမ် ကိုယ်ပြန်တာ ပေါ့။

အဘတို့ငယ်စဉ်က ဒီနားက ရွာမှာ နေတာ။ နောက်တော့လဲ ရောဂါတွေ ဖြစ်ကြတာနဲ့ လူတွေက ကိုယ့်အိမ်ကို ပစ်ပြေးရတော့ နဂိုကမှ အိမ်ခြေနည်း တဲ့ ရွာလေးက ရွာပျက်ဖြစ်သွားတာ ပေါ့။ အစက ဒီဘုရားတွေကလဲ မပြို ပျက်သေးဘူး'

ဘုရားဖူးရာတနေ ဘုရားအုတ် လှေကားထပ်အဆုံး ခြေတော်ရှင်တွင် လှေကားတစ်ဖက်တွင် မိကျောင်းကြီးကြီး တစ်ကောင်ကို ဆွေ့ရှုရလေသည်။

မိကျောင်းကြီးက တကယ့်အရွယ် အောက် မိကျောင်းကြီးများ အရွယ်အစား အတိုင်း ဖြစ်သည်။ ဘုရားတော်အဖြစ် အရောဝတီမြစ်ကမ်းတော်လို၊ ဆင်သွား တာမှာလို ဝံ့မျိုးနှင့်၊ နှစ်ပေါင်းကြာ၍ မိကျောင်းကြီး၏ သဗ္ဗာကိုယ်ပေါ်တွင် သစ်ရွက်ခြောက်တို့၊ ချဉ်တို့၊ တစ်ခု သော်လည်း တကယ့် သက်ရှိ မိကျောင်း အတိုင်း ဝိုင်း၊ ထုလုပ်သူက လက်ရာ ခြောက်လှသည်။

ဘုရားတွေမှာ မိကျောင်းရုပ်သွေ ထုလုပ်ထားတာ တွေ့ရတတ်သည့် ဇင်းကျိုက် ရေတံခွန်ရောက်တင်... ဘုရားပေါ်တက်သည့်အခါ ဘုရား

မရောက်ခင် ရေတံခွန်နှင့် လမ်းခွဲ နေရာမှာ မိကျောင်းရုပ်ကို တွေ့ခဲ့သည်။ ထိုမိကျောင်းရုပ်ကလည်း တကယ် တူသည်။

ဘုရားတွေမှာ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့၊ ဘီလူး ရုပ်တို့ ထုလုပ်ထားသည့် အကြောင်း တွေကိုတော့ သိခဲ့ပါသည်။ မိကျောင်း ရုပ်ကိုတော့ ဘာလို့ ထုလုပ်ထားသည် ဆိုတာကို သိချင်မိသည်။ ထို အကြောင်းတွေ ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေး နေတာကို ကြား၍ အဘက ပြော သည်။

'ဒီမိကျောင်းရုပ်နဲ့ ဘုရားကို ဘယ်သူတွေ တည်ခဲ့တာလဲဆိုတာကို ယယ်ယေယဲ့ ရှေး တုန်းကတော့ ထောင်ကုန်းတို့ဆို ဘုရား တည်ကြတာပဲ။ တောထဲလာပြီး ဘုရားတည် တာတော့ *ရှားပေယံ ဘုရားတည်ပြီးမှ ရွာတွေပျက်၊ တောတွေဖြစ်ပြီး ဘုရားက တောထဲရောက်တာပေါ့။

အဘ ယယ်ယေကတည်းက ဒီဆုတောင်း ပြည့်ဘုရားနဲ့ မိကျောင်းရုပ် ရှိခဲ့တာ။ ဘုရား မှာရှိတဲ့ မိကျောင်းရုပ်ရဲ့ ထူးခြားချက်ကို တော့ အဘသိတယ်။ သားတို့ကို ပြောပြပါ ဦးယ်'

လွန်ခဲ့သော အနှစ်ခြောက်ဆယ်ခန့် က အကြောင်းကို အဘက ထိုသို့ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ဦးကြာပေါ်တို့နေသော ရွာလေး ကား အေးအေးချမ်းချမ်းနှင့် ဘဝကို ဖြတ်သန်းလာကြသည်။ အများအား

ဖြင့် ဆွေမျိုးများ တော်နေကြ၍ ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွားကြခြင်း မရှိသလို စည်းလုံး ညီညွတ်ကြသည်။ ရွာထဲတွင် ရေတွင်း လေးကလည်း တစ်တွင်းတည်းရှိပြီး အားလုံး ဝိုင်းသုံးကြရသည်။

ကလေးဆိုသည်က ဆော့လွန်း သည်။ ရေတွင်းဘေး ဆော့ရာကနေ ရေတွင်းပေါင်ပေါ်အထိ တက်ဆော့ပြီး ပြုတ်ကျသေခဲ့ရသည်။ နက်လွန်းသည့် ရေတွင်းထဲသို့ ပြုတ်ကျသွားသည်ကို သူငယ်ချင်းများက သိသိချင်း ကယ်ရန် အော်ဟစ်ပြီး အကူအညီတောင်းကြ သော်လည်း ကယ်သူ ချက်ချင်း ရောက်မလာနိုင်ပါ။

အိမ်တွင် မိန်းမများနှင့် သက်ကြီး ရွယ်အိုများသာ ကျန်ခဲ့ပြီး ယောက်ျား များက လယ်ထဲ ယာထဲ ဆင်းနေကြ သည်။

သူတို့ ရေတွင်းထဲ ငုံ့ကြည့်နေရင်း က သူတို့သူငယ်ချင်းက ရေနစ်မြုပ်ခဲ့ သည်။ ရေတွင်းထဲမှ အလောင်းကို ဆယ်နိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း လူကျ သေခဲ့သော ရေတွင်းမို့ သောက်သုံးရေ အဖြစ် သုံးရန် အခက်အခဲ ဖြစ်နေကြ သည်။

မြစ်ရေကို စက်ဘီးရှိသူများက စက်ဘီးဖြင့် သယ်ကြသည်။ ရေချိုး လည်း တစ်ပိုင်ခန့်ဝေးသော မြစ်ကမ်း သို့ အဝေးကြီး သွားချိုးနေကြရ၍ အခက်အခဲရှိသောကြောင့် မြစ်လက်

တက်မှ ရေကို ပိုက်ဖြင့်သွယ်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

ပိုက်ကို သွယ်လာသည့်အခါ အတိုင်းအထွာပဲ မှားနေလား၊ ရေပိုက် လိုင်းသည် မိကျောင်း၏ ဘေးတည် တည့်သို့ ရောက်နေခဲ့သည်။

ရှေ့ဆက်တိုးရန်မှာလည်း ဘုရား တောင်ကုန်းနှင့်၊ ကွေ့ပြီး သွယ်လျှင် လည်း မိကျောင်းရုပ်နှင့် မလွတ်၍ အခက်အခဲ တွေ့နေကြသည်။ ရွာလူ ကြီးမှ မိကျောင်း၏ ပိုက်ကို ဖောက်ကာ အနောက်ဘက်ကနေ ပိုက်သွယ်ဖို့ အကြံပေးခဲ့သည်။

လူကြီးတစ်ယောက်ကတော့ ရှေး လက်ရာ မိကျောင်းရုပ်ကို မဖျက်ဆီး လို၍ ရေတွင်းကိုပဲ ပြန်ဆယ်လိုသည်။ လူသေ၍ သောက်ရေအဖြစ် မသုံးရ လည်း ချိုးရေ သုံးရေအဖြစ် ရရှိလျှင် ရေခပ်ရတာ တစ်ဝက်သက်သာပေ မည်။ မြစ်ရေကိုတော့ သောက်ရေ အဖြစ်သာ ခပ်ရန် အဆိုပြုခဲ့သည်။

'ဒီလောက် သွယ်လာခဲ့ပြီးမှ လက် လျှော့ရမှာ မလွယ်ပါဘူးကွာ။ ပိုက်က လဲ ဘာကြီးတာမှတ်လို့ ဒီလိုပဲ လုပ် လိုက်ကြရအောင်။ ဘေးကနေ ပတ် သွယ်ရင်လဲ မိုင်ဝက်လောက်ကနေ ပြန်ဖျက်ရမှာ'

ထိုရွာလူကြီး၏ အမိန့်အတိုင်း မိကျောင်းဝမ်းဗိုက်ကို ထုဖျက်ကြရာ အင်တေအစများ ပဲ့ကျသည်က လွဲ၍ ဖျက်၍မရအောင် မာပြီး ခိုင်လှသည်။ မိကျောင်းရုပ်ကို ထုဖျက်နေစဉ်မှာပင် ရွာလူကြီးက ဘုရားကုန်းတော်ပေါ် တက်ကြည့်နေစဉ် တစ်စုံတစ်ယောက် က တွန်းချလိုက်သလို ကုန်းတော်ပေါ် မှနေ၍ ပြုတ်ကျလာခဲ့သည်။

ဘုရားတောင်ကုန်းက သိပ်မြင့်၊ အုတ်လှေကားထစ် ဆယ်ထစ်ခန့်သာ

မြင့်ပြီး ရှေးအုတ်ပြားကြီးများဖြင့် လှေကားလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ သူ ပြုတ်ကျသည်က တိုက်ရိုက်ပြုတ်ကျ ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဘဲ တစ်လှိုင်းချင်း ပြုတ် ကျ၍ သိပ်အထိမနာခဲ့ပါ။ ပွန်နဲပဲ ဒဏ်ရာများသာ ရခဲ့၍ ကံကောင်းခဲ့ပါ သည်။

မိကျောင်းရုပ်ကို မထိနဲ့တော့ ငါ ဒုက္ခ ရောက်လိမ့်မယ်။ ညကတည်းက အိပ်မက် တွေ မကောင်းတာ။ ငါက မိကျောင်းကို ဝိုက်ဖောက်ဖို့ ပြောလို့ မကျေနပ်ကြောင်း မိကျောင်းကြီးက ပြောတယ်။

ဘုရားနားသွားတဲ့အခါမှာ မိကျောင်းကြီး က ရွှေလှားလာပြီး သူ့ဝိုက်ကို မထိနဲ့ အစိုခမ္ဘောယူပြုတ်စွာဘုရား မပွင့်ခင်အထိ ဘယ်သူမှ ထိလို့မရဘူးလို့ပြောတာ။ ငါ့ဆီ လာတုန်းကတော့ မိကျောင်းကြီးပဲ။ စကား ပြောတော့မှ မင်းညီမင်းသား အဝတ်အစား ဆွဲနဲ့ သောက်ဖူးတစ်သောက်ပုံ ပြောင်းသွား တာ။

သေချာကြည့်လိုက်တော့လဲ မိကျောင်းရုပ် ကြီးပါ။ အဲဒီအိပ်မက်ကို ညကမှ မက်ခဲ့ တာ။ ဒီဘုရားက သိုက်ဘုရားနဲ့တူတယ်။ ဆရာကြီးပြောသလို ရေတွင်းကိုပဲ ပြန်ဆယ် ကြရအောင်ပဲ။ ငါလဲ အတိုက်အခံ လုပ်မိလို့ ကံကောင်းလို့ မသေတာ’

ရေတွင်းဆယ်ဖို့ပဲ အာရုံစိုက်ကြပြီး သွယ်လာခဲ့သမျှ ဝိုက်တွေကို ပြန် ရောင်းကြရသည်။ ရေတွင်းဆယ်မည့် သူ ငှားကြရသည်။ ရေတွင်းက နေ့ ရောက်လျှင် အစကတည်းက ရေခန်း တတ်၍ ရေတွင်းဆယ်ဖို့ ပြင်ဆင်ကြရ သည်။

ဘုရားကိုလည်း သိုက်ရုံသည်။ မိကျောင်းက စကားပြောသည်။ ဘုရား နှင့် ပတ်သက်၍ တစ်ခုခုလုပ်လျှင် မိကျောင်းလိုက်လိမ့်မည်ဟု အမျိုးမျိုး ပြောဆိုကြရာမှ ညနေဆို ဘုရားဘက်၊

ရေဘက် လမ်းလျှောက်သွားလာသူ များ နည်းပါးသွားကြသည်။

ဘုရားသို့ လူအသွားအလာ နည်း ပါးသွားသော်လည်း ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ကတော့ ရေပေါ်တွင်နေကာ တရား အလုပ် လုပ်နေတတ်သည်။ ညနေ မြစ်ဘက်မှ ပြန်လာသူများက ထို ဘုန်းတော်ကြီး တရားထိုင်နေသည်ကို တွေ့နေကြရ၍ ကြည်ညိုကြပါသည်။

နောက်တော့လည်း မိကျောင်းရုပ် နား သွားလျှင် မိကျောင်းကြီးက ပါးစပ် ဖြဲပြသည်တို့ ကြားလာကြရသည်။ ရွာထဲတွင် ဝမ်းရောဂါများ ဖြစ်ပွားလာ ရာမှ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက ဆေးဝါးမပြည့်စုံ ကုန်းမာရေး ဌာနများ သို့လည်း ထိထိရောက်ရောက် အကြောင်းမကြား သွားမကုဘဲ သေကျေကြရသည်။

လူတွေ မနေရဲတော့ဘဲ ရွာမှနေ၍ ပြောင်းရွှေ့ကြရာ လူမနေသည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာတော့လည်း သစ်ဝါးဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်များလည်း ပိုးစားခြုံတက်နှင့် ပျက်စီးကုန်ရသည်။

အပင်ကြီးများလည်း ပိုမိုရှင်သန်လာ ကြသည်။ ထိုဘုန်းတော်ကြီးကတော့ ရွာသားများ မနေတော့သော်လည်း ထိုရေလေးတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေခဲ့ကာ တစ်မိုင်ကျော်ဝေးသည့်ရွာ များသို့ ဆွမ်းခံကြွတတ်ကြောင်း အဘ က ပြောပြပါသည်။

‘အဘက လူမနေဘဲနဲ့ မကြောက် ဘူးလား၊ ရေပျက်ကြီးမှာ လာနေ နေတာ’

‘အိပ်မက်အရပါကွာ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ် လောက်ကတည်းက မိကျောင်းရုပ်ကြီးက အိပ်မက်ပေးတာ သူ့ရဲ့ ထုရိုက်ခံထားရတဲ့ ဝိုက်နေရာကို ပြန်ပြင်ပေးပါ။ ကြာရင် အုတ်တွေ ပဲ့ကျကုန်တော့မှာလို့ ပြောလို့ ကိုယ်ကလဲ အစကတည်းက အနီးအနား ပြုပြင်တက်ပြီး ပန်းရန်ဆရာ လုပ်ခဲ့ဖူးတာ ကြောင့် အကူအညီ တောင်းတာပဲလို့ ထင် တယ်။’

နောက်ပြီး အဘက ငါ့ပါးသီလဲလဲ လုံ တယ်လေ။ အင် ရွာရှိတုန်းက အဘ အသက်က ဆယ်နှစ်ကျော်လောက် ဆိုတော့ အကုန်မှတ်မိပါတယ်။ မိကျောင်း ရုပ်ကြီးကို ပြုပြင်နေတုန်းမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပြပါနဲ့ဆိုလို့ ဒါမှာ တရားအလုပ် လာ လုပ်နေတယ်လို့ပဲ သိကြတာ။ ပြင်ရာမည့် ပစ္စည်းတွေကိုတော့ နည်းနည်းရင်း စက်တီနဲ့ သယ်လာတာပေါ့။

ပြုပြင်ပြီးသွားလဲ နေရာလောက် အေးချမ်း လို့ နေ့စဉ်လို လာပြီး တရားထိုင် ဘုရား ဝေယျာဓ္မ လုပ်နေတာ တစ်နှစ်နီးပါး ခဲ့ပြီ ပေါ့။ စေတီပျက်ကြီးကတော့ သူ့ရဲ့ ပစ္စည်း ဆက် ရှိတဲ့လူက အလိုအလျောက် လာပြီး ပြုပြင်ကြမှာလို့ မိကျောင်းမင်းသားက သူ့ တာပို့ အဘနဲ့ ဆိုဘူးပေါ့ကွာ’

‘မိကျောင်းမင်းသားဆိုတာ ဘယ်လို လဲ အဘရဲ့။ အဘရဲ့ ငွေနဲ့ပဲ အသေ ပြုပြင်တာပေါ့နော်’

www.burmeseclassic.com

အဘက အဘကို လာစကား ပြောတဲ့လူ၊ အိပ်မက်ပေးတဲ့လူကို မိကျောင်းကနေ လူအဖြစ် ပြောင်း... ပြောင်းပြန်ဖို့ မိကျောင်းမင်းသားလို့ ခေါ်တာ။ သူက အဘကို ဘုရား ဝေယျာဝစ္စလုပ်ဖို့၊ မိကျောင်းရုပ်ကြီးကို ပြုပြင်ဖို့ ငွေပေးမယ်ပြောတာ။ ငွေဒဂါး ပြားလေးတွေတော့ ရခဲ့ဖူးပါတယ်။

သူက ဘယ်နေရာမှာ တူးယူပါဆို ရင် ရတာပါပဲ။ နည်းနည်းပါးပါးပေါ့။ တစ်ခါမှ ထိမထိုးဘူးဘဲ ခြုံပေါ်တက် တဲ့ အချိန်တုန်းက ထိထိုးချင်စိတ် ပေါက်လာလို့ များများစားစားလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ သုံးစောင်တွဲလေး ထိုး လာခဲ့တာကနေ ငွေလေးတစ်သိန်း တည်း ပေါက်တာပါ။

အဲဒီငွေလေးရော ဘုရားပြုပြင်တဲ့ အထဲ ထည့်ပြီး သူတို့ကိုလဲ အမျှပေး ပေးတာပေါ့။ မိကျောင်းရုပ်ကြီး ပြုပြင် ပြီးလဲ ဒီနေရာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ငွေဒဂါး ပြားလေးတွေတော့ ထပ်ရတတ်ပါ တယ်။

အဘလဲ အမှတ်တရအနေနဲ့ သိမ်း ထားတာ။ ရောင်းလဲ မစားဘူး။ ကိုယ် ကျိုးအတွက်လဲ မသုံးဘူး။ အဘ လှူချင်ရင် ကိုယ့်လုပ်အားနဲ့ ရတဲ့ငွေနဲ့ ပဲ အဘ လှူတယ်။

အဘဘေးတွင် အုန်းလက်များကို စိတ်ဖြာထားကာ အုန်းတံမြက်စည်း လုပ်လက်စများကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ အဘ ပြောတာကို နားထောင်ပြီး မိကျောင်းရုပ်ကြီး သေချာသွားကြည့် တော့ ပါးစပ်ဖြူလာသယောင် ထင်မိပါ သည်။

တကယ်တော့ မိကျောင်းပါးစပ်က အနည်းငယ်သာ ဟနေပါသည်။ ကိုယ် သွားကြည့်မိတော့ ပိုဟလာသယောင် ထင်မိပါ၏။ လောကမှာ ကိုယ်မသိ

နားမလည်သော အကြောင်းအရာများ လည်း များစွာရှိတတ်ပါသည်။

ရွှေတိဂုံစေတီတော် တောင်ဘက်မှန် မှ တက်သောလမ်း အလယ်လောက် တွင်လည်း မိကျောင်းရုပ်ကြီး တွေ့ခဲ့ဖူးပါ သည်။ ထိုမိကျောင်းကတော့ ငမိုးရိပ် မိကျောင်းကို ညွှန်းပြီး ထုထားသည် လား။ ခြင်္သေ့ရုပ်တွေကတော့ ဘုရား စေတီအတော်များများတွင် တွေ့ခဲ့ဖူး သည်။

သီဟိုဠ်ရာဇဝင်တွင် သီဟဗဟုမင်း ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ဝင်္ဂတိုင်းဖွား(ဗင်္ဂလား) မင်းသမီးတစ်ယောက်သည် ခြင်္သေ့နှင့် သင့်မြတ်ကာ သားတစ်ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက် ပေါက်ဖွားသည်။

ခြင်္သေ့ကြီးက အစာရှာထွက်တိုင်း လိုဏ်ဂူပေါက်ကို ကျောက်တုံးကြီးဖြင့် ပိတ်ထားခဲ့ရာ သားဖြစ်သူ သီဟဗဟု (၁၆)နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ အကြောင်းစုံသိ၍ ခြင်္သေ့ကြီး အစာ ရှာသွားခိုက် ကျောက်တုံးကြီးကို တွန်း ဖယ်ပြီး မိခင်နှင့် နှမကိုခေါ်၍ ထွက် ပြေးကြသည်။

ခြင်္သေ့ကြီးလည်း သားမယား ပျောက်သွားသဖြင့် တောတောင်အနှံ့ လိုက်လံရှာဖွေရာ ရွာများကိုပင် ဖျက်

သီး၍ ခြင်္သေ့ကြီးကို နှိမ်နင်းမည့်သူကို မောင်းကြေးနင်းခတ်၍ ကြေညာခဲ့ သည်။ သီဟဗဟုက ဆုတော်ငွေ သုံးထောင်ကိုယူ၍ ခြင်္သေ့ကြီးကို နှိမ် နင်းရန် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ခြင်္သေ့ကို နှိမ်နင်းလျှင် နိုင်ငံကို အပ်မည်ဟု ဆိုပါသည်။ သီဟဗဟု သည် ဆိပ်လူးမြားဖြင့် ဖခင် ခြင်္သေ့ ကြီးကို ပစ်ရာ ဖခင်မေတ္တာကြောင့် မြားပစ်၍မရပေ။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ပစ်သော်လည်း မြားများ ပြန်လည် လာကာ မိမိခြေရင်း၌သာ ကျကျန် သည်။

ငါ့သားကတောင် ငါ့ကို ရန်မူနေ ပါပကောဆိုကာ ခြင်္သေ့ကြီးက ရုတ် တရက် ဒေါသထွက်ကာ ဟိန်းဟောက် လိုက်မှ သီဟဗဟုဖစ်သော မြားသည် ခြင်္သေ့ကြီး၏ ငယ်ထိပ်ကို စူးဝင်ကာ ထိုနေရာ၌ပင် သေရှာကာ သီဟဗဟု လည်း မင်းပြုရလေသည်။

ဖအေကို သတ်ခဲ့သည်ကြောင့် ဘုရားများတွင် ခြင်္သေ့ရုပ်များ ထုလုပ် ကာ ကိုးကွယ်ခဲ့သည်ဟု ကြားဖူးခဲ့ပါ သည်။

ထိုအကြောင်းကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါနှင့်ဟု မိကျောင်းမင်းသားက

ကိုယ်တွေ့ ဩဇာ ယုံရသလို

(၃)

၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ သင်္ကြန်တွင် ပုဂ္ဂိုလ်မယ်တော်ပွဲ၌ အဘကြူနှင့် တွေ့ရန် စာရေးသူတို့ မိသားစု(၃)ဦး ပုဂ္ဂိုလ်သို့ ရောက်နေကြပါသည်။

အဘကြူသည် ပုဂ္ဂိုလ်တော်နှင့် ဗလိနတ်စာဒါနပွဲကို ကိုယ်တိုင် ကျင်းပပြီး ကားကြီး(၃)စီး၊ ကားငယ်(၂)စီးနှင့် အတူလာကြသော တပည့်သားသမီးများအားလုံး၏ သင်္ကြန်ရက်အတွင်း စားစရိတ်ကို တစ်ဦးတည်း အကုန်အကျ ခံဒါနပြုပါသည်။

ထိုနှစ်သင်္ကြန်အတက်နေ့ နေ့လယ် (၁၁:၃၀)နာရီတွင် အဘကြူမှ စာရေးသူအား...

'ညည်းပိုက်ဆံအိတ် အဘကို လှူပေးလို့ စောင့်နေတာ'

ဟု လှမ်းပြောပါသည်။ ထိုအချိန် မဏ္ဍပ်အတွင်း၌ လူ(၅၀)ခန့် ထိုင်နေကြပါသည်။

စာရေးသူမှ ကိုင်ထားသော ပိုက်ဆံအိတ်ပန်းရောင်၏ အတွင်းမှ ပိုက်ဆံများနှင့် အခြားပစ္စည်းများကို ဖယ်ထုတ်လိုက်ပြီး ထိုပိုက်ဆံအိတ်ကို အဘကြူအား ရှိသေစွာ ပေးလိုက်ပါသည်။

အဘကြူမှ ထိုပိုက်ဆံအိတ်ကို အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်အတွက် တင်ထားသော ကန်တော့ပွဲထံရှိ ငှက်ပျောသီးများကြားတွင် ထောင်ထားလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ ထားပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လက်နှစ်ဖက်လုံးကို အထက်သို့ မြှောက်၍ က၊သလို ဘယ်ညာသုံးခါ ဝှေ့မစ်လိုက်ရာ ညာဘက်လက်တွင် ဖော်ပြပါ ဓာတ်ပုံမှ ရုပ်ပွားတော်အနက်ရောင်ပါလာပါသည်။ ဉာဏ်တော်အမြင့်(၆၃)လက်မ ရှိပါသည်။

ထိုရုပ်ပွားတော်ကို စာရေးသူအား လှမ်းပေးပါသည်။ စာရေးသူလည်း

၃၅၂ နက္ခမာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ၁၉၈၉ ခုနှစ် သင်္ကြန်အတက်နေ့ နံနက်(၁၁:၃၀)တွင် အဘကြူ ချီးမြှင့်လိုက်သော ရုပ်ပွားတော်

ဝမ်းသာအားရဖြင့် ထိုရုပ်ပွားတော်ကို ပင့်၍ စာရေးသူတို့မိသားစု တည်းခိုသည့် အခန်းအမှတ်(၁၃) နဂါးဒေါ်ဦးတိုက် ဦးကုမာရကျောင်းဝင်းသို့ ပြန်၍ ထားလိုက်ပါသည်။

မန္တလေးတက္ကသိုလ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ

ဌာနမှ ကထိက ဆရာဦးအောင်သန်းနှင့် အတူ မြင်တွေ့လိုက်သူ လူအတော်များများ လာရောက် ဖူးမြော်ကြပါသည်။

ထိုရုပ်ပွားတော်ကို ရန်ကုန် မင်္ဂလာဒုံအိမ်သို့ ပြန်ပင့်လာပြီး (၅)လအကြာတွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မမက်ခဲ့ဘူးသော အလွန်ထူးဆန်းသည့် အိမ်မက်ကို မက်ပါတော့သည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် သင်္ကြန်အတက်နေ့က အဘကြူ ချီးမြှင့်လိုက်သော ရုပ်ပွားတော်က စကားပြောသည်ဟု မက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အိမ်မက်ထဲတွင် ရှေးဟောင်း အုတ်တိုက်ကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ စာရေးသူ ဝင်သွားရာ အဘကြူ ချီးမြှင့်လိုက်သည့် ရုပ်ပွားတော်သည် လူနှစ်ဆလောက် အကြီးကြီး ထိုင်နေသည်။

ထိုရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ ဘယ်ဘက်မှ ကွေ့၍ စာရေးသူ ဝင်သွားရာ ဦးခေါင်းတော်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း တစ်ချက်ချင်း လှည့်၍ စာရေးသူကို ငုံ့ကာကြည့်လိုက်ပါသည်။ စာရေးသူ၏စိတ်တွင် တအားကြောက်သွားပါသည်။

'ဘုရားကြီးက အသက်နှစ်ထင်ရှား ဖြစ်နေပါလား' ဆိုသည့် စိတ်ရော၊ အကြီးကြီးဖြစ်နေတာနဲ့ နှစ်ခုလုံးအတွက် တကယ့်ကို ကြောက်ပြီး ငြိမ်ကြည့်နေမိပါသည်။

နောက်မှ ပိုက်ဆံလှူရန် သွယ်၍

www.burmeseclassic.com

(၂၀၀)ကျပ်တန် အသစ်တစ်ရွက်ကို
ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် ရိုသေစွာ
လှမ်းပေးလိုက်ရာ ရုပ်ပွားတော်ကြီးမှ
ကိုယ်ကိုကိုင်၍ ဘယ်လက်ဖြင့် လှမ်း
ယူပါသည်။

ထို့နောက် ပိုက်ဆံ၏ ညာဘက်
အပေါ်ထောင့်တွင် (၂)စင်တီမီတာ
လောက် စုတ်နေတာကို ကြည့်ပြီး...

‘ပိုက်ဆံစုတ်နေတဲ့အတွက် အိပ်ထောင်ရေး
အက်ကြောင်းထပ်လိမ့်မယ် ကောင်းတာ နဲ့
ပြန်လဲလျှင်’

ဟု စကားပြောသံကို ကြည်လင်
ပြတ်သားစွာ ကြားရပါသည်။ စာရေး
သူမှ ထို(၂၀၀)ကျပ်တန် အသစ်လေး
ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် လှမ်းယူပြီး နောက်
ထပ် (၂၀၀)ကျပ်တန် အသစ်လေးကို
တုန်တုန်ချည့်ချည့်နှင့် ကြောက်ရွံ့စွာ
လှမ်းလျှာရာ ဒုတိယအကြိမ် ကိုယ်တော်
ကို ကုန်း၍ ဘယ်လက်ဖြင့်ပင် လှမ်းယူ
ပါသည်။

ထိုအချိန် စာရေးသူ ဖျတ်ခနဲ နိုးလာ
ရာ ကြောက်လွန်းသဖြင့် ရင်တအား
တုန်ပြီး မောဟိုက်နေပါသည်။ မီးဖွင့်၍
နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ နံနက်(၃)နာရီ
အတိ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုထူးဆန်းလွန်းသော အိပ်မက်ရ
ပြီး (၇)ရက်အကြာတွင် အဘကြီး
ဘိုးမင်းခေါင် ထွက်ရပ်ပေါက် နှစ်ပတ်
လည်ပွဲအတွက် အဘကြူနှင့်ဆုံရန်
စာရေးသူတို့ မိသားစု(၃)ဦး ရန်ကုန်မှ
ပုပွားသို့ ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၂)
ရက် ညနေ (၄)နာရီ မိနစ်(၂၀)တွင်
အဘကြူထံ၌ အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်
ဓာတ်စီးကြွလာပါသည်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်
ကြောင်း တရားဟောပြီးနောက် စာရေး
သူတို့မိသားစုမှ ကန်တော့ပွဲ၊ တိုက်ပုံ
အင်္ကျီ၊ ပုဆိုး၊ စွပ်ကျယ်၊ မျက်နှာသုတ်

ပဝါ စသည်တို့ကို အဘကြီးဘိုးမင်း
ခေါင်အား လှူပါသည်။

ထိုအချိန် အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်မှ
စာရေးသူအား...

‘ညည်း ဒီပယာခင် ထူးဆန်းတဲ့အိပ်မက်
ဘာမက်တုန်း ပြောစမ်း’

ဟု မေးပါသည်။ စာရေးသူမှ အိပ်မက်
ကို စိကာပတ်ကုံး ပြန်ပြောပြပါသည်။
ထိုအချ အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်မှ...

‘ဒီအပြန် ရန်ကုန်ရောက်ရင် ဆိုင်းဘုတ်
အဝါမဲ့မှာ အပြာနဲ့ရေး ‘မနသိက္ခိ သိုက်နန်းရှင်
ဖတ်နန်း’ လို့ ပြီတော့ ‘ထိန်နိတ်ရေး(လဲ့ဝ)
မဟောပါ’ လို့ ရေးပြီး အဟောအပြော
လုပ်ပေတော့’

ဟု မိန့်ပါသည်။

မထင်မှတ်ထားသည့်ကိစ္စ အမိန့်ချ
ပြီးပြီးချင်း စာရေးသူမှ အနားရှိ ခင်ပွန်း
သည်အား အသာလက်ကုတ်ပြီး...

‘ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ရင် အရှက်ကွဲတော့
မှာပဲ ဗေဒင်လဲ မထွက်တတ် မဟာဘုတ်လဲ

မူတတ်တာ၊ ဘာနဲ့ ဘယ်လိုဟောရပါလဲ’
ဟု တိုးတိုးလေးပြောမိပါသည်။ ထို
အခါ အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်မှ စာရေး
သူအား လက်ညှိုးထိုးပြီး...

‘ညည်း... ဒီအဝါပုတီးအား တစ်ခုတည်းနဲ့
မဆိုင်းဘူး ဘဝပေါင်းများစွာ ကျင့်ခဲ့တဲ့ ပုတီး
အားချ အကျိုးသက်နဲ့ ဆိုက်တယ်၊ မင်းခေါင်
အမိန့်နဲ့ ရဲရဲယေးပါး

ယုန်ပြန် ယုန်ကင်းနာရီမှာ အဘကြီး
ဘိုးမင်းခေါင် တည်ထားခဲ့တဲ့ ကြေးသွန်းဘုရား
က “ရွှေဘုန်းပွင့်၊ ရွှေဘုန်းတင်၊ ရွှေဘုန်းရှိန်
ဘုရား” မှာ ကန်တော့ပွဲ တစ်ပွဲသွားတင်၊
အလင်းတိုင်ထွန်းပြီး အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်
ရဲ့ အမိန့်အရ အဟောအပြောလုပ်ရတော့
မှာပို မှန်ကန်အောင် လိုက်ပါ စောင့်ရှောက်
ပေးပါရန် အစ်ကိုတော်နဲ့ အစ်မတော်တို့ကို
သွားလျှောက်လိုက်ပါဦး ရွှေဘုန်းရှိန်ရယ်’
ဟု ပြောပါသည်။ ထို့နောက် အဘ

ကြီးဘိုးမင်းခေါင်မှ ထပ်၍ မှာပါသည်။

‘အဟောအပြော လုပ်တဲ့အချိန်က
စလို့ မေတ္တာနဲ့ ခန္တီကို အမြဲလက်ကိုင်
ထားရမယ်။ မိမိကို လူတစ်ယောက်က
ဆဲလိုက်ရင် သူ ဆဲရဲဆဲတာပဲ ငါ့အသား
မနာပါဘူးလို့ သည်းခံပါ။

အသားနာအောင် ဆိတ်ရင်လဲ ငါ့
အသား နာရုံနာတာ သွေးမှ မထွက်ဘဲ
လို့ သည်းခံပါ။ သွေးထွက်အောင်
လုပ်ရင်လဲ ငါ့ သွေးထွက်ရုံထွက်တာ
အသက်မှ မသေဘဲလို့ သည်းခံပါ’
ဟု ပြောပါသည်။

ထိုနေ့ညတွင် ကန်တော့ပွဲကို
ကြိုတင်ဝယ်ထားပြီး နောက်နေ့ နံနက်
(၅)နာရီတွင် စာရေးသူနှင့် ခင်ပွန်းသည်
တို့ ရွှေဘုန်းပွင့်၊ ရွှေဘုန်းတင်၊ ရွှေဘုန်း
ရှိန် စေတီသုံးဆူသို့ သွားကြပါသည်။
အလင်းတိုင်ထွန်း၍ ဘုရား
ကန်တော့ပြီး ငါးပါးသီလ ချွတ်နေစဉ်
စာရေးသူမှ အားရပါးရ အကျယ်ကြီး

ငိုပြီး အမျိုးသားအသံနှင့်...

'ယခု ၁၉၈၉ ခုနှစ်ပြန်တမ်း (လွန်ခဲ့တဲ့) ၁၀ နှစ်(၁၉၈၉ ခုနှစ်က စာရေးသူ တက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ်အတွက် ကျောင်းလခပေးဖို့) ငွေအကျပ်အတည်း ဖြစ်နေချိန် ကြက်ရဲ့ စလုတ်ထဲမှာ ရွှေကြိုးတစ်ကုံး ပေးလိုက်တာ ရလား'

ဟု မေးပါသည်။ ခင်ပွန်းသည်မှ ဘာမှ သိထားသူ မဟုတ်သဖြင့် ပြန် မဖြေနိုင်ပါ။ အစ်ကိုတော် ရွှေဘုန်းပွင့် ဖြစ်သည့် အကြောင်းနှင့် ပုတီးခိပ်ခြင်း ကို ရာသက်ပန် မပျက်မကွက်စိပ်ရန် ပြောပြီး စာရေးသူ ငြိမ်သွားပါသည်။ မငိုတော့ပါ။

ထိုအခါမှ ခင်ပွန်းသည်က "၁၉၈၉ ခုနှစ်က ကြက်စလုတ်ထဲမှ ရွှေကြိုး၊ ရထားလား" ဟု မေးပါသည်။ မှန်ပါ သည်။ စာရေးသူနှင့် မေမေ နှစ်ဦး တည်းသာ သိသည့်ကိစ္စ ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ်က စာရေးသူသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် သတ္တဗေဒ နောက်ဆုံးနှစ် တက်နေစဉ်က ကျောင်း လခ နောက်ဆုံးအရစ်ပေးရန် ငွေလို နေပါသည်။ စာရေးသူ၏ဖခင်မှာ ရဲစခန်းမှူးမှ အငြိမ်းစားယူထားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့က (၅၀)ကျပ်သား ကြက် တစ်ကောင်ကို ဟင်းချက်ရန် စာရေး သူမှ ကိုင်နေစဉ် စလုတ်ကို ဖြုတ်ပြီး ဓားနှင့် ခွဲကြည့်ရာ ကြေးကြိုးတစ်ကုံး တွေ့၍ မေမေ့ကို ပြပြီး...

'အလေးချိန် တိုးနေတာ ဒီကြေး ကြိုးကြောင့်မို့ပါ။ မေမေ့ကြက် (၅၀) ကျပ်သား ပြည့်မှာမဟုတ်ဘူး'

ဟု ပြောကာ ကြေးကြိုးကို လွှင့်ပစ် ရန် စာရေးသူမှ လွှဲလိုက်ပါသည်။ မေမေက ကြိုးကို လှမ်းဆွဲယူလိုက်ကာ "ရွှေခွဲတူတယ်" ဟုပြော၍ ဆပ်ပြာနှင့်

တိုက်ခွတ်ပါသည်။

ထို့နောက် ရွှေဆိုင်သို့ သွားပြကာ ငရဲမီးစားကြည့်ပါသည်။ ရွှေဆိုင်က သေသေချာချာ အားလုံး စစ်ဆေးပြီးမှ အခေါက်ရွှေဟု ပြောကာ ဝယ်လိုက်ပါ သည်။

ကျောင်းလခအတွက် ရင်အေးခဲ့ရ ပြီး ပိုလှုံသည့် ငွေများကိုလည်း မေမေ သုံးရန် ပေးလိုက်ပါသည်။ ထို အကြောင်းကို ယခု ၁၉၈၉ ခုနှစ် ရောက်မှ ခင်ပွန်းသည်ကို ပြောပြမိပါ သည်။

ပုဂ္ဂိုလ်မှ နောက်နေ့ ပြန်လာပြီးနောက် "နေသိဒ္ဓိသိုက်နန်းရှင် ဓာတ်နန်း" နှင့် "ထီနှင့် မိုင်ငံရေး (လုံးဝ)မဟော ပါ" ဟူသော အဝါအောက်ခံပေါ်တွင် အပြာစာလုံးနှင့် ဆိုင်းဘုတ်ကို ဘုရား ခန်းတွင် ထား၍ စတင်ဟောပြောသည် မှာ ယနေ့ထိ ဖြစ်ပါသည်။

အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်၏ အမိန့်အရ ဓာတ်နန်းဖွင့်ဟောပြီး (၂)လအကြာ တန်ဆောင်တိုင်လပြည့်နေ့ ည(၁၂) နာရီတွင် အဘကြီးထံ၌ အဘကြီး ဘိုးမင်းခေါင် ဓာတ်စီးပြီး ဆေးကုရန် ဆေးတော်သုံးမျိုးနှင့် ရာကျော်ဆရာ တော်ကြီး ဓာတ်စီးစဉ် ဝါးနေသော ကွမ်းယာထဲမှ ဆေးကုရန် ဓာတ်လုံး ရလာခဲ့ပုံကို ကိုယ်တွေ့ကြုံလို့ ယုံရ သည်(၄)တွင် ဆက်လက်ဖော်ပြပါ မည်။

ဤစာမူ ရေးနေစဉ် ရာကျော်ဆရာ တော်ကြီး၊ အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်နှင့် သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ ဖြစ်သော အဘကြီးတို့အား ဝိုသေ လေးမြတ်စွာ ဂါရဝပြု ကန်တော့ပါ သည်။

ရှင်းပုလဲသူ

စာမျက်နှာ (၃၀၄)မှ အဆက်

မှာသည်ဟု အဘက ပြောပြခဲ့ပါ၏။ ကိုဟန်ထွန်းကိုလည်း သိချင်သည် များကို ပြောပြခဲ့သည့် အကြောင်းကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပြပါနှင့်ဟု မှာလိုက်ပါသည်။

ကိုဟန်ထွန်းတို့ ထိုနေရာသို့ သုံးနှစ် ကျော်မှ တစ်ခေါက် ထပ်ရောက်သည့် အခါ အဘကို မတွေ့တော့။ ဆုံးပါး သွားခဲ့သည်လား၊ ရွာထဲမှာပဲလား၊ နေ ကောင်းရဲ့လားဟု မေးချင်သော်လည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မတွေ့ခဲ့ရ၍ မမေးခဲ့ရပါ။

မိကျောင်းရှင်အကြောင်း သိလို၍ ပြောပြပါ။ စာရေးသူ၏ဖခင်၏ ကိုဟန် ထွန်းက နေရာထဲ မပြောပြဘဲ ထို အကြောင်းကို ပြောပြခဲ့ပါသည်။ နေရာ ထဲသို့ သိလည်း ထုတ်ဖော်မရပါ။

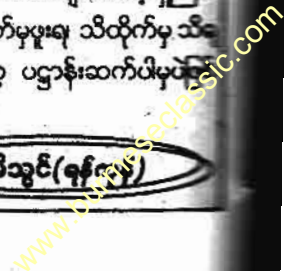
ကိုယ့်ကြောင့် ထိုနေရာတွင် သိုက် ရှိမှန်းသိပြီး သိုက်တူးမည့်သူများ လက် ချက်မိမှာ စိုးရိမ်မိပါသည်။ ထိုစဉ်က အဘကို ကိုဟန်ထွန်း ငွေလှူခဲ့ပါ သေးသည်။

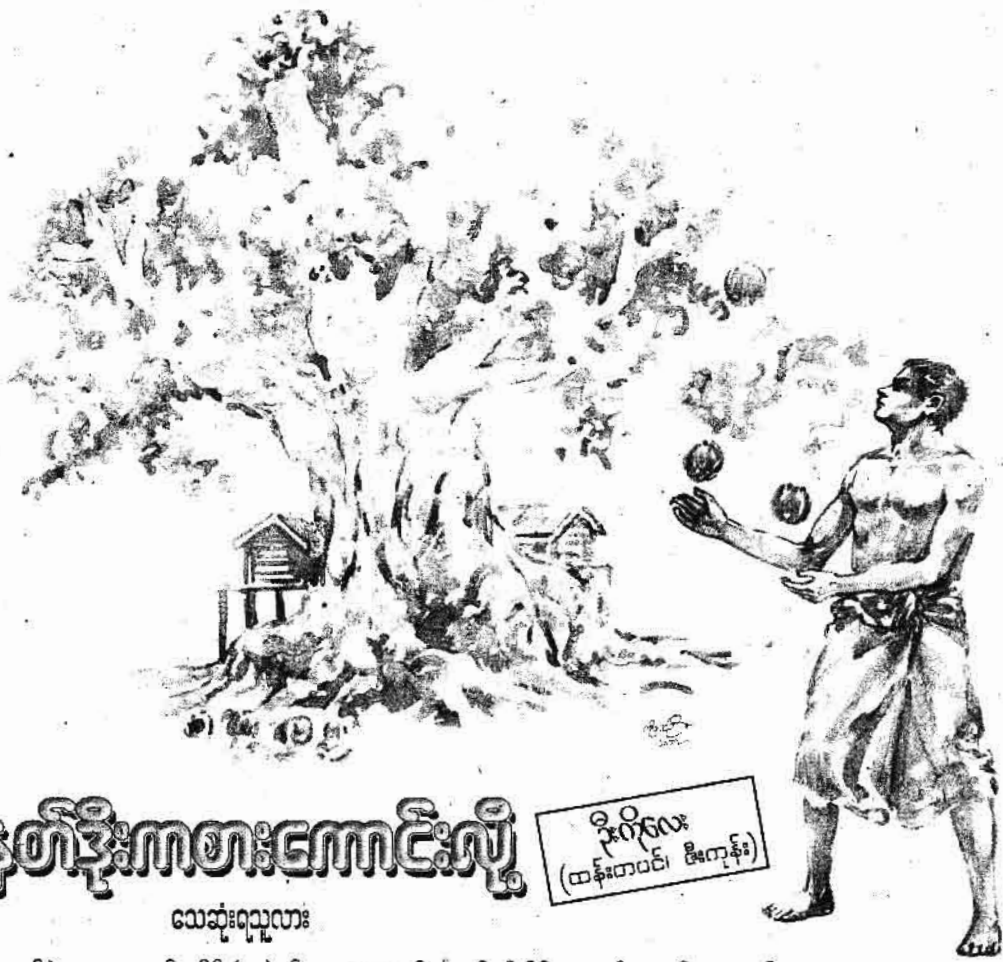
မိကျောင်းများကို တီဗွီတွင်ဖြစ်စေ မြင်ရသည့်အခါ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား အဘအခေါ် မိကျောင်းဘုရားကို ရောက်ဖူးချင်ခဲ့မိပါသည်။

အရိမေတွေ့ယျ မြတ်စွာဘုရားကို လှူရန်အတွက် ရတနာပစ္စည်းများကို စောင့်ရှောက် နေရသည်ဆိုတော့ မိကျောင်းမင်းသားဆိုသူ ထိုဘဝမှ လွတ်ရန် ကြာမြင့်ဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရှည်လျားလှသော ဘဝသံသရာ ကြီးတွင် တွေ့ရှိဖူးမြင်ခဲ့ရသော ဘုရား များတွင် ဇာတ်လမ်းများတော့ ငိုကြွတ် သည်။ ဖူးထိုက်မှဖူးရ သိထိုက်မှ သိ သည်ကတော့ ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါမှဖြစ် သည်။

စောမိသွင်(ရန်သူ)

နတ်ဒိုးကစားကောင်းလို့

ဒိုးကိုလေး
(ထန်းတပင်၊ ဇီးကုန်း)

သေဆုံးရသူလား

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ခန့်မှ ပြောစမှတ်ကျန်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန် တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ထန်းတပင် ဇီးကုန်း အရှေ့ဘက်(၁၀)မိုင်ခန့်အကွာ တွင် အိမ်ခြေ(၂၀၀)ခန့်ရှိသော ရွာကြီး တစ်ရွာရှိပါသည်။

ယင်းရွာ၏ အရှေ့ထိပ်တွင် ကြီးထွား လွန်းသည့် ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိ ပါသည်။ အခက်အလက်တို့က ဖြာဝေ နေပါသည်။

ပင်စည်ကြီးနှင့် လိုက်လျောစွာ အကိုင်းများက ဖွံ့ဖွံ့ထွားထွားနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို နေပြောက်မထိုးစေ ရန် အေးချမ်းသာ အရိပ်အာဝါသကို ဖြစ်စေသည်။ အပင်ကြီး၏ သက်တမ်း

မှာလည်း မခန့်မှန်းနိုင်လောက်အောင် ကြာပေပြီ။

သို့သော် အဓိကရ အပင်ကြီးအဖြစ် ရွာထိပ်တွင် ရှိနေသည်က အမှန်ပင်။ တစ်ရွာလုံးက ထူးထူးခြားခြား အပင် ကြီးအဖြစ် အလေးအနက်ထားကြ၏။ အပင်ခြေရင်းတွင် ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့

ကြီးကြီးမားမား နတ်စင်တစ်ခုလည်း ရှိနေပါသည်။ နတ်ရုပ်ပုံများ၊ သောက် တော်ရေအိုး၊ ပန်းအိုးများဖြင့် ပြည့်စုံ နေ၏။

ထိုရွာတွင် ကိုဘကြည်ဆိုသည့် လူ တစ်ယောက် ရှိ၏။ အသက်(၃၀)ခန့် အရွယ် အိမ်ထောင်သည်တစ်ဦးဖြစ် သည်။ လယ်(၄)ဧကလောက် ပိုင်ပါ

သည်။ လယ်လုပ်ငန်းပြီးလျှင် အရက် သောက် ဖဲရိုက်ဖြင့် အချိန်ကုန်စေ၏။ ကိုဘကြည်က စကားကို အာကျယ် အာကျယ် ပြောတတ်၏။ သူ့ကွယ်ရာ တွင် အာကျယ်ဘကြည်ဟု ခေါ်ကြ သည်။

ကိုဘကြည် အမူအကျင့် ပြောင်းလဲ လာသည်။ ညနေသောက်ရာမှ မနက် ရည်ကိုပါ သောက်လာသည်။

တစ်နေ့ ကိုဘကြည် မနက်ရည် သောက်ပြီး အိမ်ကို ပြန်လာသည်။ လက်ထဲမှာ အင်္ကျီဖြင့် ထုတ်ထားသော အထုပ် တစ်ထုပ်လည်း ပါလာသည်။ ကိုဘကြည်မိန်းမ မလှရီက အိမ်ထဲ

မှ မြင်၍ လှမ်းမေးလိုက်သည်။
'ကိုဘကြည်... တော့လက်ထဲက
ဘာထုပ်ကြီးလဲ'

'နေစမ်းပါ လူရီရာ... မမေးစမ်းပါနဲ့'
ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ကိုဘကြည်... ကျုပ် ရင်တွေတုန်
လွန်းလို့ ပြောစမ်းပါ။ ဘာထုပ်ကြီးလဲ
ဆိုတာ'

'ဖိန်းမရာ... ငါ နတ်ဒိုးလုပ်ပလို့ ရွာထိပ်
နတ်စင်က နတ်ရုပ်တစ်ရုပ် ယူလာတာပါ'
ဟု မူးမူးနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဟင်... ကြုံကြီးစည်ရာတော် နတ်
ကိုင်နေပါဦးမယ်။ ပြန်ထားလိုက်ပါ။
ကျုပ်တော့ ကြောက်တယ်တော့'

ကိုဘကြည်က ဘာမျှပြန်မပြော
တော့ ထင်းခုတ်စားမကြီးကို ထုတ်ယူ
ပြီး နတ်ရုပ်ကြီးကို ခုတ်ထစ်နေပါတော့
သည်။ နတ်ဒိုး သုံးလုံးရတော့ ခါး
ပိုက်ထဲ ထည့်ပြီး တစ်ခေါက် ပြန်ထွက်
သွားပါတော့သည်။

ကိုဘကြည် အရက်ဖိုသို့ တစ်ခေါက်
ရောက်ပြန်လေပြီ။ အရက်ဖိုတွင်
သောက်ဖော်သောက်ဖက် သုံးယောက်
ကလည်း ထိုင်လျက်ပင် ရှိနေပါသည်။

"လာ ဘကြည်... သောက်ရ
အောင်" ဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်ကြသည်။
ကိုဘကြည် ထိုင်သောက်ပြီး ရေချိန်
ကိုက်လာတော့ စကားစလို့က်သည်။

"ငါ မနက်ကအပြန် ရွာထိပ်နတ်စင်
က နတ်ရုပ်တစ်ရုပ်ကို ယူပြီး နတ်ဒိုး
လုပ်လာတာကွ" ဟု ဆိုပြီး ခါးပိုက်ထဲမှ
ဒိုးသုံးလုံးကို ထုတ်ပြပါတော့သည်။

'မင်းက နတ်ဒိုးကစားမလို့ပေါ့'
ဟု အဖော်များက မေးလိုက်သည်။

ကိုဘကြည်က "အေးကွ" ဟု ဆို
ကာ ထထည့်ပြီး ဟန်ပါပါ ဒိုးသုံးလုံး
ကို မြှောက်၍ မြှောက်၍ ကစားပြပါ
တော့သည်။

အပေါင်းဖော်များက ပါးစပ်ဆိုင်
တီးပေးကြလျှင် ကိုဘကြည်က ဒိုးသုံး
လုံးကို မြှောက်ကစားပြီး ကွေးနေ
အောင် ကပါတော့သည်။ သူတို့တစ်
သိုက် အရက်ဖိုအိမ်တွင် တဝါးဝါးဖြင့်
ပျော်မြူးနေကြပါတော့သည်။

ယင်းသတင်းသည် ရွာထဲတွင်
တောမီးပမာ ပျံ့နှံ့သွားတော့သည်။
ရွာရှိ မိန်းမကြီးများက...

'နတ်ရုပ်ကို ဒိုးလုပ်ကစားသတဲ့တော်
တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ကြားမကြားဘူးပေါင်
ဒီကောင်တော့ နတ်ကိုင်ခံရတော့မှာပဲ'
ဟု ပြောဆိုကြသည်။

မလှရီကတော့ ရွာထဲမှ တီးတိုးပြော
သံများကို ကြားရသည့်အခါ စိတ်
မကောင်းလှပါ။ သူလည်း ဘာမျှ
မတတ်နိုင်ချေ။

ကိုဘကြည်တစ်ယောက် နတ်ဒိုးကွ
ဟု အော်ပြီး ကစားလာခဲ့သည်မှာ
သုံးလခန့်ကြလေပြီ။ တစ်နေ့ ညနေ
(၄)နာရီခန့် အချိန်တွင် ဒယီးဒယိုင်ဖြင့်
နတ်ဒိုးသုံးလုံးကို ပိုက်ပြီး အိမ်သို့
ပြန်အလာ...

'ဟေ့ လူရီ...လာပါဦးဟာ ငါတယ်လို
ဖြစ်တယ် မသိဘူး ရင်ထဲက မကောင်းဘူး
ပူနေသလိုပဲ'

'တော် အသောက်လျှော့ပါဆိုတာ
ပြောမှမရတာ ကြာကြာသောက်တော့
ဒီလိုဖြစ်ပါပေါ့'

'ဒါတွေ ပြောမနေပါနဲ့တော့ ငါ့ကို
တွဲပြီး ခုတင်ပေါ် ပို့စမ်းပါ'

ကိုဘကြည် ခုတင်ဆီ မရောက်မီ
"အော့" ဆိုပြီး တစ်ချက် ထိုးအန်လိုက်
ရာ "ဟာ သွေးတွေပါလား" ဟု မလှရီ
မှ ပြောပြီး ခုတင်ဆီ တွဲခေါ်လာခဲ့သည်။

ကိုဘကြည် ခုတင်နားရောက်
တော့ "အော့" ဟု သွေးတွေ ထပ်အန်
ပြီး ဇက်ကျိုးကျသွားပါတော့သည်။
မလှရီလည်း ခုတင်ပေါ်တင်ပြီး

အော်ဟစ် ငိုပါလေတော့သည်။ ကိုဘ
ကြည်ကတော့ ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူး
ပြောင်းခဲ့လေပြီ။ အိမ်နားနီးချင်းများ
ရောက်လာကြပြီး ကိုဘကြည်
အလောင်းကို ဝိုင်းဝန်းပြင်ဆင်ပေးကြ
ပါသည်။ တစ်ရွာလုံးလည်း သတင်း
ကြားပြီး ရောက်လာကြပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် နတ်ဒိုးကစားကောင်းခဲ့
သူ ကိုဘကြည်တစ်ယောက် မမျှော်
လင့်ဘဲ ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်းခဲ့ရ
ပါသည်။

ဤဖြစ်ရပ်သည် ကံကုန်လို့ပဲ ဖြစ်
သလော၊ နတ်ကိုင်တာပဲ ဖြစ်သလော
ဆိုတာကတော့ စာဖတ်သူများ ဝေဖန်
သုံးသပ်ကြပါရန် တင်ပြလိုက်ရပါတော့
သည်။

(ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို
အမည်လွှဲပြောင်း ရေးသားထားပါ
သည်။)

ဦးကိုလေး
(ထန်းတပင်၊ စီးကုန်း)

နဝင်းရွှေ ပြာသတ္တိ ရသယနဒဏ္ဍာန်ဆေး

ဥပဿာန်ကိရိယာဆေး

နဝင်း

နာ၊ ဘင်၊ ဘော်၊ ဂျော်၊ ဒန်၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါး၊ ရွှေ၊ ရုပ်ဓာတ်(၉)ပါးကို နဝင်းဟု ဆိုလိုပါသည်။

ရွှေပြာ

ရုပ်ဓာတ်(၉)ပါးတွင် နာ၊ ဘင်၊ ဘော်၊ ဂျော်၊ ဒန်၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါး၊ ဓာတ်(၈)ပါး ပြာကျမှ ရွှေပြာကျပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းရွှေပြာသည် ဓာတ်(၉)ပါးလုံး ပြာကျသဖြင့် နဝင်းရွှေပြာဖြစ်သည်။

သတ္တိ

ထိုရွှေပြာသည် ပါစကတေဇာရောဂ်ပါက လူသား၏ကျန်းမာရေးကို အကျိုးကျေးဇူးပြုနိုင်သဖြင့် သတ္တိရှိသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ပါစကတေဇာရောဂ်ပါက ဆိုးကျိုးပေးမည်ဖြစ်သည်။ သံဓာတ်၊ သွပ်ဓာတ်များကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စားလို့ရအောင် ပြုပြင်ပြီး အနောက်တိုင်းဆေးများ တိုင်းရင်းဆေးများတွင် ထည့်သွင်းဖော်စပ်ကြသည်။ သို့သော် ထိုဓာတ်များကို ဓာတ်စင်ဖြစ်အောင် နိဗ္ဗာန ဓာတ်ဆိုက်အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ဖြစ်လာရပေသည်။

ပါစကတေဇာရောဂ်သည်ဆိုသည်မှာ ပြာကွမ်းရိုးတစ်တို့ ကြေးတွင်ထောက်ပြီး မီးပေးလိုက်ပါက ငွေ/ရွှေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ကြေးဟူသောအခြေအနေမှ ဘော်ဟူသော ရွှေဟူသော အခြေအနေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုက်ရောက်ပြီး ဓာတ်စင်ဖြစ်သွားသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုက်ရောက်ပါက အလွန်သန့်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိနိုင်ပါ။ ကြေးကို ပါစကတေဇာဖြင့်ချက်ကာ ဓာတ်ကျက်သွားသောအခါ ငွေ/ရွှေဖြစ်သွားသကဲ့သို့ စားသမျှ အစာအာဟာရများကို ပါစကတေဇာဖြင့် ကျက်အောင်ချက်သောအခါ ရသာရည် အသွေးအသားအဆီ အရိုးချဉ်ဆီ သုက်များစသည် ဓာတ်သန့်ဓာတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဓာတ်သန့်ဓာတ်ကောင်းများ ရှိနေ၍ မည်သည့် ရောဂါမျှမဝင်နိုင်ပါ။ ကျန်းမာနေမည်ဖြစ်ပါသည်။ (ရောဂါမှလွတ် အစိတ္ထက်)ရောဂါဟူသည် မကြေကျက်ခြင်းမှ စသည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

ဥပဿာန်ကိရိယာ

ထိုသို့ ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာပါက ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများတွင် ကိန်းနေသော ပါစကတေဇာ၏အရှိန် ဥပဿာတေဇာရရှိနေမည်ဖြစ်သဖြင့် အဆုံးငါးပါးသည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်သည်။

ဥပဿာအားကောင်းပါက အဆုံးငါးပါး နဖူး၊ လက်နှစ်ဖက် ခြေနှစ်ဖက်သည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်ပြီး ကျန်းမာနေမည်။ ဥပဿာ အားနည်းပါက အဆုံးငါးပါး နွေးထွေးမှုမရှိ၊ ခြေအေး လက်ဖဝါးဖုတ်နေမည်ဖြစ်ပြီး ရောဂါဝင်လာနိုင်ပါသည်။ ဥပဿာ ချွတ်ယွင်းပါက ခုခံအား ခံနိုင်ရည်အား ကိုယ်ခံစွမ်းအားကျပြီး ကင်ဆာနှင့် ခုခံစွမ်းအားကျဆင်းမှု(HIV)ရောဂါများ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဥပဿာကောင်းလျှင် ကျန်းမာမည်။ ဥပဿာအားနည်းလျှင် ရောဂါရမည်။ ဥပဿာချွတ်ယွင်းလျှင် ခုခံအားကျမည်။ ဥပဿာ ဖျက်လျှင်သေမည် ဖြစ်ပါသည်။

[ဥပဿာ အားနည်းကာ ခြေအေး လက်ဖဝါးပူ/ကြမ်း ကတည်းက ဥပဿာကိုယ်ငွေ့ကောင်းဆေးကို စားသုံးပါ။]

ဆေးသုံးစွဲရန်

- နံနက်မျက်နှာသစ်သောအခါ ရေထည့်ထားသောဖလားတွင် ဥပဿာအရည် (၄)စက်ချပါ။ မွှေပြီး မျက်နှာသစ်ပါ။ ပါးစပ်တွင် ငိုထားပါ။ မျက်စိကို ဆေးရည်ဖြင့်စိမ်ထားပါ။
- ရေချိုးသောအခါ ရေချိုးရန် ရေထည့်ထားသောဇလုံတွင် (၄)စက်ချပြီးမှ ရေချိုးပါ။ (ဥပဿာတေဇာအငွေ့ကို ပြင်ပမှ လွှမ်းခြုံထားရန်ဖြစ်သည်။)
- ရေကျက်နွေးနွေး အကြမ်းပန်းကန်တစ်ခွက်တွင် (၄)စက်ချပြီး တစ်နေ့ (၁-၂)ကြိမ် သောက်ပါ။ (ဥပဿာတေဇာအငွေ့ကို အတွင်းရှိ ဝမ်းမီးအား အထောက်အကူပေးပြီး အစာများကို ခြေချက်ရန်ဖြစ်သည်။)

(ဦးထွန်းလင်း - သိမ်ဖြူဆရာတော် အရှင်နာဂဝေဇာသီရိတပည့်)

**သမားတော်ကြီး ရွှေပြာသတ္တိ ဦးကျော်မြင့်(တ/ဆ ၂၉၂ B.A. C.T.M.P)စေတီရင်းအထူးကုဆေးရုံ၊
၅၂၄(၈) မေဓာတီလမ်းဆုံ၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် - ၀၉ ၅၁၅၆၀၃၆၊ ၀၉ ၉၆၉၈၇၉၂**

ဗုဒ္ဓ

ဓမ္မ

သာယာ

သံဃံ

မျက်စိဝေဒနာရှင်များ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်

(ကုသနိုင်သော မျက်စိဝေဒနာများ)

၁။ အတွင်းတိမ်

၂။ အပြင်တိမ်

၃။ ရေတိမ်

၄။ မျက်သားတိမ်များကို ဆီးချို၊ သွေးချိုရှိပါစေ မခွဲစိတ်ဘဲ ကုသပေးနေပါသည်။

မျက်စိကုဋ္ဌာန

ဆရာဦးအောင်စိုး

ဆရာဦးနိုင်နိုင်

တ/ဆ ၀၃၄၅၃

အိန္ဒိယထက်တန်းကျောင်းရှေ့၊ ဘားအံမြို့နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်။ ဖုန်း- ၀၉-၄၉၇၇၄၀၁၆၊ ၀၉-၄၂၅၀၀၃၂၂၀၇။

သားသမီးများ၏ ပညာရေး ဦးစားပေးမည့် မိဘများအတွက်

❖ (၂၀၁၆-၁၇)ပညာသင်နှစ်ရဲ့ နှစ်ဝက်ကျိုးပါပြီ ❖ မိမိသားသမီးရဲ့ ပညာရေးအခြေအနေကို သိသင့်သလောက်လဲ သိရပြီဆိုတော့...ဘာတွေ ပံ့ပိုးပေးမလဲ ❖ စိတ်မလေ၊ စိတ်မပျံ့လွင့်ဘဲ၊ အချစ်ရေး စိတ်မဝင်စားဘဲ၊ အပေါင်းအသင်း မမက်ဘဲ၊ ပညာရေးကိုသာ စိတ်ပါဝင်စားစွာ ကြိုးစားသင်ယူဖို့ ❖ ကျက်ညာဏ်၊ မှတ်ညာဏ်ကောင်းဖို့ ❖ စာကျက်ရင် ခေါင်းမကိုက်၊ အိပ်မငိုက်၊ အာရုံစူးစိုက်မှုကောင်းဖို့ ❖ အတန်းတင်စာမေးပွဲကို အခက်အခဲမရှိ လွယ်ကူစွာ ဖြေဆိုအောင်မြင်ဖို့ ❖ ဂုဏ်ထူးများများ၊ အမှတ်များများရဖို့ ❖ ဘာသာစုံ ဂုဏ်ထူးရရှိဖို့ ❖ အဆင့်(၁)မှ(၁၀)အတွင်းဝင်ဖို့ ❖ ဒီအချိန်မှာ ယတြွှာအစီအရင် လာလုပ်တာ အကောင်းဆုံးပါ။

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်

(ဥပဒေတွဲ) | လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

အမှတ်(၈၄၃)၊ ဦးမိစာရပမ်း (၃၄)ရပ်ကွက်၊ မြောက်အုတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉-၃၀၁ ၇၈၀ ၇၅၊ ၀၉-၇၀၀ ၀၅၉ ၂၄၊ ၀၉-၅၀၀ ၆၂၈ ၄၇၊ ၀၉- ၂၅၂ ၃၀၆ ၆၇၅၊ ၀၉-၇၉၅ ၆၀၇ ၄၈၅၊ ၀၉-၄၅၀ ၅၇၀ ၉၈၅။

ယုံကြည်အားကိုးမှသာ လာနဲ့ပါ

သင့်မိသားစု ကျန်းမာရေး စိုင်းပရိုတွန်း အားသေး သုံးစွဲပေး

အားအင်ပြည့်စွမ်း

စိုင်းပရိုတွန်း

အားတိုးဆေးရည်

၂ နှစ်အထက် ဖွံ့ဖြိုးစေ ကလေးငယ်များ၊
အရွယ်ရောက်ကာစကလေးများ၊
အလုပ်ခွင်မှ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သောသူများ၊
စားမဝင် အိပ်မပျော် အစားအသောက်ပျက်သူများ၊
အားကစားသမားများ၊ နှလုံးထစ်လှေမာများ၊
သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက် အထူးသင့်လျော်သည်။
(အသက်အရွယ်မရွေး ကျားမ မရွေး သင့်လျော်သည်။)

ဘိုးဘိုးဘွားဘွား

ငေငေ မေမေ

သားသား မီးမီး

တို့ပါမကျန်

မိသားစုစုလုံးအတွက်

စားဝင် အိပ်ပျော်၊

ကျန်းမာ၍

အလုပ်လုပ်နိုင်သည်။

ဆေးညွှန်း

(အစာမစားမီ) လူကြီး လက်ဖက်ရည်ခွက်ကြီးတစ်ခွက်

တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်၊

ကလေး (၂) နှစ်မှ (၆) နှစ် လက်ဖက်ရည်ခွက်သေး

တစ်နေ့နှစ်ကြိမ်၊

ကလေး (၇) နှစ်မှ (၁၅) နှစ် လက်ဖက်ရည်ခွက်ကြီး

တစ်နေ့ ၂ ကြိမ်၊ (သို့) ဆရာဝန်ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း

သောက်နိုင်သည်။

ဆေးဆိုင်တိုင်းတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

MYAN. FDA Reg. No. R1708A5674

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၀၉

www.burmeseclassic.com